

Prevažodni zadaci Almanaha su da što potpunije informiše o zbivanjima u pozorišnom životu Vojvodine u toku jedne sezone; da populariše scensku umetnost i pozorišne stvaraoce; da kao opširan i sistematizovan materijal i grada posluži teatrologu i istoričaru pozorišnog razvoja u Vojvodini.

'a naslovnoj strani je prizor iz predstave „Hamlet“ Viljema ekspira (Shakespeare) u izvođenju Narodnog pozorišta – lépszínház u Subotici

IZDAJU POZORIŠNI MUZEJ VOJVODINE I ZAJEDNICA PROFESIONALNIH POZORIŠNIH
ORGANIZACIJA VOJVODINE

Novi Sad, marta 1993.

*UREDNIŠTVO: dr Katalin KAIČ, Milutin
KARIŠIĆ, mr Sredoje LALIĆ, Mirjana
MARKOVINOVIĆ i mr Miroslav RADO-
NJIĆ; glavni i odgovorni urednik: Milutin
KARIŠIĆ, Tehnički urednik: Vladislav
VOJNIĆ HAJDUK.*

Obrada podataka: Biljana NIŠKANOVIĆ

Za izdavača: Luka HAJDUKOVIĆ

YU ISSN 0572-4872

almanah
pozorišta vojvodine
91/92.

26

novi sad

s a d r Ź a j

Rasprave – razgovori / Susret pozorišta Vojvodine i njegova perspektiva	7
Gasnu li vatre	21
Kritika – Prikaz sezone	51
Drama Srpskog narodnog pozorišta	51
Novosadsko pozorište – Újvidéki Színház	54
Narodno pozorište u Somboru	56
Pozorište „Dobrica Milutinović” u Sremskoj Mitrovici	59
Narodno pozorište „Sterija” u Vršcu	64
Narodno pozorište „Toša Jovanović” u Zrenjaninu	66
Pozorišta za decu	68
Amaterska pozorišta slovačke narodnosti	72
Amaterska pozorišta rumunske narodnosti	74
Amaterski rusinski teatar „Đada”	74
Opera i balet	76
Pozorišta, ansambli, repertoari	79
Novi Sad: Srpsko narodno pozorište (Vesna Krčmar)	79
Novosadsko pozorište – Újvidéki Színház *Žužana Franjo)	88
Pozorište mladih (Jelena Radović)	90
Akademska pozorište „Promena” (Ljiljana Zečević)	93
Salaško pozorište – Tanyaszínház (Šolliš Lajoš)	94
Minijaturno pozorište „Palčić” i teatar „Laufer” (Luka Kecman)	94
Pozorište „Vesela kornjača” (Pavle Janković Šole)	96
Dramski program Radio-Novig Sada (Nada Čurčić)	96
Sombor: Narodno pozorište (Ivanka Ilić)	110
Sremska Mitrovica: Pozorište „Dobrica Milutinović” (Voja Bilanović-Bil)	113
Subotica: Narodno pozorište – Népszínház (Biserka Kovačić)	116
Dečje pozorište – Gyermekszínház „Kurir Jovica” (Ljubica Ristovski)	120
Vršac: Narodno pozorište „Sterija” (Vera Nedeljkov)	123
Zrenjanin: Narodno pozorište „Toša Jovanović” (Smiljana Tucakov i Vlada Grubanov)	125
Spisak izvedenih autora u pozorištima za odrasle	129
Tabelarni pregled delatnosti pozorišta	131
Gostovanja	132
Smotre/festivali/manifestacije	135
Odlikovanja/nagrade/javna priznanja	143
Ostale institucije i organizacije	151
Radio-drama	151
Sterijino pozorje	151
Pozorišni muzej Vojvodine	153
Zajednica pozorišta Vojvodine	154
Udruženje pozorišnih kritičara i teatrologa Vojvodine	155
In memoriam	157
Bibliografija pozorišta Vojvodine	161
Fotodokumentacija	220

susret pozorišta vojvodine i njegova perspektiva

U dogovoru i saradnji sa Zajednicom profesionalnih pozorišnih organizacija Vojvodine, Udruženje pozorišnih kritičara i teatrologa Vojvodine organizovalo je razgovor o temi *Susret pozorišta Vojvodine i njegova perspektiva* s ciljem da, na osnovu dosadašnjih zapažanja i utisaka o nivou i kvalitetu programa ove manifestacije, učesnici razgovora daju predloge i sugestije za njeno unapređenje, odnosno za, eventualne, izmene i inovacije njenog statusa, organizacije, načina finansiranja i naročito njenih pro-gramskih okvira.

dr Laslo GEROLD

Dobili smo svi materijale koji nam mogu poslužiti za davanje ideja za učestvovanje u današnjem razgovoru. Kao uvođničar, izneo bih samo nekoliko napomena, kojima, možda dopunjujem mogućnost razmišljanja o manifestaciji koja je, kako znamo, najstarija pozorišna smotra u nas. Prema tome, ima odgovarajuću tradiciju, a mi treba da vidimo kakve se perspektive mogu izgraditi u daljem opstajanju, radu i karakteru Susreta vojvodanskih pozorišta. Znamo da Susret vojvodanskih pozorišta ima karakter smotre. Dobili smo i Pravilnik, 1986. je donet u Zrenjaninu. Iz tog Pravilnika vidimo i sve one motive na kojima se zasniva Susret. Znamo da svako pozorište bira onu svoju predstavu za Susret, koju smatra najpogodnijom i najboljom. Naravno, odmah se već tu nameće jedno pitanje koje se svake godine i verovatno na svim takvim susretima, na svim tim manifestacijama nameće, da li su zaista najbolje one predstave u toj kući, koje su dovedene ovde, ili su izbor nekih drugih aspekata, nekih drugih htenja, ili nekih drugih prilika. Bitno je to, da se na Susret dovode predstave po sopstvenom izboru. To u neku ruku daje i neku vrstu karaktera Susreta o kome smo čuli različita mišljenja, mišljenja da je to festival najboljih pozorišnih predstava svih pozorišta Vojvodine, da je ustvari jedna serija samo gostujućih pozorišta, ili samo gostujućih predstava u jednom gradu, u jednom određenom vremenu, znači, otprilike, za nedelju, za desetak dana. Nameće se i jedno drugo pitanje, da li to treba da bude susret ili festival? Po propozicijama, treba da bude smotra najboljih pozorišnih ostvarenja, da posluži kao ilustracija umetničkih dostignuća vojvodanskih pozorišta u toku jedne sezone, piše na strani 8. u poglavlju – Ciljevi i zadaci Susreta vojvodanskih pozorišta. To je jedno, a drugo, ako je festival, a da je i festival sugeriše nam to da ima takmičarski karakter, pa prema tome, čini mi se da se nešto u profilu festivala meša, nije sasvim distancirano, jedno ili drugo, možda bi to trebalo tačnije odrediti, da li to treba da bude smotra ili festival. Ako je smotra, onda smatram da je jako dobro da pozorišta odabiraju svoju predstavu. Ako je festival, pak, mislim da bi bilo bolje da putem neke selekcije budu dovedene predstave na taj festival.

U razgovoru su učestvovali: dr Laslo Gerold (voditelj razgovora), dr Milenko Misailović, Milica Radaković i Pavle Janković Šole (članovi ocenjivačke komisije 42. susreta pozorišta Vojvodine), mr Luka Hajduković, dr Dušan Rnjak, Dejan Penčić-Poljanski, Nebojša Bradić, Tibor Vajda i Milutin Karišik.

Razgovor je održan u vreme održavanja 42. susreta pozorišta Vojvodine, 27. aprila 1992. godine u Novom Sadu. Donosimo autorizovane delove razgovora.

Još samo dve-tri vrlo kratke napomene. Učestvovanje na festivalu. Pozorišta učestvuju sa predstavom i, naravno, morali bi lično prisustvovati ljudi iz pozorišta, upravnici, re-

ditelji i naravno, glumci, ako je to ikako moguće. Jer, ovako samo ima smisao i festival i ovaj naš razgovor. Međutim, uvek mi se čini da se toga ne drže pozorišta. Ne samo pozorišta, nego na žalost, i kritičari. To je druga napomena, odziv kritičara je nezadovoljavajući, mada tu moramo uzeti u obzir neke okolnosti. Kako poznajem ovaj kritičarski svet, imamo dve vrste kritičara: jednu, čiji je to glavni posao, osnovna delatnost, a drugi deo tih kritičara piše kritike, ali im to nije osnovna delatnost. Ovi drugi, ja znam po sebi, ipak imaju neka ograničenja i u praćenju svih predstava i u učestvovanju u razgovorima posle predstava i u toku ovakvih razgovora koje sad organizujemo. Njihovo prisustvo sigurno, povremeno zavisi od drugih okolnosti, ali možda ne

Pavle JANKOVIĆ ŠOLE

Kažu da promena ambijenta menja i psihologiju, ali da to zanemarimo. Razume se, neću govoriti o Festivalu u detaljima, ono što smo imali da kažemo, mi smo to rekli kao članovi žirija. Govorio bih o nečemu što je po meni veoma bitno: ovakav, kakav jeste, sa bogatstvima koja je doneo, odzivom koji je imao – 42. susret predstavlja po meni jedan viteški čin.

Šta mu nedostaje? Nedostaju mu mnoga predogađanja koja bi ga učinila iščekivanim kulturnim događajem. Bojim se da postoje mnoge inertnosti koje predstavljaju najozbiljniju prepreku na ovoj, za festivale ili susrete, neophodnoj uzlaznoj putanji interesovanja.

Kada se grad opredeli da bude domaćin ovakvom zbiru nastojanja da se dosegnu umetničke vrednosti, on se za to mora i posebno pripremati.

Šta je po meni bitno, kada već govorim o ovogodišnjem Festivalu? Tri tačke smatram za vrlo značajne: Prva je, da je Festival izbrisao veštačku granicu između vrednovanja i vrednosti koje treba da imaju predstave za decu i predstave za odrasle. Mislim da je to civilizacijski pomak. Začuden sam da to već nije bilo ostvareno, jer je svest o toj potrebi projektovana Pravilnikom još iz 1986. godine. Drugo, veoma je značajno što je ovaj vojvodanski festival, omeđen prostorno, pri tom mislim geografski prostorno, uneo u svoje predstave i vrednosti drugih prostora (mislim na predstavu "011"), ne samo zato da bi postavio neke nove vrednosne koordinate, jer tih vrednosti ima i ovde, nego da bi stvaralački čin ili nastojanje (to je pohvala Pozorištu u Pančevu) učinio univerzalnom vrednošću, a time i izbegao taj bunar

toliko da ne bi ipak više njih moglo da bude prisutno ovde. Čak ni oni ljudi, čija je osnovna delatnost u štampi, na radiju ili na televiziji baš praćenje pozorišta, pisanje kritike, na žalost, njih možda čak i manje ima ovde nego ovih drugih. Možda bi trebalo još razmisliti, misleći na profil susreta, o organizovanju žirija u kome je kritičarski udeo ipak mali. Ako bi to bio festival, možda bi bilo pogodnije da bude više kritičara, tim pre što su oni, tako bi trebalo da bude, izvan pozorišne institucije. Sad imamo Udruženje pozorišnih kritičara i teatrologa Vojvodine i mislim da će ta asocijacija moći da pomogne u tome da takvi skupovi koji se organizuju povodom neke pozorišne manifestacije budu posćeniji, budu sadržajni. Hvala lepo.

lokalnog – što je, takođe izuzetna vrednost. I treće, što je po mom dubokom osećanju veoma važno, prirodna je javnost rada žirija na Okruglom stolu. Otuda imam dva predloga. Neukusno je bilo predložiti to tokom Festivala, odnosno Susreta, jer sam bio zatečen. Ali, sada, kada je on završen, smatram ga razložnim i to je i stav Komisije koja, uzgred budi rečeno, ima dosta neadekvatno ime. Jer, pri pomenu reči komisija, ja vidim neke dake, ili da budem drastičniji, skup koji očekuje presudu. Mislim da taj naziv treba izmeniti. On ima neku konotaciju koja meni jezički zvuči neprimereno onome što je bit funkcije. Ali, to je uzgred. Suština je da predlažem da ubuduće rad žirija bude apsolutno javan. Jer, ako se stoline stvaralaca predano prepusti vrednovanju samo petoro ljudi, po meni je prirodno da i njihov rad, poznavanje materije o kojoj razmišljaju kao i način razmišljanja i postupak u ocenjivanju budu javni. Dakle, radu žirija treba da prisustvuju svi učesnici Susreta odnosno Festivala. Razume se, bez prava da u njegovom radu učestvuju. Isto kao što i žiri prisustvuje predstavama, bez prava da igra na sceni, režira... Drugi predlog je da se uvede i nagrada pozorišnoj kući, kada se u njoj steknu takvi uslovi da može da iznedri izuzetno vrednu predstavu. U masmedijima vi imate te producentske nagrade: TV, radio, kuće za produkciju gramofonskih ploča...

Smatram da je značajno uvesti i nagradu za dramaturgiju kada se od tekstova rasutih po novinama odnosno proznih ili poetskih tekstova priredi pozorišna predstava. Kada je uspešan, taj kreativni čin dramaturgije vredan je procenivanja i nagrađivanja. Hvala vam najlepše.

Laslo GEROLD

Hvala Šoletu i na onome što je rekao i na tome da se prvi javio i tako započeo razgovor, probio led. Samo bih dodao njegovom izlaganju da u tom Pravilniku, u članu 19, prva rečenica glasi ovako: "Rad Ocenjivačke komisije je javan". Sad ne znam tačno šta pod ovim treba podrazumevati. (*Ja sam samo odredio stepen javnosti* – upadica Pavla Jankovića Šoleta). Imaš pravo, ja sam uvek za javan rad žirija, čak, smatram, ako je neko član žirija, vrlo slobodno može da

Luka HAJDUKOVIĆ

Smatram da je ovaj razgovor došao u pravi čas. Ne samo zbog toga što nas period od skoro 45 godina trajanja Susreta obavezuje na preispitivanje njegove sadržine i značaja, a tih preispitivanja bilo je i ranije, nego i zbog niza promena u svetu u kome živimo. Mislim, pre svega, na političke promene i stvaranje nove države. Ma koliko jedan pozorišni festival bio čvrsto utemeljen u svome podneblju, i sa konstelacijom pozorišta kakva je u Vojvodini, on ne može da ostane netaknut u društvenim promenama koje se dešavaju oko njega. (Danas se usvaja ustav nove jugoslovenske države.) Sudbina Sterijinog pozorja, koje deluje od 1956. godine, takode će uticati na sudbinu festivala o kome danas govorimo, kao što će se odraziti i na sudbinu svih pozorišnih festivala u Srbiji uopšte, odnosno u novoj državi koja će se zvati Savezna Republika Jugoslavija. Međutim, smatram da još nismo spremni da odgovorimo na sva pitanja koja nam nameću te, rekao bih, spoljne okolnosti. Mi bismo danas mogli i morali, pre svega, da odgovorimo na pitanje: da li Susret ima budućnost, odnosno da li je on naša prava kulturno-umetnička, tj. društvena potreba?

Kad pogledamo kako se razvijao i kako je živeo ovaj festival, vidimo da je izdržao mnoge promene. Talasanja i promene u nedavnoj prošlosti naše društvene zajednice doticali su se Susreta i potresali ga, ali je on uspeo da se održi. Zašto je festival uspeo da preživi sve mene u društvu iako je, čak, imao dve-tri godine preskoka, nije održan? Po meni, tri činioca su očuvala Susret do naših dana. Jedan se ogleda u činjenici da je Festival od samog početka bio zasnovan na širokoj demokratičnosti, tj. odoleo je iskušenjima da preraste u nekakvu krutu instituciju sa neizbežnim birokratskim obeležjima. U čemu se ogleda ta demokratičnost? Već sam njegov naziv – Susret – potvrđuje njegov demokratski duh. Zahvaljujući odista demokratskom duhu Susreta, svi učesnici u njemu bili su ravnopravni te su mogli da dodu do punog izražaja. Drugi bitan činilac u življenju Susreta bila je

učestvuje u razgovorima za Okruglim stolom, slobodno može izneti svoje lično mišljenje, jer to ne znači da će njegovo mišljenje biti i mišljenje žirija. Ako čovek kaže nešto na sednicama žirija, on to može i javno, i treba javno reći, to nikako ne znači prejudiciranje, da će sigurno ona predstava, ona uloga, ona režija dobiti nagradu na festivalu, za koju se neki član žirija ovde izjasni. Ja sam za apsolutnu, za najveću moguću javnost.

istinska potreba naše publike za pozorištem. Znam da je ranije ovaj Festival bio izvanredno posećen, da ga je publika prihvatila kao svoj pozorišni praznik. Ovogodišnji Susret, na žalost, ne može se pohvaliti bogatom posetom. Nesporezumi i propusti koji su od samog početka organizovanja pratili ovogodišnji Festival, uticali su nepovoljno na pozorišnu publiku. Naime, i ovaj festival je, uz sve ostalo, uvek bio izvor pravih informacija o pozorišnoj umetnosti u najširem smislu toga pojma. Informacije dobijene na Susretu o dramskom delu, o pozorišnim stvaraocima, o valjanosti njihovih umetničkih kreacija, zna se, od ogromne su koristi rukovodiocima pozorišnih kuća. Zapravo, bez tih i takvih saznanja pozorišni radnik koji želi da se odgovorno bavi svojim poslom – ne može da opstane. Trajna aktuelnost pomenuta tri činioca, verujem, opravdavaju, odnosno omogućuju da Susret i dalje živi. Oni ubedljivo svedoče o društvenoj potrebi da se on organizuje, tj. održava. U toj činjenici i vidim njegovu budućnost.

Susret i nadalje treba da bude demokratičan, da omogućiti da se vrednosti u našim pozorištima u potpunosti pokažu i maksimalno iskažu, da tim vrednostima zadovolji publiku. Organizovanje Susreta se mora ozbiljno shvatiti. Naime, poslednjih godina se zapaža neozbiljnost, tako blago da kažem, organizatora Festivala, odnosno ravnodušnost sredine u kojoj on deluje. Susret mora biti, kao što je bio pre deset ili petnaest godina, praznik mesta u kome se održava. To znači da organizatori, počev od Zajednice profesionalnih pozorišnih organizacija, od grada domaćina i upravnika pozorišta koji nosi konkretne poslove organizovanja Susreta, moraju odgovorno stajati iza ove manifestacije. Samo se tako mogu pozorište i Susret braniti i tako mogu opstati. Susret je manifestacija na kojoj se svi učesnici odslikavaju, na kojoj se poređenje vrednosti ansambala i njihovih rezultata neminovno nameće. Kao takav, međutim, on ne podstiče samo konkretno takmičarsko angažovanje. On, tako-

de, omogućuje svakom učesniku da dublje shvati sopstvenu ukupnu poziciju, da pouzdanije konstituiše svoju razvojnu politiku. To znači da je Susret kritička mera onoga što se zbiva u pozorištima Vojvodine, ne samo na planu repertoara, nego i na planu kadrovskih, finansijskih, organizacionih i drugih pitanja. I treće, trebalo bi omogućiti piscu, domaćem dramskom autoru da Susret bude i njegov festival. To je naravno vrlo teško. Sterijino pozorje upravo je festival domaćeg dramskog pisca, i to je njegova osnovna životna nit. Kako učiniti da se na Susretu ne zapostavlja domaći pisac? Veće fizičko prisustvo dramskih pisaca na Susretu pomoglo bi da se nađe odgovor na to pitanje. Smatram da ozbiljno pozorište ne bi smelo da bude bez, da ga tako uslovno nazovem, svoga pisca. Kad kažem "svoga pisca", mislim na pisca koji ima mnogo čvršću saradnju sa pozorištem nego što je kod nas uobičajeno. To je pisac koji piše za konkretno pozorište uvažavajući neke njegove osobenosti. U saradnji sa snagama iz pozorišta, dramaturgom, pre svih, domaći pisac u dogovorenom vremenskom periodu priprema tekst na kome će se graditi predstava. Prednosti takve saradnje i za pozorište i za pisca su očigledne: pozorište dobija tekst koji mu u svemu odgovara, pisac ima sigurnu podršku i podsticaj u radu. Na ovom Susretu imali smo jedan tekst (Novice Savića) koji smo ocenili kao neuspeo, kao promašaj. Da pisac ne bi bio u poziciji da mu tekst doživi sudbinu kakvu je na Susretu doživio ovaj tekst, morao bi da ima upravo takvu saradnju sa pozorištem, odnosno sa ljudima koji brinu o repertoarskoj politici u pozorištima.

Smatram da bi Festival trebalo i dalje da bude susret, tj. da ostane bez instituta selekcije. Jer, selekcija kao poseban institut nosi u sebi mnoge opasnosti. Ali je, zato, potrebno podići kritičku moć vrednovanja unutar pozorišta na viši nivo. To su dužni da čine reditelji koji gostuju u pozorištu, to su dužni da čine upravnici, umetnički rukovodioci, dramaturzi i svi drugi stvaraoci čiji je uticaj na rad pozorišta bitan. Ta moć kritičkog sudjenja o sopstvenom ostvarenju omogućila bi da ansambli dolaze na Festival sa dobrim, tj. najboljim ostvarenjima.

Trebalo bi, možda, razmisliti o profilu festivala. Ne u smislu da se od njega načini nekakva institucija. Možda bi ga trebalo, recimo, svake druge godine tematski odrediti, ili žan-

rovski. Jedne godine na Susretu bi se igrala, na primer, samo srpska klasika, druge – savremena komedija i sl. Pozorišta bi, razume se, imala vremena da se pripreme za ostvarenje toga "zadatog" repertoara: da odaberu pisca, tekst, reditelja, itd. To profilisanje Festivala podsticalo bi pozorišta da se lakše odlučuju na tematska odnosno žanrovska osveženja u repertoarskoj politici, a za sam Susret predstavljalo bi zanimljivu novinu i, svakako, izazov.

Osim predstava, Festival, kao i do sada, treba da ima i nesecenske sadržaje. Smatram, da ne bi trebalo, da ne bi smeo da se održi Susret a da se na njemu ne otvori nijedna izložba. Ima toliko tema i značajnih i zahvalnih koje treba obraditi u obliku izložbe i prikazati javnosti. Jer, izložba je jedan od najpogodnijih načina širenja i popularisanja pozorišne kulture. Jedan razgovor, takođe, o temi koju nametne život, trebalo bi da se nađe u programu svakog Susreta. Ne samo ovakav, organizacione prirode, uglavnom, nego iz oblasti teatrologije, iz pozorišne historiografije. Zašto? Zato što se nekako najlakše okupljamo na Festivalu i što tada možemo, bez uobičajenih teškoća, da učestvujemo u razgovorima. A što se tiče predigre Festivala, o čemu je govorio Pavle Janković Šole, možda bi trebalo pozivati studente da svoje predstave, pre svega diplomatske, izvode pre početka, ili na samom početku, Festivala.

Da završim. Po meni, 42 godine održavanja Festivala imaju puno opravdanje. Videli smo, iz materijala koji smo dobili, kakvi su dosadašnji rezultati Festivala. Susreti su svoju svrhu ispunili, možda ne uvek onako kako smo želeli, ali i sama činjenica da su održani 42 puta govori dovoljno. Ono što ne smemo dozvoliti jeste opuštenost, jeste indolentnost prema Festivalu, pre svega samih pozorišta. Ravnodušnost prema Festivalu – njegova je smrt. Činjenica je, sem jednog izuzetka, da nijedan upravnik pozorišta ne prisustvuje na festivalu sve vreme njegova trajanja. Dolaze jedino na predstavu svog pozorišta. Činjenica je, takođe, da na Festivalu ima malo ljudi iz pozorišta. Te činjenice ozbiljno upozoravaju. Jer Susret se ne održava samo radi publike, koja je izuzetno dobro posetila i pratila neke predstave. Festival bi trebalo sačuvati i radi širenja pozorišne kulture. Kao što je poznato, dobro koncipiran i dobro organizovan festival, sa predstavama valjanih umetničkih kvaliteta, nezamenljiv je način podsticanja i širenja pozorišne umetnosti i kulture.

Laslo GEROLD

Ne bih hteo da oponašam neka loša iskustva sa Okruglog stola, pa da uvodničar uvek kaže svoje i da replicira i da govori posle svakoga, ali bih hteo samo jedno, jednu rečeni-

cu na ono što je Luka rekao. Ja mislim da problem pisaca nije problem Susreta, problem Susreta je dolazak ljudi iz pozorišta, pozorišnih ljudi pre svega, to je jedno, a drugo,

nisam siguran da je ono profilisanje što si ti bio rekao, da je to baš najzgodnija stvar, da nećemo stvarati ponovo neke kolizije koje već u samom Susretu postoje – da li susret, da li festival. Ko garantuje da će predstava za festival srpske

Dejan PENČIĆ-POLJANSKI

Pokušao bih, mada ću biti dosadan, sebi ponajviše, jer ovo što ću sada reći govorim već godinama i na Susretu vojvodanskih pozorišta i na Susretima "Joakim Vujić", o potrebi za ovim festivalom i kako ga unaprediti i da li ga uopšte unaprediti. Naime, mislim da su ovi razgovori potpuno besmisleni jer se svake godine na njima iznese niz zanimljivih ideja, a to se kasnije ni na koji način ne uključi u program festivala. Prema tome, imam utisak da se ovi razgovori vode u stilu – zakleo se Todor da drži govor, a od toga nikakve praktične koristi. Uvek se zalažemo za izmene, za unapređenje naših festivala, a trudimo se, po svaku cenu, da zadržimo onu organizacionu šemu koja je jednom davno, davno smišljena. Srećom, ove godine bar je ocenjivačka komisija napravila izuzetak, uspela da ustaljenu praksu promeni pokušajem da od ovog festivala, koji su od 1971. godine činila dva festivala u festivalu, napravi jedan. Hvala im na tome. Mislim da je to posle dugo godina jedino zaista vredno što se desilo na Susretu vojvodanskih pozorišta. Međutim, kad je već reč o Susretu, ja bih da se vratimo u prošlost, da se podsetimo geneze ove manifestacije koja bi htela da bude istovremeno i susret i festival. U pedesetim i šezdesetim godinama, Susret je bio zapravo berza glumaca. Najvažniji efekat (i, čini mi se, glavni razlog zašto je postojao festival) bila je mogućnost da upravnici pozorišta vide u predstavama drugih teatar glumce za svoje ansamble. Krajnji cilj svih glumaca u Vojvodini bilo je SNP, angažman u najznačajnijem i najvećem pozorištu u Vojvodini. Sedamdesetih godina Susret zaista postaje festival. Uz Srpsko narodno pozorište kao vrlo ozbiljni konkurenti pojavljuju se somborsko Narodno pozorište i mađarska drama subotičkog Narodnog pozorišta. Festival dobija takmičarsku atmosferu, vode se vrlo burne debate za Okruglim stolovima na kojima se, ne retko, navija za predstavu svog teatra. Poslednjih godina, međutim, negde od sredine osamdesetih, Susret postaje serija gostovanja u mestu koje je domaćin. Što je još gore, serija gostovanja koja nikoga ne zanima. Od uprava pozorišta, a kakvo je interesovanje uprava pozorišta prema ovom festivalu pokazuje i ovaj razgovor, pokazuje i činjenica da direktori, eventualno upravnici pozorišta, oni koji prave repertoar, dodu onda kada se prikazuje njihova predstava, prisustvuju Okruglom stolu, ništa drugo ne po-

klasike biti najbolja predstava u tom pozorištu? Prema tome, to neće biti festival najboljih predstava nego sasvim drugi festival.

gledaju i onda se, poslednje noći, interesuju da li su i koliko su nagrada dobili. To je slika zainteresovanosti za Susret somborskog, vršačkog, zrenjaninskog ili bilo kog drugog pozorišta. Naravno, situacija je takva kakva je, međutim, mi to godinama konstatujemo, a onda, potom, insistiramo da sve ostane kako je i bilo. Mislim da, umesto ovakvih razgovora, treba napraviti anketu sa upravama pozorišta u Vojvodini, anketu čiji će zaključci nekog obavezivati. Hoćemo li ili nećemo, treba li nam ili ne treba festival vojvodanskih pozorišta. Umesto da činjenicom da se Susret održava već 42. put argumentujemo da nam je i dan-danas takav kakav je potreban. Drugo što bi, čini mi se, takode trebalo učiniti, a što je ocenjivačka komisija ove godine samoinicijativno već učinila, (iako o ranijim inicijativama postoje zapisi u dokumentima festivala, ali se u festivalskoj praksi nije dogadalo) od Susreta stvoriti festival na kome će učestvovati sva vojvodanska pozorišta. Međutim, treba imati na umu i u vidu jednu činjenicu da to znači vrlo mnogo predstava i vrlo mnogo dana i vrlo mnogo festivalskih termina. I za Novi Sad kao centar, a kamo li za Vršac, Sombor, Zrenjanin i za mesta koja potencijalno nemaju toliko gledalaca kao Novi Sad, mada moram da podsetim da je i u Novom Sadu na jednom broju predstava gledalište bilo poluprazno i to gledalište Ujvidéki Színháza, vrlo skromnog kapaciteta. Naravno da bi sva vojvodanska pozorišta i dalje trebalo da učestvuju na ovom festivalu. Ali, zašto bi sve prijavljene predstave morale da se prikažu u mestu koje je domaćin festivala? Zašto se u mestu koje je domaćin, da li je to Vršac, Sombor ili Novi Sad, ne prikaže pet ili šest najboljih koje bi izabrala ocenjivačka komisija, ista ona koja donosi odluke o svim nagradama, videvši ih prethodno, kao i sve druge predstave, na matičnim scenama? Izbor od pet, šest, sedam predstava maksimum, vrhunskih ostvarenja sezone, ono što je najbolje po ocenama istih "sudija" koji će kasnije doneti i odluke o nagradama. Takvim izborom je moguće napraviti i pravu festivalsku atmosferu. Kada bi se tako radilo sa, recimo, zemunskom smotrom profesionalnih narodnih pozorišta Srbije, ta smotra bi imala publicitet, imala bi publiku sve vreme trajanja. Ovako imala je i publicitet i publiku prva tri-četiri dana i onda kada je došao Ljubiša Ristić, pred kraj. Ostalo je teklo po inerciji. Ne postoji list u Beo-

gradu, ne postoji radio stanica u Beogradu koja ima interesa da mesec dana prati, iz dana u dan, sa istom pažnjom jedan pozorišni festival. Zar je drugačije u Zrenjaninu ili Novom Sadu? Mislim da bi svodenje festivala na festivalsko finale bilo jedno od mogućih rešenja da se vojvodanski Susret, pa i Susreti "Joakim Vujić" i neki drugi festivali održavaju, a da ne budu mamutske manifestacije sa 19-20 predstava u trajanju od 11-12 dana. Naravno, pod uslovima da su pozorišta zaista zainteresovana da festival uopšte postoji. Jer, ako su u prvim godinama imala interes da vide glumce koje će eventualno angažovati za sledeću sezonu, ako su kasnije vojvodanski teatri želeli da se nadmeću sa Srpskim narodnim pozorištem, da pokažu i dokažu kako imaju isto

Laslo GEROLD

Samo sam hteo da skrenem pažnju na sledeće, da smo dobili dva predloga. Jedan je predlog anketiranja pozorišta, ta anketa bi se svakako odnosila na dalji razvoj i rad Susreta. Ne znam da li bi to pomoglo onome što je Dejan na kraju rekao, s razlogom smatra da nedostaje Susretu – prisustvo-

Milica RADAKOVIĆ

Pozdravljam vas, član sam Ocenjivačke komisije. Htela bih da se zahvalim Zajednici profesionalnih pozorišta za poverenje, htela bih da se zahvalim domaćinu ovih Susreta, gospodinu Farago Arpadu i htela bih da kažem da sam veoma potištena, gotovo posramljena što ovde danas nema onih ljudi koji su veoma burno reagovali na razgovorima za Okruglim stolom, proizvođača ovog našeg prokletog lepog zanata. Mi smo se ovde sastali, oni koji smo u toku ovih Susreta stalno bili prisutni. A ljudi koji su bili dirnuti, zainteresovani za neke promene, čak i za rad naše Ocenjivačke komisije, ja sam očekivala da za njih ovde neće biti dovoljno mesta. Nažalost, eto, to se nije dogodilo. No, o tome će, verovatno potom biti reči. Mene interesuje jedna stvar, pa molim da mi neko to objasni. Rad Ocenjivačke komisije nije bio nimalo lak, imali smo veliku odgovornost pred sobom, veoma iscrpno smo, u detalje išli, obrazlagali, dopunjavali se, sukobljavali se, i ja, kao član te komisije mogu da kažem da sam veoma ponosna što je taj posao izvršen onako čestito i čisto kako je i trebao. Međutim, da kažem ono zbog čega sam se ustvari javila. Odredbe Pravil-

tako dobru ili čak bolju predstavu nego SNP, nisam siguran, čak će pre biti suprotno, da vojvodanska pozorišta danas imaju interes da na Susretu uopšte učestvuju. Prema tome, prethodno treba razmotriti sve moguće ideje i dileme pre nego što će se jednostavno zakazati 43. festival, po istom receptu kao 42, 41. ili 40. Isto je bilo u Pančevu preprošle godine, prošle godine u Zrenjaninu, ove godine u Novom Sadu. Predstave su došle, pokazalo se šta se imalo tamošnjoj publici, glumci su se spakovali i vratili kući. Ni jedan Vrščanin nije video nijednu drugu predstavu osim vršačke. Ni jedan Somborac nije video nijednu drugu predstavu osim somborske. Niko se nije nisakim susreo. Sve se svelo na raspodelu nagrada.

vanje ljudi iz pozorišta na predstavama, a drugo, da to bude sa jednom prethodnom selekcijom festival, sa odabirom najboljih predstava. Mislim da su to dva jako bitna predloga o kojima sigurno treba da se razmisli.

nika, po članovima, po stavovima uključena su u ovu manifestaciju sva profesionalna pozorišta, kako sam ja shvatila. Tu podrazumevam Pozorište "Olga Petrov" iz Pančeva i sremskomitrovačko Pozorište. Pojavila se jedna predstava koja je u meni i stvorila dilemu. Jedna predstava gde smo imali dve izuzetno markantne glumačke ličnosti i tu sam ja u procesu ocenjivanja ostala, dozvolite mi da kažem, uzdržana. Evo zašto. Ja mogu da prihvatim da pozorište ima gosta u predstavi. Ali bih molila da mi neko objasni koji stav da zauzmem, kad jedno pozorište dozove dva eminentna gosta koja treba sad da upoređuješ sa našim, ne provincijskim pozorištima, nego pozorištima koja nažalost, zbog raznoraznih okolnosti imaju manje mogućnosti da se iskažu. Eto, to je to što je ostalo u meni i dalje kao dilema, tako da sam ja svoj glas ostavila kao uzdržan. Mene je to jako zbunilo, ja prihvatam da pozorište ima goste, imali smo ih mi, jedan je dobio čak i nagradu, ali ja ne mogu da sagledam dva gosta kao celokupnu delatnost jednoga ansambla. Hvala vam i molim ako može neko da mi to razjasni, da tu dilemu sama u sebi raščistim.

Milutin KARIŠIK

Festival ili Susret, kako hoćete, organizuje Zajednica pozorišta Vojvodine, znači sva pozorišta koja su učlanjena u Zajednicu. Zajednica u svom Programu rada nema isključivo samo tu obavezu i taj zadatak da organizuje festival vojvodanskih pozorišta. To je jedna od komponenti njenog rada. Zajednica, pored ostalog, ima i taj zadatak da u Pokrajini podstiče pozorišno stvaralaštvo, u celini gledano. Pančevo je nekada imalo svoje profesionalno pozorište, koje se 1956. godine ugasio. Slično je i sa Sremskom Mitrovicom. Mi smo smatrali da u tim mestima mogu i treba da postoje, ako ne stalna, institucionalna pozorišta, onda određeni ustaljeni drugi oblici pozorišnog života i rada. Stoga smo, kao prvo, u članstvo Zajednice primili pančevački Centar za kulturu "Olga Petrov" i sremskomitrovačko Pozorište "Dobrica Milutinović", kao stožerne pozorišne institucije koje tim sredinama u najvećoj meri i na razne načine (sopstvenom produkcijom, organizovanjem gostovanja i dr.) obezbeđuju pozorišne programe. Članstvom u Zajednici oni su stekli pravo da učestvuju u svim akcijama i poduhvatima koje ta asocijacija organizuje, a tu spada i Susret. Smatramo, dakle, da, pored ostalog, njihovo članstvo u Zajednici i učešće u programu Susreta doprinosi učvršćivanju njihove pozicije u

Milenko MISAILOVIĆ

Kao prilog ovom pitanju, treba reći da je ovo organizaciono pitanje, ali i umetničko pitanje, odnosno složeno profesionalno pitanje, i veoma je važno, pri njegovom rešavanju ne pasti u klopku. Koju? Da se pozorišna umetnost kao jedna celovita aktivnost, nedeljiva, takoreći – jer i kad se deli, ona može da se deli samo uslovno, administrativno ili birokratski – dakle, da se pozorišna umetnost u izvesnom smislu ne "ispareliše", jer to i ne mogu biti "parcele" nego privremeni organizacioni oblici te umetnosti, ali oni nikad nisu suštinski ili ne mogu biti suštinski: samo stvaralaštvo je suština i pozorišno stvaralaštvo može biti suštinsko. Za mene je objašnjenje koje smo čuli od Karišika sasvim umesno, jer zadatak Zajednice, odnosno zadatak postojeće pozorišne umetnosti jeste da samu sebe unapređuje i razvija i ja sam poverovao Programu ovih Susreta, verovao sam da ste vi znali zašto ste u program uvrstili one koje ste uvrstili. Time vi dajete nivo jednoj formaciji, iako privremenoj i takvoj kakva jeste, dajete joj nivo pozorišne formacije koja sprema predstavu za pozorište u Pančevu, Mitrovici ili ne znam gde. Dakle, ja kao vaš saradnik sam poverovao u razloge vašeg koncepta i zato sam se i prihvatio da učestvu-

Pančevu, odnosno u Sremskoj Mitrovici, a samim tim i poziciji dramskog stvaralaštva u tim sredinama. Pančevci su prvi put bili na Susretu u Subotici, 1982. godine, sa predstavom pripremljenom isključivo sa pančevačkim glumačkim snagama. Kasnije, budući da im je Beograd u neposrednoj blizini, oni su za pojedine projekte angažovali i glumce iz Beograda, što je, po mom mišljenju, vrlo logično i vrlo korisno. Nismo nikad prebrojavali koliko je glumaca iz Beograda, a koliko iz Pančeva. Više smo vodili računa o tome da te predstave budu dobre, da budu adekvatne umetničkom nivou programa Susreta, a to su one uvek bile. Isti je slučaj i sa pozorištem iz Sremske Mitrovice. I ove godine je tako. Oba beogradska glumca u pančevačkoj predstavi su učinili program Susreta atraktivnijim i, naročito za gledaoce, zanimljivijim.

Napominjem da je SNP na Susretu u Subotici, 1982. godine, učestvovalo sa jednom predstavom u kojoj je bio Žutić i pored njega bar još desetak glumaca izvan SNP-a. To je bila predstava "Slike žalosnih događaja". U stvari, u toj predstavi je bilo više glumaca izvan Novog Sada nego iz Novog Sada.

jem u tom radu ovih Susreta. Svaki pozorišni poduhvat, pa i ovaj, iziskuje jednu meru uzajamnog poverenja, ali, to ja nisam imao nameru da kažem, već ovo:

Svima nam ovaj današnji skup važan, a članovi žirija su se posebno osećali pozvanim da prisustvuju ovom skupu, jer su se nadali da će se sresti, licem u lice, sa onima koji su imali čast da ocenjuju. Članovi žirija su se nadali da će ovaj radni skup sa izvođačima, sa direktorima ili upravnicima pozorišta svima omogućiti da u direktnom susretu izmenjaju mišljenja o svemu onome što se moglo učiniti uoči ovih Susreta, u toku Susreta, a i onome što se može učiniti i posle Susreta. Drugim rečima, žiri je smatrao ovo kao priliku da upravnicima, direktorima, rukovodiocima pozorišta, a i ostalim zainteresovanima detaljno obrazloži svoja estetska polazišta i svoje kriterijume pri ocenjivanju ili vrednovanju, a činjenica da su neki od njih nezadovoljni odlukama žirija i da njih nema ovde, samo pokazuje kako je u pozorišnom poslu lako izgubiti sposobnost kritičkog vrednovanja i suočavanja sa suprotnim mišljenjima. Svako pozorište može da oboli od samozadovoljstva i samodopadljivosti ili samozaljubljenosti u ono što ono radi, što ono o sebi kaže ili što

ono o sebi tvrdi. A suština pozorišnog posla – meni je nelagodno da to ističem ovde – jeste davanje prava svakome da pozorište ocenjuje, tj. davanje prava publici da misli šta ona može da misli, i kritici da ocenjuje kako ona može i ume ili kako treba da ocenjuje. I onaj ko osporava ta prava ili ne dozvoljava da se čuju i najsuprotnija mišljenja, to je neprijatelj pozorišne umetnosti, bez obzira koliki autoritet u pozorištu bio.

Poznata je stvar da je pozorište u svojoj istoriji, i samo bivalo smetnja svome razvoju, i često su sami pozorišni ljudi, u istoriji pozorišta, najveću štetu učinili svojoj umetnosti postajući najveći neprijatelji svoga posla. Poznato je, isto tako, da je publika branila pozorište upravo onda kada su pozorišni ljudi ugrožavali svoj posao ili svoju umetnost. Ja kažem posao jer ima pozorišnih ljudi koji, na žalost, nisu na nivou ni zanatski a kamoli umetnički, da obavljaju svoj posao. Takode je poznato da ima u publici i onih koji imaju potpuno osećanje scenske umetnosti, i to bolje i preciznije nego polovični nabedeni ili takozvani pozorišni ljudi, samo što oni iz publike to ne umeju da kažu sa teoretskim obrazloženjem ili odgovarajućim pojmovima: oni izvanredno doživljavaju ali to, možda, ne umeju, ili ne mogu do kraja i adekvatno da izraze. Zato publiku treba – umeti osluškiivati!

Naše pozorište, to moram da kažem, veoma često oboleva od samozaljubljenosti.

Žiri je, odmah ću reći, bio jednoglasan pri donošenju odluka, a i u ovome što ću predložiti, u ime žirija, da ude u Pravilnik.

U svom procenjivanju ostvarenih dostignuća ili u zajedničkom osluškiivanju i u zajedničkom proveravanju posle gledanja svih pozorišnih predstava žiri je, s obzirom na ono što je već viđeno na savremenim scenama naše zemlje, a po mogućstvu i van naše zemlje, žiri je pokušao da utvrdi nivo koji se može smatrati već dostignutim ili već ostvarenim, a to je onaj nivo koji se podrazumeva kao nivo naše savremene pozorišne umetnosti. Sve ono što je bilo na tom nivou, bilo je, dakle, uspešno i zasluživalo je naša priznanja, i mi smo takve rezultate savesno priznavali. Ali, samo ono što je prelazilo taj i ranije već dostignuti stvaralački nivo i što je prelazilo u sferu novih istraživanja, pa makar to istraživanje i ne bilo izvedeno do kraja, samo to je moglo da konkuriše i za nagradu. Prema tome, u našem razmatranju bilo je mnogo više uspešnih rezultata ili uspešnih režija i uloga, ali ti rezultati su procenjivani kao već postojeći proseki naše pozorišne umetnosti i žiri ih nije mogao nagradivati, jer nije imao pravo da ponavlja dosadašnje rezultate na tom planu. Dakle, žiri je morao u svom radu uvažavati i dosadašnje rezultate svih 42 susreta koja su prošla, i nismo se mogli u svom procenjivanju vraćati nazad. To je, osim drugih stvari, žiri želeo da iskaže i vama koji ste prisutni, a i neprisutnima,

jer žiri smatra da ovo njegovo polazište treba da ude u Pravilnik, da bi svi žiriji svoje procenjivanje zasnavali, dakle, na jednom već ostvarenom nivou, i da svojim nagradivanjem ističu ono što se otkriva kao novo, kao pomeranje ili prevazilaženje već ostvarenog ili kao pomak, budući da je ta reč odomaćena. Prema tome, žiri je bio dužan da vidi i čuje, da oseti i doživi sve što je bilo scenski ostvareno, ali i da hvata neostvareno kao podtekst onoga što je ostvareno, budući da je svako procenjivanje isuviše složen posao ako se žiri ne postavi u poziciju onih koji samouverenošću i bez svestranog udubljivanja – samo konstatuju bez obaveze da i otkrivaju, i izriču ocene koje su neutemeljene. Mi smo nastojali da saradujemo sa onim što smo gledali: to znači da je razvijan plodan profesionalni dijalog između nas kao članova žirija i onoga što vrednujemo ili procenjujemo.

Ne želim da vas dalje sa ovim zamaram: samo ističem problem vrednovanja scenskih ostvarenja kao temu koju žiri predlaže današnjem skupu sa rukovodiocima pozorišta, glumcima, rediteljima, a i sa ostalima koji se interesuju za takve probleme.

Sve ovo o čemu govorimo i o čemu se govorilo od početka, kazuje da naše pozorište boluje od – ja bih to nazvao – **kri-ze kritičkog dijaloga**. A kad kažemo kriza kritičkog dijaloga, mi smo istovremeno rekli i **kriza kritičkog mišljenja**: naše pozorište nije dovoljno naviklo da o sebi misli na disciplinovanost stvaralački i na uzajamno-kolektivni način. Zato kriza istraživačkog dijaloga označava i krizu svestranijeg i dubljeg profesionalnog mišljenja, a od nivoa profesionalnog mišljenja zavise i vrednosti stvaralačkog mišljenja u pozorištu.

Bitno je uočavati kako sve naše zablude, sve naše samoljubivosti ili isključivosti razrešava – nezadrživo vreme, i kako u pozorišnom stvaranju učestvuje i odlučujuća sadejstvjujuća sila koje mi nikad nismo dovoljno svesni: to je **publika** u ime koje kritičari, teoretičari ili estetičari, a i svi oni koji procenjuju taj rad preko štampe, radija i televizije; procenjuje i publika – pomoću sebi svojstvenih reagovanja, i sva ta reagovanja, bez obzira na razlike – čine jedinstveni sadejstvjujući, kritički ili stvaralački odnos prema onome što se zove pozorišna predstava.

Tim povodom, i samo usput osvrnuću se na sinočnju predstavu iz Kruševca iako je ona bila gost – i izvan takmičarskih predstava, zato što bi jedna takva predstava morala svakog pozorišnog čoveka koji se bavi procenjivanjem, duboko da izazove, da zaintrigira, jer je autorski tekst uže strukture i kraće orijentacije od **izvođačkog načina** koji je svojom izražajnošću obogatilo potencijale teksta, a da nije izvršilo nasilje nad postojećim značenjima u tekstu. Sinočnja predstava kao pozorišni doživljaj, omogućavala je, jednim

delom povezivanje sa nekim strujama koje su prohujale poslednjih decenija u pozorišnoj umetnosti Evrope, a i naše zemlje i to strujanje se osetilo i sinoć u pozorišnoj dvorani, i mi smo, zahvaljujući tome, bili deo evropskog pozorišnog sveta, a ne samo kutak naše zemlje. Prema tome, ovakva pozorišna predstava kao rezultat, izaziva i obogaćuje profesionalna mišljenja, i iziskuje dijaloge o sebi. Ovako posmatrano, kakav smisao ima odbijanje ili neprihvatanje dijaloga – o svom pozorišnom rezultatu? To je svesna izolacija ili neprofesionalni odnos u pozorišnom poslu. Ali je bitno da su sve predstave ovogodišnjih vojvodanskih susreta bile su – svaka na svoj način – doprinos pozorišnoj umetnosti kao stvaralačkom fenomenu. Događalo se i to da su se izvesne pozorišne predstave ispoljavale i kao dostignuće koje prelazi naše domaće geografske širine i dužine.

Reći ću još samo ovo: trebalo bi propozicije Pravilnika da daju mogućnost žiriju da može odati priznanje i nekom uspešnom direktoru ili upravniku pozorišta; isto tako i pozorišna kuća može dobiti neko priznanje, jer pravi direktori, pravi upravnici ili rukovodioci su stvaraoci, to dokazuje savremeni pozorišni život širom sveta. I ne sme se tim ljudima oduzimati ono što oni često ispoljavaju: stvaralačku inicijativu i upornost, pronicljivost i oduševljenje – a to je ono što

Laslo GEROLD

Hteo bih da pročitam jedno pismo koje smo upravo dobili: "Zajednici profesionalnih pozorišta Vojvodine, gospodi Mirjani Markovinović, predsedniku: Ocenjivačka komisija 42. susreta profesionalnih pozorišta Vojvodine posebno je zapazila vrednost publikacija koje su pratile ovogodišnje susrete i time ih obogatila i obezbedila trajanje. Posebno je

Nebojša BRADIĆ

Godinama je iskazivana potreba čvršće saradnje između Pozorišnih susreta "Joakim Vujić" i Susreta vojvodanskih pozorišta. Sem tradicionalne razmene predstava pozorista gradova domaćina Vojvodanskih, odnosno Susreta "Joakim Vujić" do nekih integrativnijih povezivanja nije dolazilo.

Godinama unazad, govori se o krizi i problemima u kojima se nalaze ova dva pozorišna festivala. Završetak ova dva festivala, ove godine u Novom Sadu i Kruševcu, sumira i vrednuje godišnju produkciju srpskih pozorišta. Ali to istovremeno i ne znači da su ova dva srpska festivala predstavila uvid u najbolju produkciju recentne sezone u Srbiji. Jer,

često neki reditelji, glumci, a i ostali u pozorištu – pripisuju samo sebi i hteli bi sve uspehe – bez deobe – da prisvoje samo sebi.

U pozorišnom poslu imaju dve faze: prvo je radanje ili poradanje predstave, i obično su to porodajne muke koje svako rešava kako ume, može i koliko ima za to dara i drugih uslova. Mnogi smatraju da se na tome sve završi. Međutim, ostaje druga faza kao deo stvaralaštva: to je javno procenjivanje predstave – pomoću publike i kritike. Pozorišnim ljudima u svetu odavno je jasno da bez ove druge faze, ona prva – poradanje predstave kao završetak predstave – samo je deo urađenog posla. I ovaj današnji razgovor treba da bude višestruko procenjivanje koje treba da osvetli, shodno raznolikim rezultatima, šta je na ovom 42. Susretima vojvodanskih pozorišta – napredovalo, a šta – nazadovalo, i šta je čija krivica; šta je nemoć susretu a šta nemoć ljudi koji se bave pozorišnim poslom.

Izvinjavam se, na kraju, što sam govorio i o onome što se podrazumeva, ali mi smo, na žalost, odavno na to osuđeni, i ko zna koliko ćemo još dugo morati da govorimo ono što se podrazumeva, jer već decenijama ne radimo ono što se podrazumeva. Hvala vam na pažnji.

zapažena studioznost u pripremama ovih publikacija još početka Susreta, njihova aktuelizacija tokom Susreta, u svemu tome primerena grafička opremljenost. Ovo je postignuto zahvaljujući stručnosti, visokoj odgovornosti urednice Vesne Krčmar, kojoj Ocenjivačka komisija izražava svoje priznanje. Potpis svih članova Ocenjivačke komisije."

kao što se događalo da na Sterijinom pozorju i MES-u jedno pozorište nastupi sa dve pa čak i tri svoje predstave u konkurenciji najboljih jugoslovenskih pozorišta, moglo bi se očekivati da pojedini teatri imaju tri predstave koje su bolje od svih ostalih dostignuća srpskih pozorišta a nisu u prilici da ih prikažu na festivalskoj utakmici.

Dilema: susreti ili festival najboljih ostvarenja, selekcija ili izbor samih pozorišta ponavlja se i na tribinama o budućnosti Susreta. Najuporniji protivnici razrešenja trenutnog stanja i utemeljenja jakog srpskog pozorišnog festivala čvrsto zadržavaju dosadašnji status uz bojazan da će Festival najboljih predstava za dugi niz godina umanjiti šansu da

se pojedini teatri uopšte i pojave u takvoj konkurenciji. Nedovoljna smelost i zadovoljstvo postojećim stanjem usporava procese nužnog preobražaja Susreta u Festival najboljih predstava Srbije.

Bilo bi celishodno razmotriti postepenu transformaciju Susreta (Vojvodanskih i "Joakim Vujić") koji bi zadržali svoje fizionomije ali u okviru kojih bi radio jedinstveni žiri. Žiri bi

Tibor VAIDA

Organizacija ove smotre, čini mi se, treba da traje celu godinu i da važnost ovoj smotri damo mi koji se bavimo ovim poslom i tu mislim prvenstveno na Zajednicu profesionalnih pozorišta, na Savez dramskih umetnika i na sve institucije i organizacije koje se bave pozorištem. Ja sam emisiju o smotri slušaocima Radio-Novog Sada počeo pitanjem – da li uopšte znaju da se u Novom Sadu istovremeno odvijaju tri festivala: Smotra vojvodanskih pozorišta, Smotra delatnosti Pozorišne akademije i smotra predstava Ljubiše Ristića? Da ne pričam o gostovanju "Pozorišnih iluzija" isti dan kada je predstava i u zvaničnoj konkurenciji, prema tome, ovaj je grad odjednom pun nekih događaja, ali bez one prave publikacije koja treba da prati sam festival. Jer po meni ne treba samo grad domaćin da daje značaj ovoj smotri, nego svi oni koji žive od te smotre i koji žive za tu smotru. I mislim da je osnovna greška u nama, jer sve je veći broj među nama onih koji žive od pozorišta, a ne za pozorište i dok naš odnos bude takav spram sopstvenog posla, nećemo imati nikakav boljitak u našem radu. Sledeće pitanje je vezano za ono što se materijalno stanja tiče, ali iz jednog drugog aspekta. Šta znači učestvovanje na ovoj smotri za pozorišne kuće, šta znači za umetnike, šta znači za sutra, ne za juče. Ako je to verifikacija prošle godine da ste, evo, napravili predstavu pa smo vam dali nagradu, šta ta nagrada znači za tog glumca u karijeri. Da li znači da će njegovo sutra zahvaljujući toj nagradi biti vedrije, da li će to doprijeti nešto njegovom prosperitetu ili prosperitetu kuće. Ja sam bezbroj puta u situaciji da me amateri mole da im pustim predstavu dalje jer će zahvaljujući tome što su se kvalifikovali za sledeći krug nekog njihovog takmičenja iduće godine dobiti veća materijalna sredstva. Da li na materijalno stanje naših pozorišta utiče to? Ako su ove godine na ovoj smotri dobili neku nagradu, da li to znači da će materijalna davanja biti drugačija u sledećoj godini, ili je ovaj festival još uvek nega mrtvacu, koji održavamo po nekoj inerciji jer smo negde, jednom davno to ustanovili, a ti su uslovi apsolutno promenjeni trenutno i ne znam, ako neko ne zna odgovor na to, neka mi kaže da li će sada onim pozorištima ili

istovremeno bio i selekciono telo koje bi sačinilo izbor pet najboljih predstava srpskih pozorišta koja će, zajedno sa predstavama beogradskih teataru, sačinjavati repertoar Festivala najboljih predstava Srbije. Na taj način bi Susreti vojvodanskih pozorišta i Pozorišni susreti "Joakim Vujić" predstavljali izborne smotre za jedan značajni pozorišni festival.

onim umetnicima za ubuduće značiti nešto što su ove godine osvojili neku nagradu, ili što je njihova vrednost visoko verifikovana. Prema tome, upravnici i direktori pozorišta treba zaista da se angažuju oko toga da se i ova manifestacija i uopšte pozorišna umetnost tretira tako kako to zaslužuje i mora biti u jednoj kulturnoj sredini. Drugo pitanje koje su mi u Savezu dramskih umetnika postavili jeste status umetnika koji učestvuju na smotri. Oni koji su te sreće da učestvuju na festivalu su u situaciji kao vozila, kada čitate onu rubriku "Vozili smo za vas", tamo naime bez uticaja samog automobila neko kaže koje su performanse tog vozila. Neko će reći nešto o tome šta si uradio, no mi bi da čujemo i to zašto, koji su argumenti, kakva su gledišta onih, koji sude jer svaka odluka nakon jednog festivala je ustvari dokaz stručnosti žirija koji ocenjuje. Svi oni koji su radili na tim predstavama želeli bi da znaju koji su oni elementi koji su određivali njihovu poziciju i njihov status na festivalu. Jer to je otprilike, za nas dramske umetnike kao učestvovanje na nekim kolektivnim izložbama na zapadu kada ste još nedovoljno afirmisani da imate svoju izložbu, ali ste imali uspešan nastup na jednoj kolektivnoj izložbi, onda ćete dobiti od galeriste mogućnost da se posle iskažete i kao pojedinac sa svojom samostalnom izložbom. Ne mislim bukvalno da radimo monodrame ako smo bili dobri u jednoj predstavi, nego to priznanje treba da znači neku stepenicu, jer inače ne vidimo pravu verifikaciju onoga zašto i kome mi to radimo. Tu bih se vratio i na organizaciju ovog festivala i to opet počinje od nas, jer verovali ili ne, sale su popunjene tako kako jesu. Novi Sad je znao pre godinu dana da je organizator festivala ove godine a zna već 42 godine kada je ova smotra vojvodanskih pozorišta i to paralelno organizovanje raznih stvari nema nikakvo svoje opravdanje. Nismo napravili to što smo morali, da ovaj grad slavi praznik pozorišta za vreme dok je smotra u Novom Sadu, sve se odvija po nekom automatizmu jer smo evo, ove godine mi na redu. Čini mi se da ni tu, ne krivim nikog pojedinačno, nego svi mi zajedno, nismo uradili to da animiramo ovu sredinu, kao što nismo to uspeali ni u Somboru, ni u Zrenjaninu, ni u

Pančevu pre toga jer se to odvija manje-više, onako, kao, "evo, možemo biti zadovoljni jer smo i u ovim nemogućim uslovima, u vremenima u kakvim živimo, uspeli to da uradimo". Moraćemo, jer se ovim poslom bavimo iz potrebe a ne zato što će nas neko za to platiti i mislim da bi to naše opredeljenje bilo osnovno i za sve ostalo što budemo radili u interesu pozorišta i u interesu našeg posla. A da se ovde vidimo, nadamo sa svim ljudima koji se bave pozorištem, bez obzira pripadali oni formacijski jednoj kući ili ne, mislim da je apsolutno za pozdraviti. Umetnost počinje tamo gde prestaju granice prostora i vremena. Prema tome, ne treba da bude nikakve prepreke formalne prirode da li neko može da učestvuje na ovom festivalu ili ne, ako ima šta da pokaže i ako se to može posle primeniti na rad ostalih. A zbog čega se to ne može, dokaz je ova slika koju sada

dr Dušan RNJAK

Ja se zahvaljujem kolegi Tiboru Vajdi koji je rekao četiri petine onoga što sam ja hteo da kažem. Odmah na početku da kažem da za mene ne postoji dilema da li Susreti treba da postoje ili ne. Ja sam za to da postoje, samo je pitanje kako i na koji način poboljšati i proširiti uticaj susreta i poboljšati nekako njihov kvalitet i pomoći pozorištima da dođu do što većih i što vrednijih rezultata. To je za mene jedno od osnovnih pitanja. Mislim da je problem marketinga, odnosno popularizacije festivala veoma značajan i da bi trebalo stvarno da postoji jedan čovek, šef marketinga, koji bi radio na pripremi festivala, da festival odjekne u sredini u kojoj se dešava. I da bude stvarno nekako na svim mogućim nivoima prisutan. Veoma je dobro što TV sad emituje hroniku, što se radio interesuje za to, što novine obaveštavaju; dakle, postoje nivoi na kojima se ipak govori o festivalu i nije festival napušten, on prodiere preko medija, ali čini mi se da bi se tu moglo još više uraditi. Ja nisam stručnjak za marketing, ali postoje stručnjaci vrlo sposobni, koji znaju kako se to radi i koji umeju to da naprave, tako da festival marketinški bude dobro pripremljen i da ga onda grad oseti i cela sredina i regija. Način selekcije predstava: meni se dopada ta mogućnost da svako pozorište može da učestvuje na susretima i da samo pozorište odabere onu predstavu koju smatra da je dobra. Ja mislim da je to dobar način selekcije. Ako bismo pravili festival najboljih predstava, onda se može desiti da jedno pozorište dođe sa više predstava, kao što je rekao gospodin Bradić. Mislim da je taj način selekcije dobar i da ga treba sačuvati. Ja sam po prirodi nekako, tradicionalista i čuvam ono što se kao pozitivno pokazalo i to ne bih dirao. Što se tiče učešća naše Akademije

ovde vidimo. Ljudi koji se bave tim ili se ne interesuju, ili iz nekih drugih razloga nisu u mogućnosti da prate festival, jer ima malo onih odabranih ili izabranih koji su u mogućnosti da gledaju predstave drugih, dok je smotra nekada, ako se sećate, bila zamišljena da bude druženje umetnika, da to bude upoznavanje sa radom ostalih, ali pošto su te distance toliko smanjene da mi možemo da odgledamo svaku predstavu tamo gde se to izvorno izvodi. Trebalo bi osmisliti ovaj festival marketinški, da ima drugu svrhu, onu važniju, da to bude jedna odskočna daska za sledeću godinu i za dalji rad, da verifikujemo ono što je već postignuto, pa idemo dalje, jer bez toga, ako mi ostajemo u nekom stalnom krugu, nećemo postići ništa, a onda ova Smotra gubi svrhu. Eto, to bih, ispred Saveza dramskih umetnika imao u vezi sa ovim da kažem. Hvala lepo.

i studenata, odnosno mogućnosti da direktori pozorišta direktno vide i upoznaju nove glumačke snage i nove potencijalne glumce i njihova pozorišta, mislim da je Akademija ovim učešćem na festivalu to omogućila. Međutim, drugo je pitanje što direktori pozorišta ne dolaze i ne gledaju te naše mlade glumce koji su talentovani, koji žele da rade, koji vole pozorišta, i koji žive za pozorište. Trebalo bi postaviti pitanje kvaliteta takvih direktora pozorišta. Koliko oni žele da doprinesu razvoju svoje ustanove, koliko su pasionirani ljubitelji pozorišne umetnosti, ja mislim da moraju biti pasionirani i moraju da pokažu tu svoju veliku ljubav prema pozorištu. Nešto bih rekao i o pratećim manifestacijama koje ne smatram da su beznačajne. Naprotiv, mislim da to sve doprinosi animaciji u korist festivala. Sada smo imali prvi put jednu izložbu pozorišnog plakata, što je jedan veliki uspeh upravo zbog toga što imamo na jednom mestu sakupljene pozorišne plakate čime je data mogućnost ljudima koji se bave plakatom da svoj plakat razviju, da ga unaprede. Takve prateće manifestacije su dobrodošle i njih bi trebalo negovati što više i izmišljati neke nove mogućnosti. Promocija knjiga – prvi put takode ove godine imali smo promociju knjige gospodina Misailovića. Zalažem se za to da bi promocije novih knjiga trebalo negovati i dalje kao prateću manifestaciju. Rekao bih nešto o mestu pisca u našem pozorištu, o animaciji mladih pisaca i negovanju dramskog pisca. Mi imamo, nažalost, takvu situaciju da u Vojvodini praktično nemamo popularnog dramskog pisca, a to je naša krivica. To je krivica ovih pozorišta ovde i mislim da treba negovati dramskog pisca. Ne treba pisca ako ja napisao lošu dramu odmah odbaciti zato što mu je loša drama,

nego treba ga na neki način ohrabriti da napiše dobru dramu i bolju dramu itd. Ja mislim da treba dosta pažnje posvetiti baš tom problemu – negovanju i podsticanju mladih autora da pišu za pozorišta. Izneo bih predloge za neke korisne akcije. Mi imamo u Novom Sadu jednog izvrsnog fonijatra. Ja mislim da bi on jedno vreme sigurno izdvojio da pomogne ljudima koji su došli na susrete da im pogleda glasne žice. To bi bila jedna korisna pratuća akcija, jedna

Pavle JANKOVIĆ ŠOLE

Nije uputno dva puta govoriti, jer to može da preraste u neukus, kao što nije dobro i ne reći ponešto što se smatra važnim. Pretpostavljam da se radi o lapsusu, previdu – jer mi ovde imamo tri upravnika: gospodina Bradića, gospodina Soldatovića i upravnika Novosadskog pozorišta – Újvidéki Színháza da se oni ne bi osećali neprisutnim, siguran sam da je u pitanju lapsus.

Kada sam govorio o pripremi Festivala onda sam mislio i na kulturnu klimu koja mu prethodi. Šta to podrazumeva? Ako je osnovni smisao da bar duhovnim koračićem ponese publiku, onda i priprema festivalske predstave mora biti kulturni događaj, koji to mesto prihvata i kao svoju duhovnu pripremu za nadmetanje sa drugim sredinama. Time bi se, za današnje prilike, dogodio pravi ekscs: sa predstavom iz svog mesta na Susret bi autobusima dolazila i publika! Ekscs, kažem, jer sada ni učesnici takmičarskih predstava ne prate čitav tok Festivala.

Luka HAJDUKOVIĆ

Smatram da bi trebalo da organizatori ili organizator ovog Susreta predlože gradonačelniku Novog Sada da bude domaćin jednog susreta okružnih načelnika u Vojvodini na kojem bi upravo sa svojim kolegama, između ostalog, razmotrio društveni položaj Festivala i dogovorio se o pružanju podrške i pomoći Susretu. Naravno, uz našu pomoć. Mi bismo mu stavili na raspolaganje i podatke i dali neke sugestije. Jer, načelnik okruga ne može da ne bude zainteresovan za jednu ustanovu kao što je pozorište. Ako krenemo odatle, onda ćemo tu boljku koju je vrlo lepo definisao Milenko Misailović, a od koje odavno pate naša pozorišta, početi da stvarno rešavamo iznutra, odnosno "na terenu".

Drugo, vrlo je značajno ono što je rekao Vajda o vrednovanju priznanja koja se na Festivalu dodeljuju za umetnička ostvarenja. Festival mora postati, kao što je nekada bio,

interesantna mogućnost za glumce koji možda imaju problema, ili ne znaju da imaju problema sa glasnicama. Treba obogatiti sadržaje samog festivala što je moguće više. Evo još jednog predloga: Naša Vesna Predojević je sjajan pedagog i ume lepo da, kod glumca poboljša impostaciju glasa. Ona bi, verujem, mogla da pomogne na taj način što bi otvorila jedan kratki kurs ili nešto slično o impostaciji glasa kod glumca.

Žiri je, ili Komisija, tu drugu reč teško izgovaram, zbog visokih umetničkih dometa predstave "Mitovi Balkana", otvorenim pismima gospodi Vidi Ognjenović i gospodi Jovanu Čirilovu i Milanu Todorovu, direktoru RTV Novi Sad, nastojao je da podeli radost povodom ovog značajnog pozorišnog događaja i na njega skrene pažnju. Razume se, uvereni da ova predstava poseduje takve vrednosti koje se mogu prineti i pokušati da verifikuju i na BITEF-u, u svetskim razmerama, Sterijinom pozorju ali i putem RTV-a koja ima tu moć da je predstavi najširem auditorijumu.

Iako je gospodin Misailović detaljno analizirao vrednosti predstave *Mitovi Balkana*, koju smo sinoć imali priliku da gledamo, uzimam slobodu za nekoliko reči o još dve vrednosne dimenzije te predstave. Njena vrednost je i u izuzetnom rafinmanu za osećanje sceničnog u komunikaciji rediteljskog postupka sa gledalištem. Druga je: briljantno iščitavanje, kroz istorijsko iskustvo, vremena u kome živimo i posledica koje su neminovne. Hvala lepo.

berza glumaca, berza reditelja, berza pisaca i drugih stvara-laca. Dodeljena priznanja komparativno potvrđuju tvoračke vrednosti na berzi. Značaj tih priznanja mora se, takođe, u sredini u kojoj deluje pozorište – realno vrednovati. Tim priznanjima se tada može uticati na promenu odnosa sredine prema "svome" pozorištu. To je jedan od načina da pozorište postane briga sredine, briga vlasti, mezmimče publike. Takav odnos sredine prema pozorištu ne toleriše tzv. "neza-visne" upravnike, ne dozvoljava neučestvovanje pozorišta na Festivalu, kao što je sebi prošlog Susreta dozvolilo Pozorište u Subotici. Pozorište, čak i kad je bilo putujuće, pod rukom osnivača i vlasnika pojedinca, nije pripadalo samo sebi, samo njegovim članovima.

Na kraju, nešto o Pravilniku. On je, u suštini, dobar. Trebalo bi ga inovirati, razmisliti o predlozima koje smo ovde

čuli i eventualno ih uneti u novi tekst. Pošto u Pravilniku ima zastarelih pojmova, neodgovarajućih termina, trebalo bi ga jezički pročistiti. Novi Pravilnik treba da akceptira sve

Pavle JANKOVIĆ ŠOLE

Pošto je razgovor poprimio manje obavezan ali zanimljiv ton, ne mogu a da ne kažem da ja ne verujem u "sreske načelnike" kao ljude vlasti zainteresovane za kulturu. Ali, kako mimoići ministre... i sumnjali u njihovu moć i, verovatno, potrebu da koordiniraju događaje u kulturi. Ali, ovaj, kako nam se onda dogodilo da otvaranje Izložbe pozorišnih plakata, koja je vrlo bitan, značajan segment Susreta, bude pred sam početak predstave, a da za to vreme plava četa pozorišta domaćina šeta holom i lupa potpeticama... A ministra nigde, kao ni na Susretu i razgovorima njegovim povodom... Da nije tako, a tako je bilo, valjda ne bih imao neodoljiv osećaj da je imati pozorište potreba samo zato što

Milutin KARIŠIK

Pokušaću da dam neka objašnjenja ili odgovore na neka, danas i ovdje, postavljena pitanja, pre svega, zbog toga da ne odemo sa ovog razgovora u nedoumicama, te da se ponovo, u nekoj sličnoj prilici, oglasimo sa tim istim pitanjima. Najpre, odgovor na Vajdino pitanje o dejstvu i uticaju nagrada na poziciju nagrađenih. Sve do nedavno, u dojučerašnjem sistemu finansiranja pozorišta, nagrade na Susretu uticale su da se redovna novčana primanja nagrađenih povećaju. To je sve bilo utvrđeno u postojećim samoupravnim aktima u kojima je bilo regulisano pitanje raspodele dohotka. Tako je bilo što se tiče pojedinaca. No, i sama pozorišta ukoliko su, kao institucija dobila nagradu – uživala su određene prednosti u finansiranju od strane svojih finansijera. Ne znam kako je danas, s obzirom na promene u finansiranju pozorišta, ali sve do ove godine bilo je tako kako sam naveo. S tim što valja napomenuti da se efekti nagrada ne iscrpljuju samo u tome. Sasvim je sigurno da su nagrade podsticajni faktor u samom stvaralaštvu, individualnom i kolektivnom. Takođe, činilac su afirmacije i popularisanja rada pozorišta, odnosno dramske umetnosti itd.

Drugo Vajdino pitanje koje se tiče gostovanja beogradskih predstava u SNP-u za vreme trajanja Susreta potpuno je na mestu, ali odgovor na to pitanje moraju dati ljudi iz tog pozorišta. Činjeni su pokušaji da se gostovanje Jugoslovenskog dramskog pozorišta prolongira i u, prvom trenutku, to

promene, društvene, administrativne, organizacione sa kojima se Festival poslednjih godina suočava i koje već prihvata.

je sramota da ga nemamo, a ne potreba kao duhovna hrana.

Bez želje da kao dramski pisac prekoračim granicu dobrog ukusa, ne mogu a da ponešto ne kažem i o ovoj vrsti umetničkog pregalaštava. Teško je poreći da je dramski pisac, odnosno njegovo delo, polazište svakog pozorišnog projekta. Ne videti to značilo bi izgubiti taj prvi stepenik što bi imalo za posledicu – pad čitavog pozorišnog umetničkog stepeništa. Otuda predlažem da se Pravilnikom Susreta vrednuju i nagraduju i dela savremenih dramskih autora. Razume se to ih ne oslobada, ovoga puta, odgovornosti po teatarski život što u većem broju nisu prisustvovali Susretu. Hvala lepo.

je i dogovoreno sa direkcijom SNP-a. Međutim, kasnije, taj dogovor je anuliran i to gostovanje je, ipak, realizovano. Realizovana su i sva druga. Sasvim je sigurno da je reč, najblaže rečeno, o organizacionoj trapavosti. Sve to skupa nije koristilo ni Susretu, a ni kulturnom životu Novog Sada, pre svega. Onaj ko je svemu tome kumovao – najbolje zna zašto je to činio. Ako je to učinio nenamerno – onda je demonstrirao svoje neznanje. Ako je to, pak, učinio s namerom – onda je jasno da je ta namera bila uperena protiv Susreta. Živimo u vremenu u kome je sve moguće.

U situaciji koja je nastala upravo zbog pomenutih gostovanja iluzorno je govoriti o marketingu ovogodišnjeg Susreta. No, bez obzira na sve to, smatram da je Susret ovoga puta bio valjano predstavljen javnosti i da je u tom pogledu sve bilo mnogo bolje nego prošle godine u Zrenjaninu. Ipak, istakao bih jednu činjenicu koja je, po meni, nesporna. Najbolja i najefikasnija reklama Susreta to su same predstave koje se u okviru programa ove manifestacije prikazuju. Sam Susret nije cilj, on je posledica. Pozorišta ne pripremaju predstave zbog Susreta. Predstave koje se prikazuju u okviru programa Susreta su iz redovne produkcije pozorišta u toku jedne određene sezone. Kvalitet Susreta je, dakle, u najtešnjoj zavisnosti od kvaliteta tih predstava. O tim predstavama se, na ovaj ili onaj način, stvara javno mišljenje od

trenutka njihovih premijernih izvođenja. One, najčešće, dolaze na Susret sa već stvorenim imidžom. Prema tome, marketing Susreta započinje ponekad mnogo pre samog održavanja Susreta. Mislim da tu nema dvoumljenja: kakav je rad pozorišta, kakav je nivo njihovih predstava – takav je i nivo ovog našeg festivala o kome danas raspravljamo. Taj nivo ne može biti drukčiji. – Ako se tokom sezone u pozorištima događaju prave stvari i ako te prave stvari imaju adekvatan publicitet – onda je to najpouzdanija reklama i samog Susreta. Prema mom iskustvu i zapažanjima tako je i sa svim drugim pozorišnim festivalima. Naravno, ta činjenica ne oslobađa organizatore Susreta obaveze da što inventivnije i usrdnije reklamiraju ovu manifestaciju na način koji je uobičajen i koji se podrazumeva. Ranijih godina bilo je zalaganja da se Susret reklamira i propagira oblicima koji nisu konvencionalni, rutinerski. Tako smo tokom sedamdesetih godina uoči početka Susreta u gradovima gde se festival održavao organizovali specijalne pozorišne programe posvećene mladim gledaocima. U tim programima učestvovali su naši najistaknutiji glumci, ne samo iz Vojvodine, već i iz Beograda i drugih naših pozorišnih centara. U saradnji sa profesorima književnosti organizovali smo takozvane **nagradne temate** među srednjoškolskom omladinom. Naravno, teme su bile iz oblasti pozorišta i dramske literature. Bilo je i drugih inicijativa. Međutim, vremenom sama pozorišta su počela da prema ovakvim inicijativama ispoljavaju

Tibor VAJDA

Ono što sam rekao ima svoje razloge. Kad sam pitao šta znači za jednog umetnika ako osvoji nagradu, mislio sam, konkretno, na Hernjaka koji je osvojio prvu nagradu za režiju, pre pet godina u Pančevu, i sad pitam pozorišta koje je on šanse posle toga dobio da radi, izuzev onog pokušaja u SNP-u, da se dalje dokazuje? I postavljam pitanje da li reditelj može postati reditelj ako nema šanse da pravi predstave? Samo da vas upozorim – treba da budete najmanje upravnici pozorišta, da biste mogli kao reditelj da učestvuje-

Laslo GEROLD

Mislim da smo prilično iscrpno govorili, a malo nas je, mnogo manje nego što bi trebalo da bude. Neke stvari su ipak rečene. Ako dozvolite, samo jednu rečenicu na kraju, pre nego što se razidemo: bilo je tu puno predloga o kojima bi trebalo da se razmisli i na osnovu toga da se nekako re-

neku čudnu, nepojmljivu ravnodušnost i nezainteresovanost. Uostalom, sve se to uklopilo u jedan opšti milje letargičnosti koja pritiskuje naš pozorišni život poslednjih godina, a odraz je naših ukupnih nevolja i nedaća, tačnije rečeno, naše nesposobnosti da konstruktivno saradujemo i da se mudro i odgovorno sporazumevamo. Tu je Misailović potpuno u pravu kada kaže da danas nismo u stanju da čujemo ono što naš sagovornik izlaže. Slušamo zapravo, ali ne čujemo ono što jedni drugima govorimo.

Osvrnuo bi se i na primedbu o dužini trajanja festivala. Ta primedba je opravdana i sa tim problemom će se organizatori ove manifestacije morati pozabaviti. U vezi s tim rekao bih nešto i o zalaganjima za ustanovljenje jedinstvenog pozorišnog festivala u Republici. Mehaničko spajanje sadašnja dva festivala, vojvodanskog i Susreta "Joakim Vujić", smatram neizvodljivim, prvenstveno, zbog toga što bi takav festival trajao neprihvatljivo dugo. Teško bi se mogao realizovati i iz nekih drugih organizacionih i finansijskih razloga. Po mome mišljenju, ukoliko se smatra da je jedan pozorišni festival, jedinstven za celu Republiku, neophodnost naše kulture (ili politike?) – onda treba razmotriti ideju da se jedan takav festival i ustanovi, ali na osnovama koje će, u organizacionom smislu, biti razumne i celishodne. To je pitanje koje treba neposredni organizatori sadašnje dve postojeće manifestacije da razmotre i da predlože rešenje.

te na ovom festivalu. Jer vojvodanskih reditelja u konkurenciji, osim Ristića i Voje Soldatovića, koliko ja znam, nema. E, sad je pitanje da li ova pozorišta neguju svoje neke kadrove, čak i ako su se dokazali sa nekim svojim rezultatima, ili ne. Drugo, smatram da smotra zaista treba, ako hoće da opstane, da postane institucija koja će raditi tokom cele godine, da bi opravdala svoje postojanje i da se plasira u onom momentu kada dođe vreme.

organizuje Susret vojvodanskih pozorišta. Mislim da će Zajednica ili oni koji su u Zajednici, ili oni koji organizuju festival, razmotriti ono što se ovde čulo na nekoj svojoj sednici gde će biti više ljudi iz pozorišta, čiji je ustvari festival. U toj nadi, ja se zahvaljujem svima. Hvala lepo.

gasnu li vatre?

(razgovor o aktuelnim pitanjima i pojavama u oblasti pozorišnog amaterizma)

Polazeći od stanovišta da je dramski amaterizam važan agens pozorišnog života u Vojvodini i da stoga zaslužuje punu pažnju svih neposredno zainteresovanih činilaca za prosperitet i razvoj pozorišnog stvaralaštva, Udruženje pozorišnih kritičara i teatrologa Vojvodine organizovalo je, u saradnji sa Savezom amaterskih pozorišnih društava Vojvodine, razgovor *O aktuelnim pitanjima i pojavama u oblasti pozorišnog amaterizma*. Razgovor je održan u Kikindi, 23. maja 1992. godine, za vreme 33. susreta amaterskih pozorišnih društava Vojvodine, u prisustvu većeg broja predstavnika amaterskih pozorišta iz Kikinde, Kule, Bačkog Petrovca, Sremske Mitrovice i Novog Sada, te pozorišnih kritičara, teatrologa i drugih pozorišnih stručnjaka koji su u dužem periodu pratili rad pozorišnih amatera ili u njemu neposredno učestvovali.

Nakon višerasovne i na momente veoma polemičke rasprave bilo je moguće uočiti nekoliko segmenata, koji su, logično, proizašli iz osnovne teme, i to su:

- uloga pozorišnog amaterizma u novonastalim društveno-kulturnim okolnostima;
- sistem vrednovanja rezultata koje postižu amaterska pozorišta;
- materijalno-finansijski uslovi u kojima amaterske pozorišne družine rade;
- uloga profesionalnih reditelja i drugih saradnika u predstavama amaterskih pozorišnih grupa;

Sonja JOVANOVIĆ

Staklena menažerija, Marija se bori s anđelima, Sveti Georgije ubiva aždahu, Profesionalac" ili Magarac?

– karakteristične pojave u repertoarskoj politici amaterskih pozorišta;

– uloga i značaj pozorišnog amaterizma kao faktora popularisanja dramske umetnosti i unapređivanja pozorišne kulture i

– učešće u radu amaterskih pozorišnih grupa kao oblik društvenog života.

Valja reći da je najveći broj učesnika razgovora u prvi plan isticao društveno-političke prilike u kojima se nalazi naša zemlja, probleme sa kojima se suočavaju i amaterska pozorišta u novonastalim uslovima tržišne privrede, kao i one koji se najneposrednije dotiču uloge, značaja, ali posledica sve većeg angažovanja profesionalnih saradnika za rad na predstavama u amaterskim pozorištima (reditelj, scenograf, kostimograf i dr.).

U razgovoru su učestvovali: aktivni pozorišni amateri – Branislav Šibul iz Kikinde i Milan Bursać iz Bačke Palanke, pozorišni kritičari i teatrolozi – Miroslav Radonjić, Milena Florijanova, Sonja Jovanović, Luka Hajduković, dr Dušan Rnjak, zatim organizatori pozorišnog amaterizma – Dragan Srećkov, Dušanka Zrilić, Sava Preradović i dr.

Smatrajući veoma indikativnim pismo koje je skupu uputio jedan od najvećih zagovornika izvornih, nepatvorenih principa amaterizma, zaljubljenik pozorišta i reditelj-amater Peda Jovanović, redakcija je odlučila da ga objavi u celini, kao i druge priloge koji su u pisanoj formi priloženi razgovoru.

Koji od ovih naslova bismo mogli staviti u podnaslov teme razgovora o amaterizmu? Svega po malo, ali ničega previše

– bio bi idealan recept. Samo jedan je Maksim sa svojim restoranom, a previše je jeftinih imitacija sa velikim svetlećim reklamama ispred.

Amater – reč francuskog porekla, označava ljubitelja, nestručnjaka koji se u slobodnim časovima iz ličnog zadovoljstva i bez materijalne naknade, pored svog poziva, bavi drugim delatnostima, naročito umetnošću i sportom. Ovo kaže Enciklopedija, Mala "Prosvetina".

A začetnik savremenih Olimpijskih igara Pjer de Kuberten kaže ovako (neka vas ne zabuni to što on govori o sportu jer sve dok ima merjenja vremena, obaranja rekorda, osvajanja medalja – i pozorište je sport!): "Amater je onaj koji je za sport (čitati kao pozorište) bio i ostao vezan samo radi fizičkog, duhovnog i socijalnog napretka, koji iz sporta (hoće reći: pozorišta) ne izvlači nikakvu neposrednu ili posrednu materijalnu korist. Amater je onaj za koga sport (i opet podsećam: pozorište) nije ništa drugo sem zabava i razonoda!"

A šta sad? – tako se, nekako zvala aktovka popularna i igrana pedesetih godina. Prilično brzo smo odigrali sva naša "sitna banatska" i "velika bačka" i "bečarska sremačka" kola. Prebrzo smo zatvorili jedan od devet krugova koji su nam stajali na raspolaganju. I sada smo ponovo na početku. Ali za krupan korak bliže centru, bliže ognju, bliže paklu!

Na sad već nepostojećem Berlinskom zidu jedan od grafita je saopštavao tužnu istinu da su dinosaurusi izumrli zato što su se pogrešno razvijali: previše oklopa i premalo mozga.

Ako mislite da je ovaj "scenski znak" pregrub, nudim zame-nu, takode bivši grafit sa bivšeg Berlinskog zida: Mi smo današnji daci koji u jučerašnjim školama prekjučerašnji profesori srednjovekovnim metodama pripremaju za probleme sutrašnjice!

Ipak mislim da je najadekvatniji i najprimereniji našem savremenom amaterskom trenutku, slogan: "Biti dovodi do nebiti!"

U silnim nastojanjima da budu što bolji, da budu što bolje ocenjeni, da budu što češće na Samitu najuspešnijih u Kikindi pozorišni amateri su lovili ne shvatajući da su već ulovljeni, pozorišni amateri su se sve dublje uvaljivali u živo blato na kom je, kao skrama, bila privlačna slika svetle budućnosti. Samo na malom broju mesta (tačnije u malom broju mesta), živeli su ljudi, nekakvi mali promoćurni Šturmovi koji nisu nasedali na priče o Arkadiji koja nas čeka na kraju puta. Samo u nekakvim Kikindama, ili Bačkim Petrovcima, ili Kovaćicama, ili Starim Pazovima, ili Ruskim Krsturima ili... neka se preostalo troje ne naljute!... nisu verovali u rečenice štampane u velikim tiražima koje su, moram priznati, baš dobro zvučale: na primer:

– "Veliki podsticaj za pozorišni amaterizam su gostovanja. Njih bi valjalo da bude više, trebalo bi da budu kontinuirana i sistematska..."

– "... Pozorišni amaterizam u finansijama kulture mora imati stalno i stabilno mesto koje bi odgovaralo njegovim umetničkim moćima i društvenom značenju..."

– "... Osnovni smisao pozorišnog amaterizma jeste u aktivnom odnosu pojedinca prema pozorištu i umetnostima uopšte!"

Previše nam je udobna i uspavljiva bila kolevka u kojoj su nas zibali. Verovali smo u priče o "čistom, nepatvorenom" amaterizmu, a pored nas su izrastali giganti s plaćenim rediteljima, scenografima, kostimografima, autorima muzike, glumcima!... Zanosili smo se idejama istraživanja i novih promišljanja, a u međuvremenu su se rodili "koncepti", "selektorska videnja", "generalna opredeljenja"... koja su kao u igri "čorave bake" zaošijali amatere i ostavili ih da tumaraju po budžacima tražeći obećane Samaritance koji su bili samo hologram, privid, iluzija, prazno obećanje... Baš kao što je i kasa amaterskih družina, najčešće, bivala prazna...

Šta ćemo i kako ćemo dalje?

Hoćemo li drugovi? Hoćemo!

Za koga? Za svetlu budućnost!

Za koga? Za pozorište i umetnost!

Za koga? Za publiku i selektore!

A – kako ćemo, drugovi? Mika Antić bi rekao: "Marš iz našeg sokaka kad ne znaš da maštaš!"

Hteli, ne hteli, pozorište je iluzija. Velika iluzija. Ko ima snage, ko ima prave ljude, ko ima odakle da pribavi novac za rad, treba ga pustiti neka radi. Njih, malobrojne, koji su dosegli Orkanske vrhove Talijinog zabrana, ne treba omeđavati prefiksom "amaterski", ne treba ih silom ugurivati u police s manje vrednim proizvodima, onima što se prodaju upola cene. Pustili ih treba da se razmahnu, da se ogledaju i poravnaju ramena sa drugima koji se zovu "profesionalci", treba im dati šansu da pokažu koliko su bolji od Novosadana, Leskovčana, Kragujevčana, Šapčana... Baš kao što je to, nedavno, učinjeno u Zemunu, na Susretu Narodnih pozorišta Srbije na kome nam je ansambl iz Kikinde osvetlao obraz.

A one koji nemaju novaca da kupe dresove "Beneton" ili patike marke "Er" – treba pustiti da se igraju pozorišta, treba pustiti da maštaju, da se uče na greškama, da s vremena na vreme vide nešto od najboljih.

I treba ukinuti prvenstva! U pozorištu nema penal–bodova. U pozorištu ima "ono nešto" ili ga nema.

Pozorišta ima ili ga nema.

Amaterizam? Možda je s pozorištem i išao u korak. Ali sa tržišnom orijentacijom u privredi, privatnom inicijativom i

Dušanka ZRILIĆ

Ako se "novonastalim društveno-kulturnim" okolnostima mogu smatrati:

- raspad države SFRJ;
- formiranje jedinstvene Republike Srbije;
- rat u prvom komšiluku;
- veliko spremanje sakatog društveno-političkog sistema;
- generalni remont skomolelog ekonomskog sistema;
- uopšteno potezanje geografsko-istorijskih i nekih drugih prava od-inih na ovom prostoru;
- taktičko izbegavanje suočavanja sa alarmantnim obavezama prema pitanjima opstanka ili prosto: preživljavanja, onda dramski amaterizam ima mesta taman onoliko, koliko nam dugogodišnji profesionalni "zagadivači okoline" dozvole, ili im se otrgne, i uskopisti. Dramski amaterizam i danas, kao i ranije, događa nam se kao incident ili još gore, kao ustajalo jalovo i inertno pravilo, lišeno pripadajuće mu energije i smelosti, a izvan kanona i uzusa pozorišnog profesionalizma. U tom međuvremenu i međuprostoru, stešnjen i zaglavljen, tavori, prigušujući i ništeći ogromne potencijale, neslučenu kreativnost i eruptivnu energiju kojom de facto raspolaže. Hoće li ona ikad biti oslobođena, plašim se da odavno već ne zavisi od nas. "Ubiti amaterizam savršen je zločin". A zna se, kod savršenog zločina, krivac ostaje neotkriven i nekažnjen. Ubica će, neimenovan i neobeležen, bezbedno nastaviti svoju nečasnu i nečastivu radnju, ako ne ovde, ono negde drugde; ako ne u ovoj, ono u nekoj drugoj oblasti ispoljavanja ljudske kreacije; i tako, čini mi se, do svršetka veka i sveta jer ovo je "vreme zla" ili zlo vreme, koje je eto zapalo baš nama a ne nekom drugom – pravilom ili greškom, svejedno je.

Sistem vrednovanja u datim okolnostima, samo je odraz i nužno sledi; još gore, upravo biva instrumentom za rastakanje i destrukciju, rekla bih, samouništenje i samopotiranje i postignutog rezultata i amaterizma uopšte. Kako?

Redovni sistem takmičenja u okviru Kulturno-prosvetne zajednice, postao je besmislena utakmica lišena iole ozbiljnijeg, najpre etičkog, pa sledstveno tome i svih ostalih principa, koji se nužno podrazumevaju pri vrednovanju nečega (u ovom slučaju pozorišne predstave amaterskog ansambla). Umesto podsticajnih efekata, događaju se ozbiljni defekti uz odsustvo motivacije za učešće u trci. Otuda je svake godine sve manje trkača. Trke su lažirane. Ishod je

prestrukturiranjem vlasništva – baš nikako!

unapred poznat. Igra je nezanimljiva. Treba je prekinuti i ustanoviti novu, sa novim pravilima – na novim osnovama. "Počinimo ljubav iz početka" ako smo već stare zalije istrošili i previše dugo besmisleno verovali da nas vezuju niti čvrste i neraskidive. Pokušajmo iznova ustanoviti sistem vrednovanja rada dramskih amatera u kojem će jedini relevantni kriterijum biti kvalitet. Umetnost ima tu prednost da su joj značenja univerzalna. Dramskoj takođe... Iskristimo tu prednost, ne svodimo se na prćije, ne zatvarajmo u atare i ne sužavajmo sopstveni vidokrug. Otvorimo se jedni prema drugima i ponudimo najbolje. Biće svima na korist. Repertoar amaterskih pozorišta, bez izuzetka omeđuju materijalno-finansijske, kadrovske, tehničke i neke druge pretpostavke – koje bi se, verovatno, morale podrazumevati. Pošto to, po pravilu, nije slučaj, onda je repertoarska jedinica "moguć izlaz iz nemogućeg stanja" i gotovo da nikad nije plod slobodne i neomeđene imaginacije umetničkog rukovodioca. Šteta. Uz racionalniji pristup i koncentraciju raspoloživih potencijala mogući su bolji uslovi od postojećih. Usudujem se reći – znatno bolji.

Unapređenje pozorišne kulture i popularisanje dramske umetnosti – ozbiljni su društveni poslovi i bojim se, preteško breme za zanemoćali amaterizam. Dramski amateri i profesionalni poslenici angažovani uz njih, već definicijski, po samoj suštini delanja, ispunjavaju ove zadatke. Kako i koliko, ovoga časa najmanje zavisi od samih delatnika. Marginalizovana društvena pozicija, osujećuje častan napor. Rezultat izostaje. Posledice su pogubne. Svedoci smo mi. I saučesnici. Nije slučajno što baš uz pozorišnu umetnost, u nazivu pozorišta stoji reč "narodno". Tamo gde amaterizam vrši profesionalnu funkciju (neka pozorišta na jezicima narodnosti, Pozorište "Dobrica Milutinović" u Sremskoj Mitrovici), odgovornost nadležnih se udvostručava. Takvim pozorištima, nužno je obezbediti bar minimum sredstava za rad, jer i njihove obaveze prevazišale temeljne postavke amaterizma.

Dramski amaterizam kao pokret, dramski amaterizam lišen institucionalizacije na način kako je to danas; razmešten svugde gde postoji interes, želja, inicijalna energija i umetnička radoznalost; neomeđen i nekanonizovan – može biti da bi donosio bogata ploda. Samo, nije za, očekivati da se razmahnemo "koliko su nam prostrani vidici" jer su nam

mangupi suzili vidokrug i toliko nas materijalno osiromašili da nam pitanja duha postaju drugorazredna. Šteta, jer nakon drugog vremena, mogući su najrazličitiji obrasci umetničkog mišljenja. Upravo je amaterizam taj koji je oduvek imao neslućenu smelost i drsko osvajao nove prostore izmi-

Peda JOVANOVIĆ

Dragi prijatelji, za današnji skup sam, na neki način, živeo poslednje tri godine, još od vremena kada je prvi put najavljen. Na žalost (moju), pozorištem mogu da se bavim samo u slobodnom vremenu, a današnji dan to nije. Današnji dan je jedan od onih koji mojoj firmi donose novac za naredne mesece, a takvi su uvek kada se održava neka sajamska manifestacija, tako da nisam mogao u Kikindu. Ali pošto više u sebi ne mogu da nosim ova višegodišnja razmišljanja, pišem vam ovaj svoj prilog razgovoru u nadi da će ga neko, bar, pročitati.

Slično kao i u celom društvu, "slike žalosnih događaja" verno se oslikavaju i u našem "amaterskom" pozorištu. Iz godine u godinu slika je oštrija i preciznija, da bi konačno ove godine bio postignut vrhunac dramskog zapleta u sukobu kobajagi forme i stvarnog stanja. Ovogodišnje smotre amaterskih pozorišnih društava pokazale su gde to ima moralne i materijalne snage da se radi, pokazale su ko je "kadar stići i uteći i na strašnom mestu postojati", pokazale su gde su koreni dovoljno duboko da ih ni ratni orkani ne mogu iščupati. Repertoar Susreta u Kikindi pokazao je – još jasnije – gde smo i ko smo. Hteli smo kvalitet – dobili smo ga. Hteli smo vrhunac estetskih promišljanja i delanja – dobili smo ga. Hteli smo čestito i valjano pozorište sa dobro opremljenim predstavama – dobili smo ga.

Ali, gospodo, usput se izgubio amaterizam!

U vremenu tržišne orijentacije u poslovanju, kada nije lako obezbediti ni novac za gotu egzistenciju, kapa dole ljudima koji mogu da obezbede sredstva za nekoliko predstava u godini – sezoni u kojima su angažovani sve sami profesionalni saradnici koji ne rade makar šta. I – za makar šta! Ali, kapa dole, a znak pitanja gore: da li je to amaterizam? Hoćemo li se i dalje zavaravati pričom o tome da profesionalci dolaze u amaterske kolektive da bi ih nečemu podučili? Profesionalci dolaze u amaterske kolektive da bi obavili posao! Tamo gde je uspostavljen pravi odnos i posao je čestito obavljen. Rezultati su vrhunski – dokaz je, već godina – ma, kikindsko Pozorište.

Ali neću nabrajati pojedinačne primere suprotnog dejstva i iz drugačijih pobuda. Svi ih dobro, i te kako dobro, znamo.

čući pravilima. Hoće li to biti slučaj i sa vojvodanskim dramskim amaterizmom? Moguće je, ako nam život nasušni ne postane krajnje dramatičan. Ako se to dogodi, svakom je amaterizmu kraj i stvar u svoje ruke nužno preuzimaju profesionalci.

I svi znamo da oni pripadaju krugu sekretarsko-selektorsko-kumovskih poslova pod firmom "dragocene pomoći amaterizmu". Takva "pomoć" je, gospodo, u mnogim mestima ugasila žar od kojeg bi mogla goreti vatra amaterskog pozorišta. Jer šta znači to što će u neki kolektiv, na preporuku Saveza ili ličnu inicijativu, doći reditelj profesionalac sa svitom svojih saradnika? Znači to da će te, jedne, godine biti napravljena predstava kojoj će imena u zaglavlju obezbediti prohodnost na smotrama, znači to da će taj amaterski kolektiv te godine potrošiti pola topčiderske mesečne proizvodnje da bi isplatio sve obaveze i znači to da će narednih pet godina biti ostavljen da umre ili preživi – kako mu drago. Jer profesionalac je čovek koji radi za pare. Zašto bi on došao u neku družinu da radi, kad zna da ona nema ni prebijenog marjaša? Družina, hvala bogu, ima – poradiće on već negde sezonu dve, pa ako se vredi vraćati onima kod kojih si bio (čitaj: ako su uspeli da "izbunare" neku lovu!) – eto njega. Sa novim idejama. I novom listom izdataka. Ali, to je cena kvaliteta!

Iako sam protiv svih mogućih podela, ovaj put se – ponovo – zalažem za podelu koja bi omogućila da se, koliko-toliko, amaterski duhovi smire i da se stvari postave na mesto koje im pripada. Naime, predlažem ovo:

– ako se Savez i ostali "faktori" odluče da zadrže termin "amaterski", najpre Kikindanima, a potom i još nekim, treba pomoći u ostvarivanju statusa "profesionalni" teatar i to što pre (rezultati Kikindana su trebali biti vrednovani na nivou Sterijinog pozorja, jer su rezultatima "ušili" mnoge zvanične profesionalce);

– ako to nije moguće, onda svakako treba napraviti dve amaterske lige: tzv. "A" i "B". Osvajanje prvog mesta u ligi "B" bi davalo mogućnost učešća naredne godine u višem rangu takmičenja, a osvajanje poslednjeg mesta u ligi "A" bi, automatski taj teatar prebacivalo u niži rang;

– i konačno, ako nije prihvatljiv ni jedan od ova dva predloga, zalažem se za ukidanje smotri, ovakvih kao do sada. Jer na završnoj smotri, bar, trebalo bi da budu prisutni amateri koji su "ispali" u kvalifikacijama da bi videli ono što je dobro i da bi videli kako treba raditi. Ali – ima li koga u Kikindi osim onih ljudi koji igraju predstavu? I onih koji su tu

prisutni s plaćenim boravkom i dnevnica? Nema amatera, koji su u svemu – ipak – čini mi se, glavni! A kako da dođu kad nemaju novaca da plate put? Kako da dođu i gledaju ono što vredi kad moraju da rade da bi zaradili platu i novac za izdržavanje porodice jer se pozorištem bave – amaterski?

Gospodo, pozdravljam vaš skup. Raduje me što se o amaterskom pozorištu ipak razgovara. Ali, nemojte da ostanete samo na razgovoru!

Pokušajte već jednom da savladate svoje sujete i ostale faktore koji vas sputavaju i poslušajte ljude koji rade "na terenu". Nema svako tu sreću da ima Jovana Kuzmančeva za predsednika Opštine i Baneta Šibula za upravnika Pozorišta! A, bogami, nema ni tu sreću da živi u Kikindi kojoj je

Joakim doneo pozorište pre više od veka i po!

Nemojte da se povodimo za političarima koji su nam upropastili naša lepa druženja u Trebinju, Prizrenu, Mostaru!

Hajde da se, lepo i pošteno, podelimo dok je vreme pa da živimo ko svet! Hajde da se prvo dogovorimo pa onda da radimo!

Hajde da bar mi, amateri i "amateri" ostanemo u ljubavi kad već radimo iz ljubavi (i "ljubavi")!

S poštovanjem

Peda Jovanović, reditelj-amater i doživotni pozorišni zatočenik*

U Novom Sadu,
u subotu, 23. maja 1992. g.

* Tokom priprema Almanaha za štampu, Petar-Peda Jovanović iznenada je preminuo 23. decembra 1992, u četrdeset i petoj godini.

period prilagodavanja

(razgovor o sezoni 1991/92)

U saradnji sa Zajednicom profesionalnih pozorišnih organizacija Vojvodine i Udruženjem pozorišnih kritičara i teatrologa Vojvodine, Uredništvo Almanaha je organizovalo razgovor o minuloj sezoni, nastavljajući tako (koju godinu ranije) započetu i sad već uhodanu praksu razmatranja celine rada vojvodanskih pozorišta u toku jedne pozorišne sezone, njihovu repertoarsku politiku, dosegnuti umetnički nivo, pojave u domenu publike i pozorišne kritike, kao i sve drugo što je karakteristično za aktuelne tokove pozorišnog života u Vojvodini, a naročito ono što proističe kao posledica ukupnih neredovnih i nenormalnih okolnosti koje u poslednje vreme pritiskuju i opterećuju našu zbilju.

U razgovoru koji je održan 12. oktobra 1992. u Novosadskom pozorištu—Újvidéki Színház, učestvovali su: Dušica

Milutin KARIŠIK

U ime Uredništva Almanaha pozdravljam vas i zahvaljujem što ste se odazvali našem pozivu. Dogovorili smo se da razgovor vodi kolegistica Dušica Pejović koja je pripremila i uvodne napomene, ili uvodno izlaganje, to ćete vrlo brzo čuti, a pošto smo prošle godine imali prigovora da nije u redu što ovim razgovorima ne obuhvatamo i pozorišta za

Dušica PEJOVIĆ

Ja se nadam da ću ovim nekakvim uvodnim napomenama uspeti da isprovociram jedan dinamičniji razgovor, jer mi se čini da tema koja je pred nama to zaslužuje. Moram priznati da je, kada mi je ponuđeno da vodim i počnem ovaj razgovor, moja prva reakcija uostalom bila odbojnost (kao čo-

Pejović, pozorišni kritičar (koja je i vodila razgovor), Zoran Đerić, dramaturg Pozorišta mladih u Novom Sadu, dr Dušan Rnjak, teatrolog, Luka Hajduković, direktor Pozorišnog muzeja Vojvodine, Dušanka Zrilić, direktor Pozorišta "Dobrica Milutinović" u Sremskoj Mitrovici, Stevan Šerban, reditelj, Dejan Penčić-Poljanski, direktor Drame SNP-a, Zoran Popović, pozorišni kritičar, Ljuboslav Majera, reditelj, Vesna Krčmar, pozorišni kritičar i Milutin Karišik.

Donosimo autorizovane delove izlaganja učesnika u razgovoru, kao i priloge razgovoru koje su naknadno dostavili Jovan Radunović, dramaturg Pozorišta "Dobrica Milutinović" u Sremskoj Mitrovici i Aleksandar Milosavljević, pozorišni kritičar.

decu, onda smo to ovom prilikom nastojali da prevaziđemo. Predvideli smo da se vodi razgovor i o tim pozorištima i u ime toga dali u materijalu, koji smo vam dostavili, pregled repertoara i delatnosti i tih pozorišta. Za ta pozorišta zadužili smo kolegu Đerića, koji će posle Dušice izložiti ono što je on pripremio, a posle toga ćemo nastaviti sa razgovorom.

veka koji pripada najdnevnijem mediju) prema ovoj vrsti sumiranja rezultata koji se neretko pretvore u suvoparne analize i statističke rezimee, čije publikovanje nisam sigurna da ima neku važniju ulogu u praksi pozorišta. Međutim, već fleš sećanje na najznačajnije predstave vojvodanskih pozori-

šta u protekloj sezoni nametnulo je taj neophodni motiv i uverilo me da nije reč o uobičajenoj radnoj godini sa prosečnim rezultatima i određenim, predvidljivim očekivanjima od pojedinih pozorišta. Statistiku ću ovaj put prepustiti revnosnijima od mene, biće, nesumnjivo, veoma zanimljivo šta se na osnovu njenih pokazatelja može da zaključi o radu našeg pozorišta, a ja ću se povesti za vojvodanskim reprezentativnim pozorišnim dostignućima u protekloj sezoni da bih dokazala da su se dogodile predstave i da se dogodilo vojvodansko pozorište. Mislim da, s obzirom na okolnosti u kojima je naš teatar stvarao i na umetnost koji je stvorio prvi put posle dužeg vremena zaslužuje da se, govoreći o njemu, izuzme regionalna odrednica za stvaralačke rezultate i da sasvim slobodno od svih predrasuda govorimo o tome da li se ili ne dogodilo pozorište; ja tvrdim da jeste. Mada znam da tako zvuči, ne želim da glorifikujem celokupan rad ovih pozorišta, niti da za jednom lastom uzvikujem – proleće, nastojim samo da ukažem da je poniklo seme autentičnih stvaralačkih rezultata i to u svim pozorišnim sredinama Vojvodine. Naravno, želim takode da ukažem da je možda potrebno da napokon svi zajedno učvrstimo svest o tome da se pozorište ovde događa i da se dogodilo i da negujemo postignuti standard. Opet se, naravno, ograđujem podsećajući da o tome sudim na osnovu najreprezentativnijih ostvarenja pozorišta o kojima govorimo. Optimista kakav jesam, verujem da o tome treba govoriti i ushićenije i bučnije nego ranije, jer naprosto verujem u dijalektiku stvari, verujem da se sredina kojoj se dogodi pozorište i vreme kome se dogodi pozorište i pozorište kome se dogodi pozorište neće ubuduće moći da zadovolje osrednjošću, a pogotovu letargijom. Uostalom, u vremenu tragičnom, kao što je ovo naše, ništa više nije isto i ništa neće biti isto, pa ni teatar. Izglobljeno vreme rada haosa, a haos egzistencijalne potrebe, što čoveka upućuje na potrebu za prepoznavanjem vlastitog iskustva u istorijskom, civilizacijskom pamćenju. To pamćenje pruža neophodni balans čoveku s kraja XX veka, koji se, potrošivši sve ideale osim opštih humanističkih načela, našao u procepu između onoga što mu je kontekstualna stvarnost i onoga što je njegova unutrašnja, individualna stvarnost. Otuda njegov povratak kreativnom pamćenju, otuda uverenje da se jedino autentičnom kreativnošću može suprotstaviti haosu i teatar se pokazao kao crkva, svetilište u kome će se taj obred obaviti. Čini mi se stoga da je i pitanje koje mnogi postavljaju – da li živimo u nepozorišno vreme, za teatar, za umetnost, ovog trenutka irelevantno. Ono može biti jedna od tačaka za diskusiju. Jer, činjenica je da je naša stvarnost žanrovski najbogatije pozorište, da se na našoj političkoj sceni upravo događa provokacija kreativnosti koja bi trebalo da se suprotstavi zlu, i otuda

tako burna previranja, ali je činjenica da se istovremeno ta provokacija kreativnog prenela i u teatar. Pa tako teatar više ne uhodi život, već mu kao mudrija, pametnija i humanija disciplina replicira i uravnotežuje ga, oslabljujući snage haosa i zla i budeći snage pameti. Vraćajući se, dakle, sebi, teatar se zapravo vraća čoveku učvršćujući u njemu težnju ka harmonizaciji svog delatnog i duhovnog bića.

Jedna od tema današnjeg razgovora, dakle, mogla bi da bude upravo pomenuta argumentacija, ako ovo mišljenje to uopšte jeste, o reakciji umetnosti na vreme koje živimo i o njenoj novoj ulozi koja se ogleda u terapeutskom dejstvu na stvaraoce i publiku. U tom kontekstu može se posmatrati i repertoarska orijentacija naših teatarata prema klasičnim delima svetske i domaće dramaturgije, na kojima su i načinjene najuspešnije prošlogodišnje predstave. Reći ću naslov: *Laža i paralaža, Zločin i kazna i Karamazovi, Kralj Ibi, Vojcek, Hamlet, Ukročena goropad, Divlja patka, Majka hrabrost*. Dodamo li ovome i najnovija ostvarenja naših pozorišta kao što su Simovićevo *Čudo u Šarganu* u SNP-u ili *Đeneral Milan Nedić Siniše Kovačevića* u Zrenjaninu, reč je, naravno, sada o savremenim piscima, mislim da ne gubimo od argumentacije već samo možemo pouzdanije da utvrdimo da pozorište, težeći proverenom, dobrom štivu, deluje katarzično, inkorporirajući naše vlastite traume u kontekstu univerzalnog, sveopšteg civilizacijskog iskustva. Moje tvrdnje o sezoni vrednih pozorišnih postignuća u Vojvodini i prema tome, o jednoj inicijalno snažnoj sezoni, zasniva se i na tome, dakle, da su se ovi teatri nekim svojim predstavama koje spadaju među najznačajnija ostvarenja u Jugoslaviji, vanrednim kreativnim naporima uključili u opšti umetnički pokret u zemlji, koji, budući da zna da ne može da promeni stvarnost, nastoji da svom duhovnom dejstvu na ljude obezbedi umetnički dignitet, što u krajnjem ishodu popravljajući svet. Neke predstave to čine eksplicitnije, buntovnije i spadaju u korpus antiratnih koje su nicalle širom zemlje; takve su *Majka hrabrost* Novosadskog pozorišta, *Vojcek* i *Zločin i kazna* subotičkog teatra. Druge, pak, bave se propitivanjem naše tragične krivice i uzroka ovakve sulude stvarnosti: klasičnim tragedijskim modelom poslužilo se *Kovačević u Đeneralu Nediću*, širokom lepezom tragikomičnih žanrova rađene su *Nega mrtvaca* Srpskog narodnog pozorišta i predstave subotičkog Pozorišta *Kralj Ibi* i *Karamazovi* koje su u promišljanju sveta otišli još dalje i umesto nade i izlaza besmisla u kojem smo, ponudile su utopiju. Treći krug čine predstave rađene na delikatan, estetizovan način, predstave vanredne teatralnosti kao što su *Laža i paralaža* Srpskog narodnog pozorišta, ili *Mitovi Balkana* zrenjaninskog teatra i predstave nešto umerenijeg estetičkog rukopisa, kao što su *Ukročena goropad* somborskog Pozorišta,

Divlja patka vršačkog, ili *Staklena menažerija* Srpskog narodnog. Kada bismo pomenute predstave svrstali u jedan jedinstveni repertoar, moglo bi se, sasvim smelo, verovatno, zaključiti da trenutno imamo najbolje pozorište u zemlji. Dokazi za to možda i postoje. Uspesi nekih predstava na proteklom Pozorju i nedavno održanom BITEF-u. *Laža i paralaža* je bila superiorna na Pozorju jer je teatralnošću i imaginativnim scenskim jezikom, govoreći o univerzalnom, pokazala i dokazala da je i najočiglednija laž, kao naša potreba za iluzijom, u dijalektičkom srodstvu s ljudskom čežnjom za lepšim, ugodnijim i drugačijim bivstvom. BITEF je, predstavljajući u uslovima embarga jugoslovenske nove pozorišne tendencije, bio u znaku subotičkih predstava, a mi znamo da su na BITEF-u bili još Novosadsko i zrenjaninsko pozorište. Čak sedam subotičkih predstava iz različitih perioda nastajanja našlo se na repertoaru BITEFA, od predstava *Boj na Kosovu*, i *Ričard III* do najnovijih predstava ovoletošnjeg YU-festa koji je odigran u rezignantnom refrenu – Istočno od kraja, dakle, do tih najnovijih predstava – kao što su *Zločin i kazna*, *Braća Karamazovi*, *Vojcek*, *Hamlet* i kult predstava *Kralj Ibi*. Na BITEF-u se dogodilo da je pobedio *Ričard III* Ljubiše Ristića i ja bih samo ovaj put da podsetim da je to, zapravo, na neki način, i zvanična inauguracija ove predstave kao jedne od najznačajnijih predstava nastalih prema Šekspirovom delu, ne samo u našim sadašnjim, već i u bivšim jugo-prostorima i da se takođe, pomalo sa setom, setim jednoga MES-a kada su Dalibor Foretić, Petar Brečić i neki slovenački kritičari tvrdili da je ovaj subotički *Ričard III* jedan od najznačajnijih u evropskom pozorišnom kontekstu. Subotičko pozorište, dakle, u sezoni o kojoj govorimo bilo je izuzetno plodotvorno i angažovano na način koji je njegovom poetsko-estetskom rukopisu imanentan, način direktne replike na vreme koje živimo. Ono je još jednom pokazalo da svoju inovativnost zasniva na mladoj, svežoj, tek oformljenoj duhovnosti dolazećih reditelja i ostalih stvaralaca i da kao takvo predstavlja permanentnu provokaciju za kreativnost u ovoj sredini. To naravno i ovu sredinu i njen teatar i subotički teatar samo podmlađuje i deluje kao ta neophodna inicijalna kapsula sejući žeravice gde god se pojavi, reanimirajući duhovno pasivne sredine. Ovoj inicijaciji delimično možemo biti zahvalni i za novosadske ad hoc grupe i predstave koje su nastale u okviru ovogodišnjeg kulturnog leta. To su, podsetiću, *Magbet* Milana Belegišanina koji je prikazan na letnjim festivalima na crnogorskom primorju i predstava *Blizanci* Ratka Radivojevića koja je otvorila ovo novosadsko pozorišno leto ustanovljujući novu, za novosadske prilike, do sada, teško održivu praksu neformalnog okupljanja.

Ono zbog čega sam ipak sasvim sigurna da se ovde događalo pozorište u protekloj sezoni nisu toliko ni predstave Srpskog narodnog pozorišta, ni predstave subotičkog Narodnog pozorišta, već neuobičajeno visoki estetski dometi, opet govorim o reprezentativnim delima, somborskog, vršačkog i zrenjaninskog teatra. Kad govorim o zrenjaninskom, onda tu uključujem i *Mitove Balkana*. I, pogotovo, vršačkog i zrenjaninskog. Oni čini mi se sve manje pristaju na provincijske rezultate. To je posebno vidljivo u jednom ozbiljnijem, temeljnijem pristupu pripremanja repertoara u vršačkom pozorištu. I tamo nije reč samo o repertoaru, već i o stvaranju drugačije radne klime. Doveden je novi stručni tim kome je reditelj Vladimir Lazić popunio i osvežio glumački ansambl i sudeci prema glumačkim dosegima, pospešen je pedagoški rad koji je često slaba tačka naših institucionalnih pozorišta. Ovakvo vršačko Pozorište bilo je najlepše iznenađenje u protekloj sezoni.

Uopšte, u ovim teškim vremenima, za sve pa i za pozorište, događa se, ne samo u umetničkom smislu nego i u funkcionalnom pogledu, povratak pozorišta pozorištu, jer za druge igre nema ni vremena ni para. Nikad manje priče o organizacionom modelu pozorišta, kakav bi on trebalo da bude a da bi se pozorišni ljudi efikasno bavili pozorištem, a ne ostalim efemerijama. Jer, stvar je, čini mi se, kako nam uostalom pokazuje Srpsko narodno pozorište proteklih meseci, subotičko pozorište sedam godina, somborsko, vršačko i ostala, stvar je, čini se, vrlo jednostavna, jednostavnija nego što smo mislili. Pametni stručni tim na čelu, pametno načinjen repertoar i svako radi ono što najbolje zna. I nikada, čini mi se, naša pozorišta nisu prema publici imala takvu odgovornost kao danas. Jer publika je pokazala da uprkos siromaštvu i opštoj depresiji voli i treba teatar i dolazi u teatar i to što se između nje i stvaralaca dogodi u našem zajedničkom obredu preživljavanja i stvarnosti, to je najuzbudljivije pozorište. Pozorište koje nam se događa, nama samima i našom vlastitom kreativnom borbom za boljeg čoveka i lepšu stvarnost. Kažu mnogi da ovaj narod ne zaslužuje ovakvo pozorište. Ja naprotiv mislim da je upravo ovom narodu najpotrebnije upravo ovakvo pozorište.

To su neke uopštene napomene, čini mi se, pomalo u svetlu ukupne pozorišne situacije u Jugoslaviji i ja sam u refleksu toga videla, doduše na osnovu reprezentativnih primera naših pozorišta da se teatar ovde događao i da bi trebalo negovati određeni standard ispod kojeg pozorišta ... (naravno, dozvoljeni su promašaji) ispod kojeg pozorišta ne bi išla. Ja se nadam da sam, odabirajući ovakav ugao gledanja, nekog isprovocirala da iznese i potkrepi drugačije mišljenje.

Repertoar pozorišta za decu, kao i svake sezone, heterogen je, teško uporediv sa repertoarom dramskog pozorišta, možda i zbog činjenice da je širem auditorijumu, pa i pozorišnim kritičarima i teoretičarima, manje poznat. U čemu je specifičnost predstava za decu, posebna uloga i značaj koje one imaju u vaspitavanju najmanjih pozorišnih gledalaca? U tome je i posebnost ovog, prevashodno lutkarskog, scenско-музичког odnosno teatarskog doživljaja. Prednost (u pogledu neposrednog doživljavanja kada je reč o publici kojoj su najvećim delom ove predstave namenjene), ali i nedostatak (kada se misli na odsustvo ozbiljnije kritičke, teoretske, estetičke recepcije i medijskog praćenja).

Pored Dečjeg pozorišta iz Subotice, lutkarske scene Narodnog pozorišta iz Zrenjanina i Pozorišta mladih iz Novog Sada, koji čine devedeset odsto programa koji pozorišta iz Vojvodine nude svojoj najmlađoj publici, i druga, tzv. dramska pozorišta i amaterska scena, ponudila su deci, tokom prošle sezone, nekoliko predstava. Dečje pozorište iz Subotice izvelo je prošle sezone tri premijere na srpskom i jednu na mađarskom jeziku. *Bajku o caru Saltanu* režirao je A. Tovstonogov, gost iz Gruzije. To je predstava koja je ostala verna istoimenoj Puškinovoj bajci, namenjena osnovcima, pre svega. Ima lutkarskih elemenata i puno poetskog u sebi, kao i dramskog, odnosno baletskog – jednom rečju svestranog scenског angažmana. Drugi, ne manje ambiciozni projekat, ali ovog puta čisto lutkarski, režirao je Srboљub Stanković. *Balada o cigančetu i sreći* je takođe poetska predstava, ali ne po svom tekstu, već po specifičnom pristupu lutkarskoj umetnosti – lutkama, animaciji, međudodnosu između likova, itd. Treći projekat je *Bajka o zvezdici*, lutkarska predstava koju je režirao Vladimir Predmerski. Predstava za tri glumca-animatora koji uspešno rešavaju sve postavljene zadatke i čine predstavu dopadljivom i gledljivom. Srboљub Stanković je režirao i predstavu za jednog glumca – *U cara Trojana kozje uši*, u kojoj Ferenc Sabo, iskusan lutkar, pokreće čitavu priču, vešto animira nekoliko lutaka (od tikava, Cara do bureta, sa šerpom na glavi, itd.), ali i najmlađu publiku koja sa njim učestvuje u razvijanju radnje, u igri.

Reditelj, a često i kompletan autor predstave, Srboљub Stanković, već godinama je najuspešniji i najznačajniji autor na našim lutkarskim scenama. Mnogo je bilo reči o njegovoj predstavi *Mitovi Balkana* koju izvode zrenjaninski lutkari a koja je pokupila sve nagrade na susretima lutkara Srbije, odnosno na susretima vojvodanskih pozorišta, a nastupila i na Sterijinom pozorju, odnosno na BITEF-u. Visok domет jugoslovenskog lutkarstva koji je, sasvim zaslužen,

skrenuo pažnju na one koji ostaju iza paravana i na one čija igra, uglavnom, raduje decu, a ostavlja poprilično ravnodušnu tzv. odraslu publiku. Ovog puta, upravo ta, "ozbiljna" publika bila je oduševljena lutkarskom predstavom. Isti reditelj autor je predstave *Carski pevači* koja se igra u dve podele, na mađarskom, odnosno na srpskom jeziku. Tekst Mirosłava Nastasijevića, *Hilperik*, režirao je Dragoslav Todorović. To je predstava koja pleni, pre svega, svojim vizuelnim delom – lutkama i scenografijom, ali i veštım vodenjem istih od strane zrenjaninskih animatora.

Pozorište mladih iz Novog Sada imalo je najviše premijera, od kojih šest pripadaju dečjoj sceni, a ostale bi valjalo razmatrati u kontekstu dramskih predstava, koji im je adekvatniji. Deci su namenjene četiri lutkarske predstave: dve je režirala Marija Kulundžić – *Loptica skočica* (klasičan lutkarski komad sa marionetama, neobičajenim za naše prilike, po tome atraktivan i danas) i *Putujući komedijanti* (jedna od verzija njenog komada *Kuku, Todore*, prilagođena vojvodanskom podneblju – ginjol predstava). Emilija Mačković je režirala *Vunenu priču* – lutkarsku predstavu u dve ravnopravne podele. Predstava koja se tka od najfinijeg prediva. Obnovljena je, pre deset godina igrana, i uspešna, lutkarska predstava *Pakosnik* – ovog puta sa drugim glumcima i pod nazivom *Lopov u Lutkovu*. Voja Soldatović je režirao dve predstave za decu: *Gusarske priče* i *Hajde da rastemo*. Prva je mjuzikl, parodija koja osvaja, pre svega, šarmom svog neobičnog Kapetana, ali i igrom kompletne posade. Druga je poetsko-scenska slikovnica – recital više pesnika za decu i nekoliko songova koji pričaju o odrastanju i prvim ljubavima.

Somborsko Narodno pozorište imalo je, takođe, dve predstave namenjene najmlađima: *Mala školā roken-rola*, Ljubivoja Ršumovića, u režiji Jagoša Markovića i *Baš-Čelik* Milivoja Mladenovića.

Narodno pozorište "Sterija" iz Vršca gostovalo je, baš kao i somborsko Pozorište, sa svojim predstavama za decu, na sceni Pozorišta mladih, izvodeći *Petra Pana* Igora Bojovića, u režiji Siniše Rakića. Isti tekst novosadski mališani mogli su da vide u izvođenju Dečjeg pozorišta iz Podgorice, ovog puta u režiji Ferida Karajice.

Pozorište "Dobrica Milutinović" imalo je, i sada ima, na svom repertoaru lutkarske, odnosno predstave za decu.

U Srpskom narodnom pozorištu bila je jedna predstava za decu, novogodišnja. Tako se i zove: *Nova godina u snežnoj štumi*.

Dramska radionica "Centar" iz Zrenjanina, sa svojim mladim amaterima – lutkarima, igra *Bremenske muzičare*, pred-

stavu za najmlađe koju je režirala Emilija Mačković. Pri Književnoj omladini Novog Sada već nekoliko godina postoji dečja scena, "Palčić". Oni igraju, uglavnom, po sopstvenim tekstovima, u sopstvenoj režiji i kompletnom izvođenju, gostujući po novosadskim vrtićima, po mestima u Vojvodini, ali su uspešno nastupali i na crnogorskom primorju.

Povodom predstava za decu moglo bi se govoriti i o još ponečem. Na Susretima i okruglim stolovima lutkarskih pozorišta, oduvek je prisutno nekoliko tema: to je aktuelna problematika i danas – svih pozorišta koja se izražavaju, odnosno koja su svoj repertoar podredila (ili posvetila) deci – jugoslovenska lutkarska dramaturgija (odsustvo vrednih originalnih tekstova za lutkarsku scenu). Bajke i večite

Dr Dušan RNJAK

... Čuli smo zaista jedno vrlo lepo izlaganje, vrlo lepu analizu i utemeljene ocene o pozorištu u Vojvodini, možda u nekim delovima, čak i neopravdano skromne, rekao bih. To nas je možda nekako umirilo, to zadovoljstvo slušanja Vašeg izlaganja, tako da ono što ste Vi hteli da postignete, da nas isprovocirate, imam utisak da smo ostali uskraćeni tog provokativnog momenta, ali ja se nadam da ćemo ipak krenuti sa analizama i ocenama. Maločas sam pregledao repertoar pozorišta i čini mi se da nisam čuo, a niste verovatno ni mogli svako pozorište pojedinačno da pomenete zato što ste dali jednu globalnu analizu, ali za mene je vrlo impresivan ovaj repertoar, sad govorim možda malo više o kvantitetu nego o kvalitetu jer ne poznajem rad i predstave Pozorišta iz Sremske Mitrovice, ne znam zapravo da li već radi kao potpuno profesionalno pozorište, ili je još uvek u nekim poluprofesionalnim odnosima, ali to pozorište je, kako vidim, ostvarilo oko petnaestak premijera, što je za mene podatak vredan pažnje.

Ja bih vas podsetio na onu latinsku izreku, čini mi se da je Horacijeva, kad je rekao da je Rim porazio Grčku, a da je grčki duh osvojio Rim. A povod da to pomenem je u stvari jedna Vaša misao izneta u Vašem izlaganju o snazi duha i o potrebi pozorišta u današnjem trenutku. Mi se zaista nalazimo u tečkim vremenima, hamletovskim i liriovskim i čini

Dušica PEJOVIĆ

Ovo je bio još jedan prilog, možda, o onoj temi koju sam ja u formi pitanja zabeležila – da li živimo u pozorišno ili nepozorišno vreme i više zapravo o tome koliko je teatar, u

obrade poznatih priča za decu – repertoarska potreba, ili jedini izlaz u odsustvu odgovarajućih novih priča, odnosno autorskih pristupa savremenih domaćih pisaca za dečju scenu. Nedostatak lutkarskih škola i studija koje zahtevaju specifičan pristup lutkarstvu i od reditelja i od glumaca, kao i od svih drugih saradnika u predstavi sa lutkama. Stalne materijalne poteškoće i nedovoljna ulaganja u razvoj lutkarske tehnologije i, s njom, umetnosti. Problem pozorišne kritike tih predstava za decu – da li postoji? kome su kritike namenjene? Problem vrednovanja uopšte. Odnos lutkarskih elemenata i tzv. živih predstava. Kao i mnogi drugi koji spadaju u domen prakse, bogatog iskustva igranja i trajanja pred najzahvalnijom publikom koja odrasta, a da li, baš uvek, i njeno pozorište s njom?

mi se da upravo te vrednosti, velike ljudske vrednosti, vrednosti ljudskog duha, taj kreativni potencijal u čoveku treba da se neguje i treba da se u ovim trenucima, teškim za nas, trenucima velikih iskušenja, velikih proba ljudskih, da se nekako otvore pred nama i da nam pomognu da se vratimo sebi i onome što je u čoveku najvrednije. Mislim da niko lepše, niko bolje ne može to da uradi nego pozorište svojim direktnim kontaktom sa publikom, ja to kažem zato što pozorište zaista veoma volim i verujem u njega. Sigurno da postoje i druge duhovne vrednosti, drugi mediji koji, isto tako mogu da prenesu i pokude kreativne snage, ali ja verujem da pozorište može to zaista najbolje, a u istoriji je i pokazalo da je bilo takvih momenata kada je pokrenulo čitave narode. Baš samo pozorište dovelo je do tih velikih duhovnih pokreta. To vraćanje sebi je veoma bitno u ovim trenucima i vraćanje ljudskim vrednostima, jer čini mi se, samo kroz tu katarzu, jer mi prisustvujemo, zapravo, uprošćeno rečeno, ipak nekoj borbi dobra i zla, možemo očišćeniti od svega tog što je nisko i što ne priliči čoveku, izaći prosvećeni iz te tame i opet se osećati kao ljudi. U tome nam može pomoći pozorište. Mislim da pozorište, ovo koje imamo u našoj sredini svojim kvalitetom i svojim izborom repertoara može da nam olakša povratak sebi i ljudskim vrednostima.

ovom trenutku preuzeo i nekakvu terapeutsku ulogu. Vi ste pomenuli mitrovačko Pozorište; ja sam bila u prilici da vidim jednu od njihovih predstava. Đerić je govorio o de-

čjim predstavama. Ja sam videla Jovičićevu predstavu radenu po Krecovoj priči *Ka sreći*. Reč je zaista o jednom zanimljivom projektu, o jednom multimedijalnom projektu troje mladih ljudi, o jednom laboratorijskom radu, o jednom pametnom reditelju koji je adaptirao tu priču i koji je tu osnovnu atmosferu iz Krecove priče, taj neki egzistencijalni strah, egzistencijalni nemir pojedinca, odnosno frustraciju pojedinca smestio u za to prigodan prostor, – (to je bilo u vreme kada se bombardovao Šid, sećam se, tada sam gledala tu predstavu) – smestio, dakle, u ambijent protivavionskog skloništa. Za tu prigodu, na amaterskoj smotri u Beočinu odabrali su disko-klub u kome su igrali predstavu. Znači, jedna jako, jako zanimljiva predstava i mladi, ambiciozni ljudi, zapravo ljudi koji vole teatar, to se vidi. To je

Aleksandar MILOSAVLJEVIĆ

Ako svoj pogled na SNP u protekloj sezoni ograničimo isključivo na spisak izvedenih premijera, čini se da neminovno moramo doći do zaključka kako je najstarija srpska teatarska institucija prošle godine prolazila kroz više – manje žestoku krizu. Pa ipak, kvalitet onoga što nam je ovo pozorište ponudilo ukazuje na činjenicu da se, srećom, rečena kriza manifestovala pre svega na planu broja premijera. O inscenaciji Sterijine komedije *Laža i paralaža* u režiji Egona Savina suviše je i govoriti. Naime, nagrade i priznanja koje su ova predstava, njeni tvorci i akteri dobili na ovogodišnjem Sterijinom pozorju svedočanstvo su po sebi.

No, moje je mišljenje da je povratak Steriji, pogotovo na način koji je ponudio Egon Savin, višestruko značajan. Pre svega, komad *Laža i paralaža* je još jednom otkrio istinu po kojoj je Jovan Sterija Popović za sva vremena naš savrenik, pokazao je kako duhoviti kalamburi njegovih literarnih junaka imaju i svoje mračno naličje, podsetio nas je na to da se iza naizgled naivne piščeve "pouke" krije mnogo dublja i ozbiljnija namera. Samo je treba jasno rediteljski uočiti i scenski uobličiti, fiksirati s dobrim glumcima. Sa stanovišta pozorišta, međutim, nimalo nije beznačajno to što se takav Sterija ponovo otkrio upravo u novosadskom SNP-u, u teatru iz kojeg je svojevrmeno i poteklo ovakvo scensko "čitanje" klasika srpske komediografije. Ne želeći ni za trenutak da umanjim autentičnost Savinovog rediteljskog proceđa, ne pokušavajući da vrednujem ili upoređujem dva rediteljska "rukopisa", niti s namerom da uspostavim nasilne i nategnute paralele između dve predstave, ipak moram da naglasim kako je predstava *Laža i paralaža* Egona Savina u sebi sadržala elemente "mijačevskog" pogleda i doživljaja Sterije.

možda još jedan prilog ovoj priči o pozorišnoj sezoni jer jer mnogi nisu bili u prilici, ili nisu stigli da vide mnoge predstave koje je trebalo videti, a pogotovu mitrovačkog Pozorišta koje je, mislim, prilično zapostavljeno. I u svoje ime se zbog toga izvinjavam. ... Koje pitanje postaviti, kad zaista ima toliko razloga da se govori o protekloj sezoni, bez obzira na to što je Srpsko narodno pozorište imalo samo tri dramske premijere. Možda ne poznamo sve predstave pojedinih pozorišta, ali na svu sreću postoje festivali na kojima se pruža prilika da steknemo opštu sliku o pozorišnoj situaciji u Vojvodini i to nam može poslužiti kao temelj na osnovu kojeg treba da razgovaramo o tome šta je donela protekla pozorišna sezona u Vojvodini, šta pretpostavljate da bi mogla i da bi trebalo ubuduće pozorišta da čine.

Za SNP i repertoarsku politiku ovog teatra ta činjenica bi morala da ima posebnu vrednost i značaj, budući da na izvestan način može da nagovesti čitavu jednu repertoarsku liniju zasnovanu na novim scenskim čitanjima pojedinih dela naše dramske baštine što bi, opet, ustanovilo svojevrstnu tradiciju.

S druge strane, ne samo *Laža i paralaža*, niti jedino lanjske premijerne predstave, već i produkcija u nekoliko poslednjih sezona, ukazuju na činjenicu da je u SNP-u ali i oko ovog pozorišta stasala generacija mladih i izuzetno dobrih glumaca. Lidija Stevanović, Predrag Tomanović (*Laža i paralaža*), Predrag Momčilović i Draganja Voganjac (*Staklena menažerija*), Jasna Đuričić (*Čudo u Sarganu, Ljubavi Džordža Vašingtona*), Gordana Đurđević i Aleksandra Ilić Pleskonjić (*Bela kafa*), Ljiljana Bičanić (*Staza divljači*) samo su neka od imena mladih glumaca koji će uz podršku srednje generacije i veterana SNP-a svakako nositi repertoar narednih sezona.

Ako je, s jedne strane, vreme krize sada već iza Srpskog narodnog pozorišta, pred njim je, s druge strane, novo iskustvo – nova uprava, novi zahtevi i nove premijere. Najnovije predstave, međutim, pokazuju da su ti novi izazovi za ansambl Drame blagotvorni. No, to je već priča o ovoj, novoj sezoni.

Pregledajući spisak predstava sa prošlogodišnjeg repertoara Narodnog pozorišta Nepszinhas iz Subotice, na prvi pogled je očigledno da je ovo pozorište, barem za sada, odustalo od koncepta letnjih festivala koji su bili unapred precizno tematski definisani. Tako YU FEST '92. nije imao naslov karakterističan za prethodne subotičke letnje festivale. Najverovatnije da je finansijska situacija uslovlila i činjenicu da

je ovo pozorište tokom leta izvelo samo pet premijera, što je malo s obzirom na ogromnu produkciju iz ranijih godina. Pa ipak, Nepszin haz je i ovog puta po broju izvedenih premijera (jedanaest) u samom vrhu vojvodanske (ali i ne samo vojvodanske) teatarske produkcije. Osim materijalnih razloga, pri razumevanju situacije u subotičkom Narodnom pozorištu, u obzir valja uzeti i političku situaciju u Jugoslaviji, te činjenicu da su dramatična ratna zbivanja u našoj zemlji bitno uslovlila i način funkcionisanja jugoslovenskog kulturnog i pozorišnog prostora čija afirmacija je činila jednu od uporišnih tačaka repertoarskog koncepta teatra u Subotici. Samim tim, minulog leta nije moglo da bude govora ni o dolasku i angažovanju uobičajenog broja stvaralaca iz različitih jugoslovenskih sredina, niti je bilo realno očekivati da će svi ranije utanačeni planovi moći da budu realizovani.

Postoji više razloga zbog kojih se u razmišljanjima o repertoaru i radu vojvodanskih/pozorišta tokom protekle sezone valja posebno osvrnuti na situaciju u Narodnom pozorištu Nepszin haz iz Subotice. Jedan od njih, možda čak u izvesnom smislu i sporedan, svakako je vezan za činjenicu da je ovo pozorište na 26. BITEF-u izvelo sedam svojih predstava, što čini više od polovine ovogodišnje ponude ovog festivala. S druge strane, čini mi se da su mnogo važniji razlozi vezani za kontinuirani rad subotičkog pozorišta, za rad koji je i tokom svih sedam godina Ristićevog dosadašnjeg boravka u Subotici imao sasvim konkretne rezultate (ogroman broj premijera, redovni letnji festivali, mnogobrojna gostovanja, angažman izuzetnih glumačkih i rediteljskih imena iz cele zemlje, revitalizacija subotičkog, pozorišnog, kulturnog pa i tamošnjeg društvenog života), ali i za rad koji je naročito u poslednje vreme počeo da otkriva drugačiju dimenziju celokupnog Ristićevog pozorišnog projekta Nepszin hazu. U pitanju je, naime, nagli prodor izuzetno mladih, talentovanih reditelja i glumaca koji su dobili priliku da u Narodnom pozorištu počnu svoju karijeru, da u uslovima svojevrsnog "workshopa", teatarske radionice koja svakog leta unese nevidenu živost u najrazličitije gradske i prigradske prostore Subotice, realizuju svoje predstave, no i šansu da te projekte vidi ne samo subotička festivalska publika već i gledaoci u mnogim gradovima u kojima je do sada YU FEST sa svojim projektima gostovao. Istini za volju, pojava ovih mladih ljudi i nije baš toliko neočekivana, niti je to prva generacija mladih koja je u Subotici dobila svoju šansu. Pre Saše Grbića ili Andraša Urbana, to su unazad dve – tri godine bili Ištvan Lalić, pa Sašo Milenkovski ili Alison Vud, a još ranije Janez Pipan i Vito Taufer, ili već afirmisani Dragan Živadinov, Haris Pašović, Vladimir Lazić. Prilikom da napravi svoj novi rediteljski početak sada je dobio Obrad

Radulović, a pre nekoliko godina, recimo, i Lazar Stojanović.

Pokazalo se da je "investicija" bila itekako isplativa, naročito prošle sezone kada reditelje nije "obavezivala" tema YU FEST-a, pa je tako Milenkovski mogao u romanima Dostojevskog da traga za onim elementima naše realnosti koji ga zanimaju, povezujući naš, a pre svega svoj, život s idejama velikog ruskog pisca. Otuda je i Andraš Urban mogao slobodno da radi i da, zajedno sa svojim istomišljenicima iz trupe "Aiowa", scenski formuliše složen, autohton i konzistentan pogled na pozorište, svoj doživljaj teatarske umetnosti za koji će se pokazati da je u saglasju sa senzibilitetom ne malog dela njegove generacije.

Posebno je zanimljiv upravo primer Andraša Urbana, studenta režije novosadske pozorišne Akademije, mladića koji je svoj doživljaj sveta i stav svojih istomišljenika i dugogodišnjih saradnika artikulisao na način koji očigledno, što vesno što nesvesno, crpe energiju (o sistemalizovanom znanjima je možda još rano govoriti) iz elemenata raznovrsnih teatarskih trendova koji su minulih godina protutnjali kroz Suboticu. Mada ne samo kroz Suboticu. Mladi reditelj je pokazao i kako je sposoban da ovu ogromnu energiju, to nimalo zanemarljivo iskustvo artikuliše na fascinantan način.

Indikativno je i to da je većinu projekata iz ovogodišnje subotičke produkcije svojim angažmanom iznela mlada generacija tamošnjih glumaca, mada nipošto nije zanemarljiv ni ogroman doprinos njihovih starijih kolega. Žestok ritam rada, kao i prilika da saraduju siskusnim teatarskim stvaralocima iz drugih pozorišnih sredina, svakako su uticali na "buđenje" subotičkih glumačkih snaga, na postepeno formiranje raznovrsnih mogućnosti scenskog izraza koji se uspešno uklapaju u rad s različitim rediteljskim postupcima. Uzmimo, na primer, razvojnu liniju Ane Kostovske, glumice koja je u Suboticu došla kao nesvršen student, da bi u Nepszin hazu "pekla" zanat, sticala iskustvo, od malih rola (poput one u *Ričardu III*) pa sve do velikih uloga kao što je Majka Ibi u Pašovićevom *Kralju Ibiju*. Zanimljivo je bilo, recimo, uporediti njenu igru u najnovijoj verziji *Ričarda* – s ovogodišnjeg BITEF-a, sa sećanjima na istu rolu od pre nekoliko godina.

Sa stanovišta kvaliteta samog repertoara valja napomenuti da je ove godine, možda i više no ranijih, u Narodnom pozorištu obnovljeno mnogo predstava, te da su sve već navedena svojstva ansambla i atmosfere koja je karakteristična za rad u teatru itekako doprinele da, sada obnovljene i osvežene, stare predstave zasijaju novim sjajem. U tom smislu posebno treba istaći već legendarno Nušićevo *Sumnjivo lice* koje je Ristić postavio još pri svom prvom borav-

ku u Subotici, ali i *Bloody Mary*, mjuzikl koji izgleda za subotičku pozorišnu situaciju postepeno dobija smisao koji je svojevremeno za celokupni projekat KPGT imalo igranje *Oslobodenja Skoplja* Dušana Jovanovića. Naime, izvođenje ove predstave, po svoj prilici, daje posebnu vrstu stabilnosti akterima, stavlja na proveru mnoge scenske mogućnosti ansambla, i u trenucima eventualnih kriza vraća samopouzdanje.

Osim toga, najnoviji uspesi Narodnog pozorišta Nepszínház iz Subotice nanovo aktualizuju jedan stari problem ali i ukazuju na zanimljiv fenomen. Naime, u obe predstave koje je u Subotici režirao Andraš Urban, kao i u značajnom delu celokupne produkcije ovog subotičkog teatra, sve zapaženiju ulogu igra veoma mlada ekipa donedavno amaterske družine "Aiwowa" iz Sente. Uostalom, ne treba smetnuti s uma da je i sam reditelj *Hamleta* i *Voćeka* ponikao u ovoj pozorišnoj grupi, a da su glumci (Peter Ferenc i Zoltan Molnar, na primer), muzičari i umetnici drugih usmerenja tokom poslednjih nekoliko godina uspeli da formiraju posebnu atmosferu u okviru Narodnog pozorišta Nepszínház u kojoj je "Aiwowa", naročito kod mlade publike, stekla gotovo kulturni status. U početku, "Aiwowa" je kolektivno učestvovala u pojedinim projektima Nepszínháza (recimo, u *Gozbi usred kuge*, predstavi koju je režirao Istvan Lalić), da bi u poslednje vreme akteri ove trupe počeli i pojedinačno da učestvuju u pojedinim projektima subotičkog pozorišta. Zanimljivo je da je njihov angažman, od početka do danas, ostao bitno određen sasvim specifičnim konceptom koji je bio karakterističan i za njihovu "ranu", amatersku fazu delovanja.

Ovde valja podsetiti na to da je pre dve godine na velika vrata ondašnjeg jugoslovenskog pozorišnog prostora ušla do tada gotovo anonimna trupa, Pozorište VHV iz Stare Pazove, a da je projekat Miroslava Benke *SOS (Save Our Souls)* u rekordno kratkom roku obišao skoro sve ovdašnje teatarske festivale, da je reditelj i autor predstave dobio nagradu MES-a "Jurislaw Korenić" i zaslužio izuzetne ocene naše kritike. Još je tada bilo jasno da se na planu vojvodanskog pozorišnog amaterizma ponovo događaju zanimljive stvari te da bi trebalo podržati nove trendove, obratiti pažnju na zbivanja na amaterskoj sceni.

Ovo podsećanje na Teatar VHV i Miroslava Benku, a u kontekstu najnovije široke afirmacije trupe "Aiwowa", jeste važno ponajpre zbog toga što ukazuje na važnost pravovremenog uočavanja novih pozorišnih trendova među amaterskim družinama koje se pozorištem bave na, uslovno rečeno, odista rasterećen način, ne vodeći računa o komercijalnom uspehu svojih projekata, o imperativima repertoarske politike i sl. "Aiwowa" je blagovremeno zapazio Istvan Lalić,

a grupu je podržao Ljubiša Ristić, Benku i VHV je, koliko je meni poznato, uočio i protežirao Voja Soldatović, a u vremenima koja dolaze kada će se, po svoj prilici, sve više brisati razlike između profesionalnih i amaterskih uslova za rad, možda je čas da nešto naučimo i od amatera. Ako ništa drugo, a ono je svakako vreme da o nekima od njih ozbiljnije povedemo računa.

U kontekstu navedene "priče" o mladim novosadskim i subotičkim stvaraocima, valja dopisati još nešto.

Verovatno najindikativniji podatak koji već veoma dugo i uporno svedoči o ovdašnjem generalnom sagledavanju odnosa između mladih i establišmenta, jeste onaj po kojem se ljudi između trideset i četrdeset godina kod nas još uvek smatraju mladim. I to ne mladim u biološkom već upravo u stvaralačkom smislu. Jedna od posledica takvog (relativizovanog) shvatanja mladosti jeste i činjenica da je ovde postao običaj da se, s vremena na vreme, kompletne generacije pozorišnih umetnika (mada, istini za voljum ne jedino pozorišnih) proglašavaju "buntovnim", "revolucionarnim", "nasilničkim", "prevratničkim" (s negativnim predznakom), pripisuju im se nepoštovanje tradicije, odavno utvrđenih vrednosti, otkrivanje već otkrivenog (kao da svaki naraštaj nema pravo da iznova otkriva, recimo, klasiku i daje joj nova, svoja značenja), "terorizam" itd.

Nešto slično pratilo je i ovogodišnju bitefovsku afirmaciju Andraša Urbana, ali i premijeru *Hamleta* kojeg je u JDP-u režirao Gorčin Stojanović, baš kao što su se upravo ovakve etikete svojevremeno lepile na predstave Ljubiše Ristića i Dušana Jovanovića, ili su kao eho pratile rad, na primer, Harisa Pašovića. Uostalom, jedan od "argumenata" u prilog kritici predstava *Zločin i kazna* i *Braća Karamazovi* Saše Milenkovskog, izrečen u kontekstu osvrta na ovaj BITEF, ni malo slučajno, glasio je da su pomenute predstave sumnjive samim tim što se jedan mlad čovek poduhvatio inscenacije i adaptacije pisca kakav je Dostojevski.

Čini se, međutim, da se iza ovakvog insistiranja jednog dela etablirane javnosti na generacijskim podelama krije nešto sasvim drugo – nemoć (koja nipošto nije generacijski uslovljena) da se na adekvatan način pristupi razmatranju i promišljanju estetike i prosedea koje u svojim projektima afirmišu pojedini mladi stvaraoci. Sloboda s kojom su Pašović, Milenkovski, Lalić ili Urban adaptirali Žarija, Dostojevskog, Puškina (*Gozba usred kuge*), te Bihnera, odnosno Šekspira, način na koji su tretirali klasike i njihova dela "prevodili" na jezik vlastite svakodnevice tumačeći ih u ključu vlastitog doživljaja stvarnosti, sposobnost s kojom su u ovim piscima prepoznavali svoje savremenike i s kojom su na primerima preuzetim iz fundusa svetske literarne baštine bez kompleksa i sustezanja ("kao kod svoje kuće"), a sa stanovišta este-

tike sasvim opravdano i u okvirima sasvim legitimnih rediteljsko-dramaturških postupaka, scenski uobličili ta dela, nisu dokaz neke njihove eventualne "generacijske posebnosti", već su pre svedočanstvo o tome kako je (ponovo) nastupilo

Jovan RADUNOVIĆ

Živimo u dobu koje karakteriše zlo u čoveku i oko njega, u vremenu iz kojeg se otelo kataklizmično jezgro da bi napadalo mir, međuljudske komunikacije, pa i ubijalo strastvenu snagu umetničkog delanja, vazda na korist ljudsku okrenuto i kada apokaliptični jahači obrnu koplja i mačeve sa adskih prostora prema širinama pozorja i etičkim dubinama i korenima same suštine scenske igre. Živimo u apsurdnom sklopu mržnji i pokora. Neka čudovišta hrane se njima. Od takve hrane gore gradovi i sela; zemlja grca od mrtvih; reke gube svoja korita, pritisnuta leševima. "Krv je ljudska rana naopaka" (Njegoš). Pitanje: čemu pozorišna igra u vremenima smrti i muka, na tren je logično, samo. Ni "Roi de sang" nije mogao da zaustavi snažnu stvaralačku pulsaciju pariskih pozorišta u vreme krvavih promena nove istorije Francuske, te kolevke moderne svetske mudrosti. Čovek je dovoljno otporna tvar; što mu je u životu teže, to je nesalomivost njegove duhovnosti prisutnija i sa većim stepenom opomene. Dobro je što naša pozorišta, sem umetnosti, poseduju i hrabrost. Uveren sam da je i Pozorište "Dobrica Milutinović" iz Sremske Mitrovice u neposrednom sklopu pomenutog, kao civilizacijski kontinuitet vrednosti od lokalnog, do svetljudskog, što će dokazati svojim repertoarom za 1991/92. godinu. Ratna događanja, kao najnepotrebnija pojava među ljudima, imala su krajnje negativan upliv na delatnost Pozorišta, počev od sklapanja repertoara, do realizacije predstava u dvoranama tužno praznim. No, što nije, na sreću, ostalo za pravilo. Repertoarska raznolikost, pomalo i medijsko šarenilo, više su zahtev vremena, nego izbor tekstova za izvođenje. Počelo se Nušićevom *Gospodom ministarkom*, da bi se nastavilo *Kiseonikom* Dragana Jovičića, *Mirisom zemlje* Desanke Maksimović, *Željkom Santračem kao Mokinpotom*, *Kukcima* K. Čapeka, *Ka sreći* F. Kreca i D. Jovičića, *Koracima* Semjuela Beketa, *Posmrtnim maršom klovnova* Miroslava Antića, *Pop Ćirom i pop Spirom* Stevana Sremca, poetskim predstavama *Pomen*, *Ljubavi svetilnik*, *Timočani* i *Sveti Dimitrije* autora Jovana K. Radunovića, pa predstavom Romske scene Bare jaga *Srece otvara latice* Rabindranata Tagore, *Ostrvo bez blaga* D. Jovičića, *Hvalisavi vojnik* Plauta i dr. Naglašavam i scenska zbivanja, van klasičnih zakona dramskih umetnosti, a opet u svima njima kao neizbežni kamačci jedinstvenog mo-

vreme kada je postalo nemoguće ignorisati različitosti. Otuda je nepristajanje na sheme i šablone, na konvencije i utvrđena rešenja po ko zna koji put postalo "pobuna".

zaika, to su igre pantomime Radomira Pavlovića, *Noć ludih bunđeva* D. Jovičića – N. Terzića, *Božić – Bata* D. Jovičića, *Ukokaj moga muža* D. Nikolaja, *Himere* M. Bora (D. Radišić, S. Pešić), "Promenada" gostovanja mitrovačkog pozorišta u dugim sredinama (u Jugoslaviji i inostranstvu), koncerti, književne večeri, promocije *Almanaha pozorišta Vojvodine* i "Pozorišni život u Srbiji 1944–1986. god. dr Petra Volka, učešće članova Pozorišta i emisiji "Kulturni korak" Radio Beograda, izložbe slika, pozorišnog plakata i sl. Ovom bi trebalo pridodati stvaralački rad pojedinih radnika Pozorišta "Dobrica Milutinović", kako u Jugoslaviji, tako i u inostranstvu.

Pozorište, vrlo uspešno, neguje stručno pedagoški rad u okviru Dramske škole, koji osmišljava i koordinira Dragan Jovičić, reditelj. Blagodarci personalnom i kolektivnom naporu pozorišnih ljudi iz Mitrovice i drugih sredina, Dramsku školu je završilo dvadesetak polaznika. Neki od njih su, danas, studenti Fakulteta dramskih umetnosti u Beogradu, a neki, stariji, imaju i diplomu ovog istaknutog fakulteta.

Na smotri amaterskog dramskog stvaralaštva, koja se održava svake godine, učestvovalo je devetnaest društava sa dvadeset i pet predstava, nastavljajući, tako, bogatu tradiciju odvijanja pozorišnih igara međuopštinskog karaktera (Sr. Mitrovica, Šid, Ruma). Ma koliko mitrovačko pozorište fundiralo kao organizator ovakvih velikih pozorišnih svečanosti, moram da istaknem činjenicu da je rad Vojina Bilanovića, savetnika za dramski amaterizam, ne samo stručan, već i entuzijastički, pedagoški i altruistički, koji zaslužuje maksimalnu ozbiljnost u procenjivanju i shvatanju njegovog činjenja.

Umetničko prisustvo Pozorišta "Dobrica Milutinović" snažno se oseća kako u lokalnom miljeu, tako i široko i daleko van njega. Učestvujući na smotrama i festivalima, uprkos materijalnoj nemaštini, čineći ekvilibrističke podvige u pronalaženju novca za ostvarenje utvrđenog repertoara, igrajući u sopstvenoj kući, u neformalnim ambijentima, gostujući širom Jugoslavije, pa na inostranim scenama, Pozorište se trudilo da realizuje svoj osnovni motiv: biti u funkciji stalnog umetničkog upliva ma gde se svojim predstavama našlo. Otuda i tolika brojnost premijera, obnovljenih predstava, repriza i, što je naročito važno, dobrih poseta publike.

Pozorište "Dobrica Milutinović" neguje stil slobodne, maštovite dramaturgije, režije glume, vazda u trendu savremenog teatra, ali s osetnim dugom prema klasičnoj nacionalnoj drami.

Iz protekle sezone izdvojio bih neke od predstava sremsko-mitrovačkog teatra, koje su, po sopstvenim odlikama, zauzele vidna mesta u ukupnosti umetničkih događanja čiji je kreator i protektor bilo ovo pozorište. U *Nadigravanju* Ljubivoja Tadića (adaptacija tekstova iz narodne baštine, prema zapisima Vuka Karadžića), nadpevavaju se, nadigravaju, nadsmechuju, nadhumoruju, nadljubljuju, Ljubivoje Tadić i Anđelka Milivojević Tadić, u gotovo atletičkim dimenzijama igre, duha i zabave, vreavo i eksplozivno, u šarenim nacionalnim kostimima, koji podsećaju na strasni, raspusni oganj koji se širi i koji bukni pred očima gledalaca. Ljubivoje pustopašan, bečarast, elastičan, trkač po žici i hodač uz toranj; Anđelka – sva od magneta, od poluslova, od poluglasa, s migom, nagoveštajem; a daleka, iako na dohvat ruku. Erupcija i utok! Priskok i prihvat! Bekstvo i pribeglište. Dva glumca, s večnom pričom o ljubavi kojoj i lascivni rečnik ne može da naudi, već joj dotura nove pregršti čari i šarma. *Ka sreći* (F. Krec – D. Jovičić) je tipična rediteljska predstava; možda preciznije rečeno: prepoznatljiv rediteljski rukopis Dragana Jovičića. Pravljena u modernoj fakturi, s minimumom scenografskih elemenata, s prikladnom muzikom i dobrim svetlosnim efektima, predstava *Ka sreći*, dobija u scenskim apstrakcijama konkretnu, materijalnu, životnu pulsaciju, u dosluhu s autoritetom istine i duhom umetnosti. Igra glumca, sva od varijacija između želje da se postoji i čuda da se iščezne, u klimaksu predstave dobija moćnu energiju te se njeni talasi snažno prelivaju na gleda-laštvo. Težnja ka sreći, ka miru, jeste mitski motiv, čak i tada kad se sreća udomljava, ili razbija u paramparčad, pa je, sizifovski uzaludno, sklapamo u sudbinu, u nemoć, a opet u želju. Gluma Gordane Jovanović Ilić i Tamare Bartoš jeste neposredno događanje faza iz života, s tragičnim nabojem, koji se oslobada kako predstava teče. Doprinos ovih mladih glumica vrednosti predstave je ogroman.

Uzbudljiva i uzbuđujuća je i predstava *Željka Santrača Kao Mokinpot* (ne Vajsov gospodin Mokinpot). Santrač je, ovde, celovit umetnik, od pisane, do izgovorene reči, od mizanscena, do scene kao opšteg mesta pozorišne radnje. To je predstava jednoga glumca, istina – veoma mladog, ali i veoma nadarenog, što je u osnovi njegove ličnosti. Uz školu, koja ga je učila zanatu, on, do strasti razigrano, igra Mokinpotovu igru, pozajmljujući mu, tom prilikom, i sopstvenu ljudskost, u onoj meri u kojoj je to zahtev scene.

Uroš Glovacki, koji je režirao i priredio "stihigru o godišnjim dobima" *Miris zemlje* Desanke Maksimović iskazao je

veoma lepu i slikovitu rečenicu: "Zahvaljujući geniju naše najveće pesnikinje svih vremena, predstava bi trebala da dopre i do srca neupućenih u čari poezije, a poznavacima i sladokuscima omogućući uživanje u još nedoživiljenom bliskom susretu poetesinih pletisanki." Ovom prolegomenom, ovim prvim saglasjem s istinom, reditelj uvodi gledaoca u samu suštinu poezije Desanke Maksimović, otkrivajući igrom glumca (Radmila Živojinov, Mirjana Janjanin, Sladana Milenković, Dragan Malenković) višeslojnost lirike iz knjiga i lirike scene. U integrativnom činu, pred publiku iskrsava portret pesnikinje i portret njenog naroda.

Posmrtni marš klovnova Miroslava Antića, u scenskoj adaptaciji i igri Ljubivoja Tadića, a u režiji Anđelke Milivojević, takode je predstava jednoga glumca, iako dopire, odnekud, ženski glas, koji je, mahom, izazivač glumcu na reagovanje. "Ovde je, pre svega, reč o vremenu, ili, bolje, nevremenu", kaže Ljubivoje Tadić. Dramatizujući Antićeve zapise, manje poznate široj javnosti, Tadić se trudio da glumački dosegne, domaći pesnikovu fantasmu, ali i realno prosuđivanje, ističući autorovu upitanost nad čovekovim bivstvom, koje je uvek u nevremenu. Pesnikove kontroverze odjekuju sa scene kao uverljiva priča o veri i neveri, o opštosti i posebnosti, o vrhuncu i padu... Ima nečeg od manirističkog prosedeća, što treba prihvatiti kao pozitivan doprinos igri (kostim, maska, scena, svetlo, muzika...) Tadićeva igra je izvrsna slika njegovih glumačkih moćnosti od pretvaranja, do demaskiranja. Tada "vreme kao da se ogleda u iskrivljenom ogledalu" (Lj. Tadić). Tadić – dramaturg; Tadić – glumac; zrelost jednog umetnika ovde se dokazala u svom bogatstvu, smelo se uživljujući u duhovni i telesni život uloge.

Glumac, u nekom dalekom poređenju, jeste induski guru – učitelj, koji čoveka – učenika vodi prema svetlosti umetnosti, prema promišljanju i praosećavanju sveta. On pomaže čoveku da potvrdi, ili izmeni, sopstvenu ličnost prema samom sebi i prema drugima. I posle glumca dolazi glumac; i posle učitelja, i posle učenika, dolazi – učitelj, dolazi učenik. Svetost ovog vaspitanja, na sreću, traje. Pozorište, o kojem je u ovom tekstu reč, dovoljno je svesno takve svetosti, te mu služi predano i časno.

Pozorište "Dobrica Milutinović" saradivalo je i s privrednim preduzećima, društvenim i privatnim; s zvaničnim državnim institucijama, s Crkvom, rukovodeći se principom da se pozorišni život događa i van tradicionalnih standarda. Otuda i predstave na otvorenom prostoru (Ulično pozorište – *comedia dell arte*, *Ostrvo bez blaga*, *Hvalisavi vojnik*, dramsko – muzički komadi i sl.). Ovakve predstave su veoma posećene i rado videne u raznim urbanim i seoskim sredinama.

Pozorište "Dobrica Milutinović" nastavlja na neki način, mnogovekovnu tradiciju teatra drevnog Sirmijuma, angažu-

jući se u stvaranju pogodne klime za igru antičkog teatra, na nekadašnjem posvećenom tlu, kao što čini na formiranju festivala besedništva. Dakle, i u teškim i umetnički neuslovnim vremenima, Pozorište pronalazi ravnotežu između mo-

Stevan ŠERBAN

Mene je iz uvodne reči isprovocirao taj danas izuzetno popularan termin, – *dešavaju* nam se neke stvari, *desio* se narod pred skupštinom, *desilo* se vladi ovo, *desilo* se, šta ja znam... Termin je popularan, ali ne bih ga vezivao za pozorište, pošto mi je pozorište jako drago, pa mi smeta malo da se *desi* pozorište. Pozorište, u principu, mene lično dotiče kao nešto što je saznajna funkcija umetnosti i saznajni aspekt umetnosti uopšte, pa s tim i pozorišne umetnosti i mislim da se ono nama javlja i da nam se dešava, hajde da kažem opet tako pošto mi je to malo i simpatično, *lukavstvom nekog kolektivnog uma*. Nije to Hegel tek tako spekulativno formulisao da bi to bila jedna suvoparna sintagma. To je nešto što je izuzetno zasnovano i iskustveno i transcendentno i spekulativno, kako već hoćete. Jer u situaciji u kakvoj smo trenutno, znamo već u kakvoj smo, nećemo sad to eksplicitno objašnjavati, pozorište se sa dramskim tekstovima, sa rediteljima koji nam dolaze, sa glumcima koji nastupaju, sa scenografima i svima onima drugima

Luka HAJDUKOVIĆ

Hendikepiran sam u odnosu na pozorišne kritičare: u protekloj sezoni video sam relativno mali broj predstava. Zato će se ovo o čemu ću da govorim temeljiti uglavnom na dokumentarnom materijalu koji je pripremio Pozorišni muzej Vojvodine. Iako sadrži mali broj jedinica, ovaj materijal, ipak, nudi razgovor; čak predstavlja osnovu i za neka uopštavanja. On omogućuje razgovor o našem profesionalnom pozorištu iz niza polazišta. Recimo, u materijalu vidimo, što dosad nije bio slučaj, veliki broj obnovljenih predstava. Ima obnovljenih predstava koje su premijerno izvedene čak 1967. godine. Znači, 25 godina je prošlo od tih premijernih izvođenja. Pozorište mladih, na primer, obnovilo je malte ne čitav dugogodišnji repertoar. Verovatno je obnovilo sve ono što je sa malim materijalnim dopunama i glumačkim promenama, moglo da ponovo oživi. Sličan je slučaj i u drugim pozorištima. Zatim, pada u oči veliki broj premijernih izvođenja u pojedinim pozorištima, kao u Subotičkom – petnaestak. Ta činjenica je, opet, neobična za naše pozorišne prilike, pre svega materijalne, pa onda ostale. Ali, ja bih go-

gućnoti i potreba. Kao što čini glumac noseći u ulogu "svoj sopstveni život, uzet od naše ljudske prirode" (Feliks Relštab: "Knjiga Stanislavski", prev. Mirjana Belić, Scena 2).

koji prate i stvaraju pozorište, pojavljuje kao ogledalo u kojem ustvari prepoznajemo sebe i spoznajemo neku svoju funkciju, neko svoje mesto na ovom terenu na kome se nalazimo, u vremenu u kojem živimo. I upravo razbijajući to ogledalo, ustvari posežemo za samim sobom, da vidimo ko smo i šta radimo ovde, ustvari ne razbijajući ga u negativnom smislu, nego upravo razbijajući ga doživljavamo predstavu. Mislim da je sezona bila uspešna. Ti kažeš da su u SNP-u imali samo tri premijere, a opet ovi u Mitrovici su imali petnaest, u Subotici je bilo jedanaest. Ja mislim da to nije *samo*, jer ipak, pozorište u Vojvodini je pozorište Vojvodine. Mi smo ipak malo sporiji i komotniji, meni to čak prija, ja ne volim beogradsku dinamiku i taj način života. Imamo puno predstava, iznenađujuće mnogo, isto toliko koliko i Beograd, spram svojih senzibiliteta, spram svojih temperamenata gledalačkih i temperamenta publikuma. Mislim da smo imali jednu interesantnu i bogatu sezonu.

vorio samo o domaćem piscu u repertoaru vojvodanskih pozorišta u protekloj sezoni i – to je druga tema – o redite-lju kao stalnom gostu pozorišta. Za obe teme podsticaj su podaci saopšteni u pomenutom materijalu.

Kad pogledamo ovaj materijal, vidimo da je domaći pisac zaista, da tako kažem, bedno zastupljen u repertoaru. Do-duše, svako pozorište izvelo je bar po jedno delo domaćeg pisca. Međutim, ako izuzmemo Srpsko narodno pozorište, koje je svoj repertoar temeljilo na domaćem piscu, naš dramski književnik je na marginalnoj poziciji u repertoaru. Pa i ti zastupljeni spisatelji, tj. neki od njih, ne uživaju veći ugled u našoj književnosti. Takvi su, recimo, pisci koje igraju pozorišta u Zrenjaninu i Vršcu. Ako izuzmemo Dušana Kovačevića, koji je često prisutan na vojvodanskim scenama i Aleksandra Popovića, lako dolazimo do saznanja da u protekloj sezoni i nema značajnog savremenog domaćeg pisca u repertoaru naših pozorišta. Pitanje je: zašto je to tako? Možda će, sada, Siniša Kovačević sa *Djeneralom*... popraviti odnos vojvodanskih pozorišta prema savremenom našem

dramskom autoru. Oto Tolnai je jedini pisac izveden u pozorištu pod čijim krovom razgovaramo. Bolje reći, Tolnai je jedini vojvodanski pisac Madar sa obnovljenom predstavom, u prošloj sezoni. Znači, ni on nije zastupljen novim delom. Vršačko pozorište je odavno okrenuto, pre svega, domaćem autoru, pa je i prošle sezone izvelo dva–tri pisca. Ali, vidite kakvi su to književni kalibri. Dakle, zašto je to tako? Da li naš domaći pisac ne odgovara potrebama sadašnjeg trenutka? Dušica Pejović je u uvodnim napomenama rekla da je ovo tragično vreme u kojem živimo veliki izazov baš za pozorište i da je ono upravo razlog što imamo i toliki broj predstava i što imamo dosta dobrih predstava, pre svega – tematski usmerenih predstava. Da li se tu krije razlog zašto nemamo domaćeg pisca na sceni? Možda ljudi koji prave repertoar, koji sugerišu repertoar nemaju dovoljno sluha za dela naših književnika savremenika ili nemaju pravi uvid u ono što naši pisci rade? Ili pozorišta idu na sigurne, proverene vrednosti, uvažavajući logiku: bolje da igramo jednoga Simovića, Kovačevića ili jednog Popovića, koji su stvarno potvrđeni pisci, nego da tragamo za piscem, a pogotovo da negujemo pisca? Dakle, to je jedna od tema koju ovaj materijal nameće i koja zaslužuje da se na nju da odgovor. Razume se, valjano osvetljenje naznačene teme zahteva izvesno istraživanje. Ovog momenta moguće je samo konstatovati činjenice i definisati temu, tj. pitanja.

Druga tema, koja je takođe zanimljiva, jesu reditelji–gosti. Mi, koliko znam, u Vojvodini nemamo ni jednog stalno zaposlenog reditelja, ako izuzmemo Ljubišu Ristića, koji je pre svega upravnik, jer vodi pozorište, pa posle toga reditelj. (U Zrenjaninu je Lilijana Arsenov, sada umetnički rukovodilac). Status stalnog reditelja u Vojvodini se, znači izgubio, što ne mora da je štetno. Sa druge strane, konstituiše se, to lepo dokazuje spisak reditelja u ovome materijalu, status stalnog reditelja–gosta. Recimo, Egon Savin, koji je u Srpskom narodnom pozorištu uspešno režirao pet–šest predstava, možda je najbolji primer stečenog statusa *stalnog gostujućeg reditelja*. Zatim, Zoran Ratković je stalno prisutan kao gost u Somborskom pozorištu. Sličan je status La-

joša Šoltiša u ovome, Novosadskom pozorištu. Ljubomir Draškić takođe je čest gost u Somboru. U Pozorištu u Zrenjaninu Stevo Žigon je u jednom periodu ostvario nekoliko predstava. Slično bi se moglo reći i o statusu Olge Savić u vršačkom Pozorištu.

Status stalnog gostujućeg reditelja ima, čini mi se, prednosti u odnosu na klasičnu poziciju reditelja kao člana pozorišne kuće ili reditelja–gosta angažovanog radi ostvarenja jednog projekta. Ta prednost se najpre ogleda u mogućnosti izbora dela koje će režijski tumačiti, u slobodi delovanja. Naime, dok je zaposleni reditelj obavezan da sopstvenom pozorištu interpretira često i ona dramska dela za koja nema afiniteta, koja u njegovom tvoračkom biću ne stvaraju nikakvu ili stvaraju nedovoljno snažnu motivisanost, dotle stalni gostujući reditelj, prihvata ili odbija, tj. bira ponuđeni dramski tekst ili ga, čak, sugeriše činiocima koji odlučuju o repertoaru. U izboru saradnika i glumaca sa kojima treba da ostvari svoje režijske zamisli gostujućem reditelju se takođe daju veća prava nego domaćem. Po pravilu, u projekat koji se poverava gostujućem reditelju više se ulaže ne samo ambicija nego i novčanih sredstava. S druge strane, baš ta *stalnost* čvršće vezuje gostujućeg reditelja za perspektivu pozorišta, za osmišljavanje repertoarske politike na duži rok, kao što mu omogućuje da dobro upozna sve stvaralačke potencije umetničkog ansambla i da ih maksimalno iskoristi. Zbog navedenih povoljnosti stalni gostujući reditelj lakše i potpunije ispoljava svoju kreativnu snagu, više dolazi do izražaja njegova istraživačka strast, teže se prepušta zadovoljstvu postignutim, lakše se odupire maniru i šablonu. Zapravo, njegova pozicija stalnog gosta – *stalna je stvaralačka obaveza*, intimna obaveza. U toj istini je tajna njegovog uspeha. A o nesumnjivoj uspešnosti stalnih gostujućih reditelja upravo svedoče predstave protekle sezone koje su i kritika i publika ocenili kao valjane rezultate. Ostvarenja iz prošle i ranijih sezona onih reditelja čija sam imena spomenuo takođe potvrđuju uspešnost, tj. prednost reditelja koji je stekao status stalnog gosta.

Stevan ŠERBAN

Ne bi valjalo da prođe nezapaženo ova interesantna konstatacija ili uočavanje činjeničnog stanja gospodina Luke Hajdukovića za stalne goste, glumce, reditelje, scenografe i neke stavove koje je on okvirno izneo u tom uočavanju. Ja sam, razmišljajući o tome dok je on pričao, stavio na papir moje lične sugestije. Ja mislim da postoje dva aspekta te pojavnosti. Prvo, mislim da je to dobro za velike kuće kao

što je, recimo, Srpsko narodno pozorište. Dobro je što se stvara neka celokupna estetska slika produkcije jedne kuće, ali ne i onda ako se u tome preteruje. Da se ta slika, na taj način izgrađena, postavi kao aksiom za dalji rad i dalju produkciju kuće. Dobro je kao osveženje, jer velika kuća mora da osvežava svoju pozorišnu produkciju, svoju programsku politiku i mora da je osmišljava tako da je ne optereti ne-

kim preteranim zahtevima ljudi koji su stalno u gostovanju. Dok bi za male kuće bila mnogo veća potreba da se ti ljudi zadržavaju duže da se i tamo stvori navika i potreba da se izgradi ta čvršća i konzistentnija estetska uobličenosć teatra, naravno, sa čvrsto koncipiranim ansamblom i učestalim gostovanjima glumaca i scenografa, da bi tamo trebalo insistirati na dugoročnijoj saradnji sa određenim gostima. Znači, samo malo preokrenuti tu situaciju. Ima pozitivnih, ima negativnih osobina. Kažem negativno za veliku kuću zato što postoji opasnost da se izgradi jedna ustaljena slika i da ljudi

Dušica PEJOVIĆ

Iskoristila bih prisustvo Dejana Penčića Poljanskog, ne Dejana zbog loga da bih Vas prozvala, nego zbog onoga što je Luka pomenuo: šta je sa domaćim dramskim piscem u repertoarima vojvodanskih pozorišta u protekloj sezoni? Pogotovo zbog toga što znamo da se repertoar ove nove sezone u Srpskom narodnom pozorištu zasniva upravo na do-

Dejan PENČIĆ-POLJANSKI

Uvek sam i ranije, ako se sećate, na ovim skupovima govorio više sa organizacione tačke gledišta, što je sada i normalno. Mislim da ovo *dogodilo nam se*, ili *desilo nam se pozorište*, apsolutno nije slučajan izraz, jer se kod nas sve gotovo slučajno događa. Nema pravog kontinuiteta. Evo, mi na ovom sastanku konstatujemo da je vršačko Pozorište postalo moćan ansambl. To se možda odnosi na prošlu sezonu, to se dogodilo prošle godine u Vršcu, ali to više ne važi. Taj ansambl se u međuvremenu raspao iz više razloga. Otišao je umetnički direktor. Otišlo je nekoliko glumaca koji su taj ansambl učinili moćnim. Znači, kasnimo sa konstatacijom. Dušica Pejović reče da se, što se zrenjaninskog teatra tiče, predstavom *General Nedić* pokazala potreba za ovakvim načinom organizacije. Potreba postoji odavno i svi su je svesni u zrenjaninskom pozorištu, međutim, svi vrlo dobro znamo da je upravo iz samog pozorišta, u samom pozorištu vladalo uverenje, pre svega među glumačkim ansamblom, da je to otimanje plata tamošnjim glumcima, da su se tu čak svojevremeno pisale peticije protiv onih reditelja koji su želeli da dovedu gosta (glumca) sa strane. Mislim da je dobro što su konačno u samom teatru shvatili da je to ipak jedini način da u ovom trenutku zrenjaninski ansambl koji je došao možda na najniže grane otkad postoji što se tiče kvaliteta glumačkog sastava (naravno govorim o dramskoj sceni ovog pozorišta, ne o lutkarskoj) pravi dobre predsta-

steknu neku blagu vrstu averzije prema toj ustaljenoj slici. Znači, da bi to samo trebalo malo pomeriti iz velikih gradova u manje teatre i na taj način manje teatre ojačati, upravo ojačati tom jednom konkretizacijom nečega što je određeno. Jer oni su stalno u lutanjima i traganjima koga će dovesti, kako će dovesti, kako će to izgledati, pa onda kada kiksiraju onda se uplaše koga će sledeći put zvati, nemaju para za nekog poznatog i priznatog, pa dovedu opet nekog ko opet recimo kiksira.

maćem dramskom piscu. Bilo bi zanimljivo da čujemo Vaše mišljenje o tome zašto je domaći pisac bio i da li je zaslužen bio zapostavljen i kako se dogodilo da se u ovakvom obilju domaća dramaturgija našla u repertoaru Srpskog narodnog pozorišta?

ve. Dobro je što se konačno shvatilo da su gosti ili zajednički projekti sa drugim pozorištima (podsećam vas da je večeras u Zrenjaninu premijera zajedničkog projekta Srpskog narodnog pozorišta i Narodnog pozorišta "Toša Jovanović" *Draga Jelena Sergejevna*), jedan od realnih puteva u ovom trenutku dok Zrenjanin nema snage, volje i novca da ojača svoj ansambl. Istina, Zrenjanin je angažovao jednog novog, dobrog glumca, mladog Jakišića. Međutim, to nije nikakvo rešenje. Jedna lasta ne čini proleće. Ukoliko se ostane na angažovanju jednog glumca, a nudilo im se pet ili šest, nudila im se kompletna mlada garnitura upravo iz Vršca. Na žalost, nisu imali ili volje, ili dovoljno para da ih angažuju. Ova sam dva podatka pomenuo jer kasnimo u ovim razgovorima sa konstatacijom stanja. Dok se konstatuje jedno stanje, ono se u međuvremenu promeni. Inače, ne bih se složio sa ocenom koja je izneta da je domaći dramski pisac oštećen na vojvodanskim ili bilo kojim jugoslovenskim scenama. Mislim da smo opet napravili grešku jer smo analizovali samo jednu sezonu. Pogledajte i reprizni repertoar, predstave koje su napravljene nedavno, pre sezonu ili dve. I to su uglavnom domaći pisci. Predstave koje prežive duže od jedne sezone u većini naših teataru, upravo su postavke savremenih domaćih pisaca ili klasika. Mislim da se igraju dosta domaći pisci, da imamo i zavidan broj prvih izvođenja savremenih domaćih drama. Čak mislim da u Vojvodini

postizemo pravu ravnotežu, za razliku od teataru južno od Beograda, koji su se u potpunosti okrenuli savremenom domaćem piscu, pa se gotovo ne može pronaći naslov, u nekim teatrima uopšte ni jedan naslov, nekog dela svetske klasičke. Da i ne pominjem savremene komade svetske dramaturgije. Mislim da je ravnoteža u Vojvodini daleko bolja. Doduše, Srpsko narodno pozorište se ove sezone opredelilo da igra domaći dramski tekst. Bilo da je reč o klasiци ili o novim neizvodenim komadima. Bilo da je reč o dramatizacijama. Učinili smo to što smo već zatekli repertoarski plan u kome je bilo nekoliko zanimljivih naslova. Recimo, *Čudo u Šarganu*. Zatim *Voda* Radoja Domanovića. Pa *Ogrljena kupina* Jelice Zupanc. Mi koji smo došli, mislim pre svega na Sinišu Kovačevića i mene, imali smo u planu takođe nekoliko postavki savremenih domaćih dramskih tekstova, odnosno klasika koje bi trebalo ponovo izvesti na sceni Srpskog narodnog pozorišta i ispostavilo se da će preko 90% repertoara biti izvodenja domaćih dramskih tekstova. Onda smo zaključili, ako je devedeset posto, zašto ne bi bilo i sto posto. Međutim, i kad budemo birali strane tekstove, bilo da su klasiци ili da su savremeni, trudićemo se da to budu "naši" tekstovi. Naime, i ta *Jelena Sergejevna* koja se igra u Zrenjaninu, kao da je naša savremena domaća drama. Bitno je da tekstovi koji se stavljaju na repertoar govore, ili verujemo da mogu da govore vremenu u kome jesmo.

I još nešto. Mislim da je mnogo bitnije u novoj orijentaciji Srpskog narodnog pozorišta od izbora naslova, to što se prema snagama koje Srpsko narodno pozorište ima pravi repertoar. Prema glumcima koji su tu u angažmanu. Naime, ovaj repertoar se, kao izbor naslova, ne razlikuje od

repertoara koji je pravljen pre nekoliko sezona u SNP-u. Međutim, onda se odlučivalo za određeni naslov pa se tek onda razmišljalo o podeli. Podela se tražila, i obično nalazila, u Beogradu. Danas biramo upravo one komade za koje smatramo i verujemo da upravo ansambl Srpskog narodnog pozorišta može i treba da ih odigra. Ne bismo igrali u ovoj sezoni *Kir Janju* da iskreno ne verujemo kako je to uloga koja upravo u ovom trenutku pripada glumcu koji se zove Vladislav Kačanski. Ne bismo igrali "Gospodu ministarku" da ne verujemo da je Živka ministarka Aleksandra Ilić Pleskonjić. Ne bismo igrali, verovatno, uz sve uvažavanje nagrade "Branislav Nušić", tekst *Kad bi Sombor bio Holivud* Radoslava Dorića u njegovoj režiji, da ne verujemo kako imamo Ernesta Bošnjaka u Predragu Tomanoviću. Kompletan repertoar je na taj način mišljen. Naravno, ne odustajemo sasvim od gostiju, ali mislim da je najveći potencijal SNP-a glumački ansambl kojim raspolaže i bilo bi potpuno besmisleno tu vrednost ne iskoristiti do maksimuma. Uz to, jedan broj glumaca koji su došli sa Akademije tu je već nekoliko sezona, a da nisu dobili pravu priliku da se pokažu. Mislim da je obaveza pozorišta koje je angažovalo školovanog glumca da mu pruži priliku da se pokaže.

Na kraju bih dodao da slika o repertoaru, posebno o novosadskom repertoaru, nije potpuna ukoliko se nema uvid u gostujuće predstave. Tvrdim da se Novi Sad ne može požaliti, posebno prošle sezone, a čini mi se i sezone koja predstoji, uz sve nevolje i nedaće koje imamo, da nije imao vrlo zanimljiv, vrlo raznovrstan repertoar koji ovaj grad stavlja na mesto koje mu objektivno i pripada kao sedištu Sterijinog pozorja, najznačajnijeg jugoslovenskog festivala, a sad verovatno najznačajnijeg festivala ove skraćene Jugoslavije.

Dušica PEJOVIĆ

Očekivala sam da će neko posebno govoriti o Srpskom narodnom pozorištu, da će bar nekoga biti iz tog pozorišta i, na svu sreću, tu je pravi čovek, Dejan koji nas je zapravo podsetio, na to da se u Novom Sadu i u Srpskom narodnom pozorištu jednostavno događa nešto što se čekalo godinama, a to je, da se uz pomoć malo zdrave pameti napokon u tom pozorištu, koje me je često podsećalo na giganta bez orijentacije i bez prave unutrašnje nege, učvrste zdravi temelji, da tako kažem, i ne samo to nego je Srpsko narodno pozorište, kako smo saznali iz onoga što je Dejan skromno rekao, praktično preuzima nekakvu vodeću ulogu, ali pošto mislim da to nije ni adekvatno ni lepo rečeno, reći ću ovako: da ono kao jedno veće, moćnije pozorište i pozorište koje u ovom trenutku zna šta hoće, šta može, koliko

može i koliko želi, preuzima brigu i o nekim drugim pozorištima, time što s njima radi zajedničke projekte. Ove sezone, čuli smo, to su dva projekta, jedan u Zrenjaninu i jedan u Somboru. (*Dejan Penčić Poljanski: Nažalost, moram da Vas ispravim; ovaj u Somboru je ipak, na kraju ispao samo projekat Srpskog narodnog pozorišta i verovatno, ako i ona ne odustane od toga, i novosadske Televizije. Somborsko Narodno pozorište je izašlo iz tog projekta, ali ne odustajemo od tog posla*). Nelogično zvuči Dejana, ali to već nije lepa priča, jel tako? Međutim, kad smo govorili o rediteljima, jer Luka je govorio o stalnim gostujućim rediteljima, mi ovde imamo direktora Drame Srpskog narodnog pozorišta, a iza nas je jedan od tih reditelja za koje bih ja volela da bude stalni gostujući reditelj u nekim pozorištima Vojvodine, po-

gotovo Novog Sada i srećna sam što se neko u Srpskom narodnom pozorištu napokon setio da Ljuboslava Majeru

Stevan ŠERBAN

Meni je drago da ova ekipa koja je sad u Srpskom narodnom pozorištu funkcioniše kako funkcioniše, da pravi produkcije, da povezuje pozorišta i to je počela vrlo spretno, jako vešto. Organizaciono, ja mislim da se to tiče i tog mladog savremenog dramskog pisca, a tiče se i onoga o čemu je govorio Derić, pa bih ja to nekako sad objedinio. Mislim da su karike koje nedostaju tu nešto što nije imanentno pozorišnoj organizaciji. To je taj neki marketinški pristup javnosti, ukratko prisutnost. Mislim da pozorišta u tom smislu nisu prisutna toliko da bi privukla recimo, mladog savremenog pisca, niti da bi privukla i animirala pozorišne kritičare za dečje predstave, publiku za pozorište za decu. Jer upravo ta organizacija je karika koja može da ošteti neke segmente i da poremeti neke relacije u komuniciranju pozorišta sa pozorišnom publikom. Ja mislim da, kad bi se

Dejan PENČIĆ-POLJANSKI

Smatram da su konkursi pogrešan način dolaženja do dramskog teksta. Otkad je sveta i veka pozorište je sticalo dramski tekst naručujući ga od pisca. Što se kod nas, na žalost, izobičajilo. Mi smo naručili od Miloša Nikolića *Kovače* koje smo sinoć premijerno izveli. Naručili smo ih od pisca čiji su *Svetislav i Mileva* kasa-štih Srpskog narodnog pozorišta. Igraju se već deset sezona. Za iduću sezonu naručićemo biografsku dramu o Kostu Trifkoviću. Na taj način, budući da su sva Trifkovićeva dela već izvedena u svim mogućim varijantama i u svim mogućim žanrovskim pomacima, na sceni Srpskog narodnog pozorišta, obeležićemo Trifkovićev jubilej. Trifkovićevu godišnjicu ne želimo da propustimo kao što smo propustili godišnjicu Laze Kostića. Podsećam da je pre nekoliko godina, recimo, Sombor naručio od Prokića *Homo volans*. Međutim, to nije praksa, a mislim da mora postati praksa u našim teatrima. Mi smo se,

Milutin KARIŠIK

Podsetio bih na jednu stvar koja je, što me čudi, izmakla našem pamćenju. Zar smo zaboravili da smo, kad je reč o domaćim dramskim tekstovima i podsticanju domaće dramske savremene literature, sve do nedavno imali instituciju

pozove i poveri mu projekat.

ulagale neke veće pare, recimo u javno objavljivanje konkursa za savremenu jugoslovensku dramu, kad bi to bilo prisutno na televiziji koliko se, recimo, reklamira *Šovinistička farsa* i neki koncerti narodne muzike, da bi mi imali dramskog pisca koji bi se javio na konkurs. Ako se ne bi javio sa svojim gotovim delom, mislim da bi ga napisao za sledeću godinu mlad čovek sa dramaturgije ili neki književnik, ili šta ja znam. Isto tako, mislim da bi imali pozorišnog kritičara za dečje predstave kada bi se o dečjem pozorištu pisalo u kulturnoj rubrici u novinama, kada bi se o tome govorilo na onom, tako popularnom NS+ za koji ja baš mislim da nije nešto kvalitetno organizovan, jer kada bi bilo prisutno pozorište u onom smislu u kom bi trebalo da bude prisutno, bilo bi i uspešno.

na primer, dogovorili i sa Ljubomirom Simovićem čije smo *Čudo u Šarganu*, doduše sa velikim zaostatom u odnosu na praizvedbu, nedavno premijerno izveli i nadamo se, inicirali da se ponovo taj komad igra, dogovorili da komad koji upravo piše premijerno bude izveden u Srpskom narodnom pozorištu. Nekim piscima se naručuje na nevideno, od nekih se naručuje na osnovu sinopsisa, ali narudžbina jeste efikasan način da se dođe do teksta. Od pamtiveka, uvek se tako radilo. Posebno jer nijedno naše pozorište nema, a ni ova Zajednica, tolika sredstva da organizuje jedini konkurs koji po meni ima svrhu, konkurs po pozivu. Jer treba obeštiti desetak pisaca za učešće. A dobijati tekstove kao što na sve moguće konkurse stižu gomile skribomanskih komada koji i onako raznim kanalima dolaze u pozorišta i koje svi čitamo ili ne čitamo, ništa ne znači.

premiranja prvih izvođenja tih tekstova, i to ne samo u Vojvodini. Ne znam da li je to bila praksa u celoj bivšoj Jugoslaviji, ali u Srbiji je to uvedeno negde sredinom šezdesetih godina, pa je kasnije, decentralizacijom tih sredstava, Voj-

vodina preuzela da premira ono što se prvi put izvodi u Vojvodini. Mislim da ta institucija nije bila loša. Ona je stimulisala pozorišta da se zanimaju za domaće dramske tekstove, značila je za pisce određeni podsticaj. Zaista bi bilo nedopustivo ako sada, kad imamo ministra kulture koji je dramski pisac, tu instituciju ne aktueliziramo ponovo, odnosno, ako se ne založimo da se ona ponovo vaspostavi, polazeći upravo od iskustva jedne prakse koja je, smatram, davala pozitivne rezultate.

No, kada je reč o savremenoj domaćoj dramaturgiji, moram da kažem da ne delim utiske koji su u vezi s tim ovde izneti. Ne delim ih, zapravo, u potpunosti. Kad bismo napravili pregled svega onoga što je od savremenih domaćih pisaca bilo na repertoaru ne samo u pozorištima u Vojvodini, nego i na širem domaćem prostoru, siguran sam da bismo izveli drukčije konstatacije. Domaći dramski savremeni pisac bio je, naročito poslednjih desetak-petnaest godina, veoma favorizovan. Statistika bi to, siguran sam, pokazala. Pre par godina organizovali smo u Zrenjaninu razgovor o klasiци na repertoarima pozorišta u Vojvodini i tom prilikom došli do podataka koji su ukazivali da su tih godina u vojvodanskom repertoaru savremeni domaći dramski tek-

Dušica PEJOVIĆ

Gospodine Rnjak, nije bilo mnogo reči o mladim snagama, a svedoci smo upravo njihove afirmacije u protekloj sezoni u Vojvodini i kada je reč o glumcima i o rediteljima. Naravno, ne podjednako zastupljenim u raznim pozorišnim sredi-

Dr Dušan RNJAK

Postoji saradnja između Akademije i pozorišta, ali ta saradnja nije dovoljna i trebalo bi je nekako intenzivirati, možda i naći neku bolju formu i zainteresovati s jedne strane pozorišta za naše studente, a s druge strane i naše studente za pozorišta u Vojvodini. Ono što se ranije dešavalo da nam studenti jednostavno završe i odu u Beograd – toga više nema. Nema možda i zahvaljujući upravo toj saradnji, jer su neka pozorišta kao što je somborsko, pa pozorište ovde u Novom Sadu i subotičko pozorište, preuzimale po čitave klase. Te klase su odlazile u pozorište. To je jedna pozitivna pojava i to nas ohrabruje i raduje da se tako nešto dešava. Ali, ja sam i na prethodnom razgovoru, prošle godine apelovao na direktore pozorišta da dolaze na naše ispitne predstave i da dolaze na naše ispite krajem juna i možda na neke kolokvijume i da se upoznaju sa potencijalnim glumci-

stovi bili ubedljivo u prednosti u odnosu na starije i klasične dramske tekstove. Dakako, ne mislim da je to negativna činjenica. Pominjem je, naprosto, zbog toga što je, po meni, lamentiranje nad sudbinom savremene domaće drame bez osnova. Mogli bismo, možda, razgovarati o tome kakvi su kvaliteti te produkcije, da li, eventualno, prave stvari dospevaju do vojvodanskih scena. Ali to je tema za poseban razgovor. Kada u današnjem pristupu govorimo o toj temi, onda se tu iskazuje jedan drugi, sve aktuelniji i akutniji problem. Naime, poslednju deceniju i po naša savremena dramaturgija bavila se jednim ograničenim krugom tema, prvenstveno političkog karaktera. Bila je u tome naglašeno agilna i uporna. (Setimo se Staljinovih brkova koji, maltene, nisu silazili sa rikovanda u predstavama na Sterijinom pozorju tokom protekle decenije!) Dogodile su se u međuvremenu određene političke promene, te se sve više pokazuje da se taj i takav tematski krug iscrpeo, da on više nije aktuelan, rekao bih, da postaje sve više neaktuelan i da tu sada predstoji, čini mi se, jedna nužna, neminovna tematska preorijentacija da bi se došlo do nekih novih prihvatljivih stvaralačkih kvaliteta.

Ovaj put, to se odnosi na Suboticu i na Srpsko narodno pozorište pre svega kao i somborsko Pozorište koje popunjuje svoj ansambl svršenim studentima vaše akademije. Vaš komentar?

ma da ih odaberu, da ih kroz jedan vid animacije pridobiju za svoj ansambl. To je jedan vid saradnje koji daje određene rezultate. Inače, mogu da kažem da naši studenti nemaju loša iskustva, rekao bih, bar većina njih, sa pozorištima gde su zaposleni. Istina, Dejan je malopre pomenuo da neki nisu imali prilike da zaigraju na sceni Srpskog narodnog pozorišta, mada su angažovani, ali uvek se to dešava. Postoje trenuci slabosti ljudske i ko zna čega još, pa, eto, desi se da neki od tih studenata i nemaju tu snagu i možda u tom trenutku nisu tako jaki da preuzmu ulogu u nekoj predstavi. Akademija je otvorena i uvek spremna za saradnju sa svim pozorištima i mi imamo jako dobru saradnju i sa ovim pozorištem ovde, Tjvidéki Színház i sa Srpskim narodnim pozorištem, pa i sa ostalim pozorištima u Vojvodini i ne samo u Vojvodini, nego i sa pozorištima u Beogradu. Jedan

broj naših završenih studenata igra na najeminentnijim beogradskim scenama, a i naši reditelji su isto tako vrlo uspešni i traženi u Beogradu i u Vojvodini i svugde gde su se pojavljivali. Eto toliko o saradnji. Ona bi mogla biti još bolja, ali očekujemo neke inicijative od strane samih pozorišta. Inače, što se tiče problema dramskog pisca, negovanja pisca, mislim da smo i prošle godine o tome govorili da je potrebno više pažnje posvetiti dramskom piscu, naročito mladim piscima koji nemaju afirmaciju i trebalo bi na neki način stvoriti mogućnost da se zaista neguju i da postanu dramski pisci koji će davati tekstove za naša pozorišta. Nije to jednostavno i lako, već je to jedan vrlo osetljiv i dugotrajan i strpljiv proces i posao koji zavisi dosta i od materijalnih sti-

Dužanka ZRILIĆ

"To the Pozorište Dobrica Milutinović Sremska Mitrovica with best wishes." – Ian Kelly, 4.9.91.

Jan Keli je direktor Američkog kulturnog centra u Beogradu. Ovo je posveta na knjizi drama Judžina O'Nila naslovljena "Dugor putovanje u noć". Knjigu smo dobili na dar prilikom vizite našem Pozorištu. Za uzvrat, direktoru smo prikazali performans na Maloj sceni imenom *Kiseonik*.

Sa najlepšim željama, teško dišući, krenuli smo u novu pozorišnu sezonu i u njoj učinili sledeće: izveli 14 premijera: 7 u sopstvenoj produkciji, 5 u koprodukciji sa dramskim sekcijama i 2 prigodna programa: *Umire mrak a ne čovek* uz Pomen na Brankovcu i *Ljubavi svetilnik* – Svetosavsku akademiju. Gostovali smo u Mađarskoj i 25 mesta u Srbiji; odigrali 122 predstave. Kako? Preteško.

Jeseni '91. izgledalo je da nam jesen '92. ili neće skoro, ili neće nikako. Srećom, prevarili smo se. Obavismo "Sterijino pozorište" jugoslovenske pozorišne igre bez Jugoslavije; obavismo "Bitef" bez učešća inostranih ansambala, obavljamo i dalje svoje pozorišne dužnosti – dok nas ne obave.

Novosadsko "Pozorište mladih" načinilo je bum u kulturi Novog Sada zahvaljujući agilnom upravniku Voji Soldatoviću i ansamblu željnom upotrebe i plemenitog pozorišnog akanja.

Srpsko narodno pozorište je išlo naniže–iže–niže–iže–još niže–iže–najniže. Sa te tačke samo se može vinuti naviše, u nebesa čak. I pravo je. Pozorištu je mesto uz narod. "Nebeskom narodu" – nebesko pozorište. Novi upravnik, moj školski drug i gospodin Siniša Kovačević je "poet koji ve svoj dolg". Ispunjava ga usrdno i uspešno.

"Tjvidéki színház" Novosadsko pozorište bilo je domaćin savim skomolelom vojvodanskom festivalu. Desetkovanog ansambla, zbilio je svoje redove i zainat (baš kao kad se po-

mulansa. Kad pisac napiše jednu dramu, obavio je mukotrpan i dugotrajan posao, koji bi trebalo da se vrednuje.

Istorija nas opet uči, ako su hteli bogati gradovi u Italiji da imaju svog pisca, oni su ga jednostavno finansirali, doveli su ga u svoju sredinu: Ferara je imala Torkvata Tasa, u Vajmaru su se pojavili Gete i Šiler, zahvaljujući Karlu Augustu koji je dao velika sredstva za njih, pa onda su Mediči u Firenci finansirali svoje pisce itd. ili da uzmemo na primer Kreca koji piše za Kameršpile (?) u Minhenu itd svi su oni finansirali pisce i tako je to bilo korisno za obe strane. Materijalni momenat je dosta bitan, naravno pored duhovne atmosfere, koja je omogućavala stvaraocu plodan rad.

(turčio Marko) izvelo čak 10 premijera. Alal vera!

Somborsko Narodno pozorište ima ansambl u kojem dva putiča vode na sve strane. Gde je tako najlakše je nečastivom. Ne mora ništa da čini. Sve dolazi samo od sebe. Rastuće se, ništi i svišnja, a uzroka mu ne vidiš. Ni kraja, ni konca. A onda iznebuha, priveže se čvor i krene lepo. Nakratko. Pa opet po starom.

Zrenjaninsko pozorište "Toša Jovanović" *Mitovima Balkana* na lutkarskoj sceni zacarilo je vojvodanskim pozorišnim prostorom. Scena za odrasle čeka na red. Dramska radionica "Centar" istražuje smelo i neobuzdano–sa, zasad, skromnim ishodom.

Subotica je, zahvaljujući i Ljubiši Ristiću, već poodavno naše inostranstvo. Ristić pod embargom i Bitef pod Ristićem, namirili su Ljubišine beogradske račune i uspokojili neke subotičke sujete. Kratkib rukava ostala je jedino publika.

Dečje pozorište "Kurir Jovica", angažovanjem internacionalnih majstora malih kuhinja, zakuvava dečje kalambure, ne uvek na radost ansambla, ali uvek na radost najmlađih. A to je jedino važno.

U beogradskim pozorištima: Narodno malo–malo pa štrajkuje, "Terazije" i "Boško Buha" se renoviraju, "Atelje" startovao u novom ruhu, Beogradsko dramsko vodi akcije tipa "amateri svome gradu", Jugoslovensko dramsko odigra tuđeg Hamleta umesto svog, prepade se boga Marsa i uvuče u rogove; u "Bitef teatru" liho k'o u bivšoj crkvi. I crkva i pozorište jesu hramovi ali različitim bogovima. Tu trampe nema. Svaka promena dovodi do greške–kobne. U zemunskom "Pinkiju" vlada diktatorski režim upravnika tipa "ja pa ja", Malo pozorište "Duško Radović" koprcu se uz Koprivnicu.

Vojvodanska amaterska pozorišta na jezicima narodnosti u funkciji profesionalnih pozorišta, kao izuzetan vojvodanski

specijalitet, mogu biti dobra ponuda kosovsko-metohijskoj pozorišnoj kuhinji. Pa ko šta zakuva neka i pokuša – sam. Niš, Kragujevac, Kruševac, Leskovac, Užice, Šabac, Pirot, Zaječar, Kraljevo, Paraćin, Čuprija, Svetozarevo, Vranje i kojekude Srbijo, u tvom pozorišnom životu protekle sezone baš je svega i svačega bilo. "Srpsko je bilo i biće, ko preživi vidiće".

OVAKO O POZORIŠNOJ SEZONI iz geografsko-istorijskog tipološkog čoška. Iz oštroglog: estetskog, vrednosnoga, analitičkog ne mogu govoriti jer nisam bila u prilici da gledam iz toga ugla. Nažalost.

Vojvodanski pozorišni prostor i protekle sezone je ostao

Zoran R. POPOVIĆ

Na razgovorima o pozorištu, na tribinama – "okruglim stolovima" koji prate festivale (naravno i na BITEF-u), hroničar pozorišnih događanja, kritičar, neko ko se bavi analizom pozorišnih predstava, razmatra njihove domete i pokušava da objektivizuje ono što gleda, nalazi se obično u nezavidnoj situaciji. Razumljivo je da sve priče o pozorištu mogu imati dva polazišta: u prvom slučaju razmišljanja i interesovanja sežu u opseg tzv. proceduralnih pitanja, svakako vrlo značajnih posebno za stvaraoc-e učesnike-ideatore programa (da li je jedan festival jugoslovenski ili nije, da li je "reprezentativno" internacionalan ili ne, da li su na scenama u dovoljnoj meri prisutna dela domaćih pisaca, jesu li oni dobro plaćeni, kako se stvara jedna predstava itd); međutim, za pozorišnog gledaoca-kritičara-hroničara prvenstveno je zanimljiv unutrašnji krug problema kome se, čini se, prilazi sa nedovoljno pažnje, a on obuhvata aspekt samog pozorišnog čina, raspona i kvaliteta pozorišnog jezika (dakle, ovoga puta kreće se iz središta teatra, iz unutrašnjeg kruga prema spoljašnjim pitanjima koja nisu manje važna). Postoji nešto što bi se moglo označiti kao Unutrašnja strana Pozorišta (ako se parafrazira naš poznati pisac), ona strana koja ostaje suva i posle prolaska kroz kiše vrlo ružnih i nepogodnih vremena. U tom smislu, promišljanje Pozorišta prvenstveno se svodi na traganje, na put ka osvećenju unutrašnje "ravni" teatra, suštine teatarskog bića. Uzevši ovo u obzir, razgovor na zadatu temu o pozorištima Vojvodine u protekloj sezoni znatno se sužava i konkretizuje a kao pogodan naslov nameće se slogan: "Brodom preko brda".

On je pozajmljen iz intervjua koji je Nenad Bojić dao povodom predstojeće premijere komada *Kod vešte slavine* Momčila Nastasijevića u Narodnom pozorištu u Somboru: izražavajući rediteljsku težnju da "teško" dramsko delo ne-svakidašnje autorske posebnosti, literarno kompleksnu re-

suveren i nepovreden. Naprotiv. Unapređen je.

Početkom prethodne sezone u našem Pozorištu je održano Republičko takmičenje recitatora gluhih i nagluhih Srbije. Slepí se nisu takmičili. Početkom ove sezone održano je Pokrajinsko takmičenje istih.

Zato, u tekućoj pozorišnoj sezoni kletva onima koji su "slepí kod očiju" i ne vide da Pozorište "Dobrica Milutinović" u Sremskoj Mitrovici ima profesionalni status i zahteva takav tretman, glasi: "Kad ne vide, nek' i nečuju-ogluvelí da-bog-da. A onda nek' se takmiče. Pa kom opanci, kom' obojci."

čenicu zanimljivog sklopa i bogatog "crteža" interpunkcije prenese u prostor pozorišta, da joj udahne scenski život, Bojić svoj entuzijazam i svoj žar poredi sa pokušajem Fickaralda iz inače znanog filma Venera Hercoga da brod prevede preko brda. Izgleda vrlo uverljivo da u aktuelnoj situaciji drastično pomerenih, skraćenih Svetova, u trenutku izuzetno udaljenih "važućih istina", mutnih i neuhvatljivih pojmova o mnogo čemu, doživljaj biti Pozorišta, dovoljno vredan i ispunjavajući ostaje na nivou "nemogućih" čežnji, "bezumnih" zahvata, "bezrazložnog" optimizma.

Dakle, kreirati-osmišljavati Pozorište koje se još uvek trudi da ostvari (za mnoge) zaludan San, da pođe "protiv vetra" ma kako to neizgledno bilo (za Fickaralda neverovatno postaje moguće mada nesvrshodno), i dalje je podsticajno, a namera da se Pozorišni brod, čudnovata pijana lađa uprkos svemu prevede preko brda opet izazovna. Naravno, da bi se dospelo do ovakvih poimanja, potrebni su neki preduslovi, a dva bitna (o kojima se inače puno razgovaralo i na ovogodišnjem BITEF-u) bila bi: osvećenje parametara takozvanog "živog", "novog" Teatra, Teatra koji ima budućnost i sa druge strane ustanovljenje adekvatnog odnosa tog Pozorišta prema stvarnosti (realnosti, zbiljnosti) što je, dakako, još problematičnije, još aktuelnije. Iako to izgleda dosta jednostavno i kao da se podrazumeva (a u suštini je veoma složeno), Pozorište koje želi da ide napred mora biti pre svega pismeno pozorište. U životu se neretko susrećemo sa problemima pismenosti ljudi, daka, pisaca, kritičara, pa i sa nepismenošću pozorišta. U situaciji smo da čak često vidimo "cikluse" scenskih ostvarenja u kojima se čitavi pozorišni "romani" ispisuju analfabetskim izborom teatarskih znakova, uglavnom verbalnih, u kojima se sa mnogo žara i hvalospeva prepričava o otkrivanju otkrivenih tajni, sagledavanju zamki naše stvarnosti i progledavanju propusta prošlos-

ti, o videnjima budućnosti, gde se "zadatak" iscrpljuje u značaju i značenjima tekstem izrečenog. Pismeno pozorište je, zapravo, Pozorište koje je ovladalo pozorišnim jezikom ili, rečeno drugačije, pozorišnim jezicima i u stalnom je nastojanju da neprekinutom edukacijom ovlada i još nekim drugim. Tako se "obrazovano" Pozorište predstavlja u stvari sveukupnošću svog mehanizma, celovitošću osvojenog instrumentarijuma koji, da bi se ostvario uspešan pozorišni čin, mora da funkcioniše besprekorno.

To podrazumeva adekvatnu "rečitost" svih medijskih sredstava (ravnopravnost, sadejstvo, produktivnost): Teatar svira po dirkama svetlosti (u subotičkoj post-sagi o Karamazovima Saše Milenkovskog vertikalno upravljen snop uz fabrički dimnjak prema-sa visina u kontekstu dela ino ulogu i duhovite i visprene dramske replike Nebesa u "razgovoru" sa jednim od junaka), muzicira bojom (ples nijansi na fonu osnovne, dodatno prebojavanje Igre svetlom, postvarenje likovnošću kompozicije, sve je to bitan supstituent dramaturške slojevitosti); isertavanje pokretom suštastvenih – unutar njih Prostora postojanja prevazilazi ispunjavanje praznina nastalih u neminovnoj mucu s rečima (širokom skalom kretnji, razigravanjem emocionalnih balasta, uprizorenjem sentimenta, dramatis persona traži sebe, Vocekov kinetički vapaj u postavi Andraša Urbana predaje se poput muzičke teme simfoniji telesne ekspresije); snaga ambijentalnosti premašuje značaj prostog saučešništva (fabrički krov dostiže nivo dramskog plana u lutanjima Karamazovih), u središtu voko-vizuelne čarolije Ljubiše Ristića, u jednoj Slici piše se čitava drama-pesma rečima teško doručena; glumac učestvuje i pojavnošću i akcijom, i kao boja i kao sudionik prizora (progovara celim habitusom-mapom lica, držanjem tela i položajem figure; rola se u Ristićevom *Ričardu III* iznosi i monologom i prinošenjem sveže vatre), itd.

Dakle, ako se zalažemo za Pozorište koje barem nastoji da dosegne nešto viši nivo pismenosti, ako uvažamo Pozorište što bi poput pijane lade ipak htelo preko brda, onda neminovno dolazimo do problema "susreta" Pozorišta i Stvarnosti, "teatarskog" i "zbiljskog". Pitanje odnosa BITEF-a i "stvarne" Stvarnosti postavlja se i ove jeseni, pogotovo što su na Festivalu okupljene predstave naših pozorišta, iz Srbije-Vojvodine-Jugoslavije. (Ne treba smetnuti s uma da se dosta često iznuđeno postavljaju neka navodno bitna pitanja, a ona uglavnom potiču od ljudi koji smatraju da u svojim rukama drže pozorišne "tapije", da je njihova reč izuzetno značajna, štaviše presudna; i dalje je na snazi zaključak o opstojanju podele, tačnije nomenklature među kritičarima, teoretičarima, "ljudima od pozorišta" na "etablirane", i one "alternativne": "etablirani" su uvereni da objavljuju glas

javnog pozorišnog mnjenja, "alternativni" su obično sa strane, proglašeni za nužno zlo koje je ipak prolazno i "izlećivo".) Nategnutim dramatičovanjem u prvi plan dospeva aspekt angažmana (što bi u aktuelnoj situaciji trebalo da ima posebnu težinu), relacija pozorišta prema ružnoj, neveseloj zbilji kroz "neophodnost" izražene aktuelizacije, osvešćenja ne Pozorišta (Pozorištem) nego nemile svakidašnjice u čijem okruženju živimo. Ostvarenja videna na ovogodišnjem BITEF-u su izvesno iznenađenje (razočarenje?) mnogih, s obzirom da stižu iz Subotice ali i iz nekih drugih "mirnijih" pozorišnih gradova, pokazala značajan kvalitet – "zrelost" u ophodanju Teatra prema Stvarnosti koja ga zaokuplja, ili još preciznije određeno, prema Realitetu, prema sopstvenoj Zbiljnosti: tako se odnos Pozorišta prema vremenu i prostoru u kome se nalazi prevashodno emancipuje "stavom" prema Stvarnosti Pozorišta, dakle artikulacijom istinitosti pozorišnog bića, akumulacijom potencijala koji pozorištu ipak prihvataju određenu autonomnost, samobitnost i samosvesnost.

U tom smislu, osobito je zanimljivo (a i uputno) opsežnije se pozabaviti upravo radom Srpskog narodnog pozorišta u Subotici a time i sagledavanjem bitnijih odrednica predstava koje ovaj "severni" Teatar prikazuje (na šta, u svakom slučaju, upućuje i tema pokrenutog razgovora). Obično se naglašava kao dobro poznata činjenica da je subotički Népszínház u središtu interesovanja baš zbog opredeljenosti prema aktuelnom, sigurne prisutnosti u vremenu sadašnjem, izoštrene opserviranja "tekuće" para-teatarske situacije, hvatanja "up to date" vibracija. Iz svega onoga što se moglo videti u prethodnoj vrlo plodnoj sezoni pokazuje se sveobuhvatnost odnosa prema Budnom Pozorištu i Ljubiše Ristića i njegovih mladih saradnika, zajedno već "promovisanih" u zaverenike željne da menjaju makar pozorišne svetove; odbacivanjem ishitrenih i nedobronamernih izjednačavanja Teatra koji zna koliko je sati sa dnevnim novinama, postaju vidne fundamentalne spona u korelaciji između Pozorišta i realnosti. Repertoarska interesovanja usmerena ka Igri na fonu uvek "svežih" ostvarenja klasike što nas tako bezobrazno podseća na našu zbilju (kako kaže Ristić) u subotičkoj verziji ne dobijaju pojednostavljene odgovore.

Pogrešno je tumačenje po kome reditelj kao Saša Milenkovski polazi od namere da autorski nedefinisanim pristupom značajnim delima literature (višetomnoj "dramskoj" prozi Dostojevskog) propusti neke jednostavne i "simetrične" projekcije burne svakodnevnice kroz fakturu predložka. Tako on *Zločinom i kaznom* ne želi da naprosto podseti dokle je stigao ili kamo putuje naš pomahnitali voz (jugoslovenski ili koji drugi) dok je Vozovodi sve tako nezanimljivo, niti upućuje *Braću Karamazove*, na trenutak zasta-

le u svojoj kući putujućoj u nekom ovovremenom fabričkom dvorištu, da pridodaju nekoliko i melanholičnih i oporih i žalosnih citata na temu: "Radnička klasa ide u raj". Što se tiče *Zločina i kazne*, Milenkovski u stvari teži da provjeri pozorišnu validnost nekih ustaljenih tvrdnji, ne-potrošenih premisa, populističkih, ponekad čak i sumnjivih psiho-socijalnih konstatacija u stilu: niko nije kriv odnosno svi smo krivi, u svakom od nas skriva se Raskolnikov... Reditelj ove činjenice, ne-pobitne fakte sigurno i lako prepušta svom vrlo ličnom pozorišnom vozu pokušavajući da vidi da li to može i kako će to da funkcioniše. Shodno utvrđenim pretpostavkama o predstavljanju "kompaktne", mnogoznačne, "zahtevne" literature, *Zločin i kazna* obično se igra sa mnogo dramskog i teatralnog, podignutog nivoa govorenja primerenog iskazivanju važnih stvari u nezaobilaznim deonicama teksta; Milenkovski, naprotiv, otkriva "pokretljivost", neravnotežu predloška, predlaže neobično zanimljivu Igru, pa se poput šlagera "What a wonderful world" koji se peva raspevavaju u osnovi gorke evergreen teme čovčkovog nepostojanja i uzaludnosti čime se obezbeđuje impresivna prohodnost kroz literarno kao pozorište. U scenskoj propovesti o Karamazovima takođe se preduzima nešto "nedovoljeno" (što podstiče protivljenje i indignaciju "poznavalaca" literature i pozorišta): reditelj koristi krupno dramaturško sito kroz koje prolazi sve osim nekoliko krupnih "okrajaka" značajnih, svetih misli (iza njih se uvek stavlja Amin) i pokušava da ih "odredi" postavkom u slobodan prostor, da oslušne kako će oni zvučati u rezonantnoj kutiji bezvučne Stvarnosti, ne-zbilje koja je izgubila oslonac; tako, dok traje Drama, dok njeni junaci tragaju za harmonijom pijanih sfera, dok se pinju da na pronadu i sebe i Boga, teče očaravajuća pozorišna kompilacija, pretapanje sasvim dis-harmoničnih jedinica (što dosta podseća na postupak Fazbindera i u pozorištu i na filmu) koje su i vrlo usamljene i vrlo pravoverne i vrlo iščašene i u kojima se mešaju i melanholija i očaj i ironija kao istinska mera ljudskosti.

Konačno, ni Andraš Urban, mladi reditelj koji stvara u Subotici, ne želi da svojim *Vocekom*, žustrim i žestokim, iskaže samo svoje nepristajanje na Svet, na stvarnost što ga okružuje. U priči o Voceku, prvom na spisku takozvanih neprikladnih, Urban gradi gustu pozorišnu strukturu koja bi se detaljnije mogla razložiti – s jedne strane kao opera čija je zvučnost opsedantna, neprijatna (sazdana je od krikova, udara, lomova, vapaja), a sa druge strane kao Pesma pokreta (razvija se napoređo unutar te opere i u saglasju sa njom), kompozicija izuzetno složenih kinetičkih sklopova gde bi se pažljivijom analizom dešifrovalo celovito sinkretičko pismo u kome, naravno, pokret dominira. Ljubiša Ristić je svakako najdosledniji u namerama da svojim izrazom

objedini iskustva, predoči status Pozorišta koje je uvek savremeno(m), da fokusira i osmisli odnos pozorišnog prema literarnom. To se jasno vidi u poetskoj posveti Pesniku Siveri Janošu (*J. S. Život i vreme*), u predstavi *Otac Sam* kojom se izvanredno zaključuje hommage Danilu Kišu. Obnovljenom, noćnom, vatrenom verzijom *Ričarda III* u pokretu (s pravom nagrađenom na ovogodišnjem BITEF-u), Ristić odlazi najdalje u domišljanju biti teatarske leksike, naracije Pozorištem. Literarno (zbir misaonog, izrečenog) se ne transkribuje u sredinu Teatra, ne raspričava se napisano; naprotiv, uvažavanjem realiteta scenskog Sveta, samosvojinim kopčama i vektorima, reinterpetira se perpetuum mobile istorijskog mehanizma. Ričardova zla kob prohodni se stazom nedohoda, do sunovrata u provaliju; impresioniraju redukcionizam i rediteljska pribranost, gustina sinkretičkog rukopisa, širenje unutarnjeg naboja, sadržajnosti, konotacija u okvirima kratke i britke sentence. Kišova spisateljska "enciklopedija" takođe je samo bogato izvoriste: sledeći precizno ne-vidljive tragove koridora Eduarda Sama, otvaranjem Pozorišta po dubini, padom zastora, prelaskom jednog dela gledališta u prostor Igre-Teatra, Ristić sjajno obrazlaže-prisvaja-verifikuje istraživački postupak iz "Peščanika"; kada se stigne do "kraja" Teatra, do dna Slike, dospeva se do onog fundamentalnog, do zrna kišovskog senzibiliteta, do onog Ničeg u Ničemu, do biti ne-postojanja koja život čini vrednim i ne-ponovljivim.

Ovaj segment razmišljanja može se zaključiti predstavom – *Kralj Ibi* u rediteljski kreativnom pristupu Harisa Pašovića; ona deluje podsticajno i izazovno u datom trenutku pre svega zato što čini krupan i značajan otklon prema suštini Pozorišta. U pitanju je, naizgled, tek žarijevski slobodna interpretacija poznatog dela što se očito odnosi na (ovdašnje) Tungužane (kako i upućuje podnaslov) gde nas Pašović poziva da kao kroz čudan kaleidoskop provirimo u naše provincijsko dvorište, popovičevsku avliju (misli se na "mali planetarijum" Aleksandra Popovića) negde na kraju sveta ili na pragu pakla. Dakle, početak zavodi noeneorealističkom fakturom nudeći vizuru ovovremene stvarnosti, ovdašnjeg primitivizma začinjenu strahovitim mrakom, užasnim psovanjem i pljuvanjem, poniranje u autentični prostor u kome žive ružni, prljavi i zli. Međutim, reditelj efektno i lako izvodi iz ovog "tesnaca", sjajnim etidama podiže apologiju sva-kovrsnog kiča našeg postojanja, našeg trajanja do vrhunca; prelazi se na smišljenu stilizaciju, posvećenost Igri žarijevskim kompozicijama u kojoj se vidna pažnja obraća na tekst svakog songa, melodiju – njenu prepoznatljivost, popularnost, prijemčivost novim rečima i "rimama", da bi se na kraju bez ikakvog prevrata došlo do trenutka kada se Pozorište pretvara ("produžava") u rok-koncert, kada prevazilazi stro-

ge formalne odrednice a ne prestaje da bude pozorištem. Pašovičeva istraživanja i idu u smeru traženja suptilne granice iza koje Pozorište upravo u času kada "iscuri" dodiruje svoju suštinu i dolazi do postvarenja teatarskog; posle "svakidašnje jadikovke" gledaoci ustaju sa svojih sedišta i počinju da igraju i pevaju poneti oslobođenim ritmovima, muzikom koja daruje puno sete i kap optimizma a prelazak Pozorišta iz glave u noge i u telo podstiče doživljaj prve vrste, čulno i kinetičko preispitivanje poimanja "mladog", "novog", Teatra koji gleda u budućnost.

Naravno, ovaj plan analize mogao bi se primeniti i na ostale predstave ponudene protekle sezone u Vojvodini. S obzirom da se o programima odnosno ostvarenjima Srpskog narodnog pozorišta, Narodnog pozorišta u Somboru, Pozorišta "Sterija" iz Vršca dosta govorilo i pisalo (dobar deo ostao je zabeležen u listu "Pozorište"), činilo se inspirativnim i potrebnim (a u vezi sa ovogodišnjim BITEF-om) ne ponavljati već izrečeno i poznato već se posvetiti subotičkim pozorišnim "perspektivama", ređe obuhvaćenih videnjima naših pozorišnih tokova i dometa. Jasno je da bi se započeta priča mogla proširiti na razmatranje izuzetno zanimljivih "neo-

Dušica PEJović

Hvala, Zorane, ovo je bio jedan alternativni ugao posmatranja i tumačenja pozorišnih pojava u Vojvodini. To je moglo biti i na početku, kao što je sasvim slučajno pri kraju našeg razgovora; zaokružuje pogled na proteklu sezonu i ne samo na proteklu sezonu već i na određeno mesto poetike, estetike koja se stvara u Subotici već niz godina, a o kojoj, mislim, nema relevantnih mišljenja, bar ne u našim publikacijama. Mislim da je Subotica, generalno gledano, zaslužila jedan drugačiji, bolji tretman u prikazivanju pozorišta koje

Vesna KRČMAR

Nisam mogla da odolim da se ne javim, mada možda nije ni mudro da govorim. Samo jedna napomena: o Kiš-festu je prošle godine adekvatan prostor bio posvećen u listu "Pozorište", tako da je subotičko Pozorište dobilo jednu studioznu analizu. Druga jedna inicijacija, nešto što me je podstaklo od samog početka jeste jedno moje neslaganje sa samozadovoljstvom koje je provejavalo u uvodnom delu razgovora. Mislim da je jako opasno ukoliko se utuljarkano u nekom samozadovoljstvu da smo, navodno, protekle sezone napravili neko veliko pozorište.

Oko nas je sunovrat, a eto pozorište živi. Mislim da taj pro-

sterijanskih" pogleda na *Lažu i paralažu*, teatarski selektivnih čitanja *Staklene menažerije* ili *Divlje patke* ili osvajanja Pozorišta kao Igre u *Mandragoli* (u vršačkom Teatru) i somborskoj verziji *Ukročene goropadi*. Konačno, ne treba zaobići ni zrenjaninski prilog za aktuelnu pozorišnu "čitan-ku", uspešne *Mitove Balkana*. Reditelj Srbojub Stanković sažima parametre savremenog teatarskog "pravopisa" osobenom odmerenošću, "probirljivošću" u korišćenju razvijenog, višemedijskog pisma. Nema ničeg naročito "novog" u ostvarenju komplementarne suigre ljudske figure i "žive" lutke, virtuoznog animaciji (nezaboravna je scena topljenja Sneška), govoru i svetla, i tame i plamena, sabiranju zvučnih titraja, osmišljenom "dogovaranju" lika i njegove senke, ali autor priziva balkanske pra-slike jezgrovitim, celovitim sklopovima, gotovo aforističnim rečenicama, čistotom "hikurima". Tako se susreću mitovi naših prostora sa svežim arhetipovima pozorišnog umeća a na planu ideje sjajno zaptvara krug: između uvodnog i završnog ushićenja življenjem stoji legenda o Lapotu u kojoj čoveka u starosti ubija rode-ni hleb koji ga je za života hranio.

stvara. A i inače, povodom ovoga što je Zoran govorio, ja sam zabeležila nešto što je tako jednostavno i tačno rekao o pismenom pozorištu. Njegova diskusija samo ide u prilog tvrdnji da je vojvodansko pozorište po mnogo čemu ovladalo tom pismenošću, jer smo svedoci takvog rada u subotičkom Pozorištu, u Srpskom narodnom pozorištu i u ostalim pozorištima koja smo pominjali, u Somboru, Zrenjaninu, Vršcu. Ja ne znam da li još neko želi nešto da kaže. Izvoli Vesna.

blem treba postaviti malo šire. Mislim da dobra pozorišna predstava nastaje u svim vremenima bez obzira kakva je organizacija pozorišta, bez obzira sa kakvim problemima se pozorište suočava. Dušica je spomenula da je u Srpskom narodnom pozorištu krenulo nabolje od ove sezone. Ranije se govorilo o organizaciji, o problemima, o diskontinuitetu, što je dugo bila Dušicina teza. Međutim, dobre predstave su nastajale i 1986. godine kada se naveliko pisalo i govorilo da je pozorište u krizi i 1989. godine pred prinudnu upravu, a i prošle godine, mislim da i ovaj problem vojvodanskog pozorišta i problem pozorišta na ovom našem suženom

prostoru, ja ne bih tako bila jako srećna da smo mi nešto tako jako mnogo stvorili. Želim da kažem da to oduševljenje treba nekako objektivizirati i relativizovati. Možda smo mi okrenuti više sebi i ne počinje rad u Srpskom narodnom

Dušica PEJOVIĆ

Ja sam očekivala da će neko odmah nakon što sam ja ovo pročitala, ovako reagovati. Upravo ovakvu reakciju sam očekivala s početka, ali mnogo argumentovaniju. Namerno sam ovako intonirala tekst, jer sam želela da govorim o nečemu čime se treba ubuduće rukovoditi, o čemu treba razmišljati kao o nečemu što je vrednosti koju negovati. Na veliko zadovoljstvo, u ovim vremenima se dogodilo pozorište, ja sam se ograđivala dva-tri puta u tom tekstu govoreći

Ljuboslav MAJERA

Svi smo se mi, na neki način, dotakli istih problema, ali meni se čini da je sve to samo pokušaj dijagnosticanja situacije kakva je sada i traženje kozmetičkih doterivanja a ne suštinskog traženja ključa za problem. Govorim o nečemu što Rnjak priča o studentima. Niko ne spominje zapravo klince, niko ne spominje vaspitanje od malih nogu. Mi spominjemo kozmetiku, kako popraviti situaciju sad, u ovom momentu, kako je zamrznuti, kako je rekonstruisati, kako je na neki način konzervirati. Sa ovom konstatacijom se slažemo, ali šta uraditi da to ne bude tako, znači da bi od te konzervacije nečega što već postoji, ili je dostiglo neki nivo, da od nje napravimo strategiju. Dejan je govorio o instituciji dramaturga i dramaturgije koja je apsolutno zanemarena i koja ne postoji. Čini mi se da je to problem; da je problem baš u tim klijencima koje mi ne vaspitavamo i ne učimo pozorišnoj semantici, mi ih ne učimo šta je struktura, šta je materijal, šta je jezik. Dušice, ti si dobila jednu repliku koja je vrlo bitna, a to je replika o subotičkom Pozorištu. To pozorište gradi svoj jezik, ono ima svoj jezik, znači tu je određeni krug ljudi koji čine i grade jedan organizam. Taj organizam je stvorio svoj vlastiti jezik. Neke moje predstave koje nisu komunicirale sa publikom, sa sastavnim delom pozorišnog organizma, nisu komunicirale samo zbog toga što je jezik koji sam koristio bio zapravo, hajde da kažem, fino tkan.

pozorištu od ove sezone, mislim, tu postoji neki kontinuitet, postoje neke dobre predstave i od ranije, mislim da samo to oduševljenje treba postaviti na neke realne osnove. Eto, to je samo bio moj razlog javljanja.

da sudim samo na osnovu najreprezentativnijih ostvarenja, što je takođe jedan od dokaza Vesnine teze da se pozorište može dogoditi i u sezoni i u periodu kad je određeni teatar u krizi. Ali, ja sam se namerno ograđila i namerno isticala samo vrhunce da bismo imali nekakav orijentir, jednu zdravu osnovu na kojoj ćemo graditi sve ostalo, svaki sledeći trenutak rada u pozorištu. Otuda taj moj optimizam.

Da ne budem prepotentan: taj jezik koji sam ja koristio, izraz, materijal nije bio "lopatom nabačen", nije bio direktan, nije bio dovoljno "jak duvan" da bi zadovoljio te pušače koji su bili unutar pozorišne zgrade ili prostora, nema veze gde, znači scenskog prostora. I opet se vraćam na temu, da nismo naučili klince takvom jeziku, kojim bismo mogli sa njima da komuniciramo. Evo, moja supruga je radila diplomski rad na Pedagoškoj akademiji, a tema se tiče pozorišta za decu. To je bila prva takva tema na Akademiji od njenog osnivanja. To je neverovatno! Moja mama je bila učiteljica i znam da su oni godinama radili dečje lutka-predstave kao pedagozi. Neverovatno je da mi nismo u stanju da inficiramo te klince. Mi plaćemo, naričemo nad marketingom, a ne razmišljamo o strategiji kako te klince pozorišno "inficirati" odmah u zabavištu.

Replika na BITEF: koliko je BITEF dobro uradio za pozorište u Jugoslaviji, čini mi se da je toliko i lošeg. Pri tom mislim na semantiku bitefovskih predstava i na primitivizam, primitivizam našeg življenja ili nepismenost, jer smo mi skloni preuzimati formu koja je nastala u određenom vremenu i u određenom prostoru i u određenom mentalnom stanju, a da pri tom ne ulazimo u suštinu te forme zbog koje je ona i nastala.

Stevan ŠERBAN

U Subotici se stvara jezik, u toku je proces, to nije nepoznat jezik. Elementi tog jezika su poznati, semantički, kakvi hoćete, interpunkcija, sve je to poznato, gradi se novi jezik. Ja sam se iznenadio, neprijatno, kada sam u novinama čitao kritike uglednih pozorišnih kritičara koji kažu da ne razumeju predstavu, to je sramota. Da ne razumeju *Hamleta* u režiji Urban-Andraša, to je sramota! Neću da ih imenujem, nije ni bitno, ali upravo se o tome radi da su te neke pozicije, taj neki etabliment toliko i gluvi i nepismeni za teatar

Dejan PENČIĆ-POLJANSKI

... Nisam gledao, nažalost, *Hamleta* pa o tome ne mogu ništa da kažem. Ali u *Vojceku* je dominantno "otkrivanje tople vode", što nije traženje nekog novog pozorišnog jezika, nego podsećanje na nešto što je davno sankcionisano kao

Stevan ŠERBAN

Ja se ne suprotstavljam Vama, to su ti elementi koji su poznati, koji postoje. Druga stvar je u tome što Andraš nije

Dejan PENČIĆ-POLJANSKI

Ako ja nisam pročitao *Don Kihota* pa ga napišem ponovo,

Stevan ŠERBAN

Naprotiv, Andraš koristi te elemente, on samo ponovo,

Dušica PEJOVIĆ

Ja sam takode imala stav povodom te predstave da je to po mnogo čemu mladalačka predstava, a najviše po tome što je Urban iskoristio bukvalno sve što je znao iz avangarde da

Ljuboslav MAJERA

A to nije samo pozorište za decu, to je pozorište koje će živeti posle nas. Mi razmišljamo samo o nama. Pa nemojmo

koji se stvara, koji nastaje i koji će uvek, ja sam to i pisao u tim kritikama, uvek ići dva koraka ispred onih koji ga prate po zadatku, ne publike, nego onih koji ga prate da bi pisali o njemu i nikad ga neće moći stići i to je ta karika koja tu nedostaje kao i ono kod pozorišta za decu koje mora automatski, brzo da reaguje, jer nam se javljaju neki kvazi umetnici koji igraju neke predstave sklepane za decu, novogodišnje i bog te pita šta, što kaže Pleša – kovači lažnog novca.

izraz u teatru. Nemam ništa protiv što je jedan mlad čovek sve to otkrio, ali mi je smetalo što je njegovo "otkriće", recimo, Ćirilov proglasio i velikim teatarskim otkrićem.

imao prilike da sazna za to; to još govori u prilog nekom otkrivanju.

to mi niko neće oprostiti.

svojevremeno svom senzibilitetu izgovara i koristi taj jezik.

bi napravio tu predstavu, mada ne sporim, naravno, sve ostale attribute o nekakvoj snazi kojom je ostvaren taj projekat i autentičnost te generacije koja ga je ostvarila.

razmišljati samo o nama. To je saniranje zatečenog stanja, ponavljam: kozmetika! Ne, pa ti klinci će živeti posle nas,

oni će stvarati neki svoj jezik, naravno, na osnovu neke baze koju ćemo im mi dati. A šta im nudimo? Nudimo im da čitaju, jezik koji je zapravo nemuš, neartikulisan, on ima ne znam koliko znakova, ali ti znakovi se interpretiraju od slučaja do slučaja. Ja imam jedan znak, a neko će interpretirati taj znak sasvim drugačije, što je u redu, što bih mogao i da prihvatim, ali postoji neki red, postoji neki sistem. Čini mi se da što je više halabuke, što je više mešanja svega i svačega, tim bolje – kod nas! To bih okrenuo kontra: ako Andraša neki ljudi ne razumeju, isti ljudi nisu razumeli maltene klasičnu predstavu koja je neke godine bila na BITEF-u, to je bila praška predstava Gogoljevog *Igrača* (Kartaš), koju je vaš kolega recenzent doslovno popljavao pred kamerama. Sa time se apsolutno ne bih složio, ne samo zbog toga što sam bolje vaspitan od vašeg kolege, nego zbog toga što i u toj najlošijoj predstavi (a te predstave je neko odabrao, zna-

Milutin KARIŠIK

Razgovor je sada skrenuo u usko estetičke vode što je, dakako, korisno. U najtešnjoj je vezi sa problemom recepcije, dakle sa publikom i s obzirom na veliki značaj i složenost te teme mogli bismo, a to bi i trebalo, organizovati o tome jedan simpozijum. Ja bih se, međutim, vratio nekim pitanjima opšteg značaja. U svom prethodnom javljanju pomenuo sam promene. Zaustavimo se malo na tome, na promenama koje su tokom poslednjih godinu-dve zahvatile čitav naš život: našu ekonomiju, granice, politiku, ukupan naš društveno-politički sistem itd. Pozorišta su pre koju godinu zdušno podsticala te promene i, smatram, u priličnoj meri su zaslužna što je do tih promena došlo ili, tačnije rečeno, što su *procesi* tih promena započeti. U okviru tih zalaganja u pozorištima se mislilo da te ukupne promene, pored ostalog, moraju pozitivno uticati da do određenih promena dođe i u samim pozorištima, odnosno da će političke promene usloviti poboljšanje pozorišne situacije, da će dovesti do pogodnijih uslova za razvoj dramske umetnosti u celini.

Trenutak je, dakle, da danas, u prilici kada na neki način svodimo bilans minule sezone, pokušamo da utvrdimo efekte realizovanih promena, njihov rezultat u samoj tekućoj pozorišnoj praksi. Više je nego očigledno da u tom pogledu pozitivnih rezultata nema. Najgore je to što, u stvari, nema nikakvih rezultata – osim sve evidentnije neizvesnosti, što je uostalom globalna karakteristika naše celokupne stvarnosti. U toj situaciji, smatram prvostepeni je zadatak – preživeti i opstati, održati kontinuitet bivstvovanja. Razvoj bilo koje delatnosti u oblasti kulture nalaže da se taj kontinuitet

čiji da je to i jedan odnos prema ljudima koji su birali predstavu), nema želje da se traži, zapita u čemu se sastoji pomak. Osnovno je pitanje koje se u pozorištu mora postaviti – *zbog čega?* To je osnov pozorišta – umetnosti! I tu je baš ta kontra. Ne razumemo Andraša, ali ne razumemo i jednu klasičnu predstavu, ona čini se na prvi pogled nije bitefov-ska jer smo došli sa predubedenjem da na BITEF-u mora biti sve ekstravagantno i da mora biti nešto što mi dosad nismo videli. Ako to nije to, onda to nije bitefov-ska predstava! Ne znam kakva je bitefov-ska predstava! Znači, treba tražiti pomake u svim segmentima, u svim elementima. Nije to samo pokret, nije to samo reč, nije to samo svetlo ili samo maska kao element likovnosti, nije to samo boja, sve to ima svoju vrednost i mesto i značaj. E pa tu je, verovatno problem. A mi nismo naučili pozorišnu azbuku ili abecedu, kako hoćete.

održati po svaku cenu. Svako njegovo kidanje ili narušavanje dovodi, po pravilu, do nepremostivih teškoća u trenucima kada se kasnije pokušava da se, jednom prekinuti, kontinuitet ponovo uspostavi, da se, tačnije rečeno, nastavi na nivou i u konstelaciji vrednosti koje su postojale u momentu njegovog narušavanja. Manje-više svi koji smo ovde iz iskustva znamo kako je, kad je reč o kulturi, a o pozorištu posebno, lako razarati nešto što je već stvoreno, a koliko je teško nešto ispočetka, iznova izgrađivati. Ispada nekako tako da smo, posle svega što nam se dogodilo i događa, suočeni sa neophodnošću da u oblasti pozorišta brinemo, prvenstveno, o tome kako da sačuvamo ovo što imamo, da u jeku restrikcija, raznih reorganizacija i reformi (iliti haosa!) sačuvamo sve ono što je tokom minulih decenija mukotrпно stečeno. Istorijski razvoj našeg pozorišta, od Jokima Vujića pa sve do danas, neprestano se kretao jednom vrlo vidljivom uzlaznom linijom. Ne smemo dozvoliti da ta linija krene u sunovrat. Kada ovo govorim onda ponajmanje mislim da treba petrificirati postojeće stanje. U savremenim uslovima, na ovom stepenu razvoja pozorišta u svetu i kod nas, dramsko stvaralaštvo se može uspešno negovati samo onda ako je za to obezbeđen svekoliiki kompleks uslova. Pored pozorišta tu spadaju: pozorišne škole, domaća savremena dramaturgija, pozorišna publicistika, teatrologija, pozorišna muzeologija, kao i niz drugih organizacionih, tehničkih i drugih pretpostavki – što sve zajedno funkcioniše kao svojevrsan *sistem*.

Mi smo takav sistem uspeli da stvorimo. U njemu, verovatno, ima manjkavosti, ali on je kao celina tu i neophodno ga

je sačuvati, odnosno unapređivati i saobražavati ukupnim savremenim društvenim i životnim tokovima. S tim u vezi skrenuo bih pažnju na jednu činjenicu koju u ovom trenutku nikako ne smemo ispuštati iz vida. Reč je o vrednovanju umetničkih rezultata u uslovima izolacije kojom smo pritisnuti, pored ostalog, i na kulturno-stvaralačkom planu. Dvostruko smo time pogođeni i teško je reći šta je tu veća nevolja: da li izolacija od međunarodnih kulturnih tokova ili svođenje domaćeg kulturnog i pozorišnog prostora u okviru koji su nastali rasturanjem dojučerašnje Jugoslavije. Sve do juče formirali smo vrednosne kriterijume zasnivajući ih na osnovu uvida u domaću i inostranu teatarsku produkciju daleko širu i bogatiju od ove na koju smo danas prinudno i potpuno neprirodno upućeni. Stoga i pohvale koje su danas upućene vojvodanskim pozorištima svakako treba prihvatiti kao pozitivnu činjenicu, ali ne i kao podlogu i povod za stvaranje euforije, raspoloženja koje je opasno i rizično i u prilikama normalnijim od ovih u kojima se nalazimo. Iz razloga koje sam naveo te prilike nalažu da ocene tekućeg rada pozorišta izričemo oprezno i prihvatamo prisebno.

U krajnjoj liniji ne bismo smeli ovaj razgovor da shvatimo isključivo kao priliku za izricanje apodiktičnih ocena. Naša pozorišna kritika, naročito ona novinska, više je sklona *ocenjivanju*, a manje *analiziranju*, *razmatranju* i *promišljanju* tekuće pozorišne produkcije. Ona polazi isključivo od estetičkih parametara, a zanemaruje sociološke, kulturološke, pedagoške i neke druge aspekte delovanja pozorišta. No, u poslednje vreme ni estetički parametri nisu "u igri" (ili su to samo prividno). Ukoliko i jesu – teško ih je identifikovati jer je na tom planu uglavnom sve relativizirano i podređeno koterijanskim interesima, a ti interesi su, opet, neretko bazirani na političkim (ili politikantskim) opredeljenjima, pa se onda, naravno, na osnovu tih opredeljenja izvode i ocene o pozorišnim predstavama i to prema onom poznatom gledištu Ervina Piskatora koje je otprilike ovako formulisano: nisu nam važni umetnički, već politički efekti. (Predviđa se pri

tom da je Piskator negovao svoj politički teatar u jednom drugom vremenu, u sasvim drukčijoj konstelaciji ili, tačnije, konfrontaciji *ideja*, a ne konfrontaciji *interesa* koja karakteriše našu sadašnju političku stvarnost.)

Kao ni jedna druga umetnost, pozorište je duboko socijalni fenomen i, istovremeno, osobena kulturološka pojava. Promene koje danas nastaju upravo u tim sferama donose neke novine koje izranjaju i hrle u naš pozorišni život snagom same logike. To se, između ostalog, može razaznati u repertoarskoj politici pojedinih pozorišta, u njihovom, istina stidljivom, okretanju tekstovima koji su poslednjih nekoliko decenija bili proskribovani i anatemisani (*Seoski lola*, *Dve sirotice*, na primer). Sve je više indicija koje nagoveštavaju da ćemo se uskoro suočiti s pitanjima o tome: čija su pozorišta i kome su ona potrebna? U traganju za odgovorima na ta pitanja moraćemo, ukoliko pozorištu želimo dalju egzistenciju, da se rasteretimo sadašnje stvaralačke zatvorenosti i isključivosti. Drugim rečima, moraćemo se okrenuti publici u većoj meri nego do sada, iskrenije i sa više uvažavanja i pragmatičnosti nego što smo to činili do juče kada je rad pozorišta bio svrstan među delatnosti koje su, rezolucijama, deklaracijama i zakonskim aktima, bile označene kao "poseban društveni interes". Po inerciji to "juče" traje i danas. Po svemu sudeći tako neće moći i sutra. Ako to ne shvatimo blagovremeno i ako na to ne reagujemo na valjan način može se ubrzo dogoditi da nam pozorišni život "spadne na tri slova", na tri pozorišta sa nacionalnim predikatima (ili na tri pozorišne oaze: Beograd, Novi Sad i Prištinu), što, praktično, znači da će nam se pozorište pretvoriti u nekakav ukras, u nekakvu aplikaciju bez pravog delotvornog aktiviteta. Kao takvo ono će nastaviti da traje kao uspomena, kao neka vrsta žive muzejske okolnosti. Odustaće od aktivne i široko zasnovane uloge u kulturnom životu, prepuštajući svoj prostor agresiji i ekspanziji produkata industrijalizovane kulture i time omogućiti njihovu pogubnu, totalnu premoć i dominaciju.

kritika

prikaz sezone 1991/92.

DRAMA SRPSKOG NARODNOG POZORIŠTA

Tмурно je bilo te jeseni u dušama ljudi čiji su pogledi bili uprti u crveno nebo nad Vukovarom. Pozorišta su načas zanemela, a onda se prolomio njihov kreativni protest protiv jedne jedine ponudene stvarnosti inhibirane strahom. Borila su se da zadrže nebo u ljudima. I dugo ćemo pamtili stvaralačku groznicu beogradskih pozorišta te jeseni i zime koju je zaprelo "obnovljeno" "Beogradsko dramsko pozorište" pod rukovodstvom agilne Borke Pavićević.

Srpsko narodno pozorište priprema *Lažu i paralazu* Jovana Sterije Popovića u režiji Egona Savina, predstavu koju je repertoarski zamislio još prethodni rukovodeći tim Branka Pleše. Pozorište je ostalo samo s v.d. upravnikom Miodragom Janoskim. Očekuju se promene u čitavoj kulturnoj politici Srbije, a istovremeno imenovanje novog upravnika SNP-a. Unutrašnji sukobi u pozorištu su zatihnuti pred novim, i malo je reći teškim društvenim i političkim okolnostima, ako se rat u Hrvatskoj i česte mobilizacije uopšte mogu tako imenovati.

Premijera *Laže i paralaze* i ponovni uspeh Srpskog narodnog pozorišta kome to uvek polazi za rukom (pozornicom) kada radi sa Egonom Savinom. Najbolji su i potonjem Pozorju. Najbolje, najčistije pozorište, teatralnije od svega videnog. Naspram ozbiljnih, istorijom zanetih predstava, ova deluje kao prelepo šareno licidersko srce s ogledalcem i slikom šeretski nacerenog Sterije koji i kada govori o hoštaplertajstvu profesionalnih varalica i danguba i lakovernosti i duhovnoj pomodnosti mlade devojke zaludene tuđinskom modom i ukusom, zna da govori o večnoj temi - neskladu između želja i mogućnosti ljudi. Savin opet zna da je uporište ove univerzalne teme u ljudskoj čežnji za onim

što nema. Tako je nastala još jedna predstava u nizu Savinovih uprizorenja *poetike čežnje*.

Vrednost postavke Egona Savina je višestruka. Ono najvažnije je da je reč o autentičnoj teatralizaciji Sterije. Savin je znatnom redukcijom teksta na nužno i efektivno, permutiranjem nekih scena i ne tako čestim dopisivanjem po aktuelnom uzoru, strogom racionalizacijom materijala, dakle, stvorio osnovu za scensko-režijsko razigravanje ove minijature otvarajući je i žanrovski i značenjski. On se prema živopisnom, iskustvenom i upečatljivom Sterijinom komediografskom pismu odnosi kao prema autentičnom pramaterijalu kome želi da pribavi iskustveno i duhovno obličje sveta i pozorja i posle Sterije. Zato se na temelju ljubavnog zapleta i laže i paralaze s jedne strane i lakovernosti s druge strane, režijom koja ima svoj, paralelni kod značenja u odnosu prema tekstu, odlučio za pozorišnu studiju Sterijine minijature. Njegovo režijsko detaljisanje vidljivo je i u razradi scenske radnje i tamo gde je prvotno nije bilo i tamo gde je ona izvorno svedena na statičnost dijaloškog kazivanja prepunog slavjanskih, zamornih i nerazumljivih reči. Rečju, njegov rediteljski kod je sve vreme govorio suštu, sumornu, drastičnu istinu, potcrtavajući neverovatnu magijsku moć Laži u duhovno uparloženom svetu i isto tako neverovatnu ljudsku potrebu da se pristajući na laž, vine put svog kakvog-takvog sna. U ovoj predstavi je laža i paralaza zavilana u neslućene visine, ona koristi glumu i glumca do krajnjih mogućnosti ona se služi prurušavanjem i iluzionizmom, ona se očajnički bori za sasvim prizemne, materijalističke ciljeve. Istom potrebom, samo u obratnom smeru, potrebom za iluzijom koja će odagnati prozaičnu stvarnost

motivisana je druga strana čiji je ekstremni reprezent čežljivo pokondirena devojka.

Rediteljsku misao sjajno dopunjuje vanredno likovno rešenje Geroslava Zarića koji naglašava idiličnu liričnost sveta vojvodanske palanke i primamljivost za razne ogladnele šarlatane i ofucane avanturiste. Sa ognjištem kao mitologemom patrijarhalnog reda ovog podneblja, sa teglama statkog i toplim udobnim mirom iza ugaone fasade vojvodanske kuće koja se raskrtiluje pred pridošlim beskućnicima (koji sve što imaju nose sa sobom), Zarićeva scenografija, ne samo da je opravdala svoju funkcionalnost već je pomicanjem zidova fasade i propuštanjem laži predstavljala tlocrt rediteljske ideje dosežući metaforička značenja koja prevazilaze značaj pojedinačnih sudbina. Kostimi Bojane Nikitović otkrivaju tipološke i psihološke osobine likova. Pridošlice nose kostime s lutalačkim obeležjima, ofucane i s tragovima belosvetske otmnosti. Domaćini su s početka u svakodnevnoj odeći koja odaje nemar i prepuštenost jednoličnom životu, a kasnije u raskošnoj, najskupljoj odeći koja se u varoši može posedovati. Posebna priča je muzika Ksenije Zečević. Ona je setna, pokatkad sentimentalna i liričnost koja kaplje, ona je izvanredan scenski znak jer ume isto kao i gluma, kao i slika da sve ponese u zanosni uzlet laži i opsene i donese polet probudene čežnje.

Rekoh, sve što je scenski znak govori o brutalnosti istine koja je u svakom trenutku očigledna i što je očiglednija to je borba laži protiv nje grčevitija. Aleksa, alias baron Golić i njegov pedinter Mita su smešne, ofucane kreature u čiji lažni identitet ni slep ne bi poverovao. S druge strane Jeličina čežnja za belosvetskim životom toliko je očigledno velika da je ona izuzetno podatna manipulaciji. Laž i čežnja se, dakle, međusobno pothranjuju.

Aleksa Zijaha Sokolovića kreće u svoj poduhvat navikom glumca sviklog da se, što ima zahvalniju publiku, to više daje na sceni. On je gestom i mimikom nalik na lutku čiji se mehanizam sve brže odmotava što je izazov za njegovu glumu veći. Sokolovićev glumački registar je raznovrstan i kreće se od persiflaže do izuzetne živjivosti. To je istovremeno krajnje precizna improvizacija i gluma izuzetno velike koncentracije i snažnog, pokretačkog tempa u predstavi. Sjajan je i Predrag Tomanović kao Mita. On je predstavi podario i kulminacioni vrh-raskošnom monološkom bravurom kojom se, manje gospodstven Mita maštovitošću i veštinom laži pokazao dostojan svog gospodara. Jelica Lidije Stefanović ovoj opsenarskoj veštini parira svojom neotoljivom čežnjom za lakim životom dama iz visokih krugova. Pa, kako Aleksa, postupno ulažući sve svoje sposobnosti osvaja njenu radoznalost, ljubav, čast, dom, novac, tako i ona predaje sve što ima osvajajući svoj san. Lidija Stefano-

vić to gradira različitim glumačkim sredstvima kao da niže nisku dukata na grlo seoske uspaljenice. Stevan Šalajić iskusno i odmereno prikazuje kako se ugledni vojvodanin postupno podaje kćerkinom snu imajući i sam roditeljski san. Miroslav Fabri i Jelena Antonijević glumački su efikasni u epizodama ženika Batića i Aleksine prethodne žrtve.

Odlična predstava, jedna od kulturnih u repertoaru Srpskog narodnog pozorišta. Puna prelepih minijatura, glumačkih i rediteljskih detalja i predstava koja čežnju uzdiže na egzistencijalni, univerzalni plan ljudskog bitisanja.

Sledeća predstava je najkrhkiji susret s čovekovim unutrašnjim bićem i to upravo u vreme najžešćeg rata u Hrvatskoj. Srpsko narodno i Beogradsko dramsko uporedno pripremaju Vilijemsovu *Staklenu menažeriju*. Neverica i strah zbog ratnih užasa prosto nagoni ljude da u pozorište odlaze kao u svetilište duha. Kao da u njemu traže paralelnu stvarnost, onu koju im je neko najednom ukinuo. Kao da su tragali za krhotinama smislenosti življenja i vere u čoveka i ovu civilizaciju. Obe *Staklene menažerije* pripadaju talasu predstava koje su bile rimejk američkoj avangardi. I kao da odjednom nije važno što je reč o psihološkom i socijalnom realizmu koji je odavno potisnut iz našeg pozorišta. Kao da je tanana psihološka miksurata bila taj dugo traženi dragi kamen zalutao u krhotinama rata. Ni jedna ni druga predstava nisu imale većih ambicija od onih da što suptilnije dotaknu čovekov intimni svet, boreći se, valjda, za pravu na psihološku individualnost u vremenu kolektivnih nemira.

Novosadsku, prvu izvedenu, režirao je reditelj nesvakidašnjeg suptiliteta - Bogdan Ruškuc. S mnogo delikatnosti i profinjnim nervom on je, zadržavajući se (selekcijom teksta) na stanjima likova i njihovim međusobnim odnosima istakao psihološki tanano pozorišno predivo. U njegovoj režiji govorile su i pauze u govoru, čutnje praćene pogledima ili brižljivo kazana reč. Kapljali su nežni, lirični čehovljevske tonovi kao stalagmiti i stalaktiti ponegde u dubinama ljudskih utroba. On je tako shvatio *Staklenu menažeriju* ne želeći da eksperimentiše i čini omaž poznatim filmskim izvođenjima.

Ovaj tekst je pisan u poetsko-oporom tonu i govori o tri bića koja su se od života uklonila učaurena u svojim snovima. A oni se, majka, kćerka i sin, dodiruju i konfrontiraju u traumatskim energetskim čvorištima koja su i izrodila njihove snovite čaure. Zato sve u predstavi i nalikuje na lebdeće stanje. Java se zavarava snom koji postaje lebdeća slika podnošenja stvarnosti i život je Vilijemsovim junacima utoliko nedostižniji ukoliko im je san topliji, sigurniji i bliži. Istovremeno, i one krhke, staklene figurine koje je scenograf Geroslav Zarić prosoo po crnoj čoji razapetoj između okvira rama u Lorinoj sobi, bolna su poetska simbolizacija ljudske

sputanosti čvrstim, definisanim okvirima stvarnosti. A kuli-se, namerno najlonom imitirajući staklo, podsećaju na vazdušastu kriketu sna u kojoj dobrovoljno zarobljena, emotivno razboljena porodica nepodnošljivom lakoćom postoja-nja vida rane zadobijene u sudaru stvarnosti i sna.

Po svemu je to, dakle, nepretenciozan, tradicionalni rediteljski prosek koji logično računa na suptilni glumački do-prinos. Njih četvoro, Zaida Krimšamhalov, Predrag Toma-nović, Draginja Voganjac i Predrag Momčilović, mada sve-sni da je to dragoceno iskušenje za glumca, u krajnjem do-segu ostavljaju utisak nepotpune stilske homogenosti. Pre-drag Tomanović, Draginja Voganjac i Predrag Momčilović igraju mekše, opuštenije, spontanije, delikatnije, apostrofi-rajajući snovite niti svojih likova; Momčilović uz to naglašava i ranjivost, sasvim određenog, realnog čoveka krhkošću sve-ta staklene menažerije, istovremeno je osećajući kao nepo-trebnu opasnost za svoj životni put. No, iskusna Zaida Krimšamhalov, igrajući majku, uprkos efektivnim glumačkim izražajima okoštalošću građanskog sna, na trenutke unosi reskiju, i predstavi neprimerenu dozu grotesknosti, probija-jući ram lebdeće, krhke nepodnošljive lakoće postojanja.

U svakom slučaju, bila je to predstava koja prija svojom lakoćom i liričnim oneobičavanjem običnog. Baš kao krhoti-na stakla usred naše tegobne mučne stvarnosti.

Usledila je i treća, poslednja premijera u kvantitativno mršavoj sezoni Srpskog narodnog pozorišta, predstava koja je odudarala u odnosu prema dvema pomenutim i predsta-va koja je prema njima delovala kao ružan, gubav san - o uzrocima svega što nam se u stvarnosti događa. Reč je o novom tekstu, praizvedbi *Nege mrtvaca* Aleksandra Popovi-ća koji je režirala Radmila Vojvodić, rediteljka koja dobro poznaje stvaralaštvo ovog pisca.

Na tragu, takođe ovde igranih komada *Druga vrata levo* i *Ljubinko i Desanka*, i na onoj samo Aci svojstvenoj "leniji" apсурдно-farsičnoj, nastala je scenska igra *Nega mrtvaca* kao makabristički ples prošlosti iz koga ni nama samima ne-ma izlaska. I u ovom komadu govor je osnovni materijal drame, a junaci nisu određeni karakterima nego replikama punim vrcave lucidnosti i satiričnih opservacija na račun na-šeg društvenog i ideološkog identiteta građenog poslednjih pet decenija. Sahranjujući utopiju od koje je živeo i hranio se taj naš identitet, Popović u vremenu kada su zanemela pera svih ostalih pisaca, iskazuje upornost i nameru da go-vori o svakom, pa i ovom dobu uprkos teškoj rezignaciji koja ga je, prema vlastitom priznanju odvela u bolst.

Rezultat je izuzetno hermetičan komad, žanrovski teško odrediv, čija je osnovna karakteristika igra u igri, igra radi igre. Jer u koordinatama nosilaca te igre, koji predstavljaju savremeni politički milje izvrnut mentalitetsko-epskoj iro-

ničnosti (Omilj i Merima, Ruža i Karanfil) vraćaju asocijaci-je, satirične opaske i didaktički usmerene misli o tome kako je naš čovek sposoban da sve što je od plemenite ideje na-grdi i odvede u groteskno-farsično ništavilo. Verovatno je njegova ideja bila da nam pokaže kako nas je ubila nekre-ativna čamotinja u koju nas je hermetički zatvorio samolju-bivi Ideološki bog.

Vojvodićeva je načinila jednu scenski kultivisanu predstavu, jedinstvenog stilskog znaka, tragajući za smislenom artikulaci-jom značenja ovog teksta. Njeni junaci pojavljuju se na sceni iz kontejnera ili mrtvačkih kovčega i obučeni u belo odaju sterilnu svest. Šetajući slepom, mračnom ulicom između naturalističkog kupatila i dnevne sobe, oni iskazuju svoju ovisnost od polu mrtvog ideološkog boga ne umejući da iznađu put na viši nivo delatne stvarnosti na kome poput figurina iz mehaničke kutije, svira kamerni orkestar "svet-skih moćnika". Scenograf Aleksandar Denić i kostimograf Biljana Dragović, kompozitor Ksenija Zečević i kreator scenskog pokreta Ferid Karajica, načinili su u kreativnom dosluhu s rediteljkom neophodni vizuelno-muzički tlocrt u okviru koga se odvija igra koju Vojvodićeva pokušava da satirički izoštri i pronade neophodni ključ ili šifru za ovu zbrkanu, morbidnu Popovićevu improvizaciju smisla. No, ne pomaže, čak ni svesrdna igra glumaca koji ulažu sav svoj šarm ne bi li zaigrali predstavu o besmislenom presipanju iz šupljeg u prazno. Ni neosporno harizmatična pojava Steva-na Šalajića u liku besmrtnog mrtvog Starca, ni Predrag Toma-nović kao Karanfil, ni Draginja Voganjac, Lidija Steva-nović, Vladislav Kačanski, Miroslav Fabri ne uspevaju do povremeno preko rampe prebace željeni smisao i satirične asocijacije koje ostvaruju komunikaciju s gledalištem. Je-dnostavno, opire se Popovićev haos morbidne svesti svako smislenijem i dopadljivijem uprizorenju. Možda će vre-me pokazati koliko je to bio samo komad trenutka, komad rezignirane lične potrebe, komad hermetične, neatraktivne fakture i komad koji je pre svedok trenutka nego izazov za pozorište.

U svakom slučaju, Srpsko narodno pozorište je u ovoj sezo-ni pokazalo da poseduje stvaralački potencijal za sve vrste napora i tragalaštva i da želi i može više da radi. To što je odigralo samo tri dramske premijere plod je rukovodeće krize i atmosfere iščekivanja da se ona reši na najavljen na-čin - odlukom Ministarstva za kulturu Srbije o postavljanju upravnika. I nije se dugo čekalo. Početkom maja u uprav-ničkoj kancelariji sedeo je poznati dramski pisac Siniša Kovačević. Bezmalobilo niko nije verovao da je to "početak trajnosti" i da jedan priznati stvaralac, dinamičan i autorita-tivan kao što je Kovačević veruje da može ono što mnogi-ma pre njega nije uspevalo - da pokrene ogromnu

mašineriju ovog pozorišta i usmeri je stvaralačkim vodama. Neverica je bila veća ako se zna odnos samoga grada Novog Sada prema svom pozorištu, koji je u najmanju ruku bio čudljiv i često motivisan svim drugim potrebama osim onim najvažnijim - da Pozorište bude ogledalo kulture ove sredine. No, došlo je Pozorje, uspeh Srpskog narodnog pozorišta "Lažom i paralažom" i najlepši, najoptimističkiji susret novog rukovodstva kuće s njenim radnim ljudima...

A kažu mi neki poznavaoi slovenačkih pozorišnih prilika da tamošnje pozorište u međuvremenu "žari i pali" Evropom, a vlast kao vlast, učeći od Zapada, stimuliše njegov rad ne bi li svoje prve poene zaradila na kulturi i stvaralač-

NOVOSADSKO POZORIŠTE – ÚJVIDÉKI SZÍNHÁZ

Spisak autora, čija su dela predstavljena publici na Velikoj sceni Pozorišta, dovoljno govori. Na njemu su sledeća imena: Aristofan, Breht, Molijer, Mom, Teršanski Joži Jene, Ibzen. Ako se osim autora uzmu u obzir i žanrovi predstava, uočava se da je na repertoaru i komedija, i muzička igra, drama i satira, slike iz života i hronika. Drugim rečima od dobrih poznatih autora najrazličitiji žanrovi književnih dela. To s jedne strane ukazuje na pretencioznost, a s druge strane na raznolikost, koja ima za cilj dovodenje najrazličitijih slojeva publike u pozorište. Novosadsko pozorište sve očiglednije teži da bude prihvatljivo najširoj publici preko autora zvučnih imena i kvalitetnih dela, vodeći računa o tome da repertoar bude privlačan, a svestranost ne bude nedostatak, već prednost pozorišta. Ovu zamisao ne prate uvek predstave ujednačenog nivoa. U sezoni se smenjuju uspeši i padovi, a između dve krajnje tačke bilo je nekoliko polovičnih produkcija.

Među uspesima sezone treba napomenuti Molijerovu *Školu za žene* (režija: Laslo Babarci), Ibzenove *Aveti* (režija: Atila Vidnjanski), a na suprotnoj strani se nalazi *Lizistrata* od Aristofana (režiser je takode Atila Vidnjanski). Tri produkcije se nalaze između ove dve krajnje tačke. To su: *Majka hrabrost* Brehta i *Kačik Marci* Teršanskog (oba komada u režiji Lajoša Šoltiša), zatim muzička verzija komedije Somerseta Moma *Obožavam da se udajem* (režija: Ištvan Mislai).

Celokupan repertoar pokazuje znakove naglašavanja aktuelnosti. Izuzetak je, možda gost iz Kapošvara, režiser Ištvan Babarci u komadu *Škola za žene*. Ovu predstavu, naime, karakteriše tačno vođenje glumaca i razni oblici komike. Pre svega ostaje u sećanju igra Adama Rajhone, gosta iz Budimpešta, koji je igrao glavnu mušku ulogu. Čudesno, sa lakoćom i bravurom izlazi na kraj sa dugačkim, vijugavim rečenicama, tekst tumači sa lakoćom igre, tako da izgovore-

koj prezentaciji u svetu. Pa, hajdemo i malo unazad! Setimo se tog istog, slovenačkog pozorišta i makedonskog teatra u nekadašnjoj Jugoslaviji. Zašto su bili među najboljima? Zašto se u njih toliko ulagalo? Zar kulturni identitet nije element nacionalnog i državnog identiteta?

Ova digresija, umesto zaključka proističe iz iskustva koje naša pozorišta imaju sa svojim državnim moćnicima. I naši talentovani stvaraoci. Da li ćemo se uskoro ozbiljno latiti razmišljanja o tome ili ćemo se kao do sada zadovoljiti time da i dalje zamajavamo naše pozorišne pisce ovom temom?

Dušica Pejović

na reč dobija vrednost radnje. Pored njega, zapaženo je i nekoliko uglavnom mladih glumaca. Edita Farago je istovremeno i naivna i sračunata Agneza; Ferenc Peter, koji je još student, odigrao je uverljivo jednu od najtežih uloga, ulogu mladog vatrenog ljubavnika, a odlični su i sluškinja i sluga, Hermina Erdelji i Ivan Vukosavljev, oboje još studenti početnici, koji kod publike bude sećanje na klovnovske figure komedije del arte.

Aveti su drama laži. I predstava nas "upoznaje" samo sa time, ništa ne dodaje Ibzenovom tekstu, a ipak osećamo da ne gledamo dramu od pre sto godina, već današnje savremeno delo.

Autor nam reda razne oblike laži, a ovi oblici su - nažalost - danas nekako aktuelniji nego ikada. Možda zato što Osvald, junak Ibzenove drame, želi baš to što i mi: spokojstvo, sreću, privlači ga uživanje u životu, a njegova okolina ga lažima upravo toga lišava.

Da su *Aveti* najveći umetnički uspeh sezone, zasluga je odličnog ansambla. Ibi Romhanji (Gospoda Alving), Eleonora Siladi Revid (Regina), Arpad Bakota (Osvald) pružaju u prvom redu psihološki razradenu igru, ali i Janoš Albert (velečasni Manders) i Mačaš Pašti (Engstrand), takode doprinose uspehu večeri. Osvald, u izvođenju Bakote, prikazuje nam mladog čoveka koji se koprcu u grču nade i izgubljenosti, koji nikad nije dobio od života ono što je želeo, kome je umesto života pripala samo beskrajno velika želja za životom. Bakota izgleda kao senka čoveka, kome nedostaje telo. Njegova borba za život, uzdisanje za nedostiznim, molba za suncem koje život znači - potresni su i tragično veliki pozorišni tren. U gospodi Alving, u izvođenju Ibi Romhanji, prepoznajemo ono držanje koje nasilno oblači pancir laži, kome privid postaje forma života. Izgleda kao idealna konstrukcija koja funkcioniše tačno, ali dušu nema. Janoš Albert nam predstavlja čoveka koji zbog kukavičluka

beži u laži, a Eleonora Siladi Revid prikazuje lik koji nije u stanju da podnosi žrtve.

Najviše rasprave u sezoni izazvala je Brehtova predstava u Šoltiševoj režiji.

Stavljanje na repertoar *Majke hrabrosti* očigledno je inspirisalo ratno vreme naših dana. Breht je 1939. godine i napisao ovu priču o malom čoveku, koji špekuliše ratom, a svoje najveće vrednosti, svoju decu gubi, kako bi opomenuo Nemce na to da u ratu niko ne može biti pobednik, naročito ako se radi o malim ljudima špekulantima. I Lajoš Šoltiš, kada se prihvatio režije ove Brehtove ratne hronike, imao je nameru da upozori. Ovu nameru ostvaruju više interesantnih rešenja. U prvom redu, stavljanjem na scenu četiri majke hrabrosti naznačava se da se ne radi o jednokratnoj priči, već o priči koja traje od davnina i koja nema kraja. Nadalje, upućuje na aktuelnost time što prikazuje ratnog invalida koji gleda video i snimajući publiku na traku, čini snimak sastavnim delom predstave, a nas publiku uvlači u radnju. Stavljanjem na scenu civila umesto glumaca statista, režiser istovremeno ukazuje da u ovoj ratnoj priči svako može biti učesnik, odnosno da se čak i nalazi u njoj.

Šoltiševa rešenja i pored toga što pomažu ostvarenju njegovih rediteljskih zamisli, ne znače a priori ujednačeno visoki nivo predstave. Od četiri majke hrabrosti, ona koju je ostvarila Ibi Romhanji je najpotpunija, ima hronologiju, živi na sceni, samostalna je dramska uloga. Ostali glumci na premijeri nisu pronašli sebe; to se dogodilo tek kasnije, pa se može reći da je predstava tokom igranja sazrela. Grešaka je bilo, ali usled rastuće aktuelnosti, interesovanje se povećavalo.

Druga režija Lajoša Šoltiša, *Kakuk Marci*, je predstava za zabavu u pravom smislu reči. Dvoje mladih glumaca, još studenti, Atila Madar i Bela Kalo, briljiraju. Prvi igra jedan lik, koji nije samo kradljivac srdaca sa periferije, vešti nerednik, već je i osećajan čovek, a drugi mu svojom nešto suprotnijom ulogom pomaže. Uopšte, što se glume tiče, ova predstava je najbolja, ali interpretacija scenskih situacija nije dovoljno doradana, svrsishodna, ekonomična. Kao i obično, i ova Šoltiševa režija ima više dosetki nego što je potrebno, što smeta i sprečava da vidimo jednu kvalitetniju predstavu.

Komedija *Obožavam da se udajem* je pre nekoliko godina doživela veliki uspeh; sećanje na tu predstavu je, očigledno, podstaklo pozorište da obnovi ovaj komad, znajući da u ovim sumornim danima publika želi da se zabavlja, kako bi

makar na kratko zaboravila strahote svakidašnjice. Stari pozorišni šabloni su ponovo interesantni; svedoči to ova predstava, koja nije izuzetna ni u pogledu režije, ni u pogledu glume, ali koja ima veliki uspeh kod publike. Isto se to može reći i za Slejdovu butevarsku komediju sa dva lica u tumačenju glumaca gostiju iz Subotice, Gabriele Jonaš i Mikloša Korice, pod nazivom *Dogodine u isto vreme*, koja pruža prijatno veče, a u ovim strašnim vremenima ni to nije zanemarljivo.

Anujev *Ženski orkestar*, u prvom redu zbog slabe režije Vojte Soldatovića, nije uspeo. Radnja se odvija među članicama jednog trećerazrednog orkestra. Epizode neizvesne egzistencije, nesrećne ljubavi, promašenih života odigravaju se pred nama. Pred nama se otvara unutrašnji svet jedne male zajednice, i komične i žalosne. Bilo bi logično da mrvice života, koje se događaju između kafanskih svirki, glumci ne igraju okrenuti prema publici već u njihovom krugu, kako bi to doživeli kao njihovu privatnost. Reditelj na to nije obratio pažnju, te se izgubila ljudska intimnost, ljudski bol, propadanje. Samo dva glumca, Jelica Bjeli i Stevan Šalajić, znali su da stvore autentičan, poseban svet, atmosferu. Dva gostujuća glumca čudesno igraju lakrdijaše, kao što to već najveći glumci umeju. Na taj način oni nadoknađuju površnost reditelja, što ostalima ne uspeva. Zbog toga smo izgubili jedan komad, koji bi imao uspeha kod publike. Šteta!

Čini se da je Aristofanov *Lizistrata* najmanje uspeła predstava u ovoj sezoni. Nema težeg zadatka od stavljanja na scenu jedne klasične grčke komedije; dinamičnost dijaloga neizbežno se zaustavlja, a zvuk hora čini je statičnom. Reditelj treba da izmisli takvu igru koja obezbeđuje dinamičnost cele predstave. To Atili Vidnjanskiju nije uspelo. Predstava ima svega dve potpuno uspele scene, koje su komične i dinamične; ostale su tako dosadne kao horski recitali svećanih akademija. Mogla je to biti značajna predstava, kao delo klasičnog autora koji protestuje protiv rata, ali to nije postala, jer u pozorištu nije dovoljno samo slati poruku, već to treba znati saopštiti na autentičnom, specifičnom pozorišnom jeziku.

Nismo imali neinteresantnu sezonu, bilo je nekoliko umećničkih uspeha, nekoliko inicijativa koje zaslužuju pažnju i više veoma dobrih glumačkih ostvarenja.

Laslo Gerold

NARODNO POZORIŠTE U SOMBORU

Početak sezone 1991/92. na somborskoj pozorišnoj sceni bio je sav u znaku novina do sada nezabeleženih na straninama, inače, bogatog pozorišnog letopisa koji se, evo već punih jedanaest decenija, računajmo samo leta od podizanja zgrade Pozorišta u Somboru neprestano igrom ispisuje. Novina je "iskrsla" već prvih dana septembra: nije prošlo mnogo od dogovora o organizovanju Drame na madarskom jeziku pri somborskom Narodnom pozorištu do ostvarenja prvog projekta, dela Tenesi Vilijamsa *Mačka na usijanom linenom krovu* u režiji Tibora Vajde. Premijera je ostvarena na sceni Doma kulture u Bezdanu, a potom je predstava, uz obezbeđen simultani prevod, izvedena i na matičnoj sceni. U nedelju, 15. septembra, na sceni pod otvorenim nebom, u okviru Vukovog sabora, somborski ansambl ostvaruje pravi pozorišni spektakl, predstavu *Kamo noći, kamo dani*, rađen prema tekstu Radoslava Zlatana Dorića i u režiji samog autora. U planu je bilo izvođenje ovog dela i na otvorenoj sceni u Somboru, ali zbivanja koja su se nametnula kao posledica ratnih događanja u neposrednoj blizini ovog grada, učiniše da do toga, nažalost, ne dođe. Pozorišni ansambl iz Sombora, dakle, započeo je svoju sezonu izvan matične scene, veoma uspešno i uz publicitet kakvog ne bi mnogih minulih godina.

— Do odlaganja početka nove pozorišne sezone u somborskom teatru - reči su upravnika Milivoja Mladenovića - zaista je došlo usled povećane napetosti, strahovanja Somboraca za njihove najbliže koji su iznenada mobilisani i na osnovu preporuke najzvaničnijih ljudi somborske opštine. Predstava *Kamo noći, kamo dani*, svojim sadržajem i poukom hrani duh naroda, podstiče ga i budi nadu, ali smo ipak, odustali od izvođenja u znak saosećanja s porodicama i prijateljima nastradalih Somboraca.

Prvi put se dogodilo da jedno pozorište izvan Beograda dobije angažman na centralnoj manifestaciji Vukovog sabora. Teatar u Somboru ozbiljno se pripremio da ovom kreacijom obeleži 150-godišnjicu rođenja Laze Kostića. U vrednosti ovog ostvarenja, dometima članova ansambla podržanim gostima, Mišom Janketićem (u ulozi Laze Kostića) i Stevanom (Bajom) Gardinovačkim (uloga Gradonačelnika), angažman članova Opere beogradskog Narodnog pozorišta i somborskog Mešovitoj hora "Juventus cantat", pod upravom dirigenta Silvestra Hajnala, uverio se i milionski TV auditorijum kako u našoj zemlji (posredstvom direktnog TV-prenosa), tako i u inostranstvu zahvaljujući večernjoj reprizi i prenosu posredstvom satelita. Za istoriju jugoslovenskog teatra i te kako bitan podatak: prvi put je na satelitskom programu bila videna jedna predstava srpskog

pozorišta, na Vukovom i Kostićevom jeziku. Magični ukrštaji Laze Kostića doživljavaju neslućene pletisanke. A, ratno je doba, vreme strahotnog, i opet, priznali to ili ne, ljudskog zla. Ipak, pozorište je, kao i pesma u misli Dušana Matića, "nepresušna svežina sveta".

Slavenko Saletović, reditelj iz Beograda, ponovo sa somborskim ansamblom i na sceni je (prvi put u Somboru) melodrama *Dve sirotice* koje je Adolf Deneri napisao 1874. godine u saradnji sa Eženom Kormonom. Za kratko vreme, na samom početku sezone - tri predstave pod krovom Taličinog hrama u ovom gradu.

U doba mira, kada je "sve na svome mestu", standardnim merilima podvrgavamo sve, pa i domete scenske igre. Ovak, danas, u prvoj godini rata na jugoslovenskom tlu/stvarnosnoj sceni, u *Dve sirotice*, čistoj melodramskoj igri, možda i davno prevaziđenoj klasici, gledaoca, koji u pozorište dolazi sa strepnjom, jer čuje topovsku kanonadu s druge obale Dunava (dani rata u Baranji, zapadnom Sremu i Slavoniji, vukovarska kataklizma...) najviše uzbuđuje ono što mu je u tom trčenu, kao lek, najpotrebnije: humornost, scensko zbitije koje izaziva smeh i radost. Očito, traži se i prihvata upravo ono što nam u tami (u pozorištu, a još više izvan njega) najviše nedostaje. Trivijalnost (ona svojstvena za mirnodopsko i pozorište i život) sada je u drugom, trećem, ko zna kojem planu. Treba nam bajka naspram strašne nesaniće.

Reditelj Saletović ničim nije oskrnavio dramaturški koncept ovog dela, a nadgradnja, koja do potpunog izražaja dolazi upravo pri nijansiranju glumačke individualnosti, doprinela je izmicanju stereotipnosti ispred onog što traži ovovremeni gledalac sviknut na moderni scenski izraz, sazdan više od znaka i slutnje, nego od priče koja je tu da bi nas pogodila u središte i izazvala otrežnjenje, suze pokajanja i opomene pred mogućim, srodnim grehom.

Posebno valja istaći one delove ove mozaik-predstave u kojima glumci daju više nego što im to, inače, omogućuje sam sadržaj predstave. Reč je o Bogomiru Đorđeviću (Knez de Linijer), Saša Torlaković (Rože, vitez De Vodre), Biljani Milikić (Dijana, kneginja De Linijer) i Branka Bojić (Marijana). Ponovo u centralnoj ulozi jedne melodrame (nakon *Male*), Tatjana Šanta-Torlaković dosledno poštuje i prirodu teksta i rediteljsku zamisao. Impresivna je igra gostujućeg glumca Roberta Kolara u "nezahvalnoj" ulozi negativca i Slobodana Tešića, kome je, kao i Tatjani Šanta-Torlaković, melodrama *Mala* podarila, u glumačkom angažmanu, mnogo više od mogućnosti igre nego ova predstava. Punoći melodrame *Dve sirotice* doprinose dobro ostvarene glavne ulo-

ge Tatjane Medić (Anrijeta), kao i epizode Radoja Čupića, Vladimira Amidžića, Tatjane Bermel, Pere Stojančevića, Danila Gavrilova, Zdravka Panića, Jelice Petrović, Ljubinke Topalović, Milojka Topalovića-Pende i Živorada Ilića.

Scenografija Aleksandra Zlatovića, bez tereta klasičnog dekora i u dosluhu sa slikama starih majstora. Standardno dobri, verni dobu iz kojeg nam stiže ova melodrama, kostimi Branke Petrović, a izuzetnu vrednost predstavi u celini daje muzika Biljane Petrović. Kako *Dve sirotice* odišu onim što je svojstveno bajci u svojoj postavci ostavlja izvestan raznovrsniji, često samom sebi, u pogledu žanra, suprotavljen cilj čitave igre, utisak je da će se predstava najviše dopasti mladim gledaocima, onima iz školske klupe, Jer, još nisu izgubili ono bez čega se svuda, pa i u pozorište, dolazi najviše spasenja radi.

Pre dve decenije, delo *Rado ide Srbim u vojnike* postavljeno na somborskoj sceni, doimalo se kao melodrama s pevanjem i pucanjem, a "nezgodnim" ga je činila uvek naopako postavljena ideološka lupa i kroz nju razrogačen pogled na sitnice "koje to nisu", na ono nacionalno, počev od samog naziva dela.

Bora Ćosić i *Rado ide Srbim u vojnike* ponovo na somborskoj sceni, u prvoj godini "novog" rata. Ovo je, čini se, nužna napomena, jer u vreme mira, delo je pažnju gledalaca plenilo svojom izuzetnom humornošću, naglašenom ironijom kojom se nadrasla nevolja, ma koliko strašna bila.

Osim funkcionalnog (ovovremenog) dodatka (saopštenja ratnih komandi koje i danas dopiru do srpskih vojnika-mučenika) na početku i na kraju predstave, sve drugo je, u pogledu sadržaja teksta, ostalo neizmenjeno.

U uniformama starih srpskih ratnika s Drine, Kolubare, Cera, u koloni sa albanske Golgote, na Krfu, solunskom frontu, bez ideoloških obeležja, na sceni se, ovom prilikom, neminovno ukazuje lice (novih) ratnika u Borovo Selu, Mirkovicima, Kninu, Okučanima, Lipiku, Zemuniku, na Drini... Ukazuje se, pod punom svetlošću, mreža od paučine iz koje, ponovo, po ko zna koji put i s kakvim (novim?) užasom, izrastaju pipci nevolje koji sve pod sobom čine i krivim za nova stradanja. U ponovljenoj istoriji obnovljena je i pozorišna predstava.

Reditelj Zoran Ratković postavio je, kako sam veli - ovaj komad *Rado ide Srbim u vojnike* očajan što se u ovoj zemlji ponovo gine, "bezimeno, i po svoj prilici u nedodogled i beskrajno". Ostvario je to na način kako se tvori jetki, izranjavanom dušom doživljen mozaik od delova u paramparčad raskinutih ljudskih oblića, bez iluzija kako se podvizima malih ljudi, sa srcem kao užareno jezgro planete, spiraju tragovi krvi s lica i ruku "vladara sveta" koji stižu na kraju balade i - dele odličja.

Prizori ovog scenskog zbitija tako su čvrsto srasli u sliku ratnog stradanja da se doimaju kao slike i ovovremenog vojevanja, tragičnosti koja je tu, ali nam nedostaje još samo malo više smelosti da je sagledamo otvorenih očiju i učinimo ni manje, ali ni više od onog što je neophodno za izlazak iz opšteg ratnog ludila. Od slika bezbrojnih smrti srpskih ratnika, sa osećajem za nijanse kojima se produbljuje smisaonost scenske igre i naglašenim lirskim nabojem u svakom deliću ovog, ipak, pozorišnog mozaika, reditelj Zoran Ratković je sa somborskim ansamblom iznedrio veoma uspele antiratnu dramu. Reč je o ansambl-predstavi bez, možda, i očekivane patetike, bez vulgarizacije ovovremenog izrazova prepunog zebnje da nam se i prastari, ne samo srpski, već balkanski i svetski udes, ne ponovi.

Iako je krajnje rizično, nadasve i nezahvalno u ovakvoj ansambl-predstavi izdvojiti pojedina glumačka ostvarenja, ipak, činimo manji greh zapažanjem manjih rola koje su glumačkim umećem izazvale aplauz na otvorenoj sceni. Reč je o ulogama vojničke kurve i konferansijea Branke Bojić, te vojnika u tumačenju Radoja Čupića, Zdravka Panića, Saše Torlakovića, Slobodana Tešića, Pere Stojančevića, Živorada Ilića i Davida Tasića-Dafa, stožerima veoma složene igre predočene kao život koji se otrgao svim radostima, jer - doba je oživljene smrti.

Nostalgичnim, elegičnim tonom izatkane kompozicije Vojislava Kostića povezuju sve decenije ovog stradalničkog 20. veka, od pucnja u Sarajevu 1914. godine do metka litalice danas, nakon ko zna kojeg zalud potpisanog primirja overenog kanonadom na zapadnim granicama. Jednostavna i funkcionalna scenografija Borisa Maksimovića i autentičnost kostima Branke Petrović, učinili su bezbolnijim ovaj scenski povratak u prezent naš nasušni.

Rado ide Srbim u vojnike? Ne, sve je u ovom delu i u ovoj scenskoj kreaciji viđeno i ostvareno, bilo da je reč o piscu, reditelju, pa sve do glumačkih interpretacija, muzike i scenografije, okom i sluhom za vrednosti koje obnovljena, pa produžena ljudska nevolja, sa neograničenim rokom trajanja bez uputstva za upotrebu, čini naminovnim, ali i uzvišenim u svojoj neprolaznosti, nažalost i sa svim obeležjima kosmičkog neprebola.

Prema motivima iz narodnih pripovedaka, toliko dugih da roditelji, "usude li se" da ih čitaju posle crtanog filma, zaspju pre deteta, Milivoje Mladenović je napisao savremen dramski tekst za dečju scenu pisan jezikom punim ironije i bez okolišenja, sa likovima koji su scenska stvarnost dečije mašte, s tonskim i vizuelnim efektima koji se doimaju stvarnijim i efektnijim od onih što ih deca vide na filmu. Neminovno je ovo ukazivanje na svet filma, jer kako drukčije decu odvojiti od TV-ekrana, iz sveta kompjutera, transformersa,

nindži-kornjača, izvesti ih "na sveži zrak" i dovesti u pozorište da tu provedu jedan (kao) školski čas, a da im bude toliko zanimljivo i roditeljima, nakon predstave, dosade s pitanjem: Ka'će repriza? Odgovor je u samom pozorištu, u stvaranju takvih predstava za najmlađe koje će biti bliske njihovom "televizijskom" pogledu na svet, a da pri tom ne bude iznevereno ono što "s dasaka život znači".

Centralni lik je Baš Čelik, ali u obličju robota-transformersa, zatim veštica Gvozdenzuba koja daljinskim upravljačem vlada svetom, ali i nju ubija lepa reč; tu je dvor i na dvoru carevi Živan i Vladimir, princeze Živana i Anđelija, princ Nebojša, car Orlušina, Ludomir i, neminovna, dvorska luda. Malo priče, malo pesme, a efektinim korišćenjem pokretne scene postiže se funkcionalno prizemljenje onog što se u bajci rečima tek stuti, a u pozorištu je, kao i na filmu, sve ostvarljivo. Tekst zanimljiv i za odrasle zahvaljujući ironičnosti na račun večnog zla, donkihotskim poduhvatima, tako da se i do njih prokrijumčari poneki aforizam, sentenca, "recept za dobro vladanje".

Pažnju zaslužuje činjenica da je ovu kreaciju Narodno pozorište u Somboru ostvarilo vlastitim snagama. Pisac je iz kuće, reditelj je i glumac David Tasić koji je i ovu svoju ulogu ostvario bolje od pojedinih gostujućih reditelja, scenografija Dušana Škorića, tehničkog direktora ovog teatra, maštovita i bez onog opterećujućeg, muzika Bogomira Đorđevića, prvaka Drame, najzad, tu je takav glumački ansambl koji za decu igra kao i za odrasle, a ponekad - i bolje.

Narodno pozorište u Somboru jedino je u ovoj ratom izrovašenoj zemlji obeležilo, 23. aprila, dan Šekspirovog rođenja. Ostvareno je to pravim scenskim spektaklom, renesansnim prividima po somborskim sokacima, koncertom i na ulici i u pozorišnom holu, konačno i izuzetnim scenskim ostvarenjem, najboljim u ovogodišnjoj pozorišnoj sezoni, *Ukročene goropadi*.

U letopisu zdanja somborskog teatra, starom 110 godina, zapisano je i ovo: tri puta je na ovoj sceni postavljeno delo moćnog Šekspira: *Romeo i Julija* 1955. i *San letnje noći* 1957. godine. Nakon 35 godina od poslednje premijere "dogodila se" i postavka dela *Ukročena goropad*. Odgovor, traži li se, na pitanje otkud tako dugo i "istrajno" bežanje od Šekspira i to najpre u velikim pozorišnim kućama, nije lako naći. Reč li je o iskustvu Pozorišta u Somboru, valja reći: tek sada, dolaskom mladih i akademski obrazovanih glumaca, novom repertoarskom politikom u kojoj je akcenat stavljen na povratak klasicima, smoglo se dovoljno i pameti i umeća da se posveti postavljanju Šekspira i da se iznedri predstava za nezaborav.

Pažnju zaslužuje i pozorišni spektakl uoči premijere. U kostimima iz Šekspirovog doba, glumci su hodili glavnim som-

borskim sokakom, a članovi vrsnog beogradskog ansambla *Muzika antika* ostvariše, pod otvorenim nebom mali koncert, najpre ispred stare Gradske kuće, a potom i u dvorištu zgrade Županije. Nesvakidašnji renesansni privid kakvog do sada ne bi u ovom gradu. S toga i zaslužuje mesto u ovom najpre hronološkom, a potom i kritičkom osvetljavanju kreacija na somborskoj sceni i pod ravangradskim nebom u sezoni 1991-92. godine.

Konačno, reč je o predstavi koja je, sama po sebi, potvrda onog najboljeg ispisanog i ovom prilikom u prilogu za Almanah pozorišta Vojvodine o Narodnom pozorištu u Somboru. Reditelj Zoran Ratković je izostavio prvi deo komedije, šaljivu predigru, a druga dva, komediju karaktera i komediju intrige, sintetizovao je u obličju pitkog, vedrog scenkog mozaika sav od renesansnog privida i onog stvarnog što Šekspira čini našim savremenikom.

Igrom somborskog ansambla do kraja je realizovan rediteljski koncept u kome se, osim jezgrovitog strukturi dramskog teksta, potpuna pažnja posvećuje svakoj ulozi, podjednako i epizodi, i centralnim likovima. Utisak je da Zoran Ratković svoje, inače, izuzetno rediteljsko umeće podređuje najpre formiranju glumačkog lika. Tako je i ostvarena zdužna igra u kojoj sve funkcioniše zahvaljujući sadejstvu svih scenskih komponenti bez podređivanja "manje bitnog" onom što "vlada scenom". Inače, scensko "prizemljenje" Šekspira, čini se, i ne može biti toliko uspešno bez dobre interpretacije stihova od kojih je sačinjen njegov tekst, bez poniranja u ljudsku dušu, a Šekspir je izuzetan upravo u poniranju "do dna ljudske duše", napokon, bez umeća ansambla da ostvari komediju kao psihološku dramu, u ovom slučaju o ukrotitelju i njegovoj žrtvi.

Mladi glumački par, Saša Torlaković i Branka Bojić tumače centralne likove Petručija i Katarinu, glumci koji su i do sada briljirali na somborskoj pozorišnoj sceni, ostvarili su do sada najbolje kreacije i s pravom ih pozorišni kritičari svrstavaju u skupinu najboljih mladih glumaca na vojvodanskoj pozorišnoj sceni.

Petručio, iako oličenje tipičnog "muškog šovinista", u tumačenju Saše Torlakovića, mudar je i podnošljivo samouveren, čovek koji savija čvrsto stablo, a lom se, tek kao eho tiho, logičnim nizom, uz cviljenje žrtve postepeno ostvaruje čineći se prirodnim, do nužnosti. Sve je u igri Saše Torlakovića u reči i nenametljivom gestu, rekli bismo i u oku kojim kroz pozorišnu tamu prodire do svakog gledaoca.

Katarina, u tumačenju Branke Bojić, najpre je divlja do nepodnošljivosti, a potom, lagano, uz prigušeni gnev zveri koja zna da je u zamci vlastite nesavršenosti, biva krotka i postaje oličenje bića koje ume da ispeva himnu o veličanstve-

noj blagodeti ženske ruke koja je tu da ugodi i život učini veličanstvenim.

Istina, sadržaj dela *Ukročena goropad* najviše šansi daje centralnim likovima, Petruću i Katarini, ali u ovoj Ratkovićevoj postavci do potpunijeg izražaja dolaze i bogatstvo, raskoš glumačkog umeća Vladimira Amidžića (Batista), Davida Tasića (Hotensio) i Bogomira Đorđevića (Gremio). Slobodan Tešić (Lučenco), Radoje Čupić (Tranio), Zdravko Panić (Grumio) i Biljana Milikić (Bjanka), s lakoćom ostvaruju teške uloge renesansnih likova pri čijem oblikovanju valja imati dovoljno i daha i mere da se ne zagubi vrednost klasičnog i izbegne kobna rizičnost grotesknog. Efektne su uloge Pere Stojančevića (Biondelo), s likom ovovremenog rekreativca u manitom džogingu, Živorada Ilića (Krojač i Vičenco), koji ulogama "malih ljudi" veoma uspešno daje pečat karakterističnog epizodiste, te Šandora Junga (Karcio), koji nas svojim smislom za tumačenje humornih likova nikad ne ostavlja ravnodušnim, Danila Gavrilova (Učitelj) i Ljiljane Markovinović u tumačenju lika večno neukrotive Udovice.

POZORIŠTE "DOBRICA MILUTINOVIĆ" U SREMSKOJ MITROVICI

"Naviknuto" već na nevolje, na bespoštednu, beskompromisnu i do kraja neizvesnu borbu za opstanak i svakodnevno bivstvovanje, Pozorište "Dobrica Milutinović" iz Sremske Mitrovice, kao da se vešto "snašlo" u svim ovovremenim nedaćama i kulturnim nepogodama. Ili je to samo prividno, pod uslovom da se shvati i razume način rada i opredeljenje na koje su uticali i nešto raniji pozorišni tokovi, a oni su pre svega potapali male kuće. Međutim, tradicija kao podsticaj, upornost i imidž čestite kuće, bili su moralni preduslovi da se u borbi za opstanak ostane u društvu onih koji "nešto znače".

Na iznenađenje pozorišnog naroda, u koji spadaju publika, stvaraoci i kritičari, Mitrovčani su se za redom u protekloj sezoni četrnaest puta pojavljivali u novom izdanju, dakle sa premijerama. Ovakvom kulturnom statistikom u ovom vremenu, mogućnostima i načinu življenja retko koja kuća može da se pohvali, gledajući bar u okvirima profila sličnih pozorišnih sredina. Odiđane su premijere: Jovan K. Radunović *Umire mrak, a ne čovek* - režija Toma Jovanović, Nedeljko Terzić - Dragan Jovičić *Noć ludih bundeva* - režija Dragan Jovičić, Radomir Pavlović *Kod lekara* - režija Voja Bilanović-Bil, Dragan Jovičić *Božić Bata*, Jovan K. Radunović *Ljubavi svetilnik* - režija Dragan Jovičić, Karel i Jozef Čapek *Kukci* - režija Slobodan Marić, F.K.Krec *Ka sreći* -

Raskoši *Ukročene goropadi* na somborskoj sceni potpuniji doprinos daje jednostavna, a time i funkcionalna scenografija Borisa Maksimovića, realističnost/raskošnost renesansnih kostima Olgice Milunović i muzika starog saradnika somborskog teatra, kompozitora Vojislava Kostića.

Umesto epiloga

Trijumfalni završetak pozorišne sezone 1991/92. godine u Somboru označio je, potvrđivanjem svih mogućnosti somborskog ansambla ojačanog angažmanom mladih i akademski obrazovanih glumaca, preobražajem u repertoarskoj politici, otvorenošću za saradnju sa najboljim rediteljima, scenografima, kostimografima iz drugih, pre svih beogradskih pozorišta, kojima se ovde omogućuju i povoljniji uslovi za rad nego u matičnim kućama, ređu - svim onim čime se dokazuje ne samo mogućnost pukog opstajanja pozorišta u tzv. unutrašnosti, nego i stalnost u usponu, širinu koja će do potpunog izražaja doći u narednoj sezoni kada će biti obeležana 110-godišnjica Talijinog hrama u tom Somboru.

David Kecman

režija Dragan Jovičić, Semjuel Beket *Koraci* - režija Voja Bilanović-Bil, Aldo Nikolaj *Ukokaj moga muža* - režija Milan Milošević, Stevan Sremac *Pop Ćira i pop Spira* - režija Mirjana Konstantinović, grupa autora *Himere* - režija Voja Bilanović-Bil, Miroslav Antić *Posmrtni marš klovnova* - režija Anđelka Miliwojević, Dragan Jovičić *Ostrvo bez blaga* i T.M. Plaut *Hvalisavi vojnik* - režija Dragan Jovičić. Takode još devet predstava je obnovljeno, a statistika kaže da su Mitrovčani gostovali u 27 mesta u zemlji i inostranstvu, odigravši 55 predstava.

Možda je ova "teška" sezona najbolja potvrda opredeljenja mitrovačkog pozorišta, kako scenskog u odnosu prema publici tako i uopšte repertoarskog u odnosu prema vremenu sadašnjem. Pozorište je koliko sebi, toliko i drugima pokazalo šta sve to može, sa mladom glumačkom snagom i već afirmisanim glumcima od kojih je čitavo jedno veliko velegradsko pozorište "prošlo" u protekloj sezoni kroz repertoar Mitrovčana. Dakle, sremskomitrovačko pozorište predstavilo se veoma uspešno, osim redovnog pozorišnog repertoara - dramom, i drugim oblicima i formama scenskog izražaja kao što su lutkarska predstava, pantomima, adaptacija proznih dela i poezije ili oblik negovanja glumačkog sastava putem dramskog delovanja kao što je dramska škola internog karaktera.

Uočava se još jedan nastavak već započetog - to je sloboda rada i stvaralaštva. Mladim ljudima, pre svega, pruža se šansa da se iskažu ne samo kao reditelji i glumci, već uopšte kao organizatori, u adaptaciji teksta, muzici, sačinjavanju scenografije. Osim "starih asova" Tome Jovanovića i Voje Bilanovića-Bila, neosporno je da je kičmeni stub repertoara iziskrila u visprenosti, duhovno širokoj šarenolikosti Dragana Jovičića, zatim mladi Slobodan Marić ili Đorđe Pavlović, a uz njih i "njima uz rame" su i dve pozorišne dame Anđelka Milivojević i Mirjana Konstantinović.

Sopstvena škola glume pokazala je mitrovačkom pozorištu da ima snage za sve žanrovske poduhvate, a upravo širina pogleda iz pozorišta ka okruženju omogućuje i drugima iz drugih sredina da se nađu na ovoj sceni, pre svega onima koji čine muzičku nadgradnju svakog projekta. Ovo pozorište nije shvatilo da angažovanje afirmisanih glumačkih imena treba da bude "samo tezgica" sa dopunskim prima-

njem, već je angažovalo glumce da budu deo kuće, da zajedno sa mladim snagama iznesu ovaj upravo veoma složen, po svemu repertoarski čin. Tako su se sa naših velikih scena Beograda i Novog Sada, ponajviše, na mitrovačkoj sceni pojavili: Svetlana Bojković, Mihajlo Janketić, Ratko Radivojević, Toma Jovanović, Ljiljana Lašić ili Vučkašin Savić, Anđelka Milivojević i najčešće vidani Ljubivoje Tadić.

Pozorišnu sezonu uglavnom obeležavaju smelost u poduhvatima, uspešna borba sa nevoljama, brojna gostovanja, novi projekti i mladalačka snaga. Činjeni su zajednički projekti sa mnogim učesnicima i van kuće, a koji čine nerazdvojni scenski događaj, pa otuda i ne treba da začuduje pojava jednog hora iz Čerevića, na primer, jer oivorenost kuće i za druge je deo onog imidža koji je stvaran godinama u cilju podizanja pozorišta izvan lokalnih okvira.

Nedeljko Terzić

NARODNO POZORIŠTE – NÉPSZÍNHÁZ U SUBOTICI

ANATOMIJA MELANHOLIJE

Otac Sam pozdravlja Oca Ibija
"A ove reči, ova voda, šta mogu, šta mogu...?"

Prilozi za Enciklopediju – Pozorište je prolazno i varljivo: ono nestaje i iznova nastaje, gubi se i opet izranja iz mra-ka, traje od privida do privida i to je prava mera njegove postojanosti. (Predstava je, kako bi rekao Ričard Šekner, nesiguran raspored nepouzdatih elemenata, žonglerski čin.) Svake večeri, Pozorište otvara vrata: u noći, kada se upale svetla i otpočne pozorišni dan, Teatar objavljuje svoje prisustvo, da bi ubrzo, iza spuštenog zastora, netragom nestalo islikano Nebo sa pravim Zvezdama. Pitanje dostojno Pozorišta glasi: ako su još jedino sigurni dokazi o prolazanju i prolaznosti, ako je konačnost teatarških "godišnjih doba" izvesna, da li ipak nešto ostaje od nepobitnosti pozorišne ne-stvarnosti? Samo posvećeni gledalac zna da Pozorište može da se skriva jedino u njemu, "zavisniku" živih slika, da se tu i dalje daje i igra (uhvaćeni pokreti, zvuci, boje su stvarni), da nastavlja da živi u njemu, njim samim. Stoga je prikupljanje priloga za Enciklopediju Teatra zapravo praćenje unutarnjih ne-vidljivih tragova, uvek svežih, nepotrošivih ostataka. Čovek od Pozorišta pokušava da što detaljnije sredi sopstvenu "teatroteku" (koja ne zavisi od uredne dokumentacije o prikazanim predstavama, obrađenih podataka o njihovim izvođenjima i gledanosti, hroničarskih zabeleški i strogih recenzija zamišljenih kritičara), da u konkretnom slučaju preciznije odredi na šta se može računati posle zatvaranja punog kruga što ga je obišao pozorišni karavan subotičkog

Népszínház-a (a obično se označava kao sezona), da promotri kako je protekao "sastanak na vrhu" starih i novih klasika, pesnika i "dramatičara" Kiša i Fjodora Mihajlovića, malanholičnog dečaka Andreasa Sama i njegovog vragolasto podsmešljivog "vršnjaka" Žarija, sanjalice i kartografa Svetova Oca Sama i kralja iz našeg sokaka Oca Ibija, kakav je konačno ishod pretapanja štiva za decu i osetljive i "ozbiljnih" literarnih pretresanja tragične lakrdije Života i Vremena, prelamanja kišovske Ulice divljih kestenova na slici žarijevske post-prestonice poslednje kraljevine kiča i rokenrola. Rezultati ovakvih pretraga nisu obavezujući i nude samo izvestan pogled uz stalno "pregovaranje" između sentimentalnog reziduuma i racionalizovane spoznaje, što daje poseban ton jezgrovitim "esejima" na temu: Pozorište u svojoj stvarnosti u okruženju ovovremene melanholije kao eha poraženih modernosti. Uz sve to, ne treba zaboraviti: Teatar se čita i sanja sobom; a ove reči, ova voda, šta mogu, šta mogu...?

Izgnanstvo i kraljevstvo – "Uvidevši hrabro i lucidno nesavršenstvo sveta, bar smo stvorili svoj sopstveni svet, svoj zamak, kao dokaz te lucidnosti i te hrabrosti; zamak koji će u svojoj efemernosti ipak stajati na licu zemlje kao pokušaj ispravke", zapisuje jednom prilikom Danilo Kiš, izgnanik, duhovni emigrant, pisac koji nije pristajao na kompromise i čiji je "hibris u čudesnoj veri u moć literature, ne u smislu angažovanosti (što je prezirao i doživljavao kao najveće poniženje carstvu književnosti), već autonomije duha" (D. Velikić). Šetajući po svojoj Bašti, Pepelu, po Šumi kojom lebde duhovi i koja uzvraća trostrukim ehom, Kiš beleži: "Sve-

docu smo raspadanja svih vrednosti" i pita se: "Gde su nestali... ljubičasti fijakeri...? Gde vozovi, gde zaklačene korpe na provincijskim stanicama? Gde plava svetlost u kupeima prve klase? Gde su sa zelenog pliša sedišta čipke što se le-lujaju kao lepeze? Gde je sjaj pozlate sa starih ramova, osmeh Mona-Lize?" Čuje se glas majke koji kaže: "Gospo-de, kako se ovdje brzo smrkava". Iza straha, zebnje, već presahlih suza, ostaje rečenica: "Sada moramo da krenemo" i osećanje razdražljive radosti. "Šta je bilo bilo je. Prošlost živi u nama i ne možemo je izbrisati. Pošto su snovi slika onoga sveta, i dokaz njegovog postojanja, susrećemo se u snovima..." Neko nas doziva promuklim glasom. Budimo se i palimo svetlo. "Kajanje i bol se polako pretvaraju u sumornu radost sećanja".

Pozorišne godine 1991/92, stoji u beleškama hroničara, u Népszínház-u u Subotici, u prostorima po kojima se širi grad-teatar, u okviru programa posvećenom Danilu Kišu, "pisacu za kojeg mnogi vele da je umro, a kojeg mnogi identifikuju kao malog A.S.-a", događa se nešto nesvakidašnje. U pepeljastom sumraku, zlatni prah vremena, popao po događajima i ljudima, polako počinje da se diže. Otimaju se "iz romana mora, kopna, nebesa, ljubavi", na jarkim bojama iscertanoj mapi sveta ukazuje se Zamak osvetljen suncem: u gustom talogu nekog mitskog vremena, mnogo starijeg "od svog istorijskog pandana", sakupljene su "na gomilu sve te razglednice", pune "starinskog sjaja i romantičnosti"; karte se potom mešaju, razvijaju u pasijansu za gledaoce "koji vole pasijans i opoj, koji vole žarke boje i vrtoglavicu". Bude se sećanja, trošna, varljiva, "deo 'igre' koji ponekad sa sobom igramo". Pozorište, kraljevstvo opsena, pokazuje se kao "malo okruglo srce časovnika koje se herojski opire smrti, noći i vremenu", kao istinska utcha, kao znak prevazilaženja ništavila; otuda susret sa Snovima Samovih, jedan od onih prve vrste, dobija posebnu težinu. Sledeći tačna uputstva čuvene knjige "Konduktora autobusnog, brodskog, železničkog i avionskog saobraćaja", Teatar će krenuti, počeće da putuje "kroz noć kao vagon prve klase", promićaće pored stanica i gradova, zasuti nas sumornom radošću sećanja i preneti kratku poruku: "Eto, ... tu smo. Za nekoliko svetlosnih godina stariji, a tako mladi, tako gorki".

Ideatori i tvorci brižljivo osmišljenog teatarskog hommage-a Kišu u nama i s nama, u zajedničkim, nedeljivim vremenima, uspešno pronalaze rešenje bitnog pitanja: kakav bi mogao biti susret gustog, teško prohodnog i probojnog spisateljskog tkanja i medijski drugačije, "prevrtljive" pozorišne pletilje, neretko sklone "paranju"? Koju arhitektoniku i čije teoreme imati prevashodno u vidu pri konstruisanju kišovskog Zamka u svetlosti i senkama izgnanstva i kraljevstva, uz prihvaćenu pretpostavku da u pozorištu živoia traje život

pozorišta? Konačno, kakav bi se bljesak (ushičenja, očaja) mogao uhvatiti u poslednjem trenu, sačuvati pošto se pogase sva svetla "pozornice"? Autori ozbiljnog i pozamašnog posla svesni su da bi ideja o klasičnim dramaturškim zahvatima ili pak štaviše o uprizorenju "novih" drama kao veštački izniklih hibrida iz Kišovog proznog humusa bila krajnje neprimerena; to bi samo povećalo potrošnju pozorišnih banalnosti. U isto vreme, očekivanje čarobne, univerzalne, uvek primenljive formule jednako je zaludno. Treba pre svega naslutiti "opako značenje" kišovske Igre i Igre pozorišta, prepustiti se putovanju po meridijanima koji spajaju nedohvatne, nevidljive koordinate, a koje je ruka Eduarda Sama ucrtala na zemljopisnim kartama Svetova. Poetika Danila Kiša počće da se slaže u slojevima, lajtmotivi će se dozivati, ostvariće se magično kruženje reči koje progovaraju i o onome što se ne može reći, vatrometno prevrtanje buntovnih, nežnih, plamtećih slika, začuće se krik "dredećih slogana", suočiće se varijacije, znane i neznanе, (ne)moguće, začudujuće, što "u svakoj kombinaciji pokazuju duhovnost Kišove misli". (Duh Kišove proze, kako podseća Laslo Vegel, bio je "jednoznačno obeležen multikulturalnim senzibilitetom, njegov zaštitni znak bio je 'maximum compositum'", "...nacionalna eklektika, ahasversko osećanje života, mešane vrednosti čine prvorazrednu interpretativnu ravan njegove proze" u čemu je i "njegov temeljni doživljaj bivstovanja".) U igri će ostati neizvesnost, traganje, pronalaženje u izgubljenom, Senke, Odsjaji, Iskre zlata vredne. Pensička gorka metafora razvijaće se "strasno i dosledno, do kraja, do konsekvenci koje prerastaju iz sna u javu (i obratno), koje prelaze iz života u smrt, kao da nema medja, i obratno, iz smrti u večnost, kao da to nije jedno te isto".

Zamak – Posebnu pažnju treba obratiti na arhitektoniku Kišovog Zamka koji će se, uprkos svojoj efemernosti, ukazati čvrst, postojan, zagledan u tamu noćnog Neba ili svetlost sunčanog Dana (na severnim subotičkim meridijanima ili negde drugde po putanjama Samovog zemljopisa). Upravo u središtu-težištu nalaze se dva koncentrična kruga od kojih je pozicija onog unutrašnjeg neprestano izmenljiva: u prvom je *Missa in a-minor*, etalon etalona, naravoučenje iz teatarske gramatike, Rubikova kocka koja uprkos mnogim rešenjima i dalje skriva Tajnu; u drugom *Put u Nikaraguu*, posveta Kišu, *Misi*, nama samima i pre svega pozorišnom Snu i snu Pozorišta. Sa strane, ali ne izvan igre, ostaje "Es-terhazy" (u rediteljskom viđenju Ištvana Lalića), kamerna, tiha meditacija na temu legendi i laži, časti i prokletstva, pripovest o zanosu smrti, "novi" prilog za Antologiju malih pornografija Istorije koju pišu pobednici; dim poslednje cigarete "Ljubičast kao svitanje" pokazuje se kao jedina "sjaj-

na iluzija" dok ispunjava prazninu iza rečenice: "Slavno je za otadžbinu mreti". Dodatnu ravnotežu *Enciklopediji mrtvih* daje žestoka rasprava o Letu i Padu, o užasu i nesavršenstvu Sveta, o ne-postojećim čudima koja propovedaju Čudotvorci - epigramski sažetak poslednje lekcije iz Božanske astronomije. Veliku Sliku Postojanja jarkih i gustih boja probija uzvik: Koji Čovek! Koje Čudo! Kakav Bog! Haris Pašović postavlja *Čudotvorca* kao uzbudljivo pozorišno događanje, sledeći kišovske ironično-parodijske konotacije. Scenski se veoma dobro artikulira ponor između prostora življenja, Planete radosti pod nebeskim krovom sazdanim "na dve vode, od laže i paralaze" i obećanih rajskih perivoja. Priča o božanskom pro-videnju i pravu na Čudo dobija u svom ishodu osobitu oštrinu: i sam pomen Rajskih bašti i zamki Pakla, primisao o Budućnosti koje nema, biva slab pred podsećanjem na strahote Ne-Postojanja, varke zemaljske prisutnosti, na panoptikum svetskih čudovišnih čudesa. Ako i ima Čudotvoraca, onda je to Čovek, Tajna nad tajnama u Tajni Sveta, pravo je čudo kratak let ka Sedmom Nebu pre sigurnog i jedino izvesnog Pada. Konačno, na vrhu Kišovog (pozorišnog) Zamka, završnu intonaciju daje istinski Čudoznanac Otac Sam "na granici sna, na granici pokreta i daha", u "mahnitom kovčlacu i preseku svih misli, slika i slutnji", usred Tajanstva vremena, nedokučivog, nepobednog.

S a n *Missa in a-minor/O stvarima Države i Revolucije*, kako nas upozorava autor Ljubiša Ristić, nije predstava mada se izvodi u pozorištu. Ona "nema nameru da razveseli niti da razalosti, uteši ili pouči. Ne služi za zabavu". *Put u Nikaraguu/Ljubavi i Slobodi* govori "o očinstvu, politici smrti i istoriji sna"; ali, po rečima reditelja Harisa Pašovića, to nije predstava, "ona je san o jednoj drugoj predstavi" koja takođe sanja San o Životu u Snu Pozorišta. To je ponovni autorov San (u kišno leto dok sluša Misu u a-molu) jednog Sveta, Pesma "O svemu onom" napisana "na stranicama njegove scenografije", posvećena prijateljima i retkim gledaocima jer "sve se to tiče samo malobrojnih". Ili, to je tek "oluja sijenki" koja omamljuje ugodnom nezvesnošću "plavičaste muzike i toplih mirisa". Ili je ipak reč o Igrī začudenosti i sećanja ("da li se to ja sjećam stvari ili se one sjećaju mene" pita se Pašović). Ili, možda pre svega, *Put* je Pismo Kišu čarobnih teatarskih slika, oniričnih boja, "ispevano" po noćnom sistemu *Mise*. "*Missa in a-minor* nema sadržaja", njen osnovni pogon je "požar energije koja luta kroz vene 'jednog vatrenog internacionaliste' koji je živio samo u Vremenu". Ova ista energija pokreće Putnike za Nikaraguu: Kišovi junaci, prošavši koridorima *Mise* čije koordinate dobro pamte, kreću se dalje "u prostorima sna, istorije, intime, putuju vozovima, avionima, brodovima i autobusima..." po

krajolicima i okeanima ne-Stvarnosti. *Misa* se peva na stranim jezicima; na Putu za Nikaraguu progovara se jezicima Pozorišta (pozorišni "manifest" kazuje se u rezonanci s Revolucionarnim katehizisom, istom strogošću i uverenjem). Tamo gde Kiš kaže: Literatura, Pašović govori: Teatar i pred njim se "kao bujno rascvetala ruža" otvara "istorija sveta". Reditelj virtuozno sažima i retušira sve opsedatne Kišove teme; elementarnu supstancu predstave - Sna čini pišćeva duhovnost, uronjena u "surovost" snažnog i bogatog sentimenta, koja se razvija do raskošnog mentalnog kosmosa autora-snevača-nas samih. Pašović poput melodijskih motiva razvija prva-poslednja pitanja iz *Mansarde*, postavlja ih Kišovim rečima, pre svega ona o očinstvu (o sudbini očeva, "tih šutljivih sijača"), životu na drugim planetama, optimizmu, smrti i besmrtnosti. Pred očima gledaoca, u šest magičnih scenskih odeljaka Transkontinentalne i Transvremenske železnice (onih istih koji su protutnjali preko zavoja i skretница *Mise*), po Redu vožnje za onostrane pruge, po dužinama i širinama koje je besprekorno kartografisao Eduard Sam, promiču Svetovi, Sanjari, Putnici "čije se crte lica mijenjaju iz časa u čas". U već postojećim "ramovima" preko znanih se prelivaju čudesne druge-iste Slike, "po nekoj tajanstvenoj logici nebeske komedije" u istoj fakturi, "dimenzijama", rečenice iz pišćevih romana vezuju se s rečenicama iz Pašovićevih predstava (kao svetla pozadina, naličje, odblesak, replika, komentar), događaji i likovi iz knjiga susreću se sa "izmišljenim (ili možda stvarnim) likovima i događajima" iz rediteljevih "fantaziranja". Pravo saznanje *Mise u a-molu*, veli autor, nesaopštivo je. *Put u Nikaraguu*, majstorstvo sinkretičkog "crteža", rafiniranim doticajima mnogih "nosilaca sećanja", "inficiranjem" kodova i mešanjem taloga, dovodi nas do nivoa koji se može označiti kao "nepredodržljiva 'stvarnost', konačno ineffabile istine" (Lachmann). San Harisa Pašovića je poziv na/u San. Od Ruže ostaje samo ime. A "još uvijek se ovdje kod nas brzo smrkava". Ili, kako u jednom pismu poručuje Didro (a podseća D.K.): "Ostavite mi to maštanje, ono mi dođe kao melem, ono bi moglo da mi obezbedi večnost u vama i sa vama".

V e ć n o s t "Negde na kraju hodnika vremena, u nekoj zamućenoj perspektivi" stoji on: Čovek, "čestica prašine u okeanu bezvremenosti"; snažno je samo osećanje proticanja, osipanja, trošenja. Izvesna je jedino prošlost koja je *već sada*, sve prolazi "kroz čistilište noći, kroz purgatorij pomrčine, kroz katalizator večnosti na kojem ostaju samo kristalne čestice čiste egzistencije, samo tvrdi kristali bića (esen-cija)"; drugo će zbrisati noć, u mrtvom moru vremena potonuće pitanja bez odgovora. Ovako se mogu rezimirati Kišova-Samova traganja za stvarnošću ("Stvarnost je ono što se ne vidi golim okom"), gomilanje dokaza protiv be-smrtnosti

("potvrda" nastajanja u nestajanju), zatvaranje kruga neprolaznosti i privremenosti trajanja. Pisac predano prati putokaze (svog) Oca Sama, prebira po njegovoj zaostavštini, po ostacima Života i Vremena. Ovaj pokret kroz/ka Vječnosti podstiče Ljubišu Ristića da preduzme Putovanje kroz/ka Pozorištu sve do dna, do kraja-početka, da teatarskim korakom otme tren bezvremenosti i vanprostornosti, da (se) Pozorište/Pozorištem podigne uvis, "van domašaja mraka i zaborava". Tako gledaoci postaju sudionici, istražitelji ispitanici, padaju kulise-velovi pred Tajnom koja mami iz dubina (Pozorišta) - poput kuće Samovih što se srušila kao kula od karata. Mehanizam *Peščanika* (protok je spor ali siguran) predočava se, osvešćuje, osvaja i usvaja upravo hodom Teatra prema sopstvenoj ne-postojanosti kao teatarski, reinterpretira se Istražni postupak propitivanjem Pozorišta kao kišovska-naša težnja ka dosezanju biti. Izoštrana scenska artikulacija nekih pojmovnih koordinata dela (inicijalnih motiva *Peščanika*) dragoceno je polazište za dalje usložnjavanje Igre, za zgušnjavanje do esencije, do metafizičkih zaključaka koji će moći da sugerišu Misao. U predstavi *Otac Sam* izuzetno je inspirativan i mnogoznačan ukazani put do (iza) Neba, dodir visina i dubina, Sna i "pravog" Života, Patnje i Zanosu, Ljubavi i Smrti, Trenutka i Vječnosti. Pošavši od veoma dobrog dramaturškog okvira (umešno sažimanje potisko-proznih tokova i meditacija), u osnovi jednostavno, čisto, suptilnom scenskom akcijom, reditelj "racionalizuje" Kišovo zrno apstrakcije koje se otima silama teže, "materijalizuje" Ideju (što je kao i Život sam "mala, tužna, ništavna ljudska pobjeda nad golemim, večnim božanskim ništavilom"), ostavlja netaknutom "strasnu metaforu koja želi da sakupi na gomilu ono malo ljudi i ljubavi" što čine taj Život, podstiče dozivanje senki, odbljeske zvukova, ples Ničeg u Ničemu iza koga ostaju Ludilo i San "kao borealna svetlost i kao dalek cho". Bogatim i relevantnim spojevima lirizma, melanholije, ushićenja i gorčine, permutacijom stilskih postulata i varijacijama kroz "govorne vežbe", težinom rečenice i lakoćom kazivanja, Ristić uspeva da u pozorišni izraz transponuje Kišovu jezgrovitost, erudiciju, raskoš fraze, moć jezika.

"Bolje je ako se nalazimo među progonjenima nego među progoniteljima", piše Eduard Sam svojoj sestri Olgji iz *Kabarebaša 5. IV 1942. godine*. Ova rečenica, "žična tačka" predstave, ne postavlja se kao efektan moto i prevazilazi status aktuelne poruke: zvonko odjekujući kroz Prazno, ona daje osoben "odsaj" pokušajima da se nadživi smrt malim, neznatnim nadmašivanjem vječnosti ništavila.

U Stvarnosti Pozorišta – Odnos stvaralaca prema realnosti i kojoj njihovo Pozorište postoji ogleda se prevashodno pri-

snim osećanjem Stvarnosti - suštastvenosti pozorišnog, osvešćenjem teatarske materijalnosti, pokušajem delatne artikulacije zbiljnosti Teatra, sredstava i mogućnosti opstojanja i ostajanja autonomnosti scenskog života. Sašo Milenkovski ne poseže za dramskom ekspertizom klasične (dela F. M. Dostojevskog) koja nas "tako bezobrazno podseća na našu zbilju" u nameri da ukaže na direktne korelacije sa ovdašnjom nemilom svakidašnjicom. Tako *Zločinom i kaznom* reditelj ne predočava tek kamo ide (ili gde je već stigao) naš pomahnitali Voz (dok je vozovodi "tako dosadno"). U raspravi o zločinu (manje o kazni), poput šlagera "What a wonderful world" raspevavaju se znane konstante populističkih socijalno-psiholoških brevijara (svi smo mi i krivi i nedužni, u svakome od nas čuči Raskoljnikov etc). Milenkovskog pre svega zanima kako će se neke maksime i sumnje "ponašati" u pozorišnom vozu, gde je težište njihovog /dis/balansa, kako idejom potaći plodotvornu scensku akciju. Zamenom role, prisvajanjem samo prividno tuđeg teksta i interpretacijom u sopstvenom "aranžmanu", otkrivanjem igrivosti predložka, dinamičkog pogona pripovedanja, ostvaruje se živa prohodnost kroz literarno kao pozorišno. Sa druge strane, storijski o Karamazovima naših dana (čija će se kuća putujuća nakratko zaustaviti u fabričkom krugu) ne služi istom autoru da pridoda nekoliko žestokih, i gorkih, i melanholičnih etida na temu: Radnička klasa ide u raj. I ovde u scenskoj igri ostaju značajne, "svete" misli-nedoumice-pitanja iz kojih se obavezno stavlja: Amin a koje zadržava krupno dramaturško sito; one/ona/ se najpre formulišu poput izjave, tumače, komentarišu, osluškuje se kako zvuče u rezonantnoj kutiji otupele ne-stvarne Stvarnosti. Među junacima što teže da prepoznaju Boga ili sebe same, da odmere konačno u večnom, tragajući za harmonijom pijanih sfera, Pozorište dostiže očaravajuće spojeve disharmoničnih fasbinderovskih jedinica (patnje sreće?), ogoljenih i usamljenih, naturalističkih i teatralnih, iščašenih i pravovremenih, natopljenih i ironijom i sentimentom kao merom ljudskosti.

Konačno, ni Haris Pašović svojim žarijevski slobodno intoniranim *Ibijem*, posvetom (ovdašnjim) Tungužanima, ne dovodi nas bez "zadnje" namere do prozora u naše Dvorište gde stanuju ružni, prljavi i zli. Reditelj odlučno teži da osvoji središte pozorišne istinitosti, da dopre i iza "dna", da uhvati trenutak postvarenja pozorišnog upravo u času kada Teatar "iscuri". Tvrdo istkana neo-neorealistička faktura (vizura provincijske avlije sa kraja Sveta ili sa početka pakla začinjena je teskobnom mrklinom, paprenim psovanjem i pljuvanjem, novokomponovanom "poezijom" ne-svesti) razvija se do stilizovane, posrpdne apologije svekolikom kiču življenja-postojanja-trajanja (bržiživ odabir ever-green no-

tnog materijala i pesmica sa rimom i slikom). Na granici revijalnosti, dostizanjem formata šlagera, emancipacijom neiskazive fascinacije, Pozorište provaljuje Pozorištem. Rok koncert koji sledi nema ulogu zastora, rock'n'roll je opet početak, gledaoci ustaju da zaigraju iza svakidašnje jadikovke. Pozorište na nogama, pozorište u nogama, a svi akteri igre "isti u zlobi i radosti" dok mama Ibi peva Bitlse, Morisona, to je dodir pozorišne večnosti. Teatar uzleće u Nebo a kap optimizma u skladu je sa L.J. R. po-etikom. Mnogo

NAŘODNŌ POZORIŠTE "STERIJA" U VRŠCU

Pozorišna sezona 1991/92. u Vršcu počela je datumski znatno ranije nego što je to uobičajeno. Već krajem avgusta, u "Steriji" se startovalo izvođenjem predstave iz sezone 90/91. *Jesi li ti to došo da me vidiš* M. Karadžića, a usledilo je i prizivanje *Profesionalca* D. Kovačevića...

Počelo se ranije, kako na sceni, tako i u organizacionom smislu, s nastojanjem, ne samo da se Pozorište "Sterija" prilagodi sve izraženijim zahtevima samofinansiranja, već i da se glumački ansambli dopuni. Za pridruženje već dobrom (ali malobrojnom) ansamblu angažovani su novi glumci: Goran Ivanović (iz Kragujevca), Dušan Jakišić i Nataša Babić (iz Beograda), a u međuvremenu, početkom oktobra, vršački glumac Ivan Andrejević dobio je Nagradu oslobođenja grada.

Na širem društvenom planu, bolje reći ratnom i ratničkom, bilo je to vreme bezpogovornog artiljerijskog ubeđivanja odvajajućih jugoslovenskih država da im je "naš" vatreni ispraćaj iz dotadašnjeg "zagrljaja bratstva i jedinstva" nepopovljiva "preporuka" za samostalnu srećniju budućnost. Ako im se, baš kao i nama, bude ikad osmehnula, posle svega šta je učinjeno i šta se čini. Ne računajući Bosnu, koja je u to vreme (oktobar-novembar 91) još uvek bila pošteđena "oslobađanja" i "oslobodilaca", ali je naoružavajuća i propagandna priprema bila u punom jeku... Uistinu, na širem planu čitava (pozorišna) sezona 91/92. bila je, baš kao i sve ostalo na ovim nesrećnim prostorima ludih voda i izludelog naroda, pod tučanim zvonom ratno-huškaške razbludenosti. Na žalost, teški pokrov ponižavanja i ubijanja civilizacije, s ukazivanjem na "svetle" nacionalističke ciljeve, i dalje davi razum, razložnost, čovekoljublje i izvesnost konačnog opšteg mira...

No, vratimo li se faktima hronike i hroničara, videćemo da ni prva vršačka premijera (26. oktobra 1991), nije mogla da prođe slepa pored i preko ruševina rata i ratničke "slave" sravnjivanja svega tuđeg i drugačijeg sa zemljom. Jer, kompleks najjaćih i najugroženijih, zbog čega se javlja i opsesija teritorijama i granicama, našla je već na startu sezone

toga je izgubljeno, ali bitka će ipak biti dobivena na poene: pobeđićemo "mi prljavi (pozorišni) kosmopoliti".

Rok sedeljka na kraju Pašovićevog *Ibija*, muzička "levitacija" Pozorišta, velika je odjavna-najavna špica Sveta-Teatra. Rock'n'roll nad našom patnjom zvuči kao glasan refren melanholičnim kišovskim rimama. (Otac Ibi među rokerima. Otac Sam "u elementima". A Pozorište...)

Zoran R. Popović

91/92. scensko olićenje u *Maratoncima* Dušana Kovačevića, a na sceni "Sterije".

Reditelj predstave *Maratonci trće počasni krug* Zlatko Sviben nije svojom postavkom "politizovao" scensku igru u "klasičnom" smislu, već je - veran teatarskim sredstvima i dobrom radu sa glumcima - izrazio protest protiv pothranjivanja i dalje aktuelnog konfliktnog, samoniklog, nekrofilnog (našeg) topalovićevskog duha. Pri tom, međutim, Sviben nije imao ništa novo da "izmisli", budući da se ta slika o nama, kojima je radost u konfliktu, a sreća u hajdućiji, lopovluku i rasulu, nalazi u samom Kovačevićevom tekstu. I u ovoj Svibenovoj predstavi, naime, Topalovići su stalno nečiste savesti, većito nenasiti plena, grabeži i lopovluka. Neprestano se guše, kojku i satiru međusobno, čineći međutim sve to ponajpre i obavezno i sa drugima, izvan svog klana, izvan svoje teritorije, izvan svojih "granica". Vešti da grade neprijatelje ravne sopstvenoj duhovnoj ništavnosti, Topalovići su u vršačkoj i Svibenovoj predstavi dobili i nešto novo. Ovoga puta, zahvaljujući znalačkim rediteljskim i glumačkim naznakama, bilo je jasno da su (od) sada Topalovići u tragičnoj meri i lutke na koncu nekakve nevidljive, krvave, zločinačke ruke, nekog još strašnjijeg i krvavijeg Topalovića, tamo iza vrha državne i klanovske vlasti.

Završna scena ove dobre vršačke predstave, bila je dovedena do krika užasnog "smeha", čak i bez traženih a od uprave neodobrenih kulisnih slika tada opkoljenog i bombardovanog Dubrovnika, maskirnih mreža i mnoštva ljudi i dečice pod točkovima auta pomahnitalih Topalovića. Asocijacije su i bez toga bile jasne i snažne, porazne po "slavu" našeg, topalovićevskog oružja, koje je u stvarnosti, između ostalog, ubilo i srpskog pesnika u Dubrovniku Milana Milišića. Reditelj je želeo da naznake tih tragičnih činjenica budu konkretnije i u programu i na sceni, ali kako mu to, od bojazni od "politizacije", nije bilo u pozorištu dozvoljeno, naložio je da mu se u štampanim materijalima, uz premijeru ime ne objavljuje. Tako je i bilo... U predstavi su inače igrali: Vasilije Apić, Tomislav Pejčić, Stanko Bogojević, Mladen Ognjanović, Vladimir Cvejić, Sonja Radosavljević

Ognjanović, Dušan Jakišić, Goran Ivanović, Radmila Pejčić i Milan Komljenović.

Vredno je još pomenuti da je upravo u vreme igranja premijere *Maratonaca* (koje je kritika izuzetno dobro primila), došlo do gostovanja Vrščana na sceni JDP u Beogradu predstavom *Divlja patka* H. Ibsena u režiji Olge Savić. Među prvima izašavši sa premijerom u toj sezoni, sa dobrom repriznom igrom Ibsenovog *Divlje patke*, sa već izgrađenim imenom pozorišta koje ne posustaje, o vršačkom teatru "Sterija" se u to vreme (oktobar-novembar 91) uveliko govorilo i pisalo i ovako: "U vreme kada u najvećem broju pozorišta u unutrašnjosti Srbije, pa i Vojvodine, nekadašnje nosioce repertoara zamenjuju glumci mnogo skromnije kreativnosti, teatar rodnog Sterijinog grada i Sterijinog imena uspeo je da ojača. I brojem glumaca. I, što je još važnije, talentovanih glumaca. Vrlo dobre predstave: *Divlja patka* (iz sezone 90/91) i Kovačevićevi *Maratonci*, kojima je otvorena ova sezona, jesu prvi rezultati koji najavljuju da će možda vrlo brzo vršački "Sterija" postati jedan od najboljih teataru u Srbiji..." (Dejan Penčić Poljanski, Drugi program Radio Beograda, Putevima kulture).

Kao rezultat glumačkih razigravanja, ali i nastojanja da se ispune i kamerni prostori "Sterije", te da se glumačka iskustva iskoriste i kao rediteljska, u vršačkom pozorištu je (10. decembra) izvedena još jedna premijera. Radi se o komediji *Nije bila Peta, bila je Deveta* italijanskog pisca Alda Nikolaja, u režiji glumca Stanka Bogojevića. Igrali su: Valentina Stanislavljev (Eva), Miša Komljenović (Bruno) i Vladimir Nikić (Mario), a reč je o jednoj relaksirajućoj komediji, s puno prepoznatljivih paradoksalnih životnih, ljudskih situacija u braku i van braka... Sve u okrilju cirkuske šatre, s jasnim neznakama gde nam je mesto i šta, u suštini, najviše volimo: igru sreće, slučajnosti i izigravanja pravila.

Decembar u "Steriji" bio je ispunjen i brojnim izvođenjima, dobro posećene, dečje predstave *Petar Pan* Igora Bojovića, u režiji Siniše Rakića. U ovoj prednovogodišnjoj i novogodišnjoj predstavi igrali su: Vladimir Cvejić, Nataša Babić, Dojna Andrejević, Milan Komljenović, Merima Đurić, Bojana Malkanović Udicki, Vladimir Nikić, Predrag Mirković i Milan Maksimov. Odjek ove igre za decu bio je inače i u tome što se po ko zna koji put potvrdilo da je i malima u Vršcu potreban teatar, a da se to, bez pravih razloga, na žalost, i dalje zancmaruje.

Zahvaljujući angažovanju teatra "Sterija", Vrščani su, naročito tokom januara 92, mogli da vide i brojne predstave gostujućih pozorišta, prvenstveno iz Beograda. Posebnu pažnju izazvale su predstave: Beogradskog dramskog pozorišta *Ko se boji Virdžinije Vulf* E. Olbija i Zvezdara teatra *Dogadaji u magarećoj senci* V. Radovića... Bili su to i dragoceni susreti sa glumcima kao što su: Mirjana

Karanović, Rade Šerbedžija, Mira Banjac, Aljoša Vučković, Petar Laković i dr.

Nije uobičajeno, međutim, silom prilika i neugodnih okolnosti, znatan deo prigodne priče povodom Dana pozorišta "Sterija" (9. februara) bio je posvećen i problemu potpune besparice. I to baš u vreme kada se vršačko pozorište, i po repertoaru, i po sastavu glumačkog ansambla, pa i po postotku sopstvenog prihoda nalazi(lo) u samom vrhu profesionalnih teatra u Srbiji... No, ni ova godišnjica, 47. po redu, nije prošla bez prigodnih priznanja. Najveće je bilo uručeno Tomislavu Pejčiću, koji je proglašen za najboljeg glumca u prethodnoj 1991. godini. Priznanje je od glumaca još dobio i Vladimir Cvejić, a pozorište je najveću zahvalnost izrazilo industriji "Hemofarm" i direktoru Miodragu Babiću, bez čije bi pomoći i podrške "Sterija" teatar bio na ivici materijalnog opstanka.

Reiko se to događa, međutim, eto desilo se da reditelj i glumci dobrim radom i poletnom igrom nadgrade i nagrade pisca komada daleko bogatije nego što to njegov tekst stvarno zaslužuje. Slučaj je to četvrte vršačke premijere u sezoni 91/92, a reč je o predstavi *Klimakterijum* Radomira Putnika, u režiji Milovana Novčića (prvo izvođenje 15. II 92). Mladalačka po duhu, dinamična režija M. Novčića svestrano je zaposlila grupu dobrih glumaca, tako da je u *Klimakterijumu* bilo i puno igre i domišljatosti i stilizacije i svega ostalog što je, recimo, dosta i jednom dobrom *Kralju Ibiju*... Međutim, kao da u tekstu nije bilo dovoljno onog unutrašnjeg životnog i živog "kresiva", koje bi predstavu "odlepilo" od prijatnih i prigodnih pozorišnih slika malih značenja i skromnih doseg. Uprkos tome, glumačka igra bila je svojevrsna demonstracija scenskih umešnosti: Tomislava Pejčića, Dojne Andrejević, Vladimira Cvejića, Milana Komljenovića, Stanka Bogojevića, Valentine Stanislavljev, Mladena Ognjanovića i Vasilija Apića.

Čudna vitalnost vršačkog Narodnog pozorišta "Sterija", uprkos opštem društvenom beznadu i ubitačnoj besparici, nastavlja se. Gostuju predstave iz Beograda, vršački *Maratonci* odlaze krajem marta u prestonicu, planiraju se poslovi sa zemunskim Gardoš teatrom... Ima i publike, a premijere u "Steriji" posećuju i elitni sastavi beogradskih dramaturga, pozorišnih kritičara, reditelja, glumaca, teatarskih sladokusaca. Upravo u takvom okruženju održana je (6. III 92) i premijera *Mandragole* N. Makijavelija, u režiji Nikite Milivojevića. Scensko izvođenje ove, tek u repertoarskom polazištu, tipične lake renesansne komedije primljeno je odlično, kako premijerno tako potom i reprizno. Čini se najviše zbog toga što je u ovoj jednosatnoj igri glumaca, zavesa, svetlosti, muzike, rekvizite, pantomime i začikavanja bila oživljena najplemenitija suština pozorišta. Kao čigra duha i mašte, kao žive slike razbibrige, neobaveznosti i dobroćinstva. Potpuno nepolitizovana, a savremena, vršačka *Mandragola*, ta priča o opštem

zamešateljstvu ljubavnih prevarancija, upravo je takva - u lepoj varijanti - prava "kontra" opštoj zatrovanosti misli, reči i razuma u okruženju van pozorišta. U ovoj vršaćkoj predstavi igraju: Goran Ivanović, Vladimir Cvejić, Miladin Krišković, Dušan Jakišić, Bojana Malkanović Udicki, Nataša Babić i Vasilije Apić.

A na samom završetku sezone (19. aprila), kad je reč o premijernim predstavama, u "Steriji" je - na maloj sceni - izvedena i jedna monodrama. Reč je o "neverovatnim pustolovinama provincijskog Don Žuana u svetu podzemlja i prostitucije" izvesnog Ice Šampiona. Taj je lik scenski oži-

NARODNO POZORIŠTE "TOŠA JOVANOVIĆ" U ZRENJANINU

Kao pravo uputstvo za smeh, odnosno, recept, kako urnebesni vodvilj, na ovom našem prostoru preuzima ulogu slabšašne, ali željene protivteže čemernoj svakodnevnici, - pokazala je prva premijera na Dramskoj sceni Narodnog pozorišta "Toša Jovanović" ove sezone, vodviljska igra Reja Kunija *Kidaj od svoje žene* u režiji sarajevskog reditelja Sulejmana Kupusovića, sa kojim je zrenjaninski ansambl imao više značajnih dometa. Posle nekoliko skorašnjih inscenacija ovog teksta u srpskim pozorištima, pod istim ili izmenjenim nazivom, ovo uzorno vodviljsko delo iz vešte spisateljske radionice Reja Kunija, uspešno je izvedeno i u ovom pozorištu.

Vrlo složenom, ali vešto smišljenom vodviljskom mehanizmu Reja Kunija, koji, očigledno, računa na spoj najboljih tradicija engleskog humora i francuske pikanterije, reditelj Kupusović pridodao je i ponešto balkanske naravi, verujući u prilagodljivost kao jednu od osnovnih vrednosti ovog žanra. Dramaturškoj šemi po kojoj je sve jasno, ali se teži apsolutnoj granici do koje se može dokazati suprotno, Kupusović nije ništa dodavao ni oduzimao, starajući se jedino da igru glumaca dovede do neophodnog tempa, kao osnovnog stožera predstave. Budući da svaki vodvilj u neku ruku "sam sebe režira", reditelju je preostalo jedino da sa nekoliko akcenata i minijatura uveća dozu humora. Glumački ansambl ove predstave, ne bez napora, ali ne i bez rezultata, uspešno je obavio tehnički vrlo složen ali i izazovan zadatak. Naravno, najviše prostora i rezultata imali su rodonačelnici sveopšteg kalambura: Milan Kočalović u ulozi nespretnog bigamiste Smita i Jovan Torački u ulozi Stenlija, svojevrstne Smitove "paralaze". Olivera Begović i Snežana Kovačev, kao Smitove supruge, očigledno se oslanjajući na međusobnu komplementarnost (fizičku i dramaturšku) istraživale su, svaka u svom karakteru, ono što je izvan stereotipa prevarenih vodviljskih žena i to im je, uglavnom, polazilo za

veo glumac Tomislav Pejčić, našavši ga u tekstu Dušana Jaglikina. Reditelj ove nadahnute igre T. Pejčića je Vladimir Lazić, koji je načinio i izbor scene, kostima i muzike.

U završnici minule sezone, vršaćko pozorište uveliko je radilo i na pripremama još dve predstave: za kamernu scenu - *Siroti mali hrčki* Gordana Mihića, a za veliku scenu - *Ljubavno pismo* Koste Trifkovića. Izvođenjem tih komada, međutim, otvorena je nova sezona (1992/93), o čemu u novoj pozorišnoj hronici.

Dragoljub Tašlić

rukom. Milivoje Ivanović i Mihajlo Foro korektno su odigrali uloge policijskih inspektora a Nermil Bešlagić lik suseda.

Scenografija Viorela Flore kao i kostimi koje je birao sam reditelj bili su jednostavni i funkcionalni, stilski dosledni i saglasni predodređenoj mizanscenskoj šemi.

Što se tiče druge premijere, (*Kvadratura kruga* Valentina Katajeva, - režija Branislava Stefanović) valja se nadati da je izbor ovog zakasnelog štiva samo formalni deo uvođenja u nečije rediteljsko zvanje (Stefanovićevoj je ovo diplomatska režija) odnosno, da rediteljka ovom predstavom ne potpisuje i svoja buduća opredeljenja. O akademiji, koja tako nešto nudi, i pozorištu, koje to preuzima, i da ne govorimo.

Naime, radi se o piscu koji je u mnogo čemu nadrastao socrealistički književni program ali ovo njegovo dramsko delo ostaje ipak samo u domenu lagane kamerne farse, kao nespretni primer za dozvoljeni stepen jednopartijskog humora. Koliko su pojedinačne emocije u opoziciji s ideologijom zna se odavno. Logični sukob ovih principa Katajev ilustruje uvođenjem dva mlada bračna para u mali, zajednički stan, a razrešava unakrsnom zamenom supružnika. "Nije etično - ali je korisno", - veli jedan od njih. Pored toga što je ovu anemičnu skasku ostavila bez ikakvog traga aktuelnijeg scenskog promišljanja, Stefanovićeva je i nejednako rasporedila svoju rediteljsku intervenciju. Iako su dovoljno jasno definisani likovi i njihovi međusobni odnosi neki deluju bez dovoljnog scenskog pokriva. Ubedljiviji od svih su Dragan Đorđević (Vasja) i Mirjana Vukojević (-Tonja).

Treća premijera, (*Lakejske igre* Emila Braginskog u režiji Nenada Bojića) još jedna je potvrda bezuspešnog traganja za ione vrednijom tvorevinom sovjetske dramaturgije. Reditelj, Bojić, svodeći dramski predložak na oskudne recidive satiričnog i ironičnog karaktera, potom, stilski određivši

predstavu kao transparentnu, kabaretsku farsu, dospao je samo do predvorja neke čudne mešavine stilova sa avangardnim predznakom. I ovako bleđunjavi satirični dometi izgubili su se u prenaplaćenim formalnim rešenjima u scenskom pokretu i glumačkoj interpretaciji što sve gledaoca ostavlja u šumi nepoznanica. Nekomunikativna i amorfnu, ova predstava sa puno neproduktivne improvizacije još jedan je dokaz o potrebi izbegavanja sumnjivih dramskih tekstova, pogotovu ako za njega nije spreman posebno lucidni reditelj.

Skromne rezultate u sezoni 1991/92. Dramska scena zrenjaninskog pozorišta potvrdila je i poslednja premijera (*Noć ured dana* Novice Savića, u režiji Slavoljuba Stefanovića Ravasija). Dajući svom dramskom tekstu, pokazalo se, pretenciozni naslov, Novica Savić je očigledno računao da će mu satirična potka biti dovoljna sama po sebi. Međutim, ona se lako trošila, što zbog pomalo zastarelog dometa (u poetičnijoj varijanti već viđenog kod Aleksandra Popovića), što zbog prevelikog poverenja u narav ovdašnjih, kao stalnog sudiju vremena. U prvom slučaju, posle dobre zamisli i u osnovi jasno postavljenih karaktera, izostaje očekivani žesći sukob, te se komad preliva u laku šumadijsku pastoralu, a u drugom slučaju, taj onemoćali dramaturški sklop, naravno, nije mogao biti podloga za dokazivanje metafore iz naslova ove komedije. U daleko zaoštrenijim odnosima i sa očiglednijim protivstavom o uzrocima "gubljenja i nalaženja sebe" Savićev tekst bio bi u ravni svojih mogućih dometa.

Rediteljski postupak Slavoljuba Stefanovića Ravasija, bio je nedovoljno analitičan, površan u konstrukciji atmosfere, i previše oslonjen na prepoznatljivu dijalošku boju uzdržanog gneva, u meri koju je pisac očigledno dao samo kao naznaku za daleko slobodniju interpretaciju. Čekanje nedolazećeg autobusa, kao metastaziranog simbola za odsustvo nade, sreće ili pak smrti, ali, u svakom slučaju, kao odsustvo šanse za razrešenje svakovrsne socijalne i intimne sudbine Ravasi prepušta samim akterima i njihovom logičnom krugu komunikacije. Gotovo samo toliko. Lišivši se primetnije muzičke i scenografske podrške, i s prevelikom verom u odavnele tragove apsurdnog i arhetipskog humora, Ravasi osiromašuje ionako uzdržanu fabularnost i anemičnu atmosferu. Uz to, sužen, apsolutno predvidiv mizanscen, u svom beskonačnom ponavljanju, samo je potvrdila skromne rediteljske beležnice. Očigledno da je nedostajao izbor odgovarajuće ekspresivnije forme kako bi se razrešila nužna stilska opravdanja. Ovako, preostala je samo povremeno duhovita i gotovo kamerna scenska igra odavnele simbolike i slabog epiloga. Krajnje oskudna scenografija i u nekim slučajevima proizvoljna kostimografija samo pojačava utisak ukupnog, skromnog rezultata. U nedovoljno definisanoj ra-

dnji neoslobodjenih karaktera i njihovih redukovanih sukoba, glumački rezultat, razumljivo, dosegao je tek onaj stepen povremenog saglasja s mogućnostima koje je postavka pokatkad nudila. Uglavnom, malo za tekst i pisca, laureata nagrade svetozarevačkog festivala "Dani komedije", a posebno reditelja, koji je umeo da stoji iza daleko suptilnijeg i smelijeg rada.

S očiglednim ambicijama da nastavi uspešno bavljenje narodnom tradicijom i njenim prevodenjem u scensko-animirani spektakl, (započetim još u spisateljsko-rediteljskoj radionici Stanislavljević – Mrkšić), Lutkarska scena zrenjaninskog pozorišta se premijernim izvođenjem *Mitova Balkana* vraća istraživanju elemenata scenske igre na podlozi bogate narodne baštine. Ovoga puta taj prođor doseže do samih izvora ritualnog i mističnog u transkripciji paganskih obreda i običaja, s ciljem da se otkriju autentični pokreti i glasovi, koje, u nizu asocijativnih oblika i krajnje redukovane, prepoznajemo i danas. Naravno, kako je to s ambicioznim zrenjaninskim lutkarima osmislio scenarista i reditelj, Srboљub Stanković, najviše pažnje posvećeno je izvorima koji svojim antropomorfnom direktno učestvuju u definisanju lutkarske umetnosti uopšte.

Osnovni zadatak predstave je da napravi distinkciju između gole etnološke šeme i ritualnih elemenata koji sadrže univerzalnija scenska obeležja. Pojedini delovi su sami po sebi kompatibilni s lutkarskom umetnošću, dok se kod drugih, datih samo u naznakama, očekuje asocijativni angažman kod gledaoca. Tu negde prisutna je i jedina opasnost, koju ova prava lutkarska freska nosi sa sobom, – mada je namenjena odraslijoj deci, ponekad bi, i za većinu od njih, delovi predstave mogli ostati samo u domenu vizuelne senzacije i neotkrivene simbolike. Toga, na sreću, nema mnogo. Koristeći obilato sugestivnost efekata svetlosti i senke, s ugodnim pozivanjem Karadoza, i ubedljivu likovnost koju je osmislila Milena Jeftić Ničeva Kostić, Srboљub Stanković tečno niže obredne sekvence: od prepoznatljivijih Sneška Belića, Dodola i Badnjaka, do dramatičnijih i ekspresivnijih, Oala, Rusalijsa i Pomana. Sve njih je omedio plačem novorođenčeta kao prirodnim simbolom neumitnog životnog ciklusa. Ukupnost znatnog učinka celog ansambla, u čiju igru su utkani, kako koreografska umeća Bratislava Grbića, tako i sjajna muzika Zorana Hristića, je nesumnjiva i podređena isključivo jednom cilju: da telom, igrom, lutkom i ostalim likovnim sredstvima dođe do arhetipa ljudske težnje i kroz igru ostvari svaku moguću komunikaciju. *Mitovi Balkana* možda jeste pomalo pretežak naziv ove predstave, ali jedno je sigurno: – sve nas upućuje na pravo izvoriste lutkarstva i svekolikih bajki.

Stanko Šajtinac

POZORIŠTA ZA DECU

"Zaista, kažem Vam, ako ponovo ne postanete mala djeca, sigurno nećete ući u kraljevstvo nebesko". (Matej, 18,3)

A) LUTKARSKE PREDSTAVE

1. Poetska režija

Srboljub Stanković: *Lutkarski reditelj mora biti pesnik.*

Hit-predstavu sezone, *Mitovi Balkana*, lutkarsku magiju za sve uzraste, osmislio je i režirao Srboljub Stanković. Rođen u Beogradu, pre 71 godinu, Stanković je već dugo jedan od najznačajnijih srpskih lutkara. I u sezoni koja je minula, u vojvodanskim lutkarskim i pozorištima za decu, režirao je nekoliko predstava. O najuspešnijoj, *Mitovi Balkana*, već je bilo mnogo izrečenih pohvala, na Susretima lutkarskih pozorišta Srbije, na Susretima vojvodanskih pozorišta, povodom učestvovanja na Sterijinom pozorju i na BITEF-u, itd. Podsetimo se: predstava započinje krikom, koji nagoveštava rođenje deteta kroz plač, prvi znak postojanja. Zatim se pojavljuje plamen, koji takođe simbolizuje život, oko njega se okuplja nekoliko figura, poput kumulusa, modeliranih prema arheološkim nalazima skulpturica koje predstavljaju majke, s izrazima boli i radosti, istovremeno, tim porođajnim grčem na licu. Pratimo odrastanje, ženidbu, svakodnevno delanje, životna zadovoljstva, starenje i, na kraju, smrti čoveka, jedinog junaka ove predstave.

Stanković je i do sada crpio usmeno predanje, legende i mitove iz naših krajeva, koristio folklorne elemente, narodne priče, bajke i tako ostvario čitav niz predstava, originalne dramaturgije, pravih primera domaće lutkarske tehnologije i umetnosti.

U muzici Zorana Hristića, koreografiji Bratislava Grbića, kao i u likovnim rešenjima scene, kostima, maski, predmeta Milene Jeftić Ničeve Kostić, prepoznatljivi su najstariji rituali, obrednog karaktera. Trinacst aktera na sceni (nimalo slučajna, mističan broj učesnika) upotpunjavaju ovu mitsku sliku, neraskidivu vezu s prirodom, vešto kombinujući glumu s plesom, pantomimom, animacijom. Uz zvučnu matriču i vizuelnu podršku, oni nam na pozornici dočaravaju smenu godišnjih doba, sezonskih radova (od setve, dodolskog zazivanja kiše, do žetve), svadbe i ratove, radosti i tuge.

Pojave života koji se rada i beznađni tragizam smrti oduvek su pratili čoveka, ispunjavajući njegove misli i stvarajući odgovarajuće predstave. Srboljuba Stankovića nije interesovala filozofska dimenzija ljudske sudbine. Pošao je od zagonetnosti, čak straha, kojim je ispunjen čovek pred nepoznatim moćima prirode (života i smrti), pratio instinktivno ponašanje, "primitivnu doktrinu", fascinacije naših predaka i ostao u tom krugu zatvoren. Posle obrednog ubi-

janja oca, preko pogače (uz jedinu izgovorenu rečenicu u predstavi: "Ne ubijam te ja, nego ovaj hleb") uspostavlja se novi lanac simboličkih vrednosti – novo rođenje, krik koji nagoveštava novi početak, reprodukciju života i svih paradoksa koji idu paralelno s njim.

S istim ansablom (lutkarska scena NP "Toša Jovanović" iz Zrenjanina) Srboljub Stanković je, opet po sopstvenoj dramaturgiji, načinio predstavu *Carski pevači*, u dve verzije – na srpskom i na mađarskom jeziku. Reč je o alegoriji (po bajci Braće Grim): na gradskoj deponiji našli su se junaci ove priče – magarac, pas, mačka i petao. Iako odbačeni, na prvi pogled jadni (tužno-smešni), ovi "likovi na smeću" svojim "pevanjem" (njakanjem, lajanjem, mjaukanjem i kukurikanjem) pobeđuju Azdaju i spasavaju carsku kćer.

Opet kao kompletan autor (tekst, dramaturgija i režija), Srboljub Stanković je prisutan u dve predstave Dečjeg pozorišta "Kurir Jovica" iz Subotice. Prva je *Bajka o cigančetu i sreći*, najbliža tzv. crnom pozorištu. Puzornica je presvučena crnom tkaninom, voditelji lutaka su obučeni u crno, kao dimnjačari, sa kopicama. Scena je sa maketama kuća, njihovih krovova i, naravno, dimnjaka. Priča je socijalno (crno-belo) obojena. Vizuelno (lutke, scena, kostimi koje je kreirala Eva Farkašova) sve je dovedeno do perfekcije. Tome doprinosi i besprekorna animacija za koju su zaslužni: Svetlana Abramović, Marta Araškalaši, Vesna Borocki, Marta Budanov, Boško Boškov, Miroslav Marković, Laslo Ripco i Jovan Ristovski. I ova predstava, baš kao prethodne Stankovićeve predstave (kao i mnoge druge koje je režirao ranije, ili u nekim drugim pozorištima) odlikuje se prepoznatljivijim rediteljskim postupkom, koji nazivaju poetskim, po načinu kako organizuje rediteljske asocijacije, zbog izuzetne metaforičnosti, ars poeticae lutkarske režije.

Druga predstava subotičkog pozorišta za decu, *U cara Trojanu koze uši*, igra se na mađarskom jeziku. U njoj je svom autorstvu Stanković pridodao još dva elementa: scenografiju i kostime. Sve drugo je prepušteno jednom glumcu – veštom lutkaru Ferencu Sabou koji ume da izađe na kraj sa nekoliko likova, da ispriča priču i zainteresuje za njen ishod najmlađu publiku. Ovo je, za naše prilike, retka i neuobičajena, lutkarska monodrama.

2. Klasična postavka

Marija Kulundžić: *Predmet lutkarske režije su deca, za koju se predstave spremaju, a glavni zadatak lutkarskog reditelja je da to shvati.*

Više od dvadeset godina na sceni Pozorišta mladih nije bilo marionetskih predstava. Lutke na koncima, izuzetno za-

htevne, od animatora su tražila mnogo više od veštine, postepeno su zamenjivane i potpuno zamenjene lutkama jednostavnijim za vođenje i animaciju, tipa "ginjol" i "javajke", kao i nekim drugim, kombinovanim tehnikama, proizvodi-ma novije lutkarske tehnologije, već prema invenciji i mogućnostima njenih kreatora, izvođača u radionici i onih koji su iste "oživljavali" na sceni. Zato je prva prošlogodišnja lutkarska premijera, *Loptica skočica* dr Jana Malika, u režiji Marije Kulundžić, već klasičan marionetski komad, ali i "novina" u repertoaru ovog pozorišta, a za najmladu publiku – doživljaj od posebne vrste.

Pisac ovog komada, dr Jan Malik, ugledno je ime u svetu lutkarstva. Ne samo što je pisao, već je i režirao lutkarske predstave, predavao lutkarstvo na praškoj akademiji i vodio jedno od najpoznatijih čeških pozorišta lutaka.

Marija Kulundžić je doajen jugoslovenskog lutkarstva. Rodena je 1916. godine u Zemunu, u svet lutkarstva je zakoračila 1948. godine u Sremskim Karlovcima, gde je službovala kao profesor Gimnazije i osnovala Đačko pozorište lutaka. Posle nekoliko godina prešla je u Beograd, za umetničkog rukovodioca i stalnog reditelja pozorišta lutaka (kasnije – Malo pozorište "Duško Radović"), gde je ostala do penzionisanja. Za matično pozorište režirala je četrdesetak predstava. Lutkarske komade režirala je u svim jugoslovenskim pozorištima (Split, Zagreb, Niš, Osijek, Novi Sad, Zrnanjin, Subotica) za decu. Režirala je i u inostranstvu, u varšavskom lutkarskom teatru "Guliver". Napisala je petnaestak lutkarskih dela, dramatisovala nekoliko, prevodila sa više jezika, a o svom sadržajnom, iznad svega zanimljivom životu i bavljenju lutkarstvom ostavila je svedočanstvo – knjigu "Moj život s lutkom" (Sarajevo, 1988).

Komad *Loptica skočica* prvi put je postavila u Malom pozorištu, 1951. godine. Predstava je do sada imala preko hiljadu izvođenja, u četiri verzije. Poslednja obnova bila je 1971. godine. Još uvek se igra. Da je i pored dugog veka ova marionetska predstava još uvek aktuelna i zahvalna za lutkarska pozorišta – dokaz je i nova postavka na sceni Pozorišta mladih iz Novog Sada.

Dedicu animira Emil Kurcinak, glumac kome je ovo prvi neposredni kontakt sa lutkom ovog tipa, tako da možemo reći da je uspešno debitovao, iako je već osam godina lutkar u navedenom pozorištu.

Dugogodišnje iskustvo na lutkarskoj sceni pokazalo je svoje rezultate u rukama Olge Vojnović, koja je animirala Bakicu, Emine Vasić Milić, koja je animirala Lopticu, Siniše Radosavljevića, koji je "oživeo" Pustinjaka i, naročito, Tereze Čambor koja je sjajno izvela epizodu sa svojom marionetom – Psićem Lajevićem. Svoj doprinos predstavi dali su i sledeći glumci – animatori: Pavle Vujičić, Mirjana Popović,

Jasna Frančić, Dragan Zorić, Vesna Ždrnja i Gabrijele Dudkova.

Ono što je, možda i najuspešnije, svakako najefektnije u ovoj predstavi, bile su lutke – marionete koje je znalacki, a može se reći i majstorski kreirao i izradio Šandor Sarvaš, povezo Goran Balančević, lutkar-animator iz Beograda.

Tvorac muzike i zvučnih efekata je Rafael Blam (sad već pokojni). To je sasvim funkcionalan, premda pre dvadeset godina urađen zadatak koji još uvek najbolje odslikava atmosferu, prati kretanje lutaka, njihov ritam, spor za današnje poimanje, što je jedan od najvažnijih prigovora celoj predstavi: morala je biti dinamičnija, kraća, znači – efektnija. To je zahtev našeg vremena i publike kojoj je predstava namenjena – matišana od tri do devet godina.

U predstavi, podjednako, mogu da uživaju i odrasli, jer marionete poput ovih, kada su vešto izrađene i nadahnuto vodene, šarmiraju već samom pojavom.

Predstava *Putujućim komedijanti* predstavlja, ustvari, vojvodansku verziju *Kuka, Todore*, lutkarske igre iz najranije tradicije putujućih lutkara Srbije koju je rekonstruisala Marija Kulundžić želeći da podseti na viševekovnu tradiciju našeg lutkarstva, na autentične lutka-junake iz jednog vremena, koji su zabavljali i velike i male posetioce vašara. Putujućim komedijanti Pozorišta mladih su klasična ginjol-predstava, sa likovima-prototipovima: snalažljiv, duhovit seljak (igra ga Tereza Čambor); njegova priprosta žena (Gabriela Dudkova); žandarm (Siniša Radosavljević); pop i Smrt (Aleksandar Čurčić). Lutke – ginjole, prema takvim karakterima, kreirao je i napravio Šandor Sarvaš, sačuvavši u njima tradicionalni pristup, tehniku, izgled i primenu. Paravanscena Maria Vuknića i Stevana Tomina, takođe, nalikuju na slične pozornice iz vremena putujućih lutkara.

3. Savremena viđenja (Traganja za novim izražajnim sredstvima)

Dva su reditelja poslednjih godina sve prisutnija na lutkarskoj sceni kod nas: Dragoslav Todorović, reditelj iz Beograda, koji je sa uspehom režirao *Priču o levoj guski* u Pozorištu mladih iz Novog Sada (1988/89), *Hilperik*, na lutkarskoj sceni Narodnog pozorišta iz Zrenjanina (1991/92) i, nedavno, *Setio sam se*, u Malom pozorištu "Duško Radović" u Beogradu. Emilija Mačković (sa suprugom Tihomirom kao najvažnijim saradnikom, kreatorom lutaka i scene) režirala je u Zrenjaninu, potom u Novom Sadu nekoliko lutkarskih projekata.

Hilperik je komad Miroslava Nastasijevića, pisca za decu, radio-igra koju su scenski atraktivnom načinili, pre svega, scenografija i lutke Dejana Dimitrijevića, potom kostimi

Adile Čenanović, precizna rediteljska uputstva Dragoslava Todorovića i odlična igra zrenjaninskih lutkara.

Bajka o kneginjici koju su oteli razbojnici jednostavnim obrtom postaje komedija u kojoj strašni razbojnici počinju da drhte od galame i vriške razmažene kneginjice, postaju zarobljenici njenih želja i hirova. Tu je i najveća draž ove predstave koja pleni vedrinom, duhovitim rešenjima koji nastaju upravo na tom pomeranju tačke sukoba, izmicanju svakog realnog oslonca. U igri su, svako na svoj način, pokazali svoje umeće, Irena Tot (Kneginjica), Tihomir Mačković (Hilperik, Strašni Voda Razbojnika); Aleksandar Dragar (Gotčalk); Jovan Caran (Gotfrid); Mirjana Šajtinac (Rajmond); Višnja Kauzarić Mandić (Arnold); Kristina Mirkov (Knez) i Emilija Mačković (Kneginja).

Okretanje sveta naopačke, insistiranje na akciji, specifičnostima lutkarskih izražajnih mogućnosti u kojima je i najviše atraktivnosti, lutkarsko-animatorske magije - postalo je rediteljski rukopis Dragoslava Todorovića. Potvrdu za to imamo i u najnovijem projektu, *Setio sam se*, urađenom u beogradskom Malom pozorištu, gde u jednom neuobičajenom spoju klounovskog i marionetskog sveta, madioničarskih trikova i zamenom teza dobijamo paradoksalnu ali našu, savremenu viziju sveta, međuljudskih odnosa; ironičnu - ispričanu kombinovanim lutkarskim jezikom; poučnu - u onom sloju koji je namenjen odrasloj publici, jer Todorović smatra da ne sme biti nikakvih ograničenja (starosnih, značajnih, estetskih) u lutkarstvu koje se zabavlja hrleći ka autentičnom umetničkom izrazu.

Emilija Mačković je najčešće i prevodilac, adaptator tekstova koje režira. To su kratki predlošci za glumačko-animatorsku igru, razvijanje priče, poziv na maštanje. Sve drugo je u rukama onih koji su na sceni. Naravno, i lutke, koje kreira i izrađuje Tihomir Mačković, vrlo vešt u tome, zaslužan za vizuelni utisak, ali izražajne mogućnosti lutaka ili predmeta na sceni, već prema odabrano izražajnom sredstvu.

Vinena priča na sceni Pozorišta mladih postavljena je u dve, ravnopravne, podele. Razlikuju se kostimi, ali ima i drugih, suptilnih osobenosti u igri glumaca, u jednoj, odnosno drugoj podeli, tj. predstavi jer obe se igraju podjednako pred novosadskim mališanima i podjednako uspešno. Ključad vune, svih mogućih veličina, osnovno su predivo od kojih se plete priča o razmaženoj princezi, Kralju i Kraljici, u dvorcu sa tri kule, itd. Kako se upreda, tako se i raspreda, ovo fino pletivo za najmlade.

Još jedna predstava u prošloj sezoni delo je ovog lutkarskog para: *Bremenski muzičari* koju izvodi zrenjaninska "Dramska radionica", tačnije - tri mlada lutkara-amatera: Maja Taš, Vesna Varičak i Vladimir Aleksić. Opet tzv. mala for-

ma, zanimljivo lutkarsko viđenje poznate Grimove bajke, ukazivanje na nedovoljno izražen lutkarski (animatorski) potencijal, spontana igra, komičnost koja je izbila nepredviđeno, šarm kojim se odlikuje i ova, baš kao i sve prethodne postavke Emilije i Tihomira Mačkovića.

B) DRAMSKA PREDSTAVA SA ELEMENTIMA LUTKARSTVA

*Bura maglom nebo krije,
Vihorova mrsi vlas,
Čas kô ljuta zver zavije,
Zaplače kô dete čas.*

A. S. Puškin

Dečje pozorište iz Subotice od februara 1992. godine ima na repertoaru *Bajka o caru Saltanu* Aleksandra S. Puškina koju je režirao Aleksandar Tovstonogov, gost iz Gruzije. Režirajući Puškina, Tovstonogov se približio tezi po kojoj je teatru neophodna poezija. U eseju "Poezija pozorišta i pesnik u pozorištu" Frensis Ferguson ističe kao jedan od najznačajnijih pokušaja našeg veka nastojanje da se stvori poezija pozorišta koja bi se mogla porediti sa remek-delima tradicije. Naglašava se i protivrečnost - da je, sa manjim izuzecima (Džojls, Eliot, Lorca, Jejts, Kokto), takav pokušaj ostajao uglavnom nerealizovan.

Bajka u stihovima, napisana još 1831. godine, na srpski prevedena već 1906. godine, nezaobilazna je lektira u nižim razredima osnovne škole. Otuda edukativnost ove predstave u kojoj je verno ispričano Puškin, sa svim ponavljanjima, bez skraćivanja pesničkog teksta. Tovstonogov se, očigledno, držao formule koja je bliža romantičarskoj predstavi o umetnosti nego shvatanju pozorišta našeg vremena. Zato je *Bajka o caru Saltanu* ostala zatvorena u metaforu. Nije se pomerala prema medijima, savremenosti. Ostala je sačuvana poetska celina, bajkolika suština, jedan svet prividno dalek i nestvaran, u stvari sa izuzetno aktuelnim potencijalima (mržnja, zavist, nanošenje zla, ali i optimističko razrešenje i srećan kraj - da li samo u bajkama?).

Liričnosti ove predstave srpskog ansambla Dečjeg pozorišta iz Subotice, pored samog Puškina, doprinela je originalna muzička matrica Alfreda Šnitkea (gosta iz Rusije), koja je prizivala Čajkovskog. Tome su pripomogle baletske tačke, koreografski elementi u igri skoro svih glumaca. Poređenje se nametalo već i samom pojavom Labuda: najpre lutke koju je animirala Vesna Borocki, a potom i preobražaja u princezu, kojim je tako zatvoren lanac ispunjenja želja i priča dovedena do hepica.

Metamorfoze likova, lutke kao sredstvo za transformaciju u dva ili tri lika, najefektniji su (lutkarskoj umetnosti najpri-

merenjij) deo predstave, za šta su najzaslužniji glumci Svetlana Abramović (koja se pretvarla u kuvaricu, tkalju i baba Rihu) i Jovan Ristovski (knez Gvidon koji se pretvarao u mušicu, muvu i bumbara). Glumačke zadatke uspešno su, ponajviše dramski, realizovali Boško Boškov u ulozi cara Saltana i Marta Aroksalaši kao majka, odbačena carica. Kristina Jakovljević i Miroslav Marković takođe su opravdali svoje mesto u ovoj romantičnoj priči. Možda je pesnik u našem nesređenom vremenu, baš kao Puškin pre 160 godina, osuđen na patetičnu inspiraciju i u stalnoj opasnosti da mu neće ostati ništa čime bi mogao stvarati: ni stvarnosti, ni iluzija. U predstavama za decu ne manjka barem ovog drugog. Ali samo u predstavama...

C) POETSKO-MUZIČKE SLIKOVNICE

Predstave za decu ovoga tipa najčešće su na repertoaru Pozorišta mladih. U prošloj sezoni premijerno su izvedene dve, *Hajde da rastemo* i *Gusarske priče*, obe u režiji Voje Soldatovića. Prva se sastoji od stihova najpoznatijih pesnika za decu (Mira Alečković, Miroslav Antić, Grigor Vitez, Milovan Vitezović, Pero Zubac, Dragan Lukić, Desanka Maksimović, Miroslav Nastasijević, Raša Perić, Dušan Radović, Gvido Tartalja, Branko Čopić, i drugi). Muzika, koju je komponovao Jovan Adamov, bila je glavna podrška predstavi. Glumci Pozorišta mladih još jednom su potvrdili svoje izuzetne vokalne talente: efikasno su ispunili svoje pevačke zadatke.

Gusarske priče su, kako stoji u podnaslovu, "mjuzikl za decu". Prema tekstovima Dragana Lukića, Laze Lazića, Dragana Đorđevića, Brane Crnčevića i Lasla Blaškovića, sačinjena je pedesetominutna pozorišna avantura kojoj je kumovao kompozitor Josip Lorbek. Glavni junak ove, nazovimo je, gusarske odiseje je brod, predodčen sa nekoliko scenjskih elemenata: kormilo, jedro, brodska užad (pozornica je već, sama po sebi, svojevrsna paluba). To je jedrenjak - smetenjak, po rečima njegove neobične posade, u kojima je sadržan i karakter ove predstave, a ona je cela parodija uobičajenih priča o "morskim vukovima". Sve je u *Gusarskim pričama* pomereno ka komičnom, čak na suprotnom polu od očekivanog. Tako je kapetan, kako ga već, vrlo uspešno, igra Pavle Vujičić, umesto da je strašan - nežan i razmažen, a njegova desna ruka, isto tako pervertiranog lika, Strašni Sem - trapav i nesnalazljiv, kad treba da bude vešt, smešan kad treba da bude strašan - kreacija, podjednako uspeła, Ratka Radivojevića.

Gusarsku posadu sa najrazličitijim glumačkim zadacima (skrivenu iza perika i lažnih brada) čine: Draginja Jergić Bululj, Tereza Čambor, Mirjana Popović i Gabriela Dud-

kova - glumice koje su takođe doprinele da ova predstava bude vedra, ali i poetska.

Anahronizam ovih likova, u poređenju sa najnovijim, medijskim junacima dečjih filmova, serija i crtača, vešto je prevladan upravo tim postupcima parodiranja, koji su od početka doprineli humornom tonu i dobrom raspoloženju predstave. Ne toliko za mališane, kojima je predstava namenjena, koliko za njihove pratiocce, najčešće roditelje, bake i deke, vaspitačice - sačuvana je i početna vokacija *Gusarskih priča* - literatura, a zahvaljujući njoj i već pomenuta poetska dimenzija.

Narodno pozorište iz Sombora ima na svom repertoaru, takođe, jednu muzičku predstavu za decu, *Mala škola rokenrola* po tekstovima Ljubivoja Ršumovića. Predstavu je režirao Jagoš Marković, sve prisutniji autor u pozorištima za decu. Priča je jednostavna: sukob generacija ili, pre, nerazumevanje, koji se prevladava muzikom. Glumci: Saša Torlaković, Branka Bojić, Slobodan Tošić, Biljana Milikić i Jelica Petrović - lako rešavaju svoje nevelike zadatke. Ostalo postiže plejbek: muzika koju su snimili, opevali, Vlada i Gile - deci poznata i dostupna i na LP pločama, istoimenog naziva - *Mala škola rokenrola*. Poziv na đuskanje koji decu rado prihvataju. I ništa više. Nekad je i to dovoljno.

D) BAJKE ILI KOSTIMIRANE PREDSTAVE

Prošle sezone, bajka *Petar Pan*, bila je i kod nas svojevrsan hit. Mislím, naravno, na Spielbergov film "Kuka". U pozorištima je bilo pokušaja da se ta popularnost iskoristi i sačine privlačne predstave za najmlađe. Mladi dramski pisac Igor Bojović napisao je svoje viđenje, u stihovima, ove bajke o odrastanju, o letenju, o zemlji Nedodiji, maloj vili Zvončici i Petru Panu, o strašnom Kapetanu Kuku, i dočekao da ga ugleda na sceni čak dva pozorišta: Narodnog pozorišta "Sterija" iz Vršca i Dečjeg pozorišta iz Podgorice. Vršaćku predstavu je režirao Siniša Rakić, mladi beogradski reditelj koji se ogledao i u lutkarskim pozorištima. Držao se teksta, poznatih rešenja, prepoznatljivosti likova i kostima ove još poznatije bajke koju je samo ispričao, doslovno interpretirao. Ali deci ne smeta da im se uvek iznova pričaju iste priče, naročito one omiljene, kao što je *Petar Pan*.

Milivoje Mladenović je napisao iznova našu narodnu bajku *Baš Celik*. Jedna literarno uspeła transformacija iz književnog oblika u scenski. Delo svakako potrebno publici koja odrasta bez usmenog predanja, zagonetanja i pripovedanja uz prela, gusarske epove. Na repertoaru somborskog Narodnog pozorišta.

Pri Književnoj omladini Novog Sada postoji scena na kojoj se već nekoliko godina igraju predstave za decu, pozorište

"Palčić". Na svom repertoaru imaju nekoliko savremenih bajki, odnosno komada u kojima glumci, kostimirani i našminkani, uz muzičku pratnju, koja se, najčešće, izvodi u živo, animiraju najmladu publiku posećujući je u vrtićima, školskim učionicama i domovima omladine, pričaju i pevaju s njom. Autor teksta, reditelj predstava i glumac, Luka Kerman, uz nekoliko stalnih članova svog ansambla: Aleksandar Baloš, Nataša Tomičić, Nevena Jojkić, Zoltan Malčić i druge (zavisno od projekta) napravio je nekoliko predstava koje se odlikuju poetskim pristupom, spontanom igrom, kontrastiranjima dobra i zla, jednostavnim raspletima i uvek srećnim završetkom: *Čarobna esma*, *Plava boja snega*, *Bajka o bajci* i druge, koje pozorište "Palčić" igra isključivo na improvizovanim scenama, gostujući od mesta do mesta, od škole do vrtića, svuda gde pronadu zainteresovane za svoj pristup bajkama, za svoj doživljaj pozorišta za najmlade.

E) OSTALE PREDSTAVE

U Pozorištu mladih je obnovljena lutkarska predstava *Pakosnik*, pod nazivom *Lopov u Lutkovu*. To je efektna, još uvek, bez obzira na neke zastarele "trikove", predstava koju je pre dosta godina režirao Atanas Ilkov, sada realizovao Vojislav Cinkocki.

U Srpskom narodnom pozorištu je krajem decembra 1991. godine, igrana novogodišnja predstava za decu. Tekst je napisala glumica Gordana Kamenarović, a režirao je glumac

Robert Kolar. Uz muzičku pratnju Deane Gligorić u predstavi *Nova godina u snežnoj šumi* igrali su: Ksenija Martinov Pavlović, Ljubica Rakić, Gordana Kamenarović, Novak Bilbija, Aleksandar Dordević, Nenad Vujanović i Stevan Gardinovački, kao Deda Mraz.

Novogodišnjih predstava, namenskih ili prilagođenih novogodišnjim pretprazničkim danima, imaju sva pozorišta, bez obzira na profil (dramska, lutkarska, dečja) - to su, uglavnom, komercijalni projekti, najčešće bez velikih umetničkih pretenzija.

I to bi, uz predstave pozorišta "Dobrica Milutinović" iz Sremske Mitrovice, u izvodenju dramske škole, a koje su takođe namenjene najmladoj publici, a koje, na žalost, nisam imao prilike da vidim - bilo sve što su prošle sezone ponudila deci vojvodanska pozorišta. Uz naponenu koju je, pre više od 50 godina, izneo Pjotr Bogatirjev: "Kod dečje publike prilikom shvatanja pozorišta lutaka dominantni su baš znakovi pozorišta lutaka zbog čega upravo u dečjoj publici ovo pozorište dostiže najveću snagu estetske informacije. Kod odrasle publike, prilikom shvatanja pozorišta lutaka, često se dešava da su dominantni znakovi pozorišta sa živim glumcima, zbog čega ova publika nije u stanju da primi sve izraze pozorišta lutaka." Čini se da je ova napomena još uvek delotvorna, na štetu lutkarstva, odnosno njegovog ozbiljnijeg tretmana u pozorišnom izražavanju.

Zoran Derić

AMATERSKA POZORIŠTA SLOVAČKE NARODNOSTI

Organizator Smotre slovačkih amaterskih pozorišta, koja se odvijala od 13. do 22. marta 1992. godine, na pozornici u Kovačici i Padini ugostio je samo osam predstava u izvodenju šest amaterskih družina - odnosno pozorišnih sekcija iz šest naseljenih mesta u kojima žive Slovaci. Nasuprot svim finansijskim teškoćama, koje su se itekako negativno reflektovale na celokupnu amatersku pozorišnu produkciju, Pozorište VHV - scena u Kovačici u funkciji organizatora Smotre okupilo je veliki broj sponzora, koji su materijalno pomogli realizaciju ove značajne kulturne manifestacije. Dakako, i sredstva dodeljena od strane Ministarstva za kulturu republike Srbije u mnogome su omogućili nesmetano odvijanje tradicionalnog godišnjeg susreta zaljubljenika pozorišne umetnosti.

Smotru su otvorili domaćini - članovi kovačičke scene Pozorišta VHV izvodenjem komedije Ivana Stodolu *Naš pan minister (Naš gospodin ministar)* u režiji iskusnog amatera reditelja Jána Šifela. Posegnuvši za ovim tekstom Kovačića-

ni su bili svesni tradicionalne prezentacije predstave, koja je igrana maltene u svim slovačkim vojvodanskim sredinama, a samim tim i očekivanja publike, naviknute na, u neku ruku, stereotipnu glumačku igru. Kovački ansambl je na opšte zadovoljstvo uspeo da pruži jedno novo viđenje likova i događaja što je izazvalo buru smeha i brojne aplauze i na otvorenoj sceni. Skromne materijalne mogućnosti očitavale su se pre svega u scenografiji i kostimima predstave ali na svu sreću nisu zamagile iskrenost i potpuno predavanje glumačkim zadacima ovog uigranog i nadasve tipski šarolikog glumačkog ansambla.

Pozorište VHV-scena u Staroj Pazovi posle uspeha sa predstavama proteklih sezona ovoga puta je zabeležilo blagu silaznu liniju. Odlaskom reditelja Miroslava Benku, ansambl je ostao bez glavnog inicijatora istraživanja mogućnosti pozorišnih žanrova i umetnosti. Ulogu reditelja predstave ovoga puta je tako preuzeo Peter Lazár, doajen pazo-vačkog teatra, koji se već nekoliko puta uspešno okušao i

na rediteljskim zadacima. Odlučio se za tekst anonimnog autora *Chytráctvo majstra Pathelína (Patlen)* i na njegovoj scenskoj realizaciji okupio iskusani glumački ansambl. Međutim, pokazalo se da je zapravo tekst bio glavni kamen spoticanja. Pisan u stihu, sa mnoštvom izraza koje ne spadaju u fond reči svakodnevnog komuniciranja, sa svojom ritmičnošću i potrebom logičnog kazivanja, ovom segmentu predstave je posvećena najveća pažnja. Na uštrb mizanscenskih rešenja i fizičke ekspresije glumaca. Zato se izgubila radost igre što su donekle uspeeli maskirati izuzetno efektivni kostimi Bogdane Pačanin.

Pozorište VHV-scena u Bačkom Petrovcu na Smotri je učestvovala sa predstavom nastalom povodom 125 godišnjeg jubileja ovog amaterskog kolektiva. *Stary vozka Petra III. (Stari kočijaš Petra III.)* Augusta Kocubua je predstava koja naznačuje prve dečje korake poslenika pozorišne umetnosti, decentno podcrtava pojedine pozorišne tradicije, gradeći tako ritual zahvalnosti svima onima koji su priložili svoj kamačak u mozaiku nazvanu scenska umetnost. Glavna zasluga za ovakav izgled predstave pripada sigurno reditelju, scenografu i autoru kostima u jednoj osobi – Ljuboslavu Majeri.

Mrtve duše (Mrtve duše) N. V. Gogolja u dramatisaciji Mihaila Bulgakova donele su galeriju likova, miris ruske provincije, zanimljivu rediteljsku koncepciju mladog Stanislava Sládečka i nadasve upečatljivu igru, kojoj ni jedan gledalac nije uspeo da odoli. Kovačićka scena Pozorišta VHV poznata po tipološki raznovrsnim glumačkim predstavama i tradicionalnoj saradnji sa glumačkim potencijalom ansambla iz Padina, ovom predstavom je dobilo još jedan biser na podožjoj bisernoj ogrlici.

Detsky súbor KUS Zvolen (Dečji ansambl KUD Zvolen) iz Kulpina u nedostatku manifestacija, koja bi okupljala dečje predstave i predstave za decu na Smotri je nastupio u popodnevrim časovima. Učenicima OŠ iz Kovačice bili su zahvalna publika predstavi Viliama Kukunberga *Moped* u režiji Jána Kopčoka. Vrlo vešta dramaturška obrada tekstualnog predloška sa originalnim nazivom *Bicikl (Bicycle)*, interesantna scenografija, dobar kostim i dugogodišnje iskustvo reditelja amatera koje se očitavalo u unapred nabrojanim vrlinama ove predstave kao da su zakazali u najosnovnijim scenskim rešenjima. Posle svake slike naime zavesa se zatvarala i opet otvarala bez nekog naročito opravdanja i potrebe, što je umnogome ometalo praćenje predstave.

Amateri Doma Kulture Michala Babinku (DK Mihal Babinka) iz Padina poslednjih godina su plenili pažnju vrlo efektinim, kultivisanim visprenim i scenski interesantnim predstavama. Zato je zanimanje publike u Kovačici za predstavu *Hollého* Kubo Jozefa, u režiji amatera Fedora

Popova, bilo razumljivo. Publika je sa uživanjem pratila sigurno najkraće i najefektnije izvođenje ovog tekstualnog predloška, koji obiluje narodnim pesmama, šalama, uzrečicama i igrama. Sliku seoske "idile", u kojoj bogatog ali priglupog mladića žele da ožene lepom, pametnom i pomalo siromašnom devojkom, ansambl je sveo na najosnovnije scene. Za opuštenu igru glumaca, scenografiju znakova i adekvatan kostim zaslužan je reditelj predstave Fedor Popov.

KOS Jednota (KPD Jedinstvo) iz Gložana je poslednjih godina redovan učesnik Smotre. Ovoga puta su se predstavili psihološkom dramom Mikuláša Kočana *Htisky, hisky, kam leitie... (Guske, guske, kada leitie...)* u režiji amatera Jane Urbančkové i Juraja Bartoša. Skromnu scenografiju, zvučne efekte, u potpunosti je nadomestila čista, jednostavna i iskrena gluma malobrojnog glumačkog ansambla, čistota scenskog govora u čemu su prednjačili Jana Urbančková i Ondrej Murin, tumači uloga bračnih drugova Márie i Adreja Siváka.

Vodvilj ne spada među često izvođene žanrove na scenama slovačkih amaterskih pozorišta. Posegnuvši za tekstom Michala Frayna (Majkla Frejna) *V zákalisí (Iza kalisa)* Pozorište VHV-scena u Bačkom Petrovcu napravila je dobar repertoarski potez i ujedno svom vrsnom glumačkom ansamblu pružila priliku da se razigra i poigra sobom, svojim bitisanjem na sceni i ujedno pruži priliku reditelju Stanislavu Sládečku da se iskuša i u ovom žanru. Predstava je izuzetno lepo primljena kako od publike tako i od strane žirija. Zato očekujemo da će biti i često izvođena i dobro posećena od strane gledalaca.

Na kraju, ocenjujući XXIII smotru slovačkih amaterskih pozorišnih društava Vojvodine, koja po broju predstava spada među najmalobrojnije, ne može se prenebregnuti činjenica da je protekla u znaku komedija. U svim scenskim izvedbama bila je evidentna težnja napraviti inventivnu predstavu. U tehničkom pogledu, sa zadovoljstvom možemo konstatovati da se nepovoljne materijalne prilike nisu direktno odrazile na vizuelnu stranu predstava. U saradnji na relaciji reditelj-glumac, očigledno se stiglo do pola puta, jer je znatan deo predstava imao dobro razradenu rediteljsku koncepciju ali glumački ne dovoljno savladanu. Bilo je – na opšte zadovoljstvo – dosta predstava rediteljski i glumački na zavidnom nivou. Predstave, izvedene u okviru ove Smotre, svedoče, kao nikada ranije, o masovnosti glumačkog potencijala, koji je garancija pozorišne sutrašnjice slovačke cnklave na ovim prostorima.

Milina Florijanová

AMATERSKA POZORIŠTA RUMUNSKE NARODNOSTI

Ako su predstave sa prve smotre bile "amaterske", danas posle 20-te smotre Pozorišnih dana Rumuna u Vojvodini, kada glumci poseduju umetničku zrelost, reditelji preokupirani modalitetima savremenog pozorišta traže sopstveni jezik i originalne kodifikacije, a scenografi nalaze najraznovrsnije elemente za stvaranje "živih" dekora, možemo sa zadovoljstvom konstatovati da je pozorišni život Rumuna dostigao visok domet. Što se repertoara tiče, on je raznovrsniji i bogatiji, počev od poznatih klasičnih dela, pa do savremenih originalnih tekstova.

20-ta smotra počinje snažnom predstavom *Urnebesna tragedija* Dušana Kovačevića na Sceni u funkciji profesionalnog pozorišta Doma kulture "Doina" iz Uzdina, u režiji Julijana Ursuleskua.

Prvi čin predstave – svatovi Rajne i Vasilija, igra se u hulu pozorišta, među publikom. Kakva dosetka! Ni bolje ni maštovitije nadgrađivanje teksta. Publika je tako od samog početka uključena u predstavu, postaje deo sveta Kovačevićevog komada. Aktuelna tematika zahteva i odgovarajući rediteljski postupak. Potencirajući kontraste likova, Ursulesku stvara žive slike sveta današnjice u kojem su poljuljani svi vrednosni kriterijumi, gde se gube etički principi, svet u kojem je sve teže utvrditi granice između zarazne ludosti i inertne mudrosti. Zahvaljujući akutnom osećanju reditelja za dobru distribuciju, rešen je glavni deo posla na predstavi. U tome mu pripomaže standardno solidna ekipa uzdinskih glumaca. Pažljivo izbegavajući šematizam, Joca Vinka gradi veoma upečatljiv lik neuravnoteženog starca, Nikulina Ursulesku kao rafinirana stara dama, suptilno glumi psihopatu i kad plače i kada se smeje, baraba od kada sveta, Margarit Ekovoju sa grotesknim humorom sve svoje poroke izliva direktno i precizno, Jova Dalea kao doktor koji je okolnostima primoran da se ponaša po pravilima društva kojem pripada, ali i svi ostali, stvaraju jednu kompaktnu celinu.

Scenografija vrsnog slikara Trajana Todorana, ovoga puta, nije poslužila željenom cilju predstave. Mrtav, prenatrpan dekor, od obešenih prozora pa do nagomilanog šipražja od grana i grančica bio je u najmanju ruku suvišan.

RUSINSKI NARODNI TEATAR "ĐADA"

Kraj pozorišne sezone 1991/92. u amaterskom pozorišnom miljeu Rusina možda najbolje karakteriše ova rečenica sa sastanka Upravnog odbora Rusinskog narodnog pozorišta "Đada", citiramo: "... Sezona koja je za nama bila je uspešna i RNT "Đada" je zadržao svoj nivo koji je postignut u rani-

komedija *Na karnevalu*, rumunskog dramaturga Iona Luke Karadalea, u režiji takođe rumunskog reditelja Stefana Iordaneskua i sa glumcima Scene u funkciji profesionalnog pozorišta Doma kulture iz Banatskog Novog Sela, predstavlja izvrsnu prezentaciju jednog klasičnog dela u novoj, modernoj rediteljskoj koncepciji.

Dramaturgija velikog dramskog pisca I. L. Karadalea je ovoga puta prevaziđena bez opovrgavanja i još manje kontradikcija. Sa jedne strane su sačuvane jezičke posebnosti, a sa druge, humor i duh velikog dramaturga. Da bi postigao živ, ubrzan, "lud" tempo, glumci pribegavaju totalnoj, "fizičkoj" glumi, a da bi predstava dobila u sadržaju, reditelj uvodi dva nova lika koji pored toga što doprinose stvaranju izuzetna atmosfere, daju predstavi nove, savremene konotacije. Stilizacija predstave je dovedena do savršenstva, čemu svakako doprinose koliko scenografija toliko i kostimi, što sve skupa stvara jake vizuelne slike. Od glumaca se ističu Lazar Bundrea kao Nae Đirimea, Viktor Mihajlor kao Ian-ku Pampon, Trajan Mladen u ulozi Make Razakesku i Dorina Bugarin u ulozi Didine Mazu.

Nora Henriha Ibsena, u režiji rumunskog reditelja Leontina Onige u pozorištu u Nikolincima jeste korektna predstava realističkog stila i lake stilizacije. Predstava se bazira na interpretaciji teksta i šalje dramsko delo ka vremenu odigravanja radnje ali ne uspeva da je približi današnjici. Naturalistički dekor ne uspeva da dočara hladnu, nordijsku atmosferu kojoj reditelj teži. Kadar ostaje zatvoren a unutrašnja previranja likova ostaju u domenu superficijelne deklarativnosti. *

Predstava "3+2=1" radena je po tekstu mladog novinara Dimitrije Miklja sa glumcima pozorišta Kulturne prosvetne zajednice iz Seleuša. To je kolektivna kreacija mladih, talentovanih glumaca kojima je tekst predstavljao dobar pretekst za izražavanje. Scenografija, tonki i svetlosni efekti, doprneli su stvaranju određene atmosfere.

Marioara Baba Vojnović

jim, boljim vremenima". Samo hroničar koji prati razvojni put ovog Teatra koji među Rusinima širi lepotu dramske reči, čari pozorišne umetnosti, zna šta znači floskula "bolja vremena" i koliko su odricanja u ovoj sezoni bila neophodna da se ostvari najveći deo planova pomenutog Teatra.

Međutim, treba ostaviti žal za tim vremenima i pogledati šta je ostvareno u okviru RNT "Đada" te još nekih amaterskih kolektiva u pozorišnom amaterizmu na rusinskom jeziku.

Sezona 1991/92. je bila, repertoarski gledano, siromašnija za RNT "Đada". Date su tri premijere: Novosadska scena RNT "Đada" je pripremila komad *Обешеняк (Obešenjak)* Borislava Pekića u režiji Đure Papaharhaja, a scena u Ruskom Krsturu je imala dve premijere, pod režiserskom rukom Jaroslava Sisaka, režisera Teatra "Aleksandar Duhnovič" iz Prešova (Češkoslovačka) postavljen je na scenu tekst Đure Papaharhaja *Агафја, старогa попа дзипка (Agafija, staroga popa kći)* a omladinska grupa RNT "Đada" odnosno Škole za osnovno i srednje obrazovanje "Petro Kuznjak" je uz pomoć režisera Bože Jajčanina pripremila komad *Жіцкі розгваркі (Ženske razgovore)* D. Radovića. Glumci ovog Teatra su izveli više radio drama koje su snimljene za Radio Novi Sad, a dve su izvedene i u okviru XXIV Dramskog Memorijala "Petra Rizniča Đade" u Ruskom Krsturu (održan od 11. do 19. aprila). To je radio drama *Кридио за ангела (Krilo za anđela)* Irine Hardi Kovačević, u režiji Ljuboslava Majere i radio drama Đure Papaharhaja *Ровняцкі саблзні (Ravničarske sablazni)* koju je režirao Jaroslav Sisak. Kad je reč o pozorišnom Memorijalu da još spomenemo da su ove godine na njemu izvedena i tri komada koja su pripremili dečji kolektivi: tekst B. Ruškuca *Prvi dan raspusta*, u režiji Vladimira Hirjovatića pripremili su mali glumci KPD "Karpati" iz Vrbasa, komad *Živani i Živana u Bukvar gradu* od B. Timotijevića, a u režiji Jakima Hardija pripremili su članovi KUD "Taras Ševčenko" iz Đurđeva, a tekst Ljubomira Medešija *Deda dolazi*, u režiji Mikole Preguna pripremili su najmlađi članovi KUD "Žetva" u Kucuri. Na Memorijalu su još nastupili stariji glumci iz Đurđeva sa Molijerovim tekstom *Na silu lekar*, u režiji Miroslava Keveždija, a kao gosti amateri KUD "Lipar" iz Lipara sa *Ženidbom i udadbom* J. S. Popovića, u režiji Milenka Zablečanskog. Da spomenemo i plasmane nekih od spomenutih kolektiva: posle mnogo godina nijedan komad scene RNT "Đada" iz Ruskog Krstura nije dospelo do Smotre amaterskih pozorišnih društava Vojvodine u Kikindi. Tamo se našao komad B. Pekića *Obešenjak* koji su izvodili glumci novosadske scene istog Teatra. Mali glumci KUD "Žetva" iz Kucure dospeli su sa komadom *Deda dolazi* Lj. Medešija u prvi deo dečjih pozorišnih igara Srbije u okviru 35. majskih dečjih igara u Bečeju.

Moguće je da će pomenuta pozorišna sezona RNT "Đada" ostati posebno zapamćena po međunarodnoj saradnji, odnosno, po gostovanjima u oba smera. Tako je na samom početku sezone od 26. do 30. decembra 1991. godine u Vojvodini gostovao ansambel Pozorišta "Aleksandar Duhno-

vič" iz Prešova (Češkoslovačka) koji je imao tri nastupa – u Ruskom Krsturu, Bačkom Petrovcu i Novom Sadu. To je kolektiv afirmisan u evropskim granicama (samo u prošloj sezoni su gostovali u Švedskoj, V. Britaniji, Irskoj, Poljskoj, Jugoslaviji, Rumuniji...) koji je visokom profesionalnošću oduševio naše ljubitelje pozorišta. Režiser Jaroslav Sisak, inače i direktor pomenutog Pozorišta iz Prešova, ostao je početkom 1992. godine u Jugoslaviji i pripremio premijeru komada *Агафја, старогa попа кѝ (Agafija, staroga popa kći)* kao praiizvedbu teksta Đure Papaharhaja. Početkom maja glumci scene RNT "Đada" iz Ruskog Krstura su otputovali na gostovanje u Češkoslovačku sa pomenutim komadom. Nastupili su u Medulaborcima, Svidnjiku, Prešovu i Zemplinskim Toplicama i publika je sa velikim interesovanjem pratila *Agafiju*... jer je tematski taj pozorišni komad vezan i za njihov kraj iz koga su se Rusini pre 250 godina selili na jug.

Na sceni u Ruskom Krsturu je, u međuvremenu, obnovljen pozorišni komad za decu autora Đ. Papaharhaja *Natalka, kraljica pešačkog ostrva*, u režiji M. Zazuljaka, sa kojim je dečja grupa RNT "Đada" boravila od 2. do 10. oktobra 1992. godine u Užgorodu, glavnom gradu Zakarpatja (Ukrajina). U tom periodu tamo je održavan Drugi međunarodni festival lutkarskih pozorišta "Interljalka" na kome su nastupili članovi 17 pozorišnih družina iz deset zemalja. Komad je dat u Užgorodu, Mukačevu i kompletno je snimljen za užgorodski TV studio. Drugi deo ove turneje se odvijao u Češkoslovačkoj gde su najmlađi ruskokrsturki glumci nastupili u Medulaborcima i u Radvanju. Osim gostovanja postignut je i dogovor o drugim vidovima saradnje: početkom 1993. godine u užgorodsko pozorište bi trebali ići na dvomesečno stažiranje dva režisera i jedan scenograf iz "Đade"; u Prešovu je postignut dogovor da režiser J. Sisak opet režira jednu predstavu u Ruskom Krsturu. Interesantno je i to da se *Agafija, staroga popa kći* u međuvremenu postavlja i na sceni u Prešovu gde će od proleća 1993. godine biti izvedena dvojezično (na rusinskom jeziku Prešovščine i na jeziku jugoslovenskih Rusina). Ova turneja je pokazala da pozorište i kulturna delatnost ne poznaju granice i da blokada nije prepreka za ljude dobre volje.

U pozorišnoj sezoni 1992/93. godine RNT "Đada" će se morati maksimalno prilagoditi situaciji i održavanju kontinuiteta. Na repertoaru novosadske scene bi se postavio Mrožekov *Tango* u režiji, najverovatnije, Đ. Papaharhaja, na sceni u Ruskom Krsturu planira se postavljanje komada *Ženski zakon* Gregora Tajovskog, u režiji Jaroslava Sisaka, a predstavu bi pripremao i Dramski studio u kome su mlade snage upoznale tajne pozorišta prošle godine, te bi kontinuitet rada svakako vredelo održati.

Gavra Koljesar

OPERA I BALET

Sasvim izvesno, okosnicu opersko-baletske sezone 1991/92. činilo je šest premijera, koje su, ne uvek ujednačene u pogledu kvaliteta, odnosno umetničkog dometa izvođenja, niti podjednako brižljivo pripremane, u javnosti odjeknule i rekli bismo, vratile publiku u dvorane svog teatra.

Tražiti analogiju između naizgled nelogičnih kretanja u kulturnom životu grada i aktuelnog istorijskog trenutka naše tenzirane svakodnevnice, koji, budući da sve pretpostavlja promeni, to čini i sa ovim segmentom življenja – irelevantno je, kaverzno pitanje – predmet ambicioznije studije; stoga je uvažavanje činjenice da život u ovom osobenom vremenu sadašnjem, obligatno podrazumeva potrebu angažovanja u skladu sa aktuelnim istorijskim, političkim, socijalnim, estetskim ili filozofskim tokovima, primerenije na odnosu na ine aktivnosti novosadskog Teatra, pre svega na područje, u protekloj sezoni daleko zaposlenije i ažurnije, Drame Srpskog narodnog pozorišta.

Opera i balet, ovoga puta, svesno odabranim, i/ili možda jedinim mogućim retrogradnim odnosom prema elementarnim uporištima svoje izvornosti – muzike, revitalizovali su jedan od zaboravljenih vidova svrha svog postojanja, ali u novom smislu hermetičnog, oplemenjujućeg azila, vakuumske duhovnog utočišta od 120 minuta u proseku, što kao smernica već opravdava i u tom smislu generiše modus celokupnog svog angažmana.

Svakako, parametri u tonu "da se moglo više i bolje" "da su uslovi drugačiji" i slično, primereni su i neosporni, posebno primenljivi na pitanja repertoarske politike kuće. Međutim, mnogo češće, oni su oveštali patrljci strukture jednog anahronog stereotipa, biljurne ali isprazne floskule koje argumentuju malo ili gotovo ništa, napušteni meritorni sistem koji uvek i isključivo, jednostrano i slepo, svaku prostornost vrednuje na račun dubine i sadržajnosti.

U spomenutih šest premijera – tri operске i tri baletске, celokupna aktivnost protekle sezone mogla bi se podvesti pod nekoliko postavke standardnog, "gvozdenog" operskog repertoara, tj. "bele" baletске klasičke; tu su: Verdijevi *Nabuko* i *Travijata*, *Seviljski berberin* Rosinija, Štrausova opereta *Slepi miš*, Leonkavalovi *Pajaci* i Smetanina *Prodana nevesta*, odnosno, baleti: *Stvaranje sveta*, *Žizela*, *Vragolanka*, te *Veče u belom*.

Kao vrhunac protekle sezone nedvosmisleno prednjači Donicetijeva komična opera *Viva la mamma*, koja je zablistala na kraju minule godine, poput oaze radosti u beznadu dana. Predstavu je režijski postavio Voja Soldatović, uz scenografiju Milete Leskovca, kostime po izboru Stane Jatić, a pod dirigentskom palicom Janeza Govednika. Glavni nosilac predstave – operске lakrdije – inspiracija kolegama, pu-

nokrvni basso-comico – bio je Branislav Jatić, koji je tumačenjem lika Mame Agate ostvario još jednu uspešnu rolu u svom širokom repertoaru.

Svojoj prvoj operskoj režiji posvećenoj uspomeni na velika- ne novosadске Opere, Soldatović je prišao kao veliki poštovalac ove muzičko-scenske forme, ali i kao dobar poznavalac njenih strukturalnih elemenata. Uz Jatića, koji je svom raskošnom glumačkom talentu za bufo ulogu pripojio i briljantnu vokalnu komponentu, scenom je podjednako vladala i višestruko osvedočena prvakinja sarajevske opere Gertruda Munitić, a u odličnom svetlu pokazali su se i ostali protagonisti: mladi Saša Kovačić i Dragana Kostić, kao i, shodno svom renomeu, Vojislav Kukulović, Miodrag Milanović, Vera Berdović, Branislav Vukasović i Svetozar Drakulić. Već svojim prvim izvođenjem, ovo delo tridesetogodišnjeg Donicetija pokazalo se kao uspeo repertoarski potez "muzičkog pozorišta" i obećalo lep i dugovečan život na operskoj sceni.

Kao poslednja operska premijera – uslovno shvaćeno – jer, atribut – premijerski odnosio se na novi dekor, režijska rešenja, te debi Slavoljuba Kocića u novoj ulozi – Verdijev *Trubadur* izveden je kao druga obnova od praiizvođenja 1976, pod upravom Miodraga Janoskog, u režiji Mladena Sablića i scenografiji Milete Leskovca. Uz ubedljivu Ilonu Kantor Vasiljević, koja je lik Ciganke Acućene, ulogu prepunu dramatike i izvodački zahtevnu, obeležila toplinom i osećajnošću, ovom produkcijom predstavili su se i Slavoljub Kocić, prvi put u ulozi Manrika, čiji dramski fah njegovom glasu nije najprimereniji, zatim, nažalost, indisponirani gost iz Beograda – Slobodan Stanković u ulozi grofa Lune, te Vera Kovač-Vitkai kao Leonora.

Uz brojne nedoradenosti i ispod visine izvodačkog dometa za koji je kadar ansambl Opere Srpskog narodnog pozorišta, postavka *Trubadura* koju smo videli 7. maja prevashodno zahvaljujući svojoj širokoj popularnosti, posedovala je kvalitet svojevrnog osveženja u muzičkom životu grada.

Umesto najavljivane *Italijanke u Alžiru*, iz finansijskih razloga na repertoaru se 10. aprila našlo dopadljivo tumačenje operete Johana Štrausa – sina *Baron Ciganin*, u kome su, pod upravom Imrea Toplaka, kao najupečatljivija u sećanju ostala ostvarenja Branke Oklješe kao Safi i Ilone Kantor Vasiljević u ulozi Ciganke Cipre. Osim prijatnog iznenađenja koje je ovom prilikom priuštio Hor Srpskog narodnog pozorišta, zvučno homogen i uvežban, predstavu su osobenom učinile i krajnje simplifikovana, ali vizuelno kompaktna scenografija Milete Leskovca, te lepo stilizovana, koloristički živopisna kostimografija Stane Jatić.

Baletski život Kuće započeo je premijerom *Ščelkunčika* Petra Čajkovskog izvedenog u prvom mesecu 100-te godišnjice od praizvođenja trećeg i poslednjeg baleta ovog autora. Arhaičnu igračku bajku koreografisao je i režirao Valerij Kovtun, ukrajinski baletski umetnik, koji u najvećim svojim dometima – *Snežnom valceru* i *Valceru cveća* prikazao široku lepezu znalački zamišljenih, vizuelno atraktivnih plesnih rešenja. Njegovu koreografiju znalački je pratio maestro Toplak, postižući u pojedinim osecima partiture zavidan rafinman u zvučnosti orkestra.

Princa je sugestivno tumačio iskusni novosadski prvak Mihai Babuška, Klaru – solidna, tek u završnoj varijaciji dominantna Oksana Storožuk iz Kijeva, kojoj se za ovu zahtevnu ulogu ponestajalo iskustva i čistote klasične škole. Solisti i ansamblu baleta Srpskog narodnog pozorišta vođeni iskusnom rukom sovjetske umetnice Tatjane Tajakine i pedagoga – repetitora Biljane Njegovan, upriličili su najlcpe iznenađenje na premijeri *Ščelkunčika*. Nažalost, scenografija prema idejnim skicama Vječeslava Okunjeva, u mnogo me je narušila osavremenjenu, ali bazičnu iluziju toržestvene koloristike – imanentnu pretprazničkoj večeri.

U toku dva sata prijatne razonode, uz starije poklonode baletske umetnosti posebno su uživali – novosadski mališani. Tri meseca nakon ove ansambl Baleta Srpskog narodnog pozorišta priredio je drugu premijeru, takođe klasičnog repertoara; *Labudovo jezero* Petra Čajkovskog igrano je na sceni Srpskog narodnog pozorišta u koreografiji i redakciji baletmajstora – Vladimira Kovtuna. Stalno angažovana Oksana Storožuk iz Kijeva, pokazala se mnogo ekspresivnijom i ubedljivijom nego u ulozi Maše u *Ščelkunčiku*, a kao siguran i pouzdan partner delovao je Mihai Babuška. Uz većim delom neadekvatnu scenografiju Valerija Leventala, ljupke, bajkolike kostime Mirjane Stojanović-Maurič, i uglavnom skladno zvučeći orkestar pod palicom Miodraga Janoskog, ova korektna predstava, na zadovoljstvo publike, opravdala je repertoarsko opredeljenje za tradicionalno baletsko nasleđe.

Pokušaj da se odoli trajnijem zanemarivanju savremenog stvaralaštva, tj. inscenacija na muziku novijeg datuma, oličen je u recidivu repertoarske ideje od pre dve godine – trećom verzijom Divjakovićeve *Altum Silentium* i postavkom Orfove *Karmine Burane* – od kojih ni jedno delo nema libreto, jer su komponovani kao koncerti, pa su najglobalnije sižee upriličili koreografi: gost iz Sarajeva Zlatko Mikulić i Vladimir Logunov.

Divjakovićeva partitura svojom dosledno sprovedenom konteplativnom atmosferom prepunom minimalistički datog lamenta u inkarnatu patine, koincidentno – ironično postaje aktuelnija u trenutku svoje inscenacije. Nažalost, koreograf Zlatko Mikulić se u skici prema romanu *Rajska*

vrata Andžejevskog, udaljio od pogružene i mračne atmosfere "duboke tišine koju donosi smrt". Njegova postavka u svojoj statičnoj plastici, igrački neekspresivna, bila je lišena scenske snage i osmišljene duhovnosti, koju Divjakovićeva muzika nudi i dopušta.

Značajniji domet predstavljale su Buranske pesme – pre svega u ispoštovanoj Orfovoj muzičkoj dinamici od strane Logunova. Uz funkcionalno opravdanu scenografiju, koja se, doduše, u pogledu invencije donekle pretenciozno poigravala s recipijentovom asocijativnošću ("Valpurgijska vrata", Irena Kršić, Politika, 18. 6. 1992. "antički Tragos" "prarodnica u limbovima dijaboličnog", RNS, 20. 6. i sl.) zapoženi su, uz Mihai Babušku, i ostali muški igrači, ali i solistički par Ljiljana Višekruna i Dragan Vlalukin.

U okviru protekle sezone inavgurisan je još jedan značajan koncertni prostor – novosadska Sinagoga, u kojoj smo tokom prošlog leta bili u prilici da pratimo niz zanimljivih sadržaja – od koncerata Kamernog orkestra Akademije do izuzetnih solista: pijanista Aleksandra Šandorova, Jakova Kasmana, Sergeja Glavackog, Alise Bešević, Marine Milić, klarinetiste Nikole Srdića, violiniste Dejana Bogdanovića, gitarista Džejmisa Bogla i Uroša Dojčinovića, Lenjingradskih solista Državnog akademskog hora "Glinka", Hora "Braća Baruh" i mnogih drugih umetnika.

Muzički život grada upotpunjen je i muzičkim večerima Matice srpske, ciklusima nastupa studenata Akademije umetnosti, koncertima Vojvodanske filharmonije, Koncertnom akademijom, Prvim pijanističkim takmičenjem i drugim manifestacijama. Obeleženi su jubileji (Rudolf Bruči), održan umetnički forum "Dani Akademije umetnosti", dođeljene godišnje nagrade, realizovan NOMUS, Tribina muzičkog stvaralaštva Sremski Karlovci – Novi Sad, i dr. Srpsko narodno pozorište se zauvek oprostilo od svojih doajena (D. Stular, M. V. Buta), a pozdravilo dolazak novih (V. Soldatović, S. Kovačević). U okviru koncerata na sceni Srpskog narodnog pozorišta zazvučala su i nova dela domaćih autora – M. Štatkića, E. Gvozdanovića, Ž. Kiralja, S. Divjakovića, Z. Mulića. Sezona je krunisana drugim po redu letom u Sinagogi, te Trinaestim radnim periodom Vojvodanske omladinske filharmonije.

U opštoj eroziji kriterijuma, sezona kao takva, i bez željenog kvaliteta, bogatstva i šarolikosti, ostaće upamćena kao osobena – potvrđujući činjenicu, da je i u uslovima poražavajućim po elementarno dostojanstvo poslenika Kuće, umetnost neophodna, nasušna potreba. Toga su bili svesni i umetnici koji su i u ekscenim uslovima uspeali da opstojе uprkos nezvesnosti pod kojom deluju; hvala im za sve retke i lepe trenutke!

Boško Buta

pozorišta/ansambli/repertoari

novi sad

SRPSKO NARODNO POZORIŠTE

Upravnik: Miodrag Janoski (1937, 26, 18) – do 1. maja 1992. Siniša Kovačević, od 1. maja (1954, 12, 1/2, 1/2)

Direktor Tehnike: Dragan Inić (1949, 20, 10)

Rukovodilac – Marketing i finansije: Nada Fistrić (1950, 21, 6)

Scenograf: Boris Maksimović (1949, 13, 13 – otišao marta 1992)

Kostimografi: Jasna Petrović Badnjarević (1948, 20, 20); Mirjana Stojanović Maurić (1947, 22, 22)

DRAMA

Dejan Mijač, reditelj – umetnički savetnik Drame, do maja meseca.

Dejan Penčić Poljanski, umetničko rukovođenje od 1. avgusta, Mirjana Markovinović, direktor, (1954, 15,5), Gordana Torbica, sekretar arhivist (1947, 22, 14) i Tibor Kiš, sekretar koordinator (1946, 25, 25 – do avgusta meseca).

Glumci: Jelena Antonijević (1965, 3, 3), Aleksandra Carić (1959, 7, 7), Jasna Đuričić (1966, 3, 3), Gordana Đurđević (1961, 7, 7), Mirjana Gardinovački (1950, 22, 22), Aleksandra Ilić Pleskonjić (1959, 12, 12), Gordana Jošić (1963, 5, 3), Ilinka Kajtez (1949, 22, 22), Gordana Kamenarović (1958, 8, 8), Zaida Krimšamhalov (1936, 33, 29), Tijana Maksimović (1961, 7, 3), Ksenija Martinov Pavlović (1948, 26, 26), Verica Milošević (1943, 29, 25), Ivana Pejčić (1960, 8, 8), Ljubica Rakić (1953, 22, 22), Olivera Stamenković (1965, 4, 3), Lidija Stevanović (1958, 6, 4), Sonja (Sofija) Stipić (1946, 24, 22), Milena Šijački Bulatović (1936, 38, 36), Dobrila Šokica (1934, 38, 37), Zvezdana Tomašević

Napomena: brojevi uz imena u zagradama označavaju po redu – godinu rođenja, ukupni radni staž i staž u navedenom pozorištu

Josifov (1958, 4, 3), Valja Vejin (1949, 22, 16), Renata Vigi (1951, 20, 16), Draginja Voganjac (1967, 3, 3), Mladen Barbarić (1953, 14, 14 – otišao 31. januara 1992), Novak Bilbija (1950, 20, 7), Zoran Bogdanov (1957, 11, 11), Aleksandar Đorđević (1948, 20, 20), Miroslav Fabri (1958, 8, 3), Aleksandar Gajin (1965, 4, 4), Stevan Gardinovački (1936, 31, 23), Božo Jajčanin (1928, 39, 17), Vladislav Kačanski (1950, 14, 14), Tomislav Knežević (1951, 21, 21), Radivoje Kojadinović (1928, 39, 37), Robert Kolar (1966, – od 9. marta 1992), Predrag Momčilović (1959, 6, 6), Dragomir Pešić (1957, 11, 11), Miodrag Petrović (1954, 12, 12), Miodrag Petronje (1946, 22, 8), Milan Šmit (1946, 21, 17), Predrag Tomanović (1964, 4, 4), Vasa Vrtipraški (1946, 24, 24), Nenad Vujanović (1961, 4, 3).

Voditelji predstava i šaptači: Zorica Đorđević (1941, 25, 22), Snežana Kovačević (1953, 10, 10), Irena Petronje (1952, 18, 11), Milica Radenović (1952, 15, 14), Mira Radovanov (1950, 19, 12), Momčilo Kljajić (1967, 1, 1), Stojan Kostić (1946, 20, 17).

OPERA I BALET

Borivoje Šugić, direktor (1937, 31, 17)

Biserka Cvejić, umetnički direktor, od 1. avgusta

Dirigenti: Miodrag Janoski (1937, 26, 18), Imre Toplak (1933, 35, 31), Janez Govednik (1951, 17, 4)

Dirigent Hora: Vesna Kesic Krsmanović (1961, 7, 4)

Korepitor: Aleksandar Jakovčuk, Nadežda Jakovčuk (SSSR), Aleksandar Hercenberger (1934, 35, 17 – u penziji)

Voditelji predstave: Stojanka Milušić (1947, 23, 20), Dejan Teodorović (1954, 9, 9)

Šaptači: Drenka Starčević (1947, 24, 11), Boženka Očovaj (1954, 14, 9), Milena Batić (1961, 7, 1)

Nototekar: Anika Ilona (1944, 18, 9)

VOKALNI SOLISTI

Soprani: Vera Berdović (1941, 27, 22), Veronika Kovač Vitkai (1932, 44, 20), Gordana Kojadinović (1939, 38, 19), Adela Marušević (1936, 38, 38), Branka Oklješa (1950, 22, 22)

Mecosoprani: Ilona Kantor Vasiljević (1946, 13, 6), Marina Pavlović Barać (1961, 8, 8), Višnja Pavlović Drakulić (1958, 12, 3 – otišla 31. 12. 1991.)

Tenori: Slavoljub Kocić (1949, 19, 8), Aleksandar Manojlović (1947, 14, 14)

Baritoni: Branislav Vukasović (1951, 15, 13), Miodrag Milanović (1947, 21, 14)

Bas: Branislav Jatić (1956 – periodično prisutan)

ČLANOVI HORA

I sopran: Ljubica Bisak (1953, 17, 15), Julija Bisak Hartig (1950, 23, 23), Marija Brajković (1960, 12, 12), Snežana Janković (1957, 12, 12), Zorica Janković (1949, 10, 10), Eteš Koči (1958, 11, 8), Katarina Lazić (1952, 13, 13), Jasna Prokić (1966, 7, 7), Milica Šujica (1970, 4, 3), Milica Šurjan (1953, 17, 17), Ivana Tucakov Kovačević (1956, 12, 12), Marija Vojvodić (1961, 11, 11)

II sopran: Nadežda Dapić (1932, 39, 22 – otišla u penziju), Šarlota Fetahović (1948, 21, 21), Svetlana Kmicikijević (1968, 5, 3), Marta Marić (1942, 27, 17), Vera Marković (1951, 19, 12), Valerija Nad (1959, 9, 8), Svetlana Šukalo (1966, 2, 2), Tatjana Todorović (1964, 8, 8), Jelena Veselinović (1960, 8, 6)

I alt: Nora Čonkić (1967, 8, 8), Klara Drakulić (1944, 17, 17), Natalija Popov (1947, 19, 19), Marta Rokličer (1965, 6, 6), Branka Sladić (1955, 16, 12), Ljiljana Stankov (1955, 14, 11), Marija Slović (1965, 3, 3), Sanja Trifunović (1967, 2, 2), Milica Vujić (1957, 12, 12), Eržebet Zagorac Horvat (1957, 12 1/2, 11)

II alt: Marina Aras (1948, 17, 13), Vera Naodović (1937, 33, 23), Vjera Radenković (1935, 35, 27), Tereza Stanković (1946, 25, 19), Jelena Varga (1952, 16, 16)

I tenor: Dobrivoj Gološin (1962, 6, 6), Branislav Krstić (1936, 30, 13), Igor Ksionžik (1963, 2, 2), Danilo Nikolić (1928, 42, 41 – otišao u penziju januara 1992), Milutin Polovina (1940, 24, 24), Miloš Ristić (1956, 13, 13), Štefko Zoltan (1950, 14, 11 – na neplaćenom odsustvu u toku sezone.)

II tenor: Jožef Bisak (1952, 18, 17), Đorđe Keči (1956, 12, 1/2), Zoltan Kovač (1955, 14, 14), Zoran Martinović (1957, 11, 11 – na neplaćenom odsustvu od 1. decembra 1991), Goran Mašić (1960, 2, 2), Dušan Milovanov (1967, 1, 1/2), Rista Milovanović (1931, 36, 33 – otišao u penziju decem-

bra 1991), Boško Radulaški (1960, 14, 8), Antun Topić (1958, 14, 3)

Bariton: Aleksandar Farkaš (1937, 26, 26 – otišao u penziju) Petar Kojić (1956, 14, 8), Saša Kovačić (1965, 6, 6), Lajoš Sabo Rac (1938, 30, 29 – umro aprila 1992), Branko Rošu (1961, 4, 2), Dragan Stajić (1962, 5, 2), Vladimir Stojković (1964, 2, 2), Nebojša Šogorović (1962, 5, 1 1/2), Milan Zucajić (1941, 24, 24)

Bas: Toma Bahun (1947, 17, 13), Slobodan Đokić (1960, 4, 2), Stevan Holiček (1934, 23, 21), Voja Josimov (1955, 13, 12), Čedomir Milušić (1940, 29, 28), Siniša Pejaković (1957, 3, 2), Anial Tiri (1947, 27, 12), Arpad Sarka (1956, 14, 9 – na neplaćenom odsustvu od početka sezone), Miroslav Todorović (1934, 36, 36), Slavoljub Veselinović (1936, 30, 18)

ČLANOVI ORKESTRA

Koncertmajstori: Karolj Horvat (1950, 19, 15), Imre Lakatoš (1959, 11, 11), Milan Todorović (1963, 6, 5)

I violine: Geza Balaž (1939, 34, 34), Adam Gutvajn (1941, 30, 27), Robert Hercenberger (1962, 8, 8), Ismet Huseinović (1938, 24, 19), Emına Lukin (1963, 8, 8)

II violine: Jene Baranjai (1944, 32, 27), Tereza Čuković (1937, 35, 28), Imre Đuraki (1952, 13, 13 – otišao u penziju), Mikloš Varga (1937, 36, 36), Eva Verebeš (1957, 16, 16)

Viole: Karlo Ižak (1944, 29, 24), Mihailo Kolesar (1967, 2, 2), Dušica Polovina (1966, 3, 1 1/2), Nataša Viola (1962, 7, 7)

Violončelo: Iboja Farago (1966, 7, 7), Marijana Perić (1961, 8, 7), Stanislav Pišlar (1936, 27, 25), Tibor Hartig (1934, 30, 24 – otišao u penziju)

Kontrabas: Julka Baranjai (1948, 24, 4), Zvonimir Krstić (1953, 17, 15), Janoš Siladi (1936, 32, 27)

Flauta: Sonja Antunić (1962, 9, 8), Brankica Đukić (1968, 4, 4), Saša Stevanović (1961, 7, 7), Sanja Stijačić (1965, 5, 4)

Klarinet: Rudolf Balaš (1962, 7, 7), Stjepan Bašić (1955, 13, 13), Karolj Burai (1952, 14, 13), Stanojlo Gajić (1929, 38, 36)

Oboa: Olga Banovčanin (1951, 12, 12), Milun Čuković (1935, 35, 35), Drago Jelavić (1956, 11, 11), Vladimir Puškaš (1959, 11, 11), Mirjana Stančić (1950, 18, 18)

Fagot: Stevan Kazimić (1954, 13, 13), Dragana Ognjanović (1947, 19, 19)

Horna: Sladana Grlić (1968, 4, 4), Ištvan Palinkaš (1942, 24, 23), Ernc Šuranji (1953, 14, 11), Jakim Vislavski (1952, 19, 19)

Tuba: Boris Ninkov (1966, 4, 4)
Truba: Saša Dragović (1965, 3, 2), Arpad Jakobović (1967, 1/2, 1/4 – od 1. aprila na neplaćenom), Milan Senković (1956, 13, 13), Laura Vukobratović (1971, 3 1/2, 3 1/2)
Trombon: Branislav Aksin (1959, 10, 10 – na neplaćenom odsustvu), Tibor Bergel (1950, 17, 16), Ilija Geza (1955, 15, 12)
Udaraljke: Aleksandar Urošević (1965, 6, 6), Zoran Komadina (1966, 2 1/2, 2 1/2)
Timpani: Laslo Atila (1961, 9, 9)
Ove sezone bili su angažovani solisti iz inostranstva: Ivan Grinjava, horna (SSSR); Irena Dorobat, harfa (Rumunija); Dimitriju Marija Kristina, viola (Rumunija); Sergej Zelenkin, violina (Rusija); Sergej Paljejev, violončelo (SSSR); Larisa Babenko, II violina (SSSR); Anatolij Galios, kontrabas (SSSR); Roman Meljnik, fagot (SSSR)

BALET

Rukovodilac Baleta: Rastislav Varga
Repetitor-pedagog Baleta: Biljana Njegovan (1951, 23, 23)
Korepetitor: Zoltan Gajdoš (1961, 10, 9), Konstantin Paljejev (SSSR)
Sekretar Baleta: Helmut Nedelko (1937, 34, 22)
Prvaci: Rastislav Varga (1955, 18, 18)
Solisti I kategorije: Dijana Kozarski (1965, 9, 9), Bela Kurunci (1952, 19, 19), Elconora Miler Hristidis (1953, 19, 19), Zoran Radojčić (1953, 14, 14), Gabrijeta Teglaši Velićmirović (1961, 14, 14)
Solisti II kategorije: Nevena Antić Igrić (1953, 21, 21), Mira Ruškuc (1946, 28, 25), Sofija Stojadinović (1947, 26, 26), Nikola Uzelac (1945, 28, 24), Gizela Veličković (1960, 14, 14)
Solisti III kategorije: Apostol Hristidis (1953, 20, 19), Aleksandra Ketig (1961, 14, 14), Olivera Kovačević Crnjanski (1966, 6, 5), Jasna Kovačić (1963, 11, 9), Elizabeta Kurunci (1952, 20, 20), Amalija Petrić (1950, 24, 9), Dragan Vlalukin (1962, 10, 10)
Solisti epizodisti: Magdalena Gikovski (1951, 22, 22), Ilinka Grnja (1949, 24, 24), Ljubica Klinar (1952, 21, 21), Marija Miler (1949, 24, 24), Mitutin Petrović (1954, 10, 10), Toni Radelović (1966, 5, 5), Sanja Vučurević (1963, 11, 10)
Ansambl I kategorije: Mirjana Božović (1949, 24, 24 – otišla u penziju 3. novembra 1991), Đorđe Drljan (1967, 6, 6), Ismet Fetahović (1954, 20, 20), Đerdika Lukić (1960, 13, 11), Đurdica Nad (1948, 22, 21), Radmila Nestorović (1966, 6, 6), Marijeta Savić (1967, 6, 6), Marija Šarčević (1959, 14, 14), Branka Tešanović Gligorić (1965, 7, 7), Aranka Tot (1963, 6, 6)

Ansambl II kategorije: Džana Čurčić (1962, 6, 6), Dragica Dimić (1959, 9, 9), Ilija Mataruga (1948, 21, 21), Biljana Pušić (1963, 12, 12)

Ansambl III kategorije: Bojana Jovanović (1970, 1, 1), Ivana Stojčević (1971, 1, 1), Ljiljana Višekruna (1972, 1, 1)
Ove sezone bili su angažovani solisti iz inostranstva: Okšana Storožuk (SSSR), Vladimir Meljnik (SSSR), Alja Goduljan (SSSR), Joko Komacu (Japan), Štefan Kapraraju (Rumunija), Anatolij Babenko (SSSR), Irina Visočinjenko (SSSR), a i dalje su angažovani Mihai Babuška (Rumunija) i Vasile Halaku (Rumunija).

REPERTOAR / DRAMA

Premijere u maloj dvorani

Tenci Vilijams (Tennessee Williams)
STAKLENA MENAŽERIJA
(Glass Menagerie)

Prevod: Nada Čurčija Prodanović
Režija i adaptacija: Bogdan Ruškuc
Scenografija: Geroslav Zarić
Kostimi: Milanka Berberović
Muzika: Mitar Subotić
Scenski pokret: Gordana Dean Gačić
Lektor: Radovan Knežević
Asistent kostimografa: Branka Miličić David
Lica: Zaida Krimšamhalov (*Majka*), Predrag Tomanović (*Sin*), Draginja Voganjac (*Cerka*), Predrag Momčilović (*Mladić*)
16. septembra 1991.
26 predstava (24 u mestu, 2 na gostovanju)
6443 gledaoca (6019 u mestu, 424 na gostovanju)

Jovan Sterija Popović
LAŽA I PARALAŽA

Režija: Egon Savin
Scenografija: Geroslav Zarić
Kostimi: Bojana Nikitović
Muzika: Ksenija Zečević
Lektor: Radovan Knežević
Asistent reditelja: Aleksandar Štiglić
Stručni saradnik iluzija: Tibor Kiš
Lica: Zijah Sokolović (*Aleksa*), Predrag Tomanović (*Mita*), Lidija Stevanović (*Jelica*), Stevan Šalajić (*Marko Vujić*), Miroslav Fabri (*Batić*), Jelena Antonijević (*Marija*)
12. oktobra 1991.
41 predstava (31 u mestu, 10 na gostovanju)
12306 gledalaca (9272 u mestu, 3034 na gostovanju)

Aleksandar Popović
NEGA MRTVACA

Režija Radmila Vojvodić
Scenografija: Aleksandar Denić
Kostimi i maske: Biljana Dragović
Muzika: Ksenija Zečević
Scenski pokret: Ferid Karajica
Lektor: Radovan Knežević

Lica: Sjevan Šalajić (*Starac*), Lidija Stevanović (*Ruža*),
Predrag Tomanović (*Karanfil*), Draginja Voganjac/Alek-
sandra Ilić Pleskonjić – od 9. maja (*Merima*), Vladislav Ka-
čanski (*Slavenko*), Miroslav Fabri (*Omilj*), Robert Kolar
(*Primarijus*)

Ljubiša Ristović, Zvonko Gojković, Slobodan Ninković,
Mirko Pantelić, Nenad Pećinar, Dragiša Milojković (*Šest la-
keja**),

*Studenti Akademije umetnosti u Novom Sadu

8. februara 1992.
15 predstava u mestu
3385 gledalaca

Obnove u velikoj dvorani

Aristofan
ŽENE U NARODNOJ SKUPŠTINI

2. februara 1991.
1 predstava u mestu
191 gledalac

Obnove u maloj dvorani

Miloš Nikolić
SVETISLAV I MILEVA

14. marta 1983.
14 predstava (12 u mestu, 2 na gostovanju)
3641 gledalac (2895 u mestu, 746 na gostovanju)

Dušan Kovačević
SVETI GEORGIJE UBIVA AŽDAHU

16. septembra 1986.
10 predstava u mestu
2590 gledalaca

Deana Leskovar
TRI ČEKIĆA (O SRPU DA I NE GOVORIMO)

22. oktobra 1988.
12 predstava (11 u mestu, 1 na gostovanju)
3112 gledalaca (2612 u mestu, 500 na gostovanju)

Aleksandar Popović
BELA KAFKA

21. decembra 1990.
Izmena: Jasna Đuričić (*Crkva Ružica*) umesto Gordane
Đurđević (od početka sezone)

Jelena Antonijević (*Zora Šišarka*) umesto Draginje Voga-
njac (od juna 1992)

Vladislav Kačanski i Predrag Tomanović igraju naizmeni-
čno ulogu *Srde Zlopogleda*

24 predstave (20 u mestu, 4 na gostovanju)
8276 gledalaca (6344 u mestu, 1932 na gostovanju)

Peter Vajs
PATNJE GOSPODINA MOKINPOTA

16. januara 1991.
1. predstava u mestu
51 gledalac

Borislav Mihajlović Mihiz
BANOVIĆ STRAHINJA

26. januara 1991.
18 predstava u mestu
3568 gledalaca

Miro Gavran
LJUBAVI DŽORDŽA VAŠINGTONA

15. juna 1991.
18 predstava (17 u mestu, 1 na gostovanju)
1988 gledalaca (1930 u mestu, 58 na gostovanju)

Drama je u toku sezone 1991/92. izvela 168 predstava (149
u mestu i 19 na gostovanju, kojima je prisustvovalo 42 439
gledalaca (36 245 u mestu, 6194 na gostovanju).

Gostovala je u: Beočinu, Beogradu (5), Mladenovcu, Nišu,
Novom Bečeju, Pančevu, Rumi (2), Smederevu, Somboru,
Subotici, Svetozarevu, Šapcu, Temišvaru, Titelu, Zemunu
(2).

REPERTOAR / OPERA

Premijere u velikoj dvorani

Gaetano Donicelli
VIVA LA MAMA
(Viva la mamma)

Libreto: Antonio Sografiò
Operu obnovio: Vito Fraci
Dramaturška i muzička obrada: Horst Gerges i Karthajnc Guthajm
Prevod i obrada: Borislav Popović i Konstantin Vinaver
Adaptacija prevoda: Branislav Jatić
Dirigent: Janez Govednik/Imre Toplak
Režija: Voja Soldatović
Scenografija: Mileta Leskovac
Kostimi: Stana Jatić
Dirigent Hora: Vesna Kesić Krsmanović
Asistent reditelja: Svetozar Drakulić
Koncertmajstor: Karolj Horvat/Imre Lakatoš
Korepetitor: Nadežda Jakovčuk

Lica: Gertruda Munitić/Gordana Kojadinović (*Korila Sartiniki*), Miodrag Milanović (*Stefano*), Dragana Krstić/ Jasna Prokić (*Lučla Boski*), Branislav Jatić (*Agata*), Vera Berdović (*Dorotea Kačini*), Vojislav Kukulović/Slavoljub Kocić (*Guljelmo Antolstoinolonof*), Branislav Vukasović (*Vinčenco Biskroma*), Svetozar Drakulić (*Oracio Prospero*), Saša Kovačić (*Impresario*)
28. decembra 1991.
13 predstava (11 u mestu, 2 na gostovanju)
5743 gledaoca (4793 u mestu, 950 na gostovanju)

Johan Štraus
BARON CIGANIN
(Der Zigeunerbaron)

Libreto: Ignac Šnicer (prema priči Mora Jokaija)
Dirigent: Imre Toplak
Režija: Voja Soldatović
Scenografija: Mileta Leskovac
Kostimi: Stana Jatić
Koreograf: Žarko Milenković
Asistent reditelja: Svetozar Drakulić
Dirigent Hora: Vesna Kesić Krsmanović
Koncertmajstor: Imre Lakatoš/Karolj Horvat
Korepetitori: Nadežda i Aleksandar Jakovčuk
Lica: Slavoljub Kocić (*Šandor Barinkai*), Aleksandar Manojlović/Saša Kovačić (*Grof Karnero*), Miodrag Milanović/Svetozar Drakulić (*Kalman Župan*), Jasna Prokić (*Arsena*), Marina Pavlović Barać (*Mirabel*), Igor Ksionžik

(*Otokar*), Ilona Kantor Vasiljević (*Cipra*), Branka Oklješa (*Safi*), Branislav Vukasović (*Grof Homonai*), Vera Berdović (*Carica Marija Terezija*), Saša Kovačić/Aleksandar Manojlović (*Pišta*)

Tri ciganke: Leonora Milcer Hristidis, Nevena Antić Igrić, Maja Grnja
(Sofija Stojadinović, Branka Gligorić Tešanović, Radmila Nestorović, Marijeta Savić)
Fijakeristi: Radmila Nestorović, Rastislav Varga
(Nevena Antić Igrić, Vladimir Meljnik, Jasna Kovačić)
Palotaš-solo: Ljiljana Višekruna, Branislav Tešanović
(Maja Grnja, Zoran Radojčić)
Palotaš – žene: Ljubica Klinar, Tanja Širočka, Branka Gligorić Tešanović, Mira Ruškuc, Lidija Darmanović, Aranka Tot, Zdenka Milenković, Marija Šarčević
(Radmila Nestorović, Dragica Dimić, Natalija Bata, Marijeta Savić)
Palotaš – muškarci: Đorđe Drljan, Milutin Petrović, Apostol Hristidis, Anatolij Babenko, Dragan Vialukin, Vladimir Meljnik, Ismet Fetahović, Trajan Mešter
(Bela Kurunci, Branislav Tešanović, Zoran Radojčić)
Ciganke: Mira Ruškuc, Ljubica Klinar, Tanja Širočka, Aranka Tot, Marija Šarčević, Lidija Darmanović, Branka Gligorić Tešanović, Zdenka Milenković
(Radmila Nestorović, Natalija Bata, Dragica Dimić, Marijeta Savić)
Vojnici: Vladimir Meljnik, Bela Kurunci, Ismet Fetahović, Đorđe Drljan, Milutin Petrović, Anatolij Babenko, Branislav Tešanović, Trajan Mešter
(Dragan Vialukin, Apostol Hristidis, Zoran Radojčić)
Čardaš: Ciganke i vojnici
Svadbeni ritual: Amalija Petrić, Elizabeta Kurunci, Đurđica Nad, Ivana Stojčević
(Natalija Bata)
Učestviju: Hor, orkestar i balet SNP
10. aprila 1992.
6 predstava u mestu
3053 gledalaca

Obnove u velikoj dvorani

Đuzepe Verdi
TRUBADUR
(Il Trovatore)

Libreto: Salvatore Kamarano i L. E. Bardare (prema drami A. Garsije Gutijeresa)
Dirigent: Miodrag Janoski

* Posle duge pauze obnovljena je opera TRUBADUR s novom podelom i scenografsko-kostimografskim inovacijama. Objavljujemo kompletnu podocu.

Režija: Mladen Sabljic
Scenografija: Mileta Leskovac
Kostimi: Stana Jatic
Dirigent Hora: Vesna Kesić Krsmanović
Asistent reditelja: Svetozar Drakulić
Koncertmajstor: Imre Lakatoš/Karolj Horvat
Korepetitor: Nadežda Jakovčuk

Lica: Branislav Vukasović/Slobodan Stanković, k.g. (*Grof Luina*), Vera Kovač Vitkai (*Leonora*), Ilona Kantor Vasiljević/Marina Pavlović Barać (*Acučena*), Slavoljub Kocić (*Manriko*), Branislav Jatic/Svetozar Drakulić (*Ferando*), Adela Marušević/Jasna Prokić (*Ines*), Aleksandar Manojlović/Igor Ksionžik (*Ruiz*), Čedomir Milušić (*Stari ciganin*), Aleksandar Manojlović/Igor Ksionžik (*Glasnik*)

Učestvuj: Solisti, hor i orkestar SNP

23. novembra 1976.

Prva obnova 25. septembra 1981.

Obnova kao premijera 7.maja 1992.

4 predstave u mestu

1125 gledalaca

Đuzepe Verdi
TRAVIJATA

16. oktobra 1981.

5 predstava u mestu

2320 gledalaca

Đuzepe Verdi
NABUKO

8. maja 1983.

6 predstava (4 u mestu, 2 na gostovanju)

3422 gledaoca (1622 u mestu, 1800 na gostovanju)

Johan Štraus
SLEPI MIŠ

19. maja 1987.

7 predstava (6 u mestu, 1 na gostovanju)

3168 gledalaca (2848 u mestu, 320 na gostovanju)

Bedžih Smetana
PRODANA NEVESTA

27. novembra 1990.

5 predstava u mestu

1940 gledalaca

Rudero Leonkavalo
PAJACI

15. marta 1991.

1 predstava u mestu

490 gledalaca

Obnove u maloj dvorani

Doakino Rosini
SEVILJSKI BERBERIN

Premijera 30. aprila 1985.

Obnova 29. oktobra 1988.

7 predstava (6 u mestu, 1 na gostovanju)

2241 gledalac (1791 u mestu, 450 na gostovanju)

Opera SNP u toku sezone 1991/92. izvela ukupno 54 predstave (48 u mestu, 6 na gostovanju). Prisustvovalo je 23 502 gledaoca (19 982 u mestu, 3520 na gostovanju) Opera je gostovala u Beogradu (2), Jaši Tomiću, Rumi (3), Somboru, Zrenjaninu.

REPERTOAR / BALET

Premijere u velikoj dvorani

P. I. Čajkovski
ŠČELKUNČIK
(Krcko Oraščić)

Libreto: M. Petipa po E. T. Hofmanu

Koreografija i režija: Valerij Kovtun, Kijev

Dirigent: Imre Toplak

Scenografija: Radoje Stanković i Dalibor Tobdžić (*prema idejnim skicama* Večeslava Okunjeva, Kijev)

Kostimi: Milanka Berberović i Ljiljana Petrović (*prema idejnim skicama* Irine Pres, Kijev)

Asistent koreografa: Tatjana Tajakina, Kijev

Pedagog-repetitor: Biljana Njegovan

Dirigent Hora: Vesna Kesić Krsmanović

Koncertmajstor: Imre Lakatoš/Karolj Horvat

Pijanista korepetitor: Konstantin Paljcev/Zoltan Gajdoš

Lica: Oksana Storožuk/Ljiljana Višekruna (*Klara*), Mihai Babuška/Rastislav Varga (*Princ*), Zoran Radojčić/Vladimir Meljnik (*Kralj miševa*), Vasile Halaku/Nikola Uzelac (*Saveinik Droselmajer*), Leonora Miler Hristidis/Marijeta Savić

(*Klarina majka*), Apostol Hristidis/Ismet Fetahović (*Klarin otac*), Radmila Nestorović/Biljana Pušić (*Klarin brat*), Joko Komacu/Ivana Stojčević/Elizabeta Kurunci (*Lutka Šćelkunčik*), Jasna Kovačić/Anatolij Babenko/Ala Goduljan/Milutin Petrović (*Kolombina i Arlekin*), Gizela Veličković/Dragan Vlalukin/Joko Komacu (*Saracenski par*), Branka Tešanović Gligorić, Ismet Fetahović, Mira Ruškuc, Vladimir Meljnik, Ilinka Grnja, Đorđe Drljan, Iliana Mataruga, Trajan Mešter, Amalija Petrić, Bela Kurunci, Marijeta Savić, (Aleksandra Ketig) (*Roditelji*)

Deca-Devojčice: Natalija Bata, Marija Šarčević, Aranka Tot, Tanja Širočka, Ljubica Klinar, Aleksandra Ketig (Bojana Jovanović, Dragica Dimić)

Dečaci: Nevena Antić Igrić, Magdalena Gikovski, Durdica Nad, Lidija Darmanović, Elizabeta Kurunci (Biljana Pušić)

Miševi: Đorđe Drljan, Toni Randelović, Branko Tešanović, Trajan Mešter, Milutin Petrović, Vladimir Meljnik, (Bela Kurunci)

Vojnici: Aleksandra Ketig, Maja Grnja, Zdenka Milenković, Natalija Bata, Lidija Darmanović (Aranka Tot, Tanja Širočka)

Snežni valcer: Tanja Širočka, Maja Grnja, Zdenka Milenković, Aleksandra Ketig, Ljiljana Višekruna, Marijeta Savić, Aranka Tot, Lidija Darmanović, Jasna Kovačić, Elizabeta Kurunci, Gizela Veličković, Biljana Pušić, Natalija Bata, Joko Komacu (Dragica Dimić, Ivana Stojčević, Bojana Jovanović)

Divertisman u II činu

Španska igra: Aleksandra Ketig, Vladimir Meljnik, Radmila Nestorović, Branko Tešanović, Milutin Petrović

Istočnjačka igra: Ljiljana Višekruna, Branko Tešanović, Ala Goduljan, Bela Kurunci

Kineska igra: Elizabeta Kurunci, Dragan Vlalukin, Joko Komacu

Ruska igra: Gizela Veličković, Anatolij Babenko, Jasna Kovačić, Đorđe Drljan

Pastirice i pastir: Marijeta Savić, Aranka Tot, Lidija Darmanović, Toni Randelović, Ljiljana Višekruna, Maja Grnja, Bojana Jovanović

Valcer cveća: Leonora Miler Hristidis, Biljana Pušić, Maja Grnja, Radmila Nestorović, Aleksandra Ketig, Marijeta Savić, Jasna Kovačić, Lidija Darmanović, Tanja Širočka, Marija Šarčević, Ljubica Klinar, Joko Komacu, Zdenka Milenković, Natalija Bata (Gizela Veličković, Ivana Stojčević, Elizabeta Kurunci, Dragica Dimić, Aranka Tot, Bojana Jovanović)

Đorđe Drljan, Trajan Mešter, Dragan Vlalukin, Vladimir Meljnik, Branko Tešanović, Anatolij Babenko, Bela Kurun-

ci, Milutin Petrović (Toni Randelović, Zoran Radojčić, Ismet Fetahović, Apostol Hristidis)

Učestvuj!: Balet, orkestar i Ženski hor SNP

21. decembra 1991.

7 predstava (6 u mestu, 1 na gostovanju)

5017 gledalaca (3717 u mestu, 1300 na gostovanju).

P. I. Čajkovski

LABUDOVO JEZERO

Libreto: V. Begičev i V. Geljcer

Koreograf: M. Petipa, L. Ivanov i F. Lopuhov

Režija i redakcija: Valerij Kovtun, Kijev

Dirigent: Miodrag Janoski

Scenografija: Valerij Levental, Moskva

Kostimi: Mirjana Stojanović Maurić (*prema idejnim skicama*: V. Leventala)

Asistent koreografa: Tatjana Ahikjan, Kijev

Baletmajstor-repetitor: Biljana Njegovan

Koncertmajstor: Imre Lakatoš/Karolj Horvat

Korepetitori: Zoltan Gajdoš i Svetozar Kovačević

Lica: Oksana Storožuk/Ala Goduljan (*Odeta-Odilija*), Mihai Babuška/Rastislav Varga (*Princ Zigfrid*), Rastislav Varga/Mihai Babuška/Bela Kurunci (*Rotbart*), Sofija Stojadinović (*Kraljica*), Vasile Halaku (*Nastavnik*), Apostol Hristidis (*Herceg*), Jasna Kovačić, Joko Komacu, Dragan Vlalukin/Gizela Veličković, Ala Goduljan, Branislav Tešanović (*Pas de trois*)

Četiri mala labuda: Jasna Kovačić, Joko Komacu, Gizela Veličković, Elizabeta Kurunci (Ivana Stojčević, Lidija Darmanović, Tanja Širočka, Bojana Jovanović)

Četiri velika labuda: Leonora Miler Hristidis, Maja Grnja, Ala Goduljan, Biljana Pušić (Radmila Nestorović, Ljiljana Višekruna, Marijeta Savić)

Neveste: Biljana Pušić, Ala Goduljan, Gizela Veličković, Jasna Kovačić (Joko Komacu, Radmila Nestorović)

Panska igra: Maja Grnja, Branka Tešanović Gligorić, Zoran Radojčić, Toni Randelović (Ljiljana Višekruna, Radmila Nestorović)

Napolitanska igra: Dragan Vlalukin, Magdalena Gikovski, Durdica Nad, Amalija Petrić, Natalija Bata (Anatolij Babenko, Elizabeta Kurunci, Marija Šarčević)

Madarska igra: Leonora Miler Hristidis, Bela Kurunci (Aranka Tot, Branislav Tešanović)

Mazurka: Ilinka Grnja, Mira Ruškuc, Aranka Tot, Lidija Darmanović, Branislav Tešanović, Milutin Petrović, Đorđe Drljan, Trajan Mešter (Ivana Stojčević, Marija Šarčević, Bela Kurunci), Ljubica Klinar, Dragica Dimić, Tanja Široč-

ka, Marijeta Savić, Anatolij Babenko, Vladimir Meljnik, Ismet Fetahović, Apostol Hristidis (Zdenka Milenković, Branka Tešanović Gligorić)

Valcer-poloneza: Dragica Dimić, Aranka Tot, Tanja Širočka, Marija Šarčević, Aleksandra Ketig, Branka Tešanović Gligorić, Radmila Nestorović, Lidija Darmanović, Ismet Fetahović, Đorđe Drljan, Milutin Petrović, Trajan Mešter, Toni Randelović, Anatolij Babenko, Vladimir Meljnik, Branislav Tešanović (Ivana Stojčević, Natalija Bata, Marijeta Savić, Dragan Vlalukin)

Crni labudovi: Elizabeta Kurunci, Jasna Kovačić, Gizela Veličković, Aranka Tot, Joko Komacu, Ivana Stojčević

Labudovi: Ljiljana Višekruna, Marijeta Savić, Aleksandra Ketig, Branka Tešanović Gligorić, Tanja Širočka, Dragica Dimić, Natalija Bata, Lidija Darmanović, Aranka Tot, Radmila Nestorović, Zdenka Milenković, Marija Šarčević, Ljubica Klinar, Nevena Antić Igrić, Ivana Stojčević, Bojana Jovanović

14. marta 1992.

7 predstava (5 u mestu, 2 na gostovanju)

7 769 gledalaca (3 769 u mestu, 4 000 na gostovanju)

Stevan Divjaković

ALTUM SILENCIJUM

Altum silentium

Karl Orf

KARMINA BURANA

Carmina burana

Koreografija i režija: Zlatko Mikulić, k.g. Sarajevo (za *Altum silentium*)

Koreograf: Vladimir Logunov, k.g. Beograd (za *Karminu buranu*)

Dirigent: Miodrag Janoski

Scenografija: Miodrag Tabački

Kostimi: Vanja Popović

Asistent koreografa: Biljana Njegovan

Dirigent Hora: Vesna Kesić Krsmanović

Koncertmajstor: Imre Lakatoš/Karolj Horvat

Korepeditori: Nadežda Jakovčuk, Zoltan Gajdoš

Lica u ALTUM SILENCIJUM-u: Mihai Babuška (*Jakov iz Klojea*), Oksana Storožuk (*Maud*), Ala Goduljan (*Blanka*), Anatolij Babenko (*Robert*), Rastislav Varga (*Sveštenik*), Vladimir Meljnik (*Grof Aleksa Melisen*), Joko Komacu (*Devojčica s lepirom*), Čedomir Milušić (*Bas solo*)

Učestvuju: Hor i orkestar SNP

Igraju u Karmina burana:

Solisti Baleta: Mihai Babuška, Rastislav Varga, Maja Grnja, Ala Goduljan, Ljiljana Višekruna, Dragan Vlalukin, Leonora Miler Hristidis, Branislav Tešanović, Biljana Pušić, Jasna Kovačić, Nevena Antić Igrić, Marijeta Savić, Aleksandra Ketig, Anatolij Babenko, Milutin Petrović, Vladimir Meljnik, Đorđe Drljan, Toni Randelović

Solisti opere: Gordana Kojadinović/Svetlana Lovčević, k.g. (*Sopran solo*), Itona Kantor Vasiljević (*Mecosopran solo*), Ilija Nikolić, k.g., Dobrivoj Gološin (*Tenor solo*), Slobodan Stanković, k.g., Branislav Vukasović (*Bariton solo*)

BALETSKI ANSAMBL: Nevena Antić Igrić, Gizela Veličković, Aleksandra Ketig, Ljubica Klinar, Jasna Kovačić, Elizabeta Kurunci, Leonora Miler Hristidis, Radmila Nestorović, Biljana Pušić, Marijeta Savić, Aranka Tot, Marija Šarčević, Ivana Stojčević, Tanja Širočka, Zdenka Milenković, Natalija Bata, Lidija Darmanović, Joko Komacu, Branka Tešanović Gligorić (Bojana Jovanović, Dragica Dimić) Dragan Vlalukin, Đorđe Drljan, Milutin Petrović, Toni Randelović, Ismet Fetahović, Apostol Hristidis, Branislav Tešanović, Trajan Mešter, Anatolij Babenko, Vladimir Meljnik

Učestvuju: Hor i orkestar SNP i Hor viših razreda Osnovne škole "Jovan Popović" koji je pripremila Drenka Starčević Laio

6. juna 1992.

3 predstave u mestu

1370 gledalaca

Obnove u velikoj dvorani

Adolf Adam

ŽI Z E L A

23. marta 1982.

2 predstave u mestu

600 gledalaca

Luj Jozef Ferdinand Herold

VRAGOLANKA

13. maja 1986.

Obnova 22. februara 1991.

7 predstava u mestu

2152 gledaoca

J. S. Bah-F. List

VEČE U BELOM

19. novembra 1990.

3 predstave (2 u mestu, 1 na gostovanju)

694 gledaoca (444 u mestu, 250 na gostovanju)

Andrej Petrov
STVARANJE SVETA

20. aprila 1991.
1 predstava u mestu
148 gledalaca

Balet je izveo ukupno 30 predstava (26 u mestu, 4 na gostovanju) kojima je prisustvovalo 17 750 gledalaca (12 200 u mestu, 5 550 na gostovanju)
Balet SNP gostovao je u Beogradu (2), Sečnju, Temišvaru.

KONCERTI

VOJVODANSKA FILHARMONIJA

KONCERT VOJVODANSKE FILHARMONIJE

Dirigent: Mladen Jagušt
Solista: Aleksandar Šandorov
10. oktobra 1991.
11. oktobra Beograd

Novogodišnji koncert Vojvodanske filharmonije
VEČE ŠTRAUSA

Dirigent: Miodrag Janoski
(Novi Sad, 1. januara 1991)

Koncert Vojvodanske filharmonije,
Mešovitog hora, ansambla JNA,
Hora muzičke akademije Novi Sad
u okviru NOMUS-a
Dirigent: Mladen Jagušt
Solista: Saša Kovačić
6. aprila 1992.

Koncert Vojvodanske filharmonije
Dirigent: Miodrag Janoski
29. aprila 1992.

Ukupno je izvedeno 5 koncerata (4 u mestu, 1 na gostovanju) kojima je prisustvovalo 2 134 slušaoca (1 454 u mestu, 680 na gostovanju)
Vojvodanska filharmonija gostovala je u Beogradu.

KONCERTI ORKESTRA I HORA

Komemorativna akademija

Koncert Orkestra i Hora
povodom 50 godina racije na Dunavu

Dirigent: Miodrag Janoski
23. januara 1991.
500 posetilaca

Koncerti Kamernog orkestra

Izvedena su 2 koncerta na gostovanju (24. decembra 1991. u Novom Bečeju i 29. decembra 1991. u Beogradu) kojima je prisustvovalo 70 slušalaca.

Koncerti Kamernog hora

Izveden je 1 koncert u mestu 26. februara – Vojvodanska akademija, kome je prisustvovalo 250 posetilaca.

Koncerti Kamernog orkestra i Kamernog hora

Izveden je 1 koncert povodom svečane akademije Novosadskog univerziteta 23. decembra 1991, kome je prisustvovalo 373 posetioca.

Opersko-baletski koncerti

Izvedena su 4 opersko-baletska koncerta na gostovanju (Ada, Beočin, Jaša Tomić, Vršac) kojima je prisustvovalo 800 posetilaca.

Promenadni koncerti

Izvedena su 2 promenadna koncerta (Plato SNP 6. septembra i Zmaj Jovina ulica, 10. septembra) kojima je prisustvovalo 600 posetilaca.

U organizaciji SNP izvedeno 12 koncerata (6 u mestu, 6 na gostovanju) kojima je prisustvovalo 2593 posetioca (1723 u mestu, 870 na gostovanju).

Ansambli – Drame, Opere i Baleta Srpskog narodnog pozorišta u toku sezone 1991/92. izveli su 252 predstave (223 u mestu, 29 na gostovanju), kojima je prisustvovalo 83 691 gledalaca (68 427 u mestu, 15 214 na gostovanju). Ukoliko se tome priključe koncerti Vojvodanske filharmonije, Kamernog orkestra i Kamernog hora – Srpsko narodno pozorište je ukupno izvelo 266 programa (231 u mestu, 35 na gostovanju) kojima je prisustvovalo 86 884 gledalaca (70 750 u mestu, 16 084 na gostovanju).

Srpsko narodno pozorište gostovalo je u sledećim mestima: Ada, Beograd (10), Beočin (2), Jaša Tomić (2), Mladenovac, Niš, Novi Bečej(2), Pančevo, Ruma (5), Sečanj, Smederevo, Svetozarevo, Sombor (2), Subotica, Šabac, Temišvar (2), Titel, Vršac, Zemun(2), Zrenjanin.

NOVOSADSKO POZORIŠTE – ÚJVIDÉKI SZÍNHÁZ

Direktor: Faragó Árpád (1931, 38, 6)

Dramaturg: Franyó Zsuzsanna (1953, 17, 13)

Kostimograf: Branka Petrović (1945, 22, 13)

Glumci: Ábrahám Irén (1949, 19, 15), H. Faragó Edit (1963, 6, 5), Ladik Katalin (1942, 31, 15), Romhányi Ibi (1939, 34, 6), Szántó Valéria (, ,), Szilágyi Róvid Eleonóra (1959, 9, 9), Giricz Attila (, ,), Pásthly Mátyás (1945, 26, 15), Szilágyi Nándor (1955, 8, 8).

U pojediniim predstavama su honorarno učestvovali; Albert János, Balázs Piri Zoltán, Banka Livia, Fejes György, Gálffy László, k.g. (Budimpešta), Izelle Károly, Kovács Frigyes, N. Kiss Júlia, Rajhona Ádám, k.g. (Budimpešta), Sinkó István, i studenti Akademije umetnosti, odsck glume na madarskom jeziku: Erdélyi Hermina, Káló Béla, Magyar Attila, Mezei Zoltán, Tényi Edit, Vukoszávļjev Iván, Péter Ferenc, Szabó Palócz Attila.

REPERTOAR

Premijere

Arisztophanész

LYSISTRATE

(Lizistrata)

Režija: Vidnyánszky Attila, k.g. Kijev

Scenografija: Balla Ildikó

Kostimi: Branka Petrović

Lica: Ábrahám Irén (*Lysistrata*), N. Kiss Júlia (*Kalonike*), Szilágyi Róvid Eleonóra (*Myrrhine*), Banka Livia (*Lampito*), Bakota Árpád (*Kinesias*), Pásthly Mátyás (*Tanácsos*), Balázs Piri Zoltán (*Spártai követ*), Szilágyi Nándor (*Athenaei ember*), Erdélyi Hermina, H. Faragó Edit, Kovács Etelka, Tényi Edit (*Nők kara*), Brückker István, Káló Béla, Magyar Attila, Mezei Zoltán, Vukoszávļjev Iván (*Férfiak kara*).

13. novembra 1991.

15 predstava (14 u mestu, 1 na gostovanju)

1467 gledalaca (1057 u mestu, 410 na gostovanju)

Bertolt Brecht

KURÁZSI MAMA ÉS GYERMEKEI

(„Mutter Courage und ihre Kinder“)

(Majka hrabrost)

Režija i scenografija: Soltis Lajos

Kostimi: Branka Petrović

Muzički saradnik: Aleksandar Hercenberger

Lica: Ábrahám Irén, Ladik Katalin, Romhányi Ibi, N. Kiss Júlia (*Kurázi mama*), Szilágyi Róvid Eleonóra (*Katrin*), Kovács Frigyes (*Ellif*), Szilágyi Nándor (*Stüsszi*), Balázs Piri Zoltán (*A verbuváló*), Pásthly Mátyás (*Az írmester*), Albert János (*A szakács*), Fcjes György (*A tábori pap*), H. Faragó Edit (*Yvette*), Banka Livia (*Parasztasszony*), Sinkó István (*Parasztember*).

Fellépnek még: Kovács Etelka, Szántó Valéria, Cirok Ferenc, Komenda Imre, Moiskó Béla, Salamon József, Takács Tibor.

21. decembra 1991.

18 predstava (14 u mestu, 4 na gostovanju)

2342 gledaoca (1262 u mestu, 1080 na gostovanju)

Molière

A NŐK ISKOLÁJA ("L'école des femmes")

(Škola za žene)

Režija: Babarczy László, k.g. Kapošvar

Scenografija: Szegő György, k.g. Budimpešta

Kostimi: Cséclényi Nóra, k.g. Budimpešta

Lica: Rajhona Ádám, k.g. Budimpešta (*Arnolphe*), H. Faragó Edit (*Agnes*), Péter Ferenc f.h. (*Horace*), Vukoszávļjev Iván, f.h. (*Alain*), Erdélyi Hermina, f.h. (*Georgetta*), Bakota Árpád (*Chrysalde*), Pásthly Mátyás (*Enrique*), Fcjes György (*Oronte*), Szabó Palócz Attila (*Jegyző*).

1. marta 1992.

8 predstava u mestu

967 gledalaca

Sommerset Maugham

IMÁDOK FÉRJHEZ MENNI ("Victoria")

(Obožavam da se udajem)

Režija: Miszlai István, k.g. Budimpešta

Scenografija i kostimi: Branka Petrović

Muzički saradnik: Aleksandar Hercenberger

Koreograf: Dobrila Novkov

Asistent režije: Szilágyi Nándor

Lica: Szilágyi Róvid Eleonóra (*Victoria*), Pásthly Mátyás (*William Cardew*), Albert János (*Frederic Lawndes*), Ábrahám Irén (*Mrs. Shuttleworth*), H. Faragó Edit (*Mrs. Pogson*), Fejes György (*Mr. Paton*), Szilágyi Nándor (*Taylor*), Banka Livia (*Montmorency kisasszony*), Erdélyi Hermina (*Dennise*).

12. marta 1992.

14 predstava (11 u mestu, 3 na gostovanju)

2928 gledalaca (1248 u mestu, 1680 na gostovanju)

Tersánszky J. Jenő
KAKUK MARCI
(Kakuk Marci)

Režija, scenografija i scenski pokret: Soltis Lajos

Kostimi: Annamária Mihajlović

Lica: Magyar Attila, f.h. (*Kakuk Marci*), H. Paragó Edit (*Pattanó Rozi*), Erdélyi Hermina, f.h. (*Csuri Linka*), Banka Livia (*Csuriné*), Ladik Katalin (*Méltósága*), Gircz Attila (*Méltóságos*), Mezei Zoltán, f.h. (*Tömpe Amró*), Soltis Lehel, diák (*Kaci*), Kovács Frigyes (*Bojnyik*), Káló Béla, f.h. (*Sustik*), Vukoszávjev Iván, f.h. (*Uccu Jóska*), Tényi Edit, f.h. (*Gizus*).

13. maja 1992.

11 predstava (7 u mestu, 4 na gostovanju)

2826 gledalaca (676 u mestu, 2150 na gostovanju).

Henrik Ibsen
KÍ SÉRTETEK ("Gjengangere")
(Aveti)

Režija: Vidnyánszky Attila, k.g.

Kostimi i scenografija: Balla Ildikó

Muzički saradnik: Tóth Ilona

Lica: Romhányi Ibi (*Helene Alving*), Bakota Árpád (*Osvald Alving*), Albert János (*Manders tiszteletes*), Pásthly Mátyás (*Engstrand*), Szilágyi Rövid Eleonóra (*Regina Engstrand*).

21. maja 1992.

5 predstava u mestu

415 gledalaca

Mala scena

Müller Péter
SZOMORÚ VASÁRNAP
(Tužna je nedelja)

Režija: Soltis Lajos

Lica: Biszák Júlia (*Helenke*), Gálfy László (*Seres*), Izelle Károly (*Pincér*).

20. oktobra 1991.

31 predstava (15 u mestu, 16 na gostovanju)

3905 gledalaca (818 u mestu, 3095 na gostovanju)

Bernard Slade
JÖVŐRE, VELED, UGYANITT ("Sametime
Next Year")
(Dogodine u isto vreme)

Režija: Korica Miklós

Lica: Jónás Gabriella, Korica Miklós

5. decembra 1991.

14 predstava (11 u mestu, 3 na gostovanju)

1381 gledalac (658 u mestu, 723 na gostovanju).

Jean Anouilh

NŐI ZENEKAR ("L'orchestre")

(Ženski orkestar)

Režija: Voja Soldatović

Kostimi: Branka Petrović

Muzički saradnik: Aleksandar Hercenberger

Igraju: Ábrahám Irén, Banka Livia, Jelica Bjeli, N. Kiss Júlia, Ladik Katalin, Szántó Valéria, Stevan Šalajić, Biszák Júlia.

28. juna 1992.

3 predstave u mestu

219 gledalaca

Obnove

Tolnai Ottó

BRILLIÁNS

(Brilijantin)

24. maja 1985.

6 predstava u mestu

206 gledalaca

Móricz Zsigmond

LÉGY JÓ MINDHALÁLIG

(Budi dobar do smrti)

19. marta 1991.

13 predstava (10 u mestu, 3 na gostovanju)

1809 gledalaca (849 u mestu, 960 na gostovanju).

Pozorište je gostovalo u Bačkoj Topoli (6), Čantaviru (2), Kruševcu, Novom Bečeju, Pančevu, Ruskom Selu, Senti (7), Staroj Moravici, Subotici, Temerinu (2) i Zemunu.

U inostranstvu – u Beču (3), Sarvaru, Segedinu, St. Gothardu, Vašvaru, Zalacgersegu.

Ukupno je izvedeno 138 predstava (104 u mestu, 34 na gostovanju).

Ukupno je bilo 18 465 gledalaca (8 367 u mestu, 10 098 na gostovanju)

POZORIŠTE MLADIH

Upravnik: Vojislav Soldatović (1945, 24, 1)

Sekretar: Jelena Radović (1940, 28, 20)

Tehnički šef – organizator: Stevan Tomin (1939, 20, 14)

Dramaturg: Zoran Đerić (1960, 6, 4)

Glumci: Tereza Čambor (1950, 22, 22); Gabrijele Đudkova (1944, 19, 6); Jasna Frančić (1961, 7, 6); Vera Hrčan (1957, 11, 8); Draginja Jergić Bubulj (1946, 19, 18); Mirjana Popović (1951, 21, 9); Jasminka Stupar (1958, 9, 9); Emina Vasić Milić (1951, 18, 11); Olja Vojnović (1947, 24, 22); Vesna Ždrnja (1962, 6, 6); Vojislav Cinkocki (1936, 35, 24); Emil Kurcinak (1960, 8, 8); Ratko Radivojević (1951, 19, 10); Siniša Radosavljević (1939, 31, 31); Pavle Vujičić (1950, 20, 13); Dragan Zorić (1956, 13, 13).

Inscipijent-sufler: Slavica Sremčević (1950, 22, 22).

UPRAVNI ODBOR:

Pavle Janković Šole, predsednik; Vida Ostojić, Miroslav Nastasijević, Rale Nišavić, Pavle Vujičić, Emil Kurcinak i Siniša Radosavljević.

UMETNIČKI SAVET:

Milan Todorov, predsednik; Božidar dr Kovaček, dr Đorđe Bašić, Vera Hrčan, Miodrag Karadžić, Radivoje Dangubić, Radoslav Dorić, Pavle Janković Šole, Branko Mioković.

REPERTOAR

Premijere

Florika Štefan

MEĐU VETROVIMA

Adaptacija i dramatisacija: Zvezdana Šarić

Režija: Zoran Šarić

Scenografija: Dragomir Petrović

Izbor muzike: Dejan Tomić

Igraju: Vesna Ždrnja, Jasminka Stupar, Olja Vojnović i Dragan Zorić

3. oktobra 1991.

6 predstava (4 u mestu, 2 na gostovanju)

472 gledaoca (272 u mestu, 200 na gostovanju)

HAJDE DA RASTEMO

Izbor i adaptacija tekstova, režija i kostimi: Voja Soldatović

Scenografija: Stevan Tomin

Muzika: Jovan Adamov

Koreografi: Gordana Dean Gačić i Tatjana Grujić
Igraju: Jasna Frančić, Emina Vasić Milić, Mirjana Popović, Siniša Radosavljević, Pavle Vujičić, Emil Kurcinak i Aleksandar Čurčić

31. oktobra 1991.

28 predstava (16 u mestu, 12 na gostovanju)

7.305 gledalaca (5.122 u mestu, 2.183 na gostovanju)

GUSARSKÉ PRIČE

Mjuzikl Josipa Lorbeka prema tekstovima Laze Lazića, Dragana Đorđevića, Dragana Lukića, Lasla Blaškovića i Brane Crnčevića

Izbor i adaptacija tekstova: Voja Soldatović

Reditelj i kostimograf: Voja Soldatović

Scenograf: Stevan Tomin

Lica: Pavle Vujičić (*Gusarski kapetan*), Ratko Radivojević (*Strašni Sem*), Tereza Čambor (*Zaljubljeni Toni*), Mirjana Popović (*Jednooki Džek*), Gabrijele Đudkova (*Kuštravi Džoni*), Draginja Jergić Bubulj (*Crveni Bili*)

12. decembra 1991.

30 predstava (18 u mestu, 12 na gostovanju)

5.075 gledalaca (2.152 u mestu, 2.923 na gostovanju)

Jan Malik

LOPTICA SKOČICA

Prevod i adaptacija: Marija Kulundžić

Režija: Marija Kulundžić

Scenografija: Stevan Tomin

Kreator lutaka: Šandor Sarvaš

Muzika: Rafael Blam

Montaža i povezivanje marioneta: Goran Balančević

Asistent reditelja: Vesna Ždrnja

Lica: Emil Kurcinak (*Dedica*), Olja Vojnović (*Bakica*),

Emina Vasić Milić (*Loptica*), Pavle Vujičić (*Zmaj*),

Mirjana Popović (*Saobraćajka*), Dragan Zorić (*Vojnik*),

Siniša Radosavljević (*Pustinjak*), Vesna Ždrnja, Jasna

Frančić, Tereza Čambor i Gabrijele Đudkova

9. februara 1992.

15 predstava u mestu

1.399 gledalaca

Jozef Peer

LOPOV U LUTKOVU

Prevod: Miroslav Radonjić i Atanas Ilkov

Scenska adaptacija: Atanas Ilkov

Realizacija: Vojislav Cinkocki

Kreator lutaka i scenografija: Ljuba Peeva

Muzika: Georgij Genkov

Lica: Dragan Zorić (*Janko*), Tereza Čambor (*Anđica*), Aleksandar Ćurčić (*Vatrogasac*), Draginja Jergić Bubulj, Jasna Frančić, Đorđe Ćirić, Stevan Gez (*Animatori*)

8. marta 1992.

9 predstava u mestu

812 gledalaca

Lada Branišova

VUNENA PRIČA

Prevod: Emilija i Tihomir Mačković

Adaptacija teksta i režija: Emilija Mačković

Kreator luaka, scenografija i kostimi: Tihomir Mačković

Kompozitor: Saša Vrabac

Asistent reditelja: Vesna Ždrnja

Igraju: Emil Kurcinak, Emina Vasić Milić, Olja Vojnović, Dragan Zorić, Jasna Frančić, Vesna Ždrnja

5. aprila 1992.

28 predstava (15 u mestu, 13 na gostovanju)

3.284 gledaoca (1.918 u mestu, 1.366 na gostovanju)

Marija Kulundžić

PUTUJUĆI KOMEDIJANTI

Režija: Marija Kulundžić

Kreator luaka: Šandor Sarvaš

Scenografija: Mario Vuknić i Stevan Tomin

Asistent reditelja: Aleksandar Ćurčić

Kostimi: Rozalija Sarvaš

Lica: Tereza Čambor (*Josa*), Gabrijela Dudkova (*Rožika*), Siniša Radosavljević (*Panta*), Aleksandar Ćurčić (*Pop*)

24. maja 1992.

4 predstave (3 u mestu, 1 na gostovanju)

753 gledaoca (450 u mestu, 303 na gostovanju)

U SARADNJI SA AKADEMIJOM UMETNOSTI IZ NOVOG SADA:

Harold Pinter

STARA VREMENA ("Old Times")

Režija: Rade Marković

Asistent reditelja: Verica Milošević

Igraju: Sandra Ilić, Marko Pantelić i Miroslava Kmeć

18. maja 1992.

2 predstave u mestu

101 gledalac

August Strindberg

IGRA VATROM

Režija: Rade Marković

Asistent reditelja: Verica Milošević

Lica: Zvonko Gojković (*Otac*), Olja Lopušanski (*Majka*), Milan Čučilović (*Sin*), Radmila Tomović (*Snaha*), Slobodan Ninković (*Prijatelj*), Miroslava Kmeć (*Rodaka*)

18. maja 1992.

4 predstave u mestu

149 gledalaca

Vaclav Havel

AUDIJENCIJA ("Audience")

Režija: Rade Marković

Asistent reditelja: Verica Milošević

Igraju: Ljubiša Ristović i Zvonko Gojković

25. maja 1992.

2 predstave u mestu

87 gledalaca

POSEBNI PROJEKTI

Voja Soldatović

KAKO SE RAĐA PREDSTAVA

Autor projekta, realizator i reditelj: Voja Soldatović

U realizaciji projekta učestvuju glumci Pozorišta mladih
Prvo izvođenje 2. marta 1992.

Realizovano: 5 projekata (3 u mestu, 2 na gostovanju)

440 gledalaca (220 u mestu, 220 na gostovanju)

TEATAR POEZIJE

Autor projekta, realizator i reditelj: Pavle Vujičić

U realizaciji projekta, pored autora, učestvovali glumci
Pozorišta mladih. Govorena poezija domaćih i svetskih
autora.

Prvo izvođenje 6. juna 1992.

Realizovano: 5 projekata (2 u mestu, 3 na gostovanju)

1.950 gledalaca (300 u mestu, 1.650 na gostovanju)

Obnove

Gernatova – Guravičeva

PATKICA ŽUTKICA

4. marta 1967.

6 predstava u mestu

654 gledaoca

Staša Jelić
CRVENKAPA

1. novembra 1970.
14 predstava (7 u mestu, 7 na gostovanju)
2.299 gledalaca (1.235 u mestu, 1.064 na gostovanju)

Ester Tot
KO SE BOJI VUKA JOŠ

6. decembra 1970.
18 predstava u mestu
1.750 gledalaca

Nina Kisijan (po Kiplingu)
RADOZNALO SLONČE

11. aprila 1972.
12 predstava u mestu
1.841 gledalac

Branko Mihaljević
ZEKA, ZRIKA I JAGNJE

10. septembra 1978.
10 predstava (8 u mestu, 2 na gostovanju)
1.499 gledalaca (1.234 u mestu, 265 na gostovanju)

Slobodan Stanišić
JAVA U SNOVIGRADU

31. marta 1983.
1 predstava u mestu
52 gledaoca

Borislav Mrkšić (po K. Andersenu)
SNEŽNA KRALJICA

24. novembra 1983.
5 predstava u mestu
348 gledalaca

Jan Grabovski
VUK I JARIĆI

25. marta 1984.
11 predstava (10 u mestu, 1 na gostovanju)
1.496 gledalaca (1.096 u mestu, 400 na gostovanju)

Radoslav Pavelkić
VESELI VOZ

6. januara 1985.
10 predstava u mestu
927 gledalaca

Živojin Vukadinović
PEPELJUGA

8. decembra 1985.
7 predstava u mestu
682 gledaoca

Srboljub Stanković
LUTKA SA CRVENOM KAPOM

2. novembra 1986.
7 predstava (6 u mestu, 1 na gostovanju)
637 gledalaca (595 u mestu, 42 na gostovanju)

Srboljub Stanković
PRIČA O LEVOJ GUSKI

2. oktobra 1988.
3 predstave u mestu
275 gledalaca

Boris Aprilov
ŠEST PINGVINČIĆA

15. oktobra 1989.
3 predstave u mestu
289 gledalaca

Po motivima iz narodnih priča
adaptirala Vera Hrčan
MJAU, KAKVA FRKA

8. februara 1990.
11 predstava (10 u mestu, 1 na gostovanju)
1.862 gledaoca (1.662 u mestu, 200 na gostovanju)

Radoslav Pavelkić
NOVOGODIŠNJA BAJKA

20. decembra 1990.
3 predstave na gostovanju
700 gledalaca

Aldo Nikolaj
ŽENE, AH TE ŽENE

3. aprila 1991.
14 predstava (9 u mestu, 5 na gostovanju)
1.772 gledaoca (713 u mestu, 1.059 na gostovanju)

Jasminka Stupar (po braći Grim)
ČAROBNA PTICA

2. juna 1991.
19 predstava (8 u mestu, 11 na gostovanju)
2.286 gledalaca (1.459 u mestu, 827 na gostovanju)

Ljubivoje Ršumović
HEJ, DOĐITE DA PRIČAMO O LJUBAVI

6. juna 1991.
62 predstave (30 u mestu, 32 na gostovanju)
9.161 gledalac (3.234 u mestu, 5.927 na gostovanju)

Tokom sezone 1991/92. godine, Pozorište mladih je gostovalo u sledećim mestima: Ada (2), Andrevlje (8), Bačka Palanka, Beočin (8), Veternik (3), Vršac (3), Gardinovići (2), Zrenjanin (6), Žabalj, Jabuka, Jaša Tomić (4), Kač, Kisač (5), Kula (4), Lačarak, Letenka (4), Lok, Mol (2), Nadalj (3), Novi Bečej (3), Novi Kneževac (2), Pančevo (3), Rumenka (7), Srbobran (8), Sremski Karlovci, Sremska Mitrovica (3), Sečanj, Sombor (2), Stepanovićevo, Subotica (2), Sutjeska, Tenja (3), Titel (4), Turija (3), Šajkaš, Šid (2).

Ukupno je izvedeno: 354 predstave (246 u mestu, 108 na gostovanju).

Ukupno gledalaca: 50.357 (u mestu 31.028, na gostovanju 19.329).

AKADEMSKO POZORIŠTE
"PROMENA"

REPERTOAR

Premijere

Samuel Becket (Beckett)
KRAJ IGRE ("Fin de partie")

Režija, scenografija, izbor muzike i kostimi: Goran Trenčovski

Lica: Aleksandar Čaminski (*Hum*), Nino Levi (*Klov*), Kiril Andonovski (*Neg*), Snežana Koneska Rusi (*Nela*).

4. decembra 1991. – Makedonski narodni teatar, Skoplje

Sofokle
ANTIGONA

Režija: Branko Pleša

Asistent: Ana Cvijanović Jajčanin

Lica: Katarina Vičentijević (*Antigona*), Snežana Petković (*Ismena*), Srđan Aleksić (*Kreont*), Aleksandar Dunić (*Kreont*), Saša Popov (*Horovodla*).

Euripid
MEDEJA

Režija: Branko Pleša

Asistent: Ana Cvijanović Jajčanin

Lica: Marijana Vičentijević (*Dadilja*), Mihajlo Nestorović (*Vaspišač*), Snežana Petković (*Medeja*), Srđan Aleksić (*Jason*), Aleksandar Dunić (*Jason*), Željka Milović (*Medeja*), Katarina Vičentijević (*Medeja*), Zorica Damjanović (*Medeja*), Mihajlo Nestorović (*Jason*).

13. januara 1992

A. P. Čehov
MEDVED ("Медведь")

Režija: Váradi Fischer Hajnalka

Mentor: Pataki László

Muzička pratnja: Saša Kovačević

Lica: Baranyi Szilvia (*Popova Jelena Ivanovna*), Péter Ferenc (*Smirnov Grigorij Stepanovič*), Pletl Zoltán (*Luka*).

A. P. Čehov
PROSIDBA ("Предложение")

Režija: Várady Fischer Hajnalka

Mentor: Pataki László

Muzička pratnja: Saša Kovačević

Lica: Szabó Attila (*Čubukov, Stepan Stepanovič*), Baranyi Szilvia (*Natalija Stepanovna*), Molnár Zoltán (*Lomov, Ivan Vasiljevič*).

16. januara 1992.

Branislav Nušić
GOSPODA MINISTARKA

Režija: Rade Marković

Asistent: Verica Milošević

Lica: Sandra Ilić (*Živka*), Slobodan Ninković (*Ujka Vasa*), Radmila Tomović (*Tetka Savka*), Olja Lopušanski (*Daca*), Miroslava Kmeč (*Soja*), Zvonko Gojković (*Jakov*), Milan Čučilović (*Kalenić*), Mirko Pančetić (*Jova*), Ljubiša Ristović (*Sava*).

13. januara 1992.

Georg Büchner (Büchner)
VOJCEK ("Woyzeck")

Režija: Urbán András

(Predstava NARODNOG POZORIŠTA-NÉPSZÍNHÁZ,
Subotica)

August Strindberg
IGRA VATROM

Režija: Rade Marković

Asistent: Verica Milošević

Lica: Zvonko Gojković (*Otac*), Olja Lopušanski (*Majka*),
Milan Čučilović (*Sin*), Radmila Tomović (*Snaha*), Slobodan
Ninković (*Prijatelj*), Miroslava Kmeč (*Rodaka*).

18. maja 1992.

Harold Pinter
STARA VREMENA

Režija: Rade Marković

Asistent: Verica Milošević

Lica: Sandra Ilić (*Ona*), Marko Pantelić (*Dili*), Miroslava
Kmeč (*Keji*).

18. maja 1992.

Vaclav Havel
AUDIJENCIJA ("Audience")

Režija: Rade Marković

Asistent: Verica Milošević

Lica: Ljubiša Ristović (*Sladek*), Zvonko Gojković
(*Vanjek*).

25. maja 1992.

Semjuel Beket
ČEKAJUĆI GODOA

Režija: Boro Drašković

Asistent: Marijana Prpa

Kostimi: Branka Petrić

(Mirnodopska verzija) Ženska podela

Lica: Ana Radivojević (*Estragon*), Vera Dedović
(*Vladimir*), Ivana Gavarić (*Laki*), Tatjana Bijelić (*Poco*),
Milica Isaković (*Dečak*).

(Ratna verzija) Muška podela:

Lica: Saša Stojković (*Estragon*), Boris Isaković (*Vladimir*),
Mirjana Bjegejević (*Laki*), Miljan Vojnović (*Poco*), Ivana
Milinković (*Dečak*).

28. maja 1992.

2 predstave (1 u mestu, 1 na gostovanju)

SALAŠARSKO POZORIŠTE – TANYASZÍNHÁZ

Premijere

Hans Saks
VÁSÁRI KOMÉDIÁK
(Vašarske komedije)

Režija: Soltis Lajos

Igraju: Erdelyi Hermina, Káló Béla, Mezei Zoltán, Magyar
Átila, Vukoszávyev Iván, Tényi Edit i Illés Gabriella.

35 predstava
6000 gledalaca

SCENA KNJIŽEVNE OMLADINE NOVOG SADA

MINIJATURNO POZORIŠTE „PALČIĆ“

Rukovodilac – Marketing i finansije: Vladan Miljković

Direktor: Luka Kecman

Scenograf: angažman po ugovoru

Kostimograf: angažman po ugovoru

DRAMA

Glumci (u stalnom honorarnom radnom odnosu): Luka
Kecman, Aleksandar Baloš, Nevena Jojkić, Nataša Tomičić,
Grigorije Vasić, Zoltan Malčić, Ana Feher, Marta Santo,
Marta Braško, Sanja Granić, Zita Nemet, Jožef Vilhelm,
Valentina Radojčin, Maja Tcofanović, Gabriela Jakubec,
Andrea Fay, Zorana Vujić, Suzana Čehov, Violeta
Jovanović, Zorica Kovačić, Darko Nikolić, Ferenc Lavro.

REPERTOAR

*Obnove**

Grigor Vitez
PLAVA BOJA SNEGA

Režija: Luka Kecman

Scenografija: Rastko Čurčić

* Podela uloga su ovde date (kod svih obnovljenih predstava) zato što to nije učinjeno u prethodnim sveskama Almanaha.

Kostimi: Rastko Čurčić

Muzika: Vladan Miljković, Aleksandar Baloš

Lica: Luka Kecman (*Kralj Karaslav*), Nataša Tomičić (*Krizantema*), Grigorije Vasić (*Kačkavalj*), Zoltan Malčić (*General Razbinos*), Aleksandar Baloš (*Kaloper*), Nevena Jojkić (*Dvorska luda*)

8. novembra 1988.

613 predstava (251 u mestu, 362 na gostovanju)

66.890 gledalaca (32.500 u mestu, 34.390 na gostovanju)

Broj predstava i gledalaca je dat od premijere do 31. X 1992.

Luka Kecman

BAJKA O BAJCI

Režija: Luka Kecman

Scenografija: Luka Kecman

Kostimi: Marinko Stevanović

Muzika: Miljković & Baloš

Lica: Nataša Tomičić – Valentina Radojčin (*Crvenkapa*), Nevena Jojkić – Maja Teofanović (*Baka*), Grigorije Vasić – Aleksandar Baloš (*Vuk*), Zoltan Malčić (*Lovac*), Luka Kecman (*Vilhelm Grim*), Zorana Vujić (*Jakob Grim*)

22. marta 1990.

236 predstava (102 u mestu, 134 na gostovanju)

30.010 gledalaca (13.260 u mestu, 16.750 na gostovanju)

Broj predstava i gledalaca je dat od premijere do 31. X 1992.

Luka Kecman i Vera Zamurović

IGRATE LI ŠAH

Režija: Luka Kecman

Kostimi: Marinko Stevanović

Muzika: Vladan Miljković

Lica: Luka Kecman (*Čarobnjak Verlin*), Valentina Radojčin (*Crvenkapa*), Suzana Čehov (*Kralj*), Nataša Tomičić (*Kraljica*), Zoltan Malčić (*Džin*), Grigorije Vasić (*Mačak u čizmama*), Sanja Granić (*Palčić*), Zorana Vujić (*Princ*)

16. nombra 1990.

170 predstava (80 u mestu, 90 na gostovanju)

29.500 gledalaca (16.000 u mestu, 13.500 na gostovanju)

Luka Kecman

ČAROBNA PESMA

Režija: Luka Kecman

Scenografija: Vlada Rakić

Kostimi: Nevena Jojkić

Muzika: Aleksandar Baloš

Lica: Zoltan Malčić (*Zloško*), Luka Kecman (*Smeško*), Aleksandar Baloš (*Svirko*), Nataša Tomičić (*Igranko*), Nevena Jojkić (*Pevanko*).

12. decembra 1990.

385 predstava (112 u mestu, 273 na gostovanju)

41.055 gledalaca (15.120 u mestu, 25.935 na gostovanju)

Broj predstava i gledalaca je dat od premijere do 31. X 1992.

Luka Kecman

VARAZS CSAP

(Čarobna česma)

Režija: Luka Kecman

Scenografija: Vlada Rakić

Kostimi: Nevena Jojkić

Muzika: izbor Ana Feher

Lica: Szántó Márta (*Vigyori*), Anna Fehér (*Muzsikás*)

Jakubec Gabriéla (*Énekes*), Malcsity Zoltán (*Gonoszsi*),

Braskó Márta (*Táncoska*)

28. februara 1991.

70 predstava (10 u mestu, 60 na gostovanju)

10.100 gledalaca (2.000 u mestu, 8.100 na gostovanju)

Luka Kecman

MESE A MESÉROR

(Bajka o bajci)

Režija: Luka Kecman

Scenografija: Luka Kecman

Kostimi: Marinko Stevanović

Muzika: izbor Márta Braskó

Lica: Szántó Márta (*Piroska*), Lavró Ferenc (*Farkas*),

Fehér Anna (*Vadász*), Braskó Márta (*Nagy mama*), Pintér

Szolt (*Grim Vilhelm*)

14. aprila 1991.

60 predstava (15 u mestu, 45 na gostovanju)

8.375 gledalaca (2.300 u mestu, 6.075 na gostovanju)

TEATAR „LAUFER”

Rukovodilac: Stevan Šerban

Premijere

Slavofljub Vidaković

ŠTEFAN WOLLI MERI

Režija: Stevan Šerban

Kostimi: Melanija Kurčubić
Koreograf: Gordana Dean Gačić, Tatjana Grujić
Lica: Nada Sekulić (*Meri*), Saša Stojković (*Štefan*), Miljan Vojnović (*Demon*)
19. februara 1992.
15 predstava (2 u mestu, 13 na gostovanju)
3.000 gledalaca (350 u mestu, 2.650 na gostovanju)

POZORIŠTE "VESELA KORNJAČA", NOVI SAD

Osnivač i vlasnik: Pavle Janković Šole (1939, 1, 1)
Reditelj: Nevena Janković (1957, 1, 1)
Scenograf i kostimograf: Bogdanka Sopka (1963, 1, 1)

REPERTOAR

Obnove

Pavle Janković Šole
G D E STANUJ.E SMEH?
4. juna 1991.
4 predstave (1 u mestu, 3 na gostovanju)
1.650 gledalaca (200 u mestu, 1.450 na gostovanju)

U toku sezone Pozorište "Vesela kornjača" gostovalo je u Borovom Selu (1), Beočinu (1) i Kuli (1).
Ukupno su izvedene 4 predstave (1 u mestu, 3 na gostovanju), kojima je prisustvovalo 1.650 gledalaca (200 u mestu, 1.450 na gostovanju).

DRAMSKI PROGRAM RADIO-NOVOG SADA

Glavni i odgovorni urednik: Pavle Janković Šole
Premijere radio-drama na srpskom jeziku
Petkom od 23,02 do 24,00 časa
Dramaturg: Vojislav Karanović
Muzički urednik: Vili Gregec
Inscipijent: Milan Granić

Stevan Babić Lanji
S O F I J A, J E D I N A

Režija: Stevan Babić Lanji
Uloge: Stevan Šalajić, Gordana Đurđević, Fišer Karolj, Vlada Matić, Stevan Gardinovački, Ferenci Eugen, Vlada Stojanović, Pavle Vujičić, Vojislav Cinkocki, Dragica Brković i član Dečje dramske grupe Radio-Novog Sada Zoran Manojlović.
Asistent ton-majstora: Aleksandar Marković
Ton-majstor: Dušan Stojičić
20. septembra 1991.
44,45*

Joakim Vujić
K R E Š T A L I C A

Adaptacija: Aleksandra Vuković
Režija: Radoslav Dorić
Uloge: Stevan Šalajić, Mirjana Gardinovački, Milenko Pavlov, Miroslav Žužić, Stevan Gardinovački, Danica Kuculović, Radoje Čupić i Dragoljub Krsmić.
Asistent ton-majstora: Aleksandar Marković
Ton-majstor: Dušan Stojičić
18. oktobra 1991.
55,35

Božidar Zečević
R E Č U R E Z A N A U S E Č A N J E

Režija: Božidar Zečević
Uloge: Velimir Životić, Stevan Minja, Branko Vujović, Renata Ulmanski, Irina Kovačević i Ivan Jagodić
Ton-majstor: Tomislav Perić
22. novembra 1991.
45,25

Zoran Petrović
Z A Š T O B A N A T P E Č E R A K I J U O D L E B A

Režija: Radoslav Dorić
Uloga: Miroslav Žužić
Asistent ton-majstora: Aleksandar Marković
Ton-majstor: Dušan Stojičić
6. decembra 1991.
35,08

* Vreme trajanja u minutima

Marinko Tadić
DVA MESECA BEZ SUNCA

(dokumentarna radio-drama)

Režija: Marinko Tadić

Učestvuju: Marko i Jovanka Manojlović

Asistent ton-majstora: Arpad Vajler

Ton-majstor: Ferenc Morvai

20. decembra 1991.

49,52

Jovan Sterija Popović
SVETISLAV I MILEVA

Adaptacija: Aleksandra Vuković

Režija: Radoslav Dorić

Uloge: Mirjana Gardinovački, Dragoljub Krsmić, Aleksandra Pleskonjić Ilić, Stevan Gardinovački, Miroslav Žužić, Toma Jovanović, Stevan Šalajić, Velimir Životić i Fišer Karolj

Asistent ton-majstora: Aleksandar Marković

Ton-majstor: Dušan Stojičić

17. januara 1992.

32,30

Milivoj Anđelković
NAČERTANIJE ILIJE GARAŠANINA

Režija: Nikola Jeftić

Uloge: Ljuba Tadić, Petar Božović, Predrag Ejđus, Branislav Zeremski, Jovan Milićević, Boris Komnenić, Miloš Žutić, Nada Blam, Anita Mančić i Milan Erak

Ton-majstor: Zoran Jerković

21. februara 1992.

31,55

Dejan Simonović
GUTAČI PLAMENA

Režija: Srđan Arsenijević

Uloge: Vladislav Kačanski, Gordana Jošić, Velimir Životić, Aleksandar Gajin i Ratko Radivojević

Asistent ton-majstora: Mihailo Goda

Ton-majstor: Dušan Stojičić

13. marta 1992.

54,25

Stefan Stefanović
SMERT UROŠA PETAGO, POSLED-
NJEJ CARA SERPSKOGA

Adaptacija: Aleksandra Vuković

Režija: Radoslav Dorić

Uloge: Aleksandar Gajin, Gordana Jošić, Mirjana Gardinovački, Toma Jovanović, Predrag Momčilović, Velimir Životić, Rade Kojadinović, Aleksandar Đorđević, Vesna Ždrnja, Miroslav Žužić, Stavan Šalajić, Miodrag Petronje, Dragomir Pešić, Nenad Vujanović, Milan Šmit, Stevan Gardinovački, Vladislav Matić, Dimitrije Ilić i Dragan Zorić

Asistent ton-majstora: Doru Barbulov

Ton-majstor: Mihailo Goda

10. aprila 1992.

53,37

Grupa autora
DOGOD JANE BUDEM PONOVO
VIDEO TU DECU

(dokumentarna radio-drama)

Režija: Tibor Vajda

Učestvuje: Sava Stanković

Asistent ton-majstora: Aleksandar Marković

Ton-majstor: Dušan Stojičić

15. maja 1992.

35,18

Radmila Pejić
VEČERA U MAKSIMU

Režija: Dragan Jović

Uloge: Velimir Životić, Stevan Šalajić, Gordana Đurđević, Ratko Radivojević i Vojislav Cinkocki

Asistent ton-majstora: Aleksandar Marković

Ton-majstor: Mihailo Goda

22. maja 1992.

43,05

Laza Lazarević
SVE ĆE TO NAROD POZLATITI

Dramatizacija i režija: Gordana Milinović

Uloge: Stevan Šalajić, Predrag Momčilović, Gordana Kamenarović, Vojislav Cinkocki, Ratko Radivojević, Velimir Životić i Stevan Gardinovački

Asistent ton-majstora: Mihailo Goda

Ton-majstor: Dušan Stojičić

5. juna 1992.

27,40

Milivoj Anđelković

**STO TRIDESET GODINA UPRAVE
FONDOVA SRBIJE I INVESTBANKE**

Režija: Jovan Đurić

Uloge: Miloš Žutić, Maja Dimitrijević, Milan Mihailović, Milutin Butković, Milan Puzić, Srboљjub Milin, Zagorka Marjanović, Ljiljana Jovanović i Lepomir Ivković

Ton-majstor: Tomislav Perić

10. jula 1992.

39,35

Ivan Fece i Radoslav Đorić

OKIDAČ

(dramsko-dokumentarna radio-igra)

Režija: Radoslav Đorić

Učestvuju: dr Jovan Striković, Gordana Kamenarović, Karolj Fišer, Gradani Novog Sada i autor "Tužne nedelje" pokojni kompozitor Šćreš Reže

Asistent ton-majstora: Aleksandar Marković

Ton-majstor: Ivan Fece

17. jula 1992.

48,24

Scena 13

Radio-Novog Sada

Ponedjeljkom od 23,02 do 24 sata

Urednik: Vojislav Despotov

Muzički urednik: Vili Gregec

Organizator: Milan Granić

Roža Jodal

ARTANE 2 mg

Režija: Dragan Jović

Uloge: Mira Gardinovački, Milica Radaković, Aleksandar Gajin, Toma Jovanović, Vojislav Cinkocki, Dragana Bosnić, Snežana Mladenović, Olja Vojnović, Aleksandar Đorđević, Velimir Životić i Milena Bulatović

Snimatelj: Arpad Vajler

Ton-majstor: Ferenc Morvai

2. septembra 1991.

38,47

Vladislava Vizi

DEVOJČICA

Režija: Dragan Jović

Uloge: Gordana Kamenarović, Vera Hrćan, Miodrag Petrović, Milica Radaković, Rade Kojadinović i članovi Dečje dramske grupe RTV Novi Sad Milica Čizmić i Danijel Lipovčan

Snimatelj: Mihailo Goda

Ton-majstor: Dušan Stojičić

7. oktobra 1991.

39,04

Ivan Fece i Milan Belegišanin

KRIK

(dokumentarna radio-drama)

Režija: Milan Belegišanin

Ton-majstor: Ivan Fece

6. januara 1992.

39,53

Danilo Kiš

MANSARDA

Dramatizacija: Ljiljana Jokić

Režija: Dragan Jović

Uloge: Gordana Kamenarović, Predrag Momčilović, Miodrag Petrović i Zaida Krimšamhalov

Izvođač muzike: Sep Judita

Snimatelj: Doru Barbulov

Ton-majstor: Mihailo Goda

1. juna 1992.

34,00

Vladan Panković

VERNER HAJZENBERG, I deo

Režija: Dragan Jović

Uloge: Aleksandar Gajin, Rade Kojadinović, Ivan Hajtl, Stevan Gardinovački, Aleksandar Đorđević, Mirjana Gardinovački, Ratko Radivojević, Velimir Životić, Gordana Kamenarović i Toma Jovanović

Snimatelj: Doru Barbulov

Ton-majstor: Mihailo Goda

6. jula 1992.

44,30

Vladan Panković
VERNER HAJZENBERG, II deo

Režija: Dragan Jović
Uloge: Aleksandar Gajin, Stevan Gardinovački, Ratko Radivojević, Velimir Životić, Stevan Šalajić, Miodrag Petrović, Vojislav Cinkocki, Dragomir Pešić i Predrag Momčilović
Snimatelji: Mihajlo Goda i Doru Barbulov
13. jula 1992.
41,11

Milica Mrđa Kuzmanov
ČOVJEČICA

Režija: Ljuboslav Majera
Uloga: Milica Mrđa Kuzmanov
Asistent snimatelja: Doru Barbulov
Ton-majstor: Mihajlo Goda
3. avgusta 1992.
16,20

Premijere Noćne scene na srpskom jeziku

Utorkom od 1,30 do 1,50 časova
Dramaturg: Ivana Petrović
Muzički urednik: Vili Gregec
Organizatori: Marijana Prentović i Ana Maronka

Stevan Babić Lanji
ODUMIRANJE OSEĆAJA

Režija: Radoslav Dorić
Uloge: Milica Radaković, Stevan Gardinovački, Predrag Momčilović i Zoran Bogdanov
Asistent ton-majstora: Doru Barbulov
Ton-majstor: Dušan Stojičić
3. septembra 1991.
12,50

Petko Vojnić Purčar
BAGDADSKI LOPOV

Režija: Srđan Arsenijević
Uloge: Gordana Jošić i Aleksandar Gajin
Asistent ton-majstora: Arpad Vajler
Ton-majstor: Dušan Stojičić
17. septembra 1991.
11,14

Ana Njemoga Kolar
ŠATRA NA KRAJU VAŠARA

Režija: Aleksandar Štiglić
Uloge: Jasna Đuričić, Gordana Kamenarović, Predrag Momčilović, Velimir Životić, Nenad Vujanović i Boris Isaković
Asistent ton-majstora: Doru Barbulov
Ton-majstor: Mihajlo Goda
8. oktobra 1991.
11,00

Vojislav Ratković
GRAĐEVINA

Režija: Srđan Arsenijević
Uloga: Velimir Životić
Asistent ton-majstora: Arpad Vajler
Ton-majstor: Ferenc Morvai
5. novembra 1991.
14,15

Vojislav Ratković
ARGENTINSKI TANGO

Režija: Srđan Arsenijević
Uloge: Jasna Đuričić, Aleksandar Gajin i Predrag Momčilović
Asistent ton-majstora: Aleksandar Marković
Ton-majstor: Dušan Stojičić
19. novembra 1991.
9,00

Goran Bulatović
POSLEDNJA NOĆ

Režija: Radoslav Dorić
Uloge: Jasna Đuričić, Dragomir Pešić i Zoran Bogdanov
Asistent ton-majstora: Arpad Vajler
Ton-majstor: Dušan Stojičić
10. decembra 1991.
9,37

Daniel Tavčioski
NIŠTA

Režija: Daniel Tavčioski
Uloge: Tijana Maksimović, Toma Jovanović, Miodrag Petronje, Dragan Zorić, Ratko Radivojević, Aleksandar Đorđević i Aleksandar Gajin
Asistent ton-majstora: Aleksandar Marković
Ton-majstor: Dušan Stojičić
24. decembra 1991.
8,47

Fabian Benzinkultur
MINIMALNI DŽIHAD II

Režija: Virdžinija Marina Guzina
Asistent ton-majstora: Aleksandar Marković
Ton-majstor: Dušan Stojičić
21. januara 1992.
6,22

Lazar Marković
KRALJ ARTUR, PA ŠTA?

Režija: Srđan Arsenijević
Uloge: Velimir Životić, Nenad Vujanović i Aleksandar Čurčić
Asistent ton-majstora: Doru Barbulov
Ton-majstor: Dušan Stojičić
18. februara 1992.
9,09

Kalman Jodal
BELI PORŠE

Režija: Ljuboslav Majera
Uloge: Gordana Kamenarović, Aleksandar Gajin i Dragomir Pešić
Asistent ton-majstora: Doru Barbulov
Ton-majstor: Mihailo Goda
10. marta 1992.
15,00

Petko Vojnić Purčar
DOSEGNUTI OBALU

Režija: Radoslav Dorić
Uloge: Jasna Đuričić i Predrag Momčilović
Asistent ton-majstora: Arpad Vajler
Ton-majstor: Ferenc Morvai
24. marta 1992.
9,32

Vujica Rešin Tucić
POGLED JE NEVIDLJIV

Režija: Ljuboslav Majera
Uloge: Dragomir Pešić, Miodrag Petrović i Pavle Vujičić
Asistent ton-majstora: Aleksandar Marković
Ton-majstor: Dušan Stojičić
7. aprila 1992.
8,11

Vojislav Despotov
USMENA ISPORUKA TELEGRAMA

Režija: Virdžinija Marina Guzina
Uloge: Milena Bulatović i Predrag Momčilović
Ton-majstor: Aleksandar Marković
21. aprila 1992.
5,40

Molina Udovički
VASA GROBAR

Režija: Srđan Arsenijević
Uloge: Velimir Životić, Vojislav Cinkocki, Aleksandar Gajin i Dragan Zorić
Asistent ton-majstora: Arpad Vajler
Ton-majstor: Ferenc Morvai
5. maja 1992.
10,47

Rastislav Durman
PAX EX MACHINA

Režija: Srđan Arsenijević
Uloge: Ratko Radivojević i Aleksandar Gajin
Asistent ton-majstora: Arpad Vajler
Ton-majstor: Dušan Stojičić
19. maja 1992.
8,39

Dorđe Fišer
ISTINA O FILIPIDESU

Režija: Radoslav Dorić
Uloge: Stevan Gardinovački, Mihajlo Pleskonjić, Predrag Momčilović i Zoran Andrejin
Asistent ton-majstora: Vladimir Smiljanić
Ton-majstor: Radoslav Dorić
16. juna 1992.
8,05

Branko Brđanin
ZLATNA SVADBA

Režija: Srđan Arsenijević
Uloge: Vera Hrcan i Rade Kojadinović
Asistent ton-majstora: Aleksandar Marković
Ton-majstor: Mihailo Goda
21. jula 1992.
4,50

Premijere radio-drama za decu na srpskom jeziku

Subotom od 7,05 do 7,35 časova

Dramaturg: Vujica Rešin Tucić
Muzički urednik: Ilona Tot

Nevena Janković
DOBRO JUTRO, KIKI

Režija: Dragan Jović
Uloge: Olja Vojnović, Aleksandar Đorđević, Dragan Zorić, Vojislav Cinkocki i članovi Dečje dramske grupe Radio-Novog Sada Dejan Sredojević i Roko Đoković
Asistent ton-majstora: Aleksandar Marković
Ton-majstor: Ferenc Morvai
14. septembra 1991.
22,05

Vojislav Ratković
BAJKA O ČUDOVIŠTU

Režija: Srđan Arsenijević
Uloge: Tereza Čambor, Vera Hrćan, Dragan Zorić, Jasna Francić, Ratko Radivojević i Pavle Vujičić
Asistent ton-majstora: Doru Barbulov
Ton-majstor: Dušan Stojičić
26. oktobra 1991.
26,02

Vojislav Ratković
IZGUBLJENI UTORAK

Režija: Dragan Jović
Uloge: Olja Vojnović, Milica Radaković, Velimir Životić, Stevan Gardinovački, Aleksandar Đorđević, Vojislav Cinkocki i članovi Dečje dramske grupe Radio-Novog Sada Teodora Saravolac, Nada Kader, Nina Merker, Strahinja Došen i Danijel Lipovčan
Asistent ton-majstora: Doru Barbulov
Ton-majstor: Mihailo Goda
23. novembra 1991.
22,26

Slobodan Bilkić
CAREV SIN I LABUD-DEVOJKA

Režija: Dragan Jović
Uloge: Nenad Vujanović, Ivan Hajtl, Milica Radaković, Gordana Đurđević i Zaida Krimšamhalov

Asistent ton-majstora: Doru Barbulov
Ton-majstor: Dušan Stojičić
18. januara 1992.
25,50

Aleksandra Vuković
KAKO SE IGRAJU IGRAČKE

Režija: Virdžinija Marina Guzina
Uloge: Ksenija Martinov Pavlović, Valja Vejin, Olja Vojnović, Ratko Radivojević, Jevto Dušanović, Vojislav Cinkocki i članovi Dečje dramske grupe Radio-Novog Sada Slavko Bukvić, Dejan Sredojević i Milan Vračar
Asistent ton-majstora: Arpad Vajrer
Ton-majstor: Ferenc Morvai
29. februara 1992.
25,20

Mirjana Markovinović
GVOZDEN ČOVEK

Režija: Radoslav Dorić
Uloge: Stevan Gardinovački, Valja Vejin, Predrag Momčilo, Gordana Jošić i Mihajlo Pleskonjić
Asistent ton-majstora: Aleksandar Marković
Ton-majstor: Dušan Stojičić
2. maja 1992.
23,33

Premijere radio-drama na madarskom jeziku

Utorkom od 20,05 do 21 čas

Dramaturg: Lakner Edit
Muzički urednik: Tóth Ilona
Inspicijent: Tóth Nándor

Kovács Miklós
MAJDNEM TÖKÉLETES GYILKOSSÁG
(Skoro savršeno ubistvo)

Režija: Slobodan Mojak
Uloge: Bicskei István, Kovács Etelka, Kovács Frigyes, Várady Hajnalka.
Snimatelj: Deru Barbulov
Ton-majstor: Dušan Stojičić
3. septembra 1991.
25,14

Lakner Edit

ÉN MINDIG CSAK JÁTSZOTTAM

– Gerich Endre művészportréja

(Ja sam se uvek samo igrao)

Színjátékos: Weiler Árpád

Ton-művész: Morvai Ferenc

1. október 1991.

44,04

Lakner Edit

MINDIG SZÍNÉSZNŐ AKARTAM LENNI

– Ádám Olga művészportréja

(Uvek sam htela da budem glumica)

Színjátékos: Weiler Árpád

Ton-művész: Morvai Ferenc

5. november 1991.

34,03

Lakner Edit

NEHÉZ MEGSZOKNI AZT A VASAT –

Sovény Károly művészportréja

(Teško se navikava na to gvožđe)

Színjátékos: Weiler Árpád

10. december 1991.

27,51

Dragana Bošković

NOTTURNO

(Nokturno)

Režija: Fischer Károly

Uloge: Kovács Frigyes, Ladik Katalin, Bakota Árpád, Ábrahám Irén, Banka Lívia, Kovács Etelka, Várady Hajnalka, Rövid Eleonóra, N. Kiss Júlia, Törteli László.

Színjátékos: Aleksandar Marković

Ton-művész: Dušan Stojičić

21. január 1992.

31,6

Lakner Edit

SZERETNI KELL EZT A MUNKÁT –

Tusnek Otília művészportréja

(Treba da se volj ovaj posao)

Színjátékos: Weiler Árpád

Ton-művész: Morvai Ferenc

11. február 1992.

37,48

Radoslav Zlatan Dorić

MŰLŐ ÉJJELT NAPPAL KÖVET

(Kamo noći kamo dani)

Režija: Radoslav Zlatan Dorić

Uloge: Fejcs György, Sinkó István, Kovács Frigyes, Bakota Árpád, Pásthly Mátyás, Balázs Piri Zoltán, Szilágyi Nándor, Törteli László, Horváth József, Kovács Etelka, Ábrahám Irén, Banka Lívia, Kardos Ibolya, Kerekes Valéria, Brücker István, Baranyi Szilvia, Molnár Zoltán, Péter Ferenc, Pletl Zoltán, Szabó Palóc Attila.

Színjátékos: Aleksandar Marković

Ton-művész: Dušan Stojičić

17. március 1992.

53,47

Lakner Edit

MA HAMLET, HOLNAP STATISZTA –

Sinkó István művészportréja

(Danas Hamlet sutra statista)

Színjátékos: Weiler Árpád

Ton-művész: Morvai Ferenc

14. április 1992.

54,55

Földi László

LUCIFER HELYTARTÓ JA

(Luciferov namesnik)

Režija: Hernyák György

Uloge: Soltis Lajos, Fejes György, N. Kiss Júlia, Balázs Piri Zoltán, Kovács Frigyes, Magyar Attila, Törteli László, Szilágyi Nándor, Sinkó István, Faragó Árpád, Bakota Árpád, Banka Lívia, Pásthly Mátyás.

Színjátékos: Weiler Árpád

Ton-művész: Morvai Ferenc

26. május 1992.

29,43

Lakner Edit

SZÉP, NEMES ÉS NEHÉZ –

Nagyellértné Kiss Júlia művészportréja

(Lep, plemenit i težak)

Színjátékos: Weiler Árpád

Ton-művész: Morvai Ferenc

30. június 1992.

41,50

Szimin Bosán Magda
NYARALÁSON
(Na letovanju)

Režija: Hernyák György
Uloge: Banka Lfvia, Fejes György, Bakota Árpád, Kovács Etelka, Törteli László
Színjáték: Weiler Árpád
Ton-majstor: Morvai Ferenc
7. júla 1992.
31,06

Premijere Nočne scene na mađarskom jeziku

Utorkom od 23,05 do 24 časa
Dramaturg: Krnács Erika
Muzički urednik: Tóth Ilona

Tolnai Ottó
MI VOLT, KÉRDED, A LEGSZEBB
DÁNIABAN?
(Šta je bilo, pitaš, najljepše u Danskoj?)

Režija: Vajda Tibor
Uloge: Kalmár Zsuzsanna
Színjáték: Weiler Árpád
Ton-majstor: Morvai Ferenc
10. septembra 1991.
24,37

Ladik Katalin
BUKOTT ANGYALOK
(Pali anđeli)

Režija: Vajda Tibor
Uloge: Balázs Piri Zoltán, Kovács Etelka, Bakota Árpád, Kovács Frigyes, Banka Lfvia, Krnács Erika
Színjáték: Weiler Árpád
Ton-majstor: Morvai Ferenc
5. maja 1992.
16,22

Sava Penčić
KEZDŐDIK A VADÁSZIDÉNY
(Počinje sezona lova)

Prevod: Szilágyi Károly
Režija: Fischer Károly

Uloge: Kovács Frigyes, Balázs Piri Zoltán
Színjáték: Doru Barbulov
Ton-majstor: Weiler Árpád
2. juna 1992.
43,00

KÓMŰVES KELEMEN
(Samobalada)

Režija: Vajda Tibor
Uloge: Bakota Árpád, Balázs Piri Zoltán, Kerekes Valéria, Kovács Frigyes
Színjáték: Weiler Árpád
Ton-majstor: Morvai Ferenc
11. avgusta 1992.
12,46

Premijere radio-drama na mađarskom jeziku – literarna scena

Subotom od 17,00 časova
Dramaturg: Böndör Pál

Kontra Ferenc, P. Nagy István
KETTŐS JELEN
(Dvostruka sadašnjost)

Režija: Bognár Mónika
Uloge: Béres Ilona, Hegedűs D. Géza, Kontra Ferenc, Mák Ferenc, P. Nagy István, Oszter Sándor, Sinkovits Imre
Színjáték: Gerdai Zoltán, Joó Lajos, Voight Károly
2. novembra 1991.
73,56

Örkény István
LEGMERÉSZEBB ÁLMAINK IS MEG-
VALÓ SÍTHATÓK
(I najlepši snovi nam se mogu ostvariti)

Režija: Dorogi Zsigmond
Uloge: Balkay Géza, Ladik Katalin, Oszter Sándor, Sinkovits-Vitai András, Széles Anna
Színjáték: Fece Iván
Pom. színjáték: Morvai Ferenc
29. februara 1992.
77,02

Premijere radio-drama za decu
na mađarskom jeziku

Nedeljom od 10,03 do 11,00 časova

Dramaturg: Jódal Rózsa
Muzički urednik: Tóth Ilona
Organizatori: Tóth Nándor i Fecse Maronka Anna

Berkes Péter
ADALBI ÉS A SEGÉLYMANÓK
(Adalbi i vilenjaci)

Režija: Hernyák György
Uloge: Bicskei Elíz, Bocskovics Rózsa, Kardos Ibolya, Kovács Etelka, Vicei Natália, Bakota Árpád, Kovács Frigyes, Horváth József, Bicskei István, Szilágyi Nándor, N. Kiss Júlia, Szóke Zoltán, Kerekes Valéria, Balázs-Piri Zoltán, Várady Hajnalka, Pásthly Máttyás, Törteli László, Brückner István, Módri Györgyi, Szántó Valéria
Snimatelj: Weiler Árpád
Ton-majstor: Morvai Ferenc
5. septembra 1991.
46,42

Földi László
MA ÉJSZAKA FELNÖVÜNK
(Noćas postajemo odrasli)

Režija: Fischer Károly
Uloge: Péter Ferenc, Vicei Natália, Baranyi Szilvia, Molnár Zoltán, Szabó Palócz Attila
Snimatelj: Mihailo Goda
Ton-majstor: Dušan Stojičić
13. oktobra 1991.
45,55

Vladimir Stojšin
SONJA REPÜL A VARRÓGÉPEN
(Sonja na šivačoj mašini)

Prevod: Fülöp Gábor
Režija: Gellér Tibor
Uloge: Kovács Frigyes, Bicskei Elíz, Kovács Etelka, Bakota Árpád, Törteli László, i članovi Dečje dramske grupe RTNS Letach Erich, Stanyó Gábor, Gaudényi Szabina, Stanyó Károly, Karlovits Igor, Fischer Gábor
Snimatelj: Weiler Árpád
Ton-majstor: Morvai Ferenc
15. decembra 1991.
32,24

Havas Eszter
KI EZ A NÉNI?
(Ko je ova teta?)

Režija: Fischer Károly
Uloge: Kerekes Valéria, Bakota Árpád, N. Kiss Júlia, Banka Livia i član dečje dramske grupe RTNS Fülöp Zsóka
Snimatelj: Doru Barbulov
Ton-majstor: Dušan Stojičić
19. januara 1992.
33,52

Faragó Attila
HÖRCSÖGÖK
(Hrčci)

Režija: Hernyák György
Uloge: Banka Livia, Várady Hajnalka, Kovács Frigyes, Kerekes Valéria, Bocskovics Rózsa, Balázs-Piri Zoltán, Kardos Ibolya, Kovács Etelka, i članovi Dečje dramske grupe RTNS Letach Erich, Fülöp Zsóka, Stanyó Gábor
Snimatelj: Weiler Árpád
Ton-majstor: Morvai Ferenc
9. februara 1992.
40,07

Slobodan Bilkić
MÁTYÁS KIRÁLY IGAZSÁGA
(Pravda kralja Matijaša)

Adaptacija: Krnács Erika
Muzika: Verebes Ernő
Režija: Vajda Tibor
Uloge: Krnács Erika
Snimatelj: Vladimir Smiljanić
Ton-majstor: Dušan Stojičić
8. marta 1992.
46,38

Slavko Almažan
A KUTYA, AMELY ELADTA AZ ÁRNYÉKÁT
(Pas, koji je prodao svoju senku)

Prevod: Nagy Margit
Režija: Fischer Károly
Uloge: N. Kiss Júlia, Banka Livia, Kovács Etelka, Balázs-Piri Zoltán
Snimatelj: Weiler Árpád
Ton-majstor: Morvai Ferenc
26. aprila 1992.
29,45

Slobodan Bilkić
A KIRÁLYFI ÉS A HATTYÚ LÁNY
(Carev sin i labud devojka)
(Srpska narodna pripovetka u obradi Branka V.
Radičevića)

Dramatizacija: Mirjana Markovinović
Prevod: Borbély János
Režija: Slobodan Mojak
Uloge: Bakota Árpád, Várady Hajnalka, Banka Lívia,
Sinkó István, N. Kiss Júlia, Kardos Ibolya
Snimatelj: Weiler Árpád
Ton-majstor: Morvai Ferenc
24. maja 1992.
27,36

Pintér Lajos
TÖRTÉNET A TISZTESSÉGRŐL
(Priča o časti)

Režija: Fischer Károly
Uloge: Kovács Frigyes, Kerekes Valéria, Bakota Árpád, Ba-
lázs-Piri Zoltán i članovi Dečje dramske grupe RTNS Sta-
nyó Károly, Tóth Tibor, Lenner Karolina, Figura Terézia
Snimatelj: Weiler Árpád
Ton-majstor: Morvai Ferenc
31. maja 1992.
31,27

Arany János
TÓLDI

Adaptacija i uloga: Kovács Frigyes
Muzika: Hernyák György
Muzički izvodači: Hernyák György, Bakos Árpád
Režija: Hernyák György
Snimatelj: Weiler Árpád
Ton-majstor: Morvai Ferenc
21. juna 1992.
55,00

Jack London
AZ ÉNEKLŐ KUTYA
(Pas koji peva)

Dramatizacija i režija: Lányi István
Uloge: Fischer Károly, Kovács Frigyes, Szilágyi Nándor,
Bakota Árpád, Pásthly Máttyás, Fejes György, Balázs-Piri
Zoltán, Vajda Tibor, Giricz Atila, Kardos Ibolya, Sinkó
István, Kerekes Valéria
Muzički izvodač: Zoran Petrović
Snimatelj: Weiler Árpád

Ton-majstor: Morvai Ferenc
12. jula 1992.
41,55

Slobodan Bilkić -
JOCI VILÁGGÁ MEGY
(Odmetnik Joca)

Prevod: Borbély János
Režija: Fischer Károly
Uloge: Banka Lívia, Kerekes Valéria, Kovács Frigyes, Péter
Ferenc i članovi Dečje dramske grupe RTNS Bosznai
Tímea, Figura Terézia
Snimatelj: Weiler Árpád
Ton-majstor: Morvai Ferenc
26. jula 1992.
38,54

Premijere radio-bajki "Zabavište"
na mađarskom jeziku

Utorkom od 10,05 časova

Dramaturg: Jung-Matkó Margit
Muzički urednik: Tóth Ilona
Organizatori: Fece Maronka Anna i Tóth Nándor
Nevena Janković
JÓ REGGELT, PÍPI
(Dobro jutro, Pipi)

Prevod: Jódal Béla
Režija: Nevena Janković
Autor originalne muzike: Mirosljub Arandelović Rasinski
Uloge: Kardos Ibolya, Ferenci Jenő, Kerekes Valéria, Ko-
vács Etelka, Törteli László
Snimatelj: Aleksandar Marković
Ton-majstor: Dušan Stojičić
8. oktobra 1991.
21,35

Kovács Miklós
AZ ELVESZETT KIRÁLYKISASSZONY
(Izguljena princeza)

Režija i autor originalne muzike: Hernyák György
Uloge: Kovács Frigyes, Bicskei Elíz, Bocskovics Rózsa, Ba-
kota Árpád, Balázs-Piri Zoltán
Snimatelj: Aleksandar Marković
Ton-majstor: Dušan Stojičić
19. februara 1992.
20,05

Majoros Sándor
LOVAGIAS ÜGY
(Džentlenski gest)

Režija: Balázs-Piri Zoltán
Uloge: Molnár Zoltán, Pletl Zoltán, Szabó Palócz Attila,
Péter Ferenc, Baranyi Szilvia
Snimatelji: Aleksandar Marković i Weiler Árpád
Ton-majstor: Dušan Stojičić
31. marta 1992.
29,02

Aleksandra Vuković
AZ ELVESZETT PERTLI
(Kako se igraju igračke)

Prevod: Jódal Béla
Režija: Slobodan Mojak
Uloge: Kerecs Valéria, Bakota Árpád, Kardos Ibolya,
Banka Lívia, Kovács Frigyes, Balázs-Piri Zoltán, Baranyi
Szilvia, Péter Ferenc i član Dečje dramske grupe RTNS
Vuk Stefanović
Snimatelj: Doru Barbulov
Ton-majstor: Mihailo Goda
19. maja 1992.
20,10

Aleksandra Vuković
SZIVÁRVÁNYRA VÁRVA
(Čekajući dugu)

Prevod: Jódal Kálmán
Režija: Slobodan Mojak
Uloge: Fejes György, Bakota Árpád, Balázs-Piri Zoltán,
Törteli László, Kardos Ibolya, Kovács Etelka, Banka Lívia
Snimatelj: Weiler Árpád
Ton-majstor: Morvai Ferenc
9. juna 1992.
26,07

Risto Davčevski
A KANDÚRSÁG VÁSÁRA
(Mačak na vašaru)

Prevod: Szilágyi Károly
Režija: Slobodan Mojak
Uloge: Bakota Árpád, Giricz Attila, Kovács Frigyes, Törteli
László, Balázs-Piri Zoltán, Fejes György, Kerecs Valéria,
Kovács Etelka, Kardos Ibolya
Snimatelj: Aleksandar Marković

Ton-majstor: Dušan Stojičić
30. juna 1992.
25,03

Premijere radio-drama na slovačkom jeziku

Emituju se poslednje subote u mesecu od 17,15 časova

Dramaturg: Juraj Madacky i Natalija Dudaš
Muzički urednik: Ondrej Maglovsky
Organizator: Milan Granić

Kamil Marik
CESTA DO ZAČIATKU
(Put u početak)

Prevod: Ljuboslav Majera
Uloge: Pavel Čiliak, Viera Balažova, Miluška Anušiakova
Majerova, Juraj Madacky, Miroslav Babijak, Andrej Matuš
Režija: Ljuboslav Majera
Asistent ton-majstora: Doru Barbulov
Ton-majstor: Mihailo Goda
28. septembra 1991.
29,10

Premijere radio-drama za decu
na slovačkom jeziku

Emituju se poslednje nedelje u mesecu od 8,30 časova

Dramaturg: Natalija Dudaš
Muzički urednik: Ondrej Maglovsky
Organizator: Ana Maronka Fece

Aleksandra Vuković
AKO SE HRAČKU HRAJU
(Kako se igračke igraju)

Prevod: Miluška Anušiakova Majerova
Uloge: Zuzana Častvenova, Jan Halupka, Jan Makan,
Miroslav Babjak, Viera Balažova, Vladislava Feketeova,
Jan Častven, Jan Mihalj i dieta Dušana Majerova
Režija: Jan Makan
Asistent snimatelja: Arpad Vajler
Snimatelj: Doru Barbulov
23. februara 1992.
22,09

Ana Njemoga Kolar
VŠETCI NA JEDNEJ STRANE
(Svi na istoj strani)

Prevod: Miluška Anušiakova Majerova
Uloge: Zuzana Častvenova, Katarina Melegova Melichova,
Miluška Anušiakova Majerova, Vladislava Feketeova,
Mihal Vida, Jan Hološ, Aleksandar Častven, Ondrej Matuš,
Mihal Goda
Režija: Stanislav Sladaček
Asistent ton-majstora: Doru Barbulov
Ton-majstor: Mihail Goda
28. juna 1992.
27,07

Premijere radio-drama na rumunskom jeziku

Emituju se poslednjeg petka u mesecu od 13,10 do 14,00
časova

Dramaturg: Nicu Ciobanu
Muzički urednik: Marija Novotni
Organizator: Milan Granić

Slavco Almājan
O MOARĂ DE VINT INTR-O PĂLĂ-
RIE DE PAIE
(Vetrenjača u slanom šeširu)

Režija: Virginia Marina Guzina
Uloge: Aurelia Bugariu, Gheorghina Berlovan, Mărgărit
Ecovoiu i Teodor Baloș
Asistent snimatelja: Árpád Weiler
Snimatelj: Doru Barbulov
31. januara 1992.
26,16

Aleksandar Obrenović
PASĂREA
(Ptica)

Prevod: Mircea Pavel Mihai
Režija: Virginia Marina Guzina
Uloge: Aurelia Bugariu, Iova Dalea, Ion Rataru - Cordin
i Costa Toader
Asistent snimatelja: Michal Goda
Snimatelj: Doru Barbulov
28. februara 1992.
32,23

A.P. Čehov
ȘI AȘA MAI DEPARTE
(I tako dalje)

Adaptacija jednočinki: Cererea în căsătorie, Ursul i Jubileul
Adaptacija i režija: Iulian Ursulescu
Uloge: Adam Dalea, Viorica Țăran, Mărgărit Ecovoiu,
Florina Petroi, Ion Secheșan, Pavel Herendici, Iova Dalea,
Laureta Onciu Ecovoiu, Florin Țăran, Ana Niculina
Ursulescu i Crăciun Miclea
Muzika: Florin Puia
Asistent snimatelja: Aleksandar Marković
Snimatelj: Doru Barbulov
27. marta 1992.
50,07

Vojislav Despotov
DESPRE PRIMII PAȘI PE LUNĂ
(O spuștanju na mesec)

Prevod: Nicu Ciobanu
Režija: Virginia Marina Guzina
Uloge: Aurelia Bugariu, Georgeta Pancaricean, Mărgărit
Ecovoiu, Todor Groza i Nicu Ciobanu
Asistent snimatelja: Árpád Weiler
Snimatelj: Doru Barbulov
24. aprila 1992.
20,04

Virginia Marina Guzina
ANUL 1980
(1980. godina)
(dokumentarna radio-drama)

Asistent snimatelja: Michal Goda
Snimatelj: Doru Barbulov
29. maja 1992.
38,24

Virginia Marina Guzina
ZIUA CRUCII
(Krstovdan)
(dokumentarna radio-drama)
Asistent snimatelja: Árpád Weiler
Snimatelj: Doru Barbulov
28. avgusta 1992.
37,11

**Premijere radio-drama za decu
na rumunskom jeziku**

Emituju se poslednje subote u mesecu od 08,45 do 09,15
časova

Dramaturg: Nicu Ciobanu
Muzički urednik: Marija Novotni
Organizator: Milan Granić

Dušan Kopčalić
FLOAREA DE CACTUS
(Kaktusov cvet)

Prevod: Nicu Ciobanu
Režija: Virginia Marina Guzina
Uloge: Mărgărit Ecovoiu, Virginia Marina Guzina, Todor
Groza, Vasile Barbu, Pavel Herendici, Laureta Ecovoiu i
Todor Baloș.
Asistent snimatelja: Árpád Weiler
Snimatelj: Doru Barbulov
25. januara 1992.
29,17

Slobodan Bilkić
FECIOARA DE JAR ȘI IVANUȘKA
(Žar devojka i Ivanuška)

Prevod: Nicu Ciobanu
Režija: Virginia Marina Guzina
Uloge: Mărgărit Ecovoiu, Pavel Herendici, Todor Groza,
Florina Vinca, Ionică Cugia, Todor Baloș i Costa Toader.
Asistent snimatelja: Violeta Brankov
Snimatelj: Doru Barbulov
29. februara 1992.
29,23

Aleksandra Vuković
CUM SE JOACĂ JUCĂRIILE
(Kako se igraju igračke)

Prevod: Florina Vinca
Režija: Virginia Marina Guzina
Uloge: Virginia Marina Guzina, Mărgărit Ecovoiu, Todor
Groza, Todor Baloș, Georgeta Pancaricean, Marieta
Marian, Andrei Marina i Cristian Samoilă.
Asistent snimatelja: Michal Goda
Snimatelj: Doru Barbulov
28. marta 1992.
20,39

Darka Čeh
PASMĂRUNȚEL ȘI POETUL
(Koračić i pesnik)

Prevod: Florina Vinca
Režija: Virginia Marina Guzina
Uloge: Iova Dalea, Mărgărit Ecovoiu, Felicia Marina
Munteanu, Teodor Munteanu, Todor Groza, Laureta
Ecovoiu, Georgeta Pancaricean i Costa Toader.
Asistent snimatelja: Árpád Weiler
Snimatelj: Doru Barbulov
25. aprila 1992.
29,06

Dragan Aleksić
FUGA IN IUGOSLAVIA
(Bekstvo u Jugoslaviju)

Prevod: Florina Vinca
Režija: Virginia Marina Guzina
Uloge: Teodor Munteanu, Mărgărit Ecovoiu, Felicia
Marina Munteanu, Todor Groza, Gheorghe Ureche i
Todor Baloș.
Asistent snimatelja: Michal Goda
Snimatelj: Doru Barbulov
27. juna 1992.
19,42

Premijere radio-drama na rusinskom jeziku

Emituju se svake treće nedelje u mesecu od 8,30 časova

Dramaturg: Natalija Dudaš
Muzički urednik: Đura Dudaš
Organizator: Milan Granić

Miron Žiroš
Z LJUBOVU, VAȘ ĐURA
(S ljubavlju, Vaș Đura)

Uloge: Slavko Oros
Režija: Ljuboslav Majera
Asistent ton-majstora: Arpad Vajler
Ton-majstor: Mihailo Goda
15. septembra 1991.
55,04

Milan Belegišanin i Ivan G. Fece

VRAČANJE

(Povratak)

(dokumentarna radio-drama)

Govorio: Vladimir Biljnja

Režija: Milan Belegišanin

Asistent ton-majstora: Aleksandar Marković

Ton-majstor: Ivan Fece

20. oktobra 1991.

36,08

Slavko Almažan

ŠMIH KONJA, PLAČ RIBI

(Smeh konja, plač ribe)

Prevod: Natalija Dudaš

Uloge: Slavko Oros, Gabrijela Hudakova, Zvonimir Pavlović, Vladimir Rac

Režija: Ljuboslav Majera

Asistent ton-majstora: Aleksandar Marković

Ton-majstor: Dušan Stojičić

19. januara 1992.

23,08

Dura Papharhaji

ROVNJACKI SOBLAZNJI

(Ravnjačke sablasti)

Režija: Jaroslav Sisak

Uloge: Mihal Varga, Vladislav Dudaš, Slavko Oros, Snežana Paljinkašova, Đura Laćak, Ana Racova, Mihajlo Zazuljak, Julijan Striber, Janko Rac, Silvester Gača, Mikola Skuban, Julijan Belak, Janko Hudak, Mirko Džunja, Gabrijela Hudakova i Ahneta Bučkova

Autor i izvođač muzike: Julijan Ramač

Asistent ton-majstora: Arpad Vajler

Ton-majstor: Mihailo Goda

15. marta 1992.

53,33

Irina Hardi Kovačević

KRIDLO ZA ANHELA

(Kriilo za anđela)

Režija: Ljuboslav Majera

Uloge: Tatjana Koljesarova, Mihajlo Zazuljak, Ana Racova, Vesna Papugova, Marija Hudakova, Zvonimir Pavlović, Đura Laćak, Irina Hardi Kovačevićova, Vladimir Nađ, Ksenija Bodancova i Vladimir Rac

Asistent ton-majstora: Mihailo Goda

Ton-majstor: Dušan Stojičić

19. aprila 1992.

58,20

Premijere radio-drama za decu na rusinskom jeziku

Emituju se svake prve nedelje u mesecu od 8,30 časova

Dramaturg: Natalija Dudaš

Muzički urednik: Đura Dudaš

Organizator: Ana Maronka Fece i Marijana Prentović

Aleksandra Vuković

JAK ŠE BAVISKA BAVJA

(Kako se igraju igračke)

Prevod: Natalija Kanjuh

Režija: Miron Kanjuh

Uloge: Tatjana Koljesarova i deca Tanja Bodancova, Aleksandar Herbut, Igor Varga, Jasminka Racova, Biljana Orosova, Slavko Edelinški i Vladko Bodanjec

Asistent ton-majstora: Arpad Vajler

Ton-majstor: Ferenc Morvai

5. januara 1992.

21,28

Roža Jodal

MIMOZA

Prevod: Mikola Skuban

Režija: Miron Kanjuh

Uloge: Ljubica Dudašova, Mihajlo Zazuljak, Tatjana Koljesarova, i deca Dejan Venčeljevski, Tanja Bodancova, Mižo Varga, Jasminka Racova, Blaženka Čizmarova, Jasminka Arvova

Asistent ton-majstora: Aleksandar Marković

Ton-majstor: Dušan Stojičić

1. marta 1992.

34,49

Đura Papharhaji

NATALKA NA ŽOBRAČEJ HORI

(Natalka na prosjačkoj gori)

Režija: Ljuboslav Majera

Uloge: Miron Kanjuh, Ljubica Dudašova, Mihailo Zazuljak, Zvonimir Pavlović, Miroslav Keveždi, Vladimir Rac, Petro Beserminji, Janko Lender, Marija Hudakova, Đura Laćak, Gabrijela Hudakova i Biljana Orosova

Asistent ton-majstora: Doru Barbulov

Ton-majstor: Mihailo Goda

7. juna 1992.

42,35

sombor

NARODNO POZORIŠTE

Upravnik: Milivoje Mladenović (1959, 8, 3)

Sekretar: Antonija Čota (1961, 6, 1)

Glumci: Tatjana Bermel (1927, 32, 10), Ksenija Marić-Đorđević (1955, 16, 12), Ljiljana Markovinović (1948, 20, 20), Biljana Milikić (1966, 4, 4), Tatjana Šanta-Torlaković (1966, 3, 3), Branka Bojić (1965, 3, 3), Ljubinka Topalović (1939, 29, 27), Jelica Petrović (1968, 1, 1), Vladimir Amidžić (1932, 38, 33), Radoje Čupić (1958, 7, 7), Bogomir Đorđević (1952, 17, 11), Živorad Ilić (1950, 18, 18), Nikola Ivošević (1966, 3, 3), Zdravko Panić (1949, 20, 20), Pero Stojančević (1960, 9, 6), David Tasić (1940, 26, 25), Saša Torlaković (1965, 3, 3), Slobodan Tešić (1967, 1, 1).

Inspicijent: Zoran Vučković (1959, 4, 4)

Sufler: Goran Jovanović (1967, 2, 2)

REPERTOAR

Premijere

Tennessee Williams

MACSKA A FORRÓ BÂDOGTETŐN

("Cat on a Hot Tin Roof")

(Mačka na usijanom limenom krovu)

Prevod: Bánai Géza

Reditelj: Vajda Tibor

Scenografija i kostimi: Anamarija Mihajlović

Kompozitor: Molnár Dezső

Lica: Bakota Árpád (*Brick*), Szántó Valérija (*Maggie*), Várady Hajnalka (*Nagymama*), Fischer Károly (*Nagyapapa*), Giciz Attila (*Gooper*), Banka Livia (*Mae*), Kovács Etelka (*Doktor*)

6. septembra 1991.

7 predstava (3 u mestu, 4 na gostovanju)

770 gledalaca (184 u mestu, 586 na gostovanju)

Radoslav Zlatan Dorić

KAMO NOĆI KAMO DANI

(predstava posvećena 150. godišnjici rođenja Lazze Kostića)

Reditelj: Radoslav Zlatan Dorić

Kompozitor: Miroљub Arandelović Rasinski

Scenografija: Mileta Leskovac

Kostimi: Vesna Dorić Radović

Koreograf: Slavko Pervan

Producent: Slobodan Joković

Direktor programa: Milivoje Mladenović

Uloge: Mihajlo Janković (*Laza Kostić*), Bogomir Đorđević (*Dr Simonović*), Stevan Gardinovački (*gradonačelnik somborski*), Vladimir Amidžić (*Sveštenik*), Slobodan Tešić (*I glumac amater*), Radoje Čupić (*Tigler*), David Tasić (*David Konjović*), Saša Torlaković (*Predsednik ujedinjene omladine srpske*), Pero Stojančević (*Ernest Bošnjak*), Živorad Ilić (*Kafedžija*), Miloјko Topalović (*Beljanski šjakerista*), Zdravko Panić (*Đoka Čordar*), Slobodan Tešić i Radoje Čupić (*I i II omladinac*), Biljana Milikić (*Lenka Dunderski*), Tatjana Medić (*I devojka*), Tatjana Šanta Torlaković (*II devojka*), Jelica Petrović (*III devojka*), Branka Bojić (*I gospoda*), Ksenija Marić (*II gospoda*), Tatjana Bermel (*III gospoda*), Ljiljana Markovinović (*IV gospoda*), Ljubinka Topalović (*V gospoda*)

Aleksandra Ivanović – mecosopran

Slobodan Stanković – bariton

Hor "IUVENTUS KANTAT" iz Sombora – Silvester Hajnal (horovoda)

Tamburaški orkestar "Ravangrad" iz Sombora.

15. septembra 1991. na završnoj svečanosti Vukovog sabora u Tršću
1 predstava na strani – Tršće i 4.500 gledalaca

Adolf Deneri i Ežen Kormon (Adolphe d'Ennery – Cormon)

DVE SIROTIČE ("Les deux orphelins")

Prevod: Slobodan A. Jovanović

Reditelj: Slavenko Salotović

Scenografija: Aleksandar Zlatović

Kostimi: Branka Petrović

Kompozitor: Biljana Petrović

Lica: Bogomir Đorđević (*Knez de Linijer*), Radoje Čupić (*Markiz de Prel*), Saša Tortlaković (*Rože, vitez de Vodrej*), Pero Stojančević (*Knez de Maji*), Vladimir Amidžić (*Lekar*), Biljana Milikić (*Dijana, kneginja de Linijer*), Tatjana Medić (*Anrijeta*), Tatjana Šanta-Tortlaković (*Lijza*), Tatjana Bermel (*Frašarova*), Robert Kolar (*Žak*), Slobodan Tešić (*Pjer*), Danilo Gavrilov (*Marten*), Branka Bojić (*Marijana*), Jelica Petrović (*Floreta*), Ljubinka Topalović (*Sestra Zenevjeva*), Zdravko Panić (*Mare*), Miloško Topalović (*Pikar*), Živorad Ilić (*Lašter*).

18. oktobra 1991.

9 predstava (8 u mestu, 1 na gostovanju)

1283 gledaoca (1111 u mestu, 172 na gostovanju)

Ljubivoje Ršumović

MALA ŠKOLA ROKENROLA

Režija i scenografija: Jagoš Marković

Kostimi: Branka Petrović

Muzika: Vlada i Gile

Koreograf: Slavko Pervan

Lica: Saša Tortlaković (*Otac*), Branka Bojić (*Majka*), Slobodan Tešić (*Momak*), Biljana Milikić (*Teika*), Jelica Petrović (*Devojka*)

15. novembra 1991.

31 predstava (30 u mestu, 1 na gostovanju)

8139 gledalaca (7539 u mestu, 600 na gostovanju)

Bora Ćosić

RADO IDE SRBIN U VOJNIKE

Režija: Zoran Ratković

Kostimi: Branka Petrović

Kompozitor: Vojislav Kostić

Korepetitor: Šandor Jung

Scenograf: Boris Maksimović

Asistent reditelja: Nikola Ivošević

Lica: Bogomir Đorđević (*Gospodin*), Vladimir Amidžić (*Albert*), Danilo Gavrilov (*Austrijanac*), Saša Tortlaković (*1. vojnik*), Radoje Čupić (*2. vojnik*), Zdravko Panić (*3. vojnik*), Pero Stojančević (*4. vojnik*), Živorad Ilić (*5. vojnik*), Slobodan Tešić (*6. vojnik*), David Tasić (*7. vojnik*), Branka Bojić (*Vojnička kurva*), Tatjana Bermel (*Majka*), Ksenija Dorđević (*1. žena*), Biljana Milikić (*2. žena*), Jelica Petrović (*Snaša*), Branka Bojić (*Konferansije*), Ljubinka Topalović (*1. ženska Srbija*), Ljiljana Tomić Markovinović (*2. ženska Hrvatska*), Šandor Jung (*Milisićeva harmonika*)

20. decembra 1991.

18 predstava (15 u mestu, 3 na gostovanju)

3678 gledaoca (2243 u mestu, 1435 na gostovanju)

Grupa autora

ANDEO MIRA

Režija: Milivoje Mladenović

Učesviju: David Tasić, Radoje Čupić, Saša Tortlaković, Biljana Milikić

10. januara 1992.

2. predstave u mestu

149 gledalaca

Milivoje Mladenović

BAŠ ČELIK

Režija i kostimi: David Tasić

Scenografija: Dušan Škorić

Muzika: Bogomir Đorđević

Lica: Bogomir Đorđević (*Ludomir*), Vladimir Amidžić (*Car Vladimir*), Jelica Petrović (*Andelija*), Saša Tortlaković (*Nebojša*), Pero Stojančević (*Baš Čelik*), Radoje Čupić (*Car Živan*), Branka Bojić (*Princeza Živana*), Živorad Ilić (*Car Orlušina*), Ksenija Marić (*Veštica gvozdenuba*)

22. februara 1992.

14 predstava u mestu

2703 gledaoca

Viljem Šekspir (William Shakespeare)

UKROČENA GOROPAD

("The Taming of the Chrew")

Prevod: Živojin Simić i Sima Pandurović

Adaptacija i režija: Zoran Ratković

Muzika: Vojislav Kostić

Scenografija: Boris Maksimović

Kostimi: Olgica Milunović

Lektor: Radovan Knežević

Asistent reditelja: Nikola Ivošević

Lica: Vladimir Amidžić (*Batista*), Živorad Ilić (*Vinčenco*), Slobodan Tešić (*Lučenco*), Saša Torlaković (*Petrućio*), Bogomir Đorđević (*Grémio*), David Tasić (*Hortensia*), Radoje Čupić (*Tranio*), Pero Stojančević (*Biondolo*), Zdravko Parnić (*Gruñio*), Šandor Jung (*Karcio*), Danilo Gavrilov (*Učitelj*), Živorad Ilić (*Krojač*), Branka Bojić (*Katarina*), Biljana Milikić (*Bjanka*), Ljiljana Markovinović (*Udovica*).

23. aprila 1992.

11 predstava (9 u mestu, 2 na gostovanju)
2301 gledalac (976 u mestu, 1325 na gostovanju)

Obnove

Džo Orion

ŠTA JE SOBAR VIDEO

10. maja 1991.

26 predstava (23 u mestu, 3 na gostovanju)
1803 gledalaca (1543 u mestu, 260 na gostovanju)

Ežen Labiš

FLORENTINSKI ŠEŠIR

28. septembra 1990.

28 predstava (22 u mestu, 6 na gostovanju)
5713 gledalaca (3301 u mestu, 2412 na gostovanju)

Oskar Vajld

LEPEZA LEDI VINDERMIR

23. novembra 1990.

19 predstava (17 u mestu, 2 na gostovanju)
2714 gledalaca (2054 u mestu, 760 na gostovanju)

Jakša Zlodre

PEPELJUGA

15. decembra 1990.

23 predstave (17 u mestu, 6 na gostovanju)
4866 gledalaca (3001 u mestu, 1865 na gostovanju)

Radoslav Zlatan Dorić

STRANKADŽIJE ILITI...

8. marta 1991.

26 predstava (18 u mestu, 8 na gostovanju)
5526 gledalaca (2592 u mestu, 2934 na gostovanju)

Radoslav Pavlović

MALA

6. aprila 1990.

28 predstava (26 u mestu, 2 na gostovanju)
4034 gledalaca (3600 u mestu, 434 na gostovanju)

Pozorište je gostovalo u Bezdanu 2, Belom Manastiru, Mladenovcu, Kruševcu, Novom Bečcu 2, Novom Sadu 2, Odžacima, Senti, Svetozarevu, Šapcu, Užicu, Vrnjačkoj Banji, Zemunu i Tršću.

Ukupno je izvedeno 243 predstave (204 u mestu, 39 na gostovanju).

Ukupno je bilo 48.179 gledalaca (30.896 u mestu, 17.283 na gostovanju).

sremska mitrovica

POZORIŠTE "DOBRICA MILUTINOVIĆ"

Upravnik: Dušanka Zrilić (1953, 16, 8)
Dramaturg: Jovan K. Radunović (1934, 32, 9)
Reditelji: Voja S. Bilanović – Bil (savetnik), (1934, 37, 16);
Dragan B. Jovičić (1958, 11, 1)
Organizator: Zvonko P. Bednar (1960, 6, 3)

REPERTOAR

Premijere

Jovan K. Radunović
POMEN – UMIRE MRAK, A NE ČOVEK

Režija: Toma Jovanović
Scenografija: Milan Milić – Jagodinski
Muzika: Budimir Gajić
Igraju: Toma Jovanović, Ljiljana Lašić, Vukašin Savić, Radmila Živojinov, Hor sveštenika Eparhije sremske, Emira Živković, Mira Skuratović, Mirjana Janjanin, Gordana Ostojić, Sladana Milenković, Tamara Bartoš, Muški hor iz Čerevića, Sonja Antonović – flauta.
14. septembra 1991.
1 predstava na gostovanju
500 gledalaca

Nedeljko Terzić
NOĆ LUDIH BUNDEVA

Režija: Dragan Jovičić
Scenografija i kostimi: Voja Bilanović – Bil
Litke: Zoran Stojanović
Muzika: Zorica Radivojević

Igraju: Ratko Radivojević, Marija Savić, Ljubivoje Tadić, Miodrag Petrović, Gordana Jovanović Ilić, Slobodan Marić, Igor Belić, Aleksandar Sunajković, Nataša Konstantinović i Srdan Alatić
14. novembra 1991.
2 predstave (1 u mestu, 1 na gostovanju)
350 gledalaca (50 u mestu, 300 na gostovanju)

Radomir Pavlović
KOD LEKARA

Režija: Voja Bilanović – Bil
Igraju: Radomir Pavlović, Dušanka Filipović, Zoran Jovanović, Dubravka Pavlović, Radovan Čosić
17. decembra 1991.
3 predstave (1 u mestu, 2 na gostovanju)
630 gledalaca (30 u mestu, 600 na gostovanju)

Dragan Jovičić
BOŽIĆ BATA

Igra: Slobodan Marić
25. decembra 1991.
33 predstave u mestu
650 gledalaca

Jovan K. Radunović
LJUBAVI SVETILNIK

Režija: Dragan Jovičić
Scenografija i kostimi: Voja Bilanović – Bil
Igraju: Svetlana Bojković, Mihajlo Janketić, Svetlana Stević – vokalni solista, Muzičko zabavište "Kolibri", članovi Dramske škole Pozorišta "Dobrica Milutinović"

26. januara 1992.

1 predstava u mestu

400 gledalaca

Karel i Jozef Čapek

KUKCI ("Ze života humzu")

- Dramska škola -

Režija i adaptacija: Slobodan Marić

Scenografija: Aleksandra Sekulić

Kostimi: Jasmina Adžić

Igraju: Marija Savić, Tamara Bartoš, Srđan Alatić, Slobodan Marić, Nataša Konstantinović, Darko Slavik, Branko Živanović, Ljiljana Gudović, Željko Tomašević, Nataša Radaković, Cvetanka Miladinović, Dragana Ignjatović, Biljana Treskanica, Marijana Drezgić, Sladana Miličević, Dragica Golić, Aleksandra Sekulić, Slavica Župunski, Milica Župunski, Nebojša Rajić, Olja Jovanović, Goran Karaga, Stanislava Đekić

2. marta 1992.

2 predstave (1 u mestu, 1 na gostovanju)

540 gledalaca (240 u mestu, 300 na gostovanju)

Po motivima priče F. K. Kreca

KA SREĆI

Scenska adaptacija i režija: Dragan Jovičić

Igraju: Gordana Jovanović - Ilić i Tamara Bartoš

10. marta 1992.

8 predstava (3 u mestu, 5 na gostovanju)

630 gledalaca (185 u mestu, 445 na gostovanju)

Samuel Becket (Beckett)

KORACI

Režija i scenografija: Voja Bilahović - Bil

Asistent režije: Đorđe Pavlović

Kostimi: Gordana Lukić

Muzika: Goran Simić

Uloge: Silvana Nikolić (Maja), Gordana Lukić (Majka)

18. marta 1992.

7 predstava (3 u mestu, 4 na gostovanju)

660 gledalaca (200 u mestu, 460 na gostovanju)

Aldo Nikolaj

UKOKAJ MOGA MUŽA

Režija: Milan Milošević

Igraju: Irena Milošević (Biljana Belovuković), Nenad Bančević, Zlatimir Stanković

20. marta 1992.

4 predstave (4 na gostovanju)

500 gledalaca (500 na gostovanju)

Stevan Sremac

POP ĆIRA I POP SPIRA

Scenska adaptacija i režija: Mirjana Konstantinović

Scenografija: Dejan Konstantinović

Uloge: Veljko Hlebec (*Pop Ćira*), Marija Oršanić (*Persa*), Sladana Gračan (*Melaniya*), Jelenko Zarić (*Pop Spira*), Biljana Stojanović (*Sida*), Nataša Lazić (*Juca*), Perica Simunjik (*Pera učitelj*), Sladana Domčić (*Gabrijela*), Želimir Miljković (*Saca*), Dušan Živković (*Noćobdija*), Bojan Krstić (*Pripovedač*)

24. marta 1992.

5 predstava (3 u mestu, 2 na gostovanju)

1610 gledalaca (810 u mestu, 800 na gostovanju)

Grupa autora

HIMERE

Scenska adaptacija, scenografija i režija: Voja Bilanović - Bil

Asistent režije: Snežana Ćikić

Kostimi: Ljubica Jukić

Igraju: Nataša Bačić, Biljana Đurić, Radmila Žigić, Biljana Kvržić, Zorica Kosanović, Olivera Maksić, Silvana Nikolić i Mirjana Zečević

25. marta 1992.

4 predstave (3 u mestu, 1 na gostovanju)

140 gledalaca (120 u mestu, 20 na gostovanju)

Miroslav Antić

POSMRTNI MARŠ KLOVNOVA

Scenska adaptacija: Ljubivoje Tadić

Režija: Anđelka Milivojević

Igra: Ljubivoje Tadić, ženski glas Anđelka Milivojević

9. aprila 1992.

5 predstava (4 u mestu, 1 na gostovanju)

700 gledalaca (500 u mestu, 200 na gostovanju)

Dragan Jovičić

OSTRVO BEZ BLAGA

Režija: Dragan Jovičić

Asistent režije: Srđan Alatić

Igraju: Saša Halilović, Vladimir Veličković, Angelina Kirš, Neda Šoić, Ivana Milojević, Tanja Milovanović, Maja Mu-

drić, Ana Tanjga, Sladana Mikić, Jelena Tomašević, Katarina Đurković
21. jula 1992.
9 predstava (7 u mestu, 2 na gostovanju)
1330 gledalaca (1000 u mestu, 330 na gostovanju)

T. M. Plaut (Plautus)
HVALISAVI VOJNIK ("Miles Gloriosus")

Režija: Dragan Jovičić
Asistent režije: Srđan Alatić
Kostimi: Jasmina Adžić
Igraju: Tamara Bartoš, Dragića Golić, Latinka Perunović, Nataša Radaković, Branka Miljković, Sladana Miličević, Anita Ljolje, Željko Tomašević, Srđan Alatić, Branko Živanović, Marko Zrilić
31. jula 1992.
2 predstave (1 u mestu, 1 na gostovanju)
700 gledalaca (300 u mestu, 400 na gostovanju)

Obnove

Grupa autora (Rucante, Beolko, Goldoni)
ULIČNO POZORIŠTE – COMEDIA
DELL' ARTE
7. jula 1988.
9 predstava na gostovanju
2720 gledalaca

Branislav Nušić
GOSPODA MINISTARKA
21. marta 1989.
1 predstava u mestu
150 gledalaca

Desanka Maksimović
MIRIS ZEMLJE
20. marta 1990.
5 predstava (3 u mestu, 2 na gostovanju)
830 gledalaca (510 u mestu, 320 na gostovanju)

Grupa autora
ŽELJKO SANTRAČ KAO MOKINPOT
18. februara 1991.
3 predstave na gostovanju
350 gledalaca

Rabindranat Tagora
SRCE OTVARA LATICE
20. marta 1991.
4 predstave (2 u mestu, 2 na gostovanju)
740 gledalaca (300 u mestu, 440 na gostovanju)

Grupa autora
NADIGRAVANJE
2. avgusta 1991.
8 predstava (1 u mestu, 7 na gostovanju)
2605 gledalaca (500 u mestu, 2105 na gostovanju)

Siniša Soćanin
KISEONIK
16. avgusta 1991.
2 predstave (1 u mestu, 1 na gostovanju)
130 gledalaca (50 u mestu, 80 na gostovanju)

Grupa autora
PROMENADA
17. avgusta 1991.
1 predstava na gostovanju
120 gledalaca

Ljubivoje Tadić
PRAZNIK SRPSKE DUŠE
Režija: Ljubivoje Tadić
Igraju: Anđelka Milivojević i Ljubivoje Tadić
28. avgusta 1991.
3 predstave na gostovanju
250 gledalaca

Pozorište je gostovalo u Aleksincu 2, Arandelovcu 2, Banaškom Brestovcu, Beogradu 6, Beočinu 2, Bečeju, Beškoj, Bršadinu, Indiji 3, Kovinu 3, Koceljevi, Kragujevcu, Lajkovcu, Ljigu, Mačvanskoj Mitrovici 3, Novom Sadu 5, Omoljici, Rumi 5, Sent Andreji 2, Sentivanu 2, Šašincima, Šidu 4, Ubu, Valjevu 2, Vladimircima, Vojki, Zrenjaninu. Ukupno je izvedeno 122 predstava (69 u mestu, 53 na gostovanju)
Ukupno je bilo 17.215 gledalaca (5.995 u mestu, 11.220 na gostovanju).

subotica

NARODNO POZORIŠTE – NÉPSZÍNHÁZ

Direktor pozorišta: Ljubiša Ristić (1947, 19, 7)
Rukovodilac Tehničke službe: Sagmajster Zoltán (1943, 25, 22)
Operativni direktor: Spasoje Šain (1947, 16, 12)
Muzički rukovodilac: Lengyel Gábor (1951, 17, 6)

Glumci:

Bada Irén (1946, 29, 28), Irena Jakočević (1939, 30, 26), Snežana Jakšić Čolić (1958, 12, 7), Ljiljana Jakšić (1961, 6, 6), Jónás Gabriella (1952, 16, 16), Kasza Éva (1949, 25, 25), Veroslava Mitrović (1948, 19, 7), Monja Milenković (1956, 16, 12), Marija Opsenica (1958, 11, 11), Tallós Zsuzsa (1953, 15, 14), Takács Szirácki Katalin (1954, 12, 6), Tatjana Tasić (1960, 10, 3), Albert János (1935, 33, 32), Arcson Rafael (1960, 6, 6), Ramadan Azirović (1960, 10, 7), Bresliski Ljupčo (1962, 5, 5), Búbos András (1962, 6, 6), Zoran Bučevac (1956, 16, 15), Nebojša Čolić (1957, 11, 7), Svetislav Đorđević (1946, 25, 25), Korica Miklós (1949, 18, 18), Milan Marodić (1942, 27, 21), Medve Sándor (1946, 20, 20), Luka Piljagić (1959, 8, 7), Szél Péter (1937, 33, 26), Szél Olivér (1969, 1, 1), Szél Zsolt (1964, 8, 3), Sebestyén Tibor (1943, 25, 25), Radiša Vučković (1943, 24, 24), Vajda Tibor (1953, 15, 12).

Glumci – gosti:

Milena Arsov, Katarina V. Bačlija, Silvija Baranji, Višnja Bakalar, Jasna Babić, Hermina Erdelji, Saška Ardeg, Silvija Hovanj, Vesna Ivanković, Ana Kostovska, Eržika Kovačević, Gordana Kostić, Tatjana Kiš, Olga Konkoj, Tanja Keman, Ksenija Kovačević, Erika Lendel, Sanja Moravčić, Sandra Mirković, Tanja Miletić, Saška Popov, Janet Lopez

Pinela, Gorana Popović, Ovadija Perla, Laura Pejić, Vesna Rudinski, Branka Ribar, Ljiljana Rudić, Sandra Rudić, Simonida Stanković, Svetlana Stojanovska, Valerija Santo, Karla Seder, Mila Seder, Gabrijela Sanka, Sadžida Šetić, Vanja Šarović, Ildiko Tirjung, Suzana Vuković, Alison Woods, Andrijana Zavodski Tatjana Žerajić, Dejana Bašaragin, Bakota Arpad, Dušan Banjanin, Zoran Čosić, Ilija Drašković, Diaz Sanchez Sergio Ricardo, Manojle Đorđević, Eper Zoltán, Francia Gyula, Nenad Golčevski, Kiril Pop Hristov, Boris Isaković, Vladislav Kačanski, Geza Kopunović, Miodrag Krivokapić, Veljko Krstić, Karácsonyi Attila, Aleksandar Krstajić, Kovač Atila, Konkoj Petar, Lengyel Filip, Lakatoš Mačaš, Lipinski Zoltán, Levai István, Molnár Zoltán, Mezei Szilárd, Mačaš Murenji, Izmir Mukišimović, Peter Ferenc, Pletl Zoltán, Petar Radovanović, Đorđe Rusić, Vlada Rusić, Željko Santrač, Szabó Pálóc Attila, Szegedi Gábor, Darko Tikvicki, Takács Tibor, Tot Imre, Tolnai Szabolcs, Aleksandar Ugrinov, Tihomir Vujičić, Vicei Zsolt, Vojnić Zsolt.

Voda predstave: Kotroba Júlia (1952, 18, 18), Vrestyák Erzsébet (1950, 17, 17), Miroslav Medić (1950, 21, 17).

Scenograf: Hupkó István (1944, 24, 24)

Kostimograf: Milena Đurica, Tihomir Spirovski, Jesenka Jasniger

POZORIŠNI ORKESTAR:

Članovi: Fehér Edit (1964, 8, 8), Harkai Márta (1942, 26, 26), Ábrahám János (1956, 11, 11), Harkai István (1943, 24, 21), Lakatos Mátyás (1953, 9, 9), Lakatos Lacika (1937, 36, 33), Jónás Gyula (1966, 4, 2), Maroti Stevan (1934, 33, 20), Zsiga Pál (1944, 23, 12).

Otišli: Albert János, Arcson Rafael, Szél Zsolt.

REPERTOAR

Premijere

Danilo Kiš
ОТАС САМ
(Sam, az apa)

Režija: Ljubiša Ristić

Scenografija: Hupkó István

Kostimi: Tihomir Spirovski

Muzika: Lengyel Gábor

Pomoćnik reditelja: Aleksandra Malešević

Asistent reditelja: Obrad Radulović

Igraju: Ramadan Azirović, Zoran Bučvac, Búbos András, Takács Szirácki Katalin, Sebestyén Tibor, Szél Olivér, Ana Kostovska, Snežana Jakšić, Tallós Zsuzsanna, Svetislav Đorđević, Veroslava Mitrović, Luka Piljagić, Ljiljana Jakšić, Tanja Tasić, Milan Marodić, Radiša Vučković, Lengyel Erika, Eržika Kovačević, Petar Radovanović, Vajda Tibor, Dóró Emma, Sanja Moravčić, Nagy Edit, Harkai Lendvai Márta, Lakatos László, Maróti István, Zsiga Pál, Dejan Đorđević, Gyula Jónás, ifj. Lakatos Mátyás, id. Lakatos Mátyás, Harkai István, Ilija Drašković, Manojlo Đorđević.

18. decembra 1991.

15 predstava (14 u mestu, 1 na gostovanju)

858 gledalaca (558 u mestu, 300 na gostovanju)

F. M. Dostojevski (Достојевски)

ZLOČIN I KAZNA

(Bűn és bűnhődés)

Režija: Sašo Milenkovski

Scenografija: Hupkó István

Kostimi: Milena Đurica

Muzika: Venko Serafimov

Igraju: Molnár Zoltán Simonida Stanković, Vlada Kačanski, Nebojša Čolić, Szél Péter, Luka Piljagić, Irena Jakšević, Katarina Bačlija, Milan Marodić, Aleksandar Ugrinov, Zoran Bučvac, Ramadan Azirović

26. februara 1992.

12 predstava (10 u mestu, 2 na gostovanju)

1406 gledalaca (1056 u mestu, 350 na gostovanju)

Džon Ozborn (John Osborne)

OSVRNI SE U GNEVU ("Look Back in Anger")

(Emlékezz haraggal)

Režija: Saša Malešević

Scenografija: Hupkó István

Kostimi: Milena Đurica

Muzika: Lengyel Gábor

Igraju: Zoran Čosić (Džimi), Saška Popov (Alison), Suzana Vuković (Helena), Željko Santrač (Kuf).

14. marta 1992.

12 predstava u mestu

683 gledaoca

Aleksandar Vampilov (Вампилов)

RENDEZ-VOUS U PREDGRADU

(Randevú a külvárosban)

Dramaturg-prevodilac: Eva Pavlečić

Režija: Aleksandar Tovstonogov

Scenografija: Hupkó István

Kostimi: Milena Đurica

Muzika: Lengyel Gábor

Igraju: Boris Isaković (Busigin), Petar Radovanović (Sara-fanov), Željko Santrač (Silva), Luka Piljagić (Vasenjka), Medve Sándor (Kudimov), Ljiljana Jakšić (Nina), Snežana Jakšić Čolić (Makarskaja), Geza Kopunović (Sused), Harkai Lendvai Márta, Harkai István, Lakatos Mátyás, Lakatos Mátyás ml., Fehér Edit, Lakatos László, Maróti István, Zsiga Pál, Dejan Đorđević, Jónás Gyula (Muzičari).

28. marta 1992.

13 predstava u mestu

1395 gledalaca

Alfred Jarri – Haris Pašović

KRALJ IBI ILI TUNGUŽANI ("Ubu roi")

(Übü király)

Režija: Haris Pašović

Muzika: Zoran Erić

Scenografija: Hupkó István

Kostimi: Jesenka Jasniger

Asistent reditelja: Saša Gabrić

Igraju: Miodrag Krivokapić (Otac Ibi), Ana Kostovska (Majka Ibi), Péter Ferenc (Bordir D.A.), Geza Kopunović (Dr Njonja Pipadžija), Đorđe Rusić (Haljimi Tulumba), Ljiljana Jakšić (Veselinka), Bada Irén (Mara Ruskinja Stara), Plett Zoltán (Janoš Droga), Kotroba Júlia (Lola Bogomoljka), Svetlana Stojanovska (Sena Džihad), Sebestyén Tibor (Srećko Drot), Darko Tikvicki (Ciga Ruumunika), Manojlo Đorđević, Veljko Krstić (Alfred), Dejan Đorđević, Lakatos Mátyás jr., Vlada Rusić, Dejan Bašaragin, Darko Tikvicki (VTS "Žari")

4. aprila 1992.

21 predstava (17 u mestu, 4 na gostovanju)

4317 gledalaca (3242 u mestu, 1075 na gostovanju)

Georg Büchner
WOZZECK ("Woyzeck")
(Vojcek)

Režija: Urbán András
Scenografija: Hupkó István
Kostimi: Jesenka Jasniger
Muzika: Mezei Szilárd

Igraju: Pletl Zoltán, Szántó Valéria, Baranyi Szilvia, Erdélyi Hermina, Péter Ferenc, Molnár Zoltán, Karácsonyi Attila, Francia Gyula, Bakota Árpád, Luka Piljagić, Szabó P. Attila, Mezei Szilárd, Takács Tibor, Tóth Imre, Lipinszki Zoltán

11. aprila 1992.
10 predstava (8 u mestu, 2 na gostovanju)
1028 gledalaca (548 u mestu, 480 na gostovanju)

F. M. Dostojevski (Достоевский)
BRAĆA KARAMAZOVI ("Братья Карамазовы") (A Karamazov testvérek)

Adaptacija i režija: Sašo Milenkovski
Muzika: Venko Serafimovski

Igraju: Nebojša Čolić (*Aljoša Karamazov*), Tihomir Vujičić (*Aljoša Karamazov*), Vladislav Kačanski (*Ivan Karamazov*), Petar Radovanović (*Fjodor Karamazov*), Zoran Bučevac (*Islednik*), Svetislav Đorđević (*Grigorij*), Ljiljana Jakšić (*Grušenjka*), Veroslava Mitrović (*Katarina Ivanovna*), Ramadan Azirović (*Smerdjakov*)

5. avgusta 1992.
4 predstave (2 u mestu, 2 na gostovanju)
1350 gledalaca (370 u mestu, 980 na gostovanju)

Charlie Chaplin
ŠARLO

Autor scenarija i režija: Obrad Radulović
Scenografija: Hupkó István

Kostimi: Izbor iz fundusa
Asistent reditelja: Perla Ovadija
Koreografija: Gordana D. Gačić

Igraju: Sadžida Šetić (*Šarlo*), Suzana Vuković (*Prodavačica cveća*, *Noćna dama*, *Divljakaša*), Luka Piljagić (*Vojnik*), Sebestyén Tibor (*Policajac*), Mila Seder (*Balerina*), Vajda Tibor (*Gospodin*, *Lopov*, *Gradanin*, *Hinkel*), Kasza Éva (*Demonstrant*, *Lopov*, *Gradanka*), Ljiljana Jakšić (*Beli Šarlo*), Višnja Bakalar (*Pijanistkinja*)

6. avgusta 1992.
3 predstave u mestu
251 gledalac

Brok Norman Brok (Brock)
MONSTRUM JE OVDE ("Monster is here")
(A szörnyeteg köztünk van)

Prevod: Danka Lengyel
Režija: Alison Woods
Asistent reditelja: Tanja Miletić

Igraju: Aleksandar Krstajić (*Masimo*), Szirácki Katalin (*Masimova žena*), Búbos András (*Jan*), Irena Jakočević (*Janova žena*), Svetlana Stojanovska (*Dženi*), Janet Lopez Pincia (*Pevačica*)

7. avgusta 1992.
5 predstava (3 u mestu, 2 na gostovanju)
850 gledalaca (380 u mestu, 470 na gostovanju)

James Joyce
PORTRET UMETNIKA U MLADOSTI
("Portrait of the Artist as a Young Man")
(Ifjúkori önarckép)

Adaptacija i režija: Saša Gabrić
Muzika: Lengyel Gábor
Asistent reditelja: Diaz Sanchez Sergio Ricardo
Koreografija: Rosa Seder

Igraju: Filip Lengyel (*Stiven Dedalus jr.*), Boris Isaković (*Stiven Dedalus*), Molnár Zoltán (*Fridrih Niče*), Diaz Sanchez Sergio Ricardo (*Gould Verskils*), Pletl Zoltán (*Čat Geza*), Alison Woods (*Bernadet Devlin*), Tatjana Žerajić (*Nora Džojls*), Lopez Pin-Ela Hilda Janet (*Moli Blum*), Tihomir Vujičić (*Opat*), Baranyi Szilvia (*Sheela-Na-Gig*), Aleksandar Ugrinov (*Otac*), Eržika Kovačević (*Majka*), Veroslava Mitrović (*Teika Dante*), Milan Marodić (*Rektor*), Ilija Drašković (*Ujak Čarls*), Đorđe Rusić (*Vlasnik Paba*), Višnja Bakalar (*Klaviristkinja*)

11. avgusta 1992.
4 predstave (2 u mestu, 2 na gostovanju)
1100 gledalaca (404 u mestu, 696 na gostovanju)

Lalić István
LIFKA PRESENTS

Režija: Lalić István
Scenografija: Hupkó István
Izbor muzike i kostima: Lalić István
Korepitor: Aleksandar Hercenberger

Igraju: Radiša Vučković, Geza Kopunović, Szegedi Gábor, Karácsonyi Attila, Francia Gyula, Aleksandar Ugrinov, Tihomir Vujičić, Diaz Sanchez Sergio Ricardo, Vicei Zsolt, Pletl Zoltán, Irena Jakočević, Kasza Éva, Katarina Bačlija,

Baranyi Szilvia, Erdélyi Hermina, Ana Kostovska, Bada Irén, Lopez Pinela Hilda Janet, Suzana Vuković, Murényi Mátyás, Zsiga Pál, Maróti István, Dejan Đorđević, Jónás Gyula, Lakatos László, Lakatos Mátyás st., Lakatos Mátyás ml.

13. avgusta 1992.
2 predstave u mestu
450 gledalaca

William Shakespeare

H A M L E T

(Dán királyfi)

Prevod: Arany János

Režija: Urbán András

Igraju: Molnár Zoltán, Péter Ferenc, Baranyi Silvia, Erdélyi Hermina, Vicci Zsolt, Pletl Zoltán, Francia Gyula, Karácsónyi Áttila, Szél Péter, Kovács Áttila, Mezei Szilárd, Tolnai Szabolcs, Takács Tibor, Geza Kopunović, Gordana Kostić, Luka Piljagić

21. septembra 1992.
1 predstava na gostovanju
500 gledalaca

Obnove

William Shakespeare

R I Č A R D III *

("Richard III")

Preveli: Sima Pandurović, Živojin Simić

Režija i scenografija: Ljubiša Ristić

Kompozitor: Lengyel Gábor

Kostimi: Bojana Ristić

Igraju: Aleksandar Krstajić (*Kralj Edvard IV*), Sanja Moravčić (*Edvard Princ od Velsa*), Filip Lendel (*Ričard, Vojvoda od Jorka*), Tihomir Vujičić (*Džordž, Vojvoda od Klarensa*), Boris Isaković (*Ričard III, Vojvoda od Glostera*), Ferenc Peter (*Henri, Erl od Ričmonda*), Luka Piljagić (*Vojvoda od Bakingema*), Ramadan Azirović (*Lord Hejstingz*), Molnár Zoltán (*Ser Džejs Tajrel*), Marija Opse-nica (*Elizabeta, Kraljica Edvarda IV*), Ana Kostovska (*Margaret*), Ljiljana Jakšić (*Vojvoćkinja od Jorka*), Tanja Žerajić (*Lejdi Ana*), Gordana Kostić (*Slobodna žena*), Pletl Zoltán (*Slobodan čovek*), Darko Tikvicki, Matija Lakatoš, Dejan Đorđević, Miroslav Medić, Veljko Krstić, Vlada Rusić (*Muzičari*)

12. avgusta 1986.
1 predstava na gostovanju
600 gledalaca

* Obnovljena predstava sa novom podelom.

BOJ NA KOSOVU**

(A kosovói csata)

Režija i scenografija: Ljubiša Ristić

Kostimi: Bjanka Adžić Ursulov

Muzika: Lendel Gabor

Pomoćnik reditelja: Boško Pištalo

Dirigent: Murčnyi Mátyás

Koreografija: Orovec Béla

Igraju: Milena Arsov, Ramadan Azirović, Irena Bada, Jasna Babić, Dušan Banjanin, Andraš Buboš, Zoran Bučevac, Nebojša Čolić, Ilija Drašković, Ricardo Diaz, Svetislav Đorđević, Dejan Đorđević, Zoltan Eper, Saška Erdeg, Nenad Golčevski, Silvija Hovanj, Kiril Pop Hristov, Vesna Ivanković, Boris Isaković, Ljiljana Jakšić, Irena Jakočević, Đula Jonaš, Tatjana Kiš, Olga Konkaj, Eva B. Kasa, Tanja Kerman, Petar Konkaj, Aleksandar Krstajić, Julija Kotroba, Ana Kostovska, Mikloš Korica, Ksenija Kovačević, Velimir Krstić, Geza Kopunović, Janet P. H. Lopez, Erika Lendel, Istvan Levai, Laslo Lakatoš, Matija Lakatoš, Mačaš Lakatoš, Izmir Muksimović, Sandra Mirković, Veroslava Mitrović, Miroslav Medić, Tanja Miletić, Istvan Maroti, Mačaš Murenji, Edit Feher Nad, Gorana Popović, Ovadija Perla, Laura Pejić, Luka Piljagić, Saška Popov, Vesna Rudinski, Branka Ribar, Ljiljana Rudić, Sandra Rudić, Petar Radovanović, Đorđe Rusić, Gabrijela Sanka, Karla Seder, Vanja Šarović, Tibor Šebešćen, Katalin Siracki Takač, Ildiko Tirjung, Žužana Taloš, Darko Tikvicki, Tibor Vajda, Tihomir Vujičić, Suzana Vuković, Žolt Vojnić, Katarina B. Vilhajm, Andrijana Zavodski, Tatjana Žerajić, Pal Žiga

15. jula 1989.
1 predstava na gostovanju
500 gledalaca

Branislav Nušić

S U M N J I V O L I C E

27. novembra 1974.
4 predstave u mestu
356 gledalaca

Lengyel/Šerbedžija/Kokotović/Ristić
B L O O D Y M A R Y

24. januara 1987.
3 predstave u mestu
507 gledalaca

** Obnovljena predstava sa novom podelom.

Sofokle
ANTIGONA

29. jula 1990.
10 predstava u mestu
666 gledalaca

N. V. Gogolj
A REVIZOR

28. marta 1991.
10 predstava (3 u mestu, 7 na gostovanju)
732 gledaoca (193 u mestu, 539 na gostovanju)

Ljubiša Ristić
SZ. J. ÉLET ÉS IDŐ
(J. S. život i vreme)

21. maja 1991.
12 predstava (2 u mestu, 10 na gostovanju)
796 gledalaca (113 u mestu, 683 na gostovanju)

Daniilo Kiš
ESTERHÁZY

27. jula 1991.
4 predstave na gostovanju
207 gledalaca

Daniilo Kiš
MISSA IN A-MINOR

4. avgusta 1991.
14 predstava (11 u mestu, 3 na gostovanju)
1526 gledalaca (777 u mestu, 749 na gostovanju)

Daniilo Kiš/Nenad Fišer/Haris Pašović
ČUDOTVORAC

18. avgusta 1991.
7 predstava u mestu
354 gledaoca

Daniilo Kiš/Haris Pašović
PUT U NIKARAGUU

21. avgusta 1991.
9 predstava (6 u mestu, 3 na gostovanju)
827 gledalaca (297 u mestu, 530 na gostovanju)

Gostovanja u Vojvodini:
Ada 4, Bačka Topola, Crvenka, Čoka 3, Čonoplja, Gornji
Breg 2, Horgoš, Kanjiža 3, Kevi, Kula, Novi Sad 11, Senta
2.

Gostovanja van Vojvodine:
Beograd, Niš 8, Skoplje 2, Zemun 2.

Gostovanja u inostranstvu:
Segedin.

Pozorište je ukupno izvelo 177 predstava (132 u mestu, 45
na gostovanju).
Ukupno je bilo 21.259 gledalaca (12.600 u mestu, 8.659 na
gostovanju).

DEČJE POZORIŠTE-GYERMEKSZÍNHÁZ "KURIR JOVICA"

Direktor: Slobodan Marković (1943, 20, 9)
Tehnički rukovodilac: Imre Kočiš (1937, 24, 11)
Organizator: Ljubica Ristovski (1961, 8, 3)
Glumci: Svetlana Abramović (1963, 9, 8), S. Ároksszállási
Márta (1960, 8, 8), Vesna Boročki (1960, 9, 8), Bruzlai-Cif-
ra Erika (1957, 12, 10), Marta Budanov (1966, -, -), Ester
Kraljevački (1962, 12, 12), Kristina Jakovljević (1964, 3, 3),
Mezei Bozsana (1962, 6, 6), Szűcs Hajnalka (1955, 14, 4),
Apró Ernő (1946, 24, 18), Boško Boškov (1952, 15, 10),
Gyermán Tibor (1955, 15, 15), Miroslav Marković (1947,
21, 18), Ripcő László (1944, 24, 24), Jovan Ristovski (1956,
15, 3), Szabó Ferenc (1937, 30, 17)
Sufler-inspicijent: Burkus Valeria (1947, 18, 17)

REPERTOAR NA SRPSKOM JEZIKU

Premijere

Aleksandar Sergejevič Puškin
BAJKA O CARU SALTANU

Režija: Aleksandar Tovstonogov
Scenografija: Aleksandar Tovstonogov

Kostimi i lutke: Vukosava Nikolin

Muzika: Alfred Šnitke

Koreografija: Tatjana Tasić

Igraju: Boško Boškov, Ároksszállási Márta, Jovan Ristovski,
Kristina Jakovljević/Szűcs Hajnalka, Miroslav Marković,
Svetlana Abramović, Vesna Boročki; devojčice: Ladányi

Andrea, Kovács Csilla, Huszák Valéria – učnice baletske škole

2. februara 1992.

16 predstava (15 u mestu, 1 na gostovanju)

3950 gledalaca (3450 u mestu, 500 na gostovanju)

Pavel Polak, Ludvig Streda

BAJKA O ZVEZDICI

Prevod: Miroslav Demak

Režija: Vladimir Predmersky

Scenografija, kostimi i lutke: Eva Farkašova

Muzika: Jozef Revallo

Igraju: Svetlana Abramović, Boško Boškov, Miroslav Marković

23. februara 1992.

32 predstave (15 u mestu, 17 na gostovanju)

11950 gledalaca (3450 u mestu, 8500 na gostovanju)

Srboljub Stanković

BALADA O CIGANČETU I SREĆI

Režija: Srboljub Stanković

Scenografija, kostimi i lutke: Eva Farkašova

Muzika: Nataša Bogojević

Asistent reditelja: Laslo Ripco

Igraju: Svetlana Abramović, Árokszállási Márta, Vesna Borocki, Marta Budanov, Boško Boškov, Miroslav Marković, Ripcő László, Jovan Ristovski

17. maja 1992.

5 predstava u mestu

1150 gledalaca

Obnove

Jirži Streda

VREME ZA BAJKU

11. oktobra 1985.

14 predstava (5 u mestu, 9 na gostovanju)

5650 gledalaca (1150 u mestu, 4500 na gostovanju)

Dušan Radović

TINGL-TANGL

2. novembra 1986.

10 predstava (4 u mestu, 6 na gostovanju)

3920 gledalaca (920 u mestu, 3000 na gostovanju)

Aleksandra Davidescu

IGRA

4. septembra 1987.

7 predstava (4 u mestu, 3 na gostovanju)

2420 gledalaca (920 u mestu, 1500 na gostovanju)

Zlatko Krilić

ŠTA LI JAJE DAJE

20. marta 1990.

8 predstava (7 u mestu, 1 na gostovanju)

2110 gledalaca (1610 u mestu, 500 na gostovanju)

Ladislav Dvorsky

NAMRGOĐENA BABA

23. septembra 1990.

8 predstava (7 u mestu, 1 na gostovanju)

2110 gledalaca (1610 u mestu, 500 na gostovanju)

Jozef Mokoš

ZAIGRAJTE S NAMA

3. marta 1991.

38 predstava (14 u mestu, 24 na gostovanju)

15220 gledalaca (3220 u mestu, 12000 na gostovanju)

REPERTOAR NA SRPSKOM/MAĐARSKOM JEZIKU

Obnove

RASPEVANI BROD

(Zenés hajó)

27. decembra 1990.

20 predstava (17 u mestu, 3 na gostovanju)

5410 gledalaca (3910 u mestu, 1500 na gostovanju)

REPERTOAR NA MAĐARSKOM JEZIKU

Premijere

KECSKEFÜLŐ CSÁSZÁR

(U cara Trajana kozje uši)

Népmese nyomán készült játék

Prevod: Kopeczky László

Režija: Srboljub Stanković

Scenografija i kostimi: Srboljub Stanković

Igra: Szabó Ferenc

16. maja 1992.

6 predstava u mestu

1380 gledalaca

Obnove

Jirži Streda

NEVENINCS

(Bezimena)

28. februara 1986.

24 predstave (7 u mestu, 17 na gostovanju)

10110 gledalaca (1610 u mestu, 8500 na gostovanju)

Branko Mihaljević

NYUSZI, TŰCSI MEG A BARI

(Zeko, Zriko i Janje)

27. maja 1986.

5 predstava (4 u mestu, 1 na gostovanju)

1420 gledalaca (920 u mestu, 500 na gostovanju)

E. Uspenski

KROKI ÉS A BARÁTAI

(Kroki i njegovi prijatelji)

30. aprila 1988.

8 predstava (7 u mestu, 1 na gostovanju)

2110 gledalaca (1610 u mestu, 500 na gostovanju)

Pavle Janković Šole

BŰVÖS KOCKA

(Čudesna kocka)

26. oktobra 1989.

7 predstava (5 u mestu, 2 na gostovanju)

2150 gledalaca (1150 u mestu, 1000 na gostovanju)

Zlatko Krilić

MI VAN A TOJÁSBAN

(Šta li jaje daje)

27. februara 1990.

5 predstava (4 u mestu, 1 na gostovanju)

1420 gledalaca (920 u mestu, 500 na gostovanju)

Jozef Mokoš

JÁTSSZUNK EGYÜTT

(Zaigrajte s nama)

21. aprila 1991.

50 predstava (15 u mestu, 35 na gostovanju)

28450 gledalaca (3450 u mestu, 25000 na gostovanju)

Carlo Gozzi

A HOLLÓ

(Gavran)

2. juna 1991.

19 predstava (17 u mestu, 2 na gostovanju)

4910 gledalaca (3910 u mestu, 1000 na gostovanju)

Pozorište je gostovalo u AP Vojvodini, u Adi 4, Aleksi Šantiću, Apatinu 3, Bačkoj Topoli 9, Bačkom Monoštoru, Bačkim Vinogradima 2, Bajmoku 2, Bajši 2, Bečeju 2, Belom Manastiru 2, Bezdanu, Crvenki 2, Čantaviru 3, Čoki 2, Čonoplji, Doroslavu 3, Feketiću 2, Gakovu, Guna-rošu, Hajdukovu 2, Horgošu, Kikindi 3, Kelebiji, Krivaji, Kuli 3, Malim Pijacama, Malom Idošu 2, Melencima, Molu 4, Mužlji 3, Novom Bečeju 7, Novom Kneževcu, Novom Sadu 2, Novom Žedniku, Orahovu, Oromu, Odžacima, Paliću 6, Pačiru 2, Prigrevici, Ruskom Krsturu 2, Senti 3, Senčanskom Trešnjevcu, Sivcu 2, Somboru 5, Sonti, Srbo-branu, Staroj Moravici 2, Starom Žedniku, Svetozaru Miletiću 2, Tornjošu, Tavankutu 4, Telečkoj 2, Temerinu 3, Tordi, Vrbasu 2, Zrenjaninu 4.

Pozorište je ukupno izvelo 276 predstava (152 u mestu, 124 na gostovanju).

Ukupno je bilo 104.460 gledalaca (34.960 u mestu, 69.500 na gostovanju).

NARODNO POZORIŠTE "STERIJA"

Direktor: Pavle Vlahović (1938, 33, 7)

Umetnički direktor: Vladimir Lazić (1952, 18, -) do 30. VI 1992.

Organizator: Vera Nedeljkov (1957, 13, 13)

Glumci: Dojna Andrejević (1961, 11, 11), Nataša Babić-Zorić (1962, 7, -), Nevenka Novović (1940, 16, 8), Sonja Radosavljević-Ognjanović (1961, 9, 3), Radmila Pejčić (1934, 31, 27), Valentina Stanisavljev (1956, 17, 17), Bojana Malkanović Udicki (1948, 22, 17), Ivan Andrejević (1943, 27, 17), Stanko Bogojević (1948, 16, 2), Goran Ivanović (1958, 9, -), Dušan Jakišić (1959, 7, -), Milan Komljenović (1950, 21, 5), Vladimir Nikić (1947, 19, 19), Mladen Ognjanović (1950, 20, 3), Tomislav Pejčić (1940, 28, 23), Vladimir Cvejić (1959, 5, 2)

Šaptač: Nada Ohradović (1963, 5, 5)

Inspicijent: Merima Ogrizović (1959, 4, 4)

Glumci gosti: Vasa Apić, Miladin Krišković

REPERTOAR

Premijere

Dušan Kovačević

MARATONCI TRČE POČASNI KRUG

Režija: Zlatko Sviben*

Scenografija: Aleksandar Zlatović

Kostimi: Bjanka Adžić Ursulov

Kompozitor: Ksenija Zečević

Scenski pokret: Ivan Klemenc

* Neposredno uoči premijere odrekao se režije

Lektor: Nada Andrejić

Lica: Vasa Apić (*Maksimilijan Topalović*), Tomislav Pejčić (*Aksentije Topalović*), Stanko Bogojević (*Milušin Topalović*), Mladen Ognjanović (*Laki Topalović*), Vladimir Cvejić (*Mirko Topalović*), Sonja Radosavljević Ognjanović (*Kristina*), Dušan Jakišić (*Djenka Đavo*), Goran Ivanović (*Bili Piton*), Radmila Pejčić (*Olja*), Milan Komljenović (*Pregažen čovek*)

26. oktobra 1991.

7 predstava u mestu

1815 gledalaca

Igor Bojović

PETAR PAN

Režija: Siniša Rakić

Scenografija: Živojin Marković

Kostimi: Milica Radovanović

Muzika: Milorad Lukić

Scenski pokret: Vladimir Cvejić

Lica: Merima Đurić (*Vendi*), Milan Maksimov (*Džon*), Predrag Mirković (*Majkl*), Vladimir Cvejić (*Petar Pan*), Nataša Babić (*Vila Zvončica*), Vladimir Nikić (*Kapetan Kuk*), Bojana Malkanović Udicki (*Gusar Mak*), Dojna Andrejević (*Gusar Zak*), Milan Komljenović (*Crni bor pričalo*)

17. decembra 1991.

23 predstave (19 u mestu, 4 na gostovanju)

5360 gledalaca (4392 u mestu, 968 na gostovanju)

Aldo Nikolaj (Nicolaj)

NIJE BILA PETA, BILA JE DEVETA

Režija: Stanko Bogojević

Scenografija i kostimi: Milan Komljenović

Igraju: Valentina Stanisavljev (*Eva*), Milan Komljenović (*Bruno*), Vladimir Nikić (*Mario*), Tamara Matijaš i Edita Seči (*Domaćice predstave*)

10. decembra 1991.
6 predstava u mestu
283 gledaoca

Radimir Putnik
KLIMAKTERIJUM

Režija: Milovan Novčić
Scenografija i kostimi: Zoran Jovanović
Muzika: Dejan Novčić
Scenski pokret: Vladimir Cvejić

Lica: Tomislav Pejčić (*Tugomil*), Dojna Andrejević (*Lita*), Vladimir Cvejić (*Semiolog*), Milan Komljenović (*Rukoljub*), Stanko Bogojević (*Dreser Lučić*), Valentina Stanisavljev (*Zemljanica*), Mladen Ognjanović (*Doktor Dačić*), Vasilije Apić (*Zidar*)
15. februara 1992.
4 predstave u mestu
725 gledalaca

Nikolo Makijaveli (Nicoló Machiavelli)
MANDRAGOLA

Prevod: Vera Bakotić Mijušković
Režija: Nikita Milivojević
Scenografija: Živojin Marković
Kostimi: Danica Rakočević
Muzički saradnik: Ljudmila Bečković
Lica: Goran Ivanović (*Kalimako*), Vladimir Cvejić (*Siro*), Miladin Krišković (*Meser Niča*), Dušan Jakišić (*Ligurio*), Bojana Malkanović Udicki (*Sostrata*), Vasilije Apić (*Fra Timoteo*), Nataša Babić (*Lukrecija*)
6. marta 1992.
12 predstava (10 u mestu, 2 na gostovanju)
3135 gledalaca (2505 u mestu, 630 na gostovanju)

Dušan Jaglikin
ICE ŠAMPION

Režija: Vladimir Lazić
Izbor scene, kostima i muzike: Vladimir Lazić
Igra: Tomislav Pejčić Peća
19. juna 1992.
8 predstava u mestu
402 gledaoca

Obnove

Miodrag Karadžić
JESI LI TI TO DOŠ'O DA ME VIDIŠ

26. maja 1990.
16 predstava (13 u mestu, 3 na gostovanju)
3680 gledalaca (2970 u mestu, 710 na gostovanju)

Dušan Kovačević
PROFESIONALAC

2. oktobra 1990.
12 predstava (11 u mestu, 1 na gostovanju)
800 gledalaca (692 u mestu, 108 na gostovanju)

HAJDE DA SE IGRAMO

9. oktobra 1990.
1 predstava u mestu
460 gledalaca

Žorž Fejdo
IDEM U LOV

9. novembra 1990.
4 predstave u mestu
796 gledalaca

Henrih Ibzen
DIVLJA PATKA

16. aprila 1991.
13 predstava (10 u mestu, 3 na gostovanju)
3620 gledalaca (2820 u mestu, 800 na gostovanju)

Vaclav Havel
INTIMNI RAZGOVORI

19. maja 1991.
5 predstava u mestu
265 gledalaca

U toku sezone pozorište je gostovalo u Beloj Crkvi 2, Beogradu, Čardaku, Gudurici, Kikindi, Novom Beogradu, Novom Sadu 3, Plandištu, Valjevu i Zemunu.

Ukupno je izvedeno 111 predstava (98 u mestu, 13 na gostovanju).
Ukupno je bilo 21.259 gledalaca (12.600 u mestu, 8.659 na gostovanju).

zrenjanin

NARODNO POZORIŠTE "TOŠA JOVANOVIĆ"

Upravnik: Dragan Ćuk (1948, 19, 9)

Pomoćnik upravnika za rad Dramske scene: Lilijana Arsenov (1946, 17, 17)

Scenograf: Viorel Flora (1952, 13, 10)

Organizator Dramske scene: Smiljana Tucakov (1947, 21, 4)

Pomoćnik upravnika za rad Lutkarske scene: Vladimir Grubanov (1946, 20, 15)

Glumci: Olivera Begović (1958, 12, 6), Ružica Cvijetić (1949, 21, 21), Anđelka Davidovac (1950, 23, 23), Snežana Kovačev (1967, 5, 5), Ana Selski (1958, 6, 4), Svetlana Ulješanović (1949, 23, 15), Mirjana Vukojčić (1950, 21, 21), Dragan Đorđević (1960, 8, 7), Miloje Ivanović (1946, 21, 16), Milan Kočalović (1951, 12, 12), Radovan Luković (1955, 16, 5), Jovan Torački (1962, 8, 4), Selimir Tošić (1946, 23, 23), Prvoslav Zakovski (1947, 23, 22)¹

REPERTOAR

Premijere

Rej Kuni (Ray Cooney)

KIDAJ OD SVOJE ŽENE

Režija, scenografija i izbor muzike: Sulejman Kupusović

Scenografija: Viorel Flora

¹ Godine rođenja, ukupnog i radnog staža u ovom pozorištu korigovane su u odnosu na prethodni broj Almanaha (jer su podaci u prethodnim brojevima bili pogrešno navedeni)

Igraju: Jovan Torački, Milan Kočalović, Olivera Begović, Snežana Kovačev, Miloje Ivanović, Mihajlo Foro, Radovan Luković i Anđelka Davidovac

2. oktobra 1991.

37 predstava (18 u mestu, 19 na gostovanju)

13040 gledalaca (8240 u mestu, 4800 na gostovanju)

Valentin Katajev (B. П. Катаев)

KVADRATURA KRUGA

Prevod: Tihomir Stefanović

Režija i muzika: Branislava Stefanović

Scenografija: Viorel Flora

Kostimi: Kristina Glavurtić

Igraju: Dragan Đorđević (*Vasja*), Prvoslav Zakovski (*Avaram*), Mirjana Vukojević (*Tonja*), Snežana Kovačev (*Ljudmila*), Milan Kočalović (*Flavije*) i Selimir Tošić (*Jemeljan Černozjomni*)

25. oktobra 1991.

10 predstava u mestu

630 gledalaca

(Napomena: Ova predstava radena je na Kamernoj sceni.)

Aleksandar Popović

CRVENKAPA I DEDA MRAZ

Režija: Lilijana Ivanović Arsenov

Scenografija: Viorel Flora

Izbor muzike i kostima: Lilijana Ivanović Arsenov

Igraju: Olivera Begović, Anđelka Davidovac, Jovan Torački, Dragan Đorđević, Miloje Ivanović i Radovan Luković

21. decembra 1991.

33 predstave (31 u mestu, 2 na gostovanju)

14500 gledalaca (13500 u mestu, 1000 na gostovanju)

Emil Braginski (Эмиль Брагинский)
LAKEJSKE IGRE

Prevod: Dragoslav Andrić
Režija, scenografija i adaptacija teksta: Nenad Bojić
Kompozitor: Mirosljub Arandžević Rasinski
Kostimi: Branka Petrović
Koreograf: Slavko Pervan

Igraju: Svetlana Utješanović (*Rina Petrovna Krutilina*), Anđelka Davidovac (*Asja Martinjenko*), Selimir Tošić (*Georgij Nikitič*), Miloje Ivanović (*Vsevolod Ivanič Tjubikov*), Jovan Torački (*Prjanik*), Mirjana Vukojević (*Natalija Vladimirova Zobova*), Olivera Begović (*Tamara*), Milan Kočalović (*Novi majstor sporta*), Dragan Bugarčić (*Statista*), Jovan Milojević (*Statista*) i Kristijan Milin (*Statista*)

1. februara 1992.
6 predstava u mestu
1470 gledalaca

Novica Savić
NOĆ USRED DANA

Režija: Slavoljub Stefanović Ravasi
Scenografija: Viorel Flora
Kostimi: Olivera Čuk

Igraju: Selimir Tošić (*Jevrem*), Svetlana Utješanović (*Ljubija*), Fišer Karolj (*Velinka*), Prvoslav Zakovski (*Milicioner*), Gordana Vinokić (*Seljanka*), Budimir Pešić (*Seljak*), Snežana Kovačev (*Lelica*), Milan Kočalović (*Gojko*), Radovan Luković (*Agent*) i Dejan Đurić (*Harmonikaš*)

18. aprila 1992.
6 predstava (5 u mestu, 1 na gostovanju)
1360 gledalaca (1240 u mestu, 120 na gostovanju)

Obnove

Miroslav Antić
GARAVI SOKAK

27. marta 1987.
30 predstava (11 u mestu, 19 na gostovanju)
4950 gledalaca (860 u mestu, 4090 na gostovanju)

Žan Anuj (Jean Anouilh)
ŽENSKI ROCK'N FOLK BAND ("L'orchestre")

2. oktobra 1987.
17 predstava (7 u mestu, 10 na gostovanju)
4310 gledalaca (1560 u mestu, 2750 na gostovanju)

Filip King
LUDA KUĆA

28. septembra 1988.
3 predstave (1 u mestu, 2 na gostovanju)
1100 gledalaca (300 u mestu, 800 na gostovanju)

Branislav Nušić
VLAST

23. decembra 1990.
8 predstava (5 u mestu, 3 na gostovanju)
2380 gledalaca (1080 u mestu, 1300 na gostovanju)

Aldo Nikolaj
UKOKAJ MOGA MUŽA

7. marta 1991.
9 predstava (7 u mestu, 2 na gostovanju)
2410 gledalaca (1860 u mestu, 550 na gostovanju)

Radovan Marušić
VILA RAJSKI MIR

24. maja 1991.
5 predstava (2 u mestu, 3 na gostovanju)
1030 gledalaca (360 u mestu, 670 na gostovanju)

Miro Gavran
LJUBAVI DŽORDŽA VAŠINGTONA

2. juna 1991.
5 predstava u mestu
295 gledalaca

Dramska scena je gostovala u Baru 7, Bačkoj Topoli 5, Beočinu 3, Budvi 3, Ečki, Žablju, Žitištu, Zemunu, Kikindi, Kovačici, Kotoru 3, Kruševcu, Lazarevu, Melencima, Nikšiću 3, Novom Bečju 3, Novom Sadu, Peći 5, Prénju, Sečnju 2, Smederevu, Starom Baru, Sutomoru, Tivtu 4, Titelu, Herceg Novom 2, Šapcu, Šušnju, Bekeščabi i Temišvaru 2.

Ukupno je izvedeno 169 predstava (108 u mestu, 61 na gostovanju).

Ukupno je bilo 47475 gledalaca (31395 u mestu, 16080 na gostovanju).

LUTKARSKA SCENA

Glumci: Višnja Kauzlarić Mandić (1939, 30, 24), Emilija Mačković (1965, 2, 2), Kristina Mirkov (1947, 27, 27), Eržebeć Peći (1946, 24, 22), Tatjana Reljin (1960, 7, 7), Mirjana Šajtinac (1948, 22, 22), Irena Tot (1951, 19, 19), Jovan Caran (1950, 16, 16), Aleksandar Dragar (1955, 12, 6), Đerđ Lacko (1945, 27, 27), Tihomir Mačković (1950, 20, 20)

REPERTOAR NA SRPSKOM JEZIKU

Premijere

Srboljub Stanković
MITOVI BALKANA

Scenario i režija: Srboljub Stanković, kao gost
Muzika: Zoran Hristić, kao gost
Koreografija i scenski pokret: Bratislav Grbić, kao gost
Igraju: Đerđ Lacko, Emilija Mačković, Višnja Kauzlarić Mandić, Kristina Mirkov, Eržebeć Peći, Tatjana Reljin, Irena Tot, Mirjana Šajtinac, Aleksandar Dragar, Tihomir Mačković, Jovan Caran, Tibor Farago kao gost i Robert Lacko kao gost
25. oktobra 1991.
14 predstava (10 u mestu, 4 na gostovanju)
3380 gledalaca (1800 u mestu, 1580 na gostovanju)

Miroslav Nastasijević
HILPERIK

Režija: Dragoslav Todorović, kao gost
Scenografija i lutke: Dejan Dimitrijević, kao gost
Kostimi: Adila Čenanović, kao gost
Muzika: Jugoslav Bošnjak, kao gost
Lica: Tihomir Mačković (*Hilperik*), Irena Tot (*Kneginjica*), Aleksandar Dragar (*Gotčalk*), Jovan Caran (*Gotfrid*), Mirjana Šajtinac (*Rajmond*), Višnja Kauzlarić Mandić (*Arnold*), Kristina Mirkov (*Knez*), Emilija Mačković (*Kneginja*)
13. februara 1992.
19 predstava (10 u mestu, 9 na gostovanju)
4450 gledalaca (1630 u mestu, 2820 na gostovanju)

Srboljub Stanković
CARSKI PEVAČI

Režija: Srboljub Stanković
Kreacija lutaka: Tihomir Mačković

Izbor muzike: Srboljub Stanković

Asistent reditelja: Višnja Kauzlarić Mandić

Predstavu su premijerno izvele dve grupe glumaca. *U prvoj grupi igraju:* Jovan Caran, Emilija Mačković, Tatjana Reljin i Aleksandar Dragar.

U drugoj grupi igraju: Tihomir Mačković, Irena Tot, Eržebeć Peći i Đerđ Lacko

27. juna 1992.

2 predstave u mestu

360 gledalaca

Obnove

Jirži Streda
PRIČALOVE PRIČE

16. aprila 1977.

2 predstave u mestu

310 gledalaca

Jožef Peer – Leo Spačil
DOGAĐAJ U LUTKOVU

26. decembra 1985.

19 predstava (2 u mestu, 17 na gostovanju)

5220 gledalaca (350 u mestu, 4870 na gostovanju)

Borislav Mrkšić
TRI PRASETA

13. februara 1986.

5 predstava u mestu

910 gledalaca

Srboljub Stanković
BAJKA O IVICI I MARICI

7. februara 1987.

4 predstave (1 u mestu, 3 na gostovanju)

1150 gledalaca (170 u mestu, 980 na gostovanju)

Karel Novak
BAJKA O MAJUŠKU

26. novembra 1988.

5 predstava u mestu

810 gledalaca

Ludvig Streda
ZVEZDAN

17. decembra 1988.
30 predstava (6 u mestu, 24 na gostovanju)
8330 gledalaca (1030 u mestu, 7300 na gostovanju)

Srboljub Stanković
MAĻA RUŽA

31. marta 1990.
23 predstave (17 u mestu, 6 na gostovanju)
4600 gledalaca (2730 u mestu, 1870 na gostovanju)

Lada Branišova
VUNENA PRIČA

12. februara 1991.
36 predstava (28 u mestu, 8 na gostovanju)
7280 gledalaca (4760 u mestu, 2520 na gostovanju)

REPERTOAR NA MADARSKOM JEZIKU

Obnove

Jozef Peer – Leo Spačil
MI TÓRTÉNT BÓBOSON
(Dogadaj u lutkovu)

1. februara 1986.
2 predstave na gostovanju
570 gledalaca

Srboljub Stanković
JANČSI ÉS JULISKA

21. februara 1987.
1 predstava na gostovanju
260 gledalaca

Streda Ludvig
CSILLAGÓCSKA

12. januara 1989.
1 predstava na gostovanju
290 gledalaca

Lada Branišova
GYAPJŰM ESE

20. februara 1991.
5 predstava na gostovanju
1610 gledalaca

Ukupno je izvedeno 168 predstava (88 u mestu, 80 na gostovanju).

Ukupno je bilo 39.530 gledalaca (14.860 u mestu, 24.670 na gostovanju).

Lutkarska scena je gostovala u Banatskom Despotovcu, Beočinu 2, Boki, Botošu, Bočaru, Vojvodi Stepi, Elemiru, Ečki, Žitištu, Kikindi 6, Kruševcu, Kruščiću, Kuli 3, Kumanu, Lazarevu, Melencima 6, Mužlji 3, Neuzini, Novom Bečeju 8, Novom Sadu 9, Novom Miloševu, Opovu, Orlovatu, Perlezu, Ravnom Topolovcu, Ruskom Selu, Sivcu, Somboru 8, Sremskoj Mitrovici 3, Tarašu, Tomaševcu, Čenti, Temišvaru 3.

Lutkarska scena je izvela ukupno – na srpskom i madarskom jeziku – 168 predstava (88 u mestu, 80 na gostovanju).

Ukupno je bilo 39530 gledalaca (14860 u mestu, 24670 na gostovanju)

spisak izvedenih autora u pozorištima za odrasle

DOMAĆI PISCI

Miroslav Antić, Igor Bojović, Bora Ćosić, Radoslav Dorić, Nenad Fišer, Miro Gavran, Dušan Jaglikin, Dragan Jovičić, Miodrag Karadžić, Danilo Kiš, Nada Kokotović, Dušan Kovačević, Ištvan Lalić, Gabor Lendel, Deana Leskovar, Radovan Marušić, Desanka Maksimović, Borislav Mihajlović, Milivoje Mladenović, Miloš Nikolić, Brislav Nušić, Haris Pašović, Radomir Pavlović, Radoslav Pavlović, Aleksandar Popović, Jovan Sterija Popović, Radomir Putnik, Jovan K. Radunović, Ljubiša Ristić, Ljubivoje Ršumović, Novica Savić, Siniša Soćanin, Stevan Sremac, Rade Šerbedžija, Nedeljko Terzić, Ljubivoje Tadić, Oto Tolnai, Jakša Zlodre.

INOSTRANI PISCI

Američki: Čarli Čaplin, Bernard Slejd, Tenesi Vilijams.
Čehoslovački: Jožef Čapek, Karel Čapek, Vaclav Havel.
Engleski: Semjuel Beket, Džejms Džejms, Filip King, Rej Kuni, Somersset Mom, Džon Osborn, Džo Orton, Harold Pinter, Viljem Šekspir, Oskar Vajld.
Francuski: Žan Anuj, Adolf Deneri, Žorž Fejdo, Ežen Kormon, Ežen Labiš, Ž. B. P. Molijer, Alfred Žari.
Indijski: Rabindranat Tagora.
Italijanski: Nikolo Makijaveli, Aldo Nikolaj.
Madarski: Peter Miler, Jene Teršanski, Moric Žigmond.
Nemački: Georg Bihner, Bertolt Breht, Peter Vajs.
Norveški: Henrik Ibzen.
Ruski: Emil Braginski, A. P. Čehov, F. M. Dostojevski, N. V. Gogolj, Valentin Katajev, Aleksandar Vampilov.
Starogrčki: Aristofan, Euripid, Sofokle.
Starorimski: T. M. Plaut.
Švedski: August Strindberg.

SRPSKO NARODNO POZORIŠTE

DOMAĆI PISCI

Stariji: Jovan Sterija Popović.
Savremeni: Miro Gavran, Dušan Kovačević, Deana Leskovar, Borislav Mihajlović, Miloš Nikolić, Aleksandar Popović.

INOSTRANI PISCI

Stariji: Aristofan.
Savremeni: Peter Vajs, Tenesi Vilijams.

NOVOSADSKO POZORIŠTE – ÚJVIDÉKI SZÍNHÁZ

DOMAĆI PISCI

Stariji: –
Savremeni: Oto Tolnai

INOSTRANI PISCI

Stariji: Žan Anuj, Aristofan, Bertolt Breht, Henrik Ibzen, Ž. B. P. Molijer, Somersset Mom, Jene Teršanski, Moric Žigmond.
Savremeni: Peter Miler, Bernard Slejd.

NARODNO POZORIŠTE, SOMBOR

DOMAĆI PISCI

Stariji: –
Savremeni: Bora Ćosić, Radoslav Dorić, Milivoje Mladenović, Radoslav Pavlović, Ljubivoje Ršumović, Jakša Zlodre.

INOSTRANI PISCI

Stariji: Adolf d'Eneri, Ežen Kormon, Ežen Labiš, Viljem Šekspir, Oskar Vajld, Tenesi Vilijams.
Savremeni: Džo Orton.

POZORIŠTE "DOBRICA MILUTINOVIĆ",
SREMSKA MITROVIČA

DOMAĆI PISCI

Stariji: Branislav Nušić, Stevan Sremac.

Savremeni: Miroslav Antić, Dragan Jovičić, Desanka Maksimović, Radomir Pavlović, Jovan K. Radunović, Siniša Soćanić, Ljubivoje Tadić, Nedeljko Terzić.

INOŠTRANI PISCI

Stariji: Jozef Čapek, Karel Čapek, Tit Markcije Plaut, Rabindranat Tagora.

Savremeni: Semjuel Beket, Aldo Nikolaj.

NARODNO POZORIŠTE – NÉPSZÍNHÁZ,
SUBOTICA

DOMAĆI PISCI

Stariji: Branislav Nušić.

Savremeni: Nenad Fišer, Danilo Kiš, Nada Kokotović, Ištvan Lalić, Gabor Lendel, Haris Pašović, Ljubiša Ristić, Rade Šerbedžija.

INOŠTRANI PISCI

Stariji: Georg Bihner, Čarli Čaplin, F. M. Dostojevski, Džems Džozs, N. V. Gogolj, Sofokle, Viljem Šekspir, Alfred Žari.

Savremeni: Norman Brok, Džon Ozborn, Aleksandar Vampilov.

NARODNO POZORIŠTE "STERIJA", VRŠAC

DOMAĆI PISCI

Stariji: –

Savremeni: Igor Bojović, Dušan Jaglikin, Miodrag Karadžić, Dušan Kovačević, Radomir Putnik.

INOŠTRANI PISCI

Stariji: Žorž Fejdo, Henrik Ibzen, Nikolo Makijaveli.

Savremeni: Vaclav Havcl, Aldo Nikolaj.

NARODNO POZORIŠTE "TOŠA JOVANOVIĆ",
ZRENJANIN

DOMAĆI PISCI

Stariji: Branislav Nušić.

Savremeni: Miroslav Antić, Miro Gavran, Radovan Marušić, Aleksandar Popović, Novica Savić.

INOŠTRANI PISCI

Stariji: Žan Anuj, Valentin Katajev.

Savremeni: Emil Braginski, Filip King, Rej Kuni.

DELATNOST POZORIŠTA ZA ODRASLE (SEZONA 1991/92)

POZORIŠTE	Broj premijera	Broj predstava			Broj gledalaca		
		U mestu	Na gostovanju	Ukupno	U mestu	Na gostovanju	Ukupno
Srpsko narodno pozorište, Novi Sad	8	223	29	252	68.427	15.214	83.691
(Drama)	(3)	(149)	(19)	(168)	(36.245)	(6.194)	(42.439)
(Opera)	(2)	(48)	(6)	(54)	(19.982)	(3.520)	(23.502)
(Balet)	(3)	(26)	(4)	(30)	(12.200)	(5.500)	(17.750)
Novosadsko pozorište – Újvidéki Színház	10	104	34	138	8.367	10.098	18.465
Narodno pozorište, Sombor	8	204	39	243	30.896	17.283	48.179
Pozorište „Dobrica Milutinović“, Sremska Mitrovica	14	69	53	122	5.995	11.220	17.215
Narodno pozorište – Népszínház, Subotica	12	132	45	177	12.600	8.659	21.259
Narodno pozorište „Sterija“, Vršac	6	98	13	111	18.125	3.216	21.341
Narodno pozorište „Toša Jovanović“, Zrenjanin (bez lutkarske scene)	5	108	61	169	31.395	16.080	47.475
UKUPNO	63	938	274	1212	175.805	81.770	257.625

Napomena: U broj predstava i gledalaca uračunate su i obnovljene predstave, odnosno broj gledalaca koji im je prisustvovao.

DELATNOST POZORIŠTA ZA DECU (SEZONA 1991/92)

POZORIŠTE	Broj premijera	Broj predstava			Broj gledalaca		
		U mestu	Na gostovanju	Ukupno	U mestu	Na gostovanju	Ukupno
Pozorište mladih, Novi Sad	12	246	108	354	31.028	19.329	50.357
Dečje pozorište – Gyermekszínház „Kurir Jovica“, Subotica	4	152	124	276	34.960	69.500	104.460
– na srpskom jeziku	(3)	(93)	(65)	(158)	(21.390)	(32.500)	(53.890)
– na mađarskom jeziku	(1)	(59)	(59)	(118)	(13.570)	(37.000)	(50.570)
Lutkarska scena Narodnog pozorišta „Toša Jovanović“, Zrenjanin	3	88	80	168	14.860	24.670	39.530
– na srpskom jeziku	(3)	(88)	(71)	(159)	(14.860)	(21.940)	(36.800)
– na mađarskom jeziku	–	–	(9)	(9)	–	(2.730)	(2.730)
UKUPNO	19	486	312	798	80.848	113.499	194.347

Napomena: U broj predstava i gledalaca uračunate su i obnovljene predstave, odnosno broj gledalaca koji im je prisustvovao.

gostovanja

GOSTOVANJA POZORIŠTA

Tokom sezone 1991/92. na scenama Vojvodine su gostovala pozorišta iz zemlje i inostranstva, a ostvarena su i gostovanja u okviru međusobne razmene predstava vojvodanskih pozorišta.

Na sceni Srpskog narodnog pozorišta gostovali su: Narodno pozorište iz Beograda sa predstavama *Je li bilo kneževе večere?* Vide Ognjenović; *Učene žene* Molijera; Dom kulture "Stari grad" iz Beograda sa predstavama *Ženski orkestar* Ž. Anuja i *Jesi li ti to došao da me vidiš?* M. Karadžića; Narodno pozorište iz Sombora sa predstavama *Dve sirotice* A. Denerija i E. Kormona i *Rado ide Srbini u vojnike* B. Čosića; Jugoslovensko dramsko pozorište i Centar za kulturu sa predstavom *011* Mome Kaporu; Beograd sa predstavom *Šovinistička farsa* R. Pavlovića; MNT iz Skoplja sa baletom *Pink Floyd Revisited*; Narodno pozorište "Ljubiša Jovanović" iz Šapca sa predstavom *Ožalošćena porodica* B. Nušića; Sima Janićijević iz Beograda sa monodramom *Knjiga o Milutinu* D. Popovića; Beogradsko dramsko pozorište iz Beograda sa predstavama *Mačka na usijanom linnenom krovu* i *Staklena menažerija* T. Vilijamsa i *Ko se boji Virdžinije Vulf* E. Olbija; Jugoslovensko dramsko pozorište iz Beograda sa predstavom *Pozorišne iluzije* P. Korneja; Narodno pozorište "Sterija" iz Vršca sa predstavom *Divlja patka* H. Ibzena; Narodno pozorište "Toša Jovanović" iz Zrenjanina sa predstavom *Mitovi Balkana* S. Stankovića; Narodno pozorište iz Subotice sa predstavom *Ukročena goropad* V. Šekspira; Otvoreno pozorište Doma kulture iz Beograda sa predstavom *Srce* I. Klemenca; PPPP iz Beograda sa predstavom *Majka hrabrost* B. Brehta; Estrada

"Taš" sa predstavom *Samo ljubav* A. Romanova; Teatar "Obala" iz Sarajeva sa predstavom *Nova audicija* i Dramska radionica "Sudbina" iz Beograda sa predstavom *General Draža* Ž. Lazića.

Na sceni Novosadskog pozorišta –Újvidéki Színház gostovali su: Beogradsko dramsko pozorište sa predstavom *Poltron* Siniše Pavića; Zvezdara teatar iz Beograda sa predstavom *Dogadaji u magarčevoj sjenci* Veljka Radovića; Narodno pozorište "Toša Jovanović" iz Zrenjanina sa predstavom *Csillagocska (Zvezdica)* Ludviga Strede i *Noć usred dana* Novice Savića; Pozorište Kruševac iz Kruševca sa predstavom *Draga Jelena Sergejevna* Ljudmile Razumovske; Centar za kulturu "Olga Petrov" iz Pančeva sa predstavom *011* Mome Kaporu; Pozorište "Dobrica Milutinović" iz Sremske Mitrovice sa predstavom *Pasmrtni marš klovnova* Miroslava Antića; Dečje pozorište "Kurir Jovica" iz Subotice sa predstavom *A halló (Gavran)* Karla Gocija i *Bajka o caru Saltanu* A. S. Puškina.

Pozorišta iz inostranstva: Državno pozorište iz Temišvara (Rumunija) sa predstavom *Buborékok* Csiky Gergelya; Big arts teatar iz Londona (Engleska) sa predstavom *The loneliness runner* Alaina Sillitoea.

Na sceni somborskog Narodnog pozorišta gostovali su: Pozorište "Dobrica Milutinović" iz Sremske Mitrovice sa predstavom *Nadigravanje* grupe autora; Dramska radionica "Sudbina" sa predstavom *General Draža* Ž. Lazića; Srpsko narodno pozorište iz Novog Sada sa predstavom *Laža i paralaža* J. S. Popovića i sa operom *Nabuko* D. Verdija; Zvezdara Teatar iz Beograda sa predstavom *Profesionalac* Dušana Kovačevića; Narodno pozorište iz Kruševca sa predstavom *Generali* Borislava Pečića; Lutkarska scena Po-

zorišta "Toša Jovanović" iz Zrenjanina sa predstavama *Ma-la ruža* Srboljuba Stankovića i *Zvezdan* Ludviga Strede; Pozorište mladih iz Novog Sada sa predstavom *Gusarske priče* grupe autora; Narodno pozorište "Ljubiša Jovanović" iz Šapca sa predstavom *Život je lep* Reja Kunija; Bitez teatar iz Beograda sa predstavom *Zločin i kazna* F. M. Dostojevskog; Narodno pozorište iz Užica sa predstavom *Rado ide Srbini u vojnike* Bore Čosića i Dečje pozorište iz St. Peterburga iz Rusije sa predstavom *Neznalica na mesecu*.

Na sceni pozorišta "Dobrica Milutinović" u Sremskoj Mitrovici gostovali su: *Zvezdara* teatar iz Beograda sa predstavom *Profesionalac* Dušana Kovačevića; Pozorište mladih iz Novog Sada sa predstavama *Hej, dodite da pričamo o ljubavi* Ljubivoja Ršumovića i *Medu vetrovima* Florike Štefan; Amatersko pozorište "Zoran Radmilović" iz Rume sa predstavom *Lutka sa kreveta br. 21* Đorđa Lebovića; Nadežda Bulatović iz Beograda sa predstavom *Ljubavnik* Margarete Diru; Pozorišna kolonija Barski ljetopis sa predstavom *Događaji u magarčevoj sjenci* Veljka Radovića; Teatar "Joakim Vujić" iz Kragujevca sa predstavom *Knjiga o Mihailu* Danke Popovića; Pozorište "Duško Radović" iz Beograda sa predstavom *Šovinistička farsa II* Radoslava Pavlovića; Udruženje dramskih umetnika iz Beograda sa predstavom *Život kralja Kvazibasta* Brane Crnčevića.

Na sceni subotičkog Narodnog pozorišta – Népszínház gostovali su: Pozorište mladih sa predstavom *Hej, dodite da pričamo o ljubavi* i *Ršumijada*; Pozorište lutaka iz Niša sa predstavom *Novogodišnja bajka* grupe autora; Dramsko pozorište "Komisarčevski" iz Sankt Peterburga (Rusija) sa predstavom *Neznalica na mesecu* Nikolaja Nosova.

Pozorišta iz inostranstva: Pozorište "Bábszínház" iz Segedina (Madarska) sa predstavom *Hagymácska* (Lukčić); Pozorište lutaka "Teatrul de păpuși" iz Krajove (Rumunija) sa predstavom *Lekcija o letenju i horu za ždralove* Kristijana Pepina.

Na sceni Narodnog pozorišta "Sterija" iz Vršca gostovali su: Udruženje dramskih umetnika Srbije sa predstavom *General Draža uoči streljanja u ćeliji smrti* Žike Lazića; Monodrama *Prodajem razbivenog fiću* Božidara Boleta Stošića; Monodrama *Molite na jezeru* Episkopa Nikolaja Velimirovića; Beogradsko dramsko pozorište sa predstavama *Ko se boji Virdžinije* Vulf Edvarda Olbija i *Dugo putovanje u Jevropu* Stevana Koprivice; *Zvezdara* teatar iz Beograda sa predstavom *Događaji u magarčevoj sjenci* Veljka Radovića i *Kus pelić* Aleksandra Popovića; Opera i Balet SNP-a iz Novog Sada sa predstavom *Veče u belom*; Otvoreno pozorište "Studentski grad" iz Beograda sa predstavom *Ženski orkestar* Žana Anuja; Estrada "Taš" iz Beograda sa predsta-

vom *Šovinistička farsa* Radoslava Pavlovića i *Samo ljubav* Andreja Romanova; Barski ljetopis iz Bara sa predstavom *Srećni dani Godoa* Semjuela Beketa; Zemunski teatar iz Gardoša sa predstavom *Vlast* Branislava Nušića; Monodrama *Šok* Mihajla Radojčića; Narodno amatersko pozorište iz Kikinde sa predstavom *Preljubnici* Žorža Fejdo; Pozorište mladih iz Novog Sada sa scenskim kolažem *Hajde da rastemo* 25 jugoslovenskih autora.

Na sceni zrenjaninskog Narodnog pozorišta "Toša Jovanović" gostovali su: Narodno pozorište iz Kruševca sa predstavom *Generali* Borislava Pekića; Pozorište "Ljubiša Jovanović" iz Šapca sa predstavom *Ožalošćena porodica* Branislava Nušića; Narodno amatersko pozorište iz Kikinde sa predstavom *Preljubnici* Žorža Fejdo; Barski ljetopis iz Bara sa predstavom *Srećni dani Godoa* Semjuela Beketa; Opera SNP-a iz Novog Sada sa operom *Viva la mama* Gaetana Donicetija.

Pozorišta iz inostranstva: Državna opera iz Temišvara sa operom *Otmica iz Seraja* V. A. Mocarta.

INDIVIDUALNA GOSTOVANJA UMETNIKA

Znatan deo svog repertoara u sezoni 1991/92, vojvodanska pozorišta su realizovala sa gostujućim umetnicima.

U Srpskom narodnom pozorištu gostovali su: glumac Zijah Sokolović (Sarajevo-Beograd); reditelji: Egon Savin, Mladen Sabljčić i Radmila Vojvodić (svi iz Beograda), Voja Soldatović (Novi Sad); koreografi-reditelji: Mikulić Zlatko (Sarajevo), Valerij Kovtun (Kijev); scenografi: Miodrag Tabacki, Geroslav Zarić i Aleksandar Denić (svi iz Beograda); kostimografi: Ljiljana Petrović, Bojana Nikitović, Biljana Dragović i Milanka Berberović (svi iz Beograda); dirigenti: Mladen Jagušić i Ksenija Zečević (Beograd) i Mitar Subotić (Subotica); solisti opere: Dragana Krstić i Igor Ksionžik (Beograd), Gertruda Munitić (Sarajevo); operski pevač: Slobodan Stanković (Beograd); solisti baleta: Anatolij Babenko, Irina Visočinjenko, Ala Goduljan, Vladimir Meljnik i Oksana Storožuk (svi iz SSSR), Štefan Kapraraju (Rumunija), Joko Komacu (Japan); koreograf: Vladimir Logunov (Beograd); asistenti koreografa: Tatjana Ahirkjan i Tatjana Tajakina (Kijev); scenski pokret: Ferid Karajica (Beograd); korepetitori: Aleksandar Jakovčuk i Nadežda Jakovčuk (SSSR); violina: Sergej Zelenkin (Rusija); druga violina: Larisa Babenko (SSSR); violončelo: Sergej Paljejev (SSSR); viola: Marija Hristina Dimitriju (Rumunija); kontrabas: Anatolij Galios (SSSR); harfa: Irena Dorobat (Rumunija); horna: Ivan Grinjara (SSSR); fagot: Roman Meljnik i Konstantin Paljejev (SSSR).

U Novosadskom pozorištu – Újvidéki Színház gostovali su glumci: Gálfí László i Rajhona Ádám (Madarska), Izela Karolj (Zrenjanin), Korica Mikloš, Jonaš Gabriela i Albert Janoš (Subotica), Bisak Julija, N. Kiš Julija, Banka Livija, Bakota Arpad, Balaž Piri Zoltan, Bruker Istvan, Kovač Frideš, Feješ Đerd, Kovač Etelka, Šinko Istvan, Jelica Bjeli, Stevan Šalajić i studenti Akademije umetnosti (svi iz Novog Sada); reditelji: Kovač Frideš, Šoltiš Lajoš i Voja Soldatović (svi iz Novog Sada), Vidnjanski Atila (Ukrajina), Babarci Laslo i Mislai Istvan (Madarska); scenografi: Bala Ildiko i Segó Đerd (Madarska); kostimografi: Čelenji Nora (Madarska) i Anamarija Mihajlović (Novi Sad); koreografi: Dobriča Novkov (Novi Sad) i Tanja Tasić (Subotica).

Na sceni Pozorišta "Dobriča Milutinović" u Sremskoj Mitrovici gostovali su glumci: Ljiljana Lašić, Svetlana Bojković, Mihajlo Janketić, Ljubivoje Tadić, Anđelka Milivojević i Željko Santrač (svi iz Beograda), Toma Jovanović, Miodrag Petrović i Ratko Radivojević (svi iz Novog Sada), Gordana Lukić (Kragujevac); operски pevači: Vukašin Savić, Svetlana Stević i Dragoslav Pavle Aksentijević (svi iz Beograda); kompozitor: Budimir Gajić (Beograd); flautistkinja Sonja Antonić (Novi Sad); pijanista Goran Simić (Sremska Mitrovica).

U somborskom Narodnom pozorištu gostovali su glumci: Svetlana Bojković, Marko Nikolić, Predrag Ejđus i Mihajlo Janketić (svi iz Beograda), Stevan Gardinovački i Robert Kolar (Novi Sad); reditelji: Zoran Ratković, Slavenko Saletović, Radoslav Dorić i Jagoš Marković (svi iz Beograda), Vajda Tibor (Novi Sad); scenografi: Aleksandar Zlatović (Beograd), Mileta Leskovac, Anamarija Mihajlović (svi iz Novog Sada); kostimografi: Olgica Milunović i Vesna Dorić Radović (Beograd); Anamarija Mihajlović, Branka Petrović (Novi Sad); koreografi: Slavko Pervan (Sarajevo); kompozitori: Miroљub Arandelović, Biljana Petrović, Vojislav Kostić

(svi iz Beograda), Molnar Deže (Novi Sad); operски solisti: Aleksandra Ivanović i Slobodan Stanković (Beograd).

U subotičkom Narodnom pozorištu – Népszínház gostovali su glumci: Milena Arsov, Katarina V. Bačlija, Silvija Baranji, Višnja Bakalar, Jasna Babić, Hermina Erdelji, Saška Erdeg, Silvija Hovanj, Vesna Ivanković, Ana Kostovska, Eržika Kovačević, Gordana Kostić, Tatjana Kiš, Olga Konkoj, Tanja Kecman, Ksenija Kovačević, Erika Lendel, Sanja Moravčić, Sandra Mirković, Tanja Miletić, Saška Popov, Janet Lopez Pinela, Gorana Popović, Ovadija Perla, Laura Pejić, Vesna Rudinski, Branka Ribar, Ljiljana Rudić, Sandra Rudić, Simonida Stanković, Svetlana Stojanovska, Valerija Santo, Karla Seder, Mila Seder, Gabrijela Sanka, Sadržida Šetić, Vanja Šarović, Ildiko Tirjung, Suzana Vuković, Alison Woods, Andrijana Zavodski, Tatjana Žerajić, Dejan Bašaragin, Bakota Arpad, Dušan Banjanin, Zoran Čosić, Ilija Drašković, Diaz Sanchez Sergio Ricardo, Manojlo Đorđević, Eper Zoltan, Francia Gyula, Nenad Golčevski, Kiril Pop Hristov, Boris Isaković, Vladislav Kačanski, Geza Kopunović, Miodrag Krivokapić, Veljko Krstić, Karacsonji Atila, Aleksandar Krstajić, Kovač Atila, Konkoj Petar, Lendel Filip, Lakatoš Mačas, Lipinski Zoltan, Levai Istvan, Molnar Zoltan, Mezei Szilard, Mačas Murenji, Izmir Maksimović, Peter Fercnc, Plett Zoltan, Petar Radovanović, Đorđe Rusić, Vlada Rusić, Željko Santrač, Sabó Palóc Atila, Szegedi Gabor, Darko Tikvicki, Takač Tibor, Tot Imre, Tolnai Sabolč, Aleksandar Ugrinov, Tihomir Vujičić, Vicei Žolt, Vojnić Žolt.

U zrenjaninskom Narodnom pozorištu "Toša Jovanović" gostovali su: glumac Karolj Fišer (Novi Sad); reditelji: Sulejman Kupusović (Sarajevo), Branislava Stefanović, Nenad Bojić i Slavoljub Stefanović Ravasi (Beograd); kostimografi: Kristina Glavurtić i Olivera Čuk (Beograd) i Branka Petrović (Novi Sad); koreograf: Slavko Pervan (Sarajevo); kompozitor: Miroљub Arandelović Rasinski (Beograd).

smotre/festivali/manifestacije

42. SUSRET VOJVODANSKIH POZORIŠTA

Od 17. do 27. aprila 1992. godine održan je u Novom Sadu 42. susret profesionalnih pozorišta Vojvodine. U okviru programa Susreta izvedene su sledeće predstave vojvodanskih pozorišta i njihovih gostiju:

NOVOSADSKO POZORIŠTE – ÚJVÍDÉKI SZÍNHÁZ,
NOVI SAD

Bertolt Brecht: *Kurácsi mama és gyermekei (Majka hrabrost)*

CENTAR ZA KULTURU "OLGA PETROV",
PANČEVO

Momo Kapor: *011*

POZORIŠTE MLADIH, NOVI SAD

Aldo Nikolaj: *Žene, ah te žene*

POZORIŠTE "DOBRICA MILUTINOVIĆ",
SREMSKA MITROVICA

Miroslav Antić: *Posmrtni marš klovnova*

NARODNO POZORIŠTE – NÉPSZÍNHÁZ,
SUBOTICA

Ljubiša Ristić: *Sz. J. Élet és idő (J. S. Život i vreme)*

POZORIŠTE MLADIH (DEČJA SCENA), NOVI SAD

Grupa autora: *Gusarske priče*

NARODNO POZORIŠTE – NÉPSZÍNHÁZ,
SUBOTICA

F. M. Dostojevski: *Zločin i kazna*

DEČJE POZORIŠTE – GYERMEKSZÍNHÁZ
"KURIR JOVICA", SUBOTICA

Carlo Gozzi: *A holló (Gavran)*

DEČJE POZORIŠTE – GYERMEKSZÍNHÁZ
"KURIR JOVICA", SUBOTICA

A. S. Puškin: *Bajka o caru Saltanu*

SRPSKO NARODNO POZORIŠTE, NOVI SAD

Jovan Sterija Popović: *Laža i paralaža*

UNIVERZITET U NOVOM SADU – AKADEMIJA
UMETNOSTI, NOVI SAD

A. P. Čehov: *Medved i Prosidba*

NARODNO POZORIŠTE "STERIJA", VRŠAC

Henrik Ibzen: *Divlja patka*

NARODNO POZORIŠTE "TOŠA JOVANOVIĆ",
ZRENJANIN

Ludwig Streda: *Csillagocska (Zvezdica)*

LUTKARSKA SCENA NARODNOG POZORIŠTA
"TOŠA JOVANOVIĆ", ZRENJANIN

Srboljub Stanković: *Mitovi Balkana*

NARODNO POZORIŠTE "TOŠA JOVANOVIĆ",
ZRENJANIN

Novica Savić: *Noć u sred dana*

UNIVERZITET U NOVOM SADU – AKADEMIJA
UMETNOSTI, NOVI SAD

Semjuel Becket: *Čekajući Godoa*

NARODNO POZORIŠTE, SOMBOR

Viljem Šekspir: *Ukroćena goropad*

NARODNO POZORIŠTE, KRUŠEVAC

Ljudmila Razumovska: *Draga Jelena Sergejevna*

BEOGRADSKO DRAMSKO POZORIŠTE, BEOGRAD

Edvard Olbi: *Ko se boji Virdžinije Vulf?*

37. STERIJINO POZORJE

Selektor: Vida Ognjenović

Trideset sedmo Sterijino pozorje održano je u Novom Sadu od 26. maja do 3. juna 1992. godine.

Selektor 37. Sterijinog pozorja izabrao je 12 predstava u takmičenju za Sterijine nagrade: *Laža i paralaža* Jovana Sterije Popovića u režiji Egona Savina i izvođenju Srpskog narodnog pozorišta iz Novog Sada, *Narodni poslanik* Branislava Nušića u režiji Dejana Mijača i izvođenju Jugoslovenskog dramskog pozorišta iz Beograda i Pančevačkog teatra, *Černodrinski se vraća kući* Gorana Stefanovskog u režiji Slobodana Unkovskog i izvođenju Dramskog teatra iz Skoplja, *Generali ili srodstvo po orižju* Borislava Pekića u režiji Nebojše Bradića i izvođenju kruševačkog pozorišta, *Otac Sam* Danila Kiša u dramatisaciji i režiji Ljubiše Ristića i izvođenju Narodnog pozorišta iz Subotice, *Urnebesna tragedija* Dušana Kovačevića u režiji Pavola Haspre i izvođenju Slovačkog narodnog pozorišta iz Bratislave (Čehoslovačka), *Punjuće pozorište Sopalović* Ljubomira Simovića u režiji Žan-Pol Venzela i izvođenju Pozorišta federalaca iz Pariza (Francuska), *Centralni zatvor* Biljane Jovanović u režiji Vladimira Milčina i izvođenju Narodnog teatra iz Bitolja, *Knez Pavle* Slobodana Selenića u režiji Dimitrija Jovanovića i izvođenju Jugoslovenskog dramskog pozorišta iz Beograda, *General Milan Nedić* Siniše Kovačevića u režiji Jovice Pavića i izvođenju Zvezdara teatra iz Beograda, *Dogadaji u margarčevoj sjenci* Veljka Radovića u režiji Branislava Mičunovića i izvođenju Pozorišne kolonije Barski ljetopis i *Profesionalac* Dušana Kovačevića u režiji Gabora Pintera i izvođenju Varszínház iz Budimpešte (Madarska).

Selektor je u repertoar 37. Sterijinog pozorja izabrao i dve predstave van konkurencije: *Mitovi Balkana* autora i reditelja Srboljuba Stankovića i izvođenju Narodnog pozorišta "Toša Jovanović" (Lutkarska scena) iz Zrenjanina i *Ostrvo s blagom* Branislava Miličevića u režiji Slobodana Aleksića i izvođenju Pozorišta "Puž" iz Beograda.

Predstave Dramskog teatra iz Skoplja, Slovačkog narodnog pozorišta iz Bratislave, Narodnog pozorišta iz Subotice, Pozorišta federalaca iz Pariza, Narodnog teatra iz Bitolja i Varszínház iz Budimpešte nisu prikazane na 37. Sterijinom pozorju zbog otkaza učešća pomenutih pozorišta.

TRIBINA STERIJINOG POZORJA

Sterijino pozorje je u okviru Tribine organizovalo simpozijum sa temom Pozorišni kritičari – ličnosti i poetike.

Simpozijum je analitički obradio i osvetlio najmarkantnije ličnosti naše pozorišne kritike koje su nezaobilazne za umetničko vrednovanje pojedinih pozorišnih perioda.

Svi radovi i diskusije sa Tribine biće integralno objavljeni u publikaciji Pozorišni kritičari.

7. IZLOŽBA POZORIŠNOG PLAKATA I GRAFIČKOG OBLIKOVANJA

Izložba pozorišnog plakata i grafičkog oblikovanja, jedinstvena manifestacija ove vrste kod nas i u svetu, prikazala je najnoviju produkciju pozorišnog plakata i grafičkog oblikovanja u pozorištu kod nas.

Na izložbi su prikazani, u posebnom delu, i radovi dvojice naših istaknutih dizajnera Branislava Dobanovačkog i Branislava Mojsilovića.

DAN KNJIGE

U okviru ove manifestacije Sterijinog pozorja predstavljena su izdanja Sterijinog pozorja i izdanja pozorišnih knjiga jugoslovenskih izdavača.

O knjigama su govorili istaknuti jugoslovenski teatrolozi i istoričari pozorišta.

TEATAR NA ĐUMRUKU 1842 – 1992.

Povodom 150 godina od osnivanja prvog srpskog državnog, nacionalnog i stalnog profesionalnog pozorišta *Teatar na Đumruku*, u okviru programa 37. Sterijinog pozorja, prikazana je izložba autora Alojza Ujese *Teatar na Đumruku 1842 - 1992*.

Izložbu je otvorio Jovan Hristić.

OKRUGLI STO KRITIKE

Okrugli sto kritike 37. Sterijinog pozorja, na kome učestvovali pozorišni kritičari, teatrolozi, novinari izvođači predstava i publika, svakodnevno je ocenjivao umetnička dostignuća

predstava koje su prikazivane u okviru repertoara 37. Sterijinog pozorja.

Na osnovu ocena kritičara i teatrologa Okrugli sto kritike je proglasio najbolju predstavu 37. Sterijinog pozorja i dodelio joj svoju nagradu.

17. MALO POZORJE

Održano od 26. maja do 4. juna 1992. godine u Novom Sadu.

JUGOSLOVENSKO DRAMSKO POZORIŠTE,
BEOGRAD

Grupa autora: *Lakrdijaš*
Režija: Irfan Mensur

TEATAR "LAUFER", NOVI SAD

Stavoljub Vidaković: *Štefan wollli Meri*
Režija: Stevan Šerban

BITEF TEATAR, BEOGRAD

Arpad Gene: *Medeja*
Režija: Ivana Vujić

BITEF TEATAR, BEOGRAD

Branica Crnčević: *Prijateljstvo, zanat najstariji*
Režija: Ivana Vujić

BITER TEATAR, BEOGRAD

Gorčin Stojanović: *Sveti Nick - Nicholas Edward Cave - život i veze*
Režija: Gorčin Stojanović

XXXIV REPUBLIČKI FESTIVAL AMATERSKIH POZORIŠTA SRBIJE

Održan u Kuli od 12. do 20. juna 1992. godine

NARODNO POZORIŠTE, KIKINDA

Žorž Fejdo: *Preljubnici*
Režija: Velimir Mitrović

POZORIŠTE "KRALJEVAČKI OKTOBAR",
KRALJEVO

Ž.B.P. Molijer: *Škola za žene*
Režija: Aleksandra Kovačević

POZORIŠTE "BORA STANKOVIĆ", VRANJE

Bora Stanković: *Nečista krv*
Režija: Radoslav Radivojević

POZORIŠTE "VHV", SCENA
U BAČKOM PETROVCU

August Kocchu: *Stari kočijaš Petra III*
Režija: Ljuboslav Majera

POZORIŠTE "VHV", SCENA U KOVAČICI

Mihailo Bulgakov (po romanu N.V.Gogolja): *Mrtve duše*
Režija: Stanislav Sladaček

GRADSKO POZORIŠTE, SVETUZAREVO

Fernando Arabal: *Piknik na frontu*
Režija: Marislav Radisavljević

GRADSKO AMATERSKO POZORIŠTE, GNJILANE

Stojadin K. Trajić: *Panetova ljubav*
Režija: Radoslav Radivojević

POZORIŠTE "DADOV", BEOGRAD

Nebojša Pajkić i Slobodan Šijan: *Davitelj protiv davitelja*
Režija: Jug Radivojević

DOM OMLADINE, KRUŠEVAC

Rade Savić: *Izdrži još malo Ana*
Režija: Rade Savić

XXXIII SUSRET AMATERSKIH POZORIŠNIH DRUŠTAVA VOJVODINE

Održan u Kikindi od 16. do 23. maja 1992. godine

NARODNO POZORIŠTE, KIKINDA

Nebojša Romčević: *Zimski dvorac*
Režija: Nenad Bojić

AMATERSKO POZORIŠTE "VHIV", SCENA U BAČKOM PETROVCU

August Kocebu: *Stary vozka Petra III (Stari vozač Petra III)*

Režija: Ljuboslav Majera

AMATERSKO POZORIŠTE, KULA

Božidar Ljumović-Zuba: *Eks kralj i ...*

Režija: Oliver Viktorović

AMATERSKI RUSKI TEATAR "ĐADA", NOVI SAD

Borislav Pekić: *Обеуеняк (Obešenjak)*

Režija: Đura Papharhaji

AMATERSKO POZORIŠTE, KULA

Tomaz Braš: *Lovely Rita*

Režija: Dragan Jakovljević

POZORIŠTE "VHV", SCENA U KOVAČICI I DOM KULTURE "MIHAL BABINKA", PADINA

Michail Bulgakov (po romanu N.V.Gogolja): *Mrtve duše*

Režija: Stanislav Sladeček

NARODNO POZORIŠTE, KIKINDA

Žorž Fejdo: *Preljubnici*

Režija: Velimir Mitrović

AMATERSKO POZORIŠTE, SMEDEREVSKA PALANKA

Radoslav Pavelkić: *Balkanski klovnovi*

Režija: Velimir Mitrović

XXI FESTIVAL MALIH I EKSPERIMENTALNIH SCENA

Održan u Pančevu od 4. do 6. juna 1992. godine

AP "VLADIMIR HURBAN VLADIMIROV", BAČKI PETROVAC

Michael Frayn: *V zátalislí (Iza kailisa)*

Režija: Stanislav Sládeček

AKUD "SONJA MARINKOVIĆ", NOVI SAD

F.K.Krec: *Gornja Austrija*

Režija: Ivan Balenović

AKADEMSKO POZORIŠTE "BRANKO KRSMANOVIĆ", BEOGRAD

Ž.P. Sartre: *Iza zatvorenih vrata*

Režija: Ivan Ristić

POKRETNI ALTERNATIVNI TEATAR OMLADINE, SMEDEREVO

A. Žari: *Kralj Ibi*

Režija: kolektivna

KULTURNI CENTAR – AMATERSKO POZORIŠTE, KULA

Deana Leskovar: *Džek Trbosek*

Režija: Branislava Stefanović

"TEATAR ZA", KRUŠEVAC

Bertolt Breht: *Epitaf za M.*

Režija: Milovan Četković

XXXV MAJSKE IGRE

Održane u Bečeju od 23. do 30. maja 1991. godine

DRAMSKA SEKCIJA OŠ "J. MARINKOVIĆ", NOVI BEČEJ

Duško Radović: *Kapetan Džon Pipfjoks*

Režija: Dušica Varga

DRAMSKA SEKCIJA OŠ "DOSITEJ OBRADOVIĆ", SOMBOR

Jakša Zlodre: *Pepeljuga*

Režija: Radmila Babić

AMATERSKO POZORIŠTE LUTAKA "BUVA" GIMNAZIJE "KOČA KOLAROV", ZRENJANIN

Maša Brankova: *Bilo jednom...*

Režija: Marija Nikolić

KUD "VUK KARADŽIĆ" – AMATERSKO POZORIŠTE, BEČEJ

Meriott - Foot: *Csak semmi sex, kérem! (Samo bez seksa, molim!)*

Režija: Kovács Viktor

DRAMSKA SEKCIJA OŠ "VUK KARADŽIĆ", CRVENKA

Dragan Jovanović-Jod: *Tri ljubavne strele*

DEČJE POZORIŠTE AKUD "SONJA MARINKOVIĆ",
NOVI SAD

Zvezdana Petrović: *Sećaš li se?*

Režija: Biljana Vasić

DEČJE POZORIŠTE "ČIRA" KPZ, UŽICE

J.J.Zmaj: *Nesrećna Kafina*

Režija: Branko Popović

NARODNO AMATERSKO POZORIŠTE, KIKINDA

Ivica i Marica

Režija: Jovan Čaran

DRAMSKA SEKCIJA OŠ "PETEFI ŠANDOR", BEČEJ

Podolszki József: *Csacska csacsi Menyegzője (Udabba ma-
garice Mare)*

Režija: Benák Erzsébet

DRAMSKA SEKCIJA OŠ "MLADOST",
NOVA PAZOVA

Mihael Ende: *Snovidenja*

Režija: Olga Tatalović

DRAMSKA SEKCIJA OŠ "PETEFI ŠANDOR", BEČEJ

Balásy Éva: *Játékkoszori (Splet igrarija)*

Režija: Benák Erzsébet

CENTAR ZA KULTURU I UMETNOST
"ĐURO SALAJ", BEOGRAD

Bojan Đorđević: *Pepeljuga ide na žur*

Režija: Zora Bokša

CENTAR ZA KULTURU – AMATERSKO
POZORIŠTE, KOVIN

Mladen Širola: *Tri ugursuza*

Režija: Predrag Stepanov

DEČJA SCENA KUD "ŽETVA", KUCURA

Ljubomir Medeši: *Dido prihodzi (Deda dolazi)*

Režija: Mikola Pregon

DRAMSKA RADIONICA, ZRENJANIN

Braća Grim: *Bremenski muzičari*

Režija: Emilija Stojanova - Mačković

DRAMSKA SEKCIJA OŠ "BOSUTSKI ODRED",
MOROVIĆ

Božidar Timotijević: *Azibuki*

Režija: Božidar Timotijević

MINIJATURNO POZORIŠTE "PALČIĆ", NOVI SAD

Luka Kecman: *Bajka o bajci ili šta rade junaci kad nisu u
bajci*

Režija: Luka Kecman

UMETNIČKI KRUŽOK "ÉLETJEL", SUBOTICA

Senke noći (Az éjszaka árnyai)

Režija: Horvat Ema

DRAMSKA SEKCIJA OŠ "IVAN GORAN KOVAČIĆ",
SUBOTICA

Ljubav kroz prostor i vreme

Režija: Hilda Nemet

MUZIČKA ŠKOLA "JOVAN BANDUR", PANČEVO

Petar Jovanović: *Crvenkapa*

Režija: Maja Gruden

AMATERSKO POZORIŠTE CENTRA ZA KULTURU
"VUK KARADŽIĆ", BEČEJ

Dnevnik Ane Frank

Režija: Bora Gvojić

U okviru XXXV Majskih igara, u posebnoj kategoriji, 28.
maja u Bečeju, Bačkom Gradištu i Bačkom Petrovom Selu,
izvedeno je 14 predstava predškolskih ustanova:

Ježeva kućica; Novi Sad

Režija: Smilja Pajkić

Balska haljina žutog maslačka; Novi Sad

Režija: Veselinka Marković

Hajde da se igramo; Subotica

Režija: Slavica Petrić i Dušica Đukićin

Pop Čira i pop Spira; Sremska Mitrovica

Režija: Mirjana Konstantinović

Tri leptira; Ađe

Režija: Varga Valerija

Ježeva kačica; Ravnja
Režija: Milan Milošević

Vašar u Topoli; Novi Bečej
Režija: Nadica Blažin

Prljavi stan; Subotica
Režija: Šinka Žofija

A szófogadattan kiscica; Subotica
Režija: Saraz Anika

Varázstarisznya; Senta
Režija: Homolja Gizela

Hogyan tanul meg nyávodni a kismacska; Horgoš
(Mađarska)
Režija: Vesclínov Ibolja

Az állatok iskolája; Horgoš (Mađarska)
Režija: Ivan Tereza

Olvassunk; Horgoš (Mađarska)
Režija: Boldog Aniko

Nagymamánk játéka; Bačko Petrovo Selo
Režija: Bjači Erzebet

XXIII SMOTRA SLOVAČKIH AMATERSKIH POZORIŠTA VOJVODINE

Održana u Kovačici i Padini od 13. do 22. marta 1992.
godine

DIVADLO "VHV", SCÉNA V KOVAČICI
(AP "VLADIMIR HURBAN VLADIMIROV")

Ivan Stodola: *Náš pán minister (Naš gospodin ministar)*
Režija: Jan Šífel

DIVADLO "VHV", SCÉNA V STAREJ PAZOVE
(AP "VLADIMIR HURBAN VLADIMIROV")

Anonim: *Chytráctvo majstra Pathelína (Patlen)*
Režija: Peter Lazár

DIVADLO "VHV", SCÉNA V BAČKI PETROVCI
(AP "VLADIMIR HURBAN VLADIMIROV")

August von Kotzebue: *Stary vozka Petra III (Stari kočijaš
Petra III)*
Režija: Ľuboslav Majera

DIVADLO "VHV", SCÉNA V KOVAČICI
(AP "VLADIMIR HURBAN VLADIMIROV")

N.V.Gogol: *Mrtve duše (Mrtve duše)*
Režija: Stanislav Sládeček

DETSKY SÚBOR KUS ZVOLEN V KULPÍNE (DEČJI
ANSAMBL KUD "ZVOLEN")

Viliam Kukumberg: *Moped*
Režija: Ján Kopčok

DK MICHALA BABINKU (DOM KULTURE MIHAL
BABINKA), PADINA

Jozef Holly: *Krta*
Režija: Fedor Popov

KOS JEDNOTA, HLOŽANY (KULTURNO-PROSVE-
TNO DRUŠTVO "JEDINSTVO") GLOŽANI

Mikuláš Kočan: *Húsky, húsky, kam letíte... (Guske, guske,
kuda letíte...)*

Režija: Jana Urbančeková i Juraj Bartoš

DIVADLO "VHV", SCÉNA V BÁČKOM PETROVCU
(AP "VLADIMIR HURBAN VLADIMIROV")

Michael Frayn (Majkl Frejn): *V zákulisí (Iza kulisa)*

NP "TOŠA JOVANOVIĆ", ZRENJANIN

Stanislav Sládeček: *Kidaj od svoje žene*

Režija: Sulcjan Kupusović

XX POZORIŠNI DANI RUMUNA U VOJVODINI

Održani od 4. do 12. aprila 1992. godine u Uzdinu, Sclcušu,
Nicolincima i Banatskom Novom Selu

SCENA ÎN FUNCȚIE DE TEATRU PROFESIONIST
CĂMINUL CULTURAL "DOINA", UZDIN
(SCENA U FUNKCIJI PROFESIONALNOG POZORI-
ŠTA DOMA KULTURE "DOJNA")

Dušan Kovačević: *O tragedie furtunoasă (Urnebesna tra-
gedija)*

Režija: Iulian Ursulescu (Julijan Ursulesku)

COMUNITATEA CULTURAL – INSTRUCTIVĂ,
SELEUȘ
(AMATERSKO POZORIŠTE KULTURNO-PROSVE-
TNE ZAJEDNICE)

Dimitrije Miklea: *Trei plus doi egal cu unu (3 + 2 = 1)*

Režija: Dimitrije Miklea

SCENA ÎN FUNCȚIE DE TEATRU PROFESIONIST
CĂMINUL CULTURAL, NIKOLINCI
(SCENA U FUNKCIJI PROFESIONALNOG
POZORIŠTA)

Henrik Ibsen: *Casa cu păruși* (*Lutkina kuća – Nora*)
Režija: Onița Laurcan-Lcontin

SCENA ÎN FUNCȚIE DE TEATRU PROFESIONIST
CĂMINUL CULTURAL "3. OCTOMBRIE", BANAT-
SKO NOVO SELO

(SCENA U FUNKCIJI PROFESIONALNOG POZORI-
ŠTA, DOM KULTURE "3. OKTOBAR")

I.L. Karadale: *D-ale carnavalului* (*Na karnevalu*)
Režija: Ștefan Iordănescu (Ștefan Jordancsku)

XXIV DRAMSKI MEMORIJAL "PETRA RIZNIČA ĐAĐE"

Održan od 11. do 19. aprila 1992. godine u Ruskom
Krsturu

РУСКИ НАРОДНИ ТЕАТЕР "ДЯДЯ", СЦЕНА У НО-
ВОМ САДУ
(AMATERSKI RUSINSKI NARODNI TEATAR
"ĐAĐA")

Борислав Пекнич: *Обещанк* (*Obešenjak*)
Режија: Дюра Папгаргај (*Dura Paprhajji*)

КУЛТУРНО-УМЕТНИЦКЕ ДРУЖТВО "ЛИПАР",
ЛИПАР
(KUD "LIPAR")

Јован Стерија Попович (Jovan Sterija Popović): *Же-
нидба и одаванка* (*Ženidba i udadba*)
Режија: Миленко Заблетијански (*Milenko Zablećanski*)

КУЛТУРНО-ПРОСВИТНЕ ДРУЖТВО "КАРПАТИ",
ВРБАС
(КРД "KARPATI")

Bogdan Ruškuc: *Перци дзень розпусіу* (*Prvi dan ras-
pusta*)
Режија: Vladimir Hirjovati

КУЛТУРНО-УМЕТНИЦКЕ ДРУЖТВО "ТАРАС
ШЕВЧЕНКО", БУРЂЕВО
(KUD "TARAS ŠEVČENKO")

В. Тимотијевић: *Живан и Живана у Букар-Городзе*
(*Živan i Živana u Bukvar-gradu*)
Режија: Јакима Гардија (*Jakim Gardi*)

КУЛТУРНО-УМЕТНИЦКЕ ДРУЖТВО "ТАРАС
ШЕВЧЕНКО", БУРЂЕВО
(KUD "TARAS ŠEVČENKO")

Molijer: *Насилу дохтор* (*Silom doktor*)
Режија: Мирослав Кекежди (*Miroslav Keveždi*)

КЕРЕСТУРСКА СЦЕНА РУСКОГО НАРОДНОГО
ТЕАТРА "ДЯДЯ" И ШКОЛА ЗА ОСНОВНЕ И ШТРЕ-
ДЕ ОБРАЗОВАЊЕ "ПЕТРО КУЗМЈАК", РУСКИ
КРСТУР
(AMATERSKI RUSINSKI NARODNI TEATAR "ĐA-
ĐA" I ŠKOLA ZA OSNOVNO I SREDNJE OBRAZO-
VANJE "PETAR KUZMЈAK")

D. Radović: *Женски разговарки* (*Ženski razgovori*)
Режија: Божа Јајчанин (*Božo Jajčanin*)

КУЛТУРНО-УМЕТНИЦКЕ ДРУЖТВО "ЖАТВА",
КУЦУРА
(KUD "ŽETVA")

Л. Медеша (Ljubomir Medeši): *Дідо приходзи* (*Deda
dolazi*)
Режија: Mikola Pregun

ДРАМСКА ПРОГРАМА РНС, НОВИ САД
(DRAMSKI PROGRAM RADIO-NOVOG SADA)

И.Г.Ковачевич (I.G. Kovačević): *Кридло за аніела*
(*Krilo za anđela*)
Режија: Любослав Маєра (*Ljuboslav Majera*)

Д. Папгаргај (Д. Paprhajji): *Ровняцки соблазни*
(*Ravničarske sablazni*)
Режија: Јрослав Сисак (*Jaroslav Sisak*)

РУСКИ НАРОДНИ ТЕАТЕР "ДАДЯ", СЦЕНА У
РУСКОМ КРСТУРУ
(AMATERSKI RUSINSKI TEATAR "ĐAĐA")

Д. Папгаргај (Д. Paprhajji): *Ліафія, старого попа
дзівка* (*Агађија, staroga popa kći*)
Режија: Јрослав Сисак (*Jaroslav Sisak*)

odlikovanja/nagrade/javna priznanja

NAGRADE NA 42. SUSRETU VOJVODANSKIH POZORIŠTA

SRPSKO NARODNO POZORIŠTE, NOVI SAD

Geroslav Zarić nagrađen je za scenografiju, Bojana Nikitović za kostime, Predrag Tomanović za ulogu Mite i Zijah Sokolović za ulogu Alekse u predstavi *Lažu i parađu* J. S. Popovića. Egon Savin je dobio pohvalu ove predstave.

NOVOSADSKO POZORIŠTE – ÚJVIDEKI SZÍNHÁZ

Lajoš Šoltiš nagrađen je za režiju, a Ibi Romhanji za ulogu Majke hrabrosti u predstavi *Kurázi mama és gyermekei (Majka hrabrost i njena deca)*.

PANČEVAČKI TEATAR CENTRA ZA KULTURU "OLGA PETROV", PANČEVO

Mihajlo Janketić nagrađen je za glumačko ostvarenje u predstavi *Ott Mome* Kapora.

POZORIŠTE MLADIH, NOVI SAD

Vera Hrčan je nagrađena za ulogu Frančeske u predstavi *Žene, ali te žene* Alda Nikolaja.

NARODNO POZORIŠTE, SOMBOR

Branka Bojić je nagrađena za ulogu Katarine Zloće u predstavi *Ukročena goropad* Viljema Šekspira.

NARODNO POZORIŠTE – NÉPSZÍNHÁZ, SUBOTICA

Sašo Milenkovski je nagrađen za režiju predstave *Zločin i kazna* F. M. Dostojevskog, Gabrijela Jonaš je nagrađena za ulogu Jamantake u predstavi *Sz. J. Élet és idő (J. S. Život i vreme)* Ljubiše Ristića, a nagrada za scenski govor dodeljena je ansamblu ove predstave.

LUTKARSKA SCENA NARODNOG POZORIŠTA "TOŠA JOVANOVIĆ", ZRENJANIN

Predstava *Mitovi Balkana* Srboľjuba Stankovića proglašena je za najbolju predstavu Susreta. Srboľjub Stanković je nagrađen za režiju, Milena Jeftić Ničeva Kostić za likovno rešenje, Zoran Iristić za muziku, a Bratislav Grbić za koreografiju i scenski pokret u predstavi *Mitovi Balkana* Srboľjuba Stankovića. Ansamblu Lutkarske scene Narodnog pozorišta "Toša Jovanović" dodeljena je nagrada za animaciju ove predstave. Takođe, Tihomir Mačković se pohvaljuje za lutke u predstavi *Csillagocská (Zvezdica)* Ludviga Strede u izvođenju Lutkarske scene NP "Toša Jovanović" u Zrenjaninu.

DEČJE POZORIŠTE – GYERMEKSZÍNHÁZ, SUBOTICA

Predstavi *A holló (Gavran)* Karla Gocija dodeljuje se pohvala, a izvodi je Dečje pozorište "Kurir Jovica", Subotica.

Nagrade je dodelila Ocenjivačka komisija u sastavu: Milica Radaković, glumica, Milenko Misailović, dramaturg i reditelj (predsednik komisije), Šandor Guelmino, teatrolog, Pavle Janković Šole, književnik i Aleksandar Zlatović, scenograf.

NAGRADE NA 37. STERIJINOM POZORJU

I STERIJINE NAGRADE ZA UMETNIČKA OSTVARENJA

1. SRPSKO NARODNO POZORIŠTE, NOVI SAD – STERIJINA NAGRADA ZA NAJBOLJU PREDSTAVU U CELINI za predstavu *Laža i parađu* u režiji Ego-na Savina.

2. Siniša KOVAČEVIĆ – STERIJINA NAGRADA ZA TEKST SAVREMENE DRAME za dramu *General Milan Nedić*.

3. Egon SAVIN – STERIJINA NAGRADA ZA REŽIJU *Laže i paralaže* Jovana Sterije Popovića.

4. Zijah SOKOLOVIĆ – STERIJINA NAGRADA ZA GLUMAČKO OSTVARENJE za ulogu Alekse u predstavi *Laža i paralaža*.

5. Lidija STEVANOVIĆ – STERIJINA NAGRADA ZA GLUMAČKO OSTVARENJE za ulogu Jelice u predstavi *Laža i paralaža*.

6. Mihajlo JANKETIĆ – STERIJINA NAGRADA ZA GLUMAČKO OSTVARENJE za ulogu Jevrema u predstavi *Narodni poslanik*.

7. Branimir BRSTINA – STERIJINA NAGRADA ZA GLUMAČKO OSTVARENJE za ulogu Srete u predstavi *Narodni poslanik*.

8. Cvijeta MESIĆ – STERIJINA NAGRADA ZA GLUMAČKO OSTVARENJE za ulogu Kneginje Olge u predstavi *Knez Pavle*.

9. Danilo STOJKOVIĆ – STERIJINA NAGRADA ZA GLUMAČKO OSTVARENJE za ulogu Đenerala Milana Nedića u predstavi *Đeneral Milan Nedić*.

10. Geroslav ZARIĆ – STERIJINA NAGRADA ZA SCENOGRAFSKO OSTVARENJE za scenografiju u predstavi *Laža i paralaža*.

11. Ljiljana DRAGOVIĆ – STERIJINA NAGRADA ZA KOSTIMOGRAFSKO OSTVARENJE za kostime u predstavi *Knez Pavle*.

II ZAJEDNIČKE STERIJINE NAGRADE STERIJINOG POZORJA I DRUGIH ORGANIZACIJA

1. Veljko RADOVIĆ – STERIJINA NAGRADA STERIJINOG GRADA VRŠCA ZA TEKST SAVREMENE KOMEDIJE za komediju *Dogadaji u magarčevoj sjenci*.

2. JUGOSLOVENSKO DRAMSKO POZORIŠTE, BEOGRAD & PANČEVAČKI TEATAR, PANČEVO – STERIJINA NAGRADA OKRUGLOG STOLA KRITIKE za najbolje scensko ostvarenje predstave u cclini za izvođenje predstave *Narodni poslanik*.

3. Feliks PAŠIĆ – STERIJINA NAGRADA ZA NOVINSKU POZORIŠNU KRITIKU za tekst kritike "Istorija kao ponavljač" objavljen u Večernjim novostima 30.5.1991.

4. Božidar KOVAČEK – STERIJINA NAGRADA ZA TEATROLOGIJU ČASOPISA "SCENA" za knjigu "Talija

i Klio" koju je izdala Matica srpska i Akademija umetnosti 1991.

III NAGRADE DRUGIH ORGANIZACIJA

1. Predrag TOMANOVIĆ – NAGRADA UREDNIŠTVA "DNEVNIKA" za komičnu bravuru u predstavi *Laža i paralaža* Srpskog narodnog pozorišta.

2. Vesna TRIVALIĆ – NAGRADA UREDNIŠTVA "VEČERNJIH NOVOSTI" za najbolju epizodnu ulogu u predstavi *Dogadaji u magarčevoj sjenci* Pozorišne kolonije Barski ljetopis.

3. Danilo STOJKOVIĆ – NAGRADA RADNIČKOG UNIVERZITETA "RADIVOJ ČIRPANOV" za ulogu Đenerala Milana Nedića u predstavi *Đeneral Milan Nedić* Zvezdara teatra.

4. Geroslav ZARIĆ – NAGRADA UDRUŽENJA LIKOVNIH UMETNIKA PRIMENJENIH UMETNOSTI I DIZAJNERA SRBIJE za scenografiju u predstavi *Laža i paralaža*.

5. Bojana NIKITOVIĆ – NAGRADA UDRUŽENJA LIKOVNIH UMETNIKA PRIMENJENIH UMETNOSTI I DIZAJNERA SRBIJE za kostime u predstavi *Laža i paralaža*.

6. JUGOSLOVENSKO DRAMSKO POZORIŠTE, BEOGRAD – NAGRADA TURISTIČKOG SAVEZA NOVOG SADA ansamblu najčešćem učesniku Sterijinog pozorja.

7. Branimir BRSTINA – NAGRADA "ZORAN RADMILOVIĆ" UREDNIŠTVA "TV NOVOSTI" I GRADA ZAJEČARA za glumačku bravuru u predstavi *Narodni poslanik*.

IV NAGRADE ŽIRIJA 7. IZLOŽBE POZORIŠNOG PLAKATA I GRAFIČKOG OBLIKOVANJA

1. Ferenc BARAT – PRVA NAGRADA U KATEGORIJI POZORIŠNOG PLAKATA za plakat predstave *Bela kafa*.

2. Geroslav ZARIĆ – DRUGA NAGRADA U KATEGORIJI POZORIŠNOG PLAKATA za plakat predstave *Original falsifikata*.

3. Branko BAČANOVIĆ – TREĆA NAGRADA U KATEGORIJI POZORIŠNOG PLAKATA za plakat predstave *Plava Jevrejka*.

4. Radule BOŠKOVIĆ – TREĆA NAGRADA U KATEGORIJI POZORIŠNOG PLAKATA za plakat predstave *Andrijencija*.

5. Dušan ARANDILOVIĆ – PRVA NAGRADA U KATEGORIJI CELOVITE GRAFIČKE SLIKE POZORIŠTA ILI POZORIŠNE PREDSTAVE za vizuelni identitet Narodnog pozorišta iz Beograda.

NAGRADE NA XXXIV REPUBLIČKOM FESTIVALU AMATERSKIH POZORIŠTA SRBIJE

Ocenjivačka komisija 34. RIPS-a u sastavu: Milica Novković, dramski pisac, predsednik, Tabor Vajda, reditelj i Milutin Mišić, pozorišni kritičar, jednoglasno je odlučila da:

Zlatna plaketa i diploma pripadne predstavi *Nečista krv* Bore Stankovića u režiji Radoslava Radivojevića i izvođenju Amaterskog pozorišta "Bora Stanković" iz Vranja;

Srebrna plaketa i diploma pripadne predstavi *Preljubnici* Žorža Fejdoa u režiji Velimira Mitrovića i izvođenju Narodnog pozorišta iz Kikinde;

Bronzana plaketa i diploma pripadne predstavi *Škola za žene* Ž. B. P. Molijera u režiji Aleksandre Kovačević i izvođenju Pozorišta "Kraljevački oktobar" iz Kraljeva.

Tri ravnopravne plakete i diplome za glumačka ostvarenja dodeljene su:

– Draganu Stankoviću za ulogu Gazda Marka u predstavi *Nečista krv* Bore Stankovića,

– Dragani Čretnik Lazić za ulogu Megi u predstavi *Preljubnici* Žorža Fejdoa,

– Biljani Konstantinović za ulogu Anjese u predstavi *Škola za žene* Ž. B. P. Molijera.

– Specijalna nagrada za režiju dodeljena je Ljuboslavu Majeri za režiju predstave *Stari kočijaš Petra III* Augusta Kocubua u izvođenju Pozorišta "VIIV", scena u Bačkom Petrovcu;

– Nagrada i diploma za režiju dodeljuje se Radoslavu Radivojeviću za režiju predstave *Nečista krv* Bore Stankovića u izvođenju Pozorišta "Bora Stanković" iz Vranja;

– Nagrada i diploma za scenografiju dodeljuje se Dejanu Panteliću, za predstave *Preljubnici* Žorža Fejdoa u izvođenju NP iz Kikinde i *Škola za žene* Ž. B. P. Molijera u izvođenju Pozorišta "Kraljevački oktobar" iz Kraljeva;

– Nagrada za muziku dodeljuje se Nenadu Milosavljeviću za predstavu *Nečista krv* Bore Stankovića.

Diplome za glumačka ostvarenja dodeljene su:

– Ljubomiru Manojloviću za ulogu Efendi Mite u predstavi *Nečista krv* Bore Stankovića;

– Zoranu Damjanoviću za ulogu Horacija u predstavi *Škola za žene* Ž. B. P. Molijera;

– Slavoljubu Matiću za ulogu Rodijona u predstavi *Preljubnici* Ž. Fejdoa;

– Tomašu Hriješiku za ulogu Čičikova u predstavi *Mrtve duše* Mihajla Bulgakova (po romanu N. V. Gogolja);

– Vladimiru Vukićeviću za ulogu Ognjena Strahinjica u predstavi *Davitelj protiv davitelja* N. Pajkića i S. Šijana.

NAGRADE NA XXXIII SUSRETU AMATERSKIH POZORIŠNIH DRUŠTAVA VOJVODINE

Ocenjivačka komisija 33. susreta u sastavu: Mr Miroslav Radonjić, predsednik, Dušan Benka i dr Dušan Rnjak, članovi, odlučila je da se za glumačka ostvarenja pismene pohvale dodele:

– Pavelu Čiliaku za ulogu Johana i Jānu Častvenu za ulogu Ivanka u predstavi *Stari vozač Petra III* A. Kocubua, u izvođenju Amaterskog pozorišta "VIIV", scena u Bačkom Petrovcu;

– Slavku Orosu za ulogu Obešenjaka u istoimenoj predstavi B. Pekića, u izvođenju Amaterskog rusinskog teatra "Đada" iz Novog Sada;

– Jānu Hološu za uloge, Zuzani Vereski za ulogu Pljuškina i Martinu Zlohu za ulogu Gubernatora u predstavi *Mrtve duše* N. V. Gogolja, u dramatisaciji M. Bulgakova i izvođenju Amaterskog pozorišta "VIIV", scena u Kovačici, i Doma kulture "Mihal Babinka" iz Padine;

– Jeleni Udicki za ulogu Lisjen, Branislavu Čubrilu za ulogu Narcisa Soldinjaka, Dragani Čretnik-Lazić za ulogu Megi i Vesni Čurčić za ulogu Armandin u predstavi *Preljubnici* Ž. Fejdoa, u izvođenju Narodnog pozorišta iz Kikinde.

– Da se za najbolja glumačka ostvarenja plakete dodele:

– Mariji Ostojić za uloge Ane u predstavi *Zimski dvorac* N. Romčevića i Gospode Panšar u predstavi *Preljubnici* Ž. Fejdoa, obe u izvođenju Narodnog pozorišta iz Kikinde;

– Draganu Ostojiću za ulogu Nenada u predstavi *Zimski dvorac* N. Romčevića, u izvođenju Narodnog pozorišta iz Kikinde;

– Mitsu Anušakovoju-Majerovoj za ulogu Anke u predstavi *Stari vozač Petra III* A. Kocubua, u izvođenju Amaterskog pozorišta "VIIV", scena u Bačkom Petrovcu;

- Vesni Oparnici za ulogu Rite Grabov u predstavi *Lovely Rita* T. Braša, u izvođenju Amaterskog pozorišta iz Kule;
- Tomašu Hričniku za ulogu Čičikova i Evi Poliakovoj za ulogu Korobočke u predstavi *Mrtve duše* N. V. Gogolja, u dramatisaciji M. Bulgakova i izvođenju Amaterskog pozorišta "VIIV", scena u Kovačici i Doma kulture "Mihal Babinka" iz Padine;
- Branislavu Kneževiću za ulogu Edmonda Pontanjaka i Slavoljubu Matiću za ulogu Ernesta Redljona u predstavi *Preljubnici* Ž. Fejdo, u izvođenju Narodnog pozorišta iz Kikinde;
- Da se plaketa za umetnički osmišljeno korišćenje rekvizite dodeli Amaterskom pozorištu "VHV", scena u Bačkom Petrovcu, za predstavu *Stari vozač Petra III* A. Kocubua;
- Da se plaketa za scenski govor dodeli ansamblu predstave *Obešenjak* B. Pečića, u izvođenju Amaterskog rusinskog teatra "Đada" iz Novog Sada;
- Da se plaketa za muziku dodeli Miroljubu Arandeloviću Rasinskom za predstavu *Zimski dvorac* N. Romčevića, u izvođenju Narodnog pozorišta iz Kikinde;
- Da se plaketa za kostimografsko ostvarenje dodeli Zorani Jovanović za kostime u predstavi *Eks kralj i...* B. I. Jumičića - Zuba, u izvođenju Amaterskog pozorišta iz Kule;
- Da se plaketa za scenografsko ostvarenje dodeli Dejanu Panteliću za scenografiju u predstavi *Preljubnici* Ž. Fejdo, u izvođenju Narodnog pozorišta iz Kikinde;
- Da se specijalna plaketa za režiju dodeli Stanislavu Sladačeku za režiju predstave *Mrtve duše* N. V. Gogolja, u dramatisaciji M. Bulgakova i izvođenju Amaterskog pozorišta "VHV", scena u Kovačici i Doma kulture "Mihal Babinka" iz Padine;
- Da se plaketa za režiju dodeli Velimiru Mitroviću za režiju predstave *Preljubnici* Ž. Fejdo, u izvođenju Narodnog pozorišta iz Kikinde;
- Da se plaketa za negovanje i unapređivanje pozorišne tradicije dodeli Amaterskom pozorištu "VHV", scena u Bačkom Petrovcu;
- Da se plakete za tri najbolje predstave dodele: kao trećeplasiranoj, predstavi *Stari vozač Petra III* A. Kocubua, u izvođenju Amaterskog pozorišta "VHV", scena u Bačkom Petrovcu;
- kao drugoplasiranoj, predstavi *Mrtve duše* N. V. Gogolja, u dramatisaciji M. Bulgakova i izvođenju Amaterskog pozorišta "VHV", scena u Kovačici i Doma kulture "Mihal Babinka" iz Padine;
- kao prvoplasiranoj, predstavi *Preljubnici* Ž. Fejdo, u izvođenju Narodnog pozorišta iz Kikinde, te da se predstava

Zimski dvorac N. Romčevića u izvođenju Narodnog pozorišta iz Kikinde uputi na naknadnu selekciju.

NAGRADE NA XXI FESTIVALU MALIH I EKSPERIMENTALNIH SCENA

Žiri XXI festivala malih i eksperimentalnih scena Srbije radio je u sastavu: Tibor Vajda, reditelj, Ivan Rakidžić, reditelj i Miloš Nikolić, dramaturg i doneo odluku da se:

DIPLOME za glumačka ostvarenja dodele:

- Valentini Kovač za ulogu u predstavi *Gornja Austrija* F. K. Kreca u izvođenju AKUD "Sonja Marinković" iz Novog Sada;
- Iliji Čanku za ulogu u predstavi *Gornja Austrija* F. K. Kreca u izvođenju AKUD "Sonja Marinković" iz Novog Sada;
- Nataši Marinković za ulogu u predstavi *Iza zatvorenih vrata* Ž. P. Sartra u izvođenju Akademskog pozorišta "Branko Krsmanović" iz Beograda;
- Dušanu Tomiću za ulogu u predstavi *Kralj Ibi* Alfreda Žarija u izvođenju Pokretnog alternativnog teatra omladine iz Smedereva;
- Verici Ožegović za ulogu u predstavi *Džek Trbosek* Deane Leskovar u izvođenju Kulturnog centra Amaterskog pozorišta iz Kule;
- Marijani Pajić za ulogu u predstavi *Epitaf za M* Bertolta Brehta u izvođenju "Teatra za" iz Kruševca;
- i Aniti Perić za ulogu u predstavi *Epitaf za M* Bertolta Brehta u izvođenju "Teatra za" iz Kruševca;
- Plaketa za najbolju scenografiju dodeljena je Stanislavu Sladačeku za predstavu *Iza kulisa* M. Frajna u izvođenju AP "VHV", scena u Bačkom Petrovcu;
- Plaketa za kolektivnu interpretaciju predstave dodeljena je predstavi *Epitaf za M* Bertolta Brehta u izvođenju "Teatra za" iz Kruševca;
- Plaketa za kolektivnu glumu dodeljena je ansamblu predstave *Iza kulisa* M. Frajna u izvođenju AP "VHV", scena u Bačkom Petrovcu;
- Plaketa za najbolju muziku dodeljena je Jovanu Petroviću za predstavu *Epitaf za M* Bertolta Brehta u izvođenju "Teatra za" u Kruševcu;
- Plaketa za najboljeg glumca Festivala dodeljena je Pavlu Čiliaku za ulogu u predstavi *Iza kulisa* M. Frajna u izvođenju AP "VIIV", scena u Bačkom Petrovcu;
- Plaketa za najbolju glumicu dodeljena je Marini Đorđević za ulogu u predstavi *Kralj Ibi* Alfreda Žarija u izvođenju Pokretnog alternativnog teatra omladine u Smederevu;

– Plaketa za najbolju režiju dodeljena je Ivanu Balenoviću iz Novog Sada za režiju predstave *Gornja Austrija* F. K. Krecsa u izvođenju AKUD "Sonja Marinković" u Novom Sadu;

– Plaketa za najbolju predstavu Festivala dodeljena je predstavi *Kralj Ibi* Alfreda Žarija u izvođenju Pokretnog alternativnog teatra omladine u Smederevu.

NAGRADE NA XXXV MAJSKIM IGRAMA

Umetnička komisija u sastavu: Bogdan Ruškuc, predsednik, Lajoš Šoltiš i Viktor Kovač, članovi, odlučila je sledeće:

- Da se posebne diplome dodele: Dušici Varga iz Novog Bečeja, Biljani Vasić iz Novog Sada, Benak Eržebet iz Starog Bečeja, Horvat Emi iz Subotice, Zori Bokšan iz Beograda i Emiliji Stojanov-Mačković iz Zrenjanina;
- Da se posebna nagrada za dugogodišnji pedagoško-scenski rad dodeli Mariji Nikolić iz Zrenjanina;
- Da se nagrada za izuzetni estetizam u vizuelnom oblikovanju predstave *Snovidenja* u izvođenju OŠ "Mladost" iz Nove Pazove, dodeli Olgi Tatalović;
- Da se nagrada za kostim u predstavi *Snovidenja* u izvođenju OŠ "Mladost" iz Nove Pazove, dodeli Violeti Lekić;
- Da se nagrada za scenografiju u predstavi *Kapetan Džon Pipfoks* u izvođenju OŠ "Josif Marinković" iz Novog Bečeja, dodeli Jožefu Nadu;
- Da se nagrada za originalnu muziku i koreografiju u predstavi *Pepeljuga ide na žur* u izvođenju Centra za kulturu i umetnost "Đuro Salaj" iz Beograda, dodeli Ani Sokolović;
- Da se dve ravnopravne nagrade za režiju dodele Eržebet Benak za predstave *Udamba Magarice Mage* i *Splet igrarija* u izvođenju OŠ "Petefi Šandor" iz Starog Bečeja, i Emiliji Stojanov-Mačković za predstavu *Bremenski muzičari* u izvođenju Dramske radionice "Centar" iz Zrenjanina;
- Da se dve ravnopravne nagrade za tekst dodele Zvezdani Petrović za predstavu *Sečaš li se?* u izvođenju Dečje scene AKUD "Sonja Marinković" iz Novog Sada, i Bojanu Đorđeviću za predstavu *Pepeljuga ide na žur* u izvođenju Centra za kulturu i umetnost "Đuro Salaj" iz Beograda;
- Da se za najbolju u celini proglasi predstava *Bremenski muzičari* u izvođenju Dramske radionice "Centar" iz Zrenjanina, u režiji Emilije Stojanov-Mačković;
- Komisija je odlučila da se na drugi deo republičkog festivala Dečjih pozorišnih igara Srbije u Žabari, pored već kvalifikovane predstave sa beogradske zonske smotre *Pepe-*

ljuga ide na žur, upute i predstave: *Bremenski muzičari* i *Bilo jednom iz Zrenjanina* i *Snovidenja* iz Nove Pazove. Komisija takođe predlaže da se na republički Festival amaterskih pozorišta Srbije u Kufi, kao gost, uputi predstava *Bremenski muzičari* iz Zrenjanina.

Izveštaj dečjeg žirija XXXV majskih igara u Bečeju, koji je, u sastavu: Danijela Čolić iz Crvenke, predsednik, Jelena Opačić, Katarina Korhec, Melinda Šeregi, Ferenc Edvin iz Bečeja i Laura Žoldoš iz Subotice, članovi, pod vodstvom Slobodana Preradovića, dodelio sledeće nagrade:

– Za najbolju predstavu proglašena je predstava *Bilo jednom* u izvođenju Amaterskog pozorišta lutaka "Buva" Gimnazije "Koča Kolarov" iz Zrenjanina;

– Za najbolje glumačko ostvarenje nagrađeni su:

Jovan Arsenić za ulogu Popaje u predstavi *Bilo jednom*; Marijana Bošković za ulogu Klovna u predstavi *Tri ljubavne strele*; Nataša Mraović za ulogu Kotrubaldice u predstavi *Pepeljuga*; Zvezdana Petrović za ulogu Sandre u predstavi *Sečaš li se?*; Ferenc Edvin za ulogu Kralja u predstavi *Udamba Magarice Mage*; Đurdina Savićević za ulogu Mačeha i Adrijana Bročić za ulogu Karfiola u predstavi *Pepeljuga ide na žur*; Vesna Varićak za ulogu Mace u predstavi *Bremenski muzičari*; Balaž Piri Arpad za ulogu Pantomimičara u predstavi *Senke noći*; Nikola Zakić za ulogu Šace u predstavi *Ljubav kroz prostor i vreme*; Sanja Ojdanić za ulogu Crvenkape u predstavi *Crvenkapa*;

– Žiri je pohvalio sledeće predstave: *Pepeljuga ide na žur* u izvođenju Centra za kulturu i umetnost "Đuro Salaj" iz Beograda, *Tri ljubavne strele* u izvođenju Dramske sekcije OŠ "Vuk Karadžić" iz Crvenke i *Bremenski muzičari* u izvođenju Dramske radionice iz Zrenjanina.

NAGRADE NA XXIII SMOTRI SLOVAČKIH AMATERSKIH POZORIŠTA VOJVODINE

Žiri XXIII smotre slovačkih amaterskih pozorišta Vojvodine radio je u sastavu: Katarina Melegová-Melichová, Zlatko Kotvaš i Ján Mikan.

U skladu sa pravilima Smotre, žiri je dodelio diplome, izvan Pozorišta "VHV":

- Za scenografiju u predstavi *Moped* Dečjem ansamblu KUD-a "Zvolen" iz Kulpina;
- Adamu Omastu iz Padine, za ulogu Bečele u predstavi *Kubo*;
- Eleonori Kerešovej iz Padine, za ulogu Košarička u predstavi *Kubo*;

- Milki Halabrinjovoj iz Padine, za ulogu Aničke u predstavi *Kubo*;
- Zlatku Šimaku iz Padine, za ulogu Loveckog u predstavi *Kubo*.

Glavne nagrade Smotre, žiri je dodelio:

- Mariani Megovoj iz Padine, za najuspešnji debi, za ulogu Dore u predstavi *Kubo*;
- Fedoru Popovu za režiju predstave *Kubo*;
- Pavlu Šimeku iz Padine, za epizodnu ulogu Kuboa u predstavi *Kubo*;
- Ondreju Martinu iz Gložana, za najbolju mušku ulogu na Smotri, za ulogu Andreja Siváka u predstavi *Guske, guske, kuda leíte...;*
- Jani Urbančekovoj iz Gložana, za najbolju žensku ulogu na Smotri, za ulogu Márie Sivákovcej u predstavi *Guske, guske, kuda leíte...*

U ocenjivanju ovogodišnje produkcije scena Pozorišta "VHV", žiri je odlučio da diplomama nagradi:

- Miljana Matijevića iz Kovačice, za ulogu Jeana u predstavi *Náš pán minister (Naš gospodin ministar)*;
- Zlatka Fábrya iz Stare Pazove, za ulogu Advokata Pathelina u predstavi *Patlen*;
- Jána Časivena iz Bačkog Petrovca za ulogu Ivanka u predstavi *Stary vozka Petra III (Stari kočijaš Petra III)* i Fredericha Fellowsa u predstavi *V zákulisí (Iza kulisa)*;
- Vladislavu Feketeovu iz Bačkog Petrovca za ulogu Broke Aschoenove u predstavi *V zákulisí (Iza kulisa)*;
- Jana Hološu iz Padina, za ulogu Nozdrjova u predstavi *Mrtve duše*.

Žiri je odlučio da ne dodeli nagradu za amatersku režiju.

Glavne nagrade Smotre u okviru tri scene Pozorišta "VHV" žiri je dodelio:

- Bogdani Pačanin iz Stare Pazove za kostime u predstavi Chytráctvo majstra Pathelina (*Patlen*) u izvođenju Pozorišta "VHV" scena u Staroj Pazovi;
- Ljuboslavu Majeri za najbolju scenografiju u predstavi *Stary vozka Petra III (Stari kočijaš Petra III)* u izvođenju Pozorišta "VHV", scena u Bačkom Petrovcu;
- Zuzani Vereskoj iz Kovačice, za najuspešniju epizodnu ulogu, ulogu Pljuškina u predstavi *Mrtve duše* Pozorišta "VHV", scena u Kovačici;
- Evi Poliakovoj iz Kovačice, za najuspešniju žensku ulogu, ulogu Korobočke u predstavi *Mrtve duše*;

U konsultacijama sa Organizacionim odborom Smotre, žiri takođe dodeljuje tri ravnopravne glumačke nagrade:

- Tomašu Hričiku iz Kovačice, za ulogu Čičikova u predstavi *Mrtve duše*;
- Miroslavu Babiaku iz Bačkog Petrovca za ulogu Garry Lejeune u predstavi *Iza kulisa (V zákulisí)*;
- Pavlu Čiliaku iz Bačkog Petrovca za ulogu Scisdona Mowbraja u predstavi *Iza kulisa (V zákulisí)*.

I ove godine Radio Novi Sad - Redakcija programa na slovačkom jeziku, dodelio je jedinu kolektivnu nagradu, nagradu za scenski govor u predstavi. Na predlog posebne ocenivačke komisije (u sastavu Ondrej Kotváš, Katarína Melcogová-Melichová i Milina Florianová), nagradu je ponela predstava *Hisky, hisky, kam leíte (Guske, guske, kuda leíte...)* Mikulaša Kočana u izvođenju članova KPD "Jedinstvo" (KOS Jednota) iz Gložana.

NAGRADE NA XX POZORIŠNIM DANIMA RUMUNA U VOJVODINI

Žiri u sastavu: Marioara Vojnović, predsednik, Mircea Mihaj i Aurel Dolinga, članovi, dodelio je sledeće nagrade i priznanja:

Velika nagrada Pozorišnih Dana Rumuna dodeljena je predstavi *Na karnevalu* I. L. Karadalea, u režiji Štefana Jordaneskua, i izvođenju Scene u funkciji profesionalnog pozorišta Doma kulture "3. oktobar" iz Novog Sela;

Druga nagrada dodeljena je predstavi *Urnebesna tragedija* D. Kovačevića, u režiji Julijana Ursuleskua i u izvođenju Scene u funkciji profesionalnog pozorišta iz Uzđina;

Treća nagrada dodeljena je predstavi *Nora* H. Ibzena u režiji Onige Laureana Leontina i u izvođenju Scene u funkciji profesionalnog pozorišta Doma kulture iz Nikolinaca.

Četvrti nagrada dodeljena je predstavi *3 + 2 = 1* D. Mikleu u režiji autora i glumaca i izvođenju Amaterskog pozorišta iz Seleuša;

– Nagrada za najbolju režiju dodeljena je Štefanu Jordaneskua za režiju predstave *Na karnevalu* I. L. Karadalea;

– Za najbolju žensku ulogu i glumu, prva nagrada pripala je Ani Nikulina Ursulesku za ulogu Rajne u predstavi *Urnebesna tragedija* D. Kovačevića;

Druga nagrada pripala je Valentini Pernesku za ulogu Mica Baston u predstavi *Na karnevalu* I. L. Karadalea;

Treća nagrada pripala je Mariori Korneanu za ulogu Nore u istoimenoj predstavi H. Ibzena;

– Prva nagrada za glumu i najbolju mušku ulogu pripala je Viktoru Mihajlovu za ulogu Jankua Pampona u predstavi *Na karnevalu* I. L. Karadalea;

Druga nagrada pripala je Joji Vinka za ulogu Vasila u predstavi *Urnebesna tragedija* D. Kovačevića;

Treća nagrada pripala je Margaritu Ekovoju za ulogu Koste u predstavi *Urnebesna tragedija* D. Kovačevića;

– Za najbolju scenografiju nagrađuje se predstava *Na karnevalu* u izvođenju Scene u funkciji profesionalnog pozorišta iz Novog Sela;

– Nagrada za najbolje scensko rešenje pripada Nadi Kristini za predstavu *Na karnevalu* I. L. Karadalea.

NAGRADE NA XXIV DRAMSKOM MEMORIJALU "PETRA RIZNIČA DAĐE"

Žiri u sastavu: Vladimir Besermenji, Ksenija Bodanec i po jedan novinar lista "Ruske slovo" dodelio je sledeće nagrade:

U predstavi *Obešenjak* B. Pekića u izvođenju ART "Dađa", scena u Novom Sadu, nagradu za najbolje odigranu ulogu dobio je Vladimir Nađ, a za najbolju interpretaciju teksta Slavko Oros;

U predstavi *Ženidba i udadba* J. S. Popovića, u izvođenju KUD "Lipar" iz Lipara, dve nagrade za dobro odigrane uloge pripale su Olegu Meljnikovu i Zori Radulović;

U *Na silu doktor* Molijera, nagradu za najbolje izvedenu ulogu dobio je Miroslav Gubaš, a za dobro interpretiran tekst Jakim Hardi;

U predstavi *Ženski razgovori* D. Radovića, nagradu za najbolju ulogu dobila je Suzana Stošić, a za interpretaciju Nataša Makaji;

U predstavi *Agafija, staroga popa kći* Đure Papharhaija, nagradu za najbolje izvedenu ulogu dobio je Mihajlo Varga, a za kvalitetnu interpretaciju teksta Snežana Paljinkaš.

ostale institucije i organizacije

RADIO-DRAMA

U odnosu na prošlogodišnju sezonu u kojoj je Redakcija govorno-umetničkog programa Radio-Novog Sada, sa dramskim programima na pet jezika: srpskom, mađarskom, slovačkom, rumunskom i rusinskom snimila ukupno 139 premijera, u ovoj je taj broj smanjen na 101. To je značajan pad produkcije učinjen u korist velikog povećanja autorskih i izvođačkih honorara. Kuća je stala na stanovište da u treći sa inflacijom valja zadržati uz dramske programe najbolje autore i izvođače i po cenu smanjenja broja premijera.

Iz programskih razloga, oslobađanja prvog programa Radio-Novog Sada na srpskom jeziku za informativne sadržaje, od 23. maja 1992. godine se ne emituje radio-igra za decu na srpskom jeziku. To nije slučaj i kada je reč o radio-igramima na jezicima nacionalnih manjina. U traženju i ne pronalaženju pogodnog termina za radio-igru za decu na srpskom jeziku, mališani su uskraćeni za ovaj, njima namenjen, kulturni sadržaj. Ovo smatram ozbiljnim civilizacijskim previdom i očekujem da će on, ipak, biti ispravljen.

Govorno-umetnički program Radio-Novog Sada ostvario je u ovoj sezoni značajan broj koprodukcionih projekata sa Dramskim programom Radio-Beograda. Na žalost, blokada u kojoj se našla naša zemlja dovela je naše okruženje i do civilizacijske amnezije. Ako je kultura i svaka tvorevina iz ovog domena opšte dobro i postaje vrednost za sve - ne poznaje jezičke, političke i verske barijere - ova vrsta amnezije je odista krajnje nerazumljiva. Otuda se ne može prihvatiti kao civilizacijski gest.

Ne želim da verujem da će i kod stvaralaca strasti nadvladati razum.

Pavle Janković Šole

STERIJINO POZORJE

1991.

I FESTIVALSKI CENTAR

A. Pozorišne igre

Ovo odeljenje Sterijinog pozorja organizovalo je 36. jugoslovenske pozorišne igre, prateće manifestacije koje se održavaju tokom trajanja igara i priredilo i realizovalo propagandno-informativne publikacije za manifestacije Sterijinog pozorja. Pored ovoga, odeljenje pozorišnih igara, tokom godine, pripremalo je i organizovalo rad organa i stručnih tela Sterijinog pozorja.

B. Medunarodna saradnja

Odeljenje za medunarodnu saradnju Sterijinog pozorja realizovalo je niz programa značajnih za plasiranje i prezentovanje naše pozorišne umetnosti i kulture u inostranstvu, s jedne strane, i informisanje i upoznavanje naše kulturne javnosti sa inostranom pozorišnom umetnošću i kulturom, s druge strane. Na tom planu, rad ovoga odeljenja odvijao se u okviru Programa kulturne saradnje Jugoslavije sa drugim zemljama: organizovanje medunarodnih izložbi i skupova, razmena pozorišnih radnika, stručnjaka i umetnika i sl.

II DOKUMENTACIONO ISTRAŽIVAČKI CENTAR

Centar je, u skladu sa svojim programskim zadacima i ciljevima, tokom godine sistematski istraživao, sakupljao, obradivao i objavljivao dokumente, dokumentacionu građu i dokumentacione podatke o jugoslovenskom pozorištu i drami. U okviru istraživanja i analitičke obrade dokumentacije posebno mesto imala su tri posla: Godišnjak jugo-

slovenskih pozorišta, Leksikon jugoslovenskih pozorišnih umetnika i Projekat jugoslovenskog pozorišnog informaci-onog sistema.

III IZDAVAČKI CENTAR

Rad Izdavačkog centra Sterijinog pozorja obuhvata pripremanje i izdavanje periodike i knjiga iz oblasti pozorišta i dramske književnosti.

IZDANJA STERIJINOG POZORJA

Izdanja u 1991. godini

I Publikacije i materijali štampani za 36. JPI

1. Katalog 36. JPI

Program 36. JPI; 16. malo pozorje; Skupovi i izložbe; Sterijino pozorje u 1990. godini. Priredila i uredila: Aleksandra Kolarić.

2. Katalog 9. međunarodnog trijenala pozorišne knjige i periodike

Uvodnik: Mirjana Miočinović; Izlagači i eksponati; Nagrade i nagrađeni na prethodnim trijenalnim izložbama. Urednik: Katarina Čirić-Petrović.

3. Rezime 36. JPI na engleskom i francuskom jeziku

Pripremile: Vesna Grginčević i Ljiljana Pešikan-Ljuštano-
vić. Prevod: na francuski - Jovanka Čemerikić, na engleski -
Rendall A. Major.

4. Kritika o predstavama izabranim za 36. JPI

Priredio: Svetko Borovčanin. Uredništvo: Svetko Borovča-
nin, Sredoje Lalić, Biljana Levakov, Jovan Mirosavljević.

5. Bilten 36. JPI

Devet brojeva. Odgovorni urednik: Ljiljana Pešikan-Ljuš-
tanović.

6. Plakati

Plakat 36. JPI

Idejno rešenje i oblikovanje: Branislav Dobanovački.

7. Diplome

Diplome za Sterijine nagrade dodeljene na 36. JPI.
Diplome i sertifikati za učesnike na 9. međunarodnom
trijenalu pozorišne knjige i periodike.

PERIODIČNA IZDANJA

1. Godišnjak jugoslovenskih pozorišta 89/90, knjiga 12.

Sadržaj: Dramski, operski i baletski repertoar profesional-
nih pozorišta u Jugoslaviji u sezoni 1989/90; Pregledi i sta-
tističke tabele; Pozorišni festivali 1990; Akademije i
fakulteti 1989/90; Pozorišni muzeji i centri za pozorišnu do-
kumentaciju; Pregled knjiga iz oblasti pozorišta i dramske
književnosti; Indeksi. Uredništvo: Svetko Borovčanin, Bilja-
na Levakov, Nada Rokvić. Urednik-redaktor: Svetko Bo-
rovčanin.

2. Časopis "Scena" na srpskohrvatskom jeziku

XXVII godište

Uredništvo: Radomir Putnik (glavni urednik), Ljiljana Peši-
kan-Ljuštanović (odgovorni urednik), Radoslav Lazić. Se-
kretar redakcije Vesna Grginčević.

Broj 1 (januar-februar)

Tema broja: O glumi; Pozorišna maska

Drame: Gordan Mihić "Zora na istoku"; Snežana Lukić-Ži-
vojin Pavlović "Uvelo lišće (Presuda)".

Broj 2 (mart-april)

Tema broja: Dramaturške radionice visokih pozorišnih ško-
la; Kantorova ostavština.

Drame: Bojana Babović "Kako je Žika tražio pravdu"; Ma-
rina Bjelić "Uspavanka"; Pavao Marinković "Filip Oktet i
čarobna truba"; Asja Srnc-Todorović "Mrtva svadba"; Ža-
nina Mirčevska "Dies irae"; Saško Nasev "Čija si".

Broj 3 (maj-juni)

Teme broja: Jubileji; Pozorišni esej.

Drame: Vladimir Durić Dura "Grad"; Zafir Hadžimanov
"Halo, buđenje".

Broj 4-5 (jul-oktobar)

Teme broja: Festivali; Pozorište za decu.

Drame: Tahir Mujičić, Boris Senker, Nino Škrabe "Trenk
iliti Divlji baron"; Vladimir V. Predić "Jesenji lovac".

Broj 6 (novembar-decembar)

Teme broja: Pozorište i psihijatrija; Festivali.

Drama: Svetozar Vlačković "Ponavljač".

3. Scena na engleskom jeziku, br. 14

Tema broja: Jugoslovensko pozorište u 1990/91.

Drama: "Rodoljupci" Jovana Sterije Popovića.

IV MONOGRAFSKA IZDANJA

Biblioteka Dramaturški spisi

1. Marija Crnobori: Svijet glume

Urednici: Božidar Kovaček, Ljiljana Pešikan-Ljuštanović.
Recenzenti: Branko Hećimović, Petar Marjanović.

2. Josip Lešić: Drama i njene sjenke

Urednici: Božidar Kovaček, Ljiljana Pešikan-Ljuštanović,
Gradimir Gojer.

V BIBLIOTEKA SAVREMENA JUGOSLOVENSKA DRAMA

1. Vida Ognjenović: Je li bilo knezeve večere?

Dramaturške beleške: Mirjana Miočimović, Jovan Hristić.

Urednici: Božidar Kovaček, Ljiljana Pešikan-Ljuštanović.

PREGLED RADA POZORIŠNOG MUZEJA VOJVODINE U 1990. GODINI*

I – RAD NA PRIKUPLJANJU I ZAŠTITI MUZEJSKOG MATERIJALA

Tokom 1990. godine Muzej je prikupio i popisao sledeći poklonjeni muzejski materijal (lični predmeti, pisma, plakati, fotografije, programi, diplome, plakete i drugo):

1. 547 predmeta – poklon porodice pokojnog Stanislava Bajića
2. 2.712 predmeta – poklon porodice pokojnog Luke Dotlića
3. 45 predmeta – poklon porodice pokojnog Dušana Životića
4. 164 predmeta – poklon porodice pokojnog Vitomira Ljubičića
5. 22 predmeta – poklon Petra Jonovića
6. 177 predmeta – poklon Jovana Mirosavljevića
7. 104 predmeta – poklon Milana Tutorova
8. 4 predmeta – poklon Radio-Novog Sada
9. 13 predmeta – poklon SIZ kulture Vojvodine

* U prethodnom broju Almanaha, na 160. strani objavljen je prilog pod naslovom "Pregled rada Pozorišnog muzeja Vojvodine u 1990. godini". Omaškom Uredništva u prilogu su, umesto podataka o radu Muzeja u navedenoj, saopšteni podaci o radu Muzeja u 1991. godini. Stoga ovdje objavljujemo podatke o radu Muzeja u 1990. godini iako ih je trebalo objaviti u prošloj, 25. svesci Almanaha.

10. 488 predmeta – poklon Sekretarijata za obrazovanje i kulturu Vojvodine

Poklone u knjigama i časopisima darovali su: porodica pokojnog Dušana Životića, Miodrag Kujundžić, Milutin Karišik, Jovan Mirosavljević, Sredoje Lalić, Dejan Penčić Poljanski, Vlada Popović, Miroslav Radonjić, Luka Hajduković, SIZ kulture Vojvodine i Savez amaterskih pozorišnih društava Vojvodine - 1.513 knjiga iz oblasti dramske literature i pozorišta i 246 brojeva časopisa odnosno kataloga i drugih periodičnih publikacija.

II – IZLOŽBE

1. *Dela Branka Ćopića na scenama pozorišta u Vojvodini.* Izložba je pripremljena povodom 75-godišnjice rođenja našeg istaknutog pisca, a bila je postavljena u Pančevu (17.04-5.05), Vršcu (17.05-31.05), Zrenjaninu (2-20.06), Somboru (6-28.10), Subotici (29.10-10.11), Sremskoj Mitrovici (11-30.11) i Novom Sadu (1-27.12). Izložba je praćena Katalogom i videlo ju je 50.300 posetilaca.

2. *Glumica Milka Grgurova (1840-1924).* Izložba povodom 150-godišnjice rođenja "srpske Sare Bernar" premijerno je postavljena u rodnom gradu Grgurove, Somboru (8-29.12). Videlo ju je 2.118 posetilaca, a bila je praćena i Katalogom.

3. *Portreti glumaca Srpskog narodnog pozorišta (1861-1914).* Izložba portreta najznačajnijih glumaca Srpskog narodnog pozorišta, koji su nastupali na sceni ovog najstarijeg profesionalnog pozorišta u nas, u prvih pedeset godina njegova rada. Premijerno postavljena u Novom Sadu (22.12.1990-31.01.1991), bila je praćena Katalogom i videlo ju je 5.089 posetilaca.

4. *Život i rad Petra Rizniča-Dade (1890-1966).* Izložba povodom 100-godišnjice rođenja istaknutog teatarskog poslenika rusinske narodnosti, koji je, kao reditelj, glumac, scenograf i organizator amaterske pozorišne aktivnosti znatno doprineo razvoju pozorišne kulture Rusina, bila je postavljena u Ruskom Krsturu (24.04-10.05) i Kikindi (12-21.05), a videlo ju je 3.180 posetilaca.

III – IZDAVAČKA DELATNOST

1. *23. sveska Almanaha pozorišta Vojvodine* - aprila 1990. godine okončano je štampanje redovne 23. sveske Almanaha u kojoj su objavljeni opsežni relevantni podaci (220 stranica) o radu pozorišta Vojvodine u sezoni 1989/90. i preko 1800 bibliografskih jedinica napisanih u tom radu. Sveska je delo preko četrdeset saradnika, a štampana je u tiražu od 1.000 primeraka.

2. *40 susreta pozorišta Vojvodine* je publikacija izdata povodom četrdesetog jubilarnog održavanja te manifestacije. Osim priloga o najbitnijim karakteristikama Susreta, u knjizi su prezentovani iscrpni podaci o učešću pozorišta u festivalnim programima, prikazanom repertoaru, nagrađenim stvaraočima, zatim podaci o članovima ocenjivačkih komisija, pratećim programima i dr. Obim knjige je 130 stranica, ilustrovan je sa preko 90 fotografija, a štampana je u tiražu od 1.000 primeraka.

3. *Dela Branka Ćopića na scenama pozorišta u Vojvodini* – Katalog je istoimene Izložbe koju je Muzej organizovao povodom 75-godišnjice Ćopićevog rođenja. Pored globalnog osvrta na izvođenje Ćopićevih dela u vojvodanskim pozorištima, u brošuri su dati statistički podaci o tom izvođenjima: naslovi prikazanih dela, datumi premijernih izvođenja, broj repriza i gledalaca i dr. Obim kataloga je 24 strane, a tiraž 1.000 primeraka.

4. *Glumica Milka Grgurova (1840-1924)* – prospekt Izložbe posvećene 150-godišnjici rođenja najveće srpske tragikinke, u kojem su objavljeni podaci o njenom životu i umetničkoj karijeri.

5. *Portreti glumaca Srpskog narodnog pozorišta (1861-1914)* – Katalog istoimene Izložbe, u kojem je publikovan tekst o velikanima ove najstarije pozorišne institucije u nas, kao i biografski podaci o svakom glumcu čiji je portret izložen. Obim kataloga je 16 strana, a tiraž 1.000 primeraka.

6. *Novosadska pozorišna režija (1945-1974)*, monografska studija iz pera Petra Marjanovića, profesora Akademije umetnosti u Novom Sadu, koju čine autorov tekst o tridesetogodišnjem delovanju Srpskog narodnog pozorišta, podaci o analiziranim režijskim postovima, foto-dokumentacije i prilozi, pripremljena je za štampu i odštampana u 1990. godini. Knjiga će izići iz štampe januara 1991. godine. Knjigu je Muzej izdao u saradnji sa Akademijom umetnosti u Novom Sadu. Obim je 15 štampanih tabaka, a tiraž 1.000 primeraka.

IV – TEATROLOŠKI I DOKUMENTARISTIČKI RADOVI I OSTALE AKTIVNOSTI

1. U saradnji sa organizatorima 31. susreta amaterskih pozorišta Vojvodine Muzej je u Kikindi, dana 18. maja 1990, organizovao *memorijalno veče posvećeno Petru Rizničiču-Đadi*. U evociranju uspomena na rad i ličnost istaknutog pozorišnog radnika učestvovali su poznavaoči njegovog stvaralačkog opusa.

Preko svojih predstavnika Muzej je učestvovao u razgovoru posvećenom životu i radu Petra Rizničiča-Đade koji je održan u Ruskom Krsturu, krajem aprila 1990. godine.

2. *Razgovor o pozorišnoj sezoni 1989/90*. Muzej je (14.09) organizovao u saradnji sa Zajednicom profesionalnih pozorišnih organizacija Vojvodine i Akademijom umetnosti u Novom Sadu. Razgovor je organizovan s ciljem da se aktivnost vojvodanskih pozorišta u naznačenoj sezoni sagleda kao celina, da se analiziraju karakteristične pojave, pre svega, u repertoarskoj politici, kao i sve druge relevantne okolnosti u kojima se sezona odvijala. U razgovoru su učestvovali teatarski stručnjaci i poslenici iz Beograda, Novog Sada, Zrenjanina, Sombora i Sremske Mitrovice.

3. *Veče posvećeno 150-godišnjici rođenja glumice Milke Grgurove* Muzej je organizovao zajedno sa Odeljenjem za scenske umetnosti i muziku Matice srpske, a održano je u prostorijama Matice srpske 27. decembra 1990. Tom prilikom o životu i radu velike umetnice govorio je prof. dr Dušan Mihailović, a u umetničkom delu programa učestvovali su dramski umetnici Ana Jajčanin, Aleksandar Gajin i Predrag Momčilović, koji su čitali pripovetku "Prosjak" Milke Grgurove i četiri pesme, koje su "srpskoj Sari Bernar" posvetili Matija Ban, Dragutin J. Ilić i Vojislav Ilić-Mladi.

4. Muzej je inicirao, takođe, promociju knjige dr Petra Volka. *Pozorišni život Srbije, 1944-1986*. Promocije su, uz aktivno učešće radnika Muzeja, održane u Somboru (15.10), Sremskoj Mitrovici (12.12) i Vršcu (26.12).

5. Autorizovani zapisi razgovora pod nazivom *Leteće dilemansko pozorište i počeci profesionalnog pozorišnog života na srpskohrvatskom jeziku 1838-1842*, održanog 1989. u organizaciji Muzeja, u povodu 150-godišnjice Srpskog diletant-sodružestva, publikovani su, u redakciji saradnika Muzeja, u Sveskama Matice srpske, br. 18, Serija umetnosti sv. 5.

PREGLED RADA ZAJEDNICE PROFESIONALNIH POZORIŠNIH ORGANIZACIJA VOJVODINE U 1991. GODINI

Uслед neslaganja pojedinih pozorišta nije realizovana inicijativa, pokrenuta početkom 1990. godine, da se Zajednica transformiše u neku vrstu poslovne asocijacije u čijem bi radu direktori pozorišta imali odlučujuću reč i ulogu, što je zapravo trebalo da Zajednicu pretvori u *kolegijum* ili *sindikat* direktora pozorišta. Inicijativa je bila podstaknuta nagoveštajima da će najavljeni, novi zakon o pozorištima

regulisati status ovih ustanova i unutrašnje odnose u njima na način drugačiji od dotadašnjeg, odnosno da će, pre svega, derogirati one odnose unutar pozorišta koji su, sredinom sedamdesetih godina, bili inaugurisani Zakonom o udruženom radu.

Kako najavljeni zakon nije donet, izostala je, odnosno odložena je i transformacija Zajednice, te je ova organizacija nastavila da funkcioniše u okviru prvobitno utvrđenih programskih okvira, a to znači kao oblik dogovaranja i koordinacije vojvodanskih pozorišta u razmatranju pitanja koja slove kao njihov zajednički interes, čije rešavanje iziskuje njihov udruženi angažman i akciju.

Nesporazumi i neslaganja oko transformacije Zajednice, međutim, negativno su uticali na intenzitet njenog funkcionisanja, prouzrokovali su nekoliko njenu atrofiju. Pojedina pozorišta su svoje članstvo u Zajednici svela na puku formalnost što je, u određenoj meri, negativno uticalo na održanje i očuvanje njenog integriteta, narušilo je njenu raniju homogenost i kompaktnost, osiromašilo njenu aktivnost.

Tokom 1991. godine održane su četiri sednice Zajednice, dve u Zrenjaninu (28. januara i 15. marta) i dve u Novom Sadu (26. juna i 16. decembra). Pored ostalih, na sednicama su razmatrana sledeća važnija pitanja:

- Održavanje 41. susreta pozorišta Vojvodine (program, finansiranje i organizacija).
- Izveštaj o održanom 41. susretu.
- Pripreme za 42. susret.
- Načrt zakona o finansiranju kulture Srbije.
- Posebni kolektivni ugovori za pozorišnu delatnost.
- Saradnja pozorišta i TV Novi Sad.
- Inicijativa za održavanje Festivala pozorišta Srbije u Zemunu.
- Obeležavanja jubilarnih godišnjica Milke Grgurove i Laze Kostića.

U okviru izdavačke aktivnosti Zajednica je nastavila da izdaje Almanah pozorišta Vojvodine. U saradnji sa Pozorišnim muzejem Vojvodine publikovala je 24. svesku Almanaha u kojoj su prezentirani podaci o radu vojvodanskih pozorišta u sezoni 1989/90. Takođe, nastavila je da izdaje Bilten Susreta pozorišta Vojvodine, te je tokom održavanja 41. susreta publikovala 5 brojeva Biltena posvećenih toj manifestaciji.

Određene oblike saradnje ostvarila je sa novoosnovanim Udruženjem pozorišnih kritičara i teatrologa, Udruženjem dramskih umetnika Vojvodine, Pozorišnim muzejem Vojvodine i dr.

UDRUŽENJE POZORIŠNIH KRITIČARA I TEATROLOGA VOJVODINE

Udruženje je osnovano krajem aprila 1991. godine, te se tokom te godine bavilo uglavnom pitanjima svog organizacionog konsolidovanja pri čemu je, usled nedostatka potrebnih finansijskih sredstava, imalo niz teškoća, posebno u realizaciji svojih programskih ciljeva i zadataka. Uspelo je da razreši neka svoja elementarna organizaciona pitanja i da utvrdi program rada čiji je jedan deo planiralo da realizuje u 1992. godini, a preostali deo, budući da je dugoročno projektovan, u godinama koje slede.

Program rada je utvrđen na sednici Upravnog odbora Udruženja, održanoj 11. decembra 1991. godine. Dajemo ga ovde u sažetom obimu:

Udruženje pozorišnih kritičara i teatrologa Vojvodine osnovano je aprila 1991. godine s ciljem da u Vojvodini organizovano i sistematski podstiče razvoj teatrologije kao globalne naučno-istraživačke discipline, posvećujući pri tom posebnu pažnju unapređivanju pozorišne kritike i pozorišne istoriografije kao njenih bitnih segmenata. Na Osnivačkoj skupštini potvrđena je celishodnost formiranja Udruženja i ukazano na široke mogućnosti njegovog rada i angažovanja. Upravni odbor Udruženja je pri sačinjavanju ovog programa uzео u obzir mišljenja i sugestije koja su u vezi sa radom Udruženja izrečene na njegovoj Osnivačkoj skupštini. Sistematisovao ih je u tri osnovne celine, nastojeći, da svaka od njih dobije ravnopravno mesto u programu. S obzirom na konvergenciju tih celina, valja shvatiti da one tako kako su izložene nisu u svim detaljima mogle biti strogo omeđene.

I STRUČNO UNAPREĐIVANJE RADA UDRUŽENJA I NJEGOVIH ČLANOVA

I. Izrada stručno-analitičkih pregleda stanja i aktivnosti

- a) u oblasti pozorišne istoriografije,
- b) u oblasti teatrologije (uže shvaćene, odnosno svedene na proučavanje teatarske prakse novijeg doba),
- c) u oblasti pozorišne kritike.

Podrazumeva se da će se pregledima obuhvatiti, u prvom redu, vojvodansko teatarsko područje, ali i sva druga područja koja su u vidljivijoj meri u korelativnom odnosu sa pozorišnim razvojem u Vojvodini.

Sačinjavanje pregleda pored istoriografskog ima i širi teatrološki značaj, jer će pregledi poslužiti kao bitna osnova za usmeravanje rada Udruženja, odnosno kao osnova za podsticanje razvoja navedenih oblasti, što će, ukupno uzev,

predstavljati važan doprinos unapređivanju pozorišne kulture u Pokrajini, a samim tim i u Republici.

Istraživački poslovi obavili bi se u 1992, a čitav poduhvat okončao bi se u 1993. godini.

2. *Stručno-informativni skup o evropskoj pozorišnoj kritici* Udruženje će organizovati, pre svega, s ciljem da svojim članovima pruži neophodna šira saznanja o kretanjima u ovom segmentu pozorišnog života naročito u onim evropskim zemljama koje su u dramskom stvaralaštvu dostigle visok stepen razvoja kao što su Francuska, Nemačka, Engleska, Poljska, SSSR i dr.

3. *Konsultativne razgovore o mestu i tretmanu pozorišne kritike*, odnosno popularisanju dramskog stvaralaštva u sredstvima informisanja Udruženje će upriličiti sa urednicima listova, časopisa, radija i televizije s ciljem da se poboljšaju uslovi ukupnog informisanja i ocenjivanja rada pozorišta u Vojvodini. Pored sredstava informisanja u Pokrajini, razgovori bi se obavili i u sredstvima informisanja u Beogradu.

II POZORIŠNA ISTORIOGRAFIJA

1. *Memorijalne skupove i druge aktivnosti* povodom godišnjica dramskih umetnika značajnih za razvoj pozorišnog stvaralaštva u Vojvodini Udruženje će organizovati povodom stogodišnjice rođenja Zarka Vasiljevića, književnika i dugogodišnjeg dramaturga i upravnika SNP-a i istaknutog glumca Dušana Životića koji je delovao i u vojvodanskim pozorištima, u Vršcu i Novom Sadu.

Udruženje će na prigodan način obeležiti i godišnjice zaslužnih dramskih stvaralaca Jurija Rakićina, Radoslava Vesnić i Jelke Asić.

2. *Putujuće pozorište kod Srba* biće tema naučnog skupa u čijim će pripremama i organizaciji saradivati Udruženje. Preko svojih članova aktivno će sudelovati i u radu skupa, koji treba da se održi krajem 1992. godine, u neposrednoj organizaciji pozorišnih muzeja iz Beograda i Novog Sada.

3. *200-godišnjica svetovnog pozorišnog razvoja kod Srba navršava se 1993. godine, a godinu dana kasnije i 50-godišnjica posleratnog pozorišnog razvoja u Vojvodini*. Obe godišnjice značajni su datumi u istoriji ne samo pozorišne, nego i naše kulture u celini. Pored manifestacionog, obe godišnjice su nezaobilazni povodi za brojna teatrološka i istoriografska istraživanja i sinteze. Udruženje će, zajedno sa drugim zainteresovanim institucijama, inicirati i podsticati obeležavanje i proslavu navedenih godišnjica. Aktivno će se angažovati na sačinjavanju i razradi delatnih projekata obeležavanja tih godišnjica.

III TEATROLOŠKE ANALIZE I RAZMATRANJA AKTUELNIH POZORIŠNIH POJAVA I TEMA

U okviru ovog područja rada Udruženje će podsticati i neposredno učestvovati u razmatranju sledećih tema:

- a) Aktuelna pozorišna situacija u Vojvodini
- b) Kriza SNP-a
- c) Mesto i uloga Susreta vojvodanskih pozorišta u pozorišnom životu Vojvodine
- d) Melodrame kao nova pojava u repertoarima vojvodanskih pozorišta
- e) Pozorišni amaterizam u našim novim društveno-kulturnim okolnostima
- f) Kritičko razmatranje umetničkih dostignuća vojvodanskih pozorišta u sezoni 1991/92.

in memoriam

MIRJANA VRČEVIĆ-BUTA

(1922–1991)

U početnom periodu svog obnovljenog delovanja posle 1947. godine, novosadska se Opera, po prirodi stvari, u nastojanju obezbeđenja kvalitetnog i kompletnog ansambla operskih solista, velikim delom oslanjala na iznalaženje talentovanih mladih ljudi, koji su, iako bez nekog potpunijeg muzičkog obrazovanja, pokazivali sposobnosti i perspektivnost. Obično bi počinjali u operском horu, iz kojeg su oni najспособniji, ubrzo prerastali u soliste i nosili repertoar.

Mirjana Vrčević-Buta bila je jedan od najizrazitijih takvih slučajeva. Počevši u horu, doduše, odmah i kao nosilac manjih solističkih partija, veoma brzo se izdigla do najodgovornijih velikih operskih uloga, među kojima će ostati posebno zapamćene njene interpretacije likova dramskih, tragičnih heroína: Acučena (*Tribadur*), Amneris (*Aida*), Karmen, Šarlota (*Verter*), Grofica (*Pikova dama*), te Jevrosima u Konjovićevom *Knezu od Zete*, Jele u *Ekvinociju* Marijana Kozinc, Madam Flora u Menottijevom *Medijanu* i druge. No znala je da udahne scensku životnost i likovima komičnog karaktera, kao što je bila njena nezaboravna Doma u Gotovčevom *Eri s onoga svijeta*, pored niza drugih.

Pevanje je učila kod poznatih novosadskih pedagoga Evgenija Marjašeca, Rudolfa Ertla i Božene Dubske, da bi nakon usavršavanja u Beču (u sezoni 1955/56), njena prirodna nadarenost i izuzetnost glasovnog potencijala, došli do punog rasevata i emanacije.

Njen glas je posedovao specifičan metalni sjaj, punoću i ujednačenost registara, a od prirode darovana muzikalnost, uz uvek izuzetno studiozan i predan rad na oblikovanju uloga, rezultirala je vanserijskom ubedljivošću njenih interpretacija. Izgradivši se postepeno i kao izuzetnije glumački osposobljen pevač, insistirajući na jasnoći i ubedljivosti dik-

cijskog izraza, visoka i stasita, zračila je sa scene impozantnošću glasovnog potencijala i punoćom doživljajnog predavanja tumačenog lika.

Iako je bilo primamljivih ponuda za angažmane u većim operским centrima, opredelila se za vernost novosadskoj Operi, u kojoj je provela ceo umetnički radni vek i kojoj je bitno pomogla da se ne retko izdigne iznad provincijalnih dometa. Drugi jugoslovenski operски centri upoznali su je preko mnogih gostovanja (Beograd, Zagreb, Ljubljana, Sarajevo, Skoplje, Rijeka, Osijek), a nisu izostala ni ona u inostranstvu (Austrija, Čehoslovačka, Rumunija, Bugarska, Mađarska).

Aktivno i uspešno se bavila i koncertnim pevanjem – solo pesmom i učestvovanjem u vokalno-instrumentalnim delima.

Bila je dobitnik mnogih priznanja, među njima i Oktobarske nagrade grada Novog Sada (1973) i Ordena rada sa srebrnim vencem.

Uzletevši brzo i uspešno do samih vrhunaca operskog izvođaštva, koje je, bez ikakvog preterivanja, imalo rang internacionalne vrednosti, relativno rano je doživela i opadanje svojih mogućnosti, delimično zbog zdravstvenih razloga, ali verovatno jednim delom i zbog nekih pravovremeno nerazrešenih problema vokalne tehnike. Ipak se, do poslednjih zadataka trudila da ih najsvesnije obavi, ne libeći se ni manjih uloga, kojima je posvećivala istu studioznost i shvatala ih isto tako odgovorno, kao i one najznačajnije, što samo svedoči o odsustvu primadonske sujete, kojoj nikada nije bila sklona.

Mirjana Vrčević-Buta, bila je, bez sumnje, jedan od najznačajnijih operских solista, poteklih iz ove sredine, koji su toj sredini i pored mogućnosti otiskivanja u svet, ostali do kraja verni.

Rodena je 18. maja 1922. u Žombolji, a preminula je 25. novembra 1991. godine u Novom Sadu.

Eugen Gvozdanović

DUŠAN STULAR

(1901–1992)

U Novom Sadu je 22. januara 1992. godine, u dubokoj starosti, ali ne i malaksalosti, u tihoj povučенosti, ali ne i usamljenosti, umro pijanista, kompozitor, dirigent i pedagog Dušan Stular.*

Vidajući ga na ulici, još samo koju godinu ranije, kako se živahno kreće, pri čemu mu je jedino već davno veoma oslabeli vid pričinjavao teškoće, čovek nikada ne bi pomislio da se radi o nekome, ko je na pragu ulaska u desetu deceniju života. To nije bila samo fizička, već još više duhovna svežina, ona vrsta optimizma koji sve mene životnih situacija prihvata kao valjda neminovne i zato podnošljive.

A na životnoj stazi Dušana Stulara, tih mena je bilo podosta.

Potekao iz mešovitog, slovenačko-italijanskog braka (rođen u Trstu, 6. aprila 1901. godine), rastao je u umetničkoj sredini – majka mu je bila poznata dramska i operaska umetnica, a otac modni kreator i pozorišni kostimograf – ali se za umetnost opredelio relativno kasno. Tek u devetnaestoj godini, po napuštanju započetih studija medicine, počinje da uči klavir, no već nakon godinu dana stiže uslove za upis na tršćanski konzervatorij, gde će studirati klavir kod profesora Adolfa Skoleka, jednog od najboljih učenika Franca Lista i završiti kao najbolji u njegovoj klasi, postavši uz to, još pre nego što je završio studije, docent na istom konzervatoriju. I to sve za nešto više od 4 godine! Završivši i studij kompozicije, Stular ubrzo postaje veoma cenjen pijanista i kompozitor, čiji koncerti su dobro primljeni po celoj Italiji, a kompozicije mu osvajaju nagrade na konkursima. Njegova dečja opereta *Plava strela*, osvojila je na jednom konkursu u Trstu, sve tri predviđene nagrade! Kao kompozitor i pijanista saraduje sa čuvenom igračicom slobodne igre Britom Šelander, te na njih pada izbor da zastupaju Italiju na Olimpijadi u Berlinu, 1936. godine, u okviru kulturnog programa. Velikih uspeha imao je i kao kompozitor filmske muzike.

No, tada dolazi rat, rastući fašistički pritisak na pripadnike slovenačke manjine i njegovi roditelji se preselejavaju u Suboticu, a ubrzo za njima dolazi i Dušan. Više nema uslova za onaj predratni, bujni tempo umetničke afirmacije. Prihvata se nastavničkog posla, dirigovanja horom, pisanja prigodne muzike. 1947. godine prelazi u Novi Sad, u Srednju muzičku školu, kojoj će uskoro stajati na čelu kao direktor, do 1953, kada prelazi u Srpsko narodno pozorište.

Izuzetno je bila bogata i značajna njegova delatnost u pozorištu, u kojem se, naviknut još od malih nogu na takvu sredinu, zaista osećao "kao kod kuće". Pre svega treba ceniti njegov doprinos u radu sa pevačima-solistima. On nije bio obični korepetitor, on je bio odličan znalac opere, vokalnih problema, stilova, čovek koji je ovaj rod scenske umetnosti zaista voleo iz dubine duše i koji je kao takav, mogao pevače mnogo čemu da podučiti. A to je bilo i te kako potrebno u onom vremenu, kada su se mnogi solisti radali iz redova talentovanih, ali često nedovoljno školovanih bivših amatera, kojima je takav učitelj bio i te kako potreban. Sav se posvetio tome radu i kao da se neka tako sjajno započeta nit kompozitorske delatnosti, prelomila, zaustavila, nestala. Sam je znao govoriti da se vreme promenilo, muzika se promenila, on se promenio...i stvaralačkog poletu je nestalo. Pisao je tek još muziku primenjenog tipa, za stetove i ritmičke vežbe, scensku muziku za drame, komedije, lutkarsko pozorište.

Međutim, on nije bio priroda koja bi mogla da se prepusti pasivnosti, ne daj bože dosadi. Uvek nalazeći širok krug aktivnosti, u poslednjem periodu posvetio se podučavanju italijanskog jezika. Više generacija studenata solo-pevanja na novosadskoj Akademiji umetnosti, od njega je učilo jezik i veštinu pevanja na italijanskom jeziku. Bistrog razuma, bez trunke senilnosti, do poslednjih dana je znao da uživa u uspomenama i detaljnom pripovedanju dogodovština iz mladosti. Pre neku godinu, kada je zalaganjem muzikologa Dušana Mihaleka, Udruženja kompozitora Vojvodine i uz saradnju Vojvodanske filharmonije i Radio- Novog Sada, konačno i u Novom Sadu zazvučala njegova pred rat napisana Džez-simfonija, doživeli smo muziku mladog Stulara kao zaista blistav primer u ono vreme popularnog simfoniziranog džeza. Na scenu je izašao vitak čovek, kome se samo po hodu i očitoj nesigurnosti zbog slabog vida, moglo dati približno toliko godina, koliko je tada imao. Tajna njegove trajne mladosti bila je u pasioniranom voljenju onoga čime se bavi. Među najdraže zanimacije u poslednjim godinama, kada mu je izlaženje iz stana u kojem je samački živeo već bilo veoma otežano, spadalo je slušanje muzike, naročito dobrih izvođenja opera koje je voleo.

Moram ga pamtiti kao dobrog, svemu što radi do kraja predanog, na svakom poslu višestruko svojoj okolini korisnog čoveka.

E. G.

IŠTVAN SABO

(1910–1992)

Glumac, osnivač Pozorišta. Među prvima se javio na proglas koji je na audiciju pozvao "Glumce Madare sa teritorije Vojvodine, kao i one glumce amatere koji su imali podužce, temeljnije amatersko iskustvo, i koji su želeli da se uključe u rad pozorišta kao profesionalni glumci".

Ištván Sabo je sa suprugom Marijom Sabo Čeh došao iz Kikinde na audiciju na kojoj se tako uspešno prikazao da je već u prvoj premijernoj predstavi novootvorenog pozorišta u Subotici, 29. oktobra 1945. godine, dobio ulogu u drami sa partizanskom tematikom *Ples veštica* od Bele Balaža, u kojoj je igrao narednika Karačiolija. Do penzionisanja je ostao član subotičkog Pozorišta u kojem je odigrao oko 250 uloga.

Posle druge pozorišne premijere, Nušićeve komedije *Šumnjivo lice*, u kojoj je tumačio praktikanta Tasa, kritika je zabeležila da je ansambl u osobi Ištvana Saboa dobio pouzdanog glumca "koji može da odigra i veće uloge od pomenute". Uskoro Ištván Sabo i dobija prvu veliku ulogu. U *Nemirnoj starosti* Leonida Rahmanova poverena mu je glavna uloga, lik profesora Poležajeva; ta uloga je tih prvih posleratnih godina u ruskoj dramaturgiji bila veoma popularna. U kritici je, između ostalog, pisalo: "progovorio je sa hiljadu glasova čovekove duše". Da su ta zapazanja kritičara bila tačna, Ištván Sabo je dokazivao iz uloge u ulogu. Postao je zreo karakterni glumac koji je briljantno igrao i ulogu činovnića, i crkvenog dostojanstvenika, i malog čoveka, i gnusnog hohštaplera, i kmeta i zelenaša.

Teško je nabrojati sva značajna ostvarenja u kojima ga je videla subotička i vojvodanska publika. Na primer, u Džonsonovom *Volponu* je kao Korbačo "intonacijom i pokretom dočirao gnusnost zelenaša", nakon par godina odigrao je i

njegovog rođaka, Sadija, u Držićevom *Dundu Maroju*, ali moramo da spomenemo i sreskog sudiju Ljapkina-Tjapkina u Gogoljevom *Revizoru* i Luku u drami *Na dnu* Maksima Gorkog. Ove uloge, pored Sorina u Čehovljevom *Galebu*, najbolje su njegove uloge. Bio je još i velečasni Kimbel u Brehtovoj *Operi za tri groša*, Biskup u Marinkovićevoj *Gloriji*, Kantor u Cankarevom *Kralju Betajnovu*, Pat u drami *Talac* Brendana Bicna.

Ištván Sabo je više puta glumio sveštenike, vladike, štaviše u istorijskoj drami *Bog, car, seljak* Dule Haja – bio je i papa, ali su mu dve gorepomenute uloge ipak bile najuspešnije. U mađarskoj dramaturgiji česte su uloge siromaha, kmetova, činovnića; najpoznatija reprezentativna varijacija tih likova je uloga Tiborca u *Bank Banu* Jožefa Katone, kao i tumačenje najkarakterističnijih likova srpske komediografije od Sterije i Nušića. Pored Tase u *Šumnjivom licu*, u subotičkim predstavama na mađarskom jeziku on je bio i Spasoje u *Pokojniku* i Aćim Kukić u *Protekciji* i Mitar u *Pokondirenoj tikvi* i Agaton u *Ožalošćenju porodici*, kojeg je u režiji svoga sina – posle dvadeset godina po drugi put odigrao. Kritika na srpskom jeziku je primetila da tumačenju ovih uloga nedostaje onaj karakterističan srbijanski kolorit, a u isto vreme, kao nešto novo, otkrivena je poneka austro-ugarska crta, čime su poznati Nušićevi likovi obogaćeni novim dimenzijama koje imaju opštu vrednost.

Ištván Sabo je decenijama bio sigurna tačka ansambla, pouzdani glumac, neko ko, i pored mnogobrojnih istaknutih uloga, nikad nije iznevcrilo svoje kolege, a ni publiku koja ga je volela.

Ištván Sabo je rođen 25. decembra 1910. godine u Budisavi, a umro je 2. maja 1992. godine u Subotici.

Gerold Laslo

bibliografija

SRPSKO NARODNO POZORIŠTE, NOVI SAD

OPŠTE

1. Najzad – smena? / A. Č., Z. T. M. – Večernje novosti, 21. IX 1991, XXXVIII, br. 24340, str. 16.
Veće udruženog rada nije donelo odluku o statusu v.d. upravnika SNP Miodraga Janoskog, a Veće mesnih zajednica nije prihvatilo njegov izveštaj o poslovanju SNP.
2. Opet bez direktora. – Politika ekspres, 21. IX 1991, XXIX, br. 9892, str. 17.
Vest da je SNP opet bez upravnika, jer je v.d. upravniku, Miodragu Janoskom uskraćeno poverenje.
3. Синхронизована игра око СНП-а / Служба пропаганде СНП-а, Нови Сад. – Дневник, 30. IX 1991, L, бр. 16137, стр. 2.
Реаговање на текстове о СНП-у у интервалу од 3. до 21. септембра 1991. године.
4. Завера медиокритетства / Борислав Хложан. – Дневник, 4. X 1991, L, бр. 16141, стр. 2.
Коментар поводом текота Службе пропаганде СНП-а: "Синхронизована игра око СНП-а", објављеног у "Дневнику" од 30. IX 1991. године.
5. Позориште у скупштини / Бранка Опрановић, Рајко Гладић. – Дневник, 11. X 1991, L, бр. 16148, стр. 14.
Вест да су делегати у скупштини приликом гласања о поверењу Миодрагу Јаноском за в.д. управника СНП-а остали суздржани.
6. Занимљив драмски репертоар / Б. Хложан. – Дневник, 14. XI 1991, L, бр. 16182, стр. 11.
Вест да је на седници Позоришног савета усвојен план и програм Дrame, Оперe, Балета СНП-а и Војвођанске филхармоније.
7. Под нашим кровом / В. К. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 3/4, новембар/децембар 1991, стр. 18.
Вест да је СНП играло три представе (13, 14 и 15. новембра – "Свети Георгије убија аждаху", "Бановић Страхиња" и "Жизела") и приход наменило за Фонд Капетана Драгана.
8. Милош Хаџић, мајстор духа и језика / Вера Васић. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 3/4, новембар/децембар 1991, стр. 34.
Поводом треће годишњице смрти Милоша Хаџића, управника СНП-а.
9. Pozorište tuži novinare. – Večernje novosti, 4. XII 1991, XXXVIII, br. 24414, str. 23.
Čelni ljudi SNP (v.d. upravnika i finansijski rukovodilac) tužili novinare za klevetu.
10. Управа без управе / Б. Хложан. – Дневник, 6. XII 1991, L, бр. 16202, стр. 11.
Осврт на неповољна збивања у СНП под в.д. управника Миодрагом Јаноским, која утичу на репертоар и извођење програма куће.
11. Три прва извођења. – Večernje novosti, 15. I 1992, XXXIX, br. 24456, str. 18.
Kratak osvrt na repertoar SNP.
12. Чекајући аплауз стручног савета / И. Тушић. – Дневник, 24. II 1992, LI, бр. 16280, стр. 13.
Вест да ће СНП и друге културне установе убудуће бити финансиране из републичког буџета.
13. Тужно подсећање / Весна Сладојевић. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 6, фебруар 1992, стр. 12.
Вест о одржавању комеморативне академије у СНП-у у знак сећања на жртве фашистичке рације пре педесет година.
14. Izmakli politici / D. D. S. – Večernje novosti, 4. III 1992, XXXIX, br. 24505, str. 18.
Kratak komentar povodom gostovanja Bala-ta Makedonskog narodnog teatra u Beogradu i Novom Sadu (SNP).
15. Власт "све знала" / М. Будац. – Дневник, 24. III 1992, LI, бр. 16309, стр. 9.
Вест да је у Новом Саду почело суђење Миодрагу Јаноском, в.д. управника СНП.
16. Туžба zbog samovolje. – Borba, 26. III 1992, LXX, br. 86, str. 21.
U SNP je ponovo došlo do nesporazuma između zaposlenih i Miodraga Janoskog, v.d. upravnika, koga optužuju za samovolju.
17. Признања за најуспешније улоге / Н. П. – Дневник, 28. III 1992, LI, бр. 16313, стр. 15.
Вест да ће, поводом дана СНП-а бити додељене награде "Јован Ђорђевић".
18. Уручене театарске награде / Н. П. – Дневник, 29. III 1992, LI, бр. 16314, стр. 11.

Вест да су на свечаности поводом Дана СНП уручена највиша признања СНП-а: медала "Јован Ђорђевић", а обележена је и стогодишњица рођења Жарка Васиљевића, првог послератног управника СНП-а.

19. Дан SNP / S. T. – Politika, 30. III 1992, LXXXIX, br. 28190, str. 12.

Vest ba je SNP obeležilo Dan SNP svečanim uručenjem nagrada za najbolje predstave.

20. Дан Српског народног позоришта. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 7/8, март/април 1992, стр. 21.

Извештај са свечане седнице Позоришног савета, на којој су уручене медале "Јован Ђорђевић" и годишње награде СНП-а.

21. Дан СНП. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 7/8, март/април 1992, стр. 24-29. Представљање награђених медалама "Јован Ђорђевић": Димитрије Ђурковић, редитељ – Златна медала; Маша Кљајић, шаптач и Варга Миклош, члан оркестра Опере СНП-а – Сребрна медала; Софија Малић, костимограф – Бронзана медала и реч награђених; Годишње похвале добили су глумци: Кеенија Мартинов Павловић, Предраг Томаговић и Лидија Стевановић и реч награђених; оперски певачи: Бранислав Јатић и Гордана Којадиновић; балерина Оксана Сторожук и балетски уметник Михаи Бабушка.

22. Шкрипи на све стране! / Б. Хложан. – Дневник, 10. IV. 1992, LI, бр. 16326, стр. 11.

Осврт на кризно стање у СНП-у, које се драматично одражава на рад и активност у овој позоришној кући.

23. Разрешити питање управе / Б. Хложан. – Дневник, 11. IV 1992, LI, бр. 16327, стр. 11.

На седници новог Управног одбора СНП-а затражено је хитно сазивање Скупштине града ради именовања новог управника овог театра.

24. Tajlas premijera / B. J. – Borba, 15. IV 1992, LXX, br. 106, str. 22.

Kratak članak o radu i repertoaru SNP.

25. Kovačević na čelu SNP? / Ž. S. – Borba, 15. IV 1992, LXX, br. 106, str. 23.

Vest da je kandidat za novog upravnika SNP Siniša Kovačević, dramski pisac.

26. Repertoar ljulja foteļu / M. S., Lj. P. – Večernje novosti, 17. IV 1992, XXXIX, br. 24549, str. 18.

Članak o nesporazumima i krizi u SNP.

27. Синиша Ковачевић – директор СНП. – Дневник, 24. IV 1992, LI, бр. 16340, стр. 14.

Vest da je za direktora СНП-а изабран Синиша Ковачевић, књижевник.

28. Upravnik Kovačević. – Politika ekspres, 29. IV 1992, XXX, br. 10105, str. 13.

Vest da je za novog upravnika SNP imenovan Siniša Kovačević, dramski pisac.

29. Бекство у топли свет илузија / Борислав Хложан. – Дневник, 4. V 1992, LI, бр. 16348, стр. 13.

Интервју са Синишом Ковачевићем, новим управником СНП-а.

30. Суерет са новим управником / Б. Хложан. – Дневник, 5. V 1992, LI, бр. 16349, стр. 15.

Vest da су на збору запослених у СНП присуствовали и потпредседник Скупштине града др Зоран Стојановић, секретар градског секретаријата за културу др Стеван Марић и нови управник СНП-а, Синиша Ковачевић, који је изнео свој предлог будућег рада у овом Позоришту.

31. Potezi za punu salu / S. Stanković. – Večernje novosti, 5. V 1992, XXXIX, br. 24567, str. 18.

Razgovor sa Sinišom Kovačevićem, novim upravnikom SNP.

32. У реду за "Мајку храброст" / Д. Д. – Дневник, 6. V 1992, LI, бр. 16350, стр. 13.

Vest o великом интересовању за представу "Мајка храброст" коју, на сцени СНП-а изводи ППП (Предузеће за позоришне послове) из Београда.

33. Сачувана душа. – Дневник, 12. V 1992, LI, бр. 16356, стр. 10.

Део интервјуа који је Синиша Ковачевић, писац и нови управник СНП-а дао листу "Дуга".

34. Ribar u mrtvom moru / Darinka Nikolić. – Stav, 15. V 1992, br. 100, str. 60.

SNP dobilo novog upravnika Sinišu Kovačevića.

35. Разговор о Српском народном позоришту / Б. Х. – Дневник, 29. V 1992, LI, бр. 16373, стр. 13.

Најана разговора који ће се одржати у Матници српској, са темом "О Српском народном позоришту јуче, данас, сутра", који организују Катедра Матице српске и СНП.

36. У потрази за стварношћу / Весна Крчмар, Смилана Лагатор и Душка Радивојевић. – Позориште, 1991/92, LIX бр. 9/10, мај/јуни 1992, стр. 21-29.

Разговор о репертоару СНП у сезони 1991/92. за Дрму, Опери и Балет.

37. Српско народно позориште јуче, данас, сутра / Душка Радивојевић и В. К. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 9/10, мај/јуни 1992, стр. 61-68.

Трибина о СНП, коју је отворио Божидар Ковачек, потпредседник Матице српске.

38. Убрзати доношење статута / Б. Х. – Дневник, 2. VI 1992, LI, бр. 16377, стр. 15. Vest da је на седници Управног одбора СНП-а разматран Нацрт статута СНП-а.

39. Оптужени заузет проблема / М. Буда. – Дневник, 6. VI 1992, LI, бр. 16381, стр. 10.

Vest da је поново одложено суђење Миодрагу Јаноском, бившем в.д. управника СНП-а, због спречености оптуженог да се одазове позилу.

40. Врхунски уметнички потенцијали / Борислав Хложан. – Дневник, 8. VI 1992, LI, бр. 16383, стр. 7.

Приказ разговора (трибине) о СНП-у са темом "Српско народно позориште јуче, данас, сутра", који су организовали Матица српска и СНП.

41. Разговор о репертоару / Н. П. – Дневник, 18. VI 1992, LI, бр. 16393, стр. 17.

Vest da ће се у СНП-у одржати разговор о репертоару Дрме, Опере и Балета.

42. Само појединачни узлети / Нина Попов. – Дневник, 23. VI 1992, LI, бр. 16398, стр. 9.

Извештај са разговора о репертоару СНП-а.

43. Више од новчане инфузије / Н. Попов. – Дневник, 9. VII 1992, LI, бр. 16415, стр. 13.

Вест да је потписан протокол о дугорочној пословној сарадњи између Војвођанске банке д.д. Нови Сад и СНП.

44. Живот као роман / Миодраг Кујунџић. – Дневник, 20. VII 1992, LI, бр. 16425, стр. 7.

Уметнички портрет Јурија Љвовича Ракитина, редитеља позоришта у Новом Саду, поводом четири деценије од његове смрти.

DRAMA

45. Почетак с премијером / Н. П. – Дневник, 13. IX 1991, L, бр. 16120, стр. 16.

Представом "Стаклена менаџерија" Тенеси Вилијамса почеће нова сезона у СНП-у.

46. Драмски римејк / Нина Попов. – Дневник, 14. IX 1991, L, бр. 16121, стр. 14.

Информација да ће премијером представе "Стаклена менаџерија" Тенеси Вилијамса у режији Богдана Рушкуца, почети нова сезона у СНП-у.

47. Испуњене контуре стандарда / Владимир Копицл. – Дневник, 19. IX 1991, L, бр. 16126, стр. 16.

Приказ представе "Стаклена менаџерија" Тенеси Вилијамса у адаптацији и режији Богдана Рушкуца и извођењу Дrame СНП-а.

48. Start s melodramom / N. Stanojević. – Misao, 24. IX 1991, XVII, бр. 14, стр. 5.

Приказ представе "Стаклена менаџерија" Тенеси Вилијамса, у режији Богдана Рушкуца и извођењу Дrame СНП-а.

48а. Позориште као судбина / Зоран Душковић. – Панчевац, 27. IX 1991, CXXIII, бр. 2023, стр.28.

Запис о Милки Марковић, великој глумици и трагеткињи, чланици СНП-а.

49. Stakleni svetovi u nervozna vremena / Aleksandar Milosavljević. – Stav, 27. IX 1991, бр. 85, стр. 55-56.

Приказ представе "Стаклена менаџерија" Тенеси Вилијамса у режији Богдана Рушкуца и извођењу СНП.

50. Дobar аспириин / Н. Попов. – Дневник, 12. X 1991, L, бр. 16149, стр. 16.

Опширнији извештај о премијери "Лажа и паралажа" Ј. С. Поповића у режији Егона Савина и извођењу Дrame СНП-а.

51. Смех уз затамњења / Владимир Копицл. – Дневник, 15. X 1991, L, бр. 16152, стр. 12.

Приказ представе "Лажа и паралажа" Ј. С. Поповића у режији Егона Савина и извођењу СНП-а.

52. Тројни животи / Radomir Putnik. – Politika, 27. X 1991, LXXXVIII, бр. 28039, стр.19
Приказ представе "Стаклена менаџерија" Тенеси Вилијамса, у режији Богдана Рушкуца коју је СНП извело на земунској сцени.

53. Sterijanci istrčali poslednji krug / Dimitrije Đurković. – Scena, 1991, XXVII, knj. II, бр. 4-5, јули-октобар, стр. 8-12.

О приказаним представама на 36. југословенским позоришним играма. СНП приказало представу "Бела кафа".

54. Kolektivni junak i njegovi tumači / Bojan Karenić. – Scena, 1991, XXVII, knj. II, бр. 4-5, јули-октобар, стр. 13-16.

О изведеним представама на 36. југословенским позоришним играма. СНП је приказало представу "Бела кафа".

55. Nedostaje umetničke čistote i ravnoteže / Vladimir Marenić. – Scena, 1991, XXVII, knj. II, бр. 4-5, јули-октобар, стр. 23-25.

Jasna Petrović-Badnjarević, kostimograf представе "Бела кафа" у извођењу СНП на 36. позорју.

56. Dramaturške škole / Mirjana Miočinović. – Scena, 1991, XXVII, knj. II, бр. 4-5, јули-октобар, стр.4-8.

Sa tribine Scene о представама приказаним на 36. југословенским позоришним играма где је СНП приказало представу "Бела кафа".

57. Scenografija predstava prikazanih na 36. pozorju / Milenko Misailović. – Scena, 1991,

XXVII, knj. II, бр. 4-5, јули-октобар, стр. 16-23.

Поред осталих и о scenografiji представе СНП "Бела кафа" čiji је scenograf Mileta Leskovic.

58. Karnevalizacija istorijskih promena / Radomir Putnik. – Scena, 1991, XXVII, knj. II, бр. 4-5, јули-октобар, стр. 80-83.

О представи "Бела кафа" Александра Поповића у извођењу СНП.

59. Prekid na vezama / Radomir Putnik. – Scena, 1991, XXVII, knj. II, бр. 4-5, јули-октобар, стр. 25-26.

Општи поглед на 36. југословенске позоришне игре на којима је учествовало и СНП.

60. Осмислити свој бег од стварности / Весна Крчмар. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 1/2, септембар/октобар 1991, стр. 3-4

Разговор са редитељем Егоном Савином и глушцима пред премијеру представе "Лажа и паралажа" Ј. С. Поповића, у извођењу Дrame СНП-а.

61. След породичних драма / Весна Крчмар. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 1/2, септембар/октобар 1991, стр. 1-2.

Разговор са редитељем Богданом Рушкуцем и глушцем Предрагом Момчиловићем пред премијеру драме "Стаклена менаџерија" Тенеси Вилијамса, у извођењу Дrame СНП-а.

62. Стаклені светови у нервозном времену / Александар Милосављевић. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 1/2, септембар/октобар 1991, стр. 6.

Приказ представе "Стаклена менаџерија" Тенеси Вилијамса у режији Богдана Рушкуца и извођењу Дrame СНП-а.

63. Крхотине стакла у опорој стварности / Душица Пејовић. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 1/2, септембар/октобар 1991, стр.7.

Приказ премијере "Стаклена менаџерија" Тенеси Вилијамса у режији Богдана Рушкуца и извођењу Дrame СНП-а.

64. Успешан повратак илузији-театру / Душица Пејовић. – Позориште, 1991/92,

LIX, бр. 1/2, септембар/октобар 1991, стр. 10.

Приказ представе "Лажа и паралажа" Ј. С. Поповића у режији Егона Савина и извођењу Дrame СНП-а.

65. Драма мелодрамски интонирана / Дејан Пенчић Пољански. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 1/2, септембар/октобар 1991, стр.5.

Приказ представе "Стаклена менаџерија" Тенеси Вилијамса у режији Богдана Рушкуца и извођењу Дrame СНП-а.

66. Представа разгалила гледалиште / Дејан Пенчић Пољански. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 1/2, септембар/октобар 1991, стр. 11.

Приказ представе "Лажа и паралажа" Ј. С. Поповића у режији Егона Савина и извођењу Дrame СНП-а.

67. Питање истине и лажи. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 1/2, септембар/октобар 1991, стр. 11-12.

Приказ представе "Лажа и паралажа" Ј. С. Поповића у режији Егона Савина и извођењу Дrame СНП-а.

68. Гостовање "Стаклене менаџерије" у Земуну / Душка Радивојевић. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 1/2, септембар/октобар 1991, стр. 31.

О гостовању Дrame СНП-а са представом "Стаклена менаџерија" Тенеси Вилијамса у режији Богдана Рушкуца, на земунској сцени београдског Народног позоришта.

69. Стаклена менаџерија и ратне крхотине / Ђ. Вукелић. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 1/2, септембар/октобар 1991, стр. 6.

Кратак извештај о премијери "Стаклена менаџерија" Тенеси Вилијамса у режији Богдана Рушкуца и извођењу Дrame СНП-а.

69а. Mala velika scena / L. K. – Subotičke novine, 1. XI 1991, XLVII, br. 44, str.4.

Vest da je na sceni KUD-a "Népkör" iz Subotice SNP odigralo predstavu "Ljubavi Džordža Vašingtona" Mirc Gavcana u režiji Slavenka Saletovića.

70. Забава између клишеа / Владимир Копицл. – Дневник, 2. XI 1991, L, br. 16170, str. 16.

Приказ представе "Женски оркестар" Жана Ануја у режији Петра Зеца и извођењу Отвореног позоришта Дома културе "Студентски град" у Новом Београду, изведене на гостовању, на сцени СНП-а.

71. Erotsko unterhaltovanje / M. Mišić. – Borba, 6. XI 1991, LXIX, br. 310, str.20.

Prikaz predstave "Laža i paralaža" J. P. Sterije, u režiji Egon Savina i izvođenju SNP.

72. Prodavac iluzija / Radomir Putnik. – Politika, 11. XI 1991, LXXXVIII, br. 28054, str. 12.

Prikaz predstave "Laža i paralaža" Jovana Sterije Popovića, u režiji Egon Savina i izvođenju SNP.

73. Представа за Фонд "Капетан Драган" / М. А. – Дневник, 12. XI 1991, L, br. 16180, str. 14.

Vest da ће приход од представе СНП-а "Свети Георгије убија аждаху" Д. Ковачевића, "Ђановић Страхиња" Б. Михајловића Михиза и "Жизела" А. Адама, бити намењен овом фонду.

74. Čija je laž istinitija? / Aleksandar Milosavljević. – Stav, 25. XI 1991, br. 87, str. 55.

O predstavi "Laža i paralaža" Jovana Sterije Popovića u režiji Egon Savina i izvođenju SNP.

75. Színházi napló (Pozorišni dnevnik) / Gerold László. – Híd, 1991, LV, br. 11, november, str. 1041-1042.

"Laža i paralaža" J. P. Sterije u režiji Egon Savina na sceni SNP.

76. Витомир Вита Љубичић / Јелица Бјелн. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 3/4, новембар/децембар 1991, стр. 35.

Поводом десет година од смрти Витомира Вите Љубичића, глумца СНП-а.

77. Костим спона стварности и снова / Мирјана Чакан. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 3/4, новембар/децембар 1991, стр.21.

Кратак запис о раду костимографа Миланке Берберовић.

78. Прича о Перију и псу / Маша Јеремић. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 3/4, новембар/децембар 1991, стр. 17.

Осврт на представу "Бела кафе" Александра Поповића у режији Бранка Плеће, а у извођењу двају ансамбала: СНП-а из Новог Сада и Југословенског драмског позоришта из Београда.

79. Сваки жанр тражи другу ликовну технику / Весна Крчмар. – Позориште, 1991, LIX, бр. 3/4, новембар/децембар 1991, стр. 19-20.

Разговор са Миланком Берберовић, костимографом, поводом отварања изложбе под називом "25 година уметничког рада Миланке Берберовић" у фойеју СНП-а.

80. Темишвар – десет година после / Смиљана Лагатор. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 3/4, новембар/децембар 1991, стр. 11-13.

О гостовању СНП-а у Темишвару са представом "Лажа и паралажа" Ј. С. Поповића у режији Егона Савина.

81. "Бела кафе" у огледалу критике књижевних часописа / Даринка Николић. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 3/4, новембар/децембар 1991, стр. 16.

Осврт на представу "Бела кафе" Александра Поповића у режији Бранка Плеће и извођењу Дrame СНП-а.

82. Магла и гладном и – ситом / Ивана Петровић. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 3/4, новембар/децембар 1991, стр. 10-11.

Коментар о представи "Лажа и паралажа" Ј. С. Поповића у режији Егона Савина и извођењу Дrame СНП-а.

83. Карневализација историјских промена / Радомир Путник. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 3/4, новембар/децембар 1991, стр. 14-16.

Prikaz predstave "Bela kafa" Aleksandra Popovića u režiji Branka Pleše i izvođenju Drame SNP-a.

84. "Лажа и паралажа" и Слободарске свечаности Космаја / Душка Радивојевић. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 3/4, новембар/децембар 1991, стр. 10.

Вест да је Драма СНП-а гостовала са представом "Лажа и паралажа" Ј. С. Поповића на Позоришним свечаностима Младеноша.

85. Реч на отварању изложбе – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 3/4, новембар/децембар 1991, стр. 20-21.

Reč Viktorije Kelec na otvaranju izložbe Milanke Berberović; povodom 25 godina njenog umetničkog rada, u foajeu SNP-a.

86. Бела кафа / Петар Волк. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 3/4, новембар/децембар 1991, стр.17-18.

Приказ представе "Бела кафа" Александра Поповића у режији Бранка Плеше и извођењу Дrame СНП-а.

87. Стаклена менаџерија / Петар Волк. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 3/4, новембар/децембар 1991, стр.8.

Приказ представе "Стаклена менаџерија" Тенеси Вилијамса у режији Богдана Рушкуча и извођењу Дrame СНП-а.

88. Ликовна драгоценост представе / Нина Попов. – Дневник, 1. XII 1991, L, бр. 16197, стр. 12.

Разговор са костимографом Миланком Берберовић, чија је изложба постављена у СНП-у, а поводом 25. годишнице њеног рада.

89. Фрагментирана захукталост / Владимир Копицл.– Дневник, 14. XII 1991, L, бр. 16210, стр.14.

Приказ представе "Јеси ли ти то дошо' да ме видиш" Миодрага Караџића у режији Милана Караџића и извођењу Отвореног позоришта Дома културе "Студентски град" из Новог Београда, на сцени СНП-а.

90. Vizita Teatrului Național Sîrb din Novi Sad (Gostovanje SNP iz Novog Sada) / Rodica Ursulescu. – Libertatea, 14. XII 1991, XLVI, br. 51, str. 7.

O gostovanju SNP u Temišvaru sa predstavom "Laža i paralaža" J. S. Popovića.

91. Нова година у снежној шуми / М. С. – Дневник, 24. XII 1991, L, бр. 16220, стр. 12.

Најава новогодишње представе СНП-а намењене дејој публици "Нова година

у снежној шуми" Гордане Каменировић, у режији Роберта Колара.

92. Најгледанија представа / Н. С-н. – Дневник, 30. XII 1991, L, бр. 16226, стр.13

Вест да се најгледанија представа у СНП-у од 1983. године, "Светислав и Милева" Милоша Николића игра 181. пут.

93. Праизведба Поповићеве драме / Н. П. – Дневник, 10. I 1992, LI, бр. 16235, стр. 13.

Вест да се у Драми СНП-а припрема представа "Нега мртвача" Александра Поповића у режији Радмиле Војводић, гошће из Београда.

94. Раскошни сценски шарм / Нина Попов. – Дневник, 12. I 1992, LI, бр. 16237, стр. 12.

Разговор са најмлађом чланицом ансамбла СНП-а, глумицом Драгињом Вогањац.

95. Драма о светом Сави / Н. П. – Дневник, 23. I 1992, LI, бр. 16248, стр.15.

Вест да се у Драми СНП-а припрема представа "Огњена купина" Јелице Зупанц у режији Славенка Салетовића, госта из Београда.

96. Душан Јонових / А. Т. – Дневник, 28. I 1992, LI, бр. 16253, стр. 9.

In memoriam сценографу Душану Јоновиху.

97. Splet zamki / S. B. – Večernje novosti, 5. II 1992, XXXIX, br. 24477, str. 18.

Najava premijerne predstave "Nega mrtvaca" Aleksandra Popovića, u režiji Radmile Vojvodić i izvođenju SNP.

98. Прича подвале / Н. Попов. – Дневник, 6. II 1992, LI, бр. 16262, стр.10.

Приказ представе "Нега мртвача" Александра Поповића у режији Радмиле Војводић, гошће из Београда, и извођењу Дrame СНП-а.

99. Student igra Rastka: dve premijere u dva grada / D. D. S. – Večernje novosti, 8. II 1992, XXXIX, br. 24480, str. 18.

Najava dve premijere od kojih je jedna "Nega mrtvaca" A. Popovića u izvođenju SNP.

100. Prazne puške / Milutin Mišić. – Borba, 10. II 1992, LXX, br. 41, str. 22.

Prikaz predstave "Nega mrtvaca" Aleksandra Popovića, u režiji Radmile Vojvodić i izvođenju SNP.

101. Позивни број посталгије / Илија Туџић. – Дневник, 18. II 1992, LI, бр. 16274, стр. 9.

Приказ представе "011" по текстовима Моме Капора, у режији Иване Вујић и извођењу Раде Ђуричин и Мише Јанкећих, на гостовању, на сцени СНП-а.

102. Призори умножене ситропије / Владимир Копицл. – Дневник, 20. II 1992, LI, бр. 16276, str.13.

Приказ представе "Нега мртвача" Александра Поповића у режији Радмиле Војводић и извођењу Дrame СНП-а.

103. Класика – школа за глумце / Нина Попов. – Дневник, 23. II 1992, LI, бр. 16279, стр. 12.

Интервју са Јасном Ђурчић, глумицом СНП-а.

104. Мање од фарсе / Илија Туџић. – Дневник, 25. II 1992, LI, бр. 16281, стр.15.

Приказ представе "Шовинистичка фарса 2" Радослава Павловића у режији Славенка Салетовића и извођењу глумца Предрага Ејдуса, Јосифа Татића и Бранка Цвејића, на гостовању, на сцени СНП-а.

105. У трагању за прошлим временом / Јелица Бјели. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 6, фебруар 1992, стр. 35.

Запис Јелице Бјели, глумице СНП-а, о животу и раду у овом позоришту и људима са којима је радила.

106. Драгиша Шокица у сећању колега. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 6, фебруар 1992, стр. 41-43.

Сећање Јелице Бјели, Радета Којадиновића и Ксеније Мартинов Павловић на свог колегу, глумца СНП-а, Драгишу Шокицу, и попис његових улога.

107. Позориште је велика игра, једна условност... / Весна Крчмар. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 6, фебруар 1992, стр. 10-12.

Разговор са Војом Солдатовићем, редитељем представе "Светислав и Милева" која се на сцени СНП-а игра 181. пут.

108. Чудна врста позоришне школе / Смиљана Лагатор. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 6, фебруар 1992, стр. 1-2.

Разговор са Радмилом Војводић, редитељем представе "Нега мртваца" Александра Поповића, и са глумцима СНП-а, Лидијом Стевановић и Робертом Коларом, који су играли у овој представи.

109. Драгиша Шокица / Влада Поповић. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 6, фебруар 1992, стр. 40-41.

Сећање на глумца СНП-а поводом годишњице његове смрти, из књиге "Записи из позоришта" Владе Поповића.

110. Београдска и новосадска "Стаклена менаџерија" / Божана Стојановић. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 6, фебруар 1992, стр.31.

Приказ двеју представа "Стаклена менаџерија" Тенеси Вилијамса, у извођењу СНП-а (у режији Богдана Рушкуча) и Београдског драмског позоришта.

111. Десет година "Светислава и Милеве". – Панчевац, 6. III 1992, СХХIV, бр. 3404, стр. 4.

Вест да ће Драма СНП-а гостовати у Панчеву са представом "Светислав и Милева" Милоша Николића у режији Воје Солдатовића.

112. Карикатуре без жара / Илија Туцић. – Дневник, 16. III 1992, LI, бр. 16301, стр. 9.

Приказ представе "Ожалошћена породица" Б. Нушића у режији Славољуба Стефановића Равасија и извођењу НП "Љубиша Јовановић" из Шапца, на гостовању, на сцени СНП-а.

113. Промене у репертоару / Н. П. – Дневник, 20. III 1992, LI, бр. 16305, стр. 12.

Вест о одлагању премијере драме "Огњена купина".

114. У знаку савремене драме / Н. Попов. – Дневник, 20. III 1992, LI, бр. 16305, стр. 9.

Вест да ће на позоришној смотри Дани позоришта Србије, учествовати и СНП са представом "Лажа и паралажа" Ј. С. Поповића.

115. Редитељ и глумац траже исходниште / Весна Крчмар. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 7/8, март/април 1992, стр. 38-39.

Разговор са Мирославом Фабријем, глумцем Дrame СНП-а.

116. Глумцима много комплимената / Душница Пејовић. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 7/8, март/април 1992, стр. 8.

Приказ представе "Нега мртваца" Александра Поповића у режији Радмиле Војводић и извођењу Дrame СНП-а.

117. Театрализација открива архетип менталитета / Дејан Пенчић Пољански. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 7/8, март/април 1992, стр.6.

Приказ представе "Нега мртваца" Александра Поповића у режији Радмиле Војводић и извођењу Дrame СНП-а.

118. Ко летни, вреди, итд. / Зоран Р. Поповић. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 7/8, март/април 1992, стр.13-18.

Критички приказ представе: "Стаклена менаџерија" Тенеси Вилијамса у режији Богдана Рушкуча и "Лажа и паралажа" Ј. С. Поповића у режији Егона Савина, у извођењу Дrame СНП-а на гостовању у Београду.

119. "Лажа и паралажа" на Смотри народних позоришта Србије у Земуну / Душка Радивојевић. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 7/8, март/април 1992, стр. 9-10.

Извештај са разговора одржаног после извођења представе "Лажа и паралажа" Ј. С. Поповића у режији Егона Савина и извођењу Дrame СНП-а на Смотри народних позоришта Србије у Земуну.

120. Жарко Васиљевић / Драшко Ређеп. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 7/8, март/април 1992, стр. 22-23.

Говор Драшка Ређепа на свечаној седници Позоришног савета о Жарку Васиљевићу, управнику, редитељу и драматургу СНП-а поводом 100. годишњице његовог рођења.

121. Ксенија Мартинов Павловић и њена Марта Вашингтон / Страхинја Шулагин. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 7/8, март/април 1992, стр.29.

Осврт на остварење Ксеније Мартинов Павловић, глумице СНП-а, на улогу Марте Вашингтон у представи "Љубави Џорџа Вашингтона" Мире Гаграна.

122. Гостовање у Центру "Сава" / Сања Живановић. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 7/8, март/април 1992, стр. 19-20.

Приказ представе "Светислав и Милева" Милоша Николића у режији Воје Солдатовића и извођењу Дrame СНП-а на гостовању у Београду.

123. Исцекан колаж животног ситуација / Сања Живановић. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 7/8, март/април 1992, стр. 7.

Приказ представе "Нега мртваца" Александра Поповића у режији Радмиле Војводић и извођењу Дrame СНП-а.

124. Успех Српског народног позоришта на гостовању у Београду / Сања Живановић. – Позориште, 1991/92, LIX, Сбг. 7/8, март/април 1992, стр. 10-12.

Приказ представе "Стаклена менаџерија" Тенеси Вилијамса у режији Богдана Рушкуча и "Лажа и паралажа" Ј. С. Поповића у режији Егона Савина, које је Драма СНП-а извела у Београду.

125. Ред за позоришне каролије/ В. Ж. – Дневник, 2. IV 1992, LI, бр. 16318, стр. 12. Вест о великом интересовању публике за представе "Мачка на усијаном лименом крову" и "Стаклена менаџерија" које ће гости из Београда извести на сцени СНП-а.

126. "Лажа и паралажа" – Округли сто. – Смиљана Лагатор. – Билтен Сусрета, 17-27. IV 1992, бр. 4, стр. 10-11.

Разговор за "Округлим столом" о представи "Лажа и паралажа" Ј. С. Поповића, у режији Егона Савина и извођењу Дrame СНП-а.

127. Реч критике / Зоран Р. Поповић. – Билтен Сусрета, 17-27. IV 1992, бр. 3, стр. 3-4.

- Приказ представе "Лажа и паралажа" J. С. Поповића у режији Егона Савина и извођењу Драмe СНП-а.
128. "Посмртни марш клонова" – Округли сто / Душка Радивојевић. – Билтен Сустрета, 17-27. IV 1992, бр. 2, стр. 12.
Разговор за "Округлим столом" о представи "Посмртни марш клонова" Мирослава Антића у адаптацији, режији и извођењу Љубивоја Тадића.
129. Реч аутора представе / Душка Радивојевић. – Билтен Сустрета, 17-27. IV 1992, бр. 3, стр. 3.
Реч Егона Савина, редитеља и Стевана Шалајића, глумца, о представи "Лажа и паралажа" J. С. Поповића, у извођењу Драмe СНП-а.
130. Шта је савремено у класичној комедији "Лажа и паралажа" у извођењу Српског народног позоришта? / Сања Живановић. – Билтен Сустрета, 17-27. IV 1992, бр. 3, стр. 4.
Оспрт на представу "Лажа и паралажа" J. С. Поповића, у режији Егона Савина и извођењу Драмe СНП-а.
131. Dramatizacija "Vode". – Politika ekspres, 22. IV 1992, XXX, br. 10102, str. 13.
Vest da su u SNP počele probe dve predstave "Čudo u Šarganu" Ljubomira Simovića i "Voda" prema delima Radoja Domanovića.
132. Још две премијере / Н. П. – Дневник, 28. IV 1992, LI, бр. 16344, стр. 12.
Вест да се у Драмe СНП-а припремају нове представе: "Чудо у Шаргану" Љубомира Симовића у режији Егона Савина и "Вођа" Радоја Домановића у режији Радослава Миленковића.
133. Историјско пре уметничког / Илија Тушић. – Дневник, 23. V 1992, LI, бр. 16367, стр. 15.
Приказ представе "Фенерал Дража" ("Ноћ уочи стрељања у хелији смрти") рађене према тексту Живорада Лазина и сценској адаптацији Владимира Лазина и у извођењу Драмске радионице "Судбине" из Београда, на гостовању на сцени СНП-а.
134. "Laža" za start / P. Mirković, P. Samardžija. – Politika ekspres, 26. V 1992, XXX, br. 10134, str. 13.
Predstavom "Laža i paralaža" J. P. Sterije, u režiji Egon Savina i izvođenju SNP počinje 37. Sterijino pozorje.
135. Festivalul de teatru "Sterija" (Pozorišne igre "Sterija") / s. a. – Libertatea, 28. V 1992, XLVII, br. 22, str. 7.
Predstavom "Laža i paralaža" J. Sterije Popovića u izvođenju SNP-a otvoreno ovogodišnje "Sterijino pozorje".
136. Seks i čamotinja / Avdo Mujčinović. – Politika ekspres, 29. V 1992, XXX, br. 10137, str. 13.
Prikaz predstave "Laža i paralaža" J. P. Sterije, u režiji Egon Savina, koju je SNP izvelo na 37. Sterijinom pozorju.
137. Између поезије и рата / В. К. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 9/10, мај/јуни 1992, стр. 81-82.
Разговор са Миодрагом Петровићем, песником и глумцем СНП-а.
138. Написи, белешке, запажања поводом "Лаже и паралаже" на 37. Стеријиним позорју / В. К. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 9/10, мај/јуни 1992, стр. 59.
Списак наслова у штампи у вези са представом "Лажа и паралажа" J. С. Поповића, која је награђена на овогодишњем Стеријиним позорју.
139. Позориште је оаза... / Весна Крчмар. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 9/10, мај/јуни 1992, стр. 1.
Разговор са Синишом Ковачевићем, писцем и новим управником СНП-а.
140. Најбоља представа – "Лажа и паралажа". – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 9/10, мај/јуни 1992, стр. 56-57.
Вест да је за најбољу представу проглашена "Лажа и паралажа" J. С. Поповића у режији Егона Савина и извођењу Драмe СНП-а, додељене су и остале Стеријине награде.
141. Округли сто критике 37. Стеријиног позорја. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 9/10, мај/јуни 1992, стр. 52.
- Вест о разговору за Округлим столом, на коме је било речи о представи "Лажа и паралажа" J. С. Поповића у режији Егона Савина и извођењу Драмe СНП-а.
142. Реквијем за преживеле / Ивана Петровић. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 9/10, мај/јуни 1992, стр. 15-16.
Приказ представе "Нега мртваца" Александра Поповића у режији Радмиле Војводић и извођењу Драмe СНП-а.
143. Бела кафа и црни хумор / Сања Живановић. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 9/10, мај/јуни 1992, стр. 16-17.
Приказ представе "Бела кафа" Александра Поповића у режији Бранка Плеше и извођењу Драмe СНП-а, на гостовању у Београду.
144. Pobedila "Laža i paralaža" / M. Karadžić. – Politika, 5. VI 1992, LXXXIX, br. 28255, str. 13.
Na 37. Sterijinom pozorju za najbolju predstavu proglašena "Laža i paralaža" J. Sterije Popovića u režiji Egon Savina.
145. Признање глумачкој величини / Н. П. – Дневник, 5. VI 1992, LI, бр. 16380, стр. 12.
Вест да је Мири Бањац, глумица, уручена Златна медаља "Јован Ђорђевић".
146. Nagrade "Laži" / P. Samardžija. – Politika ekspres, 5. VI 1992, XXX, br. 10144, str. 11.
Na 37. Sterijinom pozorju najviše nagrada je dobila predstava "Laža i paralaža" J. P. Sterije, u režiji Egon Savina i izvođenju SNP.
147. Ovenčana "laža" / St. Vučković. – Večernje novosti, 5. VI 1992, XXXIX, br. 24598, str. 18.
Na 37. Sterijinom pozorju najviše nagrada je dobila predstava "Laža i paralaža" J. P. Sterije, u režiji Egon Savina i izvođenju SNP.
148. Раскољников као метафора / Невена Симин. – Дневник, 13. VI 1992, LI, бр. 16388, стр. 17.
Разговор са Егоном Савином, редитељем, добитником Стеријине награде за режију на 37. Стеријиним позорју.
149. Уручено "Дневниково" признање / А. Т. – Дневник, 19. VI 1992, LI, бр. 16394, стр. 16.

Вест да је уручена награда "Дневника" глумцу СНП-а Предрагу Томановићу за улогу Мите у представи "Лажа и паралажа" Ј. С. Половића, одигране на 37. Стеријином позорју.

150. Ulog za budućnost / Aleksandar Milosavljević. – Slav, 19. VI 1992, br. 102, str. 48-49.

Na Sterijinom pozorju 1992. pored ostalih pozorišta učestvovalo je i SNP sa predstavom "Narodni poslanik" Branislava Nušića u režiji Dejana Mijača.

151. Bez Kovačevićeve drame u SNP. – Politika, 21. VI 1992, LXXXIX, br. 28271, str. 12.

Vest da je sa scene SNP skinuta predstava "Sveti Georgije ubiva zhadu" Dušana Kovačevića, na zahtev samog pisca.

152. Жива реч / Радослав Лазич. – Дневник, 1. VII 1992, LI, бр. 16407, стр.16.

Интервију са Синишом Ковачевићем, драмским писцем и новим управником СНП-а.

153. Успехом против недоумица / Нина Попов. – Дневник, 5.VII 1992, LI, бр. 16411, стр. 14.

Разговор са Лидијом Стевановић, глумицом СНП-а, добитницом Стеријине награде на протеклом Позорју и годишње награде СНП-а.

154. По трагу Шекспирове сенке / Илија Туцић. – Дневник, 1.VIII 1992, LI, бр. 16437, стр. 14.

Разговор са Михајлом Плескоњићем, глумцем који је ангажован у многим позориштима Србије и у СНП-у.

154a. Линијом древних зидина / И. Туцић. – Дневник, 27. VIII 1992, LI, бр. 16462, стр. 11.

О успеху представе "Магбет" Виљема Шекспира у режији Милана Белгишанина и извођењу новосадских глумаца, на гостовању у Будви, Котору и Бару.

155. Почеле прве пробе / Н. Попов. – Дневник, 28. VIII 1992, LI, бр. 16463, стр. 15.

Обавештење о премијери "Чудо у Шаргану" Љубомира Симовића у режији

Егона Савина, којом ће 26. септембра почети овогодишња сезона у СНП-у.

OPERA I BALET

156. Otkaz u Metropolitenu?! / A. Čakširan, Z. T. Mirković. – Večernje novosti, 3. IX 1991, XXXVIII, br. 24322, str. 18.

Program Opere i Baleta SNP koji je usvojen u nadležnim ustanovama kulture može da bude blokiran zbog samovolje v.d. upravnika Miodraga Janoskog.

157. О Вуку, Богољубу и СНП-у / Габор Еделењи. - Дневник, 4. IX 1991, L, бр. 16111, стр. 2.

Мишљење једног гледаоца о штампаним програмима у СНП-у.

158. Толстоју ћирилица не смета / Петар I Пл. Којић. – Дневник, 6. IX 1991, L, бр. 16113, стр. 2.

Одговор на текст Габора Еделењија "О Вуку, Богољубу и СНП-у", објављеном у листу "Дневник" од 4. IX 1991. године.

159. Променадни концерт СНП / Ж. П. - Дневник, 6. IX 1991, L, бр. 16113, стр. 12. Најава променадног концерта солиста, Хора и оркестра Опере СНП-а на Позоришном тргу, а дириговаће Имре Топлак и Миодраг Јаноски.

160. Које сметају гостовања? / Б. Хложан. - Дневник, 9. IX 1991, L, бр. 16116, стр. 9.

Обавештење о припремама и програму за јубиларну 130. сезону СНП-а, а нарочито о предложеном репертоару Опере и Балета СНП-а.

161. Позориште вратити уметности / Б. Хложан. - Дневник, 21. IX 1991, L, бр. 16128, стр. 14.

Коментар о проблемима насталим због репертоарског програма Опере и Балета СНП-а.

162. Идилчна слика света / Милица Зајцев. - Позориште, 1991/92, LIX, бр. 1/2, септембар/октобар 1991, стр. 12-13.

Приказ балета "Идилчна слика света" Александра Петрова у кореографији и режији Ике Отрина и извођењу Балета СНП-а.

163. Пут ка духовности / Нада Савковић. - Дневник, 17. X 1991, L, бр. 16154, стр. 11.

Разговор са Тамијо Кусакари, балерinom из Јапана, која ће гостовати на сцени СНП-а, у улози Жизеле, у истоименој опери заједно са ансамблом Балета СНП-а.

164. Повратак класици / Н. Савковић. - Дневник, 26. X 1991, L, бр. 16163, стр. 18. Балет СНП-а сезону ће започети премијерама балета "Шчелкунчик" П. И. Чајковског у кореографији Валерија Ковтуна из Кијева и "Кармина бурана" Карла Орфа у кореографији и режији Драгутина Болдина.

165. Срце, машта, игра / Миодраг Кујуншић. – Дневник, 6. XI 1991, L, бр. 16174, стр. 18.

Осврт на личноост и дело Владе Поповића, оперског певача и директора Опере СНП-а, поводом његовог осамдесетог рођендана.

166. "Жизела" за Фонд "Капетан Драган". – Дневник, 15. XI 1991, бр. 16183, стр. 14.

Најава балета "Жизела" у извођењу Балета СНП-а, са глумом из Јапана. Тамијо Кусакари у насловној улози. Приход је намењен Фонду "Капетан Драган".

167. Гостује Душан Бугарин / Н. С. - Дневник, 25. XI 1991, L, бр. 16193, стр. 9. Најава опере "Травијата" Ђ. Вердија, којом оперски певач Душан Бугарин обележава 35 година уметничког рада. Диригент је Имре Топлак.

168. Најславнија новосадска Кармен / Миодраг Кујуншић. - Дневник, 26. XI 1991, L, бр. 16194, стр. 11.

На глас о смрти Мире Врчевић-Љута, дугогодишње првакиње СНП-а.

169. "Травијата" уместо "Ере с онога свијета" / М. А. - Дневник, 26. XI 1991, L, бр. 16194, стр. 14.

Вест да ће уместо отказане, на сцени СНП-а бити изведена опера "Травијата" Ђ. Вердија, у којој наступа и оперски певач Душан Бугарин, прогледлавајући тако 35. годишњицу свог рада.

170. Поводом прославе значајне годишњice Владе Поповића / Јелица Бјели. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 3/4, новембар/децембар 1991, стр. 35.
Вест о прослави осамдесетог рођендана Владе Поповића, бившег директора Опере и оперског певача у СНП-у.
171. Диригент поводом премијере балета. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 3/4, новембар/децембар 1991, стр. 2.
Реч Имре Топлака, диригента, пред премијеру балета "Шчелкунчик" П. И. Чајковског, у извођењу Балета СНП-а.
172. Гертруда Мунитић. - Позориште, 1991/92, LIX, бр. 3/4, новембар/децембар 1991, стр. 4.
Осврт Гертруде Мунитић, оперске певачице, пред премијеру опере "Вива ла мама" Г. Доницетија, на сцени Опере СНП-а.
173. Позоришне згоде и незгоде / Весна Крчмар. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 3/4, новембар/децембар 1991, стр. 3-4.
Разговор са Јанезом Говедником, диригентом, пред премијеру опере "Вива ла мама" Г. Доницетија и извођењу Опере СНП-а.
174. "Шчелкунчик" у компромисима / Соња Кошничар. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 3/4, новембар/децембар 1991, стр. 7.
Приказ балета "Шчелкунчик" (Крчко Орашчић) П. И. Чајковског у кореографији и режији Валерија Ковтуна и извођењу Балета СНП-а.
175. Прва балетска премијера / Жарко Миленковић. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 3/4, новембар/децембар 1991, стр. 6.
Приказ балета "Шчелкунчик" (Крчко Орашчић) П. И. Чајковског, у кореографији и режији Валерија Ковтуна и извођењу Балета СНП-а.
176. Мирјана Врчевић Бута / Влада Поповић. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 3/4, новембар/децембар 1991, стр. 36.
In memořiam – реч Владе Поповића на комеморацији одржаној поводом смрти бивше оперске певачице у СНП-у.
177. Реч редитеља. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 3/4, новембар/децембар 1991, стр. 4.
Осврт Воје Солдатовића, редитеља опере "Вива ла мама" Г. Доницетија пред премијерно извођење на сцени СНП-а.
178. Музика инспирише / Божана Стојановић. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 3/4, новембар/децембар 1991, стр. 1-2.
Разговор са Валеријем Ковтуном, кореографом и редитељем балета "Шчелкунчик" П. И. Чајковског, пред премијеру у СНП-у.
179. Сто година после... / Милица Зајцев. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 3/4, новембар/децембар 1991, стр. 5.
Приказ балета "Шчелкунчик" (Крчко Орашчић) П. И. Чајковског, у кореографији и режији Валерија Ковтуна и извођењу Балета СНП-а.
180. "Hokus-pokus" s "Erom"! / А. Џ., З. Т. М. – Većernje novosti, 16. XII 1991, XXXVIII, br. 24426, str. 21.
Komentar povodom skidanja sa repertoara SNP opere "Ero s onoga svijeta" Jakova Gotovca.
181. Bruke će, ipak, biti / Milutin Mišić. – Borba, 20. XII 1991, LXIX, br. 355, str. 24.
Članak o SNP povodom skidanja sa repertoara opere "Ero s onoga svijeta" Jakova Gotovca.
182. Бајковито путовање / Н. Савковић. – Дневник, 20. XII 1991, L, бр. 16216, стр. 10.
Најава прве балетске премијере у овој сезони – "Шчелкунчик" (Крчко Орашчић) П. И. Чајковског, коју је поставио Валериј Ковтун, гост из Кијева, а изводи ансамбл Балета СНП-а.
183. Омаж оперским првацима / Н. Савковић. – Дневник, 27. XII 1991, L, бр. 16223, стр. 15.
Најава оперске премијере "Вива ла мама" Гаetano Доницетија (у оригиналу "Позоришне згоде и незгоде") у режији Воје Солдатовића и извођењу ансамбла Опере СНП-а.
184. "Шчелкунчик" у компромисима / Софија Кошничар. – Дневник, 28. XII 1991, L, бр. 16224, стр. 15.
Приказ балета "Шчелкунчик" (Крчко Орашчић) П. И. Чајковског у кореографији и режији Валерија Ковтуна, госта из Кијева и извођењу Балета СНП-а. Диригент је Имре Топлак.
185. Обновљена оперска лакрдија / Марија Адамов. - Дневник, 7. I 1992, LI, бр. 16232, стр. 15.
Приказ опере "Вива ла мама" Г. Доницетија у режији Воје Солдатовића, под диригентском палицом Јанеза Говедника и у извођењу ансамбла Опере СНП-а.
186. Душан Стулар (1901-1992) / Н. С.-h. - Дневник, 23. I 1992, LI, бр. 16248, стр. 15.
In memořiam Душану Стулару, композитору и пујанисти, дугогодишњем члану СНП-а.
187. Откривамо тајне балета / Милица Зајцев. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 5, јануар 1992, стр. 1-68.
Тематски број у целини посвећен балетском стваралаштву.
- 187a. За музику и децу / Н. Савковић. - Дневник, 9. II 1992, LI, бр. 16285, стр. 18.
Интервју са Гертрудом Мунитић, примомом сарајевске Опере, о њеној сарадњи са СНП-ом.
188. Додирнути идеал / Нада Савковић. – Дневник, 24. II 1992, LI, бр. 16280, стр. 13.
Разговор са Љиљаном Вишекруном, балерином у СНП-у.
189. У "Набуку" гости из Румуније / Н. П. – Дневник, 27. II 1992, LI, бр. 16283, стр. 19.
Најава опере "Набуко" Ђ. Вердија на сцени СНП-а, са гостима из Румуније, међу којима је и диригент Леонард Димитру.
190. Најновија оперска премијера рађена с љубављу и оптимизмом / Марија Адамов. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 6, фебруар 1992, стр. 3-4.
Приказ опере "Вива ла мама" Г. Доницетија у режији Воје Солдатовића, под

диригентском палицом Јанеза Говедника, и у извођењу Оперe СНП-а.

191. Прва реприза Доницетијеве опере "Вива ла мама" / Марија Адамов. - Позориште, 1991/92, LIX, бр. 6, фебруар 1992, стр. 6.

Осврт на прво репризно извођење опере "Вива ла мама" Г. Доницетија у режији Воје Солдатовића, у којој је, уместо Гертруде Мунитић наступила Гордана Којадиновић, чланица Оперe СНП-а.

192. Балет "Шчелкунчик" деловао шармантно и високо култивисано / Мирјана Здравковић. - Позориште, 1991/92, LIX, бр. 6, фебруар 1992, стр. 13-14.

Приказ балета "Шчелкунчик" П. И. Чајковског у кореографији и режији Валерија Ковтуна, под диригентском палицом Имре Топлака и у извођењу Балета СНП-а.

193. Душан Стулар. - Позориште, 1991/92, LIX, бр. 6, фебруар 1992, стр. 44.

Ип мемогиам Душану Стулару, преминулом композитору и пијанисти, дугогодишњем сараднику СНП-а.

194. Вокално-сценска уметност Николе Митића / Владимир Јовановић. - Позориште, 1991/92, LIX, бр. 6, фебруар 1992, стр. 20-21.

Уметнички портрет Николе Митића, истакнутог београдског оперског певача који је чест гост на сцени Оперe СНП-а.

195. Блистала синтеза оперске и драмске режије / Соња Кошничар. - Позориште, 1991/92, LIX, бр. 6, фебруар 1992, стр. 5-6.

Приказ опере "Вива ла мама" Г. Доницетија у режији Воје Солдатовића, под диригентском палицом Јанеза Говедника и у извођењу Оперe СНП-а.

196. За музику и децу / Нада Савковић. - Позориште, 1991/92, LIX, бр. 6, фебруар 1992, стр. 7-8.

Интервју са Гертрудом Мунитић, оперском уметницом, о њеном скоро тридесетогодишњем раду.

197. Премијера заблистала на крају минуле године / Јадранка Радујко. - Позориште, 1991/92, LIX, бр. 6, фебруар 1992, стр. 8.

Приказ опере "Вива ла мама" Г. Доницетија у режији Воје Солдатовића, под диригентском палицом Јанеза Говедника и у извођењу Оперe СНП-а.

198. Зналачки грађска и дисциплиновано остварена представа / Сања Живановић. - Позориште, 1991/92, LIX, бр. 6, фебруар 1992, стр. 9-10.

Приказ опере "Вива ла мама" Г. Доницетија у режији Воје Солдатовића и извођењу Оперe СНП-а.

199. Изузетан мушки глас / Нада Савковић. - Дневник, 5. III 1992, LI, бр. 16290, стр. 17.

Разговор са Славољубом Кошћем, прваком Оперe СНП-а.

200. Тријумф љубави и верности / Н. Савковић. - Дневник, 13. III 1992, LI, бр. 16298, стр. 12.

Најава премијере балета "Лабудово језеро" П. И. Чајковског, у кореографији и режији Валерија Ковтуна, госта из Кијева, и у извођењу Балета СНП-а.

201. Сећање на 1968. / Н. Савковић. - Дневник, 14. III 1992, LI, бр. 16299, стр. 15.

Приказ балета "Pink Floyd Revisited" Драгутина Болдица у извођењу балетског ансамбла Македонског народног театра, на гостовању, на сцени СНП-а.

202. Овације нашим уметницима / Н. С. Ђ. - Дневник, 17. III 1992, LI, бр. 16302, стр. 15.

Вест да су солисти Оперe СНП-а и диригент Имре Топлак гостовали у румунском граду Јаши са опером "Набуко" Ђ. Вердија.

203. Прерано пред публиком / Свенка Савић. - Дневник, 17. III 1992, LI, бр. 16302, стр. 15.

Приказ балета "Лабудово језеро" П. И. Чајковског, у кореографији и режији Валерија Ковтуна, госта из Кијева, и извођењу ансамбла Балета СНП-а.

204. Гостовање Оперe СНП у Београду. - Позориште, 1991/92, LIX, бр. 7/8, март/април 1992, стр. 18-19.

Два осврта - Милице Зајцев и на Радио-Београду Недељка Грбе, на гостовање Оперe СНП-а у Београду са представом "Вива ла мама" Г. Доницетија, у режији Воје Солдатовића.

205. Никола Цвејић / Владимир Јовановић. - Позориште, 1991/92, LIX, бр. 7/8, март/април 1992, стр. 72-74.

Уметнички портрет Николе Цвејића, великана оперске сцене, поводом петогодишњице његове смрти.

206. Концерт у Центру "Сава" / Илеана Околишан Баба. - Позориште, 1991/92, LIX, бр. 7/8, март/април 1992, стр. 35-36. Вест да су Славољуб Кошћ и Јулија Бисак, певачи Оперe СНП-а гостовали на концерту Тамбурашког оркестра РТВ Нови Сад, београдском Центру "Сава".

207. Гостовање у Румунији / Божана Стојановић. - Позориште, 1991/92, LIX, бр. 7/8, март/април 1992, стр. 34-35.

Разговор са Имре Топлаком, диригентом, Славољубом Кошћем и Вером Ковач Виткаи, солистима Оперe СНП-а, поводом њиховог гостовања у румунском граду Јаши, са опером "Набуко" Ђ. Вердија.

208. Љубав је вечна / Божана Стојановић. - Позориште, 1991/92, LIX, бр. 7/8, март/април 1992, стр. 1-2.

Разговор са Татјаном Ахикјан, асистентом кореографа, пред премијеру "Лабудово језеро" П. И. Чајковског, у режији Валерија Ковтуна и у извођењу Балета СНП-а.

209. Драгоцен педагошки подстицај / Милица Зајцев. - Позориште, 1991/92, LIX, бр. 7/8, март/април 1992, стр. 3-4.

Приказ балета "Лабудово језеро" П. И. Чајковског у кореографији и режији Валерија Ковтуна и извођењу Балета СНП-а.

210. Валерија Богдан Попа. - Позориште, 1991/92, LIX, бр. 7/8, март/април 1992, стр. 76.

Ип мемогиам Валерији Богдан Попа, новинарки РТВ Нови Сад - два прилога: Нице Фрациле и Весна Крчмар.

211. Незаборавна Виолета / Нада Савковић. – Дневник, 4. IV 1992, LI, бр. 16320, стр. 9.

Приказ каријере Зденке Николић, правкиње Опере СНП-а, поводом њеног 70-ог рођендана.

212. Поетична и питка представа / Н. Савковић. – Дневник, 9. IV 1992, LI, бр. 16325, стр. 11.

Најава премијере оперете "Барон циганин" Ј. Штрауса у режији Воје Солдатовића и извођењу ансамбла Опере СНП-а.

213. "Ciganin baron" / P. M. - Politika ekspres, 10. IV 1992, XXX, br. 10090, str. 15. Vest da će u SNP biti izvedena premijera operete "Ciganin baron" Johana Štrausa u režiji Voje Soldatovića.

214. Допадљиво и забавно / Нада Савковић. – Дневник, 14. IV 1992, LI, бр. 16330, стр. 17.

Приказ оперете "Барон циганин" Ј. Штрауса сина, у режији Воје Солдатовића и извођењу ансамбла Опере СНП-а. Диригент је Иуре Топлак.

215. Музика уједињује / Нада Савковић. – Дневник, 16. IV 1992, LI, бр. 16332, стр. 13.

Разговор са Мирном Печиле, италијанском оперском уметницом која је одржала концерт на сцени СНП-а.

216. Beg od Cigana / Slobodan Turlakov. – Politika ekspres, 17. IV 1992, XXX, br. 10097, str. 15.

Приказ премијере оперете "Baron ciganin" Johana Štrausa, u režiji Voje Soldatovića i izvođenju SNP.

216a. Велике осцилације у квалитету / Соња Кошничар. – Дневник, 24. IV 1992, LI, бр. 16340, стр. 17.

Најава годишњег концерта ученика Балетске школе у Новом Саду, који ће се одржати у СНП-у и осврт на рад педагога и ученика ове школе.

217. Опера – синтеза свих уметности / Нада Савковић. – Дневник, 30. IV и 1. и 2. V 1992, LI, бр. 16346, стр. 14.

Интервју са Браниславом Јатићем, солистом Опере СНП-а и добитником годишње награде ове куће.

218. Освета Ауцене / Н. Савковић. – Дневник, 5. V 1992, LI, бр. 16349, стр. 15. Најава премијере опере "Трубадур" Ђ. Вердија у режији Младена Сабљића и извођењу ансамбла Опере СНП-а. Диригент је Миодраг Јаноски.

219. Osnova kao premijera / Lj. P. – Večernje novosti, 6. V 1992, XXXIX, br. 24568, str. 20.

Најава премијере опере "Trubadur" Ђ. Verdiја, u režiji Mladena Sabljica na sceni SNP.

220. Ismét A trubadúr (Opel "Trubadur") / F. Gy. – Magyar Szó, 7. V 1992, XLIX, br. 123, str. 11.

У SNP-у ponovo igraju "Trubadura".

221. Истакнут глас у сенци / Нада Савковић. – Дневник, 10. V 1992, LI, бр. 16354, стр. 12.

Интервју са Илоном Кантор Васиљевић, солисткњом Опере СНП-а.

222. Квалитет освежења / Бошко Бута. – Дневник, 12. V 1992, LI, бр. 16356, стр. 11.

Приказ опере "Трубадур" Ђ. Вердија у режији Младена Сабљића, под диригентском палицом Миодрага Јаноског и у извођењу Опере СНП-а.

223. Светковина звука / Воја Солдатовић. – Дневник, 18. V 1992, LI, бр. 16362, стр. 7.

Извештај са 17. темишварског музичког фестивала на коме је ансамбл Балета СНП-а учествовао са балетом "Лабудово језеро" П. И. Чајковског.

224. Овације за целину / Кеенија Дињашки. – Дневник, 22. V 1992, LI, бр. 16366, стр. 17.

Приказ гостовања Балета СНП-а у београдском Центру "Сава" са "Лабудовим језером" П. И. Чајковског.

225. "Кармина бурана" / Ксенија Дињашки. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 9/10, мај/јуни 1992, стр. 5.

Разговор са Владимиром Логуновим, кореографом, после генералне пробе балета "Кармина бурана".

226. Из Вердијевог тролита / Весна Крчмар. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 9/10, мај/јуни 1992, стр. 4-5.

Изводи из разговора пред премијеру "Трубадура" Ђ. Вердија, са учесницима: Миодрагом Јаноским, диригентом, Младеном Сабљићем, редитељем, Славољубом Коцићем и Вером Ковач Виткаи, солистима Опере СНП-а.

227. Прозрачна и лепа представа, али с драмским акцентима / Весна Крчмар. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 9/10, мај/јуни 1992, стр. 2-3.

Разговор са Војом Солдатовићем, редитељем оперете "Барон циганин" Ј. Штрауса, пред премијеру у СНП-у.

228. "Лабудово језеро" са гостима / Жарко Миленковић. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 9/10, мај/јуни 1992, стр. 14.

Приказ балета "Лабудово језеро" П. И. Чајковског у кореографији Валерија Ковтуна, са солистима, првацима београдске сцене, Ашхен Атаљанц и Константином Костјуковим и члановима Балета СНП-а на новосадској сцени.

229. Премијера балета / Жарко Миленковић. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 9/10, мај/јуни 1992, стр. 9.

Приказ балета "Алтум силенцијум" Стевана Дивјаковића у кореографији Златка Микулића "Кармина бурана" Карла Орфа, у кореографији и режији Владимира Логунова, и извођењу Балета СНП-а.

230. Солисти говоре / С. Лагатор. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 9/10, мај/јуни 1992, стр. 3.

Разговор са Бранком Окљеша и Славољубом Коцићем, солистима оперете "Барон циганин" Ј. Штрауса, у режији Воје Солдатовића, пред премијерно извођење у СНП-у.

231. Балет у априлу / Милица Зајцев. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 9/10, мај/јуни 1992, стр. 70-71.

Информација о збивањима у балету, о сарадњи балетских школа у Новом Саду и Београду, о такмичењима и гостовањима током априла месеца.

232. Дobar утисак на великој сцени / Милица Зајцев. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 9/10, мај/јуни 1992, стр. 12.
Приказ балета "Лабудово језеро" П. И. Чајковског, у поставци Валерија Ковтуна, са извођачима Ашхен Аталанц и Константином Костјуковим, као и члановима Балета СНП-а, на гостовању у Београду.

233. Химне радости и смрти / Милица Зајцев. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 9/10, мај/јуни 1992, стр. 8.
Приказ балетске премијере "Алтум силенцијум" С. Дивјаковића, у кореографији Златка Микулића и "Кармина бурана" К. Орфа, у кореографији и режији Владимира Логунова и извођењу Балета СНП-а.

234. Балетска премијера / Нина Попов. – Дневник, 6. VI 1992, LI, бр. 16381, стр. 11.
Најава балета "Алтум силенцијум" Стевана Дивјаковића у режији и кореографији Златка Микулића и "Кармина бурана" Карла Орфа у режији Владимира Логунова и извођењу Балета СНП-а.

235. У знаку синтезе / Свенка Савић. – Дневник, 11. VI 1992, LI, бр. 16386, стр. 9.
Приказ балета "Алтум силенцијум" Стевана Дивјаковића у режији и кореографији Златка Микулића и "Кармина бурана" Карла Орфа у режији Владимира Логунова и извођењу СНП-а.

236. Valpurgijska vrata / Irena Krešić. – Politika, 18. VI 1992, LXXXIX, бр. 28268, стр. 13.

Приказ двеју балетских премијера у SNP: "Алтум силенцијум" по роману Ј. Анджејевског, кореографа и редитеља Златка Микулића, на музику Стевана Дивјаковића и балета "Кармина бурана" на музику Карла Орфа у кореографији Владимира Логунова.

237. Магијске слике / Milica Zajcev. – Borba, 20. VII 1992, LXX, бр. 203, стр. 19.

Приказ двеју балетских премијера: "Алтум силенцијум" Стевана Дивјаковића и "Кармина бурана" Карла Орфа у кореографији Златка Микулића и Владимира Логунова, у SNP.

238. Рођена за балет / Пада Савковић. – Дневник, 26. VII 1992, LI, бр. 16431, стр. 12.

Разговор са Ашхен Аталанц, примабалерином и сарадником Балета СНП-а.

239. Трагање за шпанским духом / Пада Савковић. – Дневник, 30. VII 1992, LI, бр. 16435, стр. 15.

Приказ балета "Шпанске импресије" у оквиру кога је премијерно изведен балет "Кармен-свита" у кореографији Владимира Логунова са Ашхен Аталанц у главној улози. У програму су учествовали солисти Опере и Балета СНП-а, као и гости из Београда.

240. Вера у корак даље / Пада Савковић. – Дневник, 3. VIII 1992, LI, бр. 16439, стр. 14.

Разговор са Радетом Вучићем, новим директором Балета СНП-а.

241. Ашхен је Кармен. – Večernje novosti, 17. VIII 1992, XXXIX, бр. 24671, стр. 20.
Вест да ће балетску сезону у SNP отворити премијера балета "Кармен" са Ашхен Аталанц у главној улози.

242. Тајна музикаптеке анимације / Борислав Хложан. – Дневник, 23. VIII 1992, LI, бр. 16458, стр. 12.

Интервју са Младеном Јагуштом, диригентом и уметничким директором Оркестра СНП-а.

243. Припрема се "Виолиниста на крову" / Борислав Хложан. – Дневник, 24. VIII 1992, LI, бр. 16459, стр. 15.

Вест да се у СНП-у припрема мјузикл "Виолиниста на крову" под диригентском палицом Љубише Лазаровића, у режији Воје Солдатовића и извођењу ансамбла СНП-а.

NOVOSADSKO POZORIŠTE – ÚJVÍDEKI SZÍNHÁZ, NOVI SAD

244. A nőik iskolája nyitja az évadot ("Škola za žene" otvara pozorišnu sezonu) / b-c [Bartuc Gabriella]. – Magyar Szó, 3. IX 1991, XLVIII, бр. 242, стр. 14.

Godišnji repertoar.

245. A nőik iskolája ("Škola za žene") / b-c [Bartuc Gabriella]. – Magyar Szó, 18. IX 1991, XLVIII, бр. 257, стр. 11.

Otvaranje sezone u Novosadskom pozorištu sa predstavom "Škola za žene" Molijera u režiji Lasla Babarcija.

246. Otkazana premijera / П. П. – Дневник, 19. IX 1991, L, бр. 16126, стр. 14.

Вест да је због мобилизације неких учесника, у Новосадском позоришту оtkазана премијера Молијерове комедије "Школа за жене".

247. Dorde Bata Kostić / Irena Abraham. – Pozorište, 1991/92, LIX, бр. 1-2, septembar/oktobar 1991, стр. 56.

In memoriam пензионеру Новосадског позоришта.

248. Középcmczedék nélkül (Bez srednje generacije) / b-c [Bartuc Gabriella]. – Magyar Szó, 2. X 1991, XLVIII, бр. 271, стр. 13.
Promene u repertoaru zbog odsutnosti glumaca u Novosadskom pozorištu.

249. Színkritika helyett. Így? (Umesto pozorišne kritike. Ovako?) / Gerold László. – Magyar Szó, 10. X 1991, XLVIII, бр. 279, стр. 11.

Iz života Novosadskog pozorišta.

250. Szomorú vasárnap (Tužna je nedelja) / Bartuc Gabriella. – Magyar Szó, 16. X 1991, XLVIII, бр. 285, стр. 13.

"Tužna je nedelja" u režiji Šoltiš Lajoša i izvođenju Novosadskog pozorišta.

251. "Tužna je nedelja" / П. П. – Дневник, 19. X 1991, L, бр. 16156, стр. 16.

Вест да је после отказивања премијере "Школа за жене" Молијера, у репертоару предетапа "Туžна је недеља" Петра Милера у режији Лажоша Шолтиша и извођењу Новосадског позоришта.

252. Seress visszanéz (Šereš gleda natrag) / Bartuc Gabriella. – Magyar Szó, 20. X 1991, XLVIII, бр. 289, стр. 13.

"Tužna je nedelja" Petera Milera u režiji Šoltiš Lajoša u izvođenju Novosadskog pozorišta.

253. Mi kell a boldogsághoz (Šta treba za sreću) / Bartuc Gabriella. – Magyar Szó, 24. X 1991, XLVIII, бр. 293, стр. 11.

"Tužna je nedelja" Petera Millera u režiji Šoltiša Lajoša u izvođenju Novosadskog pozorišta.

254. Београдска гостовања / II. П. – Дневник, 30. X 1991, L, бр. 16167, стр. 14. Пајана гостовања београдских глумца на сцени Новосадског позоришта са представама: "Женски разговори" по текстовима Душка Радовића, "Дуго путовање у Јевропу" и "Оружје, збогом" Стевана Копривице и "Полтрон" Синише Павића.

254a. 19. festival monodrame i pantomime u Zemunu / Aleksandar Milosavljević. - Scena, 1991, XXVII, knj. II, br. 4-5, juli-oktobar, str. 61-65. Na festivalu monodrame Katalin Ladik izvela je monodramu "Happy Days" S. Beketa.

255. Valóság és mítosz között (Između jave i mita) / Bartuc Gabriella. – Magyar Szó, 3. XI 1991, XLVIII, br. 303, str. 13. Razgovor s Atilom Vidnjanskim, rediteljem predstave "Lizistrata" Aristofana.

256. Kis színház – nagy feladatok (Malo pozorište – veliki zadaci) / Faragó Árpád. – Misaó, 8. XI 1991, XVII, br. 17, str. 10.

Članak o radu, repertoaru u 1991/92. sezoni i teškoćama materijalnim i kadrovskim Novosadskog pozorišta.

257. Ami megmarad, az a fájdalom (Što nam ostaje, to je bol) / b-c [Bartuc Gabriella]. – Magyar Szó, 9. XI 1991, XLVIII, br. 309, str. 17.

O predstavi "Lizistrata" Aristofana u režiji Atila Vidnjanskog i izvođenju Novosadskog pozorišta.

258. Aristofanová "Lizistrata" / H. P. – Dnevnik, 12. XI 1991, L, бр. 16180, стр. 11.

Пајава премијерне представе "Лизистрата" Аристофана у режији Атиле Видњанског и извођењу Новосадског позоришта.

259. Lúszisztraté - feketében (Lizistrate – u crnom) / b-c [Bartuc Gabriella]. – Magyar Szó, 13. XI 1991, XLVIII, br. 313, str. 11.

"Lizistrata" Aristofana u režiji Atila Vidnjanskog na sceni Novosadskog pozorišta.

260. A tragikumra hangolt Arisztophánész (Tragični Aristofan) / Bartuc Gabriella. – Magyar Szó, 15. XI 1991, XLVIII, br. 315, str. 11.

"Lizistrata" Aristofana u režiji Atila Vidnjanskog na sceni Novosadskog pozorišta.

261. Подношљиво, макар лако / Владимир Копицл. – Дневник, 15. XI 1991, L, бр. 16183, стр. 16.

Критички приказ Аристофанове "Лизистрате" у режији Атиле Видњанског и у извођењу Новосадског позоришта.

262. Békét, de kultúrátlan (Nek' bude mir, ali samo kulturno) / Torok Csaba. – Családi Kör, 21. XI 1991, II, br. 46, str. 13.

"Lizistrata" Aristofana u režiji Atila Vidnjanskog na sceni Novosadskog pozorišta.

263. Ha béke, akkor szerelem--- (Ako je mir, onda ljubav---) / Csordás Mihály. – 7 Nap, 22. XI 1991, XLVI, br. 47, str. 18.

"Lizistrata" Aristofana u režiji Atila Vidnjanskog na sceni Novosadskog pozorišta.

264. Осипање истине / Владимир Копицл. – Дневник, 22. XI 1991, L, бр. 16190, стр. 14.

Приказ представе "Оружје збогом" Стевана Копривице у режији Нађе Јањетовић и извођењу Београдског драмског позоришта, на сцени Новосадског позоришта.

265. Színházi napló (Pozorišni dnevnik) / Gerold László. – Híd, 1991, LV, br. 11, novembar, str. 1040-1041.

"Brijantini" Ota Tolnaija, monodrama u izvođenju Irene Abraham.

266. Színházi napló (Pozorišni dnevnik) / Gerold László. – Híd, 1991, LV, br. 11, novembar, str. 1041-1042.

"Tužna je nedelja" u režiji Lajoša Šoltiša na sceni Novosadskog pozorišta.

267. Jövőre veled ugyanitt (Sledeće godine s tobom ovdje) / Bartuc Gabriella. – Magyar Szó, 5. XII 1991, XLVIII, br. 333, str. 11.

"Dogodine u isto vreme" Bernarda Slada izvode Gabrijela Jonaš i Mikloš Korica.

268. Előadás a semmiből (Predstava iz ničega) / Bartuc Gabriella. – Magyar Szó, 8. XII 1991, XLVIII, br. 336, str. 13.

"Dogodine u isto vreme" Bernarda Slada u izvođenju Jonaši Gabrijele i Korice Mikloša.

269. Brecht újralfedezése (Brecht ponovo) / b-c [Bartuc Gabriella]. – Magyar Szó, 12. XII 1991, XLVIII, br. 340, str. 11.

"Majka hrabrost" B. Brehta u režiji Lajoša Šoltiša na sceni Novosadskog pozorišta.

270. Bátorság a boldogságra (Hrabrost na sreću) / Csordás Mihály. – 7 Nap, 13. XII 1991, XLVI, br. 50, str. 18.

"Dogodine u isto vreme" Bernarda Slada u izvođenju Gabrijele Jonaš i Mikloša Korice.

271. Az Újvidéki Színház sikeresen vendégszerepelt Pancsován (Novosadsko pozorište uspešno gostovalo u Pančevu) / Jóna János. – Magyar Szó, 18. XII 1991, XLVIII, br. 346, str. 9.

272. Kurázi mama és gyermekei (Majka hrabrost i njena deca) / Bartuc Gabriella. – Magyar Szó, 19. XII 1991, XLVIII, br. 347, str. 11.

Razgovor o predstavi sa Lajošem Šoltišom, rediteljem i dramaturgom Žužanom Franjo.

273. Премијерна "Мајка храброст" / М. П. – Дневник, 19. XII 1991, L, бр. 16215, стр. 15.

Најава премијерне представе "Мајка храброст" Бертолта Брехта у режији Лajoша Шолтиша и извођењу Новосадског позоришта.

274. Kurázi mama – tolókoesi perspektívából (Majka hrabrost iz perspektive kolica za nepokretne) / Bartuc Gabriella. – Magyar Szó, 24. XII 1991, XLVIII, br. 352, str. 13.

"Majka hrabrost" B. Brehta u režiji Lajoša Šoltiša na sceni Novosadskog pozorišta.

275. Színházi napló (Pozorišni dnevnik) / Gerold László. – Híd, 1991, LV, br. 12, decembar, str. 1142-1143.

Aristofanová "Lizistrata" u režiji Atila Vidnjanskog na sceni Novosadskog pozorišta.

275a. Русински професионалци: Театер "Александра Духновича" зоз Пряшова (ЧСФР) у Новим Садзе <Русински професионалци: Позориште "Александар Духнович" из Прешева у Новом Саду>

/ С. [Стеван] Константинович. - Руске слово, 17. I 1992, XLVII, бр. 3, стр. 10.

Приказ гостовања представе "Марша" А. и Т. Мрштика, у режији Јарослава Сисака изведеној на сцени Новосадског позоришта.

276. Гостије позориште из Темишвара. - Дневник, 29. I 1992, LI, бр. 16254, стр. 13.

Вест да ће поводом 200-те годишнице позоришта мађарске народности у Ердељу, у Новом Саду гостовати Мађарско државно позориште из Темишвара са представом "Мехурови" Гергеља Чикија.

277. Színházi napló (Pozorišni dnevnik) / Gerold László. - Híd, 1992, LVI, бр. 1-2, јануар-фебруар, стр. 109.

"Dogodine u isto vreme" Bernarda Slada u režiji i izvođenju Gabrijele Jonaš i Mikloša Korice na sceni Novosadskog pozorišta.

278. Színházi napló (Pozorišni dnevnik) / Gerold László. - Híd, 1992, LVI, бр. 1-2, јануар-фебруар, стр. 109-112.

"Majka hrabrosti" B. Brehta u režiji Lajoša Šoltiša na sceni Novosadskog pozorišta.

279. Mint a moziban (Kao u kino) / Bartuc Gabriella. - Magyar Szó, 5. II 1992, бр. 34, стр. 11.

Gostovanje Državnog pozorišta "Csiky Gergely" iz Temišvara u Novosadskom pozorištu.

280. Nincs pénz (Nema para) / b-c [Bartuc Gabriella]. - Magyar Szó, 14. II 1992, XLIX, бр. 43, стр. 15.

Već treća izmena repertoara u toku meseca u Novosadskom pozorištu.

281. Fialatok a nyertesek (Pobednici su mladi) / b-c [Bartuc Gabriella]. - Magyar Szó, 16. II 1992, XLIX, бр. 45, стр. 15.

Rezultati zajedničkog konkursa Novosadskog pozorišta i 7 Nap-a koji je objavljen za pisce drama.

281a. Љубав исписана кругом / Илија Тушић. - Дневник, 22. II 1992, LI, бр. 16278, стр. 11.

Приказ представе "Штефан воли Мери" Славољуба Видаковића, у режији Сте-

вана Шербана и извођењу Театра "Лауфер", на сцени Новосадског позоришта.

282. Гостије Звездара театар / С. Ђ. - Дневник, 24. II 1992, LI, бр. 16280, стр. 11.

Вест да ће на сцени Новосадског позоришта гостовати Звездара театар са представом "Догађаји у мађарчевој сени" Вељка Радовића.

283. Класика на нов начин / Н. Попов. - Дневник, 25. II 1992, LI, бр. 16281, стр. 15.

Најава премијере "Школа за жене" Молијера, у режији Ласла Бабарџија и у насловној улози Адама Рајхона, гостију из Капошвара, а у извођењу Новосадског позоришта.

284. A főszerepben: m. v. (U glavnom ulogu: m. v.) / Bartuc Gabriella. - Magyar Szó, 3. III 1992, XLIX, бр. 61, стр. 13.

"Škola za žene" komedija Molijera u režiji Lasla Babarcija na sceni Novosadskog pozorišta.

285. Szórakoztatni tudni kell (Zabavljati nekog mora da se zna) / Bartuc Gabriella. - Magyar Szó, 10. III 1992, XLIX, бр. 68, стр. 12.

U režiji Ištvana Mislaija iz Budimpešte, Novosadsko pozorište prikazaće predstavu "Obožavam da se udajem" Somerseta Moma.

286. Ó, ó, Victoria! (O, o, Viktorija!) / b-c [Bartuc Gabriella]. - Magyar Szó, 11. III 1992, XLIX, бр. 69, стр. 11.

Najava premijere "Obožavam da se udajem" S. Moma u režiji Ištvana Mislaija na sceni Novosadskog pozorišta.

287. Музичка комедија / Н. Попов. Дневник, 12. III 1992, LI, бр. 16297, стр. 11.

Најава премијере "Обожавам да се удajem" по тексту Сомерсета Мома, на музику Габора Надаша, у режији Иштвана Мислаија, госта из Будимпеште и у извођењу Новосадског позоришта.

288. Negatív magatartásmodell (Negativan model ponašanja) / B. (Barácius) Z. (Zoltán). - Magyar Szó, 14. III 1992, XLIX, бр. 72, стр. 10.

Na zajednički konkurs Novosadskog pozorišta i 7 Nap-a za pisce drama, drugu nagradu je dobio Mačša Molcer za dramu "Preuzeti snovi".

289. A hosszútávútvő magányossága (Usamljenost maratona) / Lehoeki Zsuzsa. - Magyar Szó, 17. III 1992, XLIX, бр. 75, стр. 12.

Gostovanje londonske trupe "Big arts" na sceni Novosadskog pozorišta sa predstavom "Usamljenost dugoprugaša".

290. Промисљена једноставност / Владимир Коцић. - Дневник, 19. III 1992, LI, бр. 16304, стр. 17.

Приказ представе "Усамљеност дугопругаша" Алана Силитоа у режији Мартина Клупса и извођењу лондонске трупе "Биг арте", на сцени Новосадског позоришта.

291. Монодрама Сека Сабљин. - Дневник, 7. IV 1992, LI, бр. 16323, стр. 15.

Вест да ће на сцени Новосадског позоришта гостовати београдска глумица Јелисавета Сека Сабљин са монодрамом "Додирнути сани" Роберта Превора.

292. Mera ljudskosti / Radomir Putnik. - Politika, 14. IV 1992, LXXXIX, бр. 28205, стр. 17.

Prikaz predstave "Majka hrabrosti i njena deca" Bertolta Brehta, u režiji Lajoša Šoltiša koju je Novosadsko pozorište izvelo na "Danima narodnih pozorišta Srbije" u Zemunu.

293. Za početak - "Majka hrabrosti". - Večernje novosti, 15. IV 1992, XXXIX, бр. 24547, стр. 20.

U Novosadskom pozorištu održaće se 42. susret profesionalnih pozorišta Vojvodine a otvoriće ga Novosadsko pozorište predstavom "Majka hrabrosti" Bertolta Brehta.

294. Kurázs mama és gyermekei / Мајка храброст и њена деца / Весна Крчмар. - Билтен Сусрета, 17-27. IV 1992, бр. 2, стр. 7-8.

Разговор за "Округлим столом" о представи "Мајка храброст и њена деца" Бертолта Брехта у режији Шолтиш Лajoша и извођењу Новосадског позоришта.

295. Унутрашњи замах / Владимир Копицл. – Дневник, 19. IV 1992, LI, бр. 16335, стр. 10.
Извештај о отварању 42. сусрета позоришта Војводине и приказ представе "Мајка храброст" Бертолта Брехта у режији Шолтиш Лајоша и извођењу домаћина, Новосадског позоришта.
296. Színházi napló (Pozorišni dnevnik) / Gerold László. – Híd, 1992, LVI, br. 4, april, str. 322-325.
"Škola za žene" Molijera u režiji Lasla Barbarcija na sceni Novosadskog pozorišta.
297. Kruševac prvi put - domaćin / M. Radošević. – Politika, 6. V 1992, LXXXIX, br. 28225, str. 15.
Na pozorišnim susretima "Joakim Vujić" koji se prvi put održavaju u Kruševcu, nastupiće i Novosadsko pozorište sa predstavom "Majka hrabrosti" B. Brehta.
298. Ez musical! (Ovo je mjuzikl!) / Bartuc Gabriella. - Magyar Szó, 15. V 1992, XLIX, br. 131, str. 15.
Predstava "Kakuk Marci" Teršanski Jože Jenca u režiji Lajoša Šoltiša na sceni Novosadskog pozorišta.
299. Домаћину прва награда / М. Јовановић. - Дневник, 19. V 1992, LI, бр. 16363, стр. 9.
Вест да је на 28. позоришним сусретима "Јоаким Вујић" у Крушевцу, ван конкуренције наступало Новосадско позориште са представом "Мајка храброст" Б. Брехта у режији Шолтиш Лајоша.
300. Комедија "Какук Марци" / Н. Попов. - Дневник, 19. V 1992, LI, бр. 16363, стр. 9.
Вест да се на сцени Новосадског позоришта приказује комедија "Какук Марци" Јенеа Тершанског у режији Шолтиш Лајоша.
301. Kísértetek az - Újvidéki Színházban (Duhovi u Novosadskom pozorištu) / b-c (Bartuc Gabriella). - Magyar Szó, 20. V 1992, XLIX, br. 136, str. 11.
"Aveti" H. Ibzena u režiji Atile Vidnjanskog na sceni Novosadskog pozorišta.
302. Премијера Ибзенових "Авети" / Н. П. - Дневник, 21. V 1992, LI, бр. 16365, стр. 16.
Најава премијерне представе "Авети" Хенрика Ибзена у режији Атиле Видњанског, госта из Кијева и у извођењу Новосадског позоришта.
303. Kísérti a múlt (Vraća se prošlost) / Bartuc Gabriella. - Magyar Szó, 23. V 1992, XLIX, br. 139, str. 16.
"Aveti" Henrika Ibzena u režiji Atile Vidnjanskog na sceni Novosadskog pozorišta.
304. Мелодрамско изнад трагичког / Даринка Николић. – Дневник, 26. V 1992, LI, бр. 16370, стр. 15.
Приказ представе "Авети" Хенрика Ибзена у режији Атиле Видњанског и извођењу Новосадског позоришта.
305. A Kakuk Marci Csantavéren ("Kakuk Marci" u Čantaviru) / b-c [Bartuc Gabriella]. - Magyar Szó, 13. VI 1992, XLIX, br. 160, str. 10.
Poslednje gostovanje Novosadskog pozorišta.
306. Премијера "Женског оркестра" / Н. П. - Дневник, 27. VI 1992, LI, бр. 16402, стр. 9.
Најава премијерне представе "Женски оркестар" Жана Ануја у адаптацији и режији Воје Солдатовића и извођењу Новосадског позоришта.
307. Színházi napló (Pozorišni dnevnik) / Gerold László. – Híd, 1992, LVI, br. 6, jun, str. 517-519.
"Aveti" Henrika Ibzena u režiji Atile Vidnjanskog na sceni Novosadskog pozorišta.
308. Az újrt Anouilh (Preradjen Anuj) / Bartuc Gabriella. - Magyar Szó, 1. VII 1992, XLIX, br. 178, str. 13.
Poslednja premijera u ovoj sezoni na sceni Novosadskog pozorišta je "Ženski orkestar" Ž. Anuja.
309. Szűkülő pénzkeret – szélesedő repertoár (Sve manje para – a sve širi repertoar) / b-c (Bartuc Gabriella). - Magyar Szó, 13. VII 1992, XLIX, br. 190, str. 12.
Razgovor sa Žužanom Franjo dramaturgom Novosadskog pozorišta na kraju sezone o položaju pozorišta.
310. Међу ветровима / Н. Попов. – Дневник, 3. X 1991, L, бр. 1640, стр. 14.
Најава премијере "Међу ветровима" рађене према стиховима Флорике Штефан, у режији Зорана Шарића и извођењу ансамбла Позоришта младих.
311. Ми смо позориште за децу и – одраслу децу / N. St. - Misao, 22. XI 1991, XVII, br. 18, str. 10.
Razgovor sa Vojom Soldatovićem, upravnikom Pozorišta mladih u Novom Sadu.
312. Из Позоришта младих / В. К. – Позориште, 1991/92, LX, бр. 3/4, новембар/децембар 1991, стр. 27.
Кратак осврт на две нове представе Позоришта младих: "Хајде да растемо" и "Гусарска прича", мјузикл Јосипа Лорбека, у режији, адаптацији и костимима Воје Солдатовића.
313. Виртуозна слика неостварености / Владимир Копицл. – Дневник, 5. XII 1991, L, бр. 16201, стр. 18.
Приказ монодраме "Контрабас" Патрике Зискинда у извођењу Предрага Ејдуса и у режији Николе Јевтића, на сцени Позоришта младих.
314. Vigyétek színházba az anyut! (Pozovite mamu u pozorište!) / b-c (Bartuc Gabriella). - Magyar Szó, 18. I 1992, br. 16, str. 16.
Najava lutkarske predstave na mađarskom jeziku.
315. Повратак марионета / Н. П. – Дневник, 8. II 1992, LI, бр. 16264, стр. 11.
Најава премијерне представе за децу "Лоптица скочица" Јана Малика у режији Марије Кулунић и извођењу Позоришта младих.
316. Стихови преточени у игру / Марина Грујић. - Зрењанин, 13. III 1992, XLI, br. 2079, str. 8.
Вест да је мјузиклом за децу "Гусарска прича" у режији Воје Солдатовића и извођењу Позоришта младих на Луткарској сцени НП "Тоша Јовановић" у Зрењанину, започела размена реперто-

ара између новосадског и зрењанинског позоришта.

317. Коментар премијере / Соња Јовановић. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 7/8, март/април 1992, стр. 54.

Приказ представе "Лоптица-скочица" Малика, у преводу, адаптацији и режији Марије Кулунић, гошће из Београда, и извођењу ансамбла Позоришта младих.

318. Повратак марионета у Нови Сад / Соња Јовановић. – Позориште, 1991/92, бр. 7/8, март/април 1992, стр. 53-54.

Разговор са Маријом Кулунић, гошћом из Београда, која је на сцени Позоришта младих превела, адаптирала и режирала представу "Лоптица-скочица" Малика.

319. Премијера "Вунене приче" / Н. П. - Дневник, 4. IV 1992, LI, бр. 16320, стр. 9. Најава премијере лутка-представе за децу "Вунена прича" Ј. Брашишове у режији Емилије Мачковић и извођењу ансамбла Позоришта младих.

320. /.../Соња Јовановић. – Билтен Су-срета, 17-27. IV 1992, бр. 2, стр. 5.

Кратак приказ мјузикла "Гусарске приче" Јосипа Лорбека у режији Воје Солдатовића и извођењу Позоришта младих.

321. Гусарске маштарије / Соња Кошничар. – Билтен Су-срета, 17-27. IV 1992, бр. 2, стр. 5.

Приказ мјузикла "Гусарске приче" Јосипа Лорбека, по текстовима групе аутора, у режији Воје Солдатовића и извођењу Позоришта младих.

322. "Жене, ах те жене" – Округли сто / В. К. - Билтен Су-срета, 17-27. IV 1992, бр. 2, стр. 11.

Разговор за "Округлим столом" о представи "Жене, ах те жене" Алда Николаја у режији Воје Солдатовића и извођењу Позоришта младих из Новог Сада.

323. "Гусарске приче" – Округли сто / Душка Радивојевић и Весна Крчмар. - Билтен Су-срета, 17-27. IV 1992, бр. 3, стр. 6-7.

Разговор за "Округлим столом" о мјузиклу "Гусарске приче" Јосипа Лорбека, у режији Воје Солдатовића и извођењу Позоришта младих.

324. Позориште младих, Нови Сад / Воја Солдатовић. - Билтен Су-срета, 17-27. IV 1992, бр. 1, стр. 6.

О историјату Позоришта младих, о његовом раду и најава представе "Жене, ах те жене" Алда Николаја у режији Воје Солдатовића.

325. Једренак сметењак / Зоран Ђерић. - Дневник, 23. IV 1992, LI, бр. 16339, стр. 10.

Приказ представе "Гусарске приче" групе аутора, у режији Воје Солдатовића, коју је Позориште младих извело на 42. су-сретима војвођанских позоришта у Новом Саду.

326. Луткарски шире сцену / Илија Тушић. - Дневник, 16. V 1992, LI, бр. 16360, стр. 15.

Информација о уступању простора Позоришта младих студентима Академије уметности у Новом Саду.

327. "Путујући комедијанти" / С. С. - Дневник, 23. V 1992, LI, бр. 16367, стр. 17.

Најава луткарске гинџол премијере "Путујући комедијанти" аутора и редитеља Марије Кулунић, у извођењу ансамбла Позоришта младих.

328. Велики повратак Воје Солдатовића / Соња Кошничар. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 9/10, мај/јуни 1992, стр. 37.

Осврт на рад редитеља Воје Солдатовића, управника Позоришта младих које је добитник овогодишње Змајево награде на Змајевим дечјим играма.

329. Ироничан помак ка трагикомичном / Александар Милосављевић. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 9/10, мај/јуни 1992, стр. 35-36.

Приказ представе "Жене, ах те жене" Алда Николаја у режији Воје Солдатовића и извођењу ансамбла Позоришта младих.

330. Представе за све узрасте / Н. Попов. - Дневник, 9. VI 1992, бр. 16384, стр. 7.

Вест да је у Позоришту младих оспособљена за рад велика сцена.

331. Глумиш и лутке / Д. Д. – Дневник, 19. VI 1992, LI, бр. 16394, стр. 14.

Вест да Позориште младих изводи своје представе на отвореном, да учествује на многим манифестацијама и да изводи представе и за одрасле.

332. Премијерни су-срет Чиче и Старог / И. Т. – Дневник, 26. VI 1992, LI, бр. 16401, стр. 14.

Најава премијерне представе "Чича и Стари" у режији писца и редитеља Томе Јовановића, на великој сцени Позоришта младих.

333. Представе за децу. – Дневник, 9. VII 1992, LI, бр. 16415, стр. 15.

Вест да ће се на Штранду играти представе за децу у извођењу ансамбла Позоришта младих.

NARODNO POZORIŠTE, SOMBOR

334. Melodrama s katarzom / S. Đokić. – Politika, 4.IX 1991, LXXXVIII. br. 27986, str. 14.

Članak o radu i repertoaru somborskog NP u predstojećoj sezoni.

335. Ma Bezdánban. Bemutatózik a zombori színház magyar társulata (Danas u Somboru. Predstavlja se mađarska grupa somborskog pozorišta) / Z. [Zámbó] I. [Illés]. – Magyar Szó, 6. IX 1991, br. 245, str. 14.

336. Спектакл у време несигурно / Д. К. п. – Сомборске новине, 6. IX 1991, XXXVII, бр. 1934, стр. 6.

Вест да ће сезону у сомборском НП отворити две представе на страни: драмски спектакл "Камо ноћи, камо дани" Радослава Златана Дорића на Вуковом сабору и представа "Мачка на усвијаном лименом крову" Тенеси Вилјамса у режији Тибора Вајде, у Дому културе у Бездану, на мађарском језику.

337. Egy színház születése (Rođenje jednog pozorišta) / Bence Erika. – Dunatáj, 11. IX 1991, XXII, br. 35, str. 1.
Mađarska grupa u somborskom NP.

338. Maeska a forgó bádogtetőn (Mačka na vrućem limenom krovu) / Bence Erika. – Magyar Szó, 11. IX 1991, XLVIII, br. 250, str. 11.

"Mačka na usijanom limenom krovu" T. Viliјamsa u režiji Vajde Tibora.

339. Лази Костићу у част / Пина Попов. – Дневник, 12. IX 1991, L, бр. 16119, стр. 15.

Приказ представе "Камо ноћи, камо дани" аутора и редитеља Радослава Златана Дорића, коју је сомборско НП извело на завршној свечаности Вуковог сабора у Тршињу.

340. Потпунији преображај / Д. К-и. – Сомборске новине, 13. IX 1991, XXXVII, бр. 1936, стр. 6.

Приказ представе "Камо ноћи, камо дани" аутора и редитеља Радослава Златана Дорића у извођењу сомборског НП, која је изведена у оквиру манифестације Вуков сабор у Тршињу.

341. Igra na usijanoj sceni / Istvan Virag. – Somborske novine, 13. IX 1991, XXXVII, бр. 1936, стр. 6.

Приказ представе "Mačka na usijanom limenom krovu" Tenesi Viliјamsa, u režiji Tibora Vajde, koju је somborsko NP izvelo na sceni u Bezdанu, na mađarskom jeziku.

342. Odloženi početak sezone u Somboru / S. Đokić. – Politika, 20. IX 1991, LXXXVIII, бр. 28002, стр. 15.

Početak pozorišne sezone u somborskom NP odložen je zbog ratnih sukoba.

343. Лазин Сомбор у Вуковом Тршињу. – Сомборске новине, 20. IX 1991, XXXVII, бр. 1937, стр. 9.

Прилог уз фотографију из представе "Камо ноћи, камо дани" аутора и редитеља Радослава Златана Дорића, коју је сомборско НП извело на Вуковом сабору у Тршињу.

344. Zašto je odloženo početak sezone / S. Đokić. – Politika, 22. IX 1991, LXXXVIII, бр. 28004, стр. 18.

Kratko objašnjenje povodom odlaganja početka sezone u somborskom NP zbog ratnih sukoba u Jugoslaviji.

345. Rat odložio sezonu / A. R. – Politika ekspres, 24. IX 1991, XXIX, бр. 9895, стр. 15.

Vest da je zbog ratnih sukoba otkazan početak sezone u somborskom NP.

346. Valótilan valós történetek: magyar színházról Zomborban (Necelne realne priče: mađarsko pozorište u Somboru) / Bence Erika. – Képes Ifjúság, 25. IX 1991, XLVI, бр. 1997, стр. 11.

U okviru NP u Somboru osnovana je mađarska grupa. Prva predstava je "Mačka na usijanom limenom krovu" u režiji Vajde Tibora.

347. A magyar színház bemutatója (Premijera mađarskog pozorišta) / Z. [Zámbó] I. [Illés]. – Dunatáj, 25. IX 1991, XXII, бр. 37, стр. 1.

"Mačka na usijanom limenom krovu" T. Viliјamsa u režiji Vajda Tibora na sceni NP u Somboru.

348. A Népszínház magyar társulatának bemutatója (Premijera mađarske grupe Narodnog pozorišta) / Z. [Zámbó] I. [Illés]. – Magyar Szó, 4. X 1991, XLVIII, бр. 273, стр. 13.

"Mačka na usijanom limenom krovu" T. Viliјamsa u režiji Vajda Tibora na sceni somborskog NP.

349. Premijera na somborskoj sceni / D. K-n. – Somborske novine, 11. X 1991, XXXVII, бр. 1940, стр. 6.

Prilog uz fotografiju iz predstave "Mačka na usijanom limenom krovu" Tenesi Viliјamsa u režiji Tibora Vajde, koju је somborsko NP izvelo na svojoj sceni na mađarskom jeziku.

350. Dve sirotice / H. P. Dnevnik, 18. X 1991, L, бр. 16155, стр. 16.

Premijером представе "Dve sirotice" Eјena Kormona и Адолфа Денерија у режији Славенка Салетовића, госта из Београда и у извођењу сомборског НП започеће позоришна сезона.

351. Бајка за несаницу / Давид Кецман. – Дневник, 24. X 1991, L, бр. 16161, стр. 13.

Приказ представе "Dve sirotice" Адолфа Денерија и Ејена Кормона у режији Славенка Салетовића и извођењу НП из Сомбора.

352. Исцелујућа хуморност / Давид Кецман. – Сомборске новине, 25. X 1991, XXXVII, бр. 1942, стр. 6.

Приказ представе "Dve sirotice" Адолфа Денерија и Ејена Кормона у режији Славенка Салетовића и извођењу сомборског НП.

353. Pozorišna scena / David Kecman. – Misao, 25. V 1991, XVII, бр. 16, стр. 10.

Somborsko NP novu sezonu počelo predstavom "Kamo noći, kamo dani" pisca i rediteља Radoslava Zlatana Dorića, kojom је obeleжena 150-godišnjica rođenja Laze Kostića.

354. Isceljujuća humornost / David Kecman. – Misao, 8. XI 1991, XVII, бр. 17, стр. 10.

Приказ премијере представе "Dve sirotice" Адолфа Денерија и Ејена Кормона, у режији Славенка Салетовића и извођењу сомборског НП.

355. Гостује сомборско позориште / H. P. –

Dnevnik, 15. XI 1991, L, бр. 16183, стр. 14.
Вест да ће у СНП-у гостовати сомборско НП са представом "Dve sirotice" Адолфа Денерија и Ејена Кормона у режији Славенка Салетовића.

356. Ki pénzeltje a zombori magyar színházat? (Ko finansira mađarsko pozorište u Somboru?) / Z. [Zámbó] I. [Illés]. – Magyar Szó, 20. XI 1991, XLVIII, бр. 320, стр. 11.

357. Припремите марамице: коначно праве сузе / Зоран Р. Поповић. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 3/4, новембар/децембар 1991, стр. 22-24.

Критички приказ представе "Dve sirotice" Адолфа Денерија и Ејена Кормона у режији Славенка Салетовића и извођењу сомборског НП, на сцени СНП-а.

358. Радо иде Србин у војнике / Д. Кецман. – Сомборске новине, 20. XII 1991, XXXVII, бр. 1950, стр. 6.

Вести из сомборског НП, о репертоару.

359. Бескрај српске невоље / Давид Кецман. – Сомборске новине, 27. XII 1991, XXXVII, бр. 1951-52, стр. 11.
Приказ представе "Радо иде Србин у војнике" у режији Зорана Ратковића и извођењу НП у Сомбору.
360. Od komedije do groteske / Radomir Putnik. – Politika, 30. XII 1991, LXXXVIII, бр. 28101, стр. 13.
Приказ представе "Strankadžije или неки Sterija пише Rodoljupce" писца и редитеља Radoslava Dorića, коју је сомборско NP извело у Младеновцу.
361. Божићне поетске слике / Н. П. – Дневник, 9. I 1992, LI, бр. 16234, стр. 15.
Најава премијере "Анђео мира" Миливоја Млађеновића у режији Богомира Ђорђевића и извођењу НП из Сомбора.
362. Macská, árvák, katonák (Маџке, сирочади, војници) / Bence Erika. – 7 Nap, 17. I 1992, бр. 3, стр. 17.
О представама "Маџка на усјаном лименом крону" Т. Viljamsa у режији Vajda Tibora, на мађарском језику, "Dve sirotice" А. Denerija и Е. Kormona у режији Slavenka Siletovića и "Радо иде Србин у војнике" Боре Ћосића у режији Зорана Ратковића на сцени сомборског NP.
363. Антиратна драма / Давид Кецман. – Дневник, 17. I 1992; LI, бр. 16242, стр. 17.
Приказ представе "Радо иде Србин у војнике" Боре Ћосића у режији Зорана Ратковића и извођењу ансамбла НП у Сомбору.
364. Odjek kasnog budenja / David Kecman. – Somborske novine, 31. I 1992, XXXVII, бр. 1956, стр. 6.
Osvrt na gostovanje Zvezdara teatra iz Beograda sa predstavom "Profesionalac" аутора и редитеља Dušana Kovačevića, на сцени сомборског NP.
365. Одбрана достојанства / Давид Кецман. – Сомборске новине, 7. II 1992, XXXVII, бр. 1957, стр. 6.
О проблему финансирања НП и других културних установа у Сомбору, између осталих, говорио је и Миливоје Млађеновић, управник овог позоришта.
366. Komedije naših zabluda / Petar Ilić. – Večernje novosti, 8. II 1992, XXXIX, бр. 24480, стр. 18.
Na predstojećim Danima komedije u Svetozarevu nastupiće i somborsko NP sa predstavom "Strankadžije или неки Sterija пише Rodoljupce".
367. Lek protiv strahova / S. Žikić. – Politika, 10. II 1992, LXXXIX, бр. 28141, стр. 14.
Na 21. festivalu "Dani komedije" u Svetozarevu nastupiće i somborsko NP sa predstavom "Strankadžije или неки Sterija пише Rodoljupce" аутора и редитеља Zlatana Dorića.
368. U potrazi za lepom / D. Kecman. – Somborske novine, 14. II 1992, XXXVII, бр. 1958, стр. 6.
Osvrt na veliko interesovanje publike za program NP u Somboru, нарочито када гостују позоришта из Београда и Новог Сада.
369. Veselo pozorje / B. Samardžić. – Politika ekspres, 14. II 1992, XXX, бр. 10034, стр. 15.
Na predstojećim 21. danima komedije u Svetozarevu nastupiće i somborsko NP sa predstavom "Strankadžije или неки Sterija пише Rodoljupce".
370. Gostuje somborsko Narodno pozorište / S. Đ. – Politika, 28. II 1992, LXXXIX, бр. 28159, стр. 17.
Vest o gostovanju somborskog NP u Zemunu sa predstavom "Радо иде Србин у војнике" Боре Ћосића, у режији Зорана Ратковића.
371. "Baš Čelik" našeg doba / David Kecman. – Somborske novine, 28. II 1992, XXXVII, бр. 1960, стр. 6.
Приказ представе "Baš Čelik" Миливоја Млађеновића у режији Davida Tasića и извођењу ансамбла NP из Сомбора.
372. Volt egyszer egy magyar társulat! (Bila jednom jedna mađarska grupa!) / Bence Erika. – Magyar Szó, 29. II 1992, бр. 58, стр. 10.
Prestanak rada mađarske grupe NP u Somboru.
373. Uručene pozorišne nagrade / S. Đ. [Dokić] – Politika, 3. III 1992, LXXXIX, бр. 28163, стр. 17.
Nagrade na Pozorišnim svečanostima u Mladencu dobili su i glumci somborskog NP, Ksenija Marić за најбољу женску улогу и Aleksandar Torlaković за споредну улогу и предстали "Strankadžije или неки Sterija пише Rodoljupce".
374. Смех потребнији него икад / Н. Попов. – Дневник, 3. III 1992, LI, бр. 16288, стр. 15.
Вест да ће на фестивалу "Дани комедије" у Светозареву НП из Сомбора извести представу "Странкаџије или неки Sterija пише Родолупце" аутора и редитеља Радослава Златана Дорића.
375. Повратак Шекспиру / К.н. – Сомборске новине, 13. III 1992, XXXVII, бр. 1962, стр. 6.
Вести из сомборског НП о његовом репертоару и гостовањима.
376. Улазнице разграбљене / S. Žikić. – Politika, 20. III 1992, LXXXIX, бр. 28180, стр. 17.
Na "Danima komedije" u Svetozarevu nastupiće i somborsko NP sa predstavom "Strankadžije или неки Sterija пише Rodoljupce" Zlatana Dorića.
377. "Strankadžije..." поделиle publiku. – Politika, 27. III 1992, LXXXIX, бр. 28187, стр. 15.
Kratak osvrt na predstavu "Strankadžije или неки Sterija пише Rodoljupce" Radoslava Dorića коју је сомборско NP извело на "Danima komedije" u Svetozarevu.
378. Репертоар сомборског позоришта / В. К. – Позориште, 1991/92, LI, бр. 7/8, март/април 1992, стр. 41-42.
Разговор са Миливојем Млађеновићем, управником сомборског НП, о раду и репертоару у овом позоришту.
379. Деоба по апллаузу / D. Kecman. – Somborske novine, 3. IV 1992, XXXVII, бр. 1965, стр. 6.
Osvrt na učešće somborskog NP на festivalu "Dani komedije" u Svetozarevu, sa predstavom "Strankadžije или неки Sterija пише Rodoljupce" писца и редитеља Radoslava Zlatana Dorića.
380. Rešeto za programe / David Kecman. – Somborske novine, 10. IV 1992, XXXVII, бр. 1966, стр. 6.

Razgovor sa Miodragom Dukićem, ministrom kulture Srbije, o daljem načinu finansiranja NP u Somboru.

381. Renesansni prividi / D. K-n. – Somborske novine, 17. IV 1992, XXXVII, br. 1967, str. 6.

Najava premijere "Ukročena goropad" V. Šekspira, kojom će u ansamblu NP u Somboru biti obeležena 428. godišnjica Šekspirovog rođenja.

382. "Ukročena goropad" – Okrugli sto / Duška Radivojević, Vesna Krčmar, Smiljana Lagator i Dušana Radmanović. – Билтен Сурета, 17-27, IV 1992, бр. 5, стр. 8-10.

Разговор за "Округлим столом" о представи "Укročена горопад" В. Шекспира у режији Зорана Ратковића и извођењу НП из Сомбора.

383. Pozorište slavi Šekspira / S. Dokić. – Politika, 23. IV 1992, LXXXIX, br. 28214, str. 15.

Povodom godišnjice rođenja Viljema Šekspira somborsko NP će premijerno izvesti komediju "Ukročena goropad" u režiji Zorana Ratkovića.

384. У славу Шекспира / Ђ. Вукмировић. – Дневник, 23. IV 1992, LI, бр. 16339, стр. 10.

Најава премијере "Укročена горопад" В. Шекспира у режији Зорана Ратковића и извођењу ансамбла НП из Сомбора, којом ће бити обележена 428. годишњица рођења великог писца.

385. Otkrivanje radosti / David Kecman. – Somborske novine, 30. IV 1992, XXXVII, br. 1969, str. 6.

Prikaz predstave "Ukročena goropad" Viljema Šekspira u režiji Zorana Ratkovića i izvođenju NP iz Sombora.

386. Nagrada za glumu i režiju. – Somborske novine, 30. IV 1992, XXXVII, br. 1969, str. 1.

Vest da je Branka Bojić, glumica NP u Somboru, nagradena za glumu na 42. susretima vojvodanskih pozorišta u Novom Sadu (za ulogu Katarine u predstavi "Ukročena goropad" V. Šekspira, u režiji Zorana Ratkovića).

Na ovim Susretima ustanovljena je nagrada "Nikola Petrović Peca" somborskog NP, koju je dobio Nebojša Bradić, reditelj iz Kruševca.

387. Ренесансно кроћење невоље / Давид Кешман. – Сомборске новине, 8.V 1992, XXXVII, бр. 1970, стр. 6.

Осврт на представу "Укročена горопад" В. Шекспира, којом је сомборско НП обележило годишњицу Шекспировог рођења; о награди за глуму коју је добила Бранка Бојић за улогу Катарине на 42. сусретима у Новом Саду и о установљењу награде Никола Петровић Пецца у сомборском НП.

388. Стиже "Злочин и казна". – Сомборске новине, 15. V 1992, XXXVII, бр. 1971, стр. 8.

Обавештење о гостовањима сомборског НП у другим местима и позориштима која гостују на сцени сомборског НП.

389. Бранка Бојић / В. К. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 9/10, мај/јуни 1992, стр. 33-34.

Разговор са Бранком Бојић, глумицом НП из Сомбора, поводом двоструке награде коју је добила на 42. сусрету позоришта Војводине – награду за глуму и награду Удружења драмских уметника Војводине као најбољи млади глумац.

NARODNO POZORIŠTE – NÉPSZÍNHÁZ, SUBOTICA

390. Jedinstveni u jedinstvu / A. M. – Subotičke novine, 6. IX 1991, XLVII, br. 36, str. 9.

Osvrt na YU-fest na kome je prikazano šest premijera rađenih po delu Danila Kiša: "Rani jadi" u režiji Saše Milenkovskog, "Esterhazi" u režiji Istvana Lalića, "Misa u A-molu" u režiji Ljubiše Ristića, "Čudotvorac" i "Put u Nikaraguu" u režiji Harisa Pašovića i koreodrama "Mansarda" Nade Kokotović.

391. Válaszlevél Zebriának (Odgovor Zebri) / Bartuc Gabriella. – Magyar Szó, 10. IX 1991, XLVIII, br. 249, str. 15.

392. A csodát látott Bartuc! (Bartuc, koja je videla čuda!) / Zebra Mihály. – Magyar Szó, 10. IX 1991, XLVIII, br. 249, str. 15.

393. Enciklopedija mrtvih slova / Moša Jeremić. – Stav, 13. IX 1991, br. 84, str. 52-53. YU-fest '91 – Kiš fest.

394. Kišov humanizam odgovor je surovom vremenu / Aleksandra Meandžija. – Misao, 24. IX 1991, XVII, br. 14, str. 5.

Prikaz predstava izvedenih u okviru YU-festa u Subotici, koje su rađene prema delima Danila Kiša.

395. У улици дивљих кестенова / Зоран Р. Поповић. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 1/2, септембар/октобар 1991, стр. 44-51.

Приказ YU-феста 91. који је у целини посвећен делима Данила Киша, у извођењу ансамбла НП у Суботици.

396. Újabb évad előtt (Na početku nove pozorišne sezone) / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. – Magyar Szó, 16. X 1991, XLVIII, br. 285, str. 13.

397. A mozi se maradjon! (Ne ostane ni bioskop!) / Garai László. – Családi Kör, 17. X 1991, II, br. 41, str. 12.

Hoće li dobiti Ristićevo pozorište prostoriје "Jadran kina" u Subotici?

398. Crtač na pesku / Ladislav Kovačić. – Subotičke novine, 18. X 1991, XLVII, br. 42, str. 11.

Razgovor sa Pal Petrikom, scenografom i slikarem koji je dugo radio u subotičkom NP.

399. Toldi Miklós – színpadon (Miklós Toldi – na sceni) / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. – Magyar Szó, 19. X 1991, XLVIII, br. 288, str. 9.

Pozorišno veće glumca Frideša Kovača u Subotici, u Népkör-u, a prikazaće predstavu "Toldi" Janoša Aranjan.

400. A falon túl... (Preko zida...) / Csordás Mihály. – 7 Nap, 25. X 1991, XLVI, br. 43, str. 19.

Eva Kasa prikazuje monodramu "Preko zida" Vili Rusela u režiji Zoltana Baraciúsa.

401. Predstoji veliko "spremanje" / L. Kovačić. – Subotičke novine, 25. X 1991, XLVII, br. 43, str. 11.
 Intervju sa Ljubišom Ristićem, upravnikom subotičkog NP.
402. Színházlátogatás moziügyben (Poseta pozorištu u vezi sa bioskopom) / Cérna Ágnes. – Képes Ifjúság, 30. X 1991, XLVI, br. 2002, str. 4.
 Zašto Ljubiša Ristić krije aferu oko prostora "Jadran" bioskopa?
403. Jadran? Színház? (Jadran? Pozorište?) / Király Andrea. – Képes Ifjúság, 30. X 1991, XLVI, br. 2002, str. 4.
404. Végre évadnyitás (Nakon svega početak sezone) / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. – Magyar Szó, 1. XI 1991, XLVIII, br. 301, str. 11.
405. Szabadka, YUFEST 91 (Subotica, YU-fest 91) / Barácius Zoltán. – Magyar Képes Újság, 14. XI 1991, XL, br. 38, str. 9.
406. Évadnyitás a színházban (Početak sezone u pozorištu) / szűszner. – 7 Nap, 15. XI 1991, XLVI, br. 46, str. 50.
407. Örökös vándorlásaink (Seobe) / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. – Magyar Szó, 20. XI 1991, XLVIII, br. 320, str. 10.
 Iz subotičkog NP grupno odlaze glumci.
408. Триптих о нестајању / Владимир Копицл. – Дневник, 20. XII 1991, L, бр. 16216, стр. 10.
 Приказ представе "Отац Сам" ("Пешчаник") Данила Киша у режији Љубише Ристића и извођењу НП у Суботици.
409. Obilato osipanje života / Branislav Jakovljević. – Borba, 25. XII 1991, LXIX, br. 360, str. 23.
 Приказ премијере представе "Отац Сам" према роману "Пешчаник" Данила Киша, у режији Љубише Ристића и извођењу subotičkog NP.
410. Mint a szardíniák (Kao sardinije) / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. – Magyar Szó, 23. I 1992, XLIX, br. 21, str. 11.
 Теškoће subotičkog NP.
411. Ne odlazim iz Subotice / Vclimir Čurgus. – Politika, 27. I 1992, LXXXIX, br. 28127, str. 15.
- Razgovor sa Ljubišom Ristićem posle predstave "Otac Sam" Danila Kiša u njegovoj režiji u subotičkom NP.
412. Znače li "daske" život? / Ladislav Kovačić. – Subotičke novine, 14. II 1992, XLIX, br. 7, str. 9.
 Razgovor sa Miodragom Krivokapićem, glumcem, koji je čest gost u subotičkom NP.
413. Или: прича о театру / Марија Шимоковић. – Дневник, 19. II 1992, LI, бр. 16275, стр. 16.
 Уметнички портрет Љубише Ристића, редитеља и управника subotičkog НП.
414. Neuporedivi Vilijem Šekspir / K. – Subotičke novine, 24. II 1992, XLIX, br. 8, str. 2.
 Осврт на одржавање и организовање позоришних фестивала код нас.
415. Izlaza, ipak, ima / Ladislav Kovačić. – Subotičke novine, 24. II 1992, XLIX, br. 8, str. 9.
 Razgovor sa Nadom Kokotović, dobitnicom nagrade "Dr Ferenc Bodrogyari" za organizaciju II internacionalnog festivala plesnog teatra "Emergency exit" u Subotici.
416. Nacija, principi i kultura / Ljubiša Ristić. – Subotičke novine, 24. II 1992, XLIX, br. 8, str. 5.
 Zapisi Ljubiše Ristića o istorijatu subotičkog NP, kao i o daljem razvoju pozorišne kulture u Subotici.
417. Raszkolnyikov a vonatból (Raskolnjikov iz voza) / Bartuc Gabriella. – Magyar Szó, 28. II 1992, br. 57, str. 15.
 "Zločin i kazna" F. M. Dostojevskog u režiji Saše Milenkovskog.
418. Pozorišno rano leto / L. K. – Subotičke novine, 28. II 1992, XLVIII, br. 9, str. 2.
 Vest da će premijerom "Zločin i kazna" F. M. Dostojevskog u izvođenju subotičkog NP, započeti ovogodišnji YU-fest.
419. Nacija, principi i kultura (II) / Ljubiša Ristić. – Subotičke novine, 28. II 1992, XLVIII, br. 9, str. 5.
 Zapisi Ljubiše Ristića o NP u Subotici i o pozorišnoj kulturi na našim prostorima.
420. Serija premijera / H. Попов. – Дневник, 29. II 1992, LI, бр. 16285, стр. 15.
 Осврт на репертоар subotičkog НП, који треба премијерно да буде изведен до почетка YU-феста 92.
421. Трагично осећање живота / H. Попов. – Дневник, 14. III 1992, LI, бр. 16299, стр. 15.
 Најава премијере "Осврни се у гнев" Цона Озборна у режији Саше Малешевић и у извођењу ансамбла НП у Суботици.
422. Mladi "u gnev" / Sl. V. – Večernje novosti, 14. III 1992, XXXIX, br. 24513, str. 18.
 Најава премијерне представе "Осврни се у гнев" Дžона Озборна, у режији Саше Малешевић и извођењу subotičkog NP.
423. Расколњиково хутање / Александар Милосављевић. – Дневник, 20. III 1992, LI, бр. 16305, стр. 9.
 Приказ представе "Злочин и казна" Ф. М. Достојевог у режији Саше Миленковског и извођењу НП у Суботици.
424. Задовољство за гимнософисту / Владимир Копицл. – Дневник, 23. III 1992, LI, бр. 16308, стр. 13.
 Приказ представе "Осврни се у гнев" Цона Озборна у режији Саше Малешевић на сцени и у извођењу НП у Суботици.
425. Vratiti gradu Jevreje / Ljubiša Ristić. – Subotičke novine, 27. III 1992, XLVIII, br. 13, str. 5.
 Zapis Ljubiše Ristića o sudbini pozorišne zgrade i predlog za buduće korišćenje zgrade Sinagoge.
426. Подвала као забава / Владимир Копицл. – Дневник, 31. III 1992, LI, бр. 16316, стр. 15.
 Приказ представе "Рандеву у предграђу" Александра Вампилова у режији Александра Товстоногова и извођењу НП у Суботици.
427. Ко је убио бабу? / Стеван Шербан. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 7/8, март/април 1992, стр. 44-45.

Приказ представе "Злочин и казна" Ф. М. Достојевског у режији Саше Миленковског на сцени и у извођењу суботичког НП.

428. Крај као нов почетак / Стеван Шербан. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 7/8, март/април 1992, стр. 43-44.

Приказ представе "Отац Сам" Данила Киша у режији Љубише Ристића и извођењу суботичког НП.

429. Széld Vampilov (Nežni Vampilov) / Bartuc Gabriella. – Magyar Szó, 2. IV 1992, XLIX, бр. 91, стр. 13.

Predstava "Randevu u predgradu" Aleksandra Vampilova u režiji Aleksandra Tovstogova na sceni NP u Subotici.

430. Ūbŭ papa ūj ŕete (Novi ŕivot ŕiĕe Ibiĕa) / b-c [Bartuc Gabriella]. – Magyar Szó, 4. IV 1992, XLIX, бр. 93, стр. 16.

Haris Pašoviĕ, reditelj o drami Alfreda Œariĕa "Kralj Ibi", koju prikazuje subotiĕko NP.

431. Ако глупост влада светом... / М. Шимоковић. – Дневник, 4. IV 1992, LI, бр. 16320, стр. 9.

Реч Хариса Пашовића, редитеља представе "Краљ Иби" Алфреда Жарића, пред премијерно извођење на сцени суботичког НП.

432. Izazov teatra / B. G. – Politika ekspres, 8. IV 1992, XXX, бр. 10088, стр. 15.

Na smotri "Dani narodnih pozorišta Srbije" u Zemunu subotiĕko NP ĕe izvesti predstavu "Otac Sam".

432a. Izložba knjiga o pozorištu. – Subotiĕke novine, 10. IV 1992, XLVIII, бр. 15, стр. 2.

Izveštaj o otvaranju izložbe o uslovima za zaštitu i revitalizaciju NP u Subotici i predstavljanje nove knjige "Zgrada subotiĕkog pozorišta" mr Gordane Vujnoviĕ Prĕiĕ i Viktorije Vujkoviĕ Lamiĕ.

433. Од псовке ка утопији / Владимир Копицл. – Дневник, 10. IV 1992, LI, бр. 16326, стр. 11.

Приказ представе "Краљ Иби" Алфреда Жарића у режији Хариса Пашовића и извођењу НП у Суботици.

434. Kultura danas i sutra / L. K. – Subotiĕke novine, 10. IV 1992, XLVIII, бр. 15, стр. 1.

Vest da su sa Miodragom Đukiĕem, ministrom kulture Srbije, razgovarali kulturni poslenici, između ostalih i predstavnici Narodnog i Deĕjeg pozorišta iz Subotice.

434a. Ristiĕ je preuzeo moju ideju / Goran Martinoviĕ. – Subotiĕke novine, 10. IV 1992, XLVIII, бр. 15, стр. 5.

Komentar na tekst Ljubiše Ristiĕa u "Subotiĕkim novinama" od 27. III 1992. godine, a u vezi sa zgradom NP u Subotici.

435. Politikai pornó (Politiĕki porno) / Bartuc Gabriella. – Magyar Szó, 14. IV 1992, XLIX, бр. 99, стр. 15.

"Kralj Ibi" A. Œariĕa u režiji Harisa Pašoviĕa izvodi se na srpskohrvatskom jeziku u subotiĕkom NP.

436. Szemközti a világgal egy gyermek áll (Ispred sveta stoji jedno dete) / Bartuc Gabriella. – Magyar Szó, 15. IV 1992, XLIX, бр. 104, стр. 12.

"Vojcek" Georga Bihnera u režiji Andraša Urbana, na sceni subotiĕkog NP.

437. Postavljanje pitanja / Radomir Putnik. – Politika, 15. IV 1992, LXXXIX, бр. 28206, стр. 17.

Prikaz predstave "Vojcek" Georga Bihnera, u režiji Andraša Urbana, koju je subotiĕko NP izvelo na "Danima narodnih pozorišta Srbije" u Zemunu.

438. Felújítják a szabadkai színházat (?) (Planiraju rekonstrukciju subotiĕkog pozorišta?) / re [Révész Erika]. – Magyar Szó, 15. V 1992, XLIX, бр. 131, стр. 15.

439. Slike o litalici / Radomir Putnik. – Politika, 16. IV 1992, LXXXIX, бр. 28207, стр. 15.

Prikaz predstave "Otac Sam" prema delima Danila Kiša, u režiji Ljubiše Ristiĕa koju je subotiĕko NP izvelo na Danima narodnih pozorišta Srbije.

440. Bijeg iz stvarnosti Tunguzije / Moir Musafija. – Stav, 17. IV 1992, бр. 98, стр. 62. Alfred Œariĕ i Haris Pašoviĕ "Kralj Ibi ili Tungužani" u režiji Harisa Pašoviĕa na sceni NP Subotice.

441. "J. C. живот и време" / Sz. J. ĕlet és idó – Округли сто / Смилана Лагатор.

– Билтен Сусрета, 17-27. IV 1992, бр. 3, стр. 8.

Разговор за "Округлим столом" о представи "J. C. живот и време" аутора и редитеља Љубише Ристића и извођењу НП у Суботици.

442. Наставак разговора о представи "J. C. живот и време" / Смилана Лагатор. – Билтен Сусрета, 17-27. IV 1992, бр. 4, стр. 8.

Разговор за "Округлим столом" о представи "J. C. живот и време" Љубише Ристића у извођењу НП у Суботици.

443. Народно позориште – Népszínház – 1780-1988. – Билтен Сусрета, 17-27. IV 1992, бр. 2, стр. 3.

Кратак осврт на оснивање и историјат НП у Суботици.

444. "Злочин и казна" Воз-свет / Ивана Петровић. – Билтен Сусрета, 17-27. IV 1992, бр. 2, стр. 6.

Кратак приказ представе "Злочин и казна" Ф. М. Достојевског у режији Саше Миленковског и извођењу НП у Суботици.

445. Зовем се Ј. С. / Зоран Р. Поповић. – Билтен Сусрета, 17-27. IV 1992, бр. 3, стр. 7.

Приказ представе "J. C. живот и време" аутора и редитеља Љубише Ристића, у извођењу НП из Суботице.

446. Уз ветар / Јудита Шалго. – Билтен Сусрета, 17-27. IV 1992, бр. 2, стр. 3.

Коментар уз најаву представе "J. C. живот и време" сценаристе и редитеља Љубише Ристића, у извођењу НП у Суботици.

447. "Злочин и казна" – Округли сто. – Билтен Сусрета, 17-27. IV 1992, бр. 3, стр. 8.

Разговор за "Округлим столом" о представи "Злочин и казна" Ф. М. Достојевског у режији Саше Миленковског и извођењу НП из Суботице.

448. Уметност ипак стигла / Владимир Копицл. – Дневник, 23. IV 1992, LI, бр. 16339, стр. 10.

Приказ двеју представа које су изведене на 42. сусрету позоришта Војводине у

Новом Саду: "Злочин и казна" Ф. М. Достојевског у режији Саше Миленковског и "Ј. С. живот и време" аутора и редитеља Љубише Ристића, обе у извођењу НП из Суботице.

449. O autistima i ostalima / Milovan Miko-
vić. – Subotičke novine, 24. IV 1992,
XLVIII, br. 17. str. 4.

Prikaz predstave "Vojcek" Georga Bihnera u
režiji Andraša Urbana studenta režije na no-
vosadskoj Akademiji, koju su na sceni subo-
tičkog NP izveli mahom studenti glume na
novosadskoj Akademiji.

450. Predstava našeg oca / Jovan Ćirilov. –
Politika, 5. V 1992, LXXXIX, br. 28224, str.
15.

Prikaz predstave "Kralj Ibi" Alfreda Žarija, u
režiji Harisa Pašovića i izvođenju Subo-
tičkog NP.

451. Manje od igre / Ivana Petrović. – Stav,
15. V 1992, br. 100. str. 65.

Džon Ozborn "Osvrni se u gnevu" u režiji
Saše Malešević i Aleksandar Vampilov
"Randes-vous u predgrađu" u režiji Aleksan-
dra Tovstonogova u NP u Subotici.

452. Egy helyett négy színház? (Četiri pozori-
šta umesto jednog?) / re [Révész Erika]. –
Magyar Szó, 20. V 1992, XLIX, br. 136, str.
10.

Pozorište dobilo ponovo četrdeset miliona
dinara.

453. "Sudeno mu" da bude glumac / L. Kova-
čić. – Subotičke novine, 22. V 1992, XLVIII,
br. 21, str. 9.

Razgovor sa Petrom Radovanovićem, penzi-
onisanim glumcem subotičkog NP.

454. Promenimo loš kraj / B. Krsrić. – Subo-
tičke novine, 22. V 1992, XLVIII, br. 21, str.
11.

O rediteljskom umeću Jovana Putnika i su-
botičkim godinama Ljubiše Ristića.

455. Csak színház legyen (Samo da bude pozori-
šte) / L. [Lehocki] Zs. [Zsuzsa]. –
Magyar Szó, 29. V 1992, XLIX, br. 145, str.
10.

Teškoće subotičkog NP.

456. Троструко виђење "Злочина и ка-
зне" / Сања Живановић. – Позориште,

1991/92, LIX, бр. 9/10, мај/јуни 1992, стр.
38.

Приказ и поређење трију представа
"Злочин и казна" Ф. М. Достојевског у
извођењу: Битеф театра из Београда у
режији Егона Савина, НП из Суботице
у режији Саше Миленковског и Бео-
градског драмског позоришта у режији
Павла Лазина.

457. Ljubiša Ristić na pozorišnom susretu
Evrope. – Politika, 7. VI 1992, LXXXIX, br.
28257, str. 12.

Vest da Ljubiša Ristić, direktor subotičkog
NP, učestvuje na "ist-vest mitingu" pozori-
šnih umetnika Evrope u Bukureštu.

458. "Ja to moram da radim" / L. Kovačić. –
Subotičke novine, 26. VI 1992, XLVIII, br.
26, str. 9.

Razgovor sa Tanjom Tasić, balerinom subo-
tičkog NP.

459. YU-fest, naravno! / L. Kovačić. – Subo-
tičke novine, 3. VII 1992, XLVIII, br. 27, str.
4.

Razgovor sa Ljubišom Ristićem, rediteljem,
o organizovanju ovogodišnjeg YU-festa.

460. YU FEST 92 / B. [Barácus] Z. [Zoltán]. –
Magyar Szó, 7. VII 1992, XLIX, br. 184, str. 11.

O predstavama festivala.

461. Probijanje blokade. – Subotičke novine,
10. VII 1992, XLVIII, br. 28, str. 4.

Reč Ljubiše Ristića, upravnika NP u Suboti-
ci o učešću ovog pozorišta na inostranim fes-
tivalima.

462. Rossz kedved van papa? (Nisi raspolo-
žen tata?) / B. [Barácus] Z. [Zoltán]. –
Magyar Szó, 11. VII 1992, XLIX, br. 158,
str. 10.

Kabare u izvođenju Eve Kasa i Šandora Me-
dvea, glumaca NP u Subotici.

463. YU FEST 92. Megkezdődtek a Hair c.
musical táncpróbái (YU-fest 92. Započeli su
probe mjuzikala pod naslovom "Hair") / B.
[Barácus] Z. [Zoltán]. – Magyar Szó, 14.
VII 1992, XLIX, br. 191, str. 11.

464. Műsoron egy Camus-adaptáció (Na re-
pertoaru je jedna Kamijeva adaptacija) / B.
[Barácus] Z. [Zoltán]. – Magyar Szó, 22.
VII 1992, XLIX, br. 199, str. 12.

Informacija o repertoaru amatera iz Suboti-
ce za učešće na YU festu.

465. Пред публиком осам премијера / Б.
Опрановић. – Дневник, 2. VIII 1992, LI,
бр. 16438, стр. 12.

Vest da ће представе са овогодишњег
YU-festa бити одигране у Суботици,
Новом Саду, Београду и Нишу.

466. Lesz-e magyar színház Szabadkán?
(Hoće li biti mađarsko pozorište u Suboti-
ci?) / B. [Barácus] Z. [Zoltán]. – Magyar
Szó, 6. VIII 1992, XLIX, br. 214, str. 13.

Kulturno društvo vojvodanskih Mađara pla-
nira osnivanje mađarskog pozorišta u Su-
botici.

467. YU-fest 92. – istočno od kraja. – Subo-
tičke novine, 7. VIII 1992, XLVIII, br. 32,
str. 3.

Vest da će na ovogodišnjem YU-festu u Su-
botici biti odigrano pet premijernih
predstava.

468. A téglgyárban (U fabrici cigala) / Le-
hocki Zsuzsa. – Magyar Szó, 7. VIII 1992,
XLIX, br. 215, str. 13.

Sa predstavom "Braća Karamazovi" F. Dos-
tojevskog u režiji Saše Milenkovskog otvo-
ren YU-fest.

468a. Charlie Chaplin színpadon (Charlie
Chaplin na sceni) / Lehocki Zsuzsa. –
Magyar Szó, 10. VIII 1992, XLIX, br. 218,
str. 6.

Druga premijera festivala pod naslovom
"Čarli Čaplin" u režiji Obrada Radulovića i
izvođenju NP iz Subotice.

469. Трагички према наслеђу / Дарин-
ка Николић. – Дневник, 11. VIII 1992, LI,
бр. 16446, стр. 13.

Приказ представе "Монструм је овде"
Нормана Брука у режији Алисон Вудс и
извођењу НП у Суботици, која је изве-
дена на YU-festu 92.

470. Šarlo kao komunista / Jasna Šarčević. –
Borba, 11. VIII 1992, LXX, br. 225, str. 19.
Prikaz predstava: "Braća Karamazovi" u re-
žiji Saše Milenkovskog, "Šarlo" u režiji Oba-
da Radulovića i "Monstrum je ovde" u režiji
Alison Vuds, koje su izvedene na YU-festu
u Subotici.

471. A szörnnyeteg (Monstrum) / Lehocki Zsuzsa. – Magyar Szó, 12. VIII 1992, XLIX, br. 220, str. 13.

Treća premijera YU-festa je "Monstrum je ovde" Normana Bruka u režiji Alison Vuds i izvođenju subotičkog NP.

472. Ifjúkori önarckép (Portret iz mladosti) / Lehocki Zsuzsa. – Magyar Szó, 13. VIII 1992, XLIX, br. 221, str. 13.

"Portret umetnika u mladosti" Džemsa Džojša u režiji Saše Grbića i izvođenju subotičkog NP na YU-festu.

473. Šta nam uradiše... / Ljiljana Gogić. – Subotičke novine, 14. VIII 1992, XLVIII, br. 33, str. 4.

Kritički osvrt na predstave izvedene na ovogodišnjem YU-festu 92. održanom u Subotici.

474. Дедалусов лет / Даринка Николић. – Дневник, 14. VIII 1992, LI, бр. 16449, стр. 15.

Приказ представе "Портрет уметника у младости" Демса Дожја у адаптацији и режији Саше Грбића и извођењу НП у Суботици, на YU-фесту 92.

475. Čarli je – žena / M. Mitrić. – Večernje novosti, 18. VIII 1992, XXXIX, br. 24672, str. 18.

Na subotičkom YU-fest-u biće izvedene četiri premijere predstava: "Braća Karamazovi" u režiji Saše Milenkovskog, "Šarlo" u režiji Obrada Radulovića, "Monstrum je ovde" u režiji Alison Vuds i "Portret umetnika u mladosti" Saše Grbića.

476. Liffka Presents / Lehocki Zsuzsa. – Magyar Szó, 19. VIII 1992, XLIX, br. 227, str. 12.

Zadnja predstava YU-festa je "Liffka Presents" u režiji Ištivana Lalića.

477. Verno predložena zbivanja iz života / Lj. Gogić. – Subotičke novine, 21. VIII 1992, XLVIII, br. 34, str. 4.

Najava premijerne predstave "Liffka presents" Ištivana Lalića koju će subotičko NP izvesti na YU-festu 92.

478. Форсирање тврђаве / Даринка Николић. – Дневник, 23. VIII 1992, LI, бр. 16458, стр. 12.

Осврт на седмогодишњи рад Љубише Ристића у суботичком НП и на пут каравана YU-феста.

479. Zgrada subotičkog pozorišta / Gordana Vujnović Prčić, Viktorija Vujković Lamić. – Subotica: Međuopštinski zavod za zaštitu spomenika kulture: Subotičke novine, 1992. – 78 str., [9] presavijanih listova: planovi; 25 cm. – (Edicija studije).

480. Mestermutatványok: Virág Mihály színháza (Majstorije: pozorište Mihálja Virága) / Barácius Zoltán. – Szabadka: A Szabadkai Munkásegyletem, 1992. – 96 p., 16 lap fényképpel: ill.; 21 cm. – (Életjel könyvek; 51).

DEČJE POZORIŠTE – GYERMEK-SZÍNHÁZ, "KURIR JOVICA", SUBOTICA

481. "Gavran" u zvaničnoj konkurenciji / A. M. – Subotičke novine, 6. IX 1991, XLVII, br. 36, str. 11.

Vest da će Dečje pozorište "Kurir Jovica" učestvovati na 7. bijenalu jugoslovenskog lutkarstva u Bugojnu sa predstavom "Gavran" Karla Gocija u režiji Silvija Purkaretea, gosta iz Rumunije.

482. Najlepše za decu / L. K. – Subotičke novine, 25. X 1991, XLVII, br. 43, str. 11.

Razgovor sa Vladimirom Predmerskim, rediteljem iz Bratislave, koji je režirao nekoliko predstava u Dečjem pozorištu "Kurir Jovica". Trenutno režira predstavu "Bajka o zvezdici" Ludvika Strede.

483. Csillagocská (Zvezdica) / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. – Magyar Szó, 29. X 1991, XLVIII, br. 298, str. 11.

"Bajka o zvezdici" Ludvika Strede u režiji Vladimira Predmerskog na sceni Dečjeg pozorišta "Kurir Jovica".

484. Holnap Tajvanba, holnapután az USA-ba! (Sutra u Tajvan, prekосуtra u SAD!) / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. – 7 Nap, 1. XI 1991, XLVI, br. 44, str. 50.

Slobodan Marković o planovima Dečjeg pozorišta "Kurir Jovica" u Subotici.

485. Dečje pozorište prestalo da radi. – Subotičke novine, 1. XI 1991, XLVII, br. 44, str. 2.

Vest da je Dečje pozorište "Kurir Jovica" prestalo da radi zbog isključenja grejanja i vode.

486. Dogodila se zvezdica / L. K. – Subotičke novine, 1. XI 1991, XLVII, br. 44, str. 4.

Vest da je odigrana premijera predstave "Bajka o zvezdici" Ludvika Strede u režiji Vladimira Predmerskog, gosta iz Bratislave, u izvođenju Dečjeg pozorišta "Kurir Jovica".

487. Zemlje malo, a tvrda / Ladislav Kovačić. – Subotičke novine, 15. XI 1991, XLVII, br. 46, str. 11.

Razgovor sa Slobodanom Markovićem, upravnikom Dečjeg pozorišta "Kurir Jovica" u Subotici.

488. Igralo se za najmlađe / L. K. – Subotičke novine, 28. XI 1991, XLVII, br. 48, str. 11.

Izjava Slobodana Markovića, direktora Dečjeg pozorišta "Kurir Jovica" iz Subotice, povodom nagrade koju su osvojili na 24. susretu profesionalnih lutkarskih pozorišta u Zrenjaninu, za predstavu "Gavran" na mađarskom jeziku.

489. "Bajka o caru Saltanu". – Subotičke novine, 31. I 1992, XLVIII, br. 5, str. 12.

Najava premijerne predstave "Bajka o caru Saltanu" A. S. Puškina u režiji Aleksandra Tovstonogova, gosta iz Gruzije i izvođenju Dečjeg pozorišta "Kurir Jovica" iz Subotice.

490. Mese Szaltán cárról (Priča o caru Saltanu) / re [Révész Erika]. – Magyar Szó, 31. I 1992, XLIX, br. 29, str. 10.

"Bajka o caru Saltanu" A. S. Puškina u režiji Aleksandra Tovstonogova u izvođenju Dečjeg pozorišta "Kurir Jovica".

491. Szaltán cár – könyvfűzén (Car Saltan – kao u knjizi) / re [Révész Erika]. – MSZ, 4. II 1992, XLIX, br. 33, str. 11.

O premijeri priče Aleksandra Puškina "Priča o caru Saltanu" u režiji Aleksandra Tovstonogova.

492. "Bajka o caru Saltanu" / Ivo Popić. – Subotičke novine, 7. II 1992, XLVIII, br. 6, str. 6.

Prikaz predstave "Bajka o цару Saltanu" A. S. Puškina u režiji Aleksandra Tovstonogova, gosta iz Gruzije, i u izvođenju Dečjeg pozorišta "Kurir Jovica" iz Subotice.

493. Željni smeha / E. Lerinc. – Komuna, 24. II 1992, br. 1570, str. 5.

Vest da je Dečje pozorište "Kurir Jovica" iz Subotice odigralo predstavu "Zaigrajte s nama" Jozefa Mokoša u režiji Jozefa Revala na sceni KUD "Edšeg" iz Kikinde.

494. Pohvala пре јубилеја / Радослав Лазин. – Дневник, 2. III 1992, L.I. бр. 16287, стр. 9.

Запис о оснивању и раду Деџег позоришта у Суботици, које ће за две године прославити 60. годишницу постојања.

495. Пушкинова бајка / Соња Јовановић. – Позориште, 1991/92, L.IX, бр. 7/8, март/април 1992, стр. 55.

Приказ представе "Бајка о цару Салтану" А. С. Пушкина у режији Александра Товстоногова, госта из Грузије, у извођењу Деџег позоришта "Курир Јовица" из Суботице.

496. Предах за бајку / Зоран Ђерић. – Дневник, 24. IV 1992, L.I, бр. 16340, стр. 17.

Приказ представе "Гавран" Карла Гоција у режији Силвија Пуркаретеа, госта из Букурешта и "Бајка о цару Салтану" А. С. Пушкина у режији Александра Товстоногова, које су приказане на 42. сусрету војвођанских позоришта у Новом Саду.

497. A holló – Округли сто / В. К. – Билтен Сусрета, 17-27. IV 1992, бр. 4, стр. 8-9.

Разговор за "Округлим столом" о представи "A holló" (Гавран) Карла Гоција у режији Силвија Пуркаретеа (госта из Румуније) и извођењу Деџег позоришта "Курир Јовица" из Суботице.

498. У сусрет јубилеју / Радослав Лазин. – Билтен Сусрета, 17-27. IV 1992, бр. 3, стр. 1.

Кратак осврт на оснивање и рад Деџег позоришта "Курир Јовица" из Суботице.

499. "Бајка о цару Салтану" / Д. Радивојевић. – Билтен Сусрета, 17-27. IV 1992, бр. 4, стр. 9.

Разговор за "Округлим столом" о представи "Бајка о цару Салтану" А. С. Пушкина, у режији Александра Товстоногова, госта из Грузије, и извођењу Деџег позоришта "Курир Јовица" из Суботице.

500. Érzések, illatok, színek, hangok (Oscécaji, mirisí, boje i glasovi) / re [Révész Erika]. – Magyar Szó, 14. V 1992, XL.IX, бр. 130, стр. 11.

Srboľjub Stankovič rediteľ sprema dve predstave "Car sa glavom od kože" i "Balada o Cigančetu i sreći".

501. Predstava je kolektivni čin / I. Kovačić. – Subotičke novine, 15. V 1992, XL.VIII, бр. 20, стр. 9.

Razgovor sa Srboľjubom Stankovičem, piscem i rediteljem, koji veoma često radi u Dečjem pozorištu "Kurir Jovica" u Subotici.

502. Premijera za najmlađe / (L. K.). – Subotičke novine, 15. V 1992, XL.VIII, бр. 20, стр. 2.

Najava premijerne predstave "Balada o Cigančetu i sreći" autora i reditelja Srboľjuba Stankoviča i u izvođenju Dečjeg pozorišta "Kurir Jovica" iz Subotice.

503. Predstava kao čas lepog pripovedanja / I. P. – Subotičke novine, 22. V 1992, XL.VIII, бр. 21, стр. 5.

Prikaz predstave "Balada o Cigančetu i sreći" autora i reditelja Srboľjuba Stankoviča u izvođenju Dečjeg pozorišta "Kurir Jovica" iz Subotice.

504. Deca i "naša radost" / (M. S.). – Subotičke novine, 22. V 1992, XL.VIII, бр. 21, стр. 9.

Informacija o programu manifestacije "Klinicijada 92", koja se održava u Dečjem pozorištu "Kurir Jovica" u Subotici.

505. Varázsgomb (Magično dugme) / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. – Magyar Szó, 2. VI 1992, XL.IX, бр. 149, стр. 10.

Premijera predstave "Magično dugme" u režiji Srboľjuba Stankoviča.

506. A megfejthets lélek (Tajne duša koje se mogu rešiti) / L. [Lchocik] Zs. [Zsuzsa]. –

Magyar Szó, 15. VI 1992, XL.IX, бр. 162, стр. 7.

Glumci iz Rusije na gostovanju u Dečjem pozorištu.

NARODNO POZORIŠTE "STERIJA", VRŠAC

507. Значење чиништва. – Вршачка кула, 4. IX 1991, 17. бр. 256, стр. 5.

Коментар на текстове о стању у НП "Стерија": "Ризик брзих потеза" – "Вршачка кула" бр. 261. и "Није реч о брзим потезима" – "Вршачка кула" бр. 263.

508. У новом кругу обавеза. – Вршачка кула, 9. X 1991, 17. бр. 267, стр. 8.

Обавештење о отварању позоришне сезоне у НП "Стерија" у Вршцу и о репертоару.

509. Представе без редитеља? / Дејан Тадић. – Дневник, 7. X 1991, L. бр. 16175, стр. 18.

Приказ представе "Маратонски трче počasni krug" Душана Ковачевића у извођењу НП "Стерија" у Вршцу, без потписа редитеља.

510. "Izbrisani" Sviben / Ivan Babić. – Politika ekspres, 9. XI 1991, XXIX, бр. 9941, стр. 17.

Na sceni vršackog NP premijerno je izvedena predstava "Maratonci trče počasni krug" Dušana Kovačevića, u režiji Zlatka Svibena koji nije prisustvovao premijeri zbog nekih nesporazuma.

511. Amoralni vitalizam / Radimir Putnik. – Politika, 14. XI 1991, LXXXVIII, бр. 28057, стр. 17.

Prikaz premijere predstave "Maratonci trče počasni krug" Dušana Kovačevića, u režiji Zlatka Svibena i izvođenju vršackog NP.

512. Glumačka manufaktura / M. Mišić. – Borba, 18. XI 1991, LXIX, бр. 323, стр. 22.

Prikaz premijere predstave "Maratonci trče počasni krug" Dušana Kovačevića, u režiji Zlatka Svibena i izvođenju vršackog NP.

513. Никад бољи ансамбл. – Вршачка кула, 20. XI 1991, 17. бр. 270, стр. 8.

Похвале Дејана Пенчића Пољанског у есиноји "Путевима културе" Радио-Београда ансамблу НП "Стерија" у Вршцу за његов рад.

514. Живописни водњик / Д. Талић. – Дневник, 3. I 1992, LI, бр. 16228, стр. 7.

Приказ представе "Није била пета, била је девета" Алда Николаја у режији Станка Богојевића и извођењу НП "Стерија" у Вршцу.

515. Музичка бајка / Д. Талић. – Дневник, 9. I 1992, LI, бр. 16234, стр. 5.

Приказ представе "Петар Пан" Игора Бојовића у режији Синише Ракића и извођењу НП "Стерија" у Вршцу.

516. Шест премијера / В. Нистор. – Дневник, 25. I 1992, LI, бр. 16250, стр. 11.

Краћи извештај о репертоару НП "Стерија" у Вршцу у текућој сезони.

517. Представна "Звездара театра". – Вршачка кула, 29. I 1992, 17, бр. 274, стр. 7.

Најава представе "Догађаји у магарчевој сенци" Вељка Радовића у режији Бранислава Мићуновића, коју ће београдски Звездара театар приказати на сцени вршачког НП "Стерија".

518. Беспарица као "награда". – Вршачка кула, 12. II 1992, 18, бр. 275, стр. 5.

Опширна информација о додели награда посленицима НП "Стерија" у Вршцу, поводом Дана позоришта "Стерија".

519. Општина као маћеха / В. Нистор. – Дневник, 13. II 1992, LI, бр. 16269, стр. 15.

Разговор са Павлом Влаховићем, управником НП "Стерија" у Вршцу о тешком материјалном стању у позоришту.

520. La un pas de faliment (Korak do kraha) / С. Мата. – Libertatea, 15. II 1992, XLVII, бр. 7, стр. 7.

Narodno pozorište "Sterija" iz Vršca u vrlkim materijalnim teskoćama.

521. Glumci kao fizikalci / Ivan Babić. – Politika ekspres, 18. II 1992, XXX, бр. 10038, стр. 16.

Članak o finansijskim problemima vršackog NP.

522. Obeshrabrujuća farsa / Aleksandar Milosavljević. – Politika, 20. II 1992, LXXXIX, 28151, стр. 17.

Prikaz premijere predstave "Klimakterijum" Radomira Putnika, u režiji Milovana Novčiča i izvođenju vršackog NP.

523. Велика жива позорица / Душан Белча. – Вршачка кула, 26. II 1992, 18, бр. 276, стр. 7.

Реч књижевника Душана Белче на свечаности поводом обележавања Дана позоришта "Стерија" у Вршцу.

524. "Мандрагола" – смех који оплеменије. – Вршачка кула, 26. II 1992, 18, бр. 276, стр. 7.

Најава премијере "Мандрагола" Никола Макијавелија у режији Никите Милвојевића, госта из Београда и у извођењу НП "Стерија" из Вршца.

525. Добра игра на танком леду / Д. Ташлић. – Вршачка кула, 26. II 1992, 18, бр. 276, стр. 7.

Приказ представе "Климakterijum" Радмира Путника, у режији Милована Новчића и извођењу НП "Стерија" у Вршцу.

525a. Оснивање банатског позоришта. – Панчевач. 28. II 1992, CXXIV, бр. 3403, стр. 19.

Део текста посвећен оснивању банатског покрајинског позоришта "Стерија" са седиштем у Вршцу 1921. године.

526. Razigrana komedija / Radomir Putnik. – Politika, 10. III 1992, бр. 28170, стр. 17.

Prikaz premijere predstave "Mandragola" Nikola Makijavelija, u režiji Nikite Milivojevića i izvođenju vršackog NP.

527. Сцена и живот. – Вршачка кула, 11. III 1992, 18, бр. 277, стр. 1.

Коментар поводом успеха представе "Мандрагола" Никола Макијавелија у режији Никите Милвојевића и извођењу НП "Стерија" из Вршца.

528. Сластан гутљај "чаробниог" напитка / Д. Ташлић. – Вршачка кула, 11. III 1992, 18, бр. 277, стр. 8.

Prikaz predstave "Mandragola" Nikola Makijavelija u režiji Nikite Milivojevića, gosta iz

Beograda, i u izvođenju NP "Sterija" u Vršcu.

529. Из прелазног периода / Александар Милосављевић. – Дневник, 12. III 1992, LI, бр. 16297, стр. 11.

Приказ представе "Климakterijum" Радмира Путника у режији Милована Новчића и извођењу НП "Стерија" из Вршца.

530. Јубилеј кад му време није / В. Нистор. – Дневник, 26. III 1992, LI, бр. 16311, стр. 11.

Вест да је на манифестацији Позоришни дани Румуна, на одобравање наишла понуда вршачког позоришта "Стерија" да се у његовом окриљу формира професионална румунска сцена.

531. "Дивља патка" – Округли сто. – В. К. – Билтен Суcretа, 17-27. IV 1992, бр. 4, стр. 12.

Део разговора за "Округлим столом" о представи "Дивља патка" Хенрика Ибзена у режији Олге Савић и извођењу НП "Стерија" из Вршца.

532. Реч критике / М. Мишић. – Билтен Суcretа, 17-27. IV 1992, бр. 3, стр. 5-6.

Приказ представе "Дивља патка" Хенрика Ибзена у режији Олге Савић и извођењу НП "Стерија" из Вршца.

533. (...) Дејан Пенчић Пољански. – Билтен Суcretа, 17-27. IV 1992, бр. 3, стр. 6. Осврт на представу "Дивља патка" Хенрика Ибзена у режији Олге Савић и извођењу НП "Стерија" из Вршца.

534. Наставак разговора о представи "Дивља патка" / Душанка Радмановић, Смиљана Лагатор и Душка Радивојевић. – Билтен Суcretа, 17-27. IV 1992, бр. 5, стр. 3-4.

Nastavak razgovora za "Okruglim stolom" o predstavi "Divlja patka" Henrika Ibzena u režiji Olge Savić i izvođenju NP "Sterija" u Vršcu.

535. Истина као драмска сила / Сања Живановић. – Билтен Суcretа, 17-27. IV 1992, бр. 4, стр. 11.

Осврт на представу "Дивља патка" Хенрика Ибзена у режији Олге Савић и извођењу НП "Стерија" из Вршца.

536. Зрели плод стасалог ансамбла / Милан Ковачевић – Вршачка кула, 29. IV 1992, 17, бр. 280, стр. 6.

Приказ представе "Дивља патка" Хенрика Ибзена у режији Олге Савић, гошће из Београда, и у извођењу вршачког НП "Стерија", на 42. сусрету професионалних позоришта Војводине у Новом Саду.

537. Откривање привидности и истинитости у "Дивљој патки" / Сања Живановић. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 9/10, мај/јуни 1992, стр. 34.

Приказ представе "Дивља патка" Хенрика Ибзена у режији Олге Савић, гошће из Београда, и извођењу вршачког НП "Стерија", на 42. сусрету професионалних позоришта Војводине у Новом Саду.

NARODNO POZORIŠTE "TOŠA JOVANOVIĆ", ZRENJANIN

538. Почеће са смехом. – Зрењанин, 20. IX 1991, XL, бр. 2054, стр. 6.

Обавештење о репертоару зрењанинског НП на почетку сезоне.

539. Смеј се да све заборавиш / Љ. Б. – Зрењанин, 27. IX 1991, XL, бр. 2055, стр. 5.

Обавештење о репертоару зрењанинског НП на почетку сезоне и најава прве премијерне представе "Кидај од своје жене" Реја Кунија у режији Сулејмана Купусовића.

540. Згоде за смејање / Љ. Баиловић. – Зрењанин, 11. X 1991, XL, бр. 2057, стр. 6.

Приказ представе "Кидај од своје жене" Реја Кунија у режији Сулејмана Купусовића и извођењу зрењанинског НП.

541. Упутство за смех / Станко Ж. Шајтинац – Дневник, 11. X 1991, L, бр. 16148, стр. 17.

Приказ представе "Кидај од своје жене" Реја Кунија у режији Сулејмана Купусовића и извођењу зрењанинског НП.

542. Моћ магије – моћ театра / Љ. Б. – Зрењанин, 25. X 1991, XL, бр. 2059, стр. 6.

Најава премијерне представе "Митови Балкана" по сценарију и у режији Србољуба Станковића, и извођењу Луткарске сцене зрењанинског НП.

543. У хладној и гладној Москви / Љ. Б. – Зрењанин, 25. X 1991, XL, бр. 2059, стр. 6.

Приказ представе "Квадратура круга" Валентина Катајева у режији Браниславе Стефановић и извођењу НП из Зрењанина.

544. Упутство за смех / С. Рашић. – Мисао, 25. X 1991, XVII, бр. 16, стр. 11.

Кратак приказ премијере представе "Кидај од своје жене" Реја Кунија у режији Сулејмана Купусовића и извођењу зрењанинског НП.

545. Глуви телефони / М. Латинковић. – Комуна, 28. X 1991, бр. 1539, стр. 5.

Приказ представе "Кидај од своје жене" Реја Кунија у режији Сулејмана Купусовића и извођењу зрењанинског НП.

546. Митолошки свет Балкана / Љ. Б. – Зрењанин, 1. XI 1991, XL, бр. 2060, стр. 7.

Приказ представе "Митови Балкана" сценаристе и редитеља Србољуба Станковића и извођењу Луткарске сцене зрењанинског НП.

547. Салама као етички проблем / Љ. Баиловић. – Зрењанин, 1. XI 1991, XL, бр. 2060, стр. 7.

Приказ представе "Квадратура круга" Валентина Катајева у режији Бранислава Стефановића и извођењу зрењанинског НП.

548. Умеће избора / Станко Ж. Шајтинац – Дневник, 1. XI 1991, L, бр. 16169, стр. 16.

Приказ двеју представа: "Митови Балкана" сценаристе и редитеља Србољуба Станковића на Луткарској сцени и "Квадратура круга" Валентина Катајева у режији Браниславе Стефановић на Драмској сцени зрењанинског НП.

549. Dve predstave u Zrenjaninu / Radomir Putnik – Politika, 4. XI 1991, LXXXVIII, бр. 28047, стр. 12.

Приказ премијера: "Mitovi Balkana" Србољуба Станковића, у режији аутора и представе "Kvadratura kruga" Valentina Katajeva, у режији Branislave Stefanović и извођењу зрењанинског НП.

550. Már az is csoda, ha egy színház létezik (Već je čudo i to da postoji pozorište) / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. – Magyar Szó, 11. XII 1991, XLVIII, бр. 339, стр. 11.

Razgovor sa Draganom Ćukom, direktorom zrenjaninskog NP, o položaju i o planovima Pozorišta.

551. Божић у предањима / М. Грујић. – Зрењанин, 10. I 1992, XLI, бр. 2070, стр. 6.

Веет да је у оквиру божићних празника изведена представа "Митови Балкана" сценаристе и редитеља Србољуба Станковића у извођењу Луткарске сцене зрењанинског НП.

552. Taksista i žene / Radomir Putnik. – Politika, 24. I 1992, LXXXIX, бр. 28124, стр. 17.

Приказ премијере представе "Кидај од своје жене" Реја Кунија, у режији Сулејмана Купусовића и извођењу зрењанинског НП.

553. Људи без лица / Љ. Б. – Зрењанин, 31. I 1992, XLI, бр. 2073, стр. 6.

Најава премијерне представе "Лакејске игре" Емила Брагинског у режији Ненада Бојића и извођењу зрењанинског НП.

554. За поражену публику / Љ. Баиловић. – Зрењанин, 7. II 1992, XLI, бр. 2073, стр. 4.

Приказ представе "Лакејске игре" Емила Брагинског у режији и адаптацији Ненада Бојића и извођењу зрењанинског НП.

555. Totalitarističke i druge igre / Siniša Stankov. – Borba, 7. II 1992, LXX, бр. 38, стр. 21.

Приказ премијерне представе "Lakejske igre" Emila Braginskog, у режији Nenada Bojčić и извођењу зрењанинског НП.

556. Lakejske igre / Sl. P. – Večernje novosti, 10. II 1992, XXXIX, бр. 24482, стр. 18.

Kratak prikaz premijerne predstave "Lakcjske igre" Emila Braginskog, u režiji Nenada Bojića i izvođenju zrenjaninskog NP.

557. Kako se osloboditi kneginje / Љ. Б. – Зрењанин, 21. II 1992, XLI, бр. 2076, стр. 4.

Приказ представе "Хилперик" Мирослава Настасијевића у режији Драгослава Тодоровића и извођењу Луткарске сцене зрењанинског НП.

558. Успех уз недоумице / Н. Јаковљев. – Дневник, 24. II 1992, LI, бр. 16280, стр. 13.

Осврт на тешку материјалну ситуацију у зрењанинском НП.

559. Програмска освежења. – Зрењанин, 28. II 1992, XLI, бр. 2077, стр. 4.

Осврт на рад и репертоар у зрењанинском НП.

560. Женски рок за Београђане / Љ. Б. – Зрењанин, 27. III 1992, XLI, бр. 2081, стр. 4.

Најава представе "Женски оркестар" Жана Ануја у режији Сулејмана Купусовића и извођењу зрењанинског НП, на гостовању, на сцени београдског Народног позоришта у Земуну.

561. Гости из Бара / Љ. Б. – Зрењанин, 17. IV 1992, XLI, бр. 2084, стр. 4.

Кратка вест са фотографијом о гостовању културног центра из Бара са представом "Годо, срећни дани" у адаптацији и режији Слободана Милатовића, на сцени зрењанинског НП.

562. Чекајући аутобус. – Зрењанин, 17. IV 1992, XLI, бр. 2084, стр. 4.

Најава премијерне представе "Ноћ усред дана" Новице Савића у режији Славољуба Стефановића Равасија и извођењу зрењанинског НП.

563. "Ноћ усред дана" – Округли сто / Весна Крчмар. – Билтен Сусрета, 17-27. IV 1992, бр. 5, стр. 6-7.

Разговор за "Округлим столом" о представи "Ноћ усред дана" Новице Савића у режији Славољуба Стефановића Равасија и извођењу НП "Тоша Јовановић" из Зрењанина.

564. "Csillagocska" – Округли сто / Смилана Лагатор. – Билтен Сусрета, 17-27. IV 1992, бр. 5, стр. 4.

Разговор за "Округлим столом" о представи "Csillagocska" (Звезданца) Лудвига Стреде у режији Лилијане Арсенов и извођењу Луткарске сцене НП "Тоша Јовановић" из Зрењанина.

565. Народно позориште "Тоша Јовановић", Зрењанин. – Билтен Сусрета, 17-27. IV 1992, бр. 4, стр. 1.

О историјату зрењанинског НП "Тоша Јовановић" од оснивања до данас.

566. "Митови Балкана" – Округли сто / Душка Радивојевић. – Билтен Сусрета, 17-27. IV 1992, бр. 5, стр. 5.

Разговор за "Округлим столом" о представи "Митови Балкана" аутора и редитеља Србољуба Станковића, у извођењу Луткарске сцене НП "Тоша Јовановић" из Зрењанина.

567. Stvaralački podvizi našeg savremenog lutkarstva / Sonja Živanović. – Bilten Susreta, 17-27. IV 1992, бр. 4, стр. 3.

Prikaz predstave "Mitovi Balkana" autora i reditelja Srboљuba Stankovića, u izvođenju Lutkarske scene NP "Toša Jovanović" iz Zrenjanina.

568. Otkazano gostovanje / M. Živković. – Politika, 23. IV 1992, LXXXIX, бр. 28214, стр. 15.

Na Devetim "Nušićevim danima" u Smederevu umesto NP iz Banjaluke predstavu "Vlast" B. Nušića izvelo je zrenjaninsko NP.

569. Ми – они од јуче / Љ. Б. – Зрењанин, 24. IV 1992, XLI, бр. 2085, стр. 6.

Приказ представе "Ноћ усред дана" Новице Савића у режији Славољуба Стефановића Равасија и извођењу зрењанинског НП.

570. Велико и мало / Зоран Ђерић. – Дневник, 26. IV 1992, LI, бр. 16342, стр. 10.

Осврт на представе "Митови Балкана" Србољуба Станковића и "Звездан" Лудвига Стреде, које је Луткарска сцена зрењанинског НП извела на 42. сусрету позоришта Војводине у Новом Саду.

571. То се још није догодило! / Љ. Баиловић. – Зрењанин, 30. IV 1992, XLI, бр. 2086, стр. 4.

Вест да је представа "Митови Балкана" најбоља представа на 42. сусрету професионалних позоришта Војводине. (Награђени су: режија Србољуба Станковића, ликовно решење Милене Јефтић Ничеве Костић, музика Зорана Христића, кореографија Братислава Грбића и сви чланови ансамбла за анимацију.)

572. Igra između plaća / Feliks Pašić. – Večernje novosti, 15. V 1992, XXXIX, бр. 24577, стр. 18.

Prikaz predstave "Mitovi Balkana" Srboљuba Stankovića u izvođenju zrenjaninskog NP.

573. Гости из Санкт Петербурга. – Зрењанин, 28. V 1992, XLI, бр. 2090, стр. 4. Најава гостовања луткарског театра "Комисаржеској" из Санкт Петербурга са представом "Незналица на Месецу" Николаја Носова, на сцени зрењанинског НП.

574. Zrenjaninsko pozorište u Kotoru / S. V. – Politika, 31. V 1992, LXXXIX, бр. 28250, стр. 15.

Vest da zrenjaninsko NP gostuje u Kotoru sa tri predstave: "Kidaj od svoje žene", "Ukolaj svoga muža" i "Garavi sokak".

575. Личне рефлексije поводом "Митова Балкана" / Светлана Бранковић. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 9/10, мај/јуни 1992, стр. 60.

Приказ представе "Митови Балкана" аутора и редитеља Србољуба Станковића и извођењу Луткарске сцене зрењанинског НП.

576. Ђорђе Дамјанов Ђекша (1911-1991) / Мирко Далмаија. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 9/10, мај/јуни 1992, стр. 86.

Сећање на Ђорђа Дамјанова Ђекшу, бившег управника НП "Тоша Јовановић", редитеља и организатора позоришног аматеризма у Војводини.

577. "Догађаји у магарчевој сенци" / J. V. – Зрењанин, 26. VI 1992, XLI, бр. 2094, стр. 4.

Најава представе "Догађаји у магарчевој сенци" Вељка Радовића у режији

Бранислава Мићуновића и извођењу позоришне колоније "Барски љетонис", на сцени зрењанинског НП.

578. Царски певачи / Љ. Б. – Зрењанин, 3. VII 1992, XLI, бр. 2095, стр. 4.

Приказ претпремијерне представе "Царски певачи" по мотивима бајке браће Грим у режији Србољуба Станковића и извођењу Луткарске сцене зрењанинског НП, која ће бити од јесени на редовном репертоару.

579. Пропада старо луткарско позориште / Љ. Б. – Зрењанин, 10. VII 1992, XLI, бр. 2096, стр. 4.

Обавештење уз фотографију, да за руинирану зграду зрењанинског Луткарског позоришта још нису пронађена средства за њено оспособљавање за рад.

580. Ивана у иванској ноћи / Ј. Б. – Зрењанин, 10. VII 1992, XLI, бр. 2096, стр. 4.

Приказ представе "Госпођица Јулија" А. Стриндберга у извођењу београдског позоришта "Душко Радовић", у режији Стеве Жигона, на сцени зрењанинског НП.

581. Нова лица од јесени / Љ. Б. – Зрењанин, 14. VIII 1992, XLI, бр. 2101, стр. 5.

Вест да ће Драмска сцена зрењанинског НП "Тоша Јовановић" убудуће правити заједничке пројекте са СНП-ом и Југословенским драмским позориштем, а представе ће бити извођене у сва три града.

POZORIŠTE "DOBRICA MILUTINOVIĆ", SREMSKA MITROVICA

582. Pozorište uprkos ratu / V. Ćosić. – Sremske novine, 4. IX 1991, XXXII, br. 1598, str. 3.

Članak o Draganu Jovičiću, reditelju Pozorišta "Dobrica Milutinović" iz Sremske Mitrovice.

583. Učestvuje 25 predstava / S. Đ. – Sremske novine, 11. III 1992, XXXII, br. 1625, str. 13.

Najava manifestacije Pozorje opština Šid, Sremska Mitrovica i Ruma koja će početi u Šidu predstavom "Kukci" Jozefa i Karela Čapeka u izvođenju Pozorišta "Dobrica Milutinović".

584. Jedna žena, jedan voz / V. Ćosić. – Sremske novine, 18. III 1992, XXXII, br. 1626, str. 7.

Приказ премијерне представе "Ка срећи" Франца Ксавера Креча, у режији Драгана Јовићића и извођењу Позоришта "Добрица Милутиновић" из Сремске Митровице.

585. Poželi pozorišni dani / Svetislav Nenađović. – Sremske novine, 18. III 1992, XXXII, br. 1626, str. 12.

Приказ представе "Кукци" Јозефа и Карела Чапека коју је Позориште "Добрица Милутиновић" из Сремске Митровице извело на Позорју општине Шид, Сремска Митровица и Рума, одржаном у Шиду.

586. Позориште у Сремској Митровици. – Билтен Суцрета, 17-27. IV 1992, бр. 1, стр. 7.

О оснивању и раду НП "Добрица Милутиновић" у Сремској Митровици, и најважна монодраме "Посмртни марш клоунова" Мирослава Антића у извођењу Љубивоја Тадића.

587. Поезија у отпору / Владимир Копицл. – Дневник, 21. IV 1992, LI, бр. 16337, стр. 11.

Приказ монодраме "Посмртни марш клоунова" позоришта "Добрица Милутиновић" из Сремске Митровице, по текстовима Мирослава Антића, у режији Анђелке Миљивојевић и извођењу Љубивоја Тадића, у оквиру 42. суцрета позоришта Војводине у Новом Саду.

588. U potrazi za srećom / S. Đaković. – Sremske novine, 27. V 1992, XXXII, br. 1636, str. 7.

Članak o Draganu Jovičiću, reditelju iz Sremske Mitrovice, povodom dobijene nagrade za režiju predstave "Putovanje ka sreći" koja je izvedena na festivalu "Deset dana Krsmanovića" u Beogradu.

589. Bršadinu u pohode. – Sremske novine, 1. VII 1992, XXXII, br. 1641, str. 11. Pozorište "Dobrica Milutinović" iz Sremske Mitrovice gostovalo je u Bršadinu sa kola-

žnim programom iz nekoliko svojih predstava.

590. Bogat letnji program. – Sremske novine, 22. VII 1992, XXXII, br. 1644, str. 11.

U okviru letnjeg programa uličnog pozorišta Pozorište "Dobrica Milutinović" iz Sremske Mitrovice će izvesti dve premijere: "Ostrvo bez blaga" i "Hvalisavi vojnik".

591. Pozorišna igra kao dar / J. K. Radunović. – Sremske novine, 5. VIII 1992, XXXII, br. 1646, str. 4.

Приказ премијерне представе "Острво без блага" писца и редитеља Драгана Јовићића и извођењу Позоришта "Добрица Милутиновић" из Сремске Митровице.

592. Od Plauta, ka Plautu / Jovan K. Radunović. – Sremske novine, 12. VIII 1992, XXXII, br. 1647, str. 4.

Приказ премијерне представе "Hvalisavi vojnik" Plauta, u adaptaciji i režiji Dragana Jovičića i izvođenju Pozorišta "Dobrica Milutinović" iz Sremske Mitrovice.

VOJVOĐANSKA POZORIŠTA

593. Színház a szalmakazal tövében (Pozorište pored slamnog stoga) / Bartuc Gabriella. – Magyar Szó, 1. IX 1991, XLVIII, br. 240, str. 15.

Premijera "Vašarske komedije" u Kvilu u režiji Lajoša Šoltiša.

594. Tanyaszínház, a szífvós (Salašarsko pozorište koje se ne da) . – Napló, 4. IX 1991, II, br. 70, str. 20.

O finansijskom položaju Salašarskog pozorišta.

595. Menedzser kerestetik... (Traži se menadžer...) / b-c [Bartuc Gabriella]. – Magyar Szó, 10. IX 1991, XLVIII, br. 249, str. 12.

Osnivanje Kluba prijatelja Salašarskog pozorišta u Kvilu.

596. Egy másik szíznész naplójából (Iz dnevnika jednog drugog glumca / Soltis Lajos. – Magyar Szó, 12. IX 1991, XLVIII, br. 251, str. 11.

O životu Salašarskog pozorišta.

597. Ég és föld között (Između neba i zemlje) / Torok Csaba. – Családi Kör. 12. IX 1991, II, br. 36, str. 13.
Prskalice Hernadi Dule u režiji Gabora Pintera.
598. Oroszlán a mérlegen (Lav na vagu) / b-c [Bartuc Gabriella]. – Magyar Szó, 13. IX 1991, XLVIII, br. 252, str. 15.
Razgovor sa Herminom Erdeljijem, članom Salašarskog pozorišta.
599. Indul a Tanyaszínház (Kreće Salašarsko pozorište). – Magyar Szó, 13. IX 1991, XLVIII, br. 252, str. 15.
"Vašarske komedije" u režiji Šoltiš Lajoša.
600. A kavillói esetepaté (Rat u Kavilu) / Bartuc Gabriella. – Magyar Szó, 15. IX 1991, XLVIII, br. 254, str. 12.
"Vašarske komedije", reditelj Šoltiš Lajoš.
601. A vendégszereplökre maradtak (Ostali su u gostima) / I. [Lajber] gy. [György]. – Magyar Szó, 16. IX 1991, XLVIII, br. 255, str. 7.
Predstava Salašarskog pozorišta je praznik na Dreji.
602. Őcsi nem szereti a politikát (Őcsi ne voli politiku) / b-c [Bartuc Gabriella]. – Magyar Szó, 17. IX 1991, XLVIII, br. 256, str. 12.
Predstavlja se Atíla Madar, član Salašarskog pozorišta.
603. Tanyaíra, magyar! (Na salaš, Madarú!). – Napló, 18. IX 1991, II, br. 72, str. 21.
604. Találkozásom a színészettel (Moj susret sa glumom) / b-c [Bartuc Gabriella]. – Magyar Szó, 19. IX 1991, XLVIII, br. 258, str. 11.
Gabrijela Ileš, mlada glumica Salašarskog pozorišta, govori o sebi.
605. Volt (és lesz is?) itt színház (Bilo je (i biće?) ovde pozorište) / fi. – Magyar Szó, 21. IX 1991, XLVIII, br. 260, str. 17.
Salašarsko pozorište u Gornjem Bregu.
606. Dologidőben jön a Tanyaszínház (Salašarsko pozorište dolazi kad je najviše posla) / (tg) [Túri Gábor]. – Magyar Szó, 22. IX 1991, XLVIII, br. 261, str. 10.
Salašarsko pozorište u Senčanskom Trenjevcu.
607. Iparkodnak nem elkerülni bennünket (Trude se da ne izostavljaju nas) / (tg) [Túri Gábor]. – Magyar Szó, 23. IX 1991, XLVIII, br. 262, str. 7.
Salašarsko pozorište u Maľom Pesku.
608. Nem nyűg – inkább szabadság (Nije teret – više je sloboda) / b-c [Bartuc Gabriella]. – Magyar Szó, 24. IX 1991, XLVIII, br. 263, str. 14.
Portret Ivana Vukosavljeva, mladog glumca Salašarskog pozorišta.
609. Ünnepe (Praznik) / Dömötör Krisztina. – Képes Ifjúság, 25. IX 1991, XLVI, br. 1997, str. 21.
610. Tanyaszínház és önképzőkör (Salašarsko pozorište i književna sekcija) / Lovas Il-dikó. – Képes Ifjúság, 25. IX 1991, XLVI, br. 1997, str. 10.
611. Ez nem operett (Ovo nije opereta) / b-c [Bartuc Gabriella]. – Magyar Szó, 26. IX 1991, XLVIII, br. 265, str. 11.
Upoznajemo Edítu Tenji, mladu glumicu Salašarskog pozorišta.
612. Összeszoktunk (Navikli smo već zajedno) / re [Révész Erika]. – Magyar Szó, 27. IX 1991, XLVIII, br. 266, str. 13.
Bela Kalo, Zoltan Mezei i Tamaš Kočiš o glumcima Salašarskog pozorišta.
613. Színházi napló (Pozorišni dnevnik) / Gerold László. – Híd, 1991, LV, br. 9, szeptembar, str. 850-851.
"Mandragola" Makijavelija u režiji Atíle Vidnjanskog i izvedbi Pozorišta Sveti Genezjus u Senti.
614. Rendezőavatás tizenegy kilométer magasságban (Rođenje novog reditelja u visini jedanaest kilometra) / Csorba Zoltán. – Magyar Szó, 3. X 1991, XLVIII, br. 272, str. 13.
Diplomska predstava mladog reditelja Gabora Pintera "Prskalice" Dule Hernadija.
615. Légből kapott hasonlat (Poređenje iz vazduha) / Torok Csaba. – Családi Kör. 10. X 1991, II, br. 40, str. 14-15.
"Prskalice" Dule Hernadija u režiji Gabora Pintera, apsolutna Akademije umetnosti u Novom Sadu.
616. A Tanyaszínház Törökkanizsán és Majdánon (Salašarsko pozorište u Novom Kneževcu i u Majdanu). – Magyar Szó, 11. X 1991, XLVIII, br. 280, str. 13.
617. East Side Story / (tg) [Túri Gábor]. – Magyar Szó, 17. X 1991, XLVIII, br. 286, str. 11.
Salašarsko pozorište u Novom Kneževcu.
618. Hancúrozás a kifulladásig (Igranje do besvesti) / Csordás Mihály. – 7 Nap, 18. X 1991, XLVI, br. 42, str. 22.
"Vašarske komedije" u Subotici.
619. Színházi napló (Pozorišni dnevnik) / Gerold László. – Híd, 1991, LV, br. 10, oktobar, str. 945-946.
Hans Saks: "Vašarske komedije" u režiji Lajoša Šoltiša.
620. Reč Uredništva: "Scena bira dvanaest predstava između dva Sterijina pozorja. – Scena, 1991. XXVII, knj. II, br. 4-5, juli-oktobar, str. 74.
Medu najboljim predstavama je i predstava "Bela kafa" u izvođenju SNP i "Narodni poslanik" Jugoslovenskog dramskog pozorišta i pančevačkog teatra.
621. Az új nemzedék berobban (Dolazi nova generacija) / Bartuc Gabriella. – Magyar Szó, 21. I 1992, XLIX, br. 19, str. 13.
Razgovor sa studentima Akademije umetnosti u Novom Sadu.
622. Студентски кутак / Игор Павлов – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 6, фебруар 1992, стр. 25.
Анализа представе "Путујуће позориште Шопаловић" Љ. Симовића, у режији Дејана Крстовића, студента треће године режије у Новом Саду.
623. Драмска полифонија у петнаест слика / Душан Рњак. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 6, фебруар 1992, стр. 19.
Приказ дипломске представе Горана Тренчовског, који је дипломирао на новосадској Академији у класи професора Боре Драшковића, са представом "Крај партије" С. Бекета.
624. Više od susreta / S. Dokić. – Politika, 22. III 1992, LXXXIX, br. 28182, str. 16.
Na "Danima narodnih pozorišta Srbije" u Zemunu nastupiće i pozorišta iz Sombora, Zrenjanina, Vršca i SNP iz Novog Sada.

625. Достигнућа професора и студената / Н. С-ћ. – Дневник, 18. IV 1992, LI, бр. 16334, стр. 14.

Вест да ће се поводом Дана Академије уметности у Новом Саду представити студенти и професори сва три одсека Академије и њихови гости из Београда.

626. Neizbežne promene / Radomir Putnik. – Politika, 26. IV 1992, LXXXIX, br. 28217, str. 18.

На 20. festivalu monodrame i pantomime у Zemunу наступила је i subotička група "Projekt Hegala" sa predstavom "Seti se Raskolnikovova".

627. Vapaj za mir / P. Samardžija, P. Mirković. – Politika ekspres, 6. V 1992, XXX, br. 10114, str. 17.

На 37. Sterijinom pozorju nastupiće i SNP sa predstavom "Laža i paralaža" i subotičko NP sa predstavom "Otac Sam".

628. Dvanaest takmičarskih predstava / V. Mićunović. – Politika, 7. V 1992, LXXXIX, br. 28226, str. 13.

На 37. Sterijinom pozorju nastupiće i SNP sa predstavom "Laža i paralaža" i subotičko NP sa predstavom "Otac Sam".

629. Francuski "Šopalovići" / S. Đ. – Večernje novosti, 7. V 1992, XXXIX, br. 24569, str. 20.

На предстојећем 37. Sterijinom pozorju učestvoваће i SNP sa predstavom "Laža i paralaža" i subotičko NP sa predstavom "Otac Sam".

630. Стратегија освежења / Даринка Николић. – Дневник, 21. V 1992, LI, бр. 16365, стр. 13.

Вест да су студенти глуме новосадске Академије извели две једночинке: "Стара времена" Харолда Пинтера и "Игра ватром" Аугуста Стриндберга, у режији Воје Солдатовића, на сцени Позоришта младих.

631. Koldul a Tanyaszínház, de nem akármiert (Salašarsko pozorište se prosi, ali ne za bilo šta) / b-c [Bartuc Gabriella]. – Magyar Szó, 22. V 1992, XLIX, br. 138, str. 15. Skupljaju pare za ovogodišnju predstavu.

632. Uži izbor, minus dva / Sl. V. – Večernje novosti, 26. V 1992, XXXIX, br. 24588, str. 18.

Subotičko NP otkazalo učešće на 37. Sterijinom pozorju, а Pozorje otvara SNP sa predstavom "Laža i paralaža".

633. "Годо" на нов начин / Н. П. – Дневник, 28. V 1992, LI, бр. 16372, стр. 15.

Студенти глуме на новосадској Академији, у класи професора Боре Драшковића, извешће дипломску представу "Чекајући Годоа" Семјуела Бекета на сцени Новосадског позоришта.

634. Színházi napló (Pozorišni dnevnik) / Gerold László. – Híd, 1992, LVI, br. 5, maj, str. 417-421.

О SNP, Novosadskom pozorištu, odsеку Umetničke akademije на мађарском језику AIOWA i NP iz Subotice.

635. Képaució a Tanyaszínház megsegítésére (Aukcija slike za pomoć Salašarskom pozorištu) / L. [Lehocki] Zs. [Zsuzsa]. – Magyar Szó, 22. VI 1992, XLIX, br. 169, str. 7.

636. Keserédes tündérmese (Gorko-slatka bajka) / r-R. – Magyar Szó, 20. VII 1992, XLIX, br. 197, str. 12.

Premijera predstave "Farma životinja" Georѓa Orvela u režiji Lajoša Šoltiša i izvođenju Salašarskog pozorišta.

637. Tanyaszínház 92 (Salašarsko pozorište 92) / Soltis Lajos. – Magyar Szó, 28. VII 1992, XLIX, br. 205, str. 13.

Početak sezone Salašarskog pozorišta.

638. Mi lesz veled, Tanyaszínház? (Šta će biti s tobom, Salašarsko pozorište?) / r-R. – Magyar Szó, 1. VIII 1992, XLIX, br. 209, str. 7.

Salašarsko pozorište je u teškom finansijskom položaju.

SUSRET POZORIŠTA LUTAKA SRBIJE

639. Чаролија "живих" лутака / Ј. Б. – Зрењанин, 15. XI 1991, XL, бр. 2062, стр. 6.

Вест да ће 24. сусрет професионалних луткарских позоришта Србије отворити представа "Митови Балкана" аутора

и редитеља Србољуба Станковића у извођењу домаћина, Луткарске сцене НП из Зрењанина.

640. Професионални луткарни на делу / Н. Јаковљев. – Дневник, 18. XI 1991, L, 16186, стр. 14.

Програм 24. сусрета професионалних позоришта лутака Србије, који се одржава од 18. до 21. новембра у Зрењанину.

641. Smotra čarolija / Sl. P. Večernje novosti, 19. XI 1991, XXXVIII, br. 24399, str. 20. Vest da je u Zrenjaninu роћео 24. susret profesionalnih lutkarskih pozorišta Srbije.

642. Истраживачки немир најбољих / Ј. Б. – Зрењанин, 22. XI 1991, XL, бр. 2063, стр. 6.

Кратак осврт на досад изведене представе од укупно дванаест, колико ће их бити у конкуренцији за награде на 24. сусрету професионалних луткарских позоришта Србије у Зрењанину.

643. Talentu treba – škola / Sl. Pašić. – Večernje novosti, 23. XI 1991, XXXVIII, br. 24403, str. 20.

Članak o potrebi školovanja glumaca lutkara povodom upravo završenog Susreta profesionalnih lutkarskih pozorišta Srbije u Zrenjaninu.

644. Тријумф Зрењанинаца / Станко Ж. Шајтинац. – Дневник, 23. XI 1991, L, бр. 16191, стр. 19.

Списак награђених на завршеном 24. сусрету професионалних позоришта лутака Србије. Убедљиву победу однела је представа "Митови Балкана" аутора и редитеља Србољуба Станковића у извођењу Луткарске сцене НП "Тоша Јовановић" из Зрењанина.

645. Bábszínházak szemléje (Smotra pozorišta lutaka) / (th). – Magyar Szó, 20. XI 1991, XLVIII, br. 320, str. 11.

24. susret profesionalnih lutkarskih pozorišta u Zrenjaninu.

646. Hét díj a zrenjanini bábosoknak (Seдам nagrada za pozorište lutaka iz Zrenjanina) / (th). – Magyar Szó, 24. XI 1991, XLVIII, br. 324, str. 16.

Susret pozorišta lutaka SR Srbije.

647. Без "златне средине" / Љиљана Баиловић. – Зрењанин, 28. XI 1991, XL, бр. 2064, стр. 6.

Оцена завршеног 24. сусрета луткарских професионалних позоришта Србије, награђених и у конкуренцију уврштених представа.

648. Знак и луткарска представа / Илије Ђурчек. – Зрењанин, 28. XI 1991, XL, бр. 2064, стр. 6.

Запис о уметничким знацима и симболима у позоришним представама и луткарским представама за децу, посебно.

649. Одлуке жирија. – Зрењанин, 28. XI 1991, XL, бр. 2064, стр. 6.

Списак награда на 24. сусретима професионалних луткарских позоришта Србије у Зрењанину.

650. 24. сусрет професионалних позоришта лугака Србије / Душанка Зрилић. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 3/4, новембар/децембар 1991, стр. 25-27.

Опширан приказ 24. сусрета луткарских позоришта Србије одржаног у Зрењанину, са списком награда.

651. Stvaralački podvizi našeg savremenog lutkarstva / Sanja Živanović. - Scena, 1992, XVIII, knj. I, br. 1, str. 81-86.

Sa 24. susreta lutkarskih pozorišta Srbije održanog u NP Zrenjaninu.

SUSRET PROFESIONALNIH POZORIŠTA VOJVODINE

652. Oj Srbijo, iz tri, četiri dela – dal' ćeš ikad biti cela? / Dejan Penčić-Poljanski, – Scena, 1991, XXVII, knj. II, br. 4/5, juli/oktobar, str. 65-74.

O Susretu vojvodanskih pozorišta, predstavama "Vlasti" NP "Toša Jovanović", "Revizor" NP Subotica, "Profionalac" NP "Sterija", "Kabare" pančevački teatar, "Vojcek" Novosadskog pozorišta, "Volšebnici" Pozorišta mladih, "Patnje gospodina Mokinpota" u izvodenju SNP-a.

653. Tíz nap alat tizenhárom előadás (Tоком десет дана тринаест представа) / b-c

(Bartuc Gabriella). – Magyar Szó, 7. IV 1992, XLIX, br. 96, str. 13.

42. susret profesionalnih pozorišta Vojvodine.

654. Vajdasági színházak 42. találkozója (42. smotra profesionalnih pozorišta Vojvodine) / b-c [Bartuc Gabriella]. – Magyar Szó, 16. IV 1992, XLIX, br. 105, str. 10.

Otvaranje Smotre u Novom Sadu.

655. Фестивал војвођанског театра / И. Т. – Дневник, 16. IV 1992, LI, бр. 16332, стр. 13.

Најава 42. сусрета позоришта Војводине у Новом Саду и репертоар Сусрета.

656. Разговор о маркетингу у позоришту / В. К. – Билтен Сусрета, 17-27. IV 1992, бр. 5, стр. 11-12.

Изводи из разговора о маркетингу у позоришту, који је одржан у оквиру 42. сусрета позоришта Војводине у Новом Саду.

657. Жири говори / В. К. – Билтен Сусрета, 17-27. IV 1992, бр. 5, стр. 13-15.

Излагања Миленка Мисаиловића, председника и чланова Оцењивачке комисије: Милице Радаковић, Шандора Гуелмина, Павла Јанковића Шолета и Александра Златовића о раду ове Комисије на 42. сусрету позоришта Војводине.

658. Шта хоће ова изложба / ЈЛ. X. – Билтен Сусрета, 17-27. IV 1992, бр. 1, стр. 2.

Осврт на изложбу "Савремени позоришни плакат у Војводини" коју, у оквиру 42. сусрета војвођанских позоришта, организује Позоришни музеј Војводине.

659. На 42. сусрету војвођанских позоришта. – Билтен Сусрета, 17-27. IV 1992, бр. 1, стр. 2.

Обавештење о пратећим манифестацијама које ће се одржати на 42. сусрету војвођанских позоришта (тематски разговори, изложбе, Округли сто, награде).

660. Награде. – Билтен Сусрета, 17-27. IV 1992, бр. 5, стр. 16.

Списак награда на 42. сусрету професионалних позоришта Војводине у Новом Саду.

661. Историјски пресек плаката у Војводини / М. Недељковић. – Билтен Сусрета, 17-27. IV 1992, бр. 4, стр. 6-7.

Говор Миодрага Недељковића на отварању Изложбе позоришног плаката која је организована у оквиру 42. сусрета професионалних позоришта Војводине у Новом Саду.

662. Отворена писма Оцењивачке комисије. – Билтен Сусрета, 17-27. IV 1992, бр. 5, стр. 15.

Писма Оцењивачке комисије упућена су: Милану Тодорову, директору РТВ Нови Сад, Јовану Ђирилову, директору БИТЕФ-а, Види Огњеновић, селектору Стеријиног позорја и Мирјани Марковиновић, председнику Заједнице професионалних позоришта Војводине, а у њима су представљене награде које је Комисија доделила на 42. сусрету позоришта Војводине.

663. Најстарији позоришни фестивал / Влада Поповић. – Билтен Сусрета, 17-27. IV 1992, бр. 1, стр. 1.

Осврт на програмску и организациону оријентацију у време оснивања Сусрета позоришта Војводине.

664. Одјавна шпица: "Пољуби ме, Като" / Зоран Р. Поповић. – Билтен Сусрета, 17-27. IV 1992, бр. 5, стр. 11.

Кратак осврт на представе које су изведене на 42. сусрету позоришта Војводине у Новом Саду.

665. "011" – Округли сто / Душка Радивојевић. – Билтен Сусрета, 17-27. IV 1992, бр. 2, стр. 9-10.

Разговор за "Округлим столом" о представи "011" Моме Капора у режији Иване Вујић и извођењу Центра за културу "Олга Петров" из Панчева.

666. Разговор о могућностима међусобне сарадње / Душка Радивојевић. – Билтен Сусрета, 17-27. IV 1992, бр. 4, стр. 11.

Вест да је у току Сусрета организован разговор у коме су учествовали: Мирјана Марковиновић, Милутин Каришић, Лука Хајдуковић, Радослав Лазић и Тибор Вајда, а говорило се о сарадњи свих институција везаних за рад позоришта у Војводини.

667. Свечано отварање – Билтен Суслета, 17-27. IV 1992, бр. 2, стр. 1.

Поздравни говори Фараго Арпада, управника Новосадског позоришта, Зорана Стојановића, потпредседника Скупштине Новог Сада и Мнодрага Ђукића, министра културе Србије, поводом свечаног отварања 42. суслета позоришта Војводине у Новом Саду.

668. Игре и људи / Марија Шимоковић – Дневник, 20. IV 1992, LI, бр. 16336, стр. 12.

Коментар поводом неспоразума организатора 42. суслета позоришта Војводине и суботичког НП, које треба да изведе две своје представе на Суслету.

669. A Szabadkai színház lemondta felépését (Subotičko pozorište odustalo od prisustvovanja na Susretu) / b-c (Bartuc Gabriella). – Magyar Szó, 21. IV 1992, XLIX, бр. 109, стр. 13.

42. susret profesionalnih pozorišta Voјvodine.

670. A feszültség kintől jön (Napetost dolazi spolja) / b-c (Bartuc Gabriella). – Magyar Szó, 22. IV 1992, XLXI, бр. 110, стр. 11.

42. susret profesionalnih pozorišta Voјvodine.

671. Száгуld velünk a vonat (Voz јuri zajedno s nama) / b-c (Bartuc Gabriella). – Magyar Szó, 23. IV 1992, XLIX, бр. 111, стр. 10.

42. susret profesionalnih pozorišta Voјvodine.

672. "Rend nélkül nincs háború" (Bez reda nema rata) / Torok Csaba. – Családi Kör, 23. IV 1992, III, бр. 17, стр. 11.

42. susret profesionalnih pozorišta Voјvodine.

673. Стретнуце војвођанских театрох, (Суслет војвођанских позоришта) / Б. Ј. – Руске слово, 24. IV 1992, XLVII, бр. 18, стр. 7.

Вест о 42. суслету војвођанских позоришта на којем учествује седамнаест представа.

674. A degenerálódás végkifejlete (Kraj degeneracije) / b-c (Bartuc Gabriella). – Magyar Szó, 25. IV 1992, XLIX, бр. 113, стр. 16.

42. susret profesionalnih pozorišta Voјvodine.

675. Превлазићена осредњост / Владимир Копишл. – Дневник, 25. IV 1992, LI, бр. 16341, стр. 15.

Кратак приказ двеју представа олиграмних на Суслету: "Дивла патка" НП "Стерија" из Вршца и сценски мини-комеди "Медвед" и "Просидба" у извођењу Драмског одсека Академије уметности у Новом Саду, на мађарском језику.

676. Ведро на крају / Владимир Копишл. Дневник, 27. IV 1992, LI, бр. 16343, стр. 7. Извештај о наградама које су подељене на 42. суслету позоришта Војводине у Новом Саду.

677. Lutke najbolje. – Politika ekspres, 28. IV 1992, XXX, бр. 10108, стр. 16.

На 42. суслету позоришта Војводине је представа "Mitovi Balkana" Lutkarske scene zrenjaninskog NP.

678. Folytatódik, ha... (Nastavlja se, ako...) / L. (Lehocki) Zs. (Zsuzsa). – Magyar Szó, 29. IV 1992, XLIX, бр. 117, стр. 11.

Razgovor sa Guelmino Šandomor, članom Žirija 42. susreta profesionalnih pozorišta Voјvodine.

679. Између прегледног и подстицајног / Владимир Копишл. – Дневник, 3. V 1992, LI, бр. 16347, стр. 13.

Коментар о организацији и учесницима 42. суслета позоришта Војводине и о смерницама даљег развоја Суслета.

680. Суслет позоришта Војводине и његове перспективе / В. К. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 9/10, мај/јуни 1992, стр. 30.

Изводи из разговора о позоришту са истоименим насловом, који је одржан на дан затварања 42. суслета позоришта Војводине у Новом Саду.

681. Реч награђених / Весна Крчмар. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 9/10, мај/јуни 1992, стр. 32-33.

Разговор са Небојшом Брадићем, редитељем и управником крушевачког НП, добитником Награде "Никола Петро-

вић Пеца" на 42. суслету позоришта Војводине у Новом Саду.

RAZNO

682. Ukrštaji Laze Kostića / D. K-n. – Somborske novine, 6. IX 1991, XXXVII, бр. 1934, стр. 6.

Vest da је u Somboru otvorena izložba "Ukrštaji Laze Kostića" povodom 150. godišnjice pesnikovog rođenja. Izložbu su organizovali: Gradski muzej iz Sombora, Voјvodanski muzej, Biblioteka Matice srpske i Pozorišni muzej Voјvodine.

683. Од књига до изложби / П. Попов. – Дневник, 21. IX 1991, L, бр. 16128, стр. 15.

Вест да је за штампу припремљен рукопис сећања глумца и редитеља Душана Животића, уз сарадњу позоришних музеја Војводине и Србије.

684. Позоришно стваралаштво Михаила Ковачевића / В. К. – Позориште, 1991/92, бр. 1-2, септембар/октобар 1991, стр. 53.

Приказ изложбе "Позоришно стваралаштво Михаила Мичела Ковачевића" поводом 100-годишњине његовог рођења, аутора Зорана Јовановића у Музеју позоришне уметности у Београду.

685. Премијера у Панчеву. – Панчевец, 4. X 1991, CXXIII, бр. 2024, стр. 7.

Вест да ће у панчевачком Центру за културу београдско Позориште на Теразијама извести премијеру "Три у оном стању" Јиржи Вострија и Јиржи Менцела.

686. Temeljna studija / Radimir Putnik. – Scena, 1991, XXVII, knj. II, бр. 4-5, јули/октобар, стр. 204-205.

Приказ књиге "Novosadska pozorišna rečija" Petra Marjanovića.

687. Ноћу кад гледаш у небо. – Панчевец, I. XI 1991, CXXIII, бр. 2028, стр. 10. Вест да су глумци панчевачког театра Драгана Игрић-Капунац, Милац Богумић и Мирослав Жужић припремили музичко-сценско казивање поезије панчевачких песника за децу.

688. Песвајући панчевачке песнике / И. Е. – Панчевац, 8. XI 1991, СХХIII, бр. 2029, стр. 4.
Разговор са глумцем Мирославом Жујићем, једним од учесника у пројекту "Ноћу кад гледаш у небо", у коме се говоре стихови пет панчевачких песника за деду.
689. "Мало љубави мало мржње" – мало нежности мало страсти / Ђорђе Зојкић. – Панчевац, 15. XI 1991, СХХIII, бр. 2030, стр. 4.
Приказ представе "Мало љубави, мало мржње" аутора и редитеља Радовановића у извођењу Звездара театра из Београда, на сцени Културног центра у Панчеву.
690. Новосадски "першун" и београдски "пехови" / Драгољуб Влатковић. – Дневник, 17. XI 1991, L, бр. 16185, стр. 14.
Уз 130-годишњицу новосадског театра, изводи из мало познате полемике поводом првог извођења "Коштанс" у СНПУ.
691. Сажимање одсутног / Владимир Копицл. – Дневник, 8. XII 1991, L, бр. 16204, стр. 11.
О позоришту уопште, у 1991. години, на тлу Војводине и Југославије.
692. Nem tudja a jobb kéz, mit csinál a bal (Ne zna desna ruka, šta radi leva) / Bartuc Gabriella. – Magyar Szó, 13. XII 1991, XLVIII, br. 341, str. 12.
Razgovor sa urednikom Tiborom Vajdom, predsednikom Zajednice pozorišta Vojvodine.
693. Udelili cenu Iskry kultury [Uručili nagradu Iskre kulture]. – Hlas ľudu, 11. I 1992, 49, br. 2, str. 10.
Pored ostalih nagrade su dobili Branka Rakić, baletski kritičar i članica SNP i Slobodan Božović, novinar i pozorišni kritičar.
694. Врхунско позориште / Срђан Шерер. – Дневник, 5. II 1992, LI, бр. 16261, стр. 20.
Приказ књиге "Трактат о луткарској режији" Радослава Јазића, у издању "Прометеја" из Новог Сада, 1991.
695. Нове драме / Душан Михаиловић. – Дневник, 12. II 1992, LI, бр. 16268, стр. 19.
Приказ књиге "Драме" новосадског писца Петра Милосављевића у издању Издавачке књижарнице Зорана Стојановића, Сремски Карловци, 1991.
696. Лајош Пинтер / Анђелко Ерделанин. – Дневник, 20. II 1992, LI, бр. 16276, стр. 13.
In memoriam Лајошу Пинтеру.
697. Љубавна трагедија српског Шекспира / Марина Грујић. – Зрењанин, 28. II 1992, XLI, бр. 2077, стр. 4.
Вест да је у зрењанинској Народној библиотеци отворена изложба посвећена животу и делу Лазе Костића, коју је отворио др Драгољуб Влатковић.
698. Педесет представа "011". – Панчевац, 28. II 1992, СХХIV, бр. 3403, стр. 14.
Вест да је у Новом Саду одиграна педесета представа "011" Моме Капора у режији Иване Вујић и извођењу Раде Ђуричин и Михајла Јанкетића.
699. За јануар – најнижа цена рада / Б. П. – Дневник, 3. III 1992, бр. 16288, стр. 13.
Извештај са састанка Општинског одбора Синдиката радника у култури Новог Сада о финансирању установа културе.
700. Док јој не дојади / Љ. Б. – Зрењанин, 6. III 1992, XLI, бр. 2078, стр. 8.
Извештај о финансијском положају установа културе у зрењанинској општини.
701. Новосадска позоришна режија – књига Петра Марјановића / Драгана Бошковић. – Позориште, 1991/92, LIX, бр. 7/8, март/април 1992, стр. 58.
Приказ књиге "Новосадска позоришна режија (1945-1974)" Петра Марјановића.
702. Театар из свих углова / Н. Попов. – Дневник, 13. IV 1992, LI, бр. 16329, стр. 11.
Вест да је у Удружењу позоришних критичара и театролога сачињен програм рада за ову годину.
703. Гостује "Мајка Храброст". – Зрењанин, 17. IV 1992, XLI, бр. 2084, стр. 4.
Најава гостујуће представе "Мајка храброст и њена деца" Бертолта Брехта у режији Ленке Удовички и извођењу београдских глумаца, на сцени Дома младости у Зрењанину.
704. Пет сати са глумцем / Марина Грујић. – Зрењанин, 17. IV 1992, XLI, бр. 2084, стр. 4.
Приказ монодраме "Глумац је, глумац је, глумац..." аутора, редитеља и извођача Зијаха Соколовића, на сцени Драмске радионице "Центар" из Зрењанина.
705. Црвенкапа јача од вука. – Панчевац, 24. IV 1992, СХХXIV, бр. 3411, стр. 4.
Вест да је у Музичкој школи "Јован Бандур" из Панчева изведена премијера дечје опере "Црвенкапа" Петра Јовановића у режији Маје Груден.
706. "Profesionalac" na sceni. – Politika ekspres, 3. V 1992, XXX, br. 10111, str. 10.
Na sceni budimpeštanskog NP izvedena je predstava "Profesionalac" Dušana Kovačevića u režiji novosadskog reditelja Gabora Pintera.
707. Водич кроз дешеније / Нина Попов. – Дневник, 5. V 1992, LI, бр. 16349, стр. 15.
Приказ монографије "40. сусрета позоришта Војводине".
708. Попут успомене / Драшко Ређеп. – Дневник, 6. V 1992, LI, бр. 16350, стр. 18.
Сећање на Жарка Васиљевића, поводом 100. годишњице његовог рођења.
709. Тема – закон о позоришту / Н. П. – Дневник, 9. V 1992, LI, бр. 16353, стр. 17.
Реаговање на нацрт закона о позоришним, музичким и музичко-сценским установама, који је Министарство културе Србије доставило свим позориштима.
710. За достојанство уметности / Н. Попов. – Дневник, 12. V 1992, LI, бр. 16356, стр. 11.
Вест да је на састанку Скупштине Савеза драмских уметника Србије у целини одбачен Нацрт закона о позоришним,

музичким и музичко-сценским установама и затражена израда новог текста.

711. *Za dostojanstvo umetnosti / N. P. – Miso, 15. V 1992, XVIII, br. 6, str. 3.*

Skupština Saveza dramskih umetnika Srbije u celini odbacila Načrt Zakona o pozorišnim, muzičkim i Muzičko scenskim ustanovama.

712. *Un document al altor vremuri (Dokument iz drugih vremena) / I. Munteanu. – Libertatea, 28. V 1992, XLVII, br. 22, str. 7.*
Prikaz monodrame "Godina 1980" Virdžinije Marine Guzine u izvođenju Todora Baloša, na talasima Radio-Novog Sada.

713. *Жеља за миром / Н. П. – Дневник, 29. V 1992, LI, br. 16373, str. 12.*

Апел Савеза драмских уметника Војводине да уметници из Новог Сада, Сомбора, Суботице, Вршца и Зрењанина организују час тишине испред својих театара у знак протеста против рата на тлу Југославије.

714. *Алманах позоришта Војводине. – Позориште, 1991/92, LIX, br. 9/10, мај/јуни 1992, str. 68.*

Приказ јубиларне, 25. свеске Алманаха, у издању Позоришног музеја Војводине.

715. *Милан Ајваз није био у Смедереву / др Славко В. Домазет. – Позориште, 1991/92, LIX, br. 9/10, мај/јуни 1992, str. 48.*

Коментар поводом текста који је објављен у јунском броју 1991. године, листа "Позориште".

716. *Рађање критике код Срба / Божидар Ковачек. – Дневник, 3. VI 1992, LI, br. 16378, str. 15.*

Одломак из излагања др Божидара Ковачека на 41. сусрету позоришта Војводине у Зрењанину, о почепима позоришне критике код Срба.

717. *Трезор историје театра / Нина Попов. – Дневник, 15. VI 1992, LI, br. 16390, str. 7.*

О раду Позоришног музеја Војводине, поводом десетогодишњице његовог постојања.

718. *Информатор о театру / Нина Попов. – Дневник, 16. VI 1992, LI, br. 16391, str. 14.*

Приказ 25. свеске Алманаха позоришта Војводине који издају Позоришни музеј Војводине и Заједница професионалних позоришних организација Војводине.

719. *Панчевачки "Коцкар". – Панчевац, 26. VI 1992, CXXIV, br. 3420, str. 4.*

Најава монодраме "Коцкар" Ф. М. Достојевског у драматизацији Милоша Николића и извођењу Милана Пепија Бугуновића, у Панчеву.

720. *Igre na tvrđavi. – Politika ekspres, 4. VII 1992, XXX, br. 10173, str. 11.*

У оквиру манифестације "Igre na Tvrđavi '92" у организацији Kulturnog centra Novog Sada nastupiće i glumci SNP u predstavi "Magbet" i somborsko NP sa predstavom "Ukročena goropad".

721. *Puna kapa programa. – Večernje novosti, 4. VII 1992, XXXIX, br. 24627, str. 18.*

У оквиру манифестације "Igre na Tvrđavi '92" у организацији Kulturnog centra Novog Sada nastupiće i glumci SNP u predstavi "Magbet" i somborsko NP sa predstavom "Ukročena goropad".

722. *Богат и разноврстан програм / Б. Хложан. – Дневник, 6. VII 1992, LI, br. 16412, str. 12.*

Обавештење о почетку манифестације "Игре на Тврђави" у Новом Саду, летњег фестивала који ће имати разноврстан програм: позоришне представе и тематске разговоре, са многобројним гостима.

723. *Плаут на плажи / Даринка Николић. – Дневник, 7. VII 1992, br. 16413, str. 11.*

Приказ представе "Браћа близанци" Плаута у адаптацији и режији Ратка Радивојевића, изведене на новосадском Шtrandу.

724. *Представе и духовне свечаности / В. Томић. – Дневник, 11. VII 1992, LI, br. 16417, str. 15.*

Програм манифестације "Игре на Тврђави 92" у Новом Саду.

725. *Слика театарског живота / Нина Попов. – Дневник, 13. VII 1992, LI, br. 16419, str. 13.*

Приказ новог двоброја часописа "Позориште" у издању СНП-а.

726. *Бајколико и наивно / Даринка Николић. – Дневник, 14. VII 1992, LI, br. 16419, str. 11.*

Приказ представе "Бура" Вилема Шекспира у режији Радослава Дорића и извођењу Гардош театра и Клуба младих Земунa, на Петроварадинској тврђави у Новом Саду, у оквиру манифестације "Игре на Тврђави 92".

727. *Мотив из давнине / Нина Попов. – Дневник, 16. VII 1992, LI, br. 16421, str. 11.*

Разговор са глумицом Маријаном Прпа Финк, о њеној представи "Шуламит" насталој по "Песми над песмама", која ће се одржати у оквиру "Шtrand festa 92".

728. *Историја вечне молитве / Илија Тушић. – Дневник, 16. VII 1992, LI, br. 16421, str. 11.*

Приказ монодраме "Живот Стефана Немање" према "Житију Светог Симона" Светог Саве, у адаптацији и режији Уроша Гловацког и извођењу Танасија Узунвића, у оквиру "Игара на Тврђави 92".

729. *Сусрет драг али не и дирљив / Илија Тушић. – Дневник, 21. VII 1992, LI, br. 16426, str. 9.*

Приказ монодраме "Шуламит" према "Песми над песмама" у режији и тумачењу Маријане Прпа Финк, у оквиру "Шtrand festa 92".

730. *"Magbet" na Tvrđavi / D. L. – Borba, 24. VII 1992, LXX, br. 206, str. 21.*

У оквиру манифестације "Igre na Tvrđavi '92" у организацији Kulturnog centra Novog Sada, biće izvedena i predstava "Magbet" у реџији Milana Belcigihanina, у којој учествују и glumci SNP.

731. *"Pesma nad pesmama" na dunavskom pesku / Vlado Mićunović. – Politika, 27. VII 1992, LXXXIX, br. 28307, str. 14.*

U okviru "Štrand-festa '92" prikazane su tri predstave u kojima učestvuju najbolji glumci iz Novog Sada.

732. Premijera "Magbeta" na Tvrđavi / V. M. – Politika, 27. VII 1992, LXXXIX, br. 28307, str. 14.

Vest da je u Novom Sadu izvedena predstava "Magbet" V. Šekspira, u adaptaciji i režiji Milana Belčiganiina u kojoj učestvuju glumci iz Novog Sada i Beograda.

733. Легенда о престолу и Тврђави / Илија Туцић. – Дневник, 28. VII 1992, LI, бр. 16433, стр. 13.

Приказ представе "Магбет" Вилема Шекспира у режији Милана Белегишанина, у извођењу новосадских глумца, у оквиру "Игара на Тврђави".

734. Благ укус горког хумора / Илија Туцић. – Дневник, 6. VIII 1992, LI, бр. 16442, стр. 14.

Приказ представе "Велика плачка" по тексту Џоа Ортона, у режији Дејана Мијача и извођењу театра "Гардош" из Земунa, у оквиру "Игара на Тврђави".

735. "Споменик чини му сестра" / Иван Иванић. – Дневник, 26. VIII 1992, LI, бр. 16461, стр. 15.

Прилог о Стевану Стевановићу, српском драматичару, сахрањеном у порти Успенске цркве поред СНП-а.

736. Глумачки мемоари / Душан Михаиловић. – Дневник, 26. VIII 1992, LI, бр. 16461, стр. 15.

Приказ књиге "Моје успомене" Душана Животића, у издању Библиотеке Сведочанства. Предговор је написао Синиша Јанић, а поговор Милутин Каришић.

737. Almanah pozorišta Vojvodine 90/91. [sv.] 25 – Novi Sad; Pozorišni muzej Vojvodine: Zajednica profesionalnih pozorišnih organizacija Vojvodine 1992 (Novi Sad: Danijel Josip). – 241 str.; [12] listova fotografije. Sadržaj: Rasprave / razgovori – Pozorišna kritika i razvoj dramske umetnosti (7-34); Gde je čovek sa šestim čulom? (razgovor o sezoni 1990/91) (35-50); Kritika – Prikaz sezone 1990/91. Dušica Pejović, Drama Srpskog narodnog pozorišta (51-56); Miljana Zrnčić, Narodno pozorište u Somboru (56-58); Nedeljko Terzić, Pozorište "Dobrica Milutinović" u Sremskoj Mitrovici (58-60); Aleksandra Meandžija, Narodno pozorište – Népszínház u Subotici (60-63); Dragoljub Tašlić, Narodno pozorište "Sterija" u Vršcu (63-64); Stanko Ž. Šajtinac, Narodno pozorište "Toša Jovanović" u Zrenjaninu (65-66); Zoran Đerić, Pozorišta za decu (66-69); Milina Flo-rijanova, Amaterska pozorišta slovačke narodnosti (69-71); Niku Čobanu, Amaterska pozorišta rumunske narodnosti (71-72); Gavra Kolješar, Amaterski rusinski teatar "Đada" (73-74); Eugen Gvozdanović, Opera i Balet (74-75); Pozorišta/ ansambli/ repertoari – Novi Sad, Srpsko narodno pozorište (77-87); Novosadsko pozorište – Újvidéki Színház (87-89); Pozorište mladih (89-91); Akademsko pozorište "Promena" (91-93); Novi Sad, Pozorište "Vesela kor-njača" (93); Dramski program Radio-Novog Sada (93-112); Sombor, Narodno pozorište (113-115); Sremska Mitrovica, Pozorište "Dobrica Milutinović" (116-118); Subotica, Narodno pozorište – Népszínház (119-125); Dečije pozorište – Gyermekszínház "Kurir Jovica" (125-127); Vršac, Narodno pozorište "Sterija" (128-130); Zrenjanin, Narodno pozorište "Toša Jovanović" (131-135); Spisak izvedenih autora u pozorištima za odrasle (137-138); Delatnost pozorišta za odrasle i decu (sezona 1990/91), tabelarni prikaz (139); Gostovanja (gostovanja pozorišta, Individualna gostovanja umetnika (140-142); Smotre/ festivali/ manifestacije (151-157); Odlikovanja/ nagrade/ javna priznanja (151-157); Ostale institucije i organizacije (158-164); In memoriam – Julijan – Rista Bugariju / Niku Čobanu (165); Oliver Novaković / Milutin Karišić (165-166); Đorđe Damjanov / Stanko N. Šajtinac (166); Dragiša Šokica / M. K. (167); Ivanka Barić / S. T. Š. (167-168); Josip Ormai / Mihajlo Jančikin (168-169); Branko Petković / M. K. (169-170); Đorđe Kostić / Luka Hajduković (170-171); Bibliografija (173-227); Registri: Registri pozorišta (228-230); Registar naslova (230-233); Imenski registar (233-241); Popis pregledanih serijskih publikacija za bibliografiju vojvodanskih pozorišta – dnevni listovi: Borba, Beograd; Politika, Beograd; Večernje novosti, Beograd (novosadsko izdanje); Politika ekspres, Beograd (izdanje za

Vojvodinu); Dnevnik, Novi Sad (novosadsko izdanje); Magyar Szó (novosadsko izdanje); nedeljni listovi: Somborske novine, Sombor; Subotičke novine, Subotica; 7 Nap, Subotica; Zrenjanin, Zrenjanin; Hlas I' udu, Novi Sad; Képes Ifjúság, Novi Sad; Ruske slovo, Novi Sad; Libertatea, Pančevo; Pančevec, Pančevo; Sremske novine, Sremska Mitrovica; Komuna, Kikinda; Kulska komuna, Kula; Bečejske novine, Bečej; dvonedeljni listovi: Stav, Novi Sad, Socijalist, Zrenjanin; Srpska zemlja, Sremska Mitrovica; Demokratija danas, Beograd; časopisi: Scena, Novi Sad; Pozorište, Novi Sad; Misao, Novi Sad; Hid, Novi Sad; Új Symposion, Novi Sad; Novy život, Novi Sad; Vzlet, Novi Sad; Svetlost, Novi Sad; Mak, Novi Sad; Almanah pozorišta Vojvodine, Novi Sad; Letopis Matice srpske za muzičke i scenske umetnosti, Novi Sad; Dometi, Sombor; Premijera, Sombor; Ÿzenet, Subotica; Létünk, Subotica; Lumina, Pančevo; Vršačka kula, Vršac; Narodni kalendar, Novi Sad; Ruski kalendar, Novi Sad. Serijske publikacije pregledali i bibliografsku građu sakupili i obradili Erika Banski Radenović, Marija Čurčić, Todor Ildvorean, Marija Jovancai, Štefanija Mačko, Biljana Niškanović, Zoran Ristović i Vida Zeremski (241); Fotodokumentacija.

AMATERIZAM

738. Jubilej slovačkog teatra / Борислав Хложан. – Дневник, 2. IX 1991, L, бр. 16109, стр. 9.

Напис о историјату и 125. годишњици аматерског позоришног рада војвођанских Словака, који је започео у Бачком Петровцу.

739. На "даскама" нешто ново / Д. Јовичин. – Комуна, 2. IX 1991, бр. 1523, стр. 5.

Најава двеју премијера у припреми: водвиљ "Магарац" Ж. Фејдоа у режији Велимира Митровића и "Није човек ко не умре" Велимира Стојановића у режији Драгана Остојића, обе у извођењу Народног АП из Кикинде.

740. У недељу: изборна Скупштина / Е. Л. – Комуна, 3. IX 1992, бр. 1625, стр. 5. Вест да ће се одржати изборна Скупштина КУД "Еђшер" из Кикинде на којој ће се бирати председник Друштва.

741. Pokret obuzdan pričom / А. М. – Subotičke novine, 6. IX 1991, XLVII, бр. 36, стр. 5. Осврт на рад балеисте секције ОКУД-а "Младост" поводом 20 година njihovog постојања и рада.

742. Kultura kao spona / Aleksandar. – Somborske novine, 6. IX 1991, XXXVII, бр. 1934, стр. 7. Осврт на рад КУД-а "Senteleki" из Sivca, које је основано 1946. године.

743. A bűvös kör bezárul (Magični krug se zatvara) / Fehér Rózsa. – Magyar Szó, 6. IX 1991, XLVIII, бр. 245, стр. 14. Zadnji dani amaterskog pozorišta u Kanjiži.

744. Юбилеј словачког театра (Јубилеј словачког позоришта) / Б. Гложан. – Руске слово, 6. IX 1991, XLVI, бр. 36, стр. 7. О прослави јубилеја у Бачком Петровцу.

745. Új évad kezdődött (Počela je nova sezona) / Lajber György. – Magyar Szó, 9. IX 1991, XLVIII, бр. 248, стр. 7. Život i rad Kulturnog društva "Petefi Šandor" u Starom Bečeju.

746. Позориште и сликарство заједно / М. С. Медић. – Зрењанин, 11. IX 1992, XLI, бр. 2105, стр. 5. Вест о почетку Фестивала драмских аматера села Војводине у Сечњу и списак учесника Фестивала.

747. Остао само ентузијазам / Е. Леринц. – Комуна, 12. IX 1991, бр. 1526, стр. 5. Разговор са Јаношем Балажем, председником КУД-а "Еђшер" о плановима за предстојећу сезону.

748. Опет се таласа / Н. Симендић. – Панчевац, 13. IX 1991, CXXIII, бр. 2021, стр. 4. Обавештење о плановима за текућу сезону у Центру за културу "Олга Петров" у Панчеву.

749. Viacse muziky ako penazi [Више музике него пара] / А. Bakková. – Hlas l'udu, 14. IX 1991, 48, бр. 37, стр. 9. Razgovor sa Janom Lenhartom, upravnikom Doma kulture u Kovačici, pored ostalog i o Amaterskom pozorištu VHV.

750. Prijali by sme vás aj o polnoci [Primili bismo vas i posle ponoći] / А. Dudášová. – Hlas l'udu, 14. IX 1991, 48, бр. 37, стр. 10. Razgovor sa Elenom Kmečovou, amaterskim rediteljem iz Nadlake (Rumunija) povodom gostovanja u Bačkom Petrovcu.

751. Amaterizam u kulturi u sve težem položaju / Lj. Gogić. – Subotičke novine, 18. IX 1992, XLVIII, бр. 38, стр. 2. Izveštaj sa sastanka Saveza kulturno-umetničkih društava Subotice.

752. Hullámvilgyben Telecska művelődései élete (Kulturni život u Telečki je u krizi). – Dunatáj, 18. IX 1991, XXII, бр. 36, стр. 3. Nema ni glumaca, ni reditelja u selu.

753. Na "FEDRASU" pet ansambala / К. К. Sremske novine, 18. IX 1991, бр. 1600, стр. 7. U Pećincima se održava Festival dramskih amatera sela Vojvodine.

754. Висок ниво драмског аматеризма / М. М. – Зрењанин, 18. IX 1992, XLI, бр. 2106, стр. 4. Вест да је завршен Фестивал драмских аматера села Војводине у Сечњу.

755. Аудиција у "Атељеу". – Панчевац, 20. IX 1991, CXXIII, бр. 2022, стр. 4. Вест да је по завршетку аудиције у "Атељеу младих" у Панчеву примљено четрдесетак чланова у Драмски студио и Дечју сцену.

756. A hetedik stáció (Sedma štacija) / CZ. – Kanizsai Figyelő, 22. IX 1991, бр. 13, стр. 4-5. Vest o prodaji zgrade Amaterskog pozorišta u Kanjiži.

757. Fascinantni moler iz Pazove / Mirjana Radošević. – Politika, 24. IX 1991, LXXXVIII, бр. 28006, стр. 19. Amatersko pozorište VHV iz Stare Pazove izvelo je predstavu "S.O.S." u Beogradu u okviru programa Yu-non stop.

758. Ускоро две премијере / М. Латинковић. – Комуна, 26. IX 1991, бр. 1530, стр. 15.

Најава представе "Родољупци" Ј. С. Поповића у режији Љубослава Мајере и извођењу НП из Кикинде, којом ће бити отворена сезона.

759. Претплатничке карте. – Комуна, 26. IX 1991, бр. 1530, стр. 15. Вест да ће на Скупштини Народnog позоришта у Кикинди бити изабрани нови управни органи.

760. Jó érzés a csapatnak (Dobar osećaj za ekipu) / (Ig) [Túri Gábor]. – Magyar Szó, 26. IX 1991, XLVIII, бр. 265, стр. 11. Amateri iz Oroma su puno gostovali ove godine u Madarskoj.

761. Симпозијум о словачком театру / Б. Х. – Дневник, 27. IX 1991, Л, бр. 16134, стр. 18.

Вест да ће у Бачком Петровцу бити одржан међународни симпозијум са темом: "Сто двадесет пет година аматерског позоришта Словака у Војводини". Позориште "ВХВ" оцена из Бачког Петровца, извешће представу "Стари кочијаш Петра III" у режији Љубослава Мајере.

762. Сцу нише лепше : вербаски "Карпати" на почетку новеј сезони (Хоће још боље : "Карпати" из Врбаса на почетку нове сезоне) / М. Горњак. Руске слово, 27. IX 1991, XLVI, бр. 39, стр. 7. Разговор са Звонком Сабовим о наступајућој сезони.

763. Пејдзешат реферати : Симпозијум о театре у Бачким Петровцу (Педесет реферата : Симпозијум о позоришту у Бачком Петровцу) / И. Ц. - Руске слово, 27. IX 1991, XLVI, бр. 39, стр. 7. Вест да ће се одржати међународни симпозијум о 125. годишњици аматерског позоришта Словака у Југославији 27. и 28. септембра 1991. у Бачком Петровцу.

764. Домашњи гостом з Украјини (Домашњи гостима из Украјине) / М. [Михајло] З. [Зазуляк]. – Руске слово, 27. IX 1991, XLVI, бр. 39, стр. 7.

Вест да ће ПНТ "Баја" бити домаћин професионалним позориштима из Лавова и Мукачева.

765. Aj Staropazovčania učesníci [I Staropazovčani učesníci] / J. C. - Hlas l'udu, 28. IX 1991, 48, br. 39, str. 11.

Na 25. BITEF-u u Beogradu nastupili su i amateri iz Stare Pazove sa predstavom "S.O.S." Miroslava Benke.

766. Sympóziom o divadle v Petrovci [Simpozijum o pozorištu u Petrovcu] / Ján Cicka. - Hlas l'udu, 28. IX 1991, 48, br. 39, str. 9.

Društvo vojvodanskih Slovaka završilo je pripreme za početak Međunarodnog simpozijuma "125 godina pozorišnog amaterizma Slovaka u Jugoslaviji".

767. Divadlo z kolena na koleno [Pozorište s kolena na koleno] / Vladimír Dorča. - Hlas l'udu, 28. IX 1991, 48, br. 39, str. 10.

Razgovor sa Milinom i Pavlom Hlipec, glumcima amaterima iz Bačkog Petrovca.

768. Три премијере / М. Ј. - Комуна, 28. IX 1992, бр. 1634, стр. 5.

Информација о репертоару Народног позоришта из Кикинде за предстојећу сезону.

769. Könyvű kétszáz emberrel [Lako je sa dvesto ljudi] / Kšvári Árpád. - Magyar Szó, 29. IX 1991, XLVIII, br. 268, str. 14.

Svež i bogat pozorišni život u Kupusini.

770. Divadlo v spätnom zrkadle [Pozorište u obrnutom ogledalu] / A. Francistyová. - Vzlet, 1991, XXII, br. 7-8, septembar-oktobar, str. 6.

Članak o manifestacijama kojima je obeležena 125. godišnjica pozorišnog amaterizma u Bačkom Petrovcu.

771. Zachráňte naše duše - v Haldene [Spasite naše duše - u Haldenu] / Martin Uhrík. - Vzlet, 1991, XXII, br. 7-8, septembar-oktobar, str. 7.

Kratak izveštaj u reči i slici o gostovanju Amaterskog pozorišta VHV iz Stare Pazove u Norveškoj sa predstavom "S.O.S." Miroslava Benke.

772. Svež pozorišni događaj / Irena Krešić. - Sremske novine, 2. X 1991, XXXI, br. 1602, str. 7.

Prikaz predstave "S.O.S." Miroslava Benke, koju je Amatersko pozorište VHV iz Stare Pazove izvelo na BITEF-u u Beogradu.

773. Fărădhatatlan, odaadó műkedvelők (Neumorni, nesebični amateri). - Magyar Szó, 4. X 1991, XLVIII, br. 273, str. 10.

O amaterskom radu u Tordii.

774. Театар бул и булзе : међинародни симпозиом пошвешени 125-рочници театра Словакох у Југославији / Г. [Гаврић] Колесар. - Руске слово, 4. X 1991, XLVI, бр. 40, стр. 7.

Приказ Симпозијума одржаног 27. и 28. септембра у Бачком Петровцу.

775. Наступи львовског и мукачевског театра у нас (Наступи позоришта и Лавова и Мукачева код нас). - Руске слово, 4. X 1991, XLVI, бр. 40, стр. 7.

Програм гостована у Новом Саду, Врбасу, Руском Крестуру и Кули од 11. - 12. X 1991.

776. Тридесет година Атељеа младих - Панчевац, 4. X 1991. СХХIII, бр. 2024, стр. 10.

Прва представа "Атељеа младих" из Панчева била је "Јуљашка у тужној врби" Мирка Божића у режији Божићара Божићковића, изведена 1961. године у Белој Цркви.

777. Hra úctyhodná a závažná [Igra vredna poštovanja i značajna] Pal'o Bohuš. - Hlas l'udu, 5. X 1991, 48, br. 40, Obzory, 8, br. 9, str. 2-3.

Referat pročitan na Međunarodnom simpozijumu "125 godina amaterskog pozorišta Slovaka u Jugoslaviji" u Bačkom Petrovcu.

778. Chvála Staropazovčanom [Pohvale Staropazovčanima] / J. C. - Hlas l'udu, 5. X 1991, 48, br. 40, str. 11.

Kratak prikaz predstave "S.O.S." Miroslava Benke koju je Amatersko pozorište VHV iz Stare Pazove izvelo na BITEF-u.

779. Duvadlo bolo, je a bude [Pozorište je bilo, jeste i biće] / Anna Dudášová, Ján Cicka. - Hlas l'udu, 5. X 1991, 48, br. 40, str. 10.

Izveštaj sa Međunarodnog simpozijuma "125 godina amaterskog pozorišta Slovaka u

Jugoslaviji" koji je održan u Bačkom Petrovcu.

780. Divadlo v Hlase l'udu [Pozorište u Hlase l'udu] / Anna Dudášová. - Hlas l'udu, 5. X 1991, 48, br. 40, Obzory, 8, br. 9, str. 8. Odlomak iz referata pročitanog na Međunarodnom simpozijumu "125 godina amaterskog pozorišta Slovaka u Jugoslaviji" u Bačkom Petrovcu.

781. Z dejn divadla v Bielom Blate [Iz istorije pozorišta u Belom Blatu] / Adam Jonáš. - Hlas l'udu, 5. X 1991, 48, br. 40, Obzory, 8, br. 9, str. 6.

Referat pročitan na Međunarodnom simpozijumu "125 godina amaterskog pozorišta Slovaka u Jugoslaviji" u Bačkom Petrovcu.

782. Potreby a realne možnosti profesionalizácie slovenského ochotníckeho divadla vo Vojvodine [Potrebe i realne mogućnosti profesionalizacije slovačkog amaterskog pozorišta u Vojvodini] / L'uboslav Majera. - Hlas l'udu, 5. X 1991, 48, br. 40, Obzory, 8, br. 9, str. 4.

Referat pročitan na Međunarodnom simpozijumu "125 godina amaterskog pozorišta Slovaka u Jugoslaviji" u Bačkom Petrovcu.

783. Naše ochotnícke divadlo na malej obrazovke [Naše amatersko pozorište na malom ekranu] / Ján Mekan. - Hlas l'udu, 5. X 1991, 48, br. 40, Obzory, 8, br. 9, str. 3.

Referat pročitan na Međunarodnom simpozijumu "125 godina amaterskog pozorišta Slovaka u Jugoslaviji" u Bačkom Petrovcu.

784. Októbrová cena [Oktobarska nagrada]. - Hlas l'udu, 5. X 1991, 48, br. 40, str. 11.

Vest da je Ljuboslav Majera, reditelj, dobio Oktobarsku nagradu kikindske opštine.

785. K otázke detského divadla v Kovačici [Ka pitanju dečjeg pozorišta u Kovačici] / Ján Šifel. - Hlas l'udu, 5. X 1991, 48, br. 40, Obzory, 8, br. 9, str. 7.

Odlomak iz referata koji je pročitan na Međunarodnom simpozijumu "125 godina amaterskog pozorišta Slovaka u Jugoslaviji" u Bačkom Petrovcu.

786. Évadkezdés több ismeretlenen [Početak sezone sa više nepoznatih] / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. - Magyar Szó, 9. X 1991, br. 278, str. 11.

Planovi amatera u Subotici.

787. Почал драмски студно : з роботи РНТ "Дядя" Почео рад драмског студнија : о раду РНТ "Ђађа" / Дју П. - Руске слово, 11. X 1991, XLVI, бр. 41, стр. 7. Вест.
788. Na dvoch kol'ajniciach - na oboch úspech [Na dva koloseka - na oba uspeh] / V. Dorča. - Hlas l'udu, 12. X 1991, 48, бр. 41, стр. 10.
- Razgovor sa Ljuboslavom Majerom, rediteljem.
789. A koporsóvívökét elvitték (Nosача мртвачког sanduka су однели) / Fodor István. - Magyar Szó, 13. X 1991, XLVIII, бр. 282, стр. 14.
- "Pesma iz kuće mrtve žene" Verebeš Ernea u režiji Đerda Hernjaka, u izvođenju Amaterskog pozorišta u Senti.
790. "Ja се борим дрвеним мачем" / М. Латиновић. - Комуна, 14. X 1991, бр. 1535, стр. 5.
- Разговор са Љубославом Мајером, редитељем, добитником Октобарске награде Кикинде, за режију представе "Родољупци" Ј. С. Поповића, у извођењу кикинског Народног аматерског позоришта.
791. Жижа из Петровца / Мр Самуел Фекете. - Дневник, 16. X 1991, L, бр. 16153, стр. 18.
- Информација са симпозијума одржаног у Бачком Петровцу поводом 125-годишњице аматерског позоришта Словака у Југославији.
792. "Родољупци" отварају сезону / М. Ј. - Комуна, 17. X 1991, бр. 1536, стр. 7.
- Вест да ће позоришну сезону у НП из Кикинде отворити представа "Родољупци" Ј. С. Поповића у режији Љубослава Мајере, а изабрани су и нови управни органи Позоришта.
793. Kúzeľníci spoza javiska [Čarobnjaci iza scene] / Katarína Hricová. - Hlas l'udu, 19. X 1991, 48, бр. 42, стр. 12.
- Razgovor sa ljudima iz tehničke službe Amaterskog pozorišta VHV iz Stare Pazove.
794. Nem adjuk meg magunkat (Ne damo се) / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. - Magyar Szó, 21. X 1991, XLVIII, бр. 290, стр. 9.
- Planovi i teškoće Kulturnog društva "Jedinstvo"-Egység" u Bajmoku.
795. Még a kaméleonok is feketék (Crni su još i kameleoni) / Fodor István. - Magyar Szó, 21. X 1991, XLVIII, бр. 290, стр. 9.
- Predstava "Pesma iz kuće mrtve žene" Ernea Verebeša u režiji Đerda Hernjaka i izvođenju amatéra u Senti.
796. Az emberűr és ábrázolása (Predstavljanje nehumanog sveta) / Beszédész István. - Magyar Szó, 23. X 1991, XLVIII, бр. 192, стр. 11.
- "Pesma iz kuće mrtve žene" Verebeš Ernea u režiji Đerda Hernjaka u izvođenju Amaterskog pozorišta u Senti.
797. Mint egy érettségi találkozó--- (Kao jedno matursko veče---) / K. F. - Magyar Szó, 24. X 1991, XLVIII, бр. 293, стр. 10.
- Sastanak nekadašnjih amatéra Népkör-a u Subotici.
798. János vitéz (Janoš vitez) / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. - Magyar Szó, 25. X 1991, XLVIII, бр. 294, стр. 10.
- Pozorišno veče Erike Krnača koja u Népkör-u, u Subotici izvodi predstavu "Janoš vitez" Petefi Sándora.
799. Képmásunk misztériuma (Misterija našeg duplikata) / Csordás Mihály. - 7 Nap, 25. X 1991, XLVI, бр. 43, стр. 18.
- Premijera predstave "Pesma iz kuće mrtve žene" Ernea Verebeša u režiji Đerda Hernjaka, u izvođenju Amatersko pozorište u Senti.
800. Потврдзоване постигнутих резултатах : почала нова сезона театра "А. Духновича" у Прашове (ЧСФР) Потврда постигнутих резултата : почела нова сезона позоришта "А. Духнович" у Прешеву (ЧСФР) / Г. [Гаврић] К. [Колесар]. - Руске слово, 25. X 1991, XLVI, бр. 43, стр. 7.
- О раду позоришта "А. Духнович" и најава гостовања у Југославији.
801. Výchyn divadla v Erdevku [Razvoj pozorišta u Erdeviku] / Vladimír Bartoš. - Hlas l'udu, 26. X 1991, 48, бр. 43, Obzory, 8, бр. 10, стр. 1-2.
- Istorijski pregled razvoja pozorišnog amaterizma u Erdeviku.
802. Mindent előlről (Sve iz početka) / Árpási Ildikó. - Magyar Szó, 30. X 1991, XLVIII, бр. 299, стр. 13.
- "Népkör" u Subotici pokušava unaprediti amaterstvo.
803. "Па збогом Сакуле" / Д. Божин. - Комуна, 31. X 1991, бр. 1540, стр. 5.
- Разговор са Даницом Радивојевићем, глумцем НП у Кикинди, поводом њеног одласка у пензију.
804. Кикиндјани одушевили / Стеван Давидовић. - Комуна, 31. X 1991, бр. 1540, стр. 5.
- Вест да је Народно аматерско позориште из Кикинде извело представу "Родољупци" Ј. С. Поповића у режији Љубослава Мајере, на манифестацији "Дани културе 91" у Новом Бечеју.
805. Potraga za drukčijim / Zoran Đerić. - Scena, 1991, XXVII, knj. II, бр. 4-5, juli-oktobar, стр. 30-34.
- Na 16. Malom pozorju ANP VIIV iz St. Pazove prikazalo je predstavu "SOS - Spasite naše duše".
806. Nada savladanog očaja / Marko Kovačević. - Scena, 1991, XXVII, knj. II, бр. 4-5, juli-oktobar, стр. 52-61.
- Na 32. festivalu jugoslovenskog teatra predstava ANP VHV iz St. Pazove "SOS" bila je iznenađenje i osvježenje.
807. Атеље младих / (И. Е.). - Панчевац, 1. XI 1991, СХХIII, бр. 2028, стр. 10.
- Осврт на историјат "Атељеа младих" из Панчева, који је организовао аудицију за пријем четрдесетак младих глумаца аматера.
808. 30 година "Атељеа младих". - Панчевац, 1. XI 1991, СХХIII, бр. 2028, стр. 10.
- Коментар уз фотографију из представе "Матуранти" Жозе Андре Лакура, коју је тадашњи ансамбл "Атељеа младих" извео 1961. године на смотри драмских аматера Југославије на Хвару.
809. Erdevicke divadelné vrcholy [Erdevički pozorišni vrhunci] / Ján Filip. - Hlas l'udu, 2. XI 1991, 48, бр. 44, стр. 10.
- Na međunarodnom festivalu pozorišnog amaterizma u Martinu (ČSSR) "Scenska

žetva '91" gostovali su amateri iz Erdevika sa predstavom "Pokondirena tikva" J. P. Sterije.

810. Kiirharatlan (Neuništive) / 1a [Csipak Angéla]. – Képes Ijúság, 6. XI 1991, XLVI, br. 2003, str. 12.

Omladinsko pozorište u "Népkör"-u u Subotici.

811. Vydarený rok [Uspešna godina] / Ján Dorča, Matúš Ol'ha. – Hlas ľudu, 9. XI 1991, 48, br. 45, str. 11.

Članak o uspešnom radu Amaterskog pozorišta VHV iz Bačkog Petrovca u protekloj godini.

812. Ismét összejött a régi gárda (Stara ekipa je opet živa) / K. [Kővári] A. [Árpád]. – Magyar Szó, 12. XI 1991, XLVIII, br. 312, str. 12.

Rad amatera u Kupusini.

813. Початок бул успешни : означена рочишца работи КПД "Карпати" (Почетак је био успешан : обележена годишњика рада КПД "Карпати") / М. Тамаш. – Руске слово, 15. XI 1991, XLVI, br. 46, str. 8.

О раду КПД "Карпати" у Врбасу.

814. О театре през практичну роботу : творене театралних кадрох (О позоришту кроз практичан рад стварање позоришног кадра) / М. [Михајло] Зазуљак. – Руске слово, 15. XI 1991, XLVI, br. 46, str. 8.

РНТ "Баћа" и Основна школа и гимназија "Петро Кузмјак" у Руском Кртуру организовали драмски студио за стицање основних знања о позоришту.

815. Делотворни смех / Д. Божић. – Комуна, 21. XI 1991, br. 1546, str. 5.
Приказ представе "Прељубници" Жоржа Фејдоа у режији Велимира Митровића и извођењу НП из Кикинде.

816. "...Tirokzatos látványok küszöbe" [Prag tajansivenih vizija] / Hajnal Jenő. – Misao, 22. XI 1991, XVII, br. 18, str. 10.
Приказ представе "Pesma iz doma mrtve žene" Ernea Verebeša, u izvođenju pozorišnih amatera iz Sente.

817. Egy nemzedék vizsgaelőadása [Isπίt jedne generacije] / b. [Barácus] Z. [Zoltán].

- Magyar Szó, 25. XI 1991, XLVIII, br. 325, str. 9.

"Sretan Uskrs" Jeana Poirota u režiji Zoltana Baraciúša na sceni AP "Madač".

818. Изражен таленат / Д. Р. – Кулска комуна, 28. XI 1991, XII, br. 258, str. 5.

Приказ представе "Женидба и удалба" Ј. С. Поповића у режији Миленка Заблећанског и извођењу Драмске секције Липар у Липару.

819. Petrovčania chystajú premiéru [Petrovčani pripremaju premijeru] / J. D. – Hlas ľudu, 29. XI 1991, 48, br. 48, str. 10.
Vest da Amatersko pozorište VHV iz Bačkog Petrovca priprema premijeru predstave "U pozadini" Majkla Greja u režiji Stanislava Sladčocka.

820. Bemutatóra készül a Madách ("Madač" se sprema za premijeru) / H. A. – Magyar Szó, 28, 29, 30. XI 1991, XLVIII, br. 328, str. 13.

"Sretan Uskrs" Žana Poirota u režiji Zoltana Baraciúša na sceni AP "Madač".

821. Lesz színház a Népkörben (Biće pozorište u Népkör-u) / re. [Révész Erika]. – Magyar Szó, 28, 29, 30. XI 1991, XLVIII, br. 328, str. 12.

Život amaterskog društva "Népkör" u Subotici.

822. Teatar, stvarnost, istorija: vladavina privida / Daša Kovačević. – Scena, 1991, XXVII, knj. II, br. 6, novembar-decembar, str. 94-98.

Na 25. Bitefu učestvovalo ANP VHV iz St. Pazove sa predstavom "SOS".

823. Imanentno duhu postmoderne Yu-non stop / Mirjana Zdravković. – Scena, 1991, XXVII, knj. II, br. 6, novembar-decembar, str. 98-100.

Teatar VHV iz Stare Pazove prikazao predstavu "SOS" (Spasite naše duše) u režiji Miroslava Velka.

824. Под кнудом редитеља / Милан Кеџман. – Комуна, 5. XII 1991, br. 1549, str. 5.

Приказ представе "Прељубници" Жоржа Фејдоа у режији Велимира Митровића и извођењу НП из Кикинде.

825. Позориште опуштања / Миломир Недељковић. – Комуна, 5. XII 1991, br. 1549, str. 5.

Осарт на представу "Прељубници" Жоржа Фејдоа у режији Велимира Митровића и извођењу НП из Кикинде.

826. Нет вецей КУД "Максим Горки" (Нема више КУД "Максим Горки") / Г. [Гаврић] Колесар. – Руске слово, 6. XII 1991, XLVI, br. 49, str. 8.

Вест о седници чланова Скупштине КУД "Максим Горки" на којој су усвојени извештаји о раду за 1988, 1989, и сезону 1990/91. Прихваћене су измене и допуне Статута друштва. Прихваћена је промена назива друштва у Културно-просвитне друштво "Барвинок".

827. Neopterečeni kralj smeha / Milutin Mišić. – Borba, 9. XII 1991, LXIX, br. 344, str. 23.

Приказ премијере представе "Прељубници" Жоржа Фејдоа, у режији Велимира Митровића и извођењу НП из Кикинде.

828. Len čo vojna stfchne, divadlo začne s prácou [Tek što rat utihne, pozorište počne sa radom] / Svetlúša Hlaváčová. – Hlas ľudu, 14. XII 1991, 48, br. 50, str. 11.

Razgovor sa Vlatkom Đurikom, glumcem amaterom iz Erdevika, povodom gostovanja u Martinu.

829. Оде наш друг Ђоле / Мирослав Жужић. – Панчевац, 20. XII 1991, CXXIII, br. 2035, str. 4.

In memoriam Ђорђу Жаркову Ђолету, глумцу панчевачког "Атељеа младих".

830. Dolgozni kell, és nem siránkozni (Mora se raditi, a ne žaliti) / Lajber György. – Magyar Szó, 21. XII 1991, XLVIII, br. 349, str. 16.

О раду AP "Vuk Karadžić" у Старом Бечеју.

831. A kézenjárással kezdődött (Počelo sa hodom na rukama) / Pertić Péter. – Magyar Szó, 25. XII 1991, XLVIII, br. 353, str. 15.
Portrait Marte Keler iz Kikinde.

832. Глума као породични занат / С. Татомир. – Комуна, 26. XII 1991, br. 1554, str. 5.

Разговор са Драганом Чретник Лазих, глумицом НП из Кикинде, о њеном раду у овом Позоришту.

833. Kotsonya Mihál letette a garast (Mihál Kočonja se predstavljao) / Lajber György. – Magyar Szó, 27. XII 1991, XLVIII, br. 355, str. 11.

"Ženidba Mihala Kočonje" Weis Zoltána u režiji Ištvana Konca, u izvođenju AP u Starom Bečeju.

834. Дзень дзешинског задолпильства : перши фестивал дзешинскей драми у Коцуре (Дан дечјег задовољства : први фестивал дечје драме у Куцури) / Гаврил Колесар. – Руски календар 1992. – 1991, стр. 188-189.

Приказ фестивала одржаног 20. априла 1992, у Куцури.

835. Моцнѣше од живота : Меморијал 1991 (Јаче од живота : Меморијал 1991) / Ирина Гарди-Ковачевич. – Руски календар 1992. – 1991, стр. 176-183.

Приказ XXIII драмског меморијала "Петра Ризничка Ђађе" одржаног 16-23. марта 1991. у Руском Крстуру.

836. КУД "Максим Горки" дакеди и тераз (КУД "Максим Горки" некада и сада) / Славица Надь. – Руски календар 1992. – 1991, 235-243.

Историјски преглед развоја КУД "Максим Горки" у Новом Саду.

837-838. По коляях предходних (Трагом предходника) / Александар Паланчанин. – Руски календар 1992. – 1991, стр. 229-234.

839. Човек с мале сцене / Д. Божин. – Комуна, 9. I 1992, бр. 1558, стр. 4.

Најава премијере "Није човек ко не умре" Велимира Стојановића у режији Драгана Остојића и извођењу НП из Кикинде и кратак разговор са реди-тељем.

840. Новогодишња бајка / С. Татомир. – Комуна, 9. I 1992, бр. 1558, стр. 4.

Најава новогодишње луткарске представе "Ивица и Марица" у режији Јована Царана и извођењу НП из Кикинде.

841. Наступи Театра "А. Духнивича" (Наступи Позоришта "А. Духнович"). – Руске слово, 10. I 1992, XLVII, бр. 1-2, стр. 6.

Вест о гостовању позоришта из Прешева у Руском Крстуру, Бачком Петровцу и Новом Саду са представом драме "Мариша".

842. Зоз театром мож вельо зробиц : госцованс Театра "Александер Духнович" зоз Пряшова (ЧСФР) у АП Войводини (Са позориштем се може много урадити : гостовање Позоришта "Александер Духнович" из Прешева у АП Войводини) / М. [Михайло] Зазуляк. – Руске слово, 10. I 1992, XLVII, бр. 1-2, стр. 6.

О сарадњи Позоришта "Александер Духнович" из Прешева и РНТ "Ђађа" из Руског Крстура.

843. Шмих коња, плач риби" : премисра на радио-габох ("Смех коња, плач рибе" : премијера на радио таласима) – Руске слово, 17. I 1992, XLVII, бр. 3, стр. 10.

Најава радио драме "Смех коња, плач рибе" Славка Алмажана, у режији Љубослава Мајере, на Радио Новом Саду, на русинском језику.

844. Začiatok mnoho nesľubuje. [Počiatok mnoho ne obečava] / J. C. - Hlas ľudu, 18. I 1992, 49, br. 3, str. 10.

Članak o pripremama XXIII pozorišne smotre vojvodanskih Slovaka koja će se održati u Kovačici.

845. Teljes a bizonyalanság (Nesigurnost je totalan) / M-t [Márki Margit]. – Magyar Szó, 21. I 1992, XLIX, br. 19, str. 12.

Opštinski SIZ za kulturu o problemima amatera u Kuli.

846. Квалитет и масовност / Е. Леринц. – Комуна, 23. I 1992, бр. 1562, стр. 5.

Разговор са Балаж Јаношем, председником КУД "Еђшерг" из Кикинде, о новом Статуру и раду овог КУД-а.

847. Штири представи (Четири представе) / М. [Михайло] З. [Зазуляк]. – Руске слово, 24. I 1992, XLVII, бр. 4, стр. 10.

Русинско народно позориште РНТ "Ђађа" припрема представе драма: "Обешенјак" Б. Пекића, "Агафија старог

попа ћерка" Ђуре Папхархаија и дечје представе "Три прасета" и "Матуранти".

848. Pină la termenul prevăzut – 7 spectacole (Do predviđenog roka – 7 predstava) / Vasile Barbu. – Libertatea, 25. I 1992, XLVII, br. 4, str. 7.

Do predviđenog roka stiglo je 7 prijava za učesće na "Pozorišnim danima Rumuna".

849. Prvé divadlo v tejto sezóne [Prva pozorišna predstava u ovoj sezoni] / Ján Cicka. – Hlas ľudu, 25. I 1992, 49, br. 4, str. 7.

Prikaz premijere predstave "Lukavstva majstora Pečelina" u izvođenju Amaterskog pozorišta VHV iz Stare Pazove.

850. SOS v Finsku [SOS u Finskoj] / Š. C. – Hlas ľudu, 25. I 1992, 49, br. 4, str. 7.

Vest da će KUD "Janko Čmelik" iz Stare Pazove sa predstavom "S.O.S." učesivovati na Međunarodnom festivalu u Finskoj.

851. Új darabot készítenek (Pripremajú novu dramu) / M-t [Márki Margit]. – Magyar Szó, 29. I 1992, XLIX, br. 27, str. 11.

"Iza zatvorenih vrata" Ž. P Sartra u režiji Mikloša Korice i Gabrijele Jonaš u AP u Sivcu.

852. A műkedvelők védelmében (U zaštiti amatera) / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. – 7 Nap, 31. I 1992, XLVII, br. 5, str. 51.

Položaj Népkör-a u Subotici.

853. Режицер не најдзени : Коцури без представи на "Меморијалс" (Режицер није нађен : Куцури без представе на "Меморијалу") / М. Горњак. – Руске слово, 31. I 1992, XLVII, бр. 5, стр. 8.

Вест да због недостатка новца аматери из Куцуре неће учествовати на Драмском меморијалу "Петра Ризничка Ђађе".

854. Elmaradnak az ittabéti téli találkozó (Zimska smotra u ltebeju neće biti održana) / Juhász Sándor. – Magyar Szó, 31. I 1992, XLIX, br. 29, str. 9.

855. Меморијал обавязно отримач (Меморијал обавезно одржати) / М. [Михайло] Зазуляк. – Руске слово, 31. I 1992, XLVII, бр. 5, стр. 8.

Вест да ће се XXIV драмски меморијал "Петра Ризнича Ђађе" одржати од 11. до 19. априла 1992, на којем ће учествовати девет представа.

856. Trebinje, Užice, Hvezdoslavov Kubin, Martin, asociácia: Ruženka Đuriková [Trebinje, Užice, Hvezdoslavov Kubin, Martin, asocijacija: Ruženka Đuriková] / rozprávala sa Svetluša Hlaváčová. – Vzlet, 1992, XXIII, br. 1, januar, str. 4-5.

Razgovor sa Ruženkom Đurikovom, glumicom amaterom iz Erdevika.

857. És a lámpaláz valóban elmarad? (A uzrivanja stvarno neće biti?) / Ny. M. – Magyar Szó, 7. II 1992, XLIX, br. 36, str. 10. Premijera predstave "Ridokosa" Lukača Šandora u režiji Ferencsa Berta u Ruskom Selu.

858. Totul este încă incert (Sve je još nesigurno) / I. B. – Libertatea, 8. II 1992, XLVII, br. 6, str. 6.

O teškoćama u organizaciji "Pozorišnih dana Rumuna",

859. Staropazovskí divadelníci vo Fínsku [Staropazovački pozorišni amateri u Finskoj] / Martin Uhrík. – Hlas ľudu, 8. II 1992, 49, br. 6, str. 10.

Izveštaj u reči i slici o gostovanju KUD "Janko Čmelik" iz Stare Pazove u Finskoj sa predstavom "S.O.S."

860. По мери публике / Д. Божин. – Комуна, 10. II 1992, бр. 1567, стр. 5.

Разговор са Браниславом Шиболом, управником НП у Кикинди о репертоару овог Позоришта.

861. Чувати традицију – стварати подмладак / М. Шимоковић. – Дневник, 10. II 1992, LI, бр. 16266, стр. 8.

Разговор са Ромој Рехак, в.д. управника КУД "Népkör" из Суботине, о припремама за прославу 120-годишњице постојања и рада тог друштва.

862. "Fascinantnog molera" zove Pariz / B. M. Gajin. – Sremske novine, 12. II 1992, XXXII, br. 1621, str. 7.

Članak o Amaterskom pozorištu VHV iz Stare Pazove i Zdenku Kožiku, glumcu amateru ovog pozorišta, koji igra jednu od glavnih uloga u predstavi "S.O.S."

863. Глума је као игра / С. Татомир. – Комуна, 13. II 1992, бр. 1568, стр. 5.

Разговор са Јаношем Тотом, редитељем аматером, који је режирао представу "Шамар" Едуарда Лабулеја, у извођењу Дечје драмске групе "Сапуница" из Кикинде.

864. Oduševnili Finov [Oduševili Fince] / Š. C. – Hlas ľudu, 15. II 1992, 49, br. 7, str. 10. Izveštaj o uspešnom gostovanju KUD "Janko Čmelik" iz Stare Pazove sa predstavom "S.O.S." u Finskoj.

865. Починју предметре / Љ. Д. – Дневник, 20. II 1992, LI, бр. 16276, стр. 13.

Вест да су у току припреме за 34. фестивал аматерских позоришта Србије које ће се одржати у Кули, у јуну месецу.

866. "Бургијада II", после 15 година / Зоран Душковић. – Панчевац, 21. II 1992, CXXIV, бр. 3402, стр. 4.

Приказ представе "Бургијада II" Драгослава Јанковића Макса (по делу "Стилске вежбе" Рејмона Кеноз), у режији Лазара Драгичевића и извођењу "Атеља младих" из Панчева.

867. Kunigunda hozománya (Míraz Kunigunde) / Pertics Péter. – Magyar Szó, 23. II 1992, XLIX, br. 52, str. 15.

Premijera muzičkog komada "Míraz Kunigunde" Musti Bea – Dobai Andraša u režiji Petronela Kermeci u Senti.

868. Táblás ház előt a Kunigunda hozománya (Ispred puć kuće je prikazan "Míraz Kunigunde") / Gergely József. – Magyar Szó, 25. II 1992, XLIX, br. 54, str. 15.

U Senti je prikazana drama "Míraz Kunigunde" Musti Bea – Dobai Andraša u režiji Petronele Kermecija.

869. "Еколокологија". – Панчевац, 28. II 1992, CXXIV, бр. 3403, стр. 14.

Вест уз фотографију из представе "Еколокологија" С. Илића и Б. Шибалића, да је основано ново позориште Предшколске установе "Дечја радост", а васпитачице играју у представи.

870. Jubileul merită mai mult (Jubilej je zaslužio više) / I. Bulic. – Libertatea, 29. II 1992, XLVII, br. 9, str. 9.

Na ovogodišnjim "Pozorišnim danima Rumuna Vojvodine" u konkurenciji za nagrade samo pet predstava i četiri monodrame.

871. "Scena" a revenit nicolincenilor ("Scena" ponovo Nikolincanima) / E. G. – Libertatea, 29. II 1992, XLVII, br. 9, str. 8.

Na sednici Predsedništva KPZ Alibunar doneta odluka da se Nicolincima ponovo dodeli funkcija profesionalnog pozorišta.

872. Vel'kolepost' primeraná dielu [Veličanstvenost primerena delu] / Katarfna Melegová-Melichová. – Hlas ľudu, 29. II 1992, 49, br. 9, str. 7.

Članak povodom izložbe "125 godina amaterskog pozorišta u Petrovcu" koja je otvorena u Bratislavi.

873. Zile și nopți... (Dani i noći...) / D. Miclea. – Libertatea, 29. II 1992, XLVII, br. 9, str. 9.

O ovogodišnjim "Pozorišnim danima Rumuna Vojvodine" iz ugla komentatora D. Miklje.

874. Cînd ne vom schimba atitudinea (Kada ćemo promeniti stav) / Radomir Muncan. – Libertatea, 29. II 1992, XLVII, br. 9, str. 2. O slabom odzivu na "Pozorišnim danima Rumuna" i teškoćama u amaterskom pozorišnom životu u opštinama Vršac i Alibunar.

875. Nikdy nie je neskoro [Nikad nije kasno] / K. H. – Vzlet, 1992, XXIII, br. 2, februar, str. 13.

Prikaz premijerne predstave "Lukavstva majstora Petelina" Amaterskog pozorišta VHV iz Stare Pazove.

876. Вельо малих глумцох : Микола Прегун режира дзешинску представу "Дідо приходи" на текст Любомира Медеша (Много малих глумца : Микола Прегун режира дечју представу на текст Лубомира Међешија) / М. Горњак. – Руске слово, 6. III 1992, XLVII, бр. 10, стр. 8.

Разговор о припреми дечје представе из Куцуре за Драмски меморијал "Петра Ризнича Ђађе".

877. Потписи под сумњом / Д. Батинић. – Комуна, 9. III 1992, бр. 1574, стр. 5.

Информација о иницијативи за оснивање Савеза аматера Кикинде.

878. Савез аматера? – Комуна, 9. III 1992, бр. 1574, стр. 5.

Информација о иницијативи за оснивање Савеза аматера Кикинде.

879. Elkészült a műsorrend (Repertoar je sastavljen) / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. – Magyar Szó, 10. III 1992, XLIX, br. 68, str. 13.

O repertoaru AP "Madač" za 1992. godinu.

880. Ипак смотра / Д. Батинић. – Комуна, 12. III 1992, бр. 1575, стр. 5.

Вест да ће на општинској смотри аматера у Кикинди у конкуренцији драмског стваралаштва за одрасле и децу учествовати КУД "Елшер" из Кикинде, КУД "Милвој Оморац" из Иђоша и ОШ "Вук Караџић". Селектор је Драган Јовић.

881. Параван за амбиције / Управни одбор КПЗ. – Комуна, 12. III 1992, бр. 1575, стр. 3.

Коментар Управног одбора КПЗ о иницијативи за формирање Савеза аматера општине Кикинда.

882. Месец глумачког процвата / М. Грујић. – Зрењанин, 13. III 1992, XLI, бр. 2079, стр. 8.

Вест да је на сцени Драмске радионице "Центар" у Зрењанину гостовало Позориште "Душко Радовић" из Београда са монодрамом "Кад су цветале тикве" Драгослава Михајловића у режији Слободанке Алексић и извођењу Предрага Годоровића и кабаре-представом "Цигани лете ка небу" са глумцима Миленком Павловић и Љиљаном Степановић.

883. Premiéra v Petrovci [Premijera u Petrovcu] / kmm. – Hlas ľudu, 14. III 1992, 49, br. 11, str. 9.

Најава премијерне представе "U pozadini" у режији Stanislava Sladečka у Amaterskom pozorištu VHV у Вачком Petrovcu.

884. Ansambľuri puține dar calitative (Malo pozorišnih trupa ali kvalitetnih) / I. Bulic. – Libertatea, 15. III 1992, XLVII, br. 11, str. 8.

Savet "Pozorišnih dana Rumuna" utvrdio program ovogodišnje smotre.

885. Kockázat nélkül nincs siker (Nema uspeha bez rizika) / Márki Margit. – Magyar Szó, 16. III 1992, XLIX, br. 74, str. 8.

O predstavi "Iza zatvorenih vrata" Ž. P. Sartra u režiji Korice Mikloša i Gabrijele Jonaš. Predstava je izvedena u Sivcu.

886. Равнотежа култура / С. Татомир. – Комуна, 16. III 1992, бр. 1576, стр. 5.

О КУД-у "Братство-јединство" из Руског Села, драмским секцијама које раде на српском и мађарском језику, говори Ференц Берта, секретар Дома културе и редитељ аматер.

887. Ki kötött először görcsöt a cérna végére? (Prvi put na kraju konca?) / Ny. M. – Magyar Szó, 17. III 1992, XLIX, br. 75, str. 11.

Razgovor sa Ferencem Stanićem, rukovodiocem dece amatera u Ruskom Selu.

888. Ágrólszakadt álmodozók (Siromašni sanjari) / Csipak Angéla. – Magyar Szó, 20. III 1992, XLIX, br. 78, str. 15.

"Ljudi i miševi" Džona Steinbeka u režiji Frideša Kovača i izvođenju amatera u Kikindi.

889. Любоенергија на диордњовски способ : премисра представи "На силу доктор" диордњовских аматерох (Љубоенергија на хурђевачки начин : премијера представе "На силу лекар" хурђевачких аматера) / Дю. [Дюра] Винај. – Руске слово, 20. III 1992, XLVII, бр. 12, стр. 8. Молијерову комедију "На силу лекар" режирао је Мирослав Кевежди на сцени КУД "Тарас Шевченко" у Ђурђеву.

890. Ion Luca Caragiale – á-propos de ocazie (Jon Luka Karadale – u vezi s prilikama) / Ioan Baba. – Libertatea, 21. III 1992, XLVII, br. 12, str. 7.

O svim dosadašnjim izvođenjima na "Pozorišnim danima Rumuna" drama J. L. Karadalea.

891. Divadelná prehľadka [Pozorišna smotra]. – Hlas ľudu, 21. III 1992, 49, br. 12, str. 9.

Vest da se u Sremskoj Mitrovici održava Opštinska smotra pozorišnih amatera Sremske Mitrovice, Šida i Rume.

892. Dominantnosť rozkošných hereckých talentov I [Dominantnost raskošnih glumackih talenata I] / Katarína Mclegová-Melichová. – Hlas ľudu, 21. III 1992, 49, br. 12, str. 9.

Pregled događaja i prikaz predstava izvedenih na 23. smotri slovačkih amaterskih pozorišta Vojvodine koja je održana u Kovačici i Padini.

893. Cine a furat "Zilele..."? (Ko je ukrao "Danc...") / D. Micla. – Libertatea, 21. III 1992, XLVII, br. 12, str. 2.

O do sada najslabijem odzivu sela na smotri "Pozorišni dani Rumuna".

894. In pragul jubileului al XX-lea al "Zilelor de teatru ale Românilor din Voivodina" (Na pragu jubileja XX-tih "Pozorišnih dana Rumuna Vojvodine") / Nicolae Polvercean. – Libertatea, 21. III 1992, br. 12, str. 7.

Mišljenje donjena pozorišnog amaterizma N. Polverčana o predstojćim "Pozorišnim danima Rumuna Vojvodine".

895. Davo da nosi udate žene! / B. Vučetić. – Sremske novine, 25. III 1992, XXXII, br. 1627, str. 7.

Prikaz premijerne predstave "Idem u lov" Žorža Fejdo, u režiji Petra Jovanovića i izvođenju dramske scene KUD "Brite" iz Beočina.

896. Amatőr színtársulatok Zentán (Amaterska pozorišta u Senti) / ger [Gergely József]. – Magyar Szó, 27. III 1992, XLIX, br. 85, str. 15.

Smotra amaterskih pozorišta Severne Bačke i Banata u Senti.

897. Велика вира до проскта : премисра на прагу – а работи новосадскеј сцени РНТ "Дядя" (Велика вера у проскат : премијера на прагу – о раду новосадске сцене РНТ "Баћа") / Г. [Гаврил Колесар]. – Руске слово, 27. III 1992, XLVII, бр. 13, стр. 8.

Најава премијере драме "Обешењак" Б. Пекића, у режији Ђ. Папхархаија, у извођењу новосадске сцене РНТ "Баћа".

898. Odabrane četiri predstave. – Subotičke novine, 27. III 1992, XLVIII, br. 13, str. 2. Informacija uz fotografiju iz predstave "Žak Prever" dramske grupe iz subotičke Gimnazije, da je na opštinskoj smotri amatera u Subotici odabrano četiri predstave za Zonsku smotru u Bečeju.

899. Керестурски представи без пламана : општинска смотра драмскеј творчосци у Сивцу (Крестурске представе без пламана : општинска смотра драмског стваралаштва Сивцу) / М. [Михайло] З. [Зазуляк]. – Руске слово, 27. III 1992, XLVII, бр. 13, стр. 8.

Приказ општинске смотре драмског стваралаштва општине Кула, одржане у Сивцу од 14-21. III 1992, са учешћем аматера из Липара, Сивца, Црвенке, Куле и Руског Крестура.

900. Situația materială coordeză totul (Sve je povezano sa materijalnom situacijom) / E. G. – Libertatea, 28. III 1992, br. 13, str. 7.

О разлозима неучествовања аматера из Страхе на овогодишњој смотри позоришних аматера.

901. Dominantnost' rozkošných hereckých talentov II [Dominantnost raskošnih glumačkih talenata II] / Katarína Melegová-Melichová. – Hlas l'udu, 28. III 1992, 49, br. 13, str. 7.

Pregled događaja i prikaz predstava izvedenih na 23. smotri slovačkih amaterskih pozorišta Vojvodine koja je održana u Kovačici i Padini.

902. Аматери на окупу / Д. Божин. – Комуна, 30. III 1992, бр. 1577, стр. 5.

Информација о учесницима на Зонској смотри аматерских позоришних друштава северне Бачке и северног Баната у Сенти.

903. Ked' sa sen začne uskotočňovat'... [Kad se san počne ostvarivati...-] / Martin Uhrík. – Vzlet, 1992, XXIII, br. 3, mart, str. 13.

Izveštaj o gostovanju Amaterskog pozorišta VHV iz Stare Pazove u Finskoj sa predstavom "S.O.S."

904. Smotra dramskih zaljubljenika / S. Đ. – Sremske novine, 1. IV 1992, XXXII, br. 1628, str. 15.

Kratak osvrt na upravo završeno Pozorje opština Šid, Sremska Mitrovica i Ruma, na kojem je izvedeno 25 predstava.

905. Hatvan évig a színpadon (Šezdeset godina na sceni) / Hegyi József. – Családi Kör, 2. IV 1992, br. 14, str. 19.

Geza Jakabfalvi glumac amater iz Banata o svom životu i radu.

906. "Мишени и људи" – трећи пут / Драгомир Влаисављевић. – Комуна, 2. IV 1992, бр. 1578, стр. 5.

Реаговање Драгомира Влаисављевића на представе "Крунски сведок" Петера Бачоа и "Мишени и људи" Цона Штајнбека у извођењу КУД "Еншер" из Кикинде, у вези са драматуршком обрадом ових комада.

907. Смотру ше муши отримач : пред XXIV драмским меморијалом у Руским Керестуре (Смотра се мора одржати : пред XXIV драмским меморијалом у Руском Крестуру) / М. [Михайло] З. [Зазуляк]. – Руске слово, 3. IV 1992, XLVII, бр. 14, стр. 8.

Најава XXIV драмског меморијала Петра Ризанича Ђађе од 11-19. априла у Руском Крестуру.

908. Cu ziua-n noapte noaptea-n zi (Danonočno) / Ioan Baba. – Libertatea, 4. IV 1992, XLVII, br. 14, str. 9.

Razgovor sa Jovom Daleom, popularnim pozorišnim amaterom iz Uzđina.

909. "Ziele de teatru..." la 20 de ani ("Pozorišni dani..." već 20 godina) / Ioan Baba. – Libertatea, 4. IV 1992, XLVII, br. 14, str. 8. Podsećanje na najznačajnije momente prethodnih smotri.

910. La virsta maturității (Doba zrelosti) / I. Bulic. – Libertatea, 4. IV 1992, XLVII, br. 14, str. 1.

O programu XX-tih "Pozorišnih dana Rumuna Vojvodine".

911. Úspešná premiéra [Uspešna premijera] / J. B-š. – Hlas l'udu, 4. IV 1992, 49, br. 14, str. 9.

Vest da je u Gložanu izvedena premijera predstave "Guske, guske, kuda letite?" Mikulaša Kočana.

912. Premiéra v Petrovci [Premijera u Petrovcu] / křm. – Hlas l'udu, 4. IV 1992, 49, br. 14, str. 9.

Vest da je u Bačkom Petrovcu Amatersko pozorište VHV izvelo premijeru predstave "U pozadini" u režiji Stanislava Sladečka.

913. Úspech aj vďaka priazni prostredia [Uspeh zahvaljujući i naklonosti sredine] / křm. – Hlas l'udu, 4. IV 1992, 49, br. 14, str. 9.

Članak o 23. smotri amaterskih slovačkih pozorišta Vojvodine koja je održana u Kovačici i Padini i o organizacionim i finansijskim podrškama mnogobrojnih ustanova i preduzeća.

914. На дуплом колосеку / Д. Божин. – Комуна, 6. IV 1992, бр. 1582, стр. 5.

Извештај о паралелним смотрама кикиндског аматерског стваралаштва које су организовали истовремено КПЗ и Савез аматера.

915. A kikiindai színjátszók sikere (Uspeh amatera iz Kikinde) / Gergely József. – Magyar Szó, 7. IV 1992, XLIX, br. 96, str. 12. Završila se smotra amatera iz Severne Bačke i Banata u Senti.

916. Lelkesedésből nincs hiány (Volja ne fali) / Pertics Péter. – Magyar Szó, 7. IV 1992, XLIX, br. 96, str. 12.

U Kulturno-umetničkom društvu "Jedinstvo" u Kikindi radi sto pedeset amatera.

917. "Црвенкапа" у Центру за културу / И. Е. – Панчевац, 10. IV 1992, CXXXIV, br. 3409, стр. 7.

Најава премијере дечје опере "Црвенкапа" Петра Јоновића, у режији Маје Груден и извођењу Музичке школе "Јован Бандур", на сцени Центра за културу "Олга Петров" из Панчева.

918. Живот з чарну смугу подиагнути : премиера у Новим Садузе [Живот подвучен црном цртом : премијера у Новом Саду] / Гаврил Колесар. – Руске слово, 10. IV 1992, XLVII, бр. 15, стр. 8.

Оцена премијере драме "Обешењац" Борислава Пекића, у режији Ђуре Панхархаја, на сцени РНТ "Бања", сцена Нови Сад.

919. Людзэ зоз широким шерцом (Људи широкого срца) / В. Н. – Руске слово, 10. IV 1992, XLVII, бр. 15, стр. 2.

Разговор са Ярославом Сисаком из Чехословачке који је режирао драму "Агафија старог попа ћерка" Ђуре Папхархаја на сцени РНТ у Руском Кртуру.

920. Și incepători și creații (I početnici i stvaralaštvo) / L. Bogdan. – Libertatea, 11. IV 1992, XLVII, бр. 15, стр. 9.

О Zonskoj smotri pozorišnih amatera Južnog Banata, sa nabranjanjem nagrađenih pojedinaca i pozorišnih trupa.

921. La nivelul așteptat (Na očekivanom nivou) / I. Bulic. – Libertatea, 11. IV 1992, XLVII, бр. 15, стр. 1.

У Уздину су 4. априла почели "Pozorišni dani Rumuna Vojvodine".

922. Expozija "Zilele de teatru pe parcursul celor 20 de ani" (Izložba "Pozorišni dani u proteklih 20 godina) / Eufrozina Greonean, Ioja Bulic. – Libertatea, 11. IV 1992, XLVII, бр. 15, стр. 8.

О пригодној изложби povodom jubilarних 20-тих "Pozorišnih dana Rumuna".

923. Furtunos poate, tragic mai puțin (Urnebesno možda, manje tragično) / Eufrozina Greonean, Ioja Bulic. – Libertatea, 11. IV 1992, XLVII, бр. 15, стр. 8.

Prikaz predstave "Urnebesna tragedija" Dušana Kovačevića u izvođenju amatera iz Uzdiina. Režija Julian Ursulesku, scenografija Trajan Todoran.

924. О tinara generatie de actori amatori (Mlada generacija glumaca amatera) / Eufrozina Greonean, Ioja Bulic. – Libertatea, 11. IV 1992, XLVII, бр. 15, стр. 8.

Prikaz predstave "Dva plus tri jednako jedan" amatera iz Seleuša u režiji autora Dimitrija Mikije.

925. По Веоћине (По Веоћину) / J. F. – Hlas ūdu, 11. IV 1992, 49, бр. 15, стр. 9.

Vest da se u Веоћину одржава Zonska smotra amaterskih pozorišta Srema.

926. Сусрети аматера / Н. П. – Дневник, 11. IV 1992, LI, бр. 16327, стр. 11.

Информација о програму смотре русинских аматера – Драмски мемо-

ријал "Петар Ризнич Ђаћа" који ће се одржати у Руском Кртуру.

927. Pet mitrovačkih predstava / S. D. – Sremske novine, 15. IV 1992, XXXII, бр. 1630, стр. 13.

Na predstojećoj smotri dečjeg dramskog stvaralaštva u Beški iz Sremske Mitrovice će učestvovati pet predstava.

928. Од напада до аплауза / Б. Марјановић. – Комуна, 16. IV 1992, бр. 1585, стр. 5.

Извештај са седнице Скупштине Народног позоришта у Кикинди, о резултатима рада овог Позоришта.

929. Успешно решена једначина / Зоран Душковећ. – Панчевац, 17. IV 1992, CXXXIV, бр. 3410, стр. 4.

Приказ премијере "Квадратура круга" Валентина Катајева у режији Милана Богуновића и извођењу панчевачког "Атељеа младих".

930. Дијорове за наук и паметане : штири децениј вирносии театру Ђуре за наук и памћење : четири деценије верности позоришту / Г. [Гавријл] К. [Колесар]. – Руске слово, 17. IV 1992, XLVII, бр. 16, стр. 8.

Признања Ђури Папхархаји и Ђури Лаћаку за четрдесетогодишњи активни и успешан рад у русинском позоришту.

931. Театар жива уметноц, з душу : з отверања Меморијала (Позориште је жива уметност, са душом : са отварања Меморијала) / Г. [Гавријл] К. [Колесар]. – Руске слово, 17. IV 1992, XLVII, бр. 16, стр. 8.

Приказ отварања XXIV драмског меморијала "Петра Ризнича Ђаћа" у Руском Кртуру.

932. На силу Молиер : "На силу дохтор" у режиј Мирослава Кежедђа, а у видозденој Културно-уметничког друштва "Тарас Шевченко" з Дурђова (На силу Молијер : "На силу лекар" у режији Мирослава Кежедђа а у извођењу Културно-уметничког друштва "Тарас Шевченко" из Ђурђева) / С. [Стеван] Константинович. – Руске слово, 17. IV 1992, XLVII, бр. 17, стр. 8.

Оцена представе комедије на XXIV драмском меморијалу Петра Ризнича Ђаћа.

933. Нови Стерия Нови Стерија / С. [Стеван] Константинович. – Руске слово, 17. IV 1992, XLVII, бр. 17, стр. 9.

Приказ представе комедије "Женидба и удадба" Јована Стерије Поповића, у режији Миленка Заблећанског, у извођењу КУД "Липар" из Липара на XXIV драмском меморијалу Петра Ризнича Ђаћа.

934. Кридло за ангела : премиера радио-драми (Крило за анђела : премијера радио драме). – Руске слово, 17. IV 1992, XLVII, бр. 17, стр. 9.

Најава радио драме на русинском језику Радио Новог Сада, аутора Ирине Гарди Ковачевич, у режији Љубослава Мајера.

935. Буц чи не буц? : XXIV драмски меморијал отворени зоз представу "Обешенјак" аутора Борислава Пекича, у режиј Дијори Папгаргаја (Бити или не бити? : XXIV драмски меморијал отворен са представом "Обешенјак" аутора Борислава Пекића у режији Ђуре Папхархаја) / Славица Наль. – Руске слово, 17. IV 1992, XLVII, бр. 16, стр. 8.

Оцена представе.

936. Дајте нам ше бавиц : КУД "Тарас Шевченко" з Дурђова, дзесинска група (Дајте нам да се играмо : КУД "Тарас Шевченко" из Ђурђева, децја група) / О. Папуга. – Руске слово, 17. IV 1992, XLVII, бр. 16, стр. 8.

Оцена представе за децу "Живота и Живана у Буквар граду" Божидара Тимотијевића, у режији Јакима Хардија на XXIV драмском меморијалу "Петра Ризнича Ђаћа".

937. Actorii puși la mare încercare (Glumci na velikom iskušenju) / Eufrozina Greonean, Ioja Bulic. – Libertatea, 18. IV 1992, XLVII, бр. 16, стр. 6.

Prikaz predstave "Nora – Kuća lutaka" H. Ibsena u režiji Leontina Onige Lauriana i izvođenju amatera iz Nikolinaca.

938. "D-ale carnavalului" – În stil modern ("Karnevalske zgode" – na moderan način) /

Eufrozina Greoncant, Iota Bulic. – Libertatea, 18. IV 1992, br. 16, str. 6.

Prizak predstave "Karnevalske zgodbe" J. L. Karadallca u režiji Ștefana Jordaneskua iz Temišvara i izvođenju amatera iz Banatskog Novog Scla.

939. Raportul juriului (Izveštaj žirija) / Eufrozina Greoncant, Iota Bulic. – Libertatea, 18. IV 1992, XLVII, br. 16, str. 6.
Spisak nagrađenih pojedinaca i pozorišnih trupa.

940. Hložančania v Petrovci [Gložančani u Petrovcu] / S. Hlaváčová. – Hlas ľudu, 18. IV 1992, 49, br. 16, str. 9.

Vest da su amateri iz Gložana gostovali u Bačkom Petrovcu sa predstavom "Guske, guske, kuda letite?".

941. Un vadit pas calitativ (Očigledno kvalitetan korak) / I. B. – Libertatea, 18. IV 1992, XLVII, br. 16, str. 1.

Završni komentar jubilarnih "Pozorišnih dana Rumuna Vojvodine".

942. Gyermekszínháziak körzeti szemléje (Zonska smotra dečjih pozorišta) / M-t [Márki Margit]. – Magyar Szó, 21. IV 1992, XLIX, br. 109, str. 13.

Zonska smotra dečjih pozorišta u Crvenki.

943. Перши раз з дзецинску представу : "Перши дзень розпушта" Светислава Рушкуца у режији Владимира Гирјоватия виведла дзецинска група Културно-просветног друштва "Карпати" з Вербасу (Први пут са деčјом представом : "Први дан распушта" Светислава Рушкуца у режији Владимира Хирјоватија извела је деčја група Културно-просветног друштва "Карпати" из Врбаса) М. Джуња. – Руске слово, 24. IV 1992, XLVII, br. 18, str. 6.

Оцена представе на XXIV драмском меморијалу Петра Ризнича Ђађе.

944. Двойністе авторство : Л. Медеши "Дідо приходзи" у режији Миколи Прегуна : дзецинска група КУД "Жатва" зоз Коцура (Двојако ауторство : Л. Међеши "Деда долази" у режији Миколе Прегуна : деčја група КУД "Жатва" из Куцуре) / И. Гарди-Ковачевич. – Руске слово, 24. IV 1992, XLVII, br. 18, str. 6.

Оцена представе на XXIV драмском меморијалу Петра Ризнича Ђађе.

945. Други слуп славолука : РНТ "Дядя", сцена з Руског Керестура (Други стуб славолука : РНТ "Ђађа", сцена из Руског Керестура) / Ирина Гарди-Ковачевич. – Руске слово, 24. IV 1992, XLVII, br. 18, str. 6.

Оцена представе драме "Агафија Старог попа ћерка" Ђуре Папхархаја, у режији Јарослава Сисака на XXIV Драмском меморијалу.

946. Треца димензија звука : радио драми на Меморијале Трећа димензија звука : радио драме на Меморијалу / Г. [Гаврић] Колесар. – Руске слово, 24. IV 1992, XLVII, br. 18, str. 7.

Приказ радио драма аутора Ирине Харди Ковачевич и Ђуре Папхархаја Радио Новог Сада на русинском језику приказаних на XXIV драмском меморијалу Петра Ризнича Ђађе.

947. "Бременски музичари" – одушевили / М. Г. – Зрењанин, 24. IV 1992, XLI, br. 2085, br. 6.

Приказ лутка-игре "Бременски музичари" по мотивима из Гримових бајки, у режији и кореографији Емилије Мачковић и извођењу Позоришта младих Драмске радионице "Центар" из Зрењанина.

948. Хлопске плецо за дзивоцки слизи : Душан Радовић, "Женски розгварки" у режији Божи Јајчанина, а у виводзеној керестурској сцени РНТ "Дядя" и школи Петро Кузмјак (Мушко раме за девојачке сузе : Душан Радовић, "Женски разговори" у режији Боже Јајчанина, а у извођењу керестурске сцене РНТ Ђађа и школе Петро Кузмјак) / Дјо. [Дјора] Винаћ. – Руске слово, 24. IV 1992, XLVII, br. 18, str. 6.

Оцена представе на XXIV драмском меморијалу Петра Ризнича Ђађе.

949. Megérte a fáradságot (Isplatio se mučiti) / M-t [Márki Margit] / Magyar Szó, 25. IV 1992, XLIX, br. 113, str. 16.

"Iza zatvorenih vrata" Ž. P. Sartra, premijera amatera u Sivcu.

950. Ентузијазам и љубав / Десанка Божин. – Комуна, 27. IV 1992, br. 1588-1589, str. 13.

Разговор са Савом Савином, глумцем НП у Кикинди, који је сакупио све податке о представама које су на репертоару НП од његовог оснивања.

951. "Azibuki" najbolja predstava / Z. G. Stefanović. – Sremske novine, 29. IV 1992, XXXII, br. 1632, str. 7.

Na 20. zonskoj smotri dečjeg dramskog stvaralaštva Srema u Beški nastupilo je jedanaest dramskih sekcija, a pobedila je sekcija iz Morovića sa predstavom "Azibuki".

952. Obavy, talenty, dosahy--- [Strepnje, talenti, domašaji---] / kmm. – Vzlet, 1992, XXIII, br. 4, april, str. 12-13.

Osvrt na 23. smotru slovačkih amaterskih pozorišta Vojvodine.

953. Joc teatru din dragoste (Glumim iz ljubavi) / E. G. – Libertatea, 1. V 1992, XLVII, br. 17/18, str. 11.

Razgovor sa Viktorom Mihailovim, dobitnikom I nagrade za najbolju ulogu na "Pozorišnim danima Rumuna".

954. Scena – dragosteoarbă, veșnică (Scena – večita i slepa ljubav) / E. G. – Libertatea, 1. V 1992, XLVII, br. 17/18, str. 10.

Razgovor sa Anom Nikolinom Ursulesku, dobitnicom I nagrade za najbolju ulogu na "Pozorišnim danima Rumuna".

955. Rozdával seba na radost' všetkych nás [Davao je sebe na radost svih nas] / Katarína Melegová-Melichová. – Hlas ľudu, 1. V 1992, 49, br. 17-18, str. 13.

Razgovor sa Pavelom Čiliakom, glumcem amaterom iz Bačkog Petrovca, povodom silaska sa scene posle 38 godina rada.

956. A tehnikarás jegyében (U znaku akcije) / Rónai Gabriella. – Magyar Szó, 5. V 1992, XLIX, br. 121, str. 14.
Amaterstvo u Čoki.

957. Másfél hónap a színház jegyében (Mesec i po u znaku pozorišta) / (tg) [Túri Gábor]. – Magyar Szó, 6. V 1992, XLIX, br. 122, str. 11.

U subotu počinju Potiske igre.

958. Színházi hetek Kanizsán (Pozorišne nedelje u Kanjiži) / B. [Barácsius] Z. [Zol-

án]. – Magyar Szó, 8. V 1992, XLIX, br. 124, str. 15.

Ištivan Konc govori o 29. Potiskih igara, kratko opisuje repertoar amatera.

959. Ako bude para... / И. Е. - Панчевца, 8. V 1992, CXXXIV, бр. 3413, стр. 4.

Информација о тешкоћама финансирања Фестивала малих и експерименталних сцена Србије који се одржава у Панчеву.

960. Пласман до Кикинди : на прагу Покрајинске смотре (Пласман за Кикинду : на прагу покрајинске смотре). – Руске слово, 8. V 1992, XLVII, бр. 19, стр. 8.

Вест да ће представа драме "Обешенца" Б. Пекића, у режији Ђуре Папхархаја, учествовати на СуCRETу војвођанских позоришта у Кикинди.

961. Neresenie sa kapra – minulost' ako súčasnost' [Mrešćenje šarana – prošlost kao sadašnjost] / S. Hlaváčová. – Hlas l'udu, 9. V 1992, 49, br. 19, str. 9.

Kratak prikaz predstave "Mrešćenje šarana" Aleksandra Popovića, u režiji Milana Buršača koju su amateri iz Bačke Palanke izveli u Bačkom Petrovcu.

962. Две представе / М. А. – Дневник, 11. V 1992, LI, бр. 16355, стр. 11.

Обавештење о учесницима аматерских позоришта на Зонекој смотри малих и експерименталних сцена у Новом Саду.

963. A munkát sürgeti mindenki (Svi su uz rad) / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. – Magyar Szó, 12. V 1992, XLIX, br. 128, str. 10.

Ištivan Sabo o amatersivu u Subotici.

964. A hét legsikeresebb (Sedam najuspešnijih) / Fekete László. – Magyar Szó, 14. V 1992, XIX, br. 130, str. 11.

Susret amaterskih pozorišta Vojvodine u Kikindi. Ove godine neće biti ni jedna predstava na mađarskom jeziku.

965. Агафија знова на Горњици : гостоване РНТ "Дядя" у ЧСФР (Агафија поново на Хорњици : гостовање РНТ "Баја" у ЧСФР) / Гавриил Колесар. – Руске слово, 15. V 1992, XLVII, бр. 20, стр. 8.

РНТ "Баја", сцена Руски Крегур на гостовању у ЧСФР приказаће представу драме "Агафија старог попа ћерка" Ђуре Папхархаја, у режији Јарослава Сисака.

966. Liliomfi (Liliomfi) / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. – Magyar Szó, 16. V 1992, XLIX, br. 132, str. 10.

Amateri u Bajmoku izvode romantičnu ljubavnu dramu "Liliomfi" Ede Sigigetija.

967. Kikinda: prehladka ochotníckých divadiel Vojvodiny [Kikinda: smotra amaterskih pozorišta Vojvodine] / kmm. – Hlas l'udu, 16. V 1992, 49, br. 20, str. 9.

Vest da je u Kikindi počeo Susret amaterskih pozorišta Vojvodine.

968. A Népkör és a kritika (Népkör i kritika) / Vinczer Imre. – Magyar Szó, 17. V 1992, XLIX, br. 133, str. 12.

Kritičari o radu Népkör-a.

969. Радост глумачке игре / Д. Божин. – Комуна, 18. V 1992, бр. 1594, стр. 1.

Извештај са свечаног отварања 33. суcretа аматерских позоришних друштава Војводине у Кикинди.

970. Többféle hagyományt ápolnak (Čuvaju više vrste tradicije) / si [Cs. Simon István]. – Magyar Szó, 18. V 1992, XLIX, br. 134, str. 9.

Amateri u Martonošu.

971. Култура без политике / С. Татомир. – Комуна, 18. V 1992, бр. 1594, стр. 5.

Разговор са Балаж Јаношем, председником КУД "Еђшер" из Кикинде, о раду овог друштва.

972. "Кловнови" за крај / Д. Божин. – Комуна, 21. V 1992, бр. 1595, стр. 5.

Извештај о програму 33. суcretа аматерских позоришних друштава у Кикинди.

973. Утврђивање везах пријатељства : закончене гостоване РНТ "Дядя" у ЧСФР (Утврђивање веза пријатељства : запршено гостовање РНТ "Баја" у ЧСФР) / Гавриил Колесар. – Руске слово, 22. V 1992, XLVII, бр. 21, стр. 8.

Приказ гостовања РНТ "Баја" из Руског Крегура са представом "Агафија старог попа ћерка" Ђуре Папхархаја.

974. Првенац донео успех. – Зрењанин, 22. V 1992, XLI, бр. 2089, стр. 8.

Вест да је лутка-игра за децу "Бременски музичари" у режији Емилије Мачкович и извођењу Драмске радионице "Центар" из Зрењанина, уврштена у програм Мајских игара које ће се одржати у Бечеју.

975. Pančevo / kmm. – Hlas l'udu, 23. V 1992, 49, br. 21, str. 9.

Vest da je u Pančevu počeo republički festival malih scena.

976. Vozka – estetsky vycibrená, živá rytina [Коџија – естетски дотерана, жива гравура] / K. Melegová-Melichová. – Hlas l'udu, 23. V 1992, 49, br. 21, str. 10.

Dva mišljenja teatarskih stručnjaka, Miroslava Radonića i Dušana Rnjaka o predstavi "Stari kočijaš Petra III" koju je Amatersko pozorište VHV iz Bačkog Petrovca izvelo na 33. smotri amaterskih pozorišta Vojvodine u Kikindi.

977. A családban marad (Ostaje u porodici) / Szabó Pálóc Attila. – Magyar Szó, 24. V 1992, XLIX, br. 140, str. 14.

Odgovor Imre Vinceru u vezi kritike o Népkör-u u Subotici.

978. Тријумф "Прељубника" / Десанка Божин. – Комуна, 25. V 1992, бр. 1596, стр. 5.

На 33. суcretу аматерских позоришних друштава Војводине у Кикинди, највише награда освојила је представа "Прељубници" Жоржа Фејдоа, у режији Велимира Митровића и извођењу НП из Кикинде и пласирала се за Републички фестивал аматерских позоришта у Кули.

979. Сезона аматерских фестивала / Н. Попов. – Дневник, 25. V 1992, LI, бр. 16369, стр. 9.

Вест да ће најуспешније представе са фестивала у Смедеревској Паланци, Пријеполју, Врању и Кикинди, учествовати на Републичком фестивалу аматерских позоришта у Кули.

979a. A kalózkapitánytól a diákszerelemig (Od karciana gusara do đacke ljubavi) / I.

[Lajber] gy. [György]. – Magyar Szó, 26. V 1992, XLIX, br. 142, str. 13.
XXXV. Majske igre u Bečeju.

980. Фестивал ансамбл – представа / Д. Божин. – Комуна, 28. V 1992, бр. 1597, стр. 9.

Разговор са мр Мирославом Радоњићем, председником жирија 33. сусрета аматерских позоришних друштава Војводине у Кикинди, о Сусрету у целини и одлукама жирија.

981. Activitate continuă (Nastavljena aktivnost) / E. G. – Libertatea, 28. V 1992, XLVII, br. 22, str. 7.

O radu i daljim planovima amatera iz Nikolinaca.

982. Divadelné drahokamy [Pozorišni dragulji] / Katarína Melčgová-Melichová. – Hlas ľudu, 28. V 1992, 49, br. 22, str. 9.

Članak o upravo završenom 23. susretu amaterskih pozorišta Vojvodine u Kikindi.

983. Гласни аплаузи "Дядьовцом" : тријумф југославјанских Руснаца у Прашове (Гласни аплаузи "Ђађовцима" : тријумф југословенских Русина у Прешеву) / Никола Мушника. Руске слово, 29. V 1992, XLVII, бр. 22, стр. 8.

Приказ гостовања РНТ "Ђађа" у Прешеву.

984. "Прељубници" у Београдском драмском / Д. Божин. – Комуна, 1. VI 1992, бр. 1598, стр. 5.

Приказ представе "Прељубници" Жоржа Фејдоа у режији Велимира Митровића и извођењу НП из Кикинде, на сцени Београдског драмског позоришта из Београда.

985. Најбоља представа "Бременски музичари" / Т. Бранков. – Дневник, 1. VI 1992, LI, бр. 16376, стр. 11.

Списак награђених на Мајским играма у Бечеју.

986. "Прељубници" на Талија-фесту. – Комуна, 4. VI 1992, бр. 1599, стр. 5.

Вест да на "Талија-фесту" у Београду кикиндско НП ове године учествује са представом "Прељубници" Жоржа Фејдоа, у режији Велимира Митровића.

987. На перши завод – велики успех : коцурска дзеинска представа "Дідо приходзи" на театралних бавискох Србији у Бечето (За први пут – велики успех : хуцурска дечја представа "Деда долази" на позоришним играма Србије у Бечеју) / М. Горњак. – Руске слово, 5. VI 1992, XLVII, бр. 23, стр. 8.

Вест о позиву дечје представе "Деда долази" Љубомира Међешја, у режији Миколе Прегуна на Позоришне игре Србије у Бечеј.

988. Три дні у Керестуре (Три дана у Крестуру). – Руске слово, 5. VI 1992, XLVII, br. 23, str. 2.

Приказ представе драме "Агафија старог попе ћерка" Ђуре Папхархаја, у режији Јарослава Сисака, у извођењу РНТ "Ђађа" сцена у Руском Крестуру.

989. Dermesztől elcsétség (Zastrasjuća izgubljenost) / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. – Magyar Szó, 11. VI 1992, XLIX, br. 158, str. 13.

AP u Kanjizi izvodi predstavu "Dnevnik jednog ludaka" N. Gogolja u režiji Istvana Konca.

990. Сиромашно позориште / Зоран Душковић. – Панчевац, 11. VI 1992, CXXIV, бр. 3418, стр. 4.

Осврт на 21. фестивал малих и експерименталних сцена Србије који је одржан од 4. до 6. јуна 1992. године у Панчеву.

991. Умиру ли фестивали / Љ. Р. – Панчевац, 11. VI 1992, CXXIV, бр. 3418, стр. 4.

Коментар о управо одржаном 21. фестивалу малих и експерименталних сцена Србије у Панчеву.

992. На радосц дзцом : дзеински представи у Коцуре на концу школског року (На радост дечи : дечје представе у Куцури на крају школске године) / М. Горњак. – Руске слово, 12. VI 1992, XLVII, бр. 24, стр. 5.

Одржавање овогодишњег дечјег фестивала у Куцури, због недостатка новца доведено је у питање.

993. Már az új évadra gondolnak (Već na poču sezona misle) / B. [Barácius] Z.

[Zoltán]. – Magyar Szó, 15. VI 1992, XLIX, br. 162, str. 7.

Kati Penzeš, rukovodilac amatera u Bajmoku o planovima pozorišta.

994. "Дани Еђшега" / Е. Леринц. – Комуна, 15. VI 1992, бр. 1602, стр. 5.

Обавештење о програму манифестације "Дани Еђшег-а", која се одржава од 13. до 20. јуна у Кикинди.

995. "Лауфер" као модел / Лука Салапура. – Дневник, 15. VI 1992, LI, бр. 16390, стр. 7.

Интервју са Стеваном Шербаном, редитељем представе "Штефан воли Мери" Славољуба Видаковића у извођењу позоришне трупе "Лауфер".

996. Најбољи "Настојник" / Д. Божин. – Комуна, 18. VI 1992, бр. 1603, стр. 5.

Разговор са учесницима "Талија-феста" одржаног у Београду, на коме је за најбољу проглашена представа "Настојник" Харолда Пинтера, у режији Драгана Остојића, који је награђен и за глуму.

997. Цо гуманше од уметности : XXXIV фестивал аматерских театрох Србији (Шта је хуманије од уметности : XXXIV фестивал аматерских позоришта Србије) М. [Михајло] З. [Зазуљак]. – Руске слово, 19. VI 1992, XLVII, бр. 25, стр. 7.

Вест да ће се фестивал одржати од 12. до 20. јуна у Кули, а учествоваће осам представа.

998. Az amatőrizmus ébredése Adán (Budeenje amaterstva u Adi) / Gergely József. – Magyar Szó, 20. VI 1992, XLIX, br. 167, str. 9.

999. Kúla : divadelná prehládka [Kula : pozorišna smotra]. – Hlas ľudu, 20. VI 1992, 49, br. 25, str. 6.

Vest da se u Kuli održava 34. smotra pozorišnih amatera Srbije.

1000. Сребрни "Прељубници" / Д. Божин, Комуна, 25. VI 1992, бр. 1605, стр. 5.

Списак награђених представа и појединаца на 34. републичком фестивалу аматерских позоришта Србије у Кули и

оцена Тибора Вајде, члана жирија фестивала.

1001. Незапамћено интересовање публике / Д. Р. – Кулска комуна, 25. VI 1992, XIII, бр. 272. стр. 4.
Списак награђених на 34. републичком фестивалу аматерских позоришта Србије у Кули.

1002. Prezentul si viitorul "Zilelor..." (Sadašnjost i budućnost "Dana...") / D. Micla. – Libertatea, 27. VI 1992, XLVII, br. 27, str. 2.
Videnje autora o sadašnjosti i budućnosti "Pozorišnih dana Rumuna".

1003. Popriscsin és korunk őrlitjei (Popriščin i ludaci našeg doba) / (tg) [Túri Gábor]. – Magyar Szó, 27. VI 1992, XLIX, br. 174, str. 9.

Аматери из Канжице играју дела Гогоља.

1004. Изневерила публика / Е. Леринц. – Комуна, 29. VI 1992, бр. 1606, стр. 5.
Осврт на завршену манифестацију "Дани Елшера" коју већ седам година организује ово КУД из Кикинде.

1005. Művelődés új utakon (Kultura na novim putevima) / Szofrán Tamás. – Magyar Szó, 29. VI 1992, XLIX, br. 176, str. 11.
О организовању Јужно-банатских позоришних дана.

1006. Slovenské divadlá na zväzových, republikových a pokrajinských prehladkách a festivaloch (Slovačka pozorišta na savez-nim, republičkim i pokrajinskim smotrama i festivalima) / Sonja Jovanovićová; preložila Annamária Boldocká. – Nový život, 1992, 44, br. 4-6, april-jun, str. 114-120.
Članak o učešću slovačkih amaterskih pozorišta na manifestacijama u Jugoslaviji.

1007. Починје БРАМС / Н. Савковић. – Дневник, 3. VII 1992, бр. 16409, стр. 9.
Најава са репертоаром 27. ревије малих и алтернативних сцена БРАМС, која ће се одржати у Београду, на којој учествују аматери из Куле и Бачког Петровца.

1008. Аплауз за глумце / Д. Божин. – Комуна, 6. VII 1992, бр. 1608, стр. 5.
Разговор са др Душаном Рњаком, професором Академије драмских уметности у Новом Саду, о развоју и остварењима аматерских позоришта у Војводини.

1009. Osada tvorivost'ou nadchnutá [Naselje stvaralašivom nadahnuto] / Katarína Melegová-Melichová. – Hlas ľudu, 11. VII 1992, 49, br. 28, str. 8.
Pored drugih kulturnih događaja u Selenči je izvedena i premijera predstave "Šuma zove" Miloša Gontke, u režiji Jozefa Kovača.

1010. U nás také obyčej, alebo---?! [Kod nas je takav običaj, ili---?!] / Katarína Melegová-Melichová. – Hlas ľudu, 11. VII 1992, 49, br. 28, str. 7.

Komentar povodom učešća Amaterskog pozorišta VHV iz Bačkog Petrovca na jugoslovenskom festivalu BRAMS u Beogradu sa predstavom "Stari kočijaš Petra III" u režiji Ljuboslava Majere.

1011. Маратонци отварају сезону / Д. Божин. – Комуна, 13. VII 1992, бр. 1610, стр. 5.

Разговор са Браниславом Шибулом, управником НП у Кикинди о плановима за наредну сезону.

1012. Многотварања рађа младег учитеља [Raznovrstan rad mlade učiteljice] / Katarína Melegová-Melichová. – Hlas ľudu, 18. VII 1992, 49, br. 29, str. 8.

Portret Miluške Anušjakove-Majerove, učiteljice i amaterske glumice iz Bačkog Petrovca.

1013. Stará Pazova [Stara Pazova] / A. Simonovićová. – Hlas ľudu, 18. VII 1992, 49, br. 29, str. 7.
Vest da će na 5. svetskom festivalu slovačke omladine u Martinu (ČSSR) učestvovati i amateri iz Stare Pazove sa predstavom "S.O.S."

1014. Nygyven esztendő a néző szolgálatában (Četrdeset godina u službi gledaoca) / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. – Magyar Szó, 27. VII 1992, XLIX, br. 204, str. 6.
AP "Madač" u Zrenjaninu slavi svoju četrdesetogodišnjicu rada.

1015. Po stopách tvorivých divadelných prienikov [Tragovima stvaralačkih pozorišnih prodora] / Katarína Melegová-Melichová. – Hlas ľudu, 27. VII 1992, 49, br. 26, Obzory, 9, br. 6, str. 3.

Članak o pozorišnoj sezoni 1991/92. u kojoj su slovački pozorišni amateri učestvovali na više manifestacija i osvojili brojne nagrade.

1016. Most másként áll a lobogó (Sada drugačije stoji zastava) / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. – Magyar Szó, 28. VII 1992, XLIX, br. 205, str. 13.

Imre Vincser, glumac amater o planovima Népkör-a u Subotici.

1017. Ношци свој криж : премиера представи "Агафија старог попа дзивка (Носити свој крст : премијера представе "Агафија старог попа ћерка") / Дю. [Дюра] Винаи. – Руске слово, 13. VIII 1992, XLVII, бр. 11, стр. 8.

Оцена премијере драме Ђуре Панхархаја, у режији Јарослава Сисака, на сцени РНТ "Бања", сцена у Руском Крстуру.

registri

REGISTAR POZORIŠTA

Akademsko pozorište "Promena" 737
Amatersko pozorište, Kanjiža 756, 989
Amatersko pozorište, Kupusina 812
Amatersko pozorište, Senta 789, 795, 796, 799, 816, 867, 868
Amatersko pozorište, Sivac 815, 885
Amatersko pozorište "Madač", Zrenjanin 817, 820, 879, 1014
Amatersko pozorište "Vladimir Hurban Vladimirov", Bački Petrovac 749, 761, 811, 819, 912, 976, 1010
Amatersko pozorište "Vladimir Hurban Vladimirov", Stara Pazova 756, 765, 771, 772, 778, 793, 805, 806, 822, 823, 849, 862, 875, 883, 903, 1013
Amatersko pozorište "Vuk Karadžić", Stari Bečej 830, 833
Atelje mladih, Pančevo 755, 776, 807, 808, 829, 866, 929
Beogradsko dramsko pozorište, Beograd 110, 264, 456, 984
Centar za kulturu "Olga Petrov", Pančevo 665, 748, 917
Dečje pozorište "Kurir Jovića", Subotica 434, 481-506, 737
Dečja dramska grupa "Sapunica", Kikinda 863
Dramska radionica "Sudbine", Beograd 133
Dom kulture, Kovačica 749
Dom kulture "Studentski grad", Novi Beograd 70, 89
Gardoš teatar, Zemun 726, 734
Jugoslovensko dramsko pozorište, Beograd 78, 581, 620

Kulturni centar, Bar 561
Kulturno-prosvetno društvo "Barvinok" 826
Kulturno-prosvetno društvo "Karpati", Vrbas 813, 943
Kulturno-umetničko društvo "Népkör", Subotica 69a, 751, 797, 798, 802, 810, 821, 852, 861, 968, 977, 1016
Kulturno-umetničko društvo "Bratstvo-jedinstvo", Rusko Selo 886
Kulturno-umetničko društvo "Brile", Beočin 895
Kulturno-umetničko društvo "Edšeg", Kikinda 493, 740, 747, 846, 880, 906, 916, 971, 994, 1004
Kulturno-umetničko društvo "Janko Čmelik", Stara Pazova 850, 859, 864
Kulturno-umetničko društvo "Jedinstvo", Bajmok 794
Kulturno-umetničko društvo "Lipar", Lipar 818, 933
Kulturno-umetničko društvo "Maksim Gorki", Novi Sad 826, 836
Kulturno-umetničko društvo "Milivoj Omorac", Idoš 880
Kulturno-umetničko društvo "Petefi Šandor", Stari Bečej, 745
Kulturno-umetničko društvo "Senteleki", Sivac 742
Kulturno-umetničko društvo "Taras Ševčenko", Đurdevo 889, 932, 936
Kulturno-umetničko društvo "Žetva", Kucura 944
Lutkarski teatar "Komisaržeskoj", Sankt Peterburg 573
Makedonski narodni teatar, Skopje 14, 201
Narodno amatersko pozorište, Kikinda 739, 758, 759, 768, 790, 792, 803, 804, 815, 824, 825, 827, 832, 839, 840, 860, 888, 928, 950, 978, 984, 986, 1011

Narodno pozorište, Beograd 86, 560
Narodno pozorište, Budimpešta 706
Narodno pozorište, Kruševac 681
Narodno pozorište, Sombor 334-389, 624, 720, 721, 737
Narodno pozorište – Népszínház, Subotica 390-480, 627-629, 632, 634, 652, 668, 737
Narodno pozorište, Temišvar 80, 276, 279
Narodno pozorište "Ljubiša Jovanović", Šabac 112
Narodno pozorište "Sterija", Vršac 507-537, 624, 637, 652, 675
Narodno pozorište "Toša Jovanović", Zrenjanin 316, 538-581, 624, 639, 644, 652, 677, 737
Novosadsko pozorište – Újvidéki Színház, Novi Sad 244-309, 633, 634, 652
Omladinsko amatersko pozorište Dramska radionica "Centar", Zrenjanin 704, 882, 947, 974
Omladinsko kulturno-umetničko društvo "Mladost" 741
Pančevački teatar, Pančevo 620, 652
"Projekt-ilegala", Subotica 626
Pozorište mladih, Novi Sad 310-333, 630, 652
Pozorište na Terazijama, Beograd 685
Pozorište "Dobrica Milutinović", Sremska Mitrovica 582-592, 737
Pozorište "Duško Radović", Beograd 580, 882
Pozorište "Sveti Genezjus", Senta 613
Pozorište "Vesela kornjača" 737
Ruski narodni teatar "Đada", Ruski Krstur 737, 764, 787, 814, 842, 847, 897, 918, 948, 960, 965, 973, 983, 988, 1017

Salašarsko pozorište 593-596, 598-612, 616-619, 631, 635-638

Srpsko narodno pozorište, Novi Sad 1-243, 581, 620, 624, 625, 629, 632, 634, 652, 690, 720, 721, 730, 735, 737

Teatar "Aleksandar Duhnović", Preševo 275a, 800, 841, 842,

Teatar "Laufer", Novi Sad 281a, 995

Zvezdara teatar, Beograd 282, 364, 517, 689

REGISTAR NASLOVA

Agafija, starog popa ćerka / D. Paphrhaji 847, 919, 945, 965, 973, 988, 1017

Almanah pozorišta Vojvodine 90/91 714, 718, 737

Altum silencijum / S. Divjaković 229, 233-237

Andeo mira / M. Mladenović 361

Aveti / H. Ibzen 301-304, 307

Azibuki 951

Bajka o caru Saltanu / A. S. Puškin 489-492, 495, 496, 499

Bajka o zvezdici / L. Streda 482, 483, 486

Balada o cigančetu i sreći / S. Stanković 500, 502, 503

Banović Strahinja / B. Mihajlović 7, 73

Baron ciganin / J. Štraus 212-214, 216, 227, 230

Baš čelik / M. Mladenović 371

Bela kafa / A. Popović 53-58, 78, 81, 83, 86, 143, 620

Braća blizanci / Plaut 723

Braća Karamazovi / F. Dostojevski 468, 470, 475

Bremenski muzičari / J. Grim 947, 974, 985

Brilijant / O. Tolnai 265

Burgijada II / D. Janković 866

Bura / V. Šekspir 726

Čarski pevači / J. Grim 578

Cigani lete ka nebu 882

Crvenkapa / P. Jovanović 705, 917

Čarli Čaplin 468, 470, 475

Čekajući Godoa / S. Beket 633

40 susreta pozorišta Vojvodine 707

Čiča i Stari / T. Jovanović 332

Čudo u Šarganu / Lj. Simović 131, 132, 155

Čudotvorac / D. Kiš 390

Deda dolazi / Lj. Medeši 944, 987

Divlja paika / H. Ibzen 531-537, 675

Dnevnik jednog ludaka / N. Gogolj 989

Dodirnuti san / R. Prever 291

Događaji u magarčevoj senci / V. Radović 282, 517, 577

Dogodine u isto vreme / B. Slad 267, 268, 270, 277

Drame / P. Milosavljević 695

Dugo putovanje u Jevropu / M. Koprivica 254

Dva plus tri jednako jedan / D. Miklja 924

Dve sirotice / E. Kormon i A. Deneri 350-352, 354, 355, 357, 362

General Draža (Noć uoči streljanja u ćeliji smrti) / Ž. Lazić 133

Enciklopedija / S. Ilić i B. Šibalić 869

Ero s onoga svijeta / J. Gotovac 169, 180, 181

Esterhazi / D. Kiš 390

Farma životinja / G. Orvel 636

Garavi sokak / M. Antić 574

Gavran / K. Goci 481, 488, 496, 497

Glumac je, glumac je, glumac / Z. Sokolović 704

Godina 1980 / V. Marina Guzina 712

Godi, srećni dani 561

Gospođica Julija / A. Strindberg 580

Gusarska priča / J. Lorbek 312, 316, 320, 321, 323, 325

Guske, guske kuda letite? / M. Kočan 911, 940

Hajde da rastemo 312

Happy Days / S. Beket 254a

Hilperik / M. Nastasijević 557

Hvalisavi vojnik / Plaut 590, 592

Idem u lov / Ž. Fejdo 895

Idilična slika sveta / A. Petrov 162

Igra vatrom / A. Strindberg 636

Ivica i Marica 840

Iza zatvorenih vrata / J. P. Sartr 851, 885, 949

J. S. život i vreme / Lj. Ristić 441, 442, 445, 446, 448

Janoš vitez / Š. Petefi 798

Jesi li ti to došo' da me vidiš / M. Karadžić 89

Ka sreći / F. K. Krec 584

Kabare / M. Nikolić 652

Kad su cvetale tikve / D. Mihajlović 882

Kamo noći, kamo dani / R. Z. Dorić 336, 339, 340, 343, 353

Karmina burana / K. Orf 164, 225, 229, 233-237, 241

Karnevalske zgode / J. L. Karadale 938

Kidaj od svoje žene / R. Kuni 539, 540, 541, 544, 545, 552, 574

Klimakterijum / R. Putnik 522, 525, 529

Kockar / F. M. Dostojevski 719

Kontrabas / P. Ziskind 313

Koštana / B. Stanković 690

Kralj Ibi / A. Žari 430, 431, 433, 435, 440, 450

Kraj partije / S. Beket 623

Krunski svjedok / P. Bačo 906

Kukci / J. i K. Čapek 583, 585

Kukuk Marci / J. J. Teršanski 298, 300, 305

Kvadratura kruga / V. Katajev 543, 547-549, 929

Labudovo jezero / P. I. Čajkovski 200, 203, 208, 209, 223, 224, 228, 232

Lakejske igre / E. Braginski 553-556

Laža i paralaza / J. S. Popović 50, 51, 60, 64, 66, 67, 71, 72, 74, 75, 80, 82, 84, 90, 114, 118, 119, 124, 126, 127, 129, 130, 134-136, 138, 140, 141, 144, 146, 147, 149, 627-629, 632

Liliomfi / E. Sigligeti 966

Lifka Presents / I. Lalić 476, 477

Lizistrata / Aristofan 255, 257-263, 275

Loptica skočica / J. Malik 315, 317, 318

Lukavstva majstora Petelina 849, 875

Ljubavi Džordža Vašingtona / M. Gavran 69a, 121

Ljudi i miševi / Dž. Steinbek 888

Ljuljaška u tužnoj vrbi / M. Božić 776

Mačka na usijanom limenom krovu / T. Vilijams 125, 336, 338, 341, 346-349, 362

Magarac / Ž. Fejdo 739

Magbet / V. Šekspir 154a, 720, 721, 730, 732, 733

Magično dugme 505

Majka Hrabrost / B. Brehť 32, 269, 272-274, 278, 292-295, 297, 299, 703

Mandragola / N. Makijaveli 524, 526-528, 613

- Malo ljubavi, malo mržnje / Radović 689
Mansarda / D. Kiš 390
Maratonci trče počasni krug / D. Kovačević 509-512
Mariša / A. i T. Mrštik 275a, 841
Maturanti / Ž. A. Lakur 808, 847
Medved / A. P. Čehov 675
Među vetrovima / F. Štefan 310
Mchurovi / G. Čiki 276
Misa u A-molu / D. Kiš 390
Miraz Kunigunde / A. Musti Bea, Dobai 867, 868
Miševi i ljudi / Dž. Steinbek 906
Moje uspomene / D. Životić 736
Monstrum je ovdje / B. Norman 469-471, 475
Mitovi Balkana / S. Stanković 542, 546, 548, 549, 551, 566, 570-572, 575, 639, 644, 677
Mrešćenje šarana / A. Popović 961
- Na silu lekar / Molijer 889, 932
Nabuko / D. Verdi 189, 202, 207
Nastojnik / H. Pinter 996
Narodni poslanik / B. Nušić 150, 620
Nega mrtvaca / A. Popović 93, 97-100, 102, 108, 116, 117, 123, 142
Neznalica na mesecu / N. Nosov 573
Nije bila peta, bila je deveta / N. Aldo 514
Nije čovek ko ne umre / V. Stojanović 739, 839
Noć usred dana / N. Savić 562, 563, 566, 567, 569
Noću, kad gledaš u nebo 688
Nora – kuća lutaka / H. Ibzen 937
Nova godina u snežnoj šumi / G. Kamenarević 91
Novosadska pozorišna režija / P. Marjanović 686, 701
- 011 / M. Kapor 101, 665, 698
Obešenjak / B. Pečić 847, 897, 918, 935, 960
Obožavam da se udajem / S. Mom 285-287
Ognjena kupina / J. Zupanc 95, 113
Oružje zbogom / S. Koprivica 254, 264
Ostrvo bez blaga / D. Jovičić 590, 591
Osvrni se u gnevu / Dž. Ozborn 421, 422, 424, 451
Otac Sam / D. Kiš 408, 409, 411, 428, 432, 439, 627-629
Ožalošćena porodica / B. Nušić 112
Patnje gospodina Mokinpota / P. Vajs 652
- Pesma iz kuće mrtve žene / E. Verebeš 789, 795, 796, 799, 816
Pesma nad pesmama 727, 729, 731
Peščanik / D. Kiš 408, 409
Petar Pan / I. Bojović 515
Pink Floyd Revisited / D. Boldin 201
Pokondirena tikva / J. S. Popović 809
Poltron / S. Pavić 254
Portret umetnika u mladosti / Dž. Džojcs 472, 474
Posmrtni marš klovnova / M. Antić 128, 586, 587
Pozorište (časopis) 725
Preko zida / V. Rusek 400
Preljubnici / Ž. Fejdo 815, 824, 825, 827, 978, 984, 986
Preuzeti snovi / M. Mačaš 288
Profesionalac / D. Kovačević 364, 652, 706
Prosidba / A. P. Čehov 675
Prskalica / Đ. Hernadi 597, 614, 615
Prvi dan raspusta / S. Ruškuc 943
Put u Nikaraguu / D. Kiš 390
Putujući komedijanti / M. Kulundžić 327
Putovanje ka sreći / F. K. Krec 588
Putujuće pozorište Šopalović / Lj. Simović 622
- Rado ide Srbin u vojnike / B. Čosić 358, 359, 362, 363, 370
Randevu u predgrađu / A. Vampilov 426, 429, 451
Rani jadi / D. Kiš 390
Revizor / N. Gogolj 652
Ridokosa / S. Lukač 857
Rodoljupci / J. S. Popović 758, 790, 792, 804
- S. O. S. (Spasite naše duše) / M. Benka 757, 765, 771, 772, 778, 805, 806, 822, 823, 850, 859, 862, 864, 903, 1013
Seti se Raskolnjikova 626
Smeh konja, plač riba / S. Almažan 843
Srećan Uskrs / Ž. Poirrot 817, 820
Staklena menažerija / T. Vilijams 45-49, 52, 61-63, 65, 68, 69, 87, 110, 118, 121, 125
Stara vremena / H. Pinter 630
Stari kočijaš Petra III 761, 976, 1010
Stilske vežbe / R. Keno 866
Strankadžije iliti neki Sterija piše Rodoljupce / R. Z. Dorić 360, 366, 367, 369, 373, 374, 376, 377, 379
Sveti Georgije ubiva azdahu / D. Kovačević 7, 73, 151
- Svetislav i Mileva / M. Nikolić 92, 107, 111, 122
Ščelkunčik / P. I. Čajkovski 164, 171, 174, 175, 178, 179, 182, 184, 192
Škola za žene / Molijer 244-246, 251, 283, 284, 296
Šovinistička farsa 2 / R. Pavlović 104
Španske impresije 239
Štefan voli Meri / S. Vidaković 281a, 995
Šulamit 727, 729
Šuma zove / M. Gontka 1009
Šumar / E. Labulej 863
- Toldi / Janoš Aranji 399
Traktat o lutkarskoj režiji / R. Lazić 694
Travijata / Đ. Verdi 167, 169
Tri praseta 847
Tri u onom stanju / J. Vostri i J. Mencil 685
Trubadur / Đ. Verdi 218-220, 222, 226
Tužna je nedelja / P. Miler 250-253, 266
- U cara Trojana kozje uši 500
Ukokaj svoga muža 574
Ukročena goropad / V. Šekspir 381-387, 720, 721
U pozadini / M. Grej 819, 823, 912
Urnebesna tragedija / D. Kovačević 923
Usamljenost dugoprugaša / A. Silitoa 289, 290
- Vašarske komedije / H. Saks 593, 599, 600, 618, 619
Velika pljačka / Dž. Orton 734
Violinista na krovu / Dž. Stejn i Dž. Bok 243
Viva la mama / G. Doniceti 172, 173, 177, 183, 185, 190, 191, 195, 197, 198, 204
Vlast / B. Nušić 568, 652
Voda / R. Domanović 131, 132
Vojcek / G. Bihner 436, 437, 449, 652
Volšebnici / S. Tomović 652
Vunena priča / J. Branišova 319
- Zaigrajte s nama / J. Mokoš 493
Zapisi iz pozorišta / Vl. Popović 109
Zgrada subotičkog pozorišta / G. Vojnović-Prčić, V. Vujković-Lamić 432a
Zločin i kazna / F. M. Dostojevski 417, 418, 423, 427, 444, 447, 448, 456
Zvezdica / L. Stred 564, 570
- Žak Prever 898
Žene, ah te žene / A. Nikolaj 322, 324, 329

Ženidba i udadba / J. S. Popović 818, 933
Ženidba Mihala Kočonje / Z. Veiz 833
Ženski orkestar / Ž. Anuj 70, 306, 308, 560
Ženski razgovori / D. Radović 254, 948
Žitije Svetog Simeona 728
Život Stefana Nemanje 728
Života i Živana u Bukvar gradu / B. Timotijević 936
Žizela / A. Adam 7, 73, 166

IMENSKI REGISTAR

A. Č. v. Čakširan, A.
A. M. 390, 481, 741
A. R. 345
A. T. 149
Abraham, Irena 265
Adam, Adolf (Adam Adolphe Charles) 73
Adamov, Marija 73, 169, 185, 190, 191, 962
Ahikjan, Tatjana 208
Aleksandar 742
Aleksić, Slobodanka-882
Almažan, Slavko (Almájan, Slavco) 842
Andžejevski, Ježi (Andzejewski, Jerzy) 236
Antić, Miroslav 128, 586, 587
Anuj, Žan (Anouilh, Jean) 70, 306, 308, 560
Anušjakova-Majerova, Miluška 1012
Aranjii, Janoš (Arany János) 399
Aristofan 255, 257-263, 275
Arpaši, Ildiko (Árpási Ildikó) 802
Arsenov, Ljiljana 564
Ataljanc, Ašhen 228, 232, 238, 239, 241

b-c v. Bartuc, Gabriela
B. G. 432
B. H. v. Hložan, Borivoje
B. J. 24
B. L. 673
B. P. 698
B. Z. v. Baraciuš, Zoltan
Baba, Joan (Baba, Joan) 890, 908, 909
Babarci, Laslo (Babarczy László) 245, 283, 284, 296
Bačo, Peter 906
Babić, Ivan 510, 521
Babkova, A. (Babková, A.) 749
Babuška, Mihai 21
Bailović, Ljiljana 539, 540, 542, 543, 546, 547, 553, 554, 557, 560, 561, 569, 571, 578-581, 639, 642, 647, 700

Balaž, Janoš (Balázs János) 747, 846, 971
Baloš, Todor (Balos, Todor) 712
Banski-Radenović, Erika 737
Banjac, Mira 145
Baraciuš, Zoltan (Barácius Zoltán) 396, 399, 400, 404, 405, 407, 410, 460, 462-464, 466, 480, 483, 484, 505, 550, 786, 794, 798, 817, 820, 852, 879, 958, 963, 966, 989, 993, 1014, 1016
Barbu, Vasile (Barbu Vasile) 848
Barić, Ivanka 737
Bartoš, Vladimir 801
Bartuc, Gabriela (Bartuc Gabriella) 244, 245, 248, 250, 252, 253, 255, 257, 259, 260, 267-269, 272, 274, 279-281, 284-286, 298, 301, 303, 305, 308, 309, 314, 391, 392, 417, 429, 430, 435, 436, 551, 593, 595, 598, 600, 602, 604, 608, 611, 621, 631, 653, 654, 669, 670, 671, 674, 692
Batinić, D. 877, 880
Beket, Semjuel (Becket Samuel) 254a, 623, 633
Bela, Karlo 612
Belča, Dušan 523
Belegišanin, Milan 154a, 730, 732, 733
Bence, Erika 337, 338, 346, 362, 372
Benka, Miroslav 765, 771, 772, 778
Berberović, Milanka 77, 79, 85, 88
Berta, Ferenc 857, 886
Besedeš, Istvan (Beszédes István) 796
Bihner, Georg (Büchner, Georg) 436, 437, 449
Bijefi, Jelica 105, 106, 170
Bisak, Julija 206
Bogdan, L. 920
Bogdan-Popa, Valerija 210
Bogojević, Stanko 514
Bogunović, Milan 687, 719, 929
Bohuš, Paljo (Bohus Pal'o) 777
Bojić, Branka 386, 387, 389
Bojić, Nenad 553-556
Bojović, Igor 515
Boldini, Dragutin 164, 201
Boldocka, Anamarija (Boldocká, Anna-mária) 1006
Bošković, Dragana 701
Božičković, Božidar 776
Božić, Mirko 776
Božin, Desanka 803, 815, 839, 860, 902, 914, 950, 969, 972, 978, 980, 984, 996, 1000, 1008, 1011
Božović, Slobodan 693

Bradić, Nebojša 386, 681
Braginski, Emil 553-556
Branisova, J. 319
Brankov, T. 985
Brecht, Bertolt (Brecht, Bertolt) 269, 273, 274, 278, 292-295, 297, 299, 703
Budak, M. 15, 39
Bugariju, Julijan (Bugariu, Iulian) 737
Bugarin, Dušan 167, 169
Bulik, Joca (Bulic Ioja) 858, 870, 884, 910, 921-924, 937-939, 941
Bursač, Milan 961
Buta, Boško 222

CZ 756
Caran, Jovan 840
Cerna, Agneš (Cérna Ágnes) 402
Cicka, Jan (Cicka, Ján) 765, 766, 778, 779, 844, 849
Cvejić, Branko 104
Cvejić, Nikola 205

Čajkovski, Petar I. 164, 171, 174, 175, 178, 179, 182, 184, 192, 200, 203, 208, 209, 223, 224, 228, 232
Čakan, Marija 77
Čakširan, A. I. 156, 180
Čapek, Jozef 583, 585
Čapek, Karel 583, 585
Čiliak, Pavel 955
Čiki, Gergelji (Csiky Gergely) 276
Čipak, Angela (Csipak Angéla) 888
Čobanu, Niku (Ciobanu Nicu) 737
Čorba, Zoltan (Csorba Zoltán) 614
Čordaš, Mihalj (Csordás Mihály) 263, 270, 400, 618, 799
Čretnik-Lazić, Dragana 832
Čurčić, Marija 737

Ćirilov, Jovan 450, 662
Ćosić, Bora 362, 363, 370
Ćosić, V. 582, 584
Ćurgus, Velimir 411
Čuk, Dragan 550

D. D. 32, 331
D. D. S. 14, 99
D. K-n v. Kecman, David
D. L. 730
D. R. 818, 1001
Dalca, Jova 908
Dalmacija, Mirko 576
Damjanov, Đorđe 576, 737
Davidović, Stevan 804

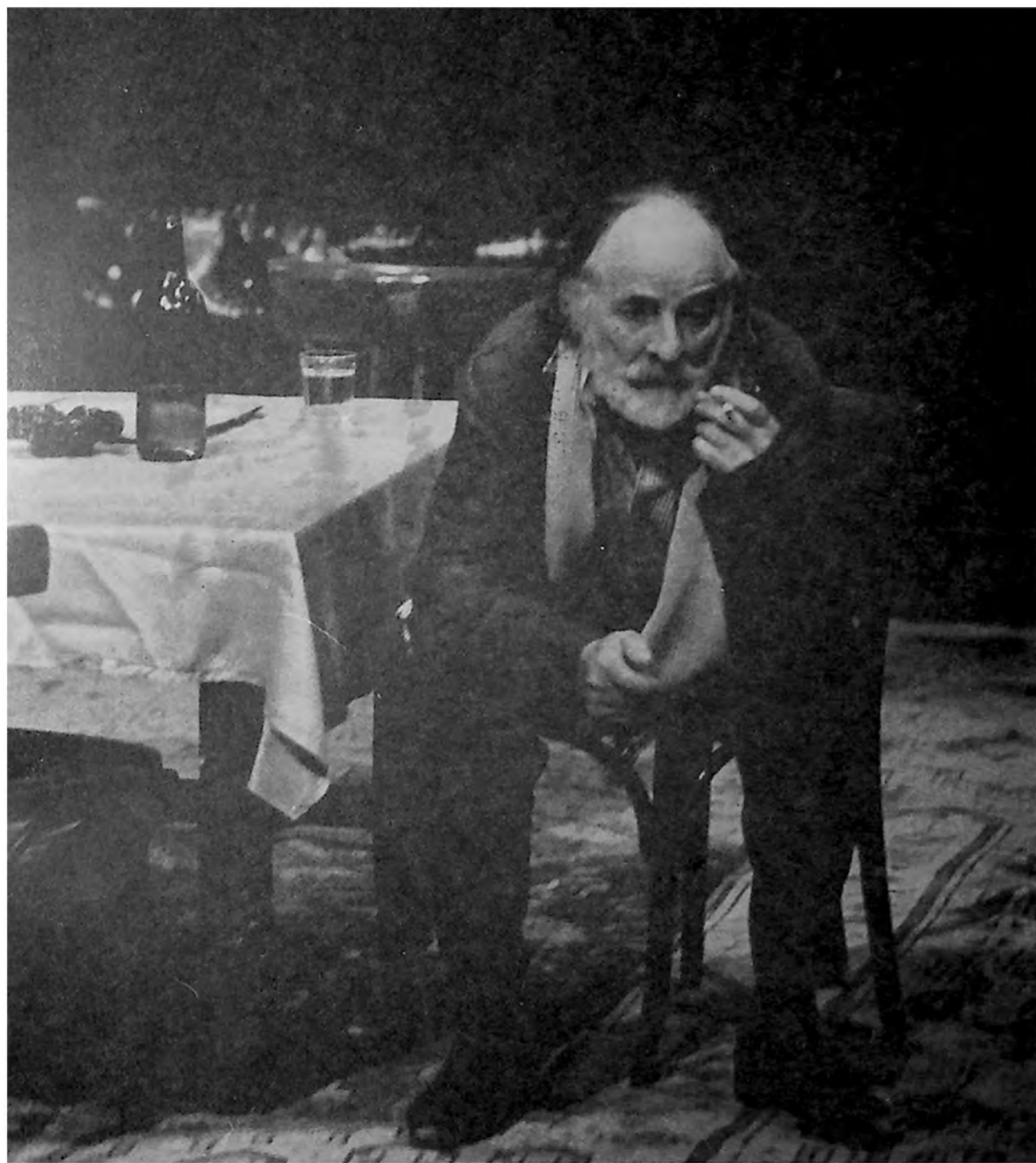
- Demeter, Kristina (Dömötör Krisztina) 609
 Deneri, Adolf (Denery, Adolf) 350-352, 354, 355, 357, 362
 Dimitru, Leonard 189
 Dinjaški, Ksenija 224, 225
 Divjaković, Stevan 229, 233-237
 Dobai, Andraš (Dobay András) 867, 868
 Domanović, Radoje 131, 132
 Domazet, Slavko V. 715
 Doniceti, Gaetano (Donizetti Gaetano) 172, 173, 177, 183, 185, 190, 191, 195, 197, 198, 204
 Dorča, Jan (Dorča, Ján) 811
 Dorča, Vladimir (Dorča, Vladimír) 767, 788
 Dorić, Radoslav Zlatan 336, 339, 340, 343, 353, 360, 367, 374, 376, 377, 379, 726
 Dostojevski, Fjodor M. 417, 418, 423, 427, 444, 447, 448, 456, 468, 719
 Dragičević, Lazar 866
 Drašković, Bora 623, 633
 Dudašova, Ana (Dudášová Anna) 750, 779, 780
 Dušković, Zoran 489, 866, 929, 990
 Đ. P. 787
 Đaković, S. 588
 Đerić, Zoran 325, 570, 737, 805
 Đokić, S. 334, 342, 344, 358, 370, 373, 583, 624, 629, 904, 927
 Đorđević, Bogomir 361
 Đukić, Miodrag 380, 434, 667
 Đurček, Ilie 648
 Đuričić, Jasna 103
 Đuričin, Rada 101, 698
 Đurika, Vlatko 828
 Đurikova, Ruženka 856
 Đurković, Dimitrije 21, 53
 Džunja, Mirko 943
 Džems, Džojcs (James Joyce) 472, 474
 E. G. v. Greoneanc Eufrozina
 E. L. v. Lerinc, E.
 Ejdus, Predrag 104, 313
 Erdelenji, Gabor 157
 Erdeljanin, Andelka 696
 Erdelji, Hermina 598
 F. Gy. 220
 fi 605
 Fabri, Miroslav 115
 Farago, Arpad (Faragó Árpád) 256, 667
 Fehér, Roža (Fehér Rózsa) 743
 Fejdo, Žorž (Feydeau, Georges) 739, 815, 824, 825, 827, 895, 978, 984, 986
 Fekete, Laslo (Fekete László) 964
 Fekete, Samuel 791
 Filip, Jan (Filip, Ján) 809
 Florijanović, Milina 737
 Fodor, Išivan (Fodor István) 789, 795
 Francile, Nice (Fratila, Nijā) 210
 Francisčova, Ana (Francistyová, Anna) 770
 Franjo, Žužana (Franyó Zsuzsanna) 272, 309
 ger v. Gergelji, Jožef
 Gabrić, Saša 472, 474, 475
 Gagić, Lj. 477
 Gajin, B. M. 862
 Garai, Laslo (Garai László) 397
 Gavran, Mira 69a, 121
 Gergelji, Jožef (Gergely József) 868, 896, 915, 998
 Gerold, Laslo (Gerold László) 75, 249, 265, 266, 275, 277, 278, 296, 307, 613, 619, 634
 Gladić, Rajko 5
 Glovacki, Uroš 728
 Goci, Karlo 481, 496, 497
 Gogić, Ljiljana 473, 751
 Gogolj, Nikolaj 989, 1003
 Gontka, Miloš 1009
 Gotovac, Jakov 180, 181
 Govednik, Janez 173, 185, 190, 195, 197
 Grba, Nedeljko 204
 Grbić, Bratislava 571
 Grej, Majkl 819
 Greoneanc, Eufrozina (Greoneanĭ, Eufrozina) 871, 900, 922-924, 937-939, 953, 954, 981
 Grim, Vilhelm (Grimm, Wilhelm) 578, 947
 Gruden, Maja 705, 917
 Grujić, Marina 316, 551, 697, 704, 882
 Guelmino, Šandor (Guelmino Sándor) 657, 678
 Gvozdanović, Eugen 737
 H. A. 820
 Hadžić, Miloš 8
 Hajduković, Luka 666, 737
 Hardi, Jakim 936
 Hardi-Kovačević, Irina 835, 934, 944-946
 Hedi, Jožef (Hegyí József) 905
 Hernadi, Đula (Hernádi Gyula) 597, 614, 615
 Hernjak, Đerd (Hernyák György) 789, 795, 796, 799
 Hirjovati, Vladimir 943
 Hlavačova, Svetluša (Hlaváčová, Svetluša) 828, 856, 940, 961
 Hlipec, Milina (Chlípcová, Milina) 767
 Hlipec, Pavel (Chlípec, Pavel) 767
 Hložan, Borislav 4, 6, 10, 22, 23, 29, 30, 35, 38, 40, 160, 161, 242, 243, 722, 738, 744, 761
 Hornjak, M. 762, 853, 876, 987, 992
 Hricova, Katarina (Hricová, Katarinā) 793
 Hristić, Zoran 571
 I. B. v. Bulik I.
 I. C. 763
 I. E. 688, 807, 917, 959
 I. I. 332
 I. P. 503
 I. T. 655
 Ibsen, Henrik (Ibsen Henrik) 301-304, 307, 531-537, 937
 Idvorean, Todor 737
 Igrić- Kopunac, Dragana 687
 Ivanić, Ivan 735
 Ilaš, Gabrijela (Illés Gabriella) 604
 Ilić, Petar 366
 Ilić, S. 869
 J. B-š 911
 J. C. v. Cicka, Jan
 J. D. 819
 J. F. 925
 J. V. 577
 Jaguš, Mladen 242
 Jakobfalvi, Geza 905
 Jakovljević, N. 558, 640
 Jajčanin, Boža 948
 Jančikin, Mihajlo 737
 Janić, Siniša 736
 Janketić, Mihajlo 101, 698
 Janković, Dragoslav 866
 Janković, Pavle - Šole 657
 Janoski, Miodrag 1, 2, 5, 10, 15, 16, 39, 156, 159, 218, 222, 226
 Janjetović, Nada 264
 Jatić, Branislav 21, 217
 Jeftić Ničeva Kostić, Milena 571
 Jenc, Hajnal (Jenő, Hajnal) 816
 Jeremić, Maša 78, 393
 Jevtić, Nikola 313
 Jona, Janoš (Jóna János) 271
 Jonaš, Adam (Jonás Adam) 781
 Jonaš, Gabrijela (Jónás Gabriella) 267, 268, 270, 277, 851, 885
 Jonović, Dušan 96

- Jordanesku, Štefan 938
 Jovancai, Marija 737
 Jovanović, M. 299
 Jovanović, Petar 705, 895, 917
 Jovanović, Sonja 317, 318, 320, 495, 1006
 Jovanović, Toma 332
 Jovanović, Vladimir 194, 205
 Jovanović, Zoran 684
 Jovičić, Dragan 582, 584, 588, 591, 592
 Jovičin, D. 739
 Jović, Dragan 880
 Julas, Šandor (Juhász Sándor) 854
 K. 414
 K. A. v. Kevari Arpad
 k. f. 797
 K. H. 875
 K. K. 753
 kmm 883, 912, 913, 952, 967, 975
 Kamenarević, Gordana 91
 Kami, Alber (Camus, Albert) 464
 Kantor-Vasiljević, Ilona 221
 Kapor, Moma 101, 665, 698
 Karadale, Jon Luka (Caragiale, Ion Luca) 890, 938
 Karadžić, M. 144
 Karadžić, Milan 89
 Karadžić, Miodrag 89
 Karišik, Milutin 666, 736, 737
 Kasa, Eva (Kasza Éva) 400, 462
 Katajev, Valentin 543, 547-549, 929
 Kecman, David 336, 340, 349, 351-354, 358, 359, 363-365, 368, 371, 375, 379-381, 385, 387, 682
 Kecman, Milan 824
 Kelec, Viktorija 85
 Keler, Marta 831
 Keno, Rejmon (Queneau, Raymond) 866
 Kermecij, Petronela 868
 Kevari, Arpad (Kovári Árpád) 769, 812
 Keveždi, Miroslav 889
 Kiralji, Andrea (Király Andrea) 403
 Kiš, Danilo 390, 394, 395, 408, 409, 411, 428, 439
 Kluns, Martin 290
 Kljajić, Maca 21
 Kmećova, Elena 750
 Kocić, Slavoljub 199, 206, 207, 226, 230
 Kočan, Mikulaš 911
 Kočiš, Tomaš 612
 Kojadinović, Gordana 21, 191
 Kojadinović, Rade 106
 Kojić, Petar Pl. 158
 Kokotović, Nada 390, 415
 Kolar, Robert 90, 108
 Kolesar, Gavril 737, 774, 800, 826, 834, 897, 918, 930, 931, 946, 965, 973
 Konc, Istvan (Koncz István) 833, 958, 989
 Konstantinović, Stevan 275, 932, 933
 Kopicl, Vladimir 47, 51, 70, 89, 102, 261, 264, 290, 295, 313, 408, 424, 426, 433, 448, 587, 675, 676, 679, 691
 Koprivica, Stevan 254, 264
 Korenić, Bojan 54
 Korica, Mikloš 267, 268, 270, 277, 851, 885
 Kormon, Ežen (Cormon, E.) 350-352, 354, 355, 357
 Kostić, Đorđe Bata 247
 Kostić, Laza 353, 682, 697
 Kostjukov, Konstantin 228, 232
 Košničar, Sonja 174, 184, 195, 216a, 321, 328
 Kovač, Frideš (Kovács Frigyes) 399, 888
 Kovač, Jozef 1009
 Kovač-Vitkai, Vera 207, 226
 Kovaček, Božidar 37, 716
 Kovačević, Dušan 73, 151, 364, 509-512, 706, 822, 923
 Kovačević, Marko 806
 Kovačević, Mihailo 684
 Kovačević, Milan 536
 Kovačević, Siniša 25, 27-31, 33, 34, 139, 152
 Kovačić, Ladislav 69a, 398, 401, 412, 415, 418, 434, 453, 458, 459, 482, 486-488, 501, 502
 Kovtun, Valerija 164, 174, 175, 178, 179, 182, 184, 192, 200, 203, 208, 209, 228, 232
 Kožik, Zdenko 862
 Krec, Franc Ksaver (Kroetz, Franc Xaver) 584
 Krčmar, Vesna 7, 36, 60, 61, 79, 107, 115, 137-139, 173, 210, 226, 227, 294, 312, 322, 378, 382, 389, 497, 531, 563, 656, 657, 680, 681, 684
 Krešić, Irena 236, 772
 Krivokapić, Miodrag 412
 Krnač, Erika 798
 Krstić, B. 454
 Krstović, Dejan 622
 Kujundžić, Miodrag 44, 165, 168
 Kulundžić, Marija 315, 317, 318, 327
 Kuni, Rej 539-541, 544, 545, 552
 Kupusović, Sulejman 539-541, 544, 545, 552, 560
 Kusakari, Tamijo 163, 166
 L. H. 658
 L. gy. v. Lajber, Derd
 L. K. v. Kovačević, Ladislav
 la v. Čipak, Angela
 L. Zs. v. Lehocki, Žuža
 Labulej, Eduard 863
 Laćak, Đura 930
 Ladić, Katalin 254a
 Lagator, Smiljana 36, 80, 108, 126, 230, 382, 441, 442, 534, 564
 Lajber, Derd (Lajber György) 601, 745, 830, 833
 Lakur, Žoze Andre (Lacour, J. A.) 808
 Lalić, Istvan 390, 476, 477
 Latinović, M. 545, 758, 768, 790, 792
 Laurian, Oniga Leontin 937
 Lazarević, Ljubiša 243
 Lazić, Pavle 456
 Lazić, Radoslav 152, 494, 498, 666, 694
 Lazić, Vladimir 133
 Lazić, Živorad 133
 Lehocki, Žuža (Lehocki Zsuzsa) 289, 455, 468, 468a, 471, 476, 506, 635, 678
 Lenhart, Jan 749
 Lerinc, E. 493, 740, 747, 846, 994, 1004
 Leskovac, Milena 737
 Leskovac, Mileta 57
 Logunov, Vladimir 225, 229, 233-237, 239
 Lorbek, Josip 312, 320, 321, 323
 Lovas, Ildiko (Lovas Ildikó) 610
 Lukač, Šandor (Lukácsy Sándor) 857
 Lj. B. v. Bailović, Ljiljana
 Lj. D. 865
 Lj. P. 26, 219
 Lj. R. 991
 Ljubičić, Vitomir Vita 76
 M. A. v. Adamov, Marija
 M. G. 947
 M. L. v. Latinović, M.
 M. M. 754
 M. P. 273
 M. S. 26, 91, 504
 Mačković, Emilija 319, 947, 974
 Mačaš, Molcer 288
 Mačko, Štefanija 737
 Madar, Atila 602
 Majera, Ljuboslav (Majera, Luboslav) 758, 761, 782, 784, 788, 790, 792, 804, 843, 1010
 Makan, Jan (Makan Ján) 783

- Makijaveli, Nikolo 524, 526-528, 613
 Malčević, Saša 421, 422, 424, 451
 Malić, Sofija 21
 Malik, Jan 315, 317
 Marenić, Vladimir 55
 Marić, Ksenija 373
 Marić, Stevan 30
 Marina-Guzina, Virdžinija 712
 Marjanović, B. 928
 Marjanović, Petar 686, 701
 Marki, Margit (Márki Margit) 845, 851, 885, 942, 949
 Marković, Milka 48a
 Marković, Slobodan 484, 487, 488
 Markovinović, Mirjana 662, 666
 Martinov-Pavlović, Ksenija 21, 106, 121
 Martinović, Goran 434a
 Mata, Kornel (Mata Cornel) 520
 Meandžija, Aleksandra 394, 737
 Medić, M. S. 746
 Medve, Šandor (Medve Sándor) 462
 Medeši, Ljubomir 987
 Melegova-Melihova, Katarina (Melegová-Melichová Katarina) 872, 892, 901, 955, 976, 982, 1009, 1010, 1012, 1015
 Mencil, Jirži (Mensel Jiří) 685
 Mezei, Zoltan 612
 Mićunović, Branislav 517, 577
 Mićunović, V. 628, 731, 732
 Mihailov, Viktor 953
 Mihailović, Dušan 695, 736
 Mihajlović, Borislav Mihiz 73
 Mihajlović, Dragoslav 882
 Mijač, Dejan 150, 734
 Miklja, Dimitrije (Miclea D.) 873, 893, 924, 1002
 Miković, Milovan 449
 Mikulić, Zlatko 229, 233-236
 Milatović, Slobodan 561
 Milenković, Radoslav 132
 Milenković, Žarko 175, 228, 229
 Milenkovski, Sašo 390, 417, 423, 427, 444, 447, 448, 456, 468, 470, 475
 Miler, Peter 251-253
 Milivojević, Anđelka 587
 Milivojević, Nikita 524, 526-528
 Milosavljević, Aleksandar 49, 62, 74, 150, 254a, 329, 423, 522, 529
 Milosavljević, Petar 695
 Miočinović, Mirjana 56
 Mirković, P. 134, 627
 Mirković, Zorica T. 1, 156, 180
 Misailović, Milenko 57, 657
 Mislai, Istvan 285-287
 Mišić, Milutin 71, 100, 181, 512, 532, 827
 Mitić, Nikola 194
 Mitrić, M. 475
 Mitrović, Velimir 739, 815, 824, 825, 827, 978, 986
 Mladenović, Milivoje 361, 365, 371, 378
 Mikoš, Jozef 493
 Molijer, Žan Batist Poklen (Molière Jean Baptist Poquelin) 245, 246, 251, 283, 284, 296, 889, 932
 Mom, Viljem Somerset (Maugham William Somerset) 285-287
 Momčilović, Predrag 61
 Mrštik, A. 275a
 Mrštik, T. 275a
 Mujčinović, Avdo 136
 Munčan, Radomir 874
 Munić, Gertruda 172, 187a, 191, 196
 Munteanu, I. 712
 Musačija, Moir 440
 Musti, Bea (Muszti Bea) 867, 868
 Mušinka, Mikola 983
 N. P. v. Popov, Nina
 N. S.-é v. Savković, Nada
 N. St. 311
 Nadaš, Gabor 287
 Nad, Slavica 836, 935
 Nastasijević, Miroslav 557
 Nedeljковиć, Milomir 825
 Nedeljковиć, Miodrag 661
 Nenadović, Svetislav 585
 Nikolaj, Aldo 322, 324, 329, 514
 Nikolić, Darinka 34, 304, 469, 474, 478, 630
 Nikolić, Miloš 92, 111, 122, 719
 Nikolić, Zdenka 211
 Nikolina, Ana 954
 Nistor, Valerije 516, 519, 530
 Niškanović, Biljana 737
 Norman, Bruk (Norman, Brook) 469, 471
 Nosov, Nikolaj 573
 Novčić, Milovan 522, 525, 529
 Nušić, Branislav 112, 150, 568
 Ny. M. 857, 887
 Ognjenović, Vida 662
 Oklješa, Branka 230
 Okolišan-Baba, Ileana 206
 Oljha, Matus (Ol'ha, Mátus) 811
 Opranović, Branka 5, 465
 Orf, Karl (Orff, Carl) 164, 229, 233-237
 Ormai, Josip 737
 Orton, Džo (Orton, Joe) 734
 Orvel, Georg (Orvell, George) 636
 Ostojčić, Dragan 739, 839, 996
 Ostojčić, Velimir 839
 Otrin, Ika 162
 Ozborn, Džon (Osborne, John) 421, 422, 424, 451
 P. M. 213
 Pal, Petrik 398
 Palančanin, Aleksandar 837-838
 Papharhaji, Đura 847, 897, 918, 919, 930, 935, 945, 946, 960, 965, 973, 988, 1017
 Papuga, Olena 936
 Pašić, Feliks 572
 Pašić, Slobodan 544, 566, 641, 643
 Pašović, Haris 390, 430, 431, 433, 435, 440, 450
 Pavić, Siniša 254
 Pavlov, Igor 622
 Pavlov, Milenko 882
 Pavlović, Radoslav 104
 Pečile, Mirna 215
 Pejović, Dušica 63, 64, 116, 737
 Pekić, Borislav 847, 897, 918, 960
 Penčić Poljanski, Dejan 65, 66, 117, 513, 533, 652
 Penzeš, Kati 993
 Pertić, Peter (Pertics, Péter) 831, 867, 916
 Petefi, Šandor (Petőfi Sándor) 797
 Petrov, Aleksandar 162
 Petrović, Ivana 82, 142, 444, 451
 Petrović, Miodrag 137
 Petrović-Badnjarević, Jasna 55
 Pinter, Gabor (Pintér Gábor) 597, 614, 615, 706
 Pinter, Harold (Pintér Harold) 630, 996
 Pinter, Lajoš (Pintér Lajos) 696
 Plaut, Tit Makcije (Plautus, Titus Maccius) 592, 723
 Pleskonjić, Mihajlo 154
 Pleša, Branko 78, 81, 83, 86, 143
 Poirot, Žan (Poirot Jean) 817, 820
 Polveržan, Nikolaj (Polverezan Nicolae) 894
 Popić, Ivo 492
 Popov, Nina 17, 18, 41-43, 45, 46, 50, 88, 93-95, 98, 103, 113, 114, 132, 153, 155, 189, 234, 246, 251, 254, 258, 283, 287, 300, 302, 306, 315, 319, 330, 339, 350, 355, 361, 374, 420, 421, 633, 683, 702, 707, 709-711, 713, 717, 718, 725, 727, 926, 979

- Popović, Aleksandar 58, 78, 81, 83, 86, 93, 97-100, 102, 116, 117, 123, 142, 143, 961 ,
 Popović, Jovan Sterija 50, 51, 60, 64, 66, 67, 71, 72, 74, 75, 80, 82, 84, 90, 114, 118, 119, 124, 126, 127, 129, 130, 134-136, 138, 140, 141, 144, 146, 147, 149, 758, 790, 792, 804, 809, 818, 933
 Popović, Vlada 109, 165, 170, 176, 663
 Popović, Zoran R. 118, 127, 357, 395, 445, 664
 Predmerski, Vladimir 482, 483, 486
 Pregun, Nikola 944, 987
 Prever, Robert 291
 Prpa-Fink, Mirjana 727, 729
 Purkarcte, Silvija 481, 496, 497
 Puškin, Aleksandar 489-492, 495, 496, 499
 Putnik, Jovan 454
 Putnik, Radomir 52, 58, 59, 72, 83, 292, 360, 437, 439, 511, 522, 525, 526, 529, 549, 552, 626, 686
- r-R 636, 638
 re v. Reves, Erika
 Radaković, Milica 657
 Radivojevc, Danica 803
 Radivojević, Duška 36, 37, 68, 84, 119, 128, 129, 323, 382, 499, 534, 566, 665, 666
 Radivojević, Ratko 723
 Radmanović, Dušanka 382, 534
 Radonjić, Miroslav 976, 980
 Radošević, M. 297
 Radovanović 689
 Radovanović, Petar 453
 Radović, Duško 254, 948
 Radović, Veljko 282, 517, 577
 Radujko, Jadranka 197
 Radulović, Obrad 468a, 470, 475
 Radunović, J. K. 591
 Rakić, Branka 693
 Rakić, Siniša 515
 Rakitin, Jurij Lj. 44
 Ratković, Zoran 359, 362, 363, 370, 382-386
 Ravel, Jozef 493
 Redep, Draško 120, 708
 Rehak, Romož 861
 Reves, Erika (Révész Erika) 438, 452, 612, 821
 Ristić, Ljubiša 390, 397, 401, 402, 408, 409, 411, 413, 416, 419, 425, 428, 439, 349a, 441, 442, 445, 446, 448, 451, 457, 459, 461, 478
 Rnjak, Dušan 623, 976, 1008
 Ronai, Gabriela (Rónai Gabriella) 956
- Rusel, Vili (Russel, Willy) 400
 Ruškuc, Bogdan 46-49, 52, 61-63, 65, 68, 69, 87, 110, 118, 124, 943
- S. B. 97, 282
 S. D. v. Đokić, S.
 S. T. 19
 S. S. 327
 S. V. 574
 si v. Simon, Istvan
 Sl. P. v. Pažić, Sl.
 Sl. V. 422, 632
 szüszner 406
 Sabo, Istvan (Szabó István) 963
 Sabo Paloc, Atila (Szabó Palóc Attila) 977
 Sabo, Zvonko 762
 Sabljjić, Mladen 219, 222, 226
 Sabljjić, Seka 291
 Saks, Hans (Sachs, Hans) 619
 Salapura, Luka 995
 Saletović, Slavenko 69a, 95, 104, 350-352, 354, 355, 357, 362
 Samardžić, B. 369
 Samardžija, P. 134, 146, 627
 Sartr, Žan Pol (Sartre, Jean Paul) 851, 885, 949
 Savin, Egon 50, 51, 60, 64, 66, 67, 71, 72, 75, 80, 82, 84, 118, 119, 124, 126, 127, 129, 130, 132, 134, 136, 140, 141, 144, 146-149, 155, 456
 Savin, Sava 950
 Savić, Novica 562, 563, 569
 Savić, Olga 531-537
 Savić, Svenka 203, 235
 Savković, Nada 92, 163, 164, 182, 183, 186, 187a, 188, 196, 199-202, 211, 212, 214, 215, 217, 218, 221, 238-240, 625, 1007
 Sedlaček, Stanislav 912
 Sigligeti, Ede 966
 Silitoa, Alan 290
 Simendić, N. 748
 Simin, Nevena 148
 Simon, Istvan (Cs. Simon István) 970
 Simonovićova, A. (Simonovićová, A.) 1013
 Simović, Ljubomir 131, 132, 155, 622
 Sisak, Jaroslav 275a, 919, 945, 965, 988, 1017
 Sladeček, Stanislav 819, 883
 Sladojević, Vesna 13
 Sled, Bernard (Slad Bernard) 267, 268, 270, 277
 Sofran, Tamaš (Szofrán Tamás) 1005
 Sokolović, Zijah 704
- Soldatović, Voja 107, 111, 122, 177, 183, 185, 190, 191, 197, 198, 204, 212-214, 216, 223, 227, 230, 243, 306, 311, 312, 316, 320-325, 328, 329, 630
 Stanić, Ferenc 887
 Stankov, Siniša 555
 Stanković, S. T. 19
 Stanković, Srboľjub 500-503, 505, 542, 546, 548, 549, 551, 570, 571, 572, 575, 578, 639, 644
 Stanković, Svetlana 575
 Stanojević, N. 48
 Stefanović, Branislava 543, 547-549
 Stefanović, Slavoljub Ravasi 112, 562, 563, 566, 567, 569
 Stefanović, Z. G. 951
 Steinbek, Džon (Steinbeck John) 888, 906
 Stepanović, Ljiljana 882
 Stevanović, Lidija 21, 108, 153
 Stevanović, Stevan 735
 Stojadinović, Zoran 30, 667
 Stojanović, Božana 110, 178, 207, 208
 Stojanović, Vladimir 739
 Storožuk, Oksana 21
 Streda, Ludvík (Středa, Ludwig) 482, 483, 486, 564, 570
 Strindberg, Johan August (Strindberg, John August) 580, 630
 Stular, Dušan 186, 193
 Sviben, Zlatko 510-512
- Š. C. 850, 864
 Šajtinac, Stanko Ž. 518, 541, 644, 737
 Šalajić, Stevan 129
 Šalgo, Judita 446
 Šarčević, Jasna 470
 Šarić, Zoran 310
 Šekspir, Viljem (Shakespeare William) 154a, 381-387, 414, 726, 732, 733
 Šerban, Stevan 281a, 427, 428, 995
 Šerer, Srdan 694
 Šibalić, B. 869
 Šibul, Branislav 860, 1011
 Šifel, Jan (Šífel, Ján) 785
 Šimoković, Marija 413, 431, 668, 861
 Šokica, Dragiša 106, 109, 737
 Šoltiš, Lajoš (Soltis Lajos) 250-253, 266, 269, 272-274, 278, 292, 294, 295, 298-300, 593, 596, 599, 600, 619, 636, 637
 Štefan, Florika 310
 Štraus, Johan (Strauss, Johann) 212-214, 216, 227, 230
 Šuljagić, Strahinja 121

- (lg) v. Turi, Gabor
 (lh) 645, 646
 Tadić, Dejan 509, 514, 515
 Tadić, Ljubivoje 128, 586, 587
 Tamaš, Martica 813
 Tasić, David 371
 Tasić, Tanja 458
 Tašlić, Dragoslav 525, 528, 737
 Tatić, Josif 104
 Tatomir, S. 832, 840, 863, 886, 971
 Tenji, Edita 611
 Teršanski, Joži Jene 298, 300
 Terzić, Nedeljko 737
 Timotijević, Božidar 936
 Todoran, Trajan 923
 Todorov, Milan 662
 Todorović, Dragoslav 557
 Todorović, Predrag 882
 Tolnai, Oto (Tolnai Ottó) 265
 Tomanović, Predrag 21
 Tomić, V. 724
 Toplak, Imre (Toplák Imre) 159, 167, 171, 184, 192, 202, 207, 214
 Torok, Čaba (Torok Csaba) 262, 597, 615, 672
 Tot, Janoš (Tóth János) 863
 Tovstonogov, Aleksandar 373, 426, 429, 451, 489-492, 495, 496, 499
 Trenčovski, Goran 623
 Tucić, Ilija 12, 101, 104, 112, 133, 154, 154a, 281a, 326, 728, 729, 733, 734
 Turlakov, Slobodan 216
 Turi, Gabor (Túri Gábor) 606, 607, 617, 760, 957, 1003
 Udovički, Lenka 703
 Uhrik, Martin (Uhrík, Martin) 771, 859, 903
 Urban, Andraš 436, 437, 449
 Ursulesku, Julian (Ursulescu Iulian) 923
 Ursulesku, Rodika (Ursulescu, Rodica) 90
 Uzunović, Tanasije 728
 V. K. v. Krčmar, Vesna
 V. M. v. Mičunović, Vlado
 V. N. 919
 V. Ž. 125
 Vajda, Tibor 336, 338, 341, 346-349, 362, 666, 692
 Vajs, Zoltan (Weiss Zoltán) 833
 Vampilov, Aleksandar 426, 429, 451
 Varga, Mikloš 21
 Vasiljić, Vera 8
 Vasiljević, Žarko 18, 120, 708
 Velk, Miroslav 823
 Verebeš, Erne (Verebes Ernő) 789, 795, 796, 799, 816
 Verdi, Đuzepe (Verdi Giuseppe) 167, 169, 189, 202, 207, 218, 219, 222, 226
 Vidaković, Slavoljub 281a, 995
 Vidnjanski, Atila (Vidnyánszky Attila) 255, 257-263, 275, 301-304, 307, 613
 Vilijams, Tenesi (Williams, Tennessee) 45-49, 52, 61-63, 65, 68, 69, 87, 110, 118, 124, 336, 338, 341, 346-349, 362
 Vinai, Đura 889, 948
 Vinczer, Imre (Vinczer Imre) 968, 977, 1016
 Virag, Istvan (Virág István) 341
 Virag, Mihalj (Virág Mihály) 480
 Višekruna, Ljiljana 188
 Vlahović, Pavle 519
 Vlaisavljević, Dragomir 906
 Vlatković, Dragoljub 690, 697
 Voganjac, Draginja 94
 Vojvodić, Radmila 93, 97, 98, 100, 102, 108, 116, 117, 123, 142
 Volk, Petar 86, 87
 Vostrí, Jirži (Vostry Jiří) 685
 Vrčević-Buta, Mirjana 168, 176
 Vučetić, B. 895
 Vučić, Rade 240
 Vučković, Sl. 147
 Vuds, Alison (Woods, Alison) 469-471, 475
 Vujić, Ivana 101, 665, 698
 Vujković-Lamić, Viktorija 432a, 479
 Vujnović-Prčić, Gordana 432a, 479
 Vukelić, Đ. 69
 Vukmirović, Đorđe 384
 Vukosavljević, Ivan 608
 Z. I. v. Zambo, Iluš
 Z. T. M. v. Mirković, Zorica T.
 Zajcev, Milica 162, 179, 187, 204, 209, 231-233, 237
 Zambo, Iluš (Zámbó Illés) 335, 347, 348, 356
 Zablčanski, Milenko 818, 933
 Zazuzaljak, Mihajlo 764, 814, 842, 847, 855, 899, 907, 997
 Zdravković, Mirjana 192, 823
 Zebra, Mihalj (Zebra Mihály) 392
 Zec, Petar 70
 Zeremski, Vida 737
 Ziskind, Patrik 313
 Zlotović, Aleksandar 657
 Zojkić, Đorđe 689
 Zrilić, Dušanka 650
 Zrnić, Miljana 737
 Zupanc, Jelica 95
 Ž. P. 159
 Ž. S. 25
 Žari, Alfred (Jarry Alfred) 430, 431, 433, 435, 440, 456
 Žarkov, Đorđe 829
 Žigon, Stevo 580
 Žikić, Slobodan 367, 376
 Živanović, Sanja 122-124, 130, 143, 198, 456, 535, 536, 567, 651
 Živković, M. 568
 Životić, Dušan 683, 736
 Žužić, Miroslav 687, 688, 829

*Petar Radovanović u naslovnoj ulozi predstave „Otac Sam“ Danila Kiša u izvođenju Narodnog pozorišta
– Népszínház u Subotici.*

Prizor iz predstave „Laža i paralaža“ J. St. Popovića u izvođenju Drame Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu.

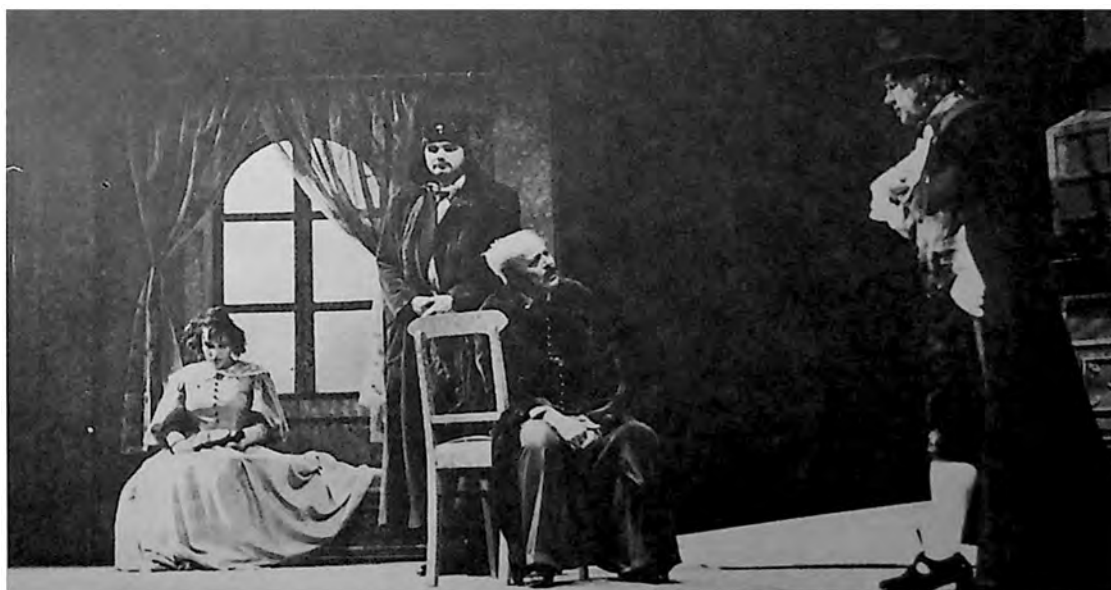
Predrag Tomanović (Sin) i Zaida Krimšamhalov (Majka) u predstavi „Staklena menažerija“ („Glass Menagerie“) Tenesi Villijamsa (Williams) u izvođenju Drame Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu.

Predrag Momčilović (Mladić) i Draginja Voganjac (Ćerka) u predstavi „Staklena menažerija” („Glass Menagerie”) Tenesi Vilijamsa (Williams) u izvođenju Drame Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu.

Lidija Stevanović (Jelica), Predrag Tomanović (Mita), Stevan Šalajić (Marko) i Zijah Sokolović (Aleksa) u predstavi „Laža i paračaža” J. St. Popovića u izvođenju Drame Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu.

Lidija Stevanović (Ruža), Stevan Šalajić (Starac), Miroslav Fabri (Omilj), Predrag Tomanović (Karanfil) i Draginja Voganjac (Merima) u predstavi „Nega mrtvacu” Aleksandra Popovića u izvođenju Drame Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu.

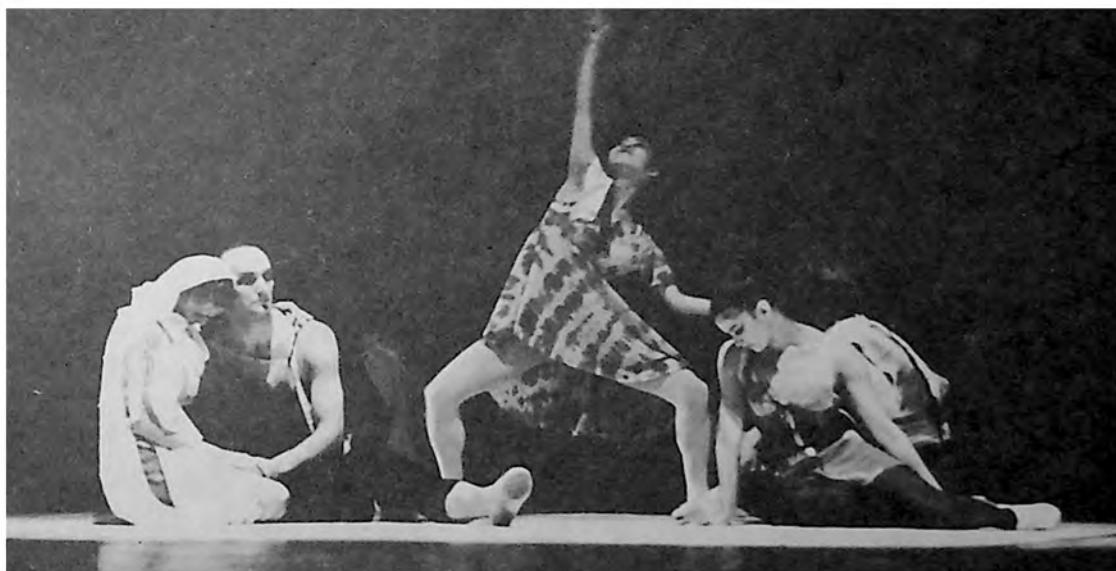

Ljiljana Višekruna i Branislav Tešanović u predstavi „Karmina burana” („Carmina burana”) Karla Orfa u izvođenju Baleta Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu.

*Prizor iz predstave „Labudovo jezero“ („Лебединое озеро“) P. I. Čajkovskog (Чайковский)
u izvođenju Baleta Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu.*

Prizor iz predstave „Alum silencijum“ Stevana Divjakovića u izvođenju Baleta Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu.

Branislav Vukasović (Vinčenco), Gertruda Munić (Korila), Branislav Jatić (Agata) i Jasna Prokić (Luidu) u predstavi „Viva la mamma” Gaetana Donicetija u izvođenju Opere Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu.

Prizor iz predstave „Viva la mamma” Gaetana Donicetija u izvođenju Opere Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu.

Slavoljub Kocić (Manriko) i Ilona Kantor-Vasiljević (Acičena) u predstavi „Tribadur“ („Il Trovatore“) Đuzepe Verdija u izvođenju Opere Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu.

Prizor iz predstave „Baron ciganin“ („Der Zigeunerbaron“) Johana Štrausa (Strauss) u izvođenju Opere Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu.

Mačaš Paši (Pásthly Mátyás) kao Vilijam i Janoš Albert (Albert János) kao Frederik u predstavi „Imádok férjhez menni” – „Obožavam da se udajem” („Victoria”) Somerseta Moma (Maugham) u izvođenju Novosadskog pozorišta – Újvidéki Színház.

Prizor iz predstave „Női zenekar” – „Ženski orkestar” („L'Orchestre”) Žana Anuja (Anouille) u izvođenju Novosadskog pozorišta – Újvidéki Színház.

Prizor iz predstave „Kurazi mama es gyermekei” – „Majka hrabrost” („Mutter Courage und ihre Kinder”) Bertolta Brehta (Brecht) u izvođenju Novosadskog pozorišta – Újvidéki Színház.

Prizor iz predstave „A nők iskolája” – „Škola za žene” („L'école des femmes”) J. B. P. Molijera (Molière) u izvođenju Novosadskog pozorišta – Újvidéki Színház.

Edit Farago (Faragó Edit) kao Rozi i Frideš Kovač (Kovács Frigyes) kao Bojnik u predstavi „Kakuk Marci” Jene Teršanskog (Tersánszky Jenő) u izvođenju Novosadskog pozorišta – Újvidéki Színház.

Tatjana Šanta-Torlaković (Lujza) i Tatjana Medić (Anrijeta) u predstavi „Dve sirotice” („Les deux orphelines”) A. D'Ennerija (D'Ennery) i E. Kormona (Cormon) u izvođenju Narodnog pozorišta u Somboru.

Prizor iz predstave "Rado ide Srbin u vojnike" Bore Ćosića u izvođenju Narodnog pozorišta u Somboru.

Pero Stojančević (Biondello), Slobodan Tešić (Lučenco) i Biljana Milikić (Bjanka) u predstavi „Ukroćena goropad“ („The Taming of the Shrew“) Viljema Šekspira (Shakespeare) u izvođenju Narodnog pozorišta u Somboru.

David Tasić (Hortensio) i Saša Torlaković (Petrućio) u predstavi „Ukroćena goropad“ („The Taming of the Shrew“) Viljema Šekspira (Shakespeare) u izvođenju Narodnog pozorišta u Somboru.

Valerija Santo (Szantó Valéria) kao Megi, Livija Banka (Banka Livia) kao Me, Hajnalka Varadi (Várady Hajnalka) kao Staramajka i Atila Giric (Giricz Attila) kao Guper u predstavi „Macska na forró bádogtetőn – „Mačka na usijanom lümenom krovu“ („Cat on a Hot Tin Roof“) Tenesi Vilijamsa (Williams) u izvođenju Narodnog pozorišta u Somboru.

Ljubivoje Tadić u predstavi „Posmrtni marš klovnova“ Miroslava Antića u izvođenju Pozorišta „Dobrica Milutinović“ u Sremskoj Mitrovici.

Prizor iz predstave „Noć ludih bundeva“ Nedeljka Terzića u izvođenju Pozorišta „Dobrica Milutinović“ u Sremskoj Mitrovici.

Prizor iz predstava „Hvalisavi vojnik“ (Miles gloriosus“ T. M. Plauta (Plautus) u izvođenju Pozorišta „Dobrica Milutinović“ u Sremskoj Mitrovici.

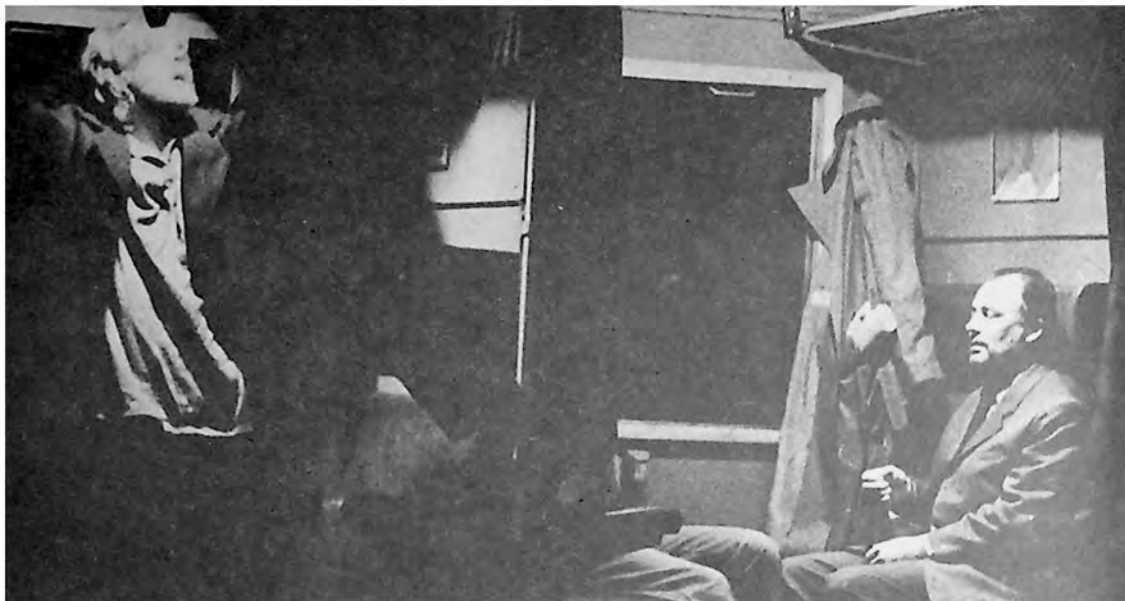

Prizor iz predstave „Otac Sam” Danila Kiša u izvođenju Narodnog pozorišta – Népszínház u Subotici.

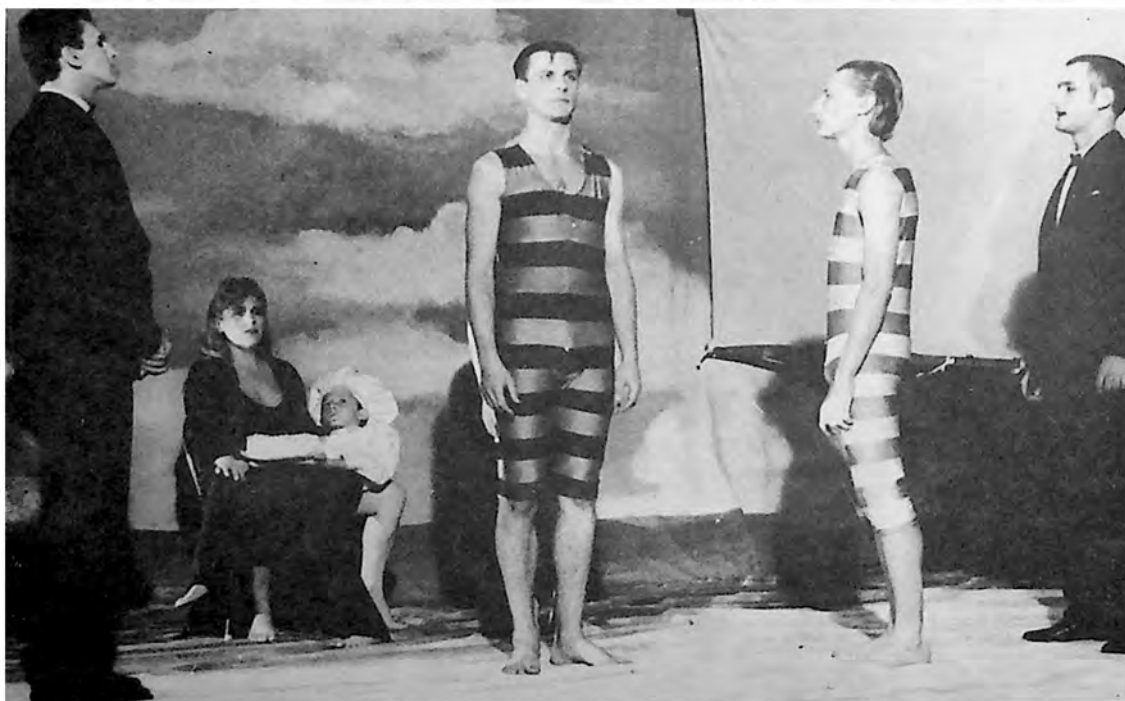
Prizor iz predstave „Portret umetnika u mladosti” („Portrait of the artist as a Young Man”) Džemsa Džojca (Joyce) u izvođenju Narodnog pozorišta – Népszínház u Subotici.

Prizor iz predstave „Zločin i kazna“ F. M. Dostojevskog (Ф. М. Достоевский) u izvođenju Narodnog pozorišta – Népszínház u Subotici.

Prizor iz predstave „Lifka presents“ Ištvana Lalića u izvođenju Narodnog pozorišta – Népszínház u Subotici.

Ljiljana Jakšić (Nina) i Boris Isaković (Busigin) u predstavi „Ranđevu u predgradu“ („Сіаршуй сыи“) Aleksandra Vampilova u izvođenju Narodnog pozorišta – Népszínház u Subotici.

Prizor iz predstave „Kralj Ibi ili Tungužani“ („Ubu roi“) Alfreda Žarija (Jari) u izvođenju Narodnog pozorišta – Népszínház u Subotici.

Prizor iz predstave „Vojcek“ („Woyzeck“) Georga Büchnera (Büchner) u izvođenju Narodnog pozorišta – Népszínház u Subotici.

Dojna Andrejević (Litota) i Valentina Stanisavljev (Zemljanica) u predstavi „Klimakterijum“ Radomira Putnika u izvođenju Narodnog pozorišta „Sterija“ u Vršcu.

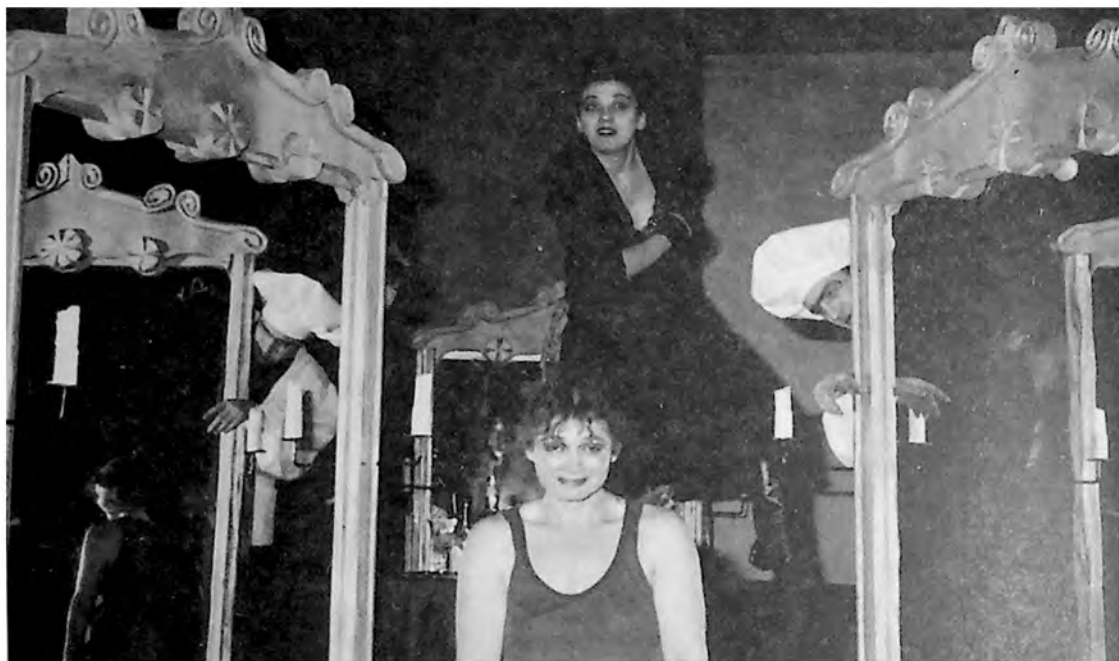
Prizor iz predstave „Maratonci trče počasni krug“ Dušana Kovačevića u izvođenju Narodnog pozorišta „Sterija“ u Vršcu.

Vladimir Cvejić (Siro) i Goran Ivanović (Kalimako) u predstavi „Mandragola“ Nikolo Makijavelija (Machiavelli) u izvođenju Narodnog pozorišta „Sterija“ u Vršcu.

Merima Durić kao Hedviga u predstavi „Divlja patka“ („Vildanden“) Henrika Ibsena (Ibsen) u izvođenju Narodnog pozorišta „Sterija“ u Vršcu.

Prizor iz predstave „Lakejske igre” Emila Braginskog u izvođenju Narodnog pozorišta „Toša Jovanović” u Zrenjaninu.

Milan Kočalović, Snežana Kovačev i Jovan Torački u predstavi „Ukokaj moga muža” Alda Nikolaja (Nicolaj) u izvođenju Narodnog pozorišta „Toša Jovanović” u Zrenjaninu.

Prizor iz predstave „Mitovi Balkana“ Srboljuba Stankovića u izvodenju Lutkarske scene Narodnog pozorišta „Toša Jovanović“ u Zrenjaninu.

Dragan Đorđević (Vasja), Snežana Kovačev (Ljudmila), Prvoslav Zakovski (Avram) i Mirjana Vukojević (Tonja) u predstavi „Kvadratura kruga“ Valentina Katajeva (Катаев) u izvodenju Narodnog pozorišta „Toša Jovanović“ u Zrenjaninu.

Emil Kurcinak i Mira Popović u poetskom kolažu „Hajde da rastemo“ u izvođenju Pozorišta mladih u Novom Sadu.

Tereza Čambor (Zaljubljeni Tomi), Draginja Jergić-Bubulj (Crveni Bili), Ratko Radivojević (Siroti Sem) i Pavle Vujičić (Gusarski kapetan) u predstavi mjuzikla „Gusarske priče“ Josipa Lorbeka u izvođenju Pozorišta mladih u Novom Sadu.

Dragan Zorić i Jasna Frančić u predstavi „Vinena priča“ Jolane Branišove u izvođenju Pozorišta mladih u Novom Sadu.

Boško Boškov u predstavi „Bajka o zvezdici“ P. Polaka i L. Sreda u izvođenju Dečjeg pozorišta – Gyermekszínház „Kurir Jovica“ u Subotici.

Prizor iz predstave „Bajka o caru Saltanu“ („Сказка о царе Салтане“) A. S. Puškina (Пушкин) u izvođenju Dečjeg pozorišta – Gyermekszínház „Kurir Jovica“ u Subotici.

Prizor iz predstave „Balada o cigančetu i sreći” Srbojuba Stankovića u izvođenju Dečjeg pozorišta – Gyermekszínház „Kurir Jovica” u Subotici.

Ferenc Sabo (Szabó Ferenc) u predstavi „Kecskefüli császár” („U cara Trojana kozje uši”) u izvođenju Dečjeg pozorišta – Gyermekszínház „Kurir Jovica” u Subotici.

Штампа
Графо-офсет, Нови Сад